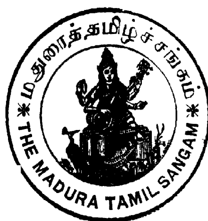
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று
மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

பதின்மூன்றாந்தொகுதி.

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1914—1915.

செந்தமிழின்

பதின்மூன்றாந்தொகுதியுள்ளுறை.

செந்தமிழ்ப் பதின்மூன்றாந்தொகுதியில் வெளிவந்தநூல்கள்.

(முற்றுப்பெற்றவை.)

1. மாறனலங்காரம்:—பத்திராதிபர். க, உ, ௩, ௪, ௫, ௬, ௭, ௮, ௧௧, ௧௨ பகுதிகள்
2. திருப்புல்லாணிமாலை:—பத்திராதிபர். ௯; ௧௦ பகுதிகள்

கடவுள் துணை.

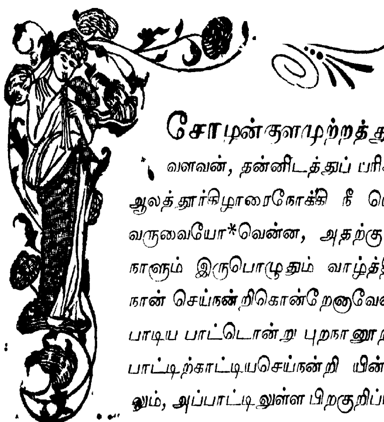
செந்தமிழ்

தொகுதி-கந.] ஆனந்தஹு கார்த்திகைமீ [பகுதி-க.

Vol. XIII. November—December, 1914. No. I.

சோழர் தமிழ்ச்சங்கம்.

“செந்தமிழ்” (தொகுதி-கஉ பகுதி கஉ-ல்) சகூகூ-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சியகிள்ளிவளவன், தன்னிடத்துப் பரிசுபெற்றுப்போகின்ற ஆலத்தூர்கிழாரைநோக்கி நீ யெம்மை நினைத்து வருவையோ*வென்ன, அதற்கு அவர் உன்னை எந்நாளும் இருபொழுதும் வாழ்த்திப் பாடியிரேனாயின் நான் செய்நன்றிகொன்றேனாவேன் என்றகருத்தொடு பாடிய பாட்டொன்று புறநானூற்றுள் உள்ளது. அப்பாட்டிற்காட்டியசெய்நன்றி யின்னதெனத்தெளிதலானும், அப்பாட்டினுள்ள பிறகுறிப்புக்களாலும் சோழரதாட்சியில் ஒரு தமிழ்ச்சங்கமிருந்திருக்கவேண்டுமென்றுதோன்றுகின்றது. அவற்றுள் முதலில் அப்பாட்டிற்காட்டியசெய்நன்றியின்னதென்பதையாராய்ந்துகொண்டு அதற்கிணங்கியகுறிப்புக்களையும் பின்பு தெரித்துக்காட்டுதும். அப்பாட்டு வருமாறு:—

---

*எம்மை என்றது தானுந் தன் றேவியுமாகிய இருவரையுங்குறித்துநின்றது. இதற்கு ஆயிழைகணவ என்றது துலக்கு. (இயோதகம்) நினைத்துவருவையோவென்றது, அடிக்கடி எங்களைநினைத்து ஆசிர்வதித்திருக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டபடி.

"ஆன்முலையறுத்தவறனிலோர்க்கு
மாணிழைமகளிர்கருச்சிதைத்தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த்தப்பியகொடுமையோர்க்கும்
வழுவாய்மருங்கிற்கழுவாயுமுளவென
நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமொருவன்
செய்திகொன்றோர்க்குய்தியில்லென
வறம்பாடிற்றேயாயிழைகணவ
காலையந்தியுமாலையந்தியும்
புறவுக்கருவன்னபுன்புலவரகின்
பாற்பெய்புன்கந்தேனொடுமயக்கிக்
குறுமுயற்கொழுஞ்சூடுகிழித்தவொக்கலொ
டிரத்திநீடியவகன்றலைமன்றத்துக்
கரப்பிலுள்ளமொடுவேண்டுமொழிபயிற்றி
யமலைக்கொழுஞ்சோறார்ந்தபாணர்க்
ககலாச்செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோ
னெங்கோன்வளவன்வாழ்கவென்றுநின்
பீடுகெழுநோன்றாள்பாடேனாயிற்
படுபறியலனேபல்கதிர்ச்செல்வன்
யானோதஞ்சம்பெருமவிவ்வுலகத்துச்
சான்றோர்செய்தநன்றுண்டாயி
னிமயத்தீண்டியின்குரல்பயிற்றிக்
கொண்டன்மாமழைபொழிந்த
நுண்பஃறுளியினும்வாழியபலவே" (புறம்-செய்-௩௪.)

திணை - பாடாண்; துறை - இயன்மொழி*

இப்பாட்டினுட்பாராட்டப்பட்ட செய்நன்றிக்கு இடையாயுள்ள தொடர்களுள் "இரத்திநீடியவகன்றலைமன்றம்" என்று ஒருமன்றம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது முன்கூறியவாறு நியாயசபை அல்லது ராஜசபையாயிருக்கவேண்டுமென்றுகொள்வோமாயின், பின்வரும் "கரப்பிலுள்ளமொடுவேண்டுமொழிபயிற்றி" என்பதற்கு வஞ்சனையில்லாத உள்ளத்தோடு உனக்கனுகூலமான நீதிமொழிகளைப்பயிற்றியென்ப

*இப்பாட்டின் துறை இயன்மொழி எனக் காட்டினமையால் இது புனைந்துரை வகையாற்பாடியதன்றென்பதும், வளவனதியல்பினை யுள்ளவாறுரைத்தசெய்யு ளென்பதும் தெள்ளிதின்விளங்குவனவாம்.

பொருள்கொள்ளவேண்டும். கொள்ளவே அது தன்செப்பங்கூறுதலாகிய தற்புகழ்ச்சியின்பாற்பட்டுப் பெற்றபரிசையும் இதற்குக் கைமாறாக்கிக்காட்டலால் நன்றிபாராட்டுங்கூற்றோடு சேராததாகும். ஆதலால் இங்கு மன்றமென்றதற்கு நியாயசபை அல்லது ராஜசபையென்று பொருள்கொள்வது பொருந்தாது.

இனி "மன்றப்பலவின்" என்புழிப்போலப் பரிசின்மன்றமெனப் பொருள்கொள்வோமெனில், பாட்டு அல்லது கூத்துப்பயிற்றி யென்றமையாலும், வேறு சிறப்புக்குறிப்பில்லாமையாலும் முற்கூறியவாறே "கரப்பிலுள்ளமொடுவேண்டுமொழிபயிற்றி" என்பது தன்செப்பங்கூறிப் பரிசிலைக் கைமாறாக்குதலாலும நன்றிபாராட்டிற் கிசையாமையால் அதுவும் பொருந்துவதன்று.

பின்னை யாதெனில் "மொழிபயிற்றி" என்றமையால் அம்மன்றம், ஒரு கல்விச்சங்கமாயிருக்கவேண்டுமென்றும், தமிழ்நாட்டரசன்மாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர்கூறுதலால் அது தமிழ்ச்சங்கமாகவு மிருக்கவேண்டுமென்றுங் கொள்ளவேண்டும். பயிற்றி என்றமையால் அச்சங்கத்தைச் சார்ந்த ஒரு கலாசாலையில் அவர் இருநதிருக்கவேண்டுமென்றும் கொள்ளவேண்டும். கொள்ளவே, பயிற்றி என்பதற்கிசைய அக்கலாசாலையில் ஓராசிரியராயிருந்தனரெனக் கொள்வோமெனின், "கரப்பிலுள்ளமொடுவேண்டுமொழிபயிற்றி" என்பது முற்கூறியபடி நன்றிபாராட்டுடன் சேராததாகும். ஆதலால் நன்றிபாராட்டுதற்கிசையும்படி பயிற்றியென்பது "நட்பாடறேற்றாதவர்" (தேறாதவர்) என்புழிப்போல ஈண்டுப் பயின்று என்னும் தன்வினைப்பொருளுணர்த்திநின்றதெனக் கொள்வது சாலவும் பொருத்தமுடையதாகும். இப்பொருள் நன்றிபாராட்டற் கூற்றுப்பாயிருப்பதுடன் "ஒக்கலொடு......பயிற்றி" என்ற உடனிகழ்ச்சிக்கும் பொருத்தமுடையதாயிருக்கிறது.

இங்குக் **கரப்பிலுள்ளமோடு** (பயின்று) என்றது கல்வியைச்சாக்கிட்டு அமலைக்கொழுஞ்சோறாரவிரும்பியேனும், நினதபிமானம்பெற விரும்பியேனும்வந் துன்னையடைந்தோமல்லோம்; உண்மையாகவே கல்வியொன்றையேபொருளாகக்கருதி யுன்னைவந்தடைந்த நாங்கள் அக்கல்வியைப்பெற்றதோடு, கரும்புதின்னக் கூலியும்பெற்றாற்போல் அமலைக்கொழுஞ்சோறு ஆரவும்பெற்றோம்; அதன்மேலும் பரிசிலும்

பெற்றேமென்றும் மும்மடி நன்றிபாராட்டற்குறுப்பாயிருந்து பொருந்து மாறுகாண்க. "கரப்பிலுள்ளமொடு"என்றது தாம் முன்புகல்லாதிருந்த குறையைத் தோன்றக்காட்டினமையால் அது தற்புகழ்ச்சியாகாதவா றுங் காண்க.

இங்ஙனங்கொண்டு பொருளுரைப்பது உரைகாரர்க்குங்கருத் தென்பதைப் பயிற்றியென்பதற்குக் கற்பித்து என்று உரையெழுதாது "ஆவ்ருத்தி: ஸர்வ சாஸ்த்ராணாம்" என்னும் வடமொழிநிர்வச னப்படி அப்பியசித்து என்னும் பொருள்தோன்றப் பலகாலுஞ்சொல்லி யெனத் தன்வினைப்பொருள்கொண்டே உரையெழுதிப்போந்தமையா லும், பின்னும் விசேடவுரையுள் "புன்கம் - இவன்பாற்செல்வதற்கு முன்புபெற்றவுணவு; அமலைக்கொழுஞ்சோறு - இவன்பாற்பெற்ற வுணவு" என்றுரைத்துப் பின்பு (அமலைக்கொழுஞ்சோறு) கூற்றுவல்ல ரானபிறகு "சென்ற இடந்தோறும் பெற்றவுணவாகவுரைப்பினும் அமையும்" என்றுகூறிய குறிப்பினாலும் அறியலாம்.

ஆகவே ஆலத்தூர்கிழார், சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளி வளவனது ஆட்சியிலிருந்ததொரு கல்விச்சங்கத்தைச்சார்ந்தகலாசாலை யிற் றஞ்சுற்றத்தாரொடு கற்றுத்தேர்ந்து பட்டமும் பரிசும்பெற்றவ ரென்பது பெறப்படுகின்றது.

இன்னும்,தமிழ்மொழிபயிற்றியென்னாது "வேண்டுமொழிபயிற்றி" என்றதனாலும், "அகன்றலைமன்றம்" என்றதனாலும், "அமலைக்கொழுஞ் சோறார்ந்த"வென்றதனாலும் அக்கல்விச்சாலை அக்காலத்துக் கற்பவர் விரும்பும் வடமொழிமுதலிய பலபாஷைகளுங்கற்றற்கேற்றவா றிடம் பெறவமைக்கப்பெற்றிருந்ததென்பதும், கற்பவர்கள் நன்கு போஷிக்கப் பெற்றுவந்தனரென்பதும், ஆலத்தூர்கிழார் தமிழொன்றேயன்றி வட மொழிமுதலிய வேறுசிலமொழிகளும் பயின்றுள்ளாரென்பதும் வெளி யாகின்றன. இனி, அப்பாட்டின்கண் இக்கருத்துக்கிசைந்த பிறகுறிப் புக்கள்வருமாறு:—

"ஆன்முலையறுத்தவறனிலோர்க்கும்
மாணிழைமகளிர்கருச்சிதைத்தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த்தப்பியகொடுமையோர்க்கும்

"*வழுவாய்மருங்கிற்கழுவாயுமுளவென
நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமொருவன்
செய்திகொன்றோர்க்குய்தியில்லென
அறம்பாடிற்றே"

(இதன்பொருள்) பசு, சிசு, பார்ப்பனரைக்கொன்றபாதகர்க்கும் அப்பாவந்தீருமாறு பிராயச்சித்தகாண்டத்திற் பரிகாரஞ்சொல்லிய தரும சாஸ்திரங்கள், செய்நன்றிகொன்றோர்க்கு ஊழிபேரினும் உய்யுமாறில்லையென்றுரைத்துள்ளன என்பதாம். இதன்குறிப்பு:—முன்னமேகூறிய அறநூலாணையுளதாகப்பட்டு உன்னிடத்துநன்றியறிதற்பொருட் டுன்னையெந்நாளும்நினைத்திருக்கக்கடவேனுக்கு உன்சொற்படி இனித் தனியே செய்ய இடனில்லையே! என்செய்வேன்? என்பதாம்.

இக்குறிப்புணர்ந்தவளவன் நீ யங்ஙனஞ்செய்ய யா னுனக்குச்செய்த நன்றியென்? என்னைக் கல்விகற்பித்ததுமறியாயோவென்கிறார்; ஆயிழை கணவ என்பதனால்.

ஆயிழைகணவ — ஆராய்ந்த இழையணியுடையாட்குக் கணவனே. இங்கு ஆயிழையென்னுந்தொடர் கணவன் என்னும் முறைப்பெயர்க்கு அடையாகியும் அதனைவிசேடியாது கணவனென்னுந் துணையேயுணர வாளாநின்றமையால் அது இங்கொரு ஞாபகமாக வேண்டும். (அதாவது கணவன் என்னும் முறைப்பெயரானே ஆயிழைக்குரியன் என்னும்பொருள் தானேபெறப்படுதலாலும் ஆயிழை கணவன் என்றதனால், இங்கு வளவனுக்கு வேறுவிசேடமொன்றுந் தோன்றாமையாலும் 'நின்றுபயனின்மை' யென்னுங் குற்றந்தங்கும்; இது சங்கமருவியசான்றோர்வாக்காதலால் அது தீர்தற்பொருட்டு எடுத்துக்கொண்டவிஷயத்துக்குப் பொருத்தமான பிறகுறிப்புணர்த்திப் பயனுளதாகவேண்டுமென்பதாம.) அக்குறிப்புப்பொருளாவது :— உன்பக்கலுள்ளதேவிக்குக் கண்டஸ்த ஹ்ருதயஸ்தங்களாக நீதரிப்பித்த

*வழுவாய்மருங்கு - பாதகங்களையுமிடம். (அதாவது அறநூலுளுள்ள பிராயச்சித்தகாண்டமென்னும்பகுதி. உய்தியில்லென்பவென்றது "உய்தியில்லென அறம் வழுவாய்மருங்கிற் பாடிற்று" (தர்மசாஸ்திரம் பிராயச்சித்த காண்டத்திற் சொல்லிற்று) என்ற வடநூலுட் பிரமாணவசனமிருக்குமிடத்தைக்கண்டு சுட்டிக்காட்டியிருப்பது 'வேண்டுமொழிபயிற்றி' என்றதன்குறிப்பாற்பெறப்பட்ட பிறமொழியுள் வடமொழிபயின்றவரென்பதற்குச்சான்றாகி அப்பொருளை வலியுறுத்துகின்றது.

ங்களரூத்திரமுதலியரூத்திராபரணங்கள் சரீரபூஷணங்களாய்விளங்கு வதுபோல எனக்கும் கண்டஸ்த ஹ்ருதயஸ்தங்களாக நீதரிப்பித்த பிங்களரூத்திரமுதலிய சாஸ்திராபரணங்கள் ஆத்மபூஷணங்களாக விளங்குவதும் கண்கூடாகக்காணுயோ என்பதாம். இதுவும் வேண்டு மொழிபயிற்றி என்றதை யாதரிக்கிறது.

இக்குறிப்புணர்ந்தவளவன், நீ புலவர்குடிப்பிறந்தவியல்பானே பலவுங்கற்றனை; யானொன்றுஞ்செய்திலேன். என்றுனுக, ஆலத்தூர் கிழார், பிறவும் அவன்செய்தநன்றியின்பெருமைதோன்றக்கூறி நன்றி பாராட்டவேண்டி, முன்பு தாமுற்றவறுமையின்கடுமையைத் தாமுண் டிருந்த வுணவின்சிறுமையாற்கூறத்தொடங்கி, அவ்வுணவு தமக்குதவி யதுபற்றி, அதனையிகழாது வேதங்கூறியவாறேதெய்வமாகப்பாவித்து, அதன்மாட்டும் நன்றிபாராட்டிநின்று, அதனருமைகாட்டிப் பெருமைப் படுத்தி யுபசரித்துக்கூறுகின்றார் புறவுக்கருவன்னவென்றுதொடங்கி.

புறவுக்கருவன்ன (வரகு) :—என்பது புறுவினதுகருப்பையுட் செறிந்துகிடக்கும் முட்டைக்கருப்போன்ற நுண்ணிய (வரகரிசியை) என்பதாம். பருக்கையாயரித்துண்ணற்கும் அ க ப் ப டா தெ ன் ப து வறுமைக்குறிப்பு. அதுவும் புறுக்கருப்போற்புசிக்கப்பட்டதென்பது அருமைக்குறிப்பு.*

புன்புலவரகு:—பிறதானியங்கள்விளையாத புல்லிய உவர்நிலத்து விளைந்த வரகு. சாரமற்றதென்பது வறுமைக்குறிப்பு. நன்னிலத்தின் மாத்திரம்விளையும் பிறதானியங்கள்போலன்றிப் புன்னிலத்தும் விளைந் துதவியது என்பது அருமைக்குறிப்பு.

வரகு :— பிறதானியங்களெல்லாம் மடிந்துபோகநீண்டவற்கட† (க்ஷாம)காலத்தில் மடியாதுநின்று உணவாயிருந்தது இதுவொன்றே யென்றபொருட்குறிப்பு இங்கு இருதிறத்தினும் இசையுமாறுகாண்க.

---

*இன்னோரன்னகுறிப்புக்கள் ஈண்டுரைக்கவேண்டாவாயினும் முன்னும் பின்னுந் தொடர்புபற்றியும், அச்சங்கத்துப்பயின்றபுலவரதுசம்பாஷணமிருந்த படிகாட்டுதல்பற்றியும் இங்கு விரிக்கப்பட்டன.

†இவ்வற்கடம், களவியலுரைப்பாயிரங்கூறியதோடுபொருந்துமோவென ஆராயத்தக்கது.

பாற்பெய்புன்கம்:—பாலின்பரியாயமாகிய (பயஸ்) பயம் என்னும் பெயரால்வழங்கப்படும் தெண்ணீரிற் (சுத்தசலத்தில்) பெய்துகாய்ச்சிய கஞ்சியை. (தெண்ணீர்) பால் என்றதனாற் காடிநீருமில்லையென்பது வறுமைக்குறிப்பு. தெண்ணீர் பாலாகவேகருதப்பட்டதென்பது அருமைக்குறிப்பு.

தேனெடுமெயக்கி என்றது சிறிது சுவைபெறவும் பசிதணியவும் வேண்டி வடிகட்டெளிவு (பதனியின்றெளிநீர்) கலந்து என்றபடி. இதனால், உப்பில்லாக்கஞ்சியென்பதுந் தேன்போற் சிறிதுகலந்தென் பதும் வறுமைக்குறிப்பு. அக்கள்ளும் தேன்போன்றிருந்ததென்பது அருமைக்குறிப்பு.

மயக்கி:—கலந்துண்டு. உண்ணுமளவின்சிறுமையால் உண்ணுமை யோடொக்கும் என்பதுதோன்ற உண்ணலைச்சொல்லாதுவிடுத்தது வறுமைக்குறிப்பு. அதுவும் (பாற்பெய்புன்கந்தேனெடுமெயக்கி) பாய சத்திற்றேன்கலந்துண்பதுபோல் (சிறிது) உண்ணப்பட்டதென்பது அருமைக்குறிப்பு.

குறுமுயல்(கொழுஞ்சூடு):—காலுந் தோலும் வாலும் தலையும் முதலியபோக வெஞ்சியவிறைச்சி சிறிதேயென்பதும்,வளர்ப்புவிலங்கின் றசையில்லையென்பதும் வறுமைக்குறிப்பு. மிகவுமெல்லியதசையென் பது அருமைக்குறிப்பு.

கொழுஞ்சூடு:—கொழுந்தீயிற்சுட்டெடுத்த சூட்டிறைச்சி. பிறி தொருசம்பாரமுஞ்சேர்க்கப்பெறாததென்பது வறுமைக்குறிப்பு. அதுவே கொழுங்கறியாகக்கொள்ளப்பட்டதென்பதுஅருமைக்குறிப்பு.

கிழித்த:—பிய்த்துத்தின்ற. வயிறாரவுண்ணுமைதோன்றத் தின்றவென்னுது கிழித்த என உபசரித்தார்.

ஒக்கலோடு :—"ஒருவினையொடுச்சொல்லுயர்பின்வழித்தே" என் பதனாற் றன்னினுயர்ந்துள்ள சுற்றத்தார்வறுமை யிங்ஙனமாகத் தன் வறுமை கூறவேண்டாதாயிற்று. அதனானே யானுமெனக்கூறாது விடுத்தார். விடுத்தாராயினும் கிழித்தவொக்கலொடு யானும் என எச்சச்சொல் விரிவித்துக்கூட்டுக.

ஒக்கலோர்:—(பயிற்றி) நானொருவனையன்றி யென்சுற்றத்தாரெல்லாம் கல்வி பயிலும்படி உன்னாலுபகரிக்கப்பெற்றாரென்கிறார். இதனால், உயர்தரக்கல்வியை நிலைநிறுத்தக்கருதி அதுபயிலுதற்குரிய புலவர்குடிப்பிறந்தார்பலரும் கூட்டங்கூட்டமா யூட்டுப்பெற்றிருந்து முத்தமிழ்க்கல்வியும்பயிலுமாறு சில கல்லூரிநிறுவியிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது.

இரத்திநீடிய அகன்றலைமன்றம்:—இலந்தைமரம்வளர்ந்த பரந்த இடத்தையுடையமன்றம் என இம்மன்றத்தை விசேடித்தமையால் இதுபோலும் வேறுபலமன்றங்கள் அங்கிருந்தனவென்பது பெறப்படும். பெறவே, அவை ஒவ்வொன்றும் வழங்குதற்பொருட்டு வெவ்வேறு பெயர்பெற்றிருக்கவேண்டுமென்பதும், இம்மன்றத்துக்கும் ஒருபெயரிட்டிருக்கவேண்டுமென்பதும் உணரத்தக்கன. அப்பெயர் யாதாயிருக்குமென் றாராயின், வடநாட்டுள்ள மதுரை, காசி என்னும் ஊர்ப்பெயர்களைப் பெருமையுந் தூய்மையும்பற்றித் தென்னாட்டுண்டான விரண்டூர்களுக்குத் தென்மதுரை, தென்காசியெனவைத்துவழங்குதல்போல வடநாட்டுள்ள பதரிகாச்சிரமம்* என்னும் பொதியிலின்பெயரைக் கல்வியறி வொழுக்கங்களைவளர்க்கு மொப்புமைபற்றி இம்மன்றப்பொதியிலுக்கும் தெக்ஷிணபதரிகாச்சிரமம்; அல்லது தென்னிலந்தைமன்றம்; அல்லது இலந்தைமன்றம் எனவைதது வழங்கிவந்திருக்கவேண்டுமென்றும், அதற்கு நிரூபகமாகவே இம்மன்றப்பொதியிலின்முன்றிலிலிலந்தைமரங்கள்வைத்து வளர்க்கப்பட்டிருந்தனவென்றுந் தோன்றுகின்றது.

அகன்றலைமன்றம்:—பரந்த இடத்தையுடையமன்றம். இதனால் இப்பொதியில் ஆங்காங்குப் பலவகைப்புலவரு மொருங்குகூடுதற்கேற்ற மண்டபங்களும், அவர்தங்க வுறையுளும், வேண்டுமொழிபயிலுதற்கிசைந்த பல கலாசாலைகளும், கற்கும்மாணவர்க் குறையுளும், அவரவருணவொழுக்கத்துக்கிழுக்கின்றி யமலைக்கொழுஞ்சோறருமா றமைக்கப்பட்ட வெவ்வேறூட்டுப்புரைகளும், அவற்றிற்குவேண்டும்பொருள்களைப் படைத்துவைத்துதவும் பண்டசாலைகளும், ஜலாதாரங்களுமுடையதாய்ச் சுகாதாரத்துக்குவேண்டுஞ் சோலையும், வெள்ளிடையுஞ் சூழ்ந் திடமகன்றிருந்ததென்பது பெறப்படுகிறது.

---

*ஆச்சிரமம் பொதியிலோடொத்ததென்பதற்கு அகஸ்தியாச்சிரமம் பொதியில் என்னும்பெயரால்வழங்குவது சான்றாகும்.

பயிற்றி:—பலகாலுஞ்சொல்லி. (அதாவது கற்றற்குரிய நூல்களைச் சந்தை திருவைசொல்லிச்சிந்தித்துக் கண்டஸ்த ஹ்ருதயஸ்தங்களாக்கிக் கொண்டென்றபடி) இது அம்மன்றத்துக் கல்விபயிலுமுறையைக்காட்டி "ஆயிழைகணவ" என்றதிற்காட்டிய குறிப்பின்பகுதியை யாதரிக்கிறது. இனிப் பயிற்றி என்பதற்குக் கற்பித்து எனப் பிறவினையாகவேகொண்டு பொருளுரைப்பினு மிழுக்கின்றாம்; என்னை? "குறுமுயற்கொழுஞ்சூடு கிழித்தவொக்கலொடு, அமலைக்கொழுஞ்சோறார்ந்தபாணர்க்குக், கரப்பிலுள்ளமொடுவேண்டுமொழிபயிற்றி, அகலாச்செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோன்" என அடிமாற்றிக்கூட்டிப் பிறவினையாகவேகொண்டு பொருளுரைப்பினும் அமையுமாறுகாண்க. இங்குப் பாணராகிய எம்பொருட்டுப் பயிற்றுதற்றொழிலைச்செய்து, அகலாச்செல்வமுழுவதுஞ் செய்தோன் எனக் குவ்வுருபுக்குப் பொருந்துமாறு பொருளுரைத்துக் கொள்க. இப்பொருளுக்கிசையக் "காப்பிலுள்ளமொடு" என்பதற்கு (வளவன்) தன்னயங்கருதாது என்று பொருள்கூறிப் பயிற்றற்றொழிலுக் கடையாக்குக. இம்முடிபிற் கிழித்தவொக்கலொடு யானுமார்ந்த பாணர்க்குப் பயிற்றிச் செய்தவெனக்கூட்டிப் பொருளுரைக்க. முன்முடிபிற் கிழித்தவொக்கலொடு யானும் பயிற்றி ஆர்ந்தபாணர்க்கெனக் கூட்டிப் பாணராகிய எமக்கெனப் பொருளுரைக்க.

பயிற்றி, அமலைக்கொழுஞ்சோறார்ந்தபாணர்க்கு :— முன்பு, பயிலாமையின்வேற்றுமைதோன்றப் பயிற்றி என்றும, தாமபருகிவந்த கஞ்சியின்வேற்றுமைதோன்ற அமலை(கட்டிச்சோறு)என்றும், வரகின் சோற்றின்வேற்றுமைதோன்றக் கொழுஞ்சோறென்றும், வயிறார வுண்ணாதிருந்தமையின்வேற்றுமைதோன்ற ஆர்ந்த(வயிறாரவுண்ட) என்றும, பாடத்தெரியாதிருந்தமையின்வேற்றுமைதோன்றப் பாணர்க் கென்றும் கூறப்பட்டன.

பாணர்க்கு:—சாதிதருமமாகவே பாடுதற்றொழிலைமேற்கொண்ட குடியிற்பிறந்த என்சுற்றத்தார்க்கும் எனக்கும். இங்குப் பாடுதலைச் சாதிதருமமாககொண்டமையால் அதற்குப் பரிசில் கைமாறாகா தென்பதும், அது நன்றியின்மேல் நன்றியின்மேல் நன்றியாகிய மூன்றுமுறைநன்றியாம் என்பதும் குறிப்பு.

அகலாச்செல்வம்—நீங்காதசெல்வம். அதாவது குடிவாழ்க்கைக் குடலுழைவதீகி யின்றியமையாதசெல்வம் என்றபடி.

முழுவதும்செய்தோன் — ஒன்றுனுங்குறைவின்றியிருக்கச்செய்தோன். இதனுற் குடிவாழ்க்கைகருவேண்டும்பொருள்தேடுதற்குரிய காளைப்பருவத்தில் அதனைத்தேடா துலகநன்மையைநாடிப் பெருங்கல்வி பயின்றும் பின்பு பயிற்றியுங் காலங்கழிப்பார்க்கு, அவர்குடிவாழ்க்கைக்கு வேண்டும்பொரு ளொன்றுங்குறைவின்றியுதவிக் குடும்பக்கவலையற வைத்தாலன்றி யக்கல்வி நிலையாதென்பதுணர்ந்து அங்ஙனஞ்செய்தானெனத்தோன்றுகின்றது.

எங்கோன் என்பதற்குப் புலவர்கூட்டமாகிய எங்களுக்கிறைவன் என்பது பொருளாகிறது. இதனுல், வளவன் இலங்தைமன்றம் என்னுந் தமிழ்ச்சங்கத்தின்றலைமைவகித்திருந்தவனென்பதும், ஆலத்தூர்கிழார் அச்சங்கத்தினருளொருவரென்பதும் வெளியாகின்றன. இப்பொருட்கிசைய வளவனும் கல்விச்சங்கத்தலைமைவகித்தற்குரிய கல்வித்திறமையுமுடையானென்பதைச் சிறுகுடிகிழான்பண்ணன்மே லவன்பாடிய புறப்பாட்டாலும் அறியலாம்.

வளவன்:—பொருட்செல்வத்தாலும்மிக்க சோழன். இதனுல் அச்சங்கத்தை மிக்கசெல்வப்பொருள்படைத்துச் சிறப்பித்திருந்தனனென்பது கருத்து. ஆதலால "எங்கோன்வளவன்" என்றது கல்வியால் ஆத்மபுஷ்டியையும செலவத்தாற் சரீரபுஷ்டியையும் புலவர்க்குதவியவனென நன்றிபாராட்டியவாருயிற்று.

வாழ்கவென்று:—வாழக்கடவனென்று.

நின், பீடுகெழுநோன்முள்பாடேனுயின்:—பெருமைபொருந்திய தவவொழுக்கம்போன்ற நினதுதாளாண்மையைப் பாடாதிருப்பேனுயின், நன்றிகொன்றேனுவேன் என்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வா றுலக நன்மைநாடித் தமிழ்ச்சங்கம்நாட்டி, உயர்தரக்கல்வியூட்டி யுலகளித்துவருமுயற்சியே பெருமைபொருந்திய(நிஷ்காம)தவவொழுக்கம்போன்ற தாளாண்மையென நன்குமதிக்கப்படுவதென்பதும் இங்குநோக்கத்தக்கது.

இங்ஙனம் உன்னைக் காலையு மாலையும் பாடியிரேனுயின் நன்றி கொன்றேனுவேனென்றபுலவரைநோக்கி வளவனும், நீ சொல்லியவெல்லாம் உலகோம்புங்குடிப்பிறந்தார்தமக்குரியசாதிதருமமாதலால் என்குறைதீரச்செய்திருந்தேனேயன்றி, உனக்கென்று ஒன்றுஞ் செய்தேனல்லேன்; ஆதலால் என்னைநினைத்துவரவேண்டிக்கொண்டேன் என்ன, அதுதன்னையும் புலவர் மேற்கொண்டுகளைவாராகிப்"படுபறியலனேபல்கதிர்ச்செல்வன்" என்கிருர்.

பல்கதிர்ச்செல்வன்படுபறியலன்:-(நீ செய்தநன்றியைநினைந்தன்றி யும் ஒருவன் உன்னை நினையாதிருப்பானாயின்) பல்லாயிரங் கிரணங்களை யுடைய கதிரோன்றோற்றமுங் காணாதிருப்பானவன். கதிரோன் றோற்றங் காணாதிருக்க இயலாதவாறுபோல உனதுகீர்த்திப்பிரபாவம் ஒருவரானுங் கருதாதிருக்கவியலாதென்பது கருத்து.

அதுகேட்டவளவன் யான் அதுவேண்டிநின்றேனல்லேன், அடிக் கடிநினைத் தெம்மை யாசீர்வதித்திருக்கவேண்டினேனென்ன, புலவர், யான் (தஞ்சம்)மிகவுமெளியேனாதலால் அதுவுஞ்செய்தற்குரியேனல்லே னென்ன, வளவன் பின்னையாவரருளரென்ன, புலவர் அதுசெய்தற்குரியர் சான்றோரென்ன, வளவன், நின்னினுஞ்சான்றோரை யான்கண்டிலேன், நீ காணவல்லையாகில அவரைக்கொண்டிரு செய்விப்பியென்ன, புலவர், (பெரும)ஒன்றானுங்குறைவில்லாவுனக்கவரானுஞ்செய்யக்கடவதின்றே யென்ன, வளவன் இனியொருகுறைவாராதிருக்கவேண்டியேனும் அது செய்யற்பாற்றேயென்ன, புலவர் உன்குறை சான்றோர்குறையாமாத லால் அதுவாராமைப்பொருட்டு அவர் செய்தநன்மையுண்டாகை யால் ஒருகுறையுமின்றி நீடூழிவாழ்வாயாக(வென்றார்)என்பது எஞ்சிய தொடர்களின் கருத்தாககொள்க.

இப்பாட்டிற்காட்டிய குறிப்புக்களிற்பலவுங் கல்விச்சங்கத்துக்குரிய அங்கங்களை நன்குவிளக்கிச் சோழராஜதானியில் இலஞ்சைமன்றமென் றொரு தமிழ்ச்சங்கமிருந்ததென்பதை புணர்ததுமாறுகாண்க.

பண்டைக்காலத்து லௌகிககாரியநிர்வாகசங்கங்களுக்குப்பெய ராய்வழங்கப்பட்டுவந்த மன்றமென்னுஞ்சொல் பின்பு காலகதியால் கூட்டங்கூடுமொபபுமைபற்றி,(இக்காலத்துக கச்சேரியென்னுஞ்சொல் பாட்டுக்கசசேரி, சீட்டுக்கசசேரி என வழங்கப்படுவதுபோல)கூத்தாட ரங்கம், சுடலைத்தோப்பு, சாரூயச்சாவடிமுதலிய பலர்கூடுமிடங்களுக் கெல்லாம் பெயராய்வழங்கப்பட்டமையால் அதனாற்றல்குன்றுந்தது பற்றி, சமயநடை ஒழுக்கநடைகளைக்கற்பித்தூத தன்னிலையில்நிறுத்தி வந்தசபைகளைப் புத்தசமயத்தார் சங்கமென்னும்பெயரால்வழங்கியது கொண்டு மற்றவித்வத்ஸபைகளும சங்கமென்னும்பெயரால் வழங்கத் தலைப்பட்டன.

ஆதலாற் சங்கமென்னும்பெயரே தமிழ்மொழியில்லாமையதல், தமிழ்நாட்டில் முன்பு தமிழ்ச்சங்கங்களில்லையென்பது பொருந்தாதென வுணர்க.

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராதிபர்.

இலங்கைமஹாவம்சமும், தென்னிந்திய சரித்திரவாராய்ச்சியும்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி கஉ பகுதி கஉ-ல்) ௪௮௪-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

நாம் இதுகாறுங்கூறிய இவ்விதிஹாஸங்களிலடங்கியவிவரங்களில் வெளிப்பட்டஉறுதிப்பாட்டினின்றும், இவைகள் முழுதும்நம்பத்தகாதவைகளல்லவென்றும் பரிசோதிக்கத்தக்கவைகளேயென்றும் நன்கு விளங்கும். ஆனால் அவைகள் முழுதும்பிழையற்றனவென்றுகொள்ள முடியாது. இவைகளிலடங்கியசெய்திகள் நிகழ்ந்தகாலத்திற்கும் வர்ணனைபெறுங்காலத்துக்கும் நடுப்பட்டஅவதி யதிகரிக்கவதிகரிக்கப் பிழைகள்கலந்துவழங்குவது சாத்தியமென்றும், கற்பனைக்கதைகள்கலக்கப்படுவது அதிகமென்றுங் கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொதுநோக்கம் முக்கியமாய் விஜயன்வரவுக்கும் அவனுக்காறுந்தலைமுறையவனான தேவாநம்பியதிஸ்ஸனுடைய ஆட்சிக்கும் நடுப்பட்டுக்கிடக்கும் பழையகாலத்துக்கு மிகவும் ஒத்ததாயிருக்கின்றது. இக்காலத்தியசெய்திகளில் ஸந்தேகிக்கத்தக்கவிஷயங்களில் முதலது விஜயன் இலங்கைத்தீவுசேர்ந்ததினம் பௌத்தர்நிர்வாணதசையையடைந்ததினமென்பது. தவிர இக்காலத்திய அரசர்களின் ஆட்சிக்காலங்களெல்லாம் முழுவருஷங்களாகவே வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளிற் கடைசியான பாண்டுகாபய முடசிவர்களின் ஆட்சிக்காலமோவென்றால் அஸாத்தியமான அளவினதாயிருக்கின்றது. இவ்விருவரில் முதல்வனாய பாண்டுகாபயன் முப்பத்தேழாமவயதிற் சிங்காதனமேறி எழுபதுவருஷம் ஆண்டானாம். அப்படியாயின் இவன்ஆயுட்காலம் நூற்றேழுவருஷமாகின்றது. இவனுக்குப்பின்வந்தோனான இவன்மகன், இவனரசுரிமைக்குவருமுன்மணந்தவளிடம் பிறந்தோன். இவன், தந்தைபிறந்தகாலத்தில் வயதுசென்றவனாயிருந்திருத்தல்வேண்டும். ஆயினும் இவனுக்கு அறுபதுவருஷம் ஆட்சிக்காலம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு முரண்படுங்கூற்றுக்களைவிளக்க வழியொன்றுதான் உள்ளது. அதாவது இவ்விதிஹாஸங்களையியற்றியோர், விஜயன் வரவும் பௌத்தநிர்வாணமும் ஒரேசமயத்தில்நேர்ந்ததாகக் காலவரை

யன்றையெழுதியோராவரென்பதாம். ஏனெனில், இக்கதைகளியற்றிய காலத்தில் இவ்வொற்றுமை யொருவாறு நம்பப்பெற்றதாயிருந்தது போலும். ஆகையா லிவ்விருவராட்சிக்காலத்திலே அறுபது அல்லது எழுபதுவருஷத்தியகாலவழுவுக்கு இடமுண்டு. ஆயினும், இக்காலத்து வரலாறுகளெல்லாம் நம்பவொண்ணாதனவேயென்றுகொள்ள லவசிய மில்லை. ஏனெனில், பாண்டுகாபயன் நடத்திய போர்ச்செய்திவர்ணனை சிறிதும் கற்பனையாகத்தோன்றுவதில்லை. இதற்குப் பிற்பட்டகாலத் திலுங்கூட இம்மாதிரியாகவே இடைவெளிகள் நிரப்பப்பெற்றதென்று சொல்லத் தெளிவானசான்றுகள்தோன்றும். இதற்குதாரணமாக இவனுக்கடுத்த ஆறு அரசர்களின் ஆட்சியளவையெடுத்துநோக்கின், ஒருதகப்பன், நான்குமக்கள், இரண்டுராஜ்யாபகாரியரசர்கள், இவர்க ளாண்டகாலம தொண்ணூற்றிரண்டுவருஷங்களாகின்றன. என்றால் இரண்டுதலைமுறையார்க்குத் தொண்ணூற்றிரண்டுவருஷகாலம்வகுத்த தாயிற்று. துஷ்டகாமணியின் ஆட்சிக்காலம்வந்தவுடன் ஆட்சிக்கால வரையறை நமபததக்கதாயும, இயல்பாயிருப்பதாயும ஏற்படுகின்றது. ஆனால் நம்பவொண்ணாததாய் எல்லையிடப்பட்ட மேற்கூறியகாலநியதி யிலுங்கூடத தேவானம்பியதிஸ்ஸனுடைய ஆட்சியும, மாஹிநதனுடைய வரவும அயததுக்குக்காரணமான முன்பின்காலங்களினின்றும் தனிப் பட்டு விபக்தமாய்நிலைபெறுகின்றன. இலங்காதீவத்திருந்த பௌத்த ஸங்யாசிகளால் இத்தீவத் திதிஹாஸங்களிற் குறிப்பிடப்பட்ட கால வரையறைக்குத் தொடக்கம் பௌத்தர்நிர்வாணமடைந்தவருஷம. இசசெய்திவிஷயமானகதைககுப் பௌததககுழுவின்வளர்சசிக்கு எவ் வளவு சாதனங்களாக ஏற்பட்டனவோ அவ்வளவுமட்டுந்தான் சரிதா. ரணமானவிளைவுகளும், சரித்திரஸமபந்திகளான பாத்திரங்களும் முக்கியமானவை. ஆயினும் மிகவும பிராசீனமானகாலத்திலுங்கூடப் பௌத்தநிர்வாணகாலத்தினின்றுஞ் சென்றகாலத்தைக்குறிப்பிட்டுக் காட்டுஞ் சிலதனிமையானவிளைவுகளுடன் சிறப்புவாய்ந்தமஹான்களுங் காணக்கிடைக்கிறார்கள். இவைகளுக்கு இடையிடையேகிடக்கும் வெளிகளைநிரப்பக் கட்டுக்கதைகளேற்படுவதியல்பே. இம்மாதிரியாகவே தான் இலங்காதீபத்திய சரித்திரகாலவரையறையேற்பாடு மமைந்து அர்த்தகதையினின்றும் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது சரியான ஊகமாய்த்தோன்றுகிறது.

மிகப்பூர்வகாலத்தினின்றுநிலைபெற்று, இக்காலவரையமைறயேற்பாட்டுக்கு மிகவும்இன்றியமையாதஆதாரமாய்நிற்கும்வருஷம் பௌத்த நிர்வாணத்துக்குப்பின் இருநூற்றுப்பதினெட்டாவதும், அசோகமஹாராஜாவுக்குப் பட்டாபிஷேகமானதுமானவருஷமொன்றேயாம். இச்செய்தி அசோகன்ஆட்சிபெற்று நான்குவருஷத்துக்குப்பிறகு நிகழ்ந்ததென்ப. அப்படியாயின் பௌத்தநிர்வாணத்துக்குப்பின் இருநூற்றுப் பதினாலாம்வருஷம் அசோகன் அரசுரிமைபெற்றதாகும். இதினின்றும் இவன்தகப்பன் பிந்துஸாரனுட்சியளவு இருபத்தெட்டுவருஷத்தையும், பாட்டன் சந்திரகுப்தனுட்சியளவு இருபததுநான்குவருஷத்தையும் கழிக்கச் சந்திரகுப்தன் அரசுரிமைபெற்றகாலம பௌத்தர்நிர்வாணமடைந்து 162-வருஷத்துக்குப்பின்னென்று விளங்கும. இச்செய்தி, அதாவது சந்திரகுபதன் ஆட்சிபெற்றது, கி. மு. 321-மவருஷமென்று சாதாரணமா யங்கீகரிக்கப்பட்டதாகவிருக்கிறது. இதினின்றும பௌத்தநிர்வாணகாலம கி. மு. 321+162 அலலது 483 என்று ஏற்படும். இவ்விரண்டுவருஷங்களும் உறுதியாக உண்மையானவையென்று சொல்லத்தகாதனவாயினும், இவ்விரண்டில் அசோகமஹாராஜாவின் அபிஷேகம் பௌத்தநிர்வாணத்துக்கு 218 - வருஷஞ்சென்றபின் என்பது அவ்வளவு ஐயப்படத்தக்கதன்று. ஏனெனில் இவ்விரண்டு நூற்றுண்டளவு இம்மாதிரியான கர்ணபரம்பரை உண்மையினின்றுந் தவறுதிருந்திருத்தல் அசாத்தியமன்று. சந்திரகுப்தன் ஆட்சிபெற்ற வருஷமோவென்றுற் சிலவருஷங்கள் முன்பின்னுகலாம. ஆனால் இது மிகவுஞ் சிறியகாலமாய்த்தான் இருததலவேண்டும. இவ்விருவரதாட்சிக்காலத்தைப்பற்றியோவென்றால, சநதிரகுப்தனது 24 - வருஷம என்பது கர்ணபரமபரைகளால் நிசசயமாம.

பிந்துஸாரனுட்சிக்காலம் மூன்றுவருஷம் முன்பின்னுகலாம். இச்சிறுபிழைகளும் வித்தியாஸங்களும புலப்பட்டபோதிலும் பௌததநிர்வாணத்தைப்பற்றி யேறக்குறைய ஒருவாறுன ஒற்றுமைக்கொள்கை வந்துகொண்டிருக்கிறது.*

---

*இது கி. மு. 483 என்பது ஐரோப்பியர்கள் அங்கீகரிப்பது. மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ L. D. ஸ்வாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்கள் ஜோதிஷகணிதப்பிரகாரம் கி. மு. 477 என்பர்.

பௌத்தர்நிர்வாணமடைந்ததாய்ச்சொல்லப்படுகிற ஒவ்வொரு வருஷத்தையும் இங்கு ஆராயப்புகுவது அவசியமில்லை. இச்சந்தர்ப்பத்திற் கவனிக்கவேண்டியது பர்மா, சீயம், இலங்கைமுதலிய இடங்களில் எடுத்தாளப்படும் கி. மு. 544 ஒன்றே. இது தவறென்றும், இதிற் சற்றேறக்குறைய அறுபதுவருஷம் பிழைபட்டிருக்கிறதென்றும் சாமானியமாய் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தவிர பளீட் என்பவர் எடுத்துக்காட்டியபடி இது தொன்றுதொட்டு இடைவிடாமற் பரம்பரையாய்வழங்கிவந்ததுமன்று. இது பிற்காலத்தியகற்பனையாய் கி. பி. பதினோரா நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டது. ஆய்ந்துநோக்குங்கால் கி. பி. பதினோரா நூற்றாண்டின்முற்பட்டகாலத்தில், தொன்றுதொட்டு வழங்கிவந்த பௌத்தசகம் ஒன்று கி. மு. 483-ல் தொடங்கியதென்பதற்குவேண்டிய சூசனைகளநேகம் காணக்கிடைக்கின்றன. கி. மு. 544-ல் தொடங்கும் இச்சகமோவென்றால் கி. பி. பதினொன்றாநூற்றாண்டுக்குமுன் ஆட்சியிலில்லாமல், இந்நூற்றாண்டின் இடையில் ஆரம்பித்து இன்னும் நடைபெறுகிறதுபோலும்.

இவ்விஷயத்தைச் சோதிக்கப்புகுமுன் பராக்கிரமபாஹுமுதல், இவர்க்குமுன் மூன்றாம்உதயன்வரைக்கும் ஆண்டவர்களின் ஆட்சிக்காலவரையறை ஏற்படல்வேண்டும். பராக்கிரமபாஹுபட்டாபிஷேகம் பௌத்தநிர்வாணத்துக்கு 1696-வருஷத்துக்குப்பின் னென்பது (அதாவது 1697-ம் வருஷத்தில் என்பது) கல்வெட்டுக்களினின்றும் ஏற்பட்டு, பிறகாப்பியச்சாதனங்களாற் பூர்த்தியடைந்து உறுதிபெறுகிறது. இதற்கு எட்டுவருஷத்துக்குப்பின் அதாவது பௌத்தவருஷம் 1705ல் இரண்டாம் அபிஷேகம் என்பது புலப்படுகிறது. இதினின்றும் நான்காம்வருஷம் (பௌத்தநிர்வாணத்துக்குப்பின் 1708-வருஷமாய் 1709-ம் வருஷத்தில்) இவ்வரசர்பெருமான் ஒருபௌத்தஸங்கத்தைத் தாபித்தனராம். இலங்காசகப்பிரகாரம் இவ்வருஷங்கள் கி. பி. 1153, 1161, 1165, ஆகின்றன. பராக்கிரமபாஹுவுக்கு, இக்காலம், தென்னிந்தியாவில் ஆற்பாக்கத்தில், திருவாலீச்வரர்கோயிலிற்கண்ட கல்வெட்டொன்றினால் உறுதியடைகிறது. ஆகையால் கி.பி. பன்னிரண்டா நூற்றாண்டின்பிற்பாதியில், கி. மு. 544-ல் தொடங்கும் பௌத்தசகம் ஆளப்பட்டதென்பது திண்ணம்.

சூளவம்சப்பிரகாரம் இவற்குமுற்பட்ட ஆறரசர்கள், (அதாவது பராக்கிரமபாண்டியினின்றும் விஜயஸிம்மமுதலியார்பட்டி 1-1-ம் அரசன் பராக்கிரமபாஹுவரைக்கும்) 107-வருஷம் ஆண்டவர்கள். பராக்கிரம்பாண்டி பட்டம்பெற்றது பௌத்தசகம் 1590, என்றால் அது இலங்கைசசகப்படி கி. பி. 1046-ஆம். இது இதேவருஷத்திய மணிமங்கலம் கல்வெட்டால வலியுறும். எப்படியென்றால் இக்கல்வெட்டின்படி இப்பராக்கிரமபாண்டி முதல்ராஜாதிராஜனென்னும் சோழவரசனாற் றோல்வியடைந்து, உயிரிழந்தான். இவனுக் கிரண்டுவருஷம் ஆட்சிக்காலமென்று சூளவம்சததினின்றும் தோன்றும. இவ்வரசன் ஒருவருஷததில ஆளததொடங்கி மறுவருஷததில் இறந்து இவ்விருவருஷபாகமும் கி. பி. 1046-ல் அடங்கியிருத்தல்கூடும. இதினின்றும் இலஙகைச்சகம கி. பி. பதினோரா நூற்றாண்டினிடையில நடைபெற்றதென்பது வெள்ளிடைமலை.

இதைவிட்டு மூன்றாம்உதையனைநோக்கின் (விஜயஸிம்...பட்டி.111) இவன்விஷயமான தென்னிந்தியகலவெட்டொன்று இச்சகக்கணக்கை வேறுவிதமாகததிருப்பிவிடும். சூளவம்சப்பிரகாரம இவ்வுதையனுக்கும் பராக்கிரமபாண்டிவுக்கும் இடைப்பட்டகாலம 93-வருஷம் 8-நாளாகும். பராக்கிரமபாண்டி சிங்காதனமேறியது கி. பி. 1046-ம் வருஷமென்று மேற்கூறியுள்ளோம. ஆகையால் உதயன் அரசுரிமையடைந்தகாலம் பௌததசகம் 1497 அல்லது கி. பி. 953 ஆனால், தஞ்சாவூர்க்கல்வெட்டொன்றின்பிரகாரம உதையன் ஆட்சி பெற்றது கி. பி. 1015-ற்போலும.

இக்கல்வெட்டு இலங்கையின்மேற்செலுத்திய யுத்தயாத்திரையொன்றை விவரிப்பது. இதன்விவரம் சூளவம்சத்தில் (53. 40) உதையன் ஆட்சியாரம்பத்தில்விளைந்ததாய்வர்ணிக்கப்பெற்ற படையெடுப்போடு ஒற்றுமைப்படுவதாயிருக்கிறது. கீல்ஹாரன் கணனைப்பிரகாரம் இச்சோழன் ஆட்சிபெற்றது கி. பி. 1011 முடிவுக்கும் 1012-ன் நடுவுக்கும் உட்பட்டகாலத்திலாம். இப்போர்ச்செலவு இச்சோழனுடைய (அதாவது கங்கைகொண்டசோழனுடைய) நான்காம் வருஷத்துக்கும் ஆறாம்வருஷத்துக்கும் இடைப்பட்டது; என்றால் கி.பி. 1015-க்கும், 1018-க்கும் இடைப்பட்டதாம். ஆகையாற் பௌத்தசக 1497, 1498-ம் வருஷங்கள் இதற்குட்படவேண்டும். இவ்விரண்டிலும் முன்வருஷத்தையே யெடுத்துக்கொண்டாற் பௌத்தநிர்வாண காலம் 1497-ல் 1015-க்கழிக்க எஞ்சிய கி. மு. 482-ம்வருஷம் அல்லது 483-ம் வருஷமாம்.

ஆகையால் விக்கிரமஸிங்கரபிப்பிராயப்படி நாம் கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால், சூளவம்சம் எழுதியவர்களில் உதையன்முதற் பராக்கிரமபாகுகாலம்வரைக்குமுள்ளபாகத்தை எழுதியவர், கி. மு. 544-ல் தொடங்கும் சகம் ஆட்சிபெற்றகாலத்தில் வதிந்தவரென்பதும், உதயன், பராக்கிரமபாண்டி, பராக்கிரமபாஹு இவர்கள் முறையே பட்டம்பெற்ற பௌத்தசக 1497, 1590, 1693, என்னும் இம்மூன்று நிலைபெற்றவருஷங்களைத் தெரிந்தாண்டவரென்பதும், ஆனால் இதில் முதல்வருஷம் பின்னிரண்டினின்றும் விலகி கி. மு. 483-ல் தொடங்கிய மாறுபட்டசகமொன்றற்குச்சேர்ந்ததென்பதுமாம். இவரபிப்பிராயப்படி உதையனுக்கும் பராக்கிரமபாண்டிவுக்கும் நடுப்பட்டகாலம் 93-வருஷமாயினும் உண்மையா யிக்காலவளவு (1046-1015) வருஷம் முப்பத்தொன்றேயாம்.

இக்காலத்தியசெய்திகளையெல்லாம் சூளவம்சம் மிகவும் விவரமாய் வர்ணித்திருப்பதால மேற்காட்டியமாதிரி யதிகப்படியாய்த்தோன்றும் 62-வருஷங்களை எங்கிருந்துநீக்கவேண்டுமென்றுதீர்மானிப்பதுகஷ்டம். ஆயினும், கைகராசிரியர் இவ்வறுபத்திரண்டுவருஷத்திற் பெரும்பாகத்தை ஐந்தாம்மாஹிந்தன் ஆட்சிக்காலததினின்றும், அதற்கடுத்ததான அநாயககாலத்தினின்றும் தள்ளல் நலமென்பர். இவ்விருகாலத்தையும் ஒன்றாகசசேர்ததால் 48-வருஷங்கள்தான் ஆகின்றன.

இவ்வாராய்ச்சியால், இவ்விலங்காதீவத்தின் இதிஹாஸங்களில் ஒருபாகமும் பொய்யேயென்றுசொல்லவொண்ணாவென்பதும், இவைகளின் முற்பாகத்தியகாலவரையறையுங்கூடச் சரித்திரநோக்கத்தில் அங்கீகரிக்கத்தகாதவளவு பிழைப்பட்டதல்லவென்பதும் தெளிவாகின்றன. கைகராசிரியருடையபலவகையாராய்ச்சிகளெல்லாம் இன்பம் பயந்து புத்திக்குப் புதிதானவிஷயத்தைப் புகட்டுவனவேயாயினும் இத் தென்னிந்தியசரித்திர காலஒற்றுப்பாட்டுக்குச் சம்பந்தப்படாததால் அவைகளை யிங்குவிடுத்துள்ளோம்.

(தொடரும்.)

எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமிஐயங்கார், எம். ஏ.

*நூலாராய்ச்சிமுறை—ஆங்கிலமும் தமிழும்:

—————:0:—————

"ஆவியங்கொன்றல்வெற்பினகத்தியன்விரும்புந்தென்பால
நாவலந்தீவம்போற்றிநாவலந்தீவந்தன்னுண்
மூவர்கட்கரியானிற்பமுத்தமிழ்ச்சங்கத்தெய்வப்
பாவலர்வீற்றிருக்கும்பாண்டிநன்னாடுபோற்றி"

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மடவால்செய் யருந்தவத்தின்பயனே யென்னும்படிதோன்றி நெடுநாளாகப் படிப்போருங் கேட்போரு மற்று ஏட்டுப்பிரதிகளிற்கிடந்த சிறந்த பழங்காப்பியங்களை யாவருங் களிப்புடன்கற்கும்படி உரை, அபிதானவிளக்கம், ஆராய்ச்சிவிளக்கம், மேற்கோளகராதிமுதலிய மிக்க உபயோகமான ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக் களுடன் பதிப்பித்துத்தந்தவர்களும், நூலாராய்ச்சியிலும் கல்வியி லும் மேம்பட்டும் நற்குணநற்செய்கைகளாற் றிகழ்வுற்றும், புலவர் திலகமாகவீற்றிருக்கும் மகாஉபகாரியாகிற மஹாமஹோபாத்தியாய பிரஹ்மஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்முன்பாகவும், இன்னும் அநேகபண்டிதர்கள்முன்பாகவும், 'உரைப்பார்வாயுரைப்பவை தம் புகழேயாம்படி யுயர்ந்து' அரியபெரியகாரியங்களையெல்லாம் மிகத் திருத்தமாகச்செய்தும் பாஷாபிவிருத்தியில், தமது முழுக்கவனத் தைச்செலுத்தியும் புகழ்பெற்ற 'குன்றுநல்லிசைச்சென்றோரும்ப' லாகி, 'தவலருந்தொல்கேள்வித்தன்மையுடையார்' அளவளாவிப்பேசி மகிழும்படி எல்லாச்சௌகரியங்களையும் அமைத்துதவும் ஸேதுபதி யவர்கள்முன்பாகவும் சிற்றறிவினேன் நூலாராய்ச்சி என்றவிஷயத் தைப்பற்றி உபந்யஸிக்கப்புகுந்தது, 'கற்பனவூழற்றார்கல்விக்கழகத் தாங்கு' என்று தொடங்கியசெய்யுட்பயனுக்கு ஓர் இலக்கியமாவதை யொக்கும். எனினும், 'அறையுமாடரங்கும்மடப்பிள்ளைகள், தறையிற் கீறிடிற் றச்சர்' கோபியார்களாதலாலும், 'புல்லாவெழுத்திற் பொரு ளில்வறுங்கோட்டி, கல்லாவொருவனுரைப்பவுங் கண்ணோடி, நல்லார் வருந்தியுங்கேட்பர்' என்ற தைரியம்பற்றியும், இம்மஹாஸபையின் கண் இன்று எழுந்துநிற்கத்துணிந்தேன். எடுத்துக்கொண்டவிஷயத் தின் பெருமையையும் என் சிற்றறிவையும் உய்த்துணரவல்ல பெரி யோர்கள் இதிற்காணப்படும்பிழைகளைப் பொறுத்தருளவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

---

*இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம்வருஷக்கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பெற்றது.

நூலாராய்ச்சிமுறை—ஆங்கிலமும் தமிழும்

நூலாராய்ச்சி.

ஒவ்வொருதேசத்துப்பாஷாசரித்திரத்திலும், நூலாராய்ச்சி என்பது அநேகநூல்கள்தோன்றியபிறகே முன்னுக்குவரும் ஒரு கல்விவிசேஷமாம். நூலாராய்ச்சியின்நோக்கம் " நூல்நுட்பம் " கொள்வதாம். எனவே, பழையநூல்களிற் காணக்கிடக்கும் அரிய வுண்மைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு அவற்றை உரையாணியாக வைத்து மற்றநூல்களின் அருமைபெருமைகளை யுய்த்துணர்வதே ஆராய்ச்சிக்குப்பொருத்தமானவழியாகும். உலகத்தில் மனிதர்களின் நடையுடைபாவனைகளிற் சிலவற்றை யிழிந்தகுணங்களென்றும் சிலவற்றைச் சிறந்தகுணங்களென்றும் யாவருஞ்சொல்லுவார்கள். இவ்வுணர்ச்சியையே உரையாணியாகக்கொண்டு மனிதர்நடை நல்ல தென்றும் கெட்டதென்றும் நாம் ஆராய்கிறோம். அதுபோலவே சில சிறந்தநூல்களிற் காணக்கிடக்கும் அழகிய குணவிசேஷங்களைக்கண் டனுபவித்தபெரியோர்கள் மற்றநூல்களைப்படிக்கும்போது தாம் பழையநூல்களிற்கண்ட குணவிசேஷங்கள் புதியநூல்களிலும் இருக் கின்றனவாவென்று ஆராய்ந்துபார்த்தே புதிய இலக்கியத்தின்றன் மையை எடுத்துரைப்பார்கள். நூலகள் இத்தன்மையனவென்று ஆராய்ந்தனுபவித்தலே ஆராய்ச்சிசெய்பவர்களுடையகடமையாகும்.

நூல்கள்.

'உரத்தின்வளம்பெருக்கியுள்ளியதீமைப், புரத்தின்வளமுருக்கி' 'மாந்தர்மனக்கோட்டந்தீர்க்கும்' காரணத்தாலும், 'நெஞ்சத்து நல்லும் யாம் என்னும் நடுவுநிலைமை' யைத்தருவதாலும் நூல்களைவாசித்தே நாம் ஒழுக்கத்தில் மேம்படவேண்டுமென்று பெரியோர்கூறுகின்றனர். இத்தகையநூல்களின்றொகுதியே பாஷையெனப்படும். உலகத்திற் காணக்கூடியவுண்மைகளை நூல்கள் நமக்கு இரண்டுவிதங்களாகத் தெரிவிக்கின்றன. இவற்றை முறையே பொறியுணர்ச்சியால் தெரிந்து கொள்ளக்கூடியவுண்மைகளென்றும், மனவுணர்ச்சியால் அறியக்கிடக் கின்றவுண்மைகளென்றும் பிரிக்கலாம். விழிகளாலும் மற்றப் பொறி களாலும் அறியக்கூடியவை ஸாமான்யமானவை. மனத்தாலாராயக் கிடப்பனவே அரியவுண்மைகள். காதுக்கு இனிமைபயக்கும் ஓசை நயத்தை முதலில்வகுப்பினும், மனத்திற்குத் திருப்தியையுண்டுபண்ணி

இத்தேசத்திலும் பிறதேசங்களிலுமுள்ள புலவர்கள் உலகவிஷயங்களை எவ்வாறு உணர்ந்தார்களென்றுதெரிவிப்பதை இரண்டாவது வகுப்பிலும் சேர்க்கலாம். இவையிரண்டும் நூல்களுக்கு இன்றியமையாதவை. எல்லாரும் எளிதிலறிந்து ஞாபகத்தில்வைத்துக்கொள்ளக் கூடியதும் பிறருக்குத்தெரிவிக்கக்கூடியதுமாக அமைவது ஓசைநயமே. நூல்களில் ஓசைநயம் அமைந்திருக்கவேண்டுமென்று எமர்ஸன் என்ற ஆங்கிலவித்வான் அடியில்வருமாறு வற்புறுத்துகின்றார்.

"நாமெல்லாரும் ஸங்கீதத்திற் பிரியமுள்ளவர்களாகவேயிருக்கிறோம். ஓரேசத்தமோ அல்லது வேறுவேறுசத்தங்களோ ஒழுங்காகவும் கணக்காகவும் முறைமுறை திரும்பிவரக்கேட்பதில் நம்மனம் செல்லுகின்றது. குழந்தை தாலாட்டைக்கேட்டுத் தூங்குகின்றது. போர்வீரன் யுத்தபேரிகைகளைக்கேட்டு வீரத்தன்மையில் மேம்படுகிறான். காலவரையறை இதயத்தின் ஓசையிலிருந்து உண்டாகின்றதென்னலாம். நவரஸங்களையும் செம்மையாகத்தெரிவிப்பதற்குப் பொருத்தமான ஓசைகளும் அவ்வோசைகளைநிரப்புவதற்குரிய வாக்கியங்களும் தாமே இனிதின் அமைவன. சொல்லும் பொருளும் போலவும் பூவும் மணமும்போலவும் அவை பிரியாதன." ஆதலால் இவற்றின் உதவியாலேயே அரியபெரியகருத்துக்களை எடுத்துரைத்தல் எளிதாகும்.

இனி, மனத்தாலாராயவேண்டியவுண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ள மூன்று முக்கியமானவழிகளுண்டு. நூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்பவர்கள் ஒவ்வொருநூலிலும் மூன்றுவிஷயங்களைக்காண முயற்சிசெய்யவேண்டும்.

முதலாவது விஷயத்தின்பெருமை. அதாவது மனத்தாலாராய்ந்தறியவேண்டிய நுண்ணியவுண்மைகளை நூல் தெரிவிக்கின்றதாவென்று கவனிக்கவேண்டும்.

இரண்டாவது எடுத்துச்சொல்லும்விதம். அதாவது எடுத்துக்கொண்டவிஷயத்துக்கும் நூல்வகைக்கும் பொருத்தமானமுறைப்படி விஷயங்கள் தகுந்தவிதமாக எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவாவென்று பார்க்கவேண்டும்.

மூன்றாவது, நூல் இன்பம்பயக்கின்றதாவென்று கவனிக்கவேண்டும். அதாவது ஒவ்வொருவிஷயமும் உள்ளது உள்ளவாறே படிப்பவர்மனத்திற்றோன்றுமாறு எடுத்துக்காட்டப்பெற்றிருக்கின்றதாவென்றும், அவை படிப்பவர்க்கு ஆனந்தத்தையுண்டுபண்ணுகின்றனவாவென்றும் ஆராயவேண்டும்.

முதலாது: சிறந்தஅறிவாளரென்று யாவரும் ஒப்புக்கொண்டபுலவர்கள்கூறியவற்றை நாம் விஷயங்களைத்தெரிந்துகொள்வதன்பொருட்டு ஆராய்கின்றோம். மற்றவர்கள் இயற்றியநூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்வது அவர்தம்நூல்களைச் சீர்தூக்கிப்பார்ப்பதன்பொருட்டே. 'முன்னோர் மொழிபொருளேயன்றியவர்மொழியும், பொன்னேபோற்போற்றுவதி' வழிநூலுக்கும் சார்புநூலுக்கும் இலக்கணமாதல்பற்றிப் புதியநூலைப் பழையநூலோடு ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பது மரபு. இவ்வாறு ஆராய்ச்சிசெய்வதில் விஷயத்தின்பெருமையையறிய உரையாணியாகவுள்ளது உண்மை. நூலிற்சொல்லப்பெற்றவிஷயம் யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளும்படியான பழையவுண்மையாக இருத்தல்வேண்டும். செய்யுளில் எடுத்துரைக்கப்பெறும் உண்மைக்கும் தேசசரித்திரம் வியவகாரம்முதலியவற்றைக்கூறும் உண்மைக்கும் தன்மையில் வித்தியாஸமுண்டு. அதாவது நியாயஸ்தலத்திற் சாக்ஷிசொல்வதுபோலத் தேசசரித்திரத்தில் உண்மை விரவிவரும். மற்றநூல்களோ அவ்வுண்மைகள் ஆசிரியர்மனத்துக்கும் மற்றவர்மனத்துக்கும் எவ்வாறுபுலப்பட்டனவென்பதைத் தெரிவிப்பன. ஆதலால் முக்கியமானதென்று எடுத்துக்கொண்ட சிறந்ததோர் உண்மையைமட்டும் விஸ்தாரமாக எடுத்துச்சொல்லி அதனை நடுநாயகமாகவும் மற்றவுண்மைகளை ஸாமான்யமாகவும் நூல்களிற்பாவிப்பது முறை. ஏனென்றால், தேசசரித்திரத்திற்சொல்லப்பெற்றவர்கள் உண்மையில் அநேக குணங்குற்றமமைந்தவர்கள். ஆனால், காப்பியத்தலைவன்முதலியோர்களோ தன்னிகரில்லாததலைமையும் சீலமுமுடையவர்கள். உலகத்தில் யாவரும் உயர்த்திப்பேசும்படியான சிறந்தநற்குணங்கள்யாவும் திரண்டு வடிவமெடுத்து உலாவியதென்று எண்ணும்படியாகவே நூல்களில், தலைவன் தலைவியர் கூறப்படுவர். தலைவன் தலைவியர்தமக்குள் இருக்கவேண்டிய அன்பு, ஆண்டானடிமைத்திறமுதலிய சிறந்தநற்குணங்களுக்கு இலக்கியங்களை இதிகாசபுராணங்களுக்குள்ளேயே நாம்

தேர்ந்தெடுக்கின்றோம். 'கொடுக்கிலாதானைப்பாரியேயென்றுகூறினுங்கொடுப்பாரிலை' என்றவிடத்துக் கொடைவிசேஷமமைந்த பறம்பிற்கோமானாகிய பாரியே பாராட்டப்பெற்றிருக்கின்றான்.

தலைவன் வெளியே பொருள்வயிற்பிரிந்திருக்கநேர்ந்தபொழுது அவன்வருமளவும் அவன்க்ஷேமத்தையுத்தேசித்து நோற்றுக்கொண்டு அவன்வரவை அதிகஆவலோடு எதிர்பார்த்துத் தனித்திருக்கும் தலைவியைப்பற்றிக்கூறுமிடத்து, ஸாமான்ய உதாரணங்களை எடுத்துச்சொல்லுவதைவிட,'பாசறைத்தொழில் விறல்தந்து இன்னே முடிக' என்று கொற்றவையைப்பரவும் நெடுஞ்செழியன்றேவியையே எடுத்துச்சொல்லுதல் தக்கது.

இரண்டாவது: நூல்களில் விஷயத்துக்கேற்றவிதமாக நடையும், ஓசையும், நூற்பரப்பும் அமைந்திருக்கின்றனவாவென்று கவனிக்கவேண்டும். ஒருகுறித்தவிஷயம் அல்லது உண்மையையே முக்கியமாகக்கொண்டு எழுதப்புகும்கவி தான் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்துக்கேற்றவிதமாக நூலை வரையறுத்துக்கொண்டு எதை அதிகச் சிறப்பாகச்சொல்லவேண்டுமோ அதைமட்டும் சிறப்பித்துச் சொல்லி, தனதுகருத்து, படிப்பவர்மனத்திற்பதியும்படி இடத்துக்கேற்றவாறு இசைநயத்தையும் அமைத்து விளக்கவேண்டும். இந்தச் சிறப்பு, கவிஞரிடத்திற் றோற்றவேண்டுமானால் அவர்கள் தாமே நூலாராய்ச்சியில்வல்லுநராக இருத்தல்வேண்டும். தமிழ்ப்பாஷையில் அநேககவிஞர் ஆராய்ச்சியிலும் வல்லுநராக இருந்தார்களென்பதற்கு அவர்கள் இயற்றியநூல்களில் மேற்சொன்னநயங்கள் மிக்கிருப்பதே தக்கசான்றாகும். இந்நயங்கள் செவ்வனே அமைய இசையும் பதமும் மிக்க உபயோகமாக இருக்கின்றன. ஆதலாற் கவிகள் பதங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்.

சுக்கிரீவன் இலக்குமணனை உணவுண்ணுமாறுவேண்ட, உண்ணுவதற்குமனமொப்பாத இலக்குமணன்கூறிய,

"வருத்தமும்பழியுமேவயிறுமீக்கொள
இருத்துமென்றாலெமக்கினியதியாவதோ
ரருத்தியுண்டாயினுமவலந்தான்றழீஇக்
கருத்துவேறுற்றபினமிழ்துங்கைக்குமால்" (கிஷ்-கிஷ்கிந்தைப்படலம்)

என்ற செய்யுளிலுள்ள ஒவ்வொருபதமும் இலக்குமணன் துயரத்தின் அளவைத்தெரிவிப்பதாக அமைந்துள்ளது. விசயை நந்தட்டனையும் சீவகனையும் அருகேயணைத்து நற்புத்திசொன்னதைக்கூறுவனவாகிய 'சிறகராற்பார்ப்புப்புல்லித் திருமயிலிருந்ததேபோல்' என்றற்றொடக்கத்துவார்த்தைகள் அவர்கள் அன்பையும் அவர்கள் ஆலோசித்தவிஷயத்தின் அருமையையும் தெரிவிக்கின்றன. 'தூம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்றதென்றேமில்பண்டம்' என்றற்றொடக்கத்தனவற்றில், உள்ளவார்த்தைகள் சீவகன்வரும்வரையில் ஸாகரதத்தன்கடையில் வியாபாரமேநடக்கவில்லையென்றவிஷயத்தைச் செவ்வனே தெரிவிக்கின்றன. இடத்துக்கேற்றபடி செய்யுளும் ஓசையும் இனிதினமைவதைச் சிறந்ததமிழ்நூல்களிற் பரக்கக்காணலாம். "பெண்ணுக்கணிகலமே பேரழகுக்கோருருவே" என்று தொடங்கிய கந்தபுராணச்செய்யுளில் உள்ளவார்த்தைகள் விருத்தை யிறந்ததைக்குறித்து அவள்தோழியர்வருந்துவதை உள்ளவாறு புலப்படுத்துகின்றன. விரிவஞ்சி அதிக உதாரணங்களை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

மூன்றுவது: நூலில் மனத்தாலாராய்ந்தனுபவிக்கத்தக்க குணவிசேஷங்களில் நூலின் வெளித்தோற்றத்தால் அழகும் பொருளால் இன்பமும் தோன்றும். சொல்லழகும் பொருளின்மேன்மையும் பிரியாதன.

"சேலனையசில்லரியகடை சிவந்துகருமணியம்
பாலகத்துப்பதித்தன்ன [படியவாய்முனிவரையும்
மாலுறப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமமிர்தமுமே
போல்குணத்தபொருகயற்கண் செவியுறப்போந்தகன்றனவே"]
(சீவக—நாமக)

என்றசெய்யுளில் நூலாசிரியர்மனத்திற்கொண்டகருத்தைப் புலப்படுத்துவோராகிய ஆசிரியர்நச்சினார்க்கினியர் 'மாயோனையும் பாற்கடலையும் முகத்தேவைத்தபடி; கருமணியைப் பாலிற்பதித்தாற் பால் நிறம் கெடும் என்றறிக' என்று விசேஷவுரை எழுதியுள்ளதிலிருந்து அறியக்கிடக்கும் உண்மைகள் பல.

நூலைமுடிக்கும்போது ஒரு ஸந்தோஷச்செய்தியோடு முடிக்க வேண்டுமென்று கவிஞர் எண்ணுவார்கள். ஆன்மகோடிகளுக்கு

"இன்பமேபயக்கும் ஈசன் ஒருவன் உளன் என்றவுண்மையைவிளக்க வேண்டி அவர்கள் இவ்வாறு நூலைமுடிக்கிறார்கள். சிலப்பதிகாரத் தைப்போல வேறுவகையாக முடிவுபெறும்நூல்களில், கவிஞர் உலகத்தில் துன்பத்துக்குக்காரணம் 'தற்செய்தகிழவனைநாடிக்கொ ளற்குவல்லதாய தொல்லைப்பழவினையே' என்றுகூறி உத்தமநீதிகளைச் சொல்லுவார்கள்.

இப்படி விஷயத்தின்பெருமையையறிய உண்மையும், விஷயம் அடங்கியிருக்கும் உறுப்பாகிய செய்யுள்நடையையுணரத் தகுதியும், மனத்தாலாராய்ந்தறிந்துகளிக்கவேண்டிய சிறப்புக்களையுணர அழகும் நூலாராய்ச்சிசெய்யும் புலவர்களுக்கு உரையாணிகளாக அமைகின்றன.

சிறந்தநூல்களைப்படிக்குந்தோறும் நமதுமனம் யாதொருதடையு மின்றிக் கவியின்மனத்தூடுசெல்லுகின்றது. அப்போது சில அரிய வுண்மைகள் ஆசிரியர்மனத்துக்குத்தோற்றியவாறே படிப்பவர்மனத் துக்குந்தோற்றும். இந்தப்பழக்கத்தைக்கொண்டு மற்றப்புத்தகங் களிலும் இப்படிப்பட்டசிறப்பு இருந்தால் அந்நூல்களில்விருப்பமும் இல்லாவிட்டால் வெறுப்பும் தோற்றும். கவியின் சிறந்தகுணங்களிற் களிப்பும் சிறந்தவையல்லாதகுணங்களில் வெறுப்புந்தோற்றுவது ஒருவருக்குப் பாஷையிற் சுவையிருக்கின்றதென்பதைத்தெரிவிக்கும்.

ஸாமான்யஸங்கதிகளையும் கவிகள் எவ்வாறு எடுத்துச்சொல்லு கிறார்களென்பதை யாராய்வதில் நாம் மனமகிழ்வோம். யாற்று நீர் ஸமுத்திரத்திற்கலப்பதைக் கவிகள் எடுத்துச்சொல்வதில் விசேஷ நயங்கள் தோற்றுகின்றன.

"திரைபொருகனைகடற்செல்வன்சென்னிமேல்
நுரையெனுமாலையைநுகரச்சூட்டுவான்
சரவெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலை
குரைபுனற்கன்னிகொண்டிழிந்ததென்பவே" (சீவக.)

என்ற செய்யுளிலும்,

"நால்வகை மலர்சேரைம்பானதியெனும்பருவக்கன்னி
கால்வழிக்கலிங்கமார்ப்பக்கனதனம்பஃணைப்பப்பூங்கின்
பால்வளைத்திரைக்கைவீசிப்பன்மலர்த்தொடைகள்சூடிச்
சேல்விழிகளிப்பவேலைச்செல்வனை மணந்ததன்றே"
(திருக்குற்றால......திருநதி.)

என்ற செய்யுளிலும், இயற்கை எவ்வளவு அழகாகவர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது?

இவ்வாறு நூல்நுட்பங்களையறியச் சிறந்தகருவியாகவுள்ளது நூலாராய்ச்சியாதலால் இது ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எவ்வாறு செய்யப்பெற்றுவந்ததென்பதை யோசிப்போம். இப்படி யோசிப்பது அவ்வப்பாஷையின் ஏற்றத்தாழ்வை நிச்சயிப்பதற்கன்று. ஏனெனிற் காலதேசபேதங்களாற் கவிகள்மனத்தில், தற்செயலாக அநேக எண்ணங்கள் தோற்றலாம். இவற்றை ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பது மனத்துக்கு உற்சாகத்தைக்கொடுக்கும் ஆங்கிலபாஷாநிபுணர்கள் அநேக காலங்களில் இதரதேசத்துநூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்து ஒற்றுமை நயங்களைக்கண்டு ஆனந்தித்திருக்கின்றார்கள்.

ஆங்கிலநூலாராய்ச்சி.

ஆங்கிலநூலாராய்ச்சியென்பது ஸமீபகாலத்தில் தோற்றியதொரு விசேஷம். ஆங்கிலபாஷாசரித்திரங்களால் அப்பாஷையிற் சிறந்தநூல்கள் கி. பி. 670-ம் ஆண்டுமுதலே எழுதப்பெற்றுவந்தன வென்று தெரிகின்றது. ஆங்கிலநூலாராய்ச்சி 1580-ம் ஆண்டுமுதல் ஆரம்பித்ததாகச்சொல்லலாம். நாடகங்களைக்கண்டித்து காஸ்ஸன் (Gosson) என்பவர் ஒருபுத்தகம் எழுத, நாடகம் அவசியம் என்று லாட்ஜ் (Lodge) என்பவர் விளக்கிக்காட்டினர். பிறகு பழையநூல்களிலுள்ள சிறப்புக்களை யெடுத்துக்காட்டினலன்றிச் சிறந்த வழிநூல்கள் ஏற்படாவென்று எண்ணி, பட்டன்ஹாம் (Puttenham) (1520—1700) என்பவரும் வெப (Webbe) என்பவரும் ஆராய்ச்சி விளக்கம் எழுதினர்கள். அவர்களுக்குப்பிறகு டிரைடன் (Dryden) என்பவர் (1631—1700) நூல்களிலுள்ள விஷயங்களை மட்டும் பாராட்டுவதோடுநில்லாமற காலத்துக்கேறறபடி இசையும் செய்யுள் வகையும் எவ்வாறு பேதப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் ஆராயவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர். பிறகு (Johnson) ஜான்ஸன் (1709-1784) என்பவர் குற்றங்கூறலையியல்பாகக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்தார். இவர்காலத்து ஆராய்ச்சி அத்துணைச்சிறப்புள்ளதன்று. பிறகு (Goldsmith 1728—1774) கோல்ட்ஸ்மித் இயற்கையையுள்ளவாறேகூறுவதுதான் கவிசாதுர்யம் என்று கொண்டாடினர்.

இவர் (Gray 1716—1771) க்ரே என்றகவிக்கு உபாயங்களைக்கூறு மிடத்து 'ஜனங்கள் இயற்கையை ஆராய்ந்து உண்மைகளைக் கண்ட வண்ணமே எழுதுக' என்று சொன்னாராம். இந்தக்கவி பழைய நூல்களைப்படிப்பதிற் பற்றுள்ளவர்.

பிறகு சிலபத்திரிகைகள்தலையெடுத்துத் தமக்குவேண்டியவர்கள் எழுதியநூல்களைச் சிலாகித்தும், மற்றவர்கள் எழுதியநூல்களைக் கண்டித்தும் உண்மையான ஆராய்ச்சியைச்செய்யாமல் அநேகம் சிறந்தபுலவர்கள் மனம்புழுங்குமாறுசெய்தன. இதனால் ஆராய்ச்சி செம்மைபாகநடைபெறவில்லையென்று பிற்காலத்திற்சொல்லவந்த ஆராய்ச்சியிற்பேர்பெற்ற (Mathew Arnold) மாத்யூ ஆர்னல்ட் என்பவர் இந்தியர்களின்மனநிலைமையை ஓரிடத்தில் மிகப்பாராட்டி எழுதியிருக்கிறார். காய்தத்துவத்தலகற்றிய பொருள்களை ஆராயுங் குணம் இந்தியர்களிடத்தில் இருக்கின்றதென்றும் அந்தமேன்மை யானகுணத்தை ஆங்கில ஆராய்ச்சிப்புலவர்கள் கைபபற்றவேண்டு மென்றும் இவர் எழுதியிருக்கிறார்.

பிறகு [Coleridge (1772—1804).] கோல்ரிட்ஜ் என்பவர் நூலாராய்ச்சிமுறைகளைச் சீர்ப்படுத்தினார். இவர் செய்யுள் இப்படி யிருக்கவேண்டுமென்றும் அதிற்காணவேண்டியசிறப்புக்கள் இவை யென்றும் நிச்சயித்தார். இவர்கருத்து, பெரும்பாலும் 'புவியினுக் கணியாயான்றபொருடந்து' என்றற்றொடக்கத்துவாக்கியங்களிற் கம்பர் செய்யுளைப்பற்றிப் பொதுவாகக்கூறியகருத்தைத்தழுவி யுள்ளது. நவீனநூலாராய்ச்சி, (Carlyle 1795—1881) கார்லைல் என்ற ஆராய்ச்சிப்புலவர் தோன்றியபிறகே முன்னுக்குவந்ததென்று சொல்லலாம். நமது ஸொந்த அபிப்பிராயங்களைக் கவிக்கூற்றிற்காண முயற்சிசெய்யக்கூடாதென்றும், வெளித்தோற்றத்தைமட்டுங் கண்டு பிரமிக்காது, கவிஞர்கருத்தையும் அவர்கள் எடுத்தாளும் சொற்களை யும், அச்சொற்களிலமைந்துள்ள பொருளையும், ஆராய்ச்சிசெய்ப வர்கள் உய்த்துணரவேண்டுமென்றும் இவர் வற்புறுத்தினார். இவர் கருத்துமுழுமையும் இன்னும் அனுஷ்டானத்துக்குவரவில்லை யென்று (Vaughan) வான் என்ற அறிவாளிர் தெரிவிக்கிறார். தற் காலத்தில் ராலே (Raleigh) என்பவர் நூலாராய்ச்சிசெய்வதில் மேம் பட்டுவிளங்குகிறார்.

இதுவரையில் ஆங்கிலநூலாராய்ச்சியின்விருத்தாந்தங்களைக் கவனித்ததில், ஆங்கிலத்தில் நூல்களையாராயும்வகைகள் இவை யென்று தெரிந்தன. அவை வருமாறு:—வெளித்தோற்றவாராய்ச்சி: இதிற் சொல், ஓசைமுதலியவற்றைக் கவனிக்கவேண்டும். கருத் தாராய்ச்சி: இதிற் சொல், பொருள், ஓசைமுதலியவற்றுள் உள்ள ஒற்றுமையையும், கருத்தின்மேன்மை, நூற்பயன்முதலியவற்றை யாராயவேண்டும்.

அநேகநூல்கள்தோன்றியபிறகே நூலாராய்ச்சி தலையெடுக்கின்ற தென்பதையும், சிலப்பதிகாரத்துக்கு அரும்பதவுரைக்குமுன்னே உரையொன்றிருந்ததையும், சிந்தாமணிமுதலியநூல்களுக்கு நச்சி னார்க்கினியரெழுதியுள்ள உரைக்குமுன்னே உரைகளிருந்தனவென் பதையும் உய்த்துணருங்கால், தமிழ்மொழியின்பழமையும் தமிழ்க் கவிஞர்களுடைய ஆராய்ச்சியின்விசேஷமும் செம்மையாகவிளங்கு கின்றன. கூர்த்தகல்விகேள்வியுடைய உரையாசிரியர்களாகிய மஹா உபகாரிகள் எழுதியுதவிய உரைநுட்பங்கள் நமக்கு நிரம்ப இன்பம் பயக்கின்றன.

ஆங்கிலபாடசாலைகளில் பாஷையைக்கற்பிக்கும்போது தொகை யானபொருளை முன்னேகூறிப் பிறகே பதங்களின் அர்த்தத்தையும் மற்றவிசேஷங்களையும் போதிக்கவேண்டுமென்று இப்போதுதான் வற்புறுத்துகிறார்கள். இது புதுமுறைப்படிபாடம்போதித்தல் எனப் பெயர்பெற்றுள்ளது. சிலப்பதிகாரப்பதிகவுரையில் அடியார்க்குநல் லார் அகத்திணைப்பொருட்பாகுபாடுகளையும் புறத்திணைப்பொருட் பாகுபாடுகளையும் விவரித்தாற கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாதலின் வந்தனவந்துழிக்காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ் வுரை என்று கூறியிருத்தலையும், உரையினதுபொதுவிலக்கணங்களைக் கூறுமிடத்து, நன்னூலில் அவ்விலக்கணங்களைப் பாடம், கருத்து, சொல்வகை, சொற்பொருள்முதலாக வகைப்படுத்தியிருத்தலையும் நோக்குங்காலத்தில் மேற்கூறியநவீனமுறையில், தமிழகம்ஸம்பந்தப் பட்டவரையில் நவீனம் ஒன்றுமில்லையென்பது விளங்கும். உதாரண மாக,

"குணவாயிற்கோட்டத்தரசுதுறந்திருந்த
குடக்கோச்சேரவிளங்கோவடிகட்கு"

என்றவிடத்தில் 'இளமைப்பருவத்தே இராஜபோகத்தைத்துறத்தலரு மையால் துறந்து என்றும் அங்ஙனம் போகம்நுகர்ந்தவிடத்தே மீட்டும் தவவுருவந்தாங்கியிருத்தலருமையான் இருந்தென்றுங்கூறினார்' என்று உரையாசிரியர் அடியார்க்குநல்லார் சொற்பொருள்விசேஷங்களைப் பாராட்டியெழுதிய உரைநயம் வியக்கத்தக்கது.

இனி ஆங்கிலத்தில் இயல் இசை நாடகநூல்களை ஆராய்ச்சி செய்யும்முறைகளைச் சுருக்கமாக எடுத்துச்சொல்லும் க்ராஷா (Crashaw) என்பவர் நாடக இலக்கணவுறுப்புக்களைப்பற்றி எழுதியிருப்பதையும், அடியார்க்குநல்லார் "இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய. அவை திணை, பால், செய்யுள், நிலம், காலம், வழு, வழக்கு, இடம் என்ப. திணை 2; பால 14; செய்யுள் 6; நிலம் 4; காலம் 12; வழு 14; வழக்கு 2; இடம் 2; என்று பொருளாராய்ச்சியைவகைப்படுத்திக் கூறியிருத்தலையும், சீர்தூக்கிப்பார்க்குமிடத்துத் தமிழுரையாசிரியர்களின் ஆராய்ச்சியின்விசேஷம் நன்குவிளங்கும்.

பிரதிகள் ஆராய்ச்சி.

பழையபிரதிகள் சாஸனங்கள்முதலியவற்றை ஆராய்ந்து ஒப்பிட்டுப்பார்த்துப்பதிப்பித்தல் மிக்கசிரமஸாத்தியமானது. இவற்றைச் செம்மையாக ஆராய்ச்சிசெய்பவர்களே தேசசரிததிரத்தை நன்கு உணர்வார்கள். தேசசரித்திரஸம்பந்தமான ஆராய்ச்சியில், பாஷைநடையைவிட விஷயங்களின் உண்மையையே மிகக்கவனமாக ஆராய வேண்டும். பழையபிரதிகளையாராய்வதிலேயே தமது உடல், பொருள், ஆவிமூன்றையும் செலவழித்துவரும் பெரியோர்களே இவ்வித ஆராய்ச்சியின் நுட்பங்களை எடுத்துக்கூறத்தக்கவர்கள்.

பிரஞ்சுபாஷையில் இவ்வித ஆராய்ச்சியைப்பற்றி லாங்ளாயி ஸீஞுபாயி (Langlois Seignobois) என்றபுலவர்கள் விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவர்களின் அபிப்பிராயங்களை முறையே வாசித்தல், ஆராய்தல், தெளிதல் என்று மூன்றுவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

வாசித்தல்.

ஒருபிரதியைப்பார்த்து எழுதுவதில் அநேகம்பிழைகள் நேர்ந்திருக்கலாம். மூலப்பிரதியே ஒப்பிடுவதற்குக்கிடைக்காமலிருக்கலாம். சிலவிஷயங்களை ஊகித்தே யறியவேண்டியிருக்கும். 'ஒரே தவறு

அநேகம்பிரதிகளிற்காணப்பட்டால், அதனைச் செம்மையாகப்பரிசோதிக்கவேண்டும். நூலாசிரியர் இன்னாரென்பதை நியாயங்களைக் கொண்டு நிச்சயிக்கவேண்டும்.

ஆராய்தல்.

நூலைச் செம்மையாக ஆராய்ச்சிசெய்தபிறகே அதன் உண்மையான வடிவம் புலப்படும். குறிப்புக்களைத் தொடர்ச்சியாக எழுதிக் கொண்டேவருவதைவிடத் தனித்தனி காகிதங்களில் எழுதிவருவது சிறந்தமுறை. ஆராய்ச்சிசெய்பவர்களிடத்திற் சில குணவிசேஷங்கள் இயல்பாகவே அமைந்திருக்கவேண்டும். (1) எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியில் அதிகப்பிரியமிருக்கவேண்டும். (2) நெடுநாட்களாகத் தெரியாதவுண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஊக்கமும், அவற்றைத் தெரிந்துகொள்வதில் ஸந்தோஷமும் இருக்கவேண்டும். தமக்குத் தோற்றியவாறெல்லாம் பதிப்பிக்காமற் கண்டவண்ணமேபதிப்பிக்க வேண்டும். (Froude) பிரவுட்டென்ற ஆங்கிலவித்வான் அவஸரப் பட்டு ஆராய்ந்து, கண்டது ஒன்றிருக்க வேறொன்றை எழுதிவிடுவாராம். இவ்வாறு யோசியாமற்பதிப்பதைப் பிரவிட்வியாதி (Froude's disease) என்று சொல்லுவார்கள். ஆராய்ச்சிசெய்பவர்கள் இவ்வியாதி தம்மையணுகாவண்ணம் தடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம்

தெளிதல்.

ஆசிரியர்மனத்தில் என்னகருத்து இருந்திருக்கலாமென்பதை அவர் எழுதியதிலிருந்தே ஊகிக்கவேண்டும். இவ்வாறு ஆராய்ச்சி செய்ய ஒருவருக்கு நிறைந்தபாஷாஞானம் இன்றியமையாதது. ஸாதாரணமாகப் பாஷையிற் பழக்கமட்டுமிருந்தால் அது போதாது. சிலகாலங்களிற் சிலபதங்களுக்குச் சிறப்பாகச் சில அர்த்தங்களிருக்கலாம். அவற்றைத்தெரிந்துகொண்டு இடத்துக்கேற்றவாறு வாக்கியங்களின்பொருளைத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டும். மனத்தாலாராய்ந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய அரியவுண்மைகளைக் கவிகள் கதைகள்மூலமாக ஸுலபமாகத்தெரிவித்திருக்கலாம். இவற்றிற் கவியின்கருத்தை ஆராய்ந்துதெரிந்துகொள்ளவேண்டும். யாதொரு ஆதாரமுமின்றி, கர்ணபரம்பரையாக அநேகவிஷயங்கள் வழங்கி

வரலாம். இவற்றின் உண்மையை நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். தமிழ்க்கவிகளைப்பற்றி அநேகஞ்செய்யுட்கள் கர்ணபரம்பரையாகவேவழங்கிவருகின்றன. அவற்றைக் கற்றறிந்தபெரியோர்களே சீர்தூக்கிப்பார்த்து அவற்றின் உண்மையை நிச்சயிக்கவல்லவர்கள்.

மேற்கூறிய ஆராய்ச்சிமுறைகளுக்கு இலக்கியங்களாகப் புறநானூறுமுதலிய சங்கநூற்பதிப்புக்களைச்சொல்லலாம். லாங்கிளாயிஸிஞுபாயி இயற்றியுள்ளகிரந்தத்திற்கூறப்பட்டமுறைகளையெல்லாம் இப்பதிப்புக்களிற்காணலாம் விரிவஞ்சி ஒவ்வொன்றுக்கும் உதாரணங்கொடுக்காமற் சில முக்கிய அம்சங்களைமட்டும் இங்கு எடுத்துக் கொண்டேன்.

(1) புறநானூற்றுச்செய்யுட்களிற் பிரதிகளிற் சொற்கள் சிதைந்தவிடங்களைக்காட்ட ஒற்றைப்புள்ளிநிரைகள் அமைக்கபபட்டுள்ளன.

(2) புறநானூற்றிலிருந்து, வேறுநூல்களினுடைய பழையவுரைகளின் இடையிடையே உரையாசிரியர்களாற் பூர்த்தியாகவும் சிறிது சிறிதாகவும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றசெய்யுட்கள்மூலமாகச் சில குறைந்தபாகங்கள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன.

(3) சிந்தாமணிமுகவுரையில், திருச்சிற்றம்பலம் பெரும்பற்றப் புலியூர் என்பவற்றை முறையே ஆறெழுத்தொருமொழிக்கும் ஏழெழுத்தொருமொழிக்கும் உதாரணமாகக்காட்டியதிலிருந்து ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்மதத்தைநிச்சயிப்பது ஓர் ஆராய்ச்சிவிசேஷம்.

(4) சிலப்பதிகாரத்தில் இக்காலத்துவழங்கப்பெறாத சில இயற்றமிழ்ச்சொற்கள் விளங்காதிருப்பன, மற்றநூல்களாலும் பழையவுரைகளாலுமே ஆராய்ச்சிசெய்ய விளங்கக்கூடுமென்றுதுணிதல் மேலேகாட்டிய ஆராய்ச்சிமுறையில் அடங்கும்.

(5) திருப்பெருந்துறை மிழலைக்கூற்றத்திலுள்ளது. மிழலைக்கூற்றம் "நெல்லரியுமிருந்தொழுவர்" என்ற புறநானூற்றுச்செய்யுளால் நெய்தனிலத்தைச்சார்ந்ததென்று தெரிகின்றது. ஆதலால், திருப்பெருந்துறை கடற்கரையிலுள்ளதோரூர். திருவர்தலூரர் உபதேசம்பெற்றதலம் இதுவேயெனத் திரிசிரபுரம்வித்வான் மீனாக்ஷி

சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய திருப்பெருந்துறைப்புராணமுகவுரையிற்குறித்திருப்பது சரித்திரசாஸன ஆராய்ச்சிவகையிற்சேரும்.

(6) அநேகநூல்களை ஆராய்ந்து கருத்துக்களைப் புலவர்கள் எப்படித்தெரிவித்திருக்கிறார்களென்பதையறிந்து படிப்போர்களிக்கும்படி சிந்தாமணியின் இரண்டாம்பதிப்பிற்சேர்க்கப்பெற்றுள்ள ஆராய்ச்சிவிளக்கம் 'ஒற்றுமைநயத்தைக்காணும்' ஆராய்ச்சிவகையிற் சேரும்.

இன்னும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நூலாராய்ச்சியைக்குறித்துச் சொல்லக்கூடியவிஷயங்கள் எவ்வளவோவுள்ளன. நூலாராய்ச்சியே இன்பத்துளின்பமெனக்கொண்டுவாழும் அறிவாளர்களே இதைப் பற்றி மிகவிமரிசையாகச்சொல்லக்கூடும். இதனை நான் விவரிக்கப் புக்கது 'ஆசைபற்றியறையலுற்றதாகக்கொண்டு' இதிற்காணும் வழுக்களை அறிவாளர் பொறுத்தருளுமாறுவேண்டுகின்றேன். நூலாராய்ச்சியாற் பாஷையின்விரிவும், பாஷையிற் சொற்களின் பயனும், எல்லாவிஷயங்களைப்பற்றியுஞ்சொல்லப் பொருள்நிரம்பிய சொற்கள் பாஷையில் உண்டென்னுமுண்மையும், தேசத்துச்சரித்திரமும், நாகரிகமும், மற்று மறியவேண்டிய அநேக உண்மைகளும் தெரியும். முன்னோர் ஆராய்ச்சிசெய்தமுறையையே நாமுங்கைப்பற்றி நூல்களை ஊன்றிப்படித்தோமானால் அநேகஞ் சிறந்த உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

நூல்களின்நுட்பங்களைச் செம்மையாக அறிவதற்கு அனுகூலமாக உரையெழுதியருளிய உரையாசிரியர்களுக்கும், அவ்வுரைகளையும் மூலப்பிரதிகளையும் தெளிவுபெற ஆராய்ந்து அரிதிற்பதிப்பித்துதவும் அறிவாளராகிய மஹோபகாரிகளுக்கும், தமிழ்ப்பாஷாபிவிருத்தியில் விசேஷ அபிமானமுள்ளவர்களாகிய ஸேதுபதியவர்களுக்கும் தமிழுலகம்செய்யக்கூடியகைமாறு யாதுளது?

'கைமாறுவேண்டாகடப்பாடுமாரிமாட்
டென்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு.'

C P. வேங்கடராம ஐயர், எம். ஏ.; எல். டி.

செல்வநூல்.

ECONOMY.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கஉ-பகுதி-அல்) உகூஉ-ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

——:o(—)o:——

அத்யாயம்—20.

ஸர்க்கார்வரி.

Taxation.

118. ப்ரஜாபரிபாலனம்முதலான ராஜகார்யங்களை நடத்துவதற்குப் பொருளுதவிவேண்டுமல்லவா? ஒவ்வொருதேசமும் ஏதாவது ஒருவித அரசாட்சிக்குட்பட்டேதானிருக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாவிடில், அராஜகம் (Anarchy) என்னுங் குறையால், தேசம், கலகத்துக்கும், கொள்ளைக்கும், பஞ்சத்துக்கும் இரையாய் அன்னியர் ஆதீனத்துக் குட்பட்டுப்போம். அவ்வாறுநேரிடாது சரிவர ஸர்க்கார் முறைகளை நடத்துவதற்காகக் குடிகள் ஸர்க்காருக்குச்செலுத்துங் கடமையே வரி அல்லது ஸர்க்கார்வரி எனப்படும். இவை, விசேஷமாய் உள்நாட்டில் மெலியோரை வலியோர் எதிர்த்துக் கலகம், கொள்ளைமுதலானவைசெய்யாமல் அவ்வரசாட்சிக்குட்பட்ட சகல ப்ரஜைகளும் சமமாக அவ்வரசாட்சியின்பயனை அனுபவிக்குமாறு போலீஸ், க்ரிமினல்ந்யாயஸ்தலங்கள்முதலான பந்தோபஸ்துகள் செய்யவும், அன்னியதேசத்தார் தம்தேசத்திற் படையெடுத்துவந்து ஹிம்ஸிக்காது காப்பதற்குத்தக்க ராணுவமுதலானவை தயாரித்து வைத்துக்கொள்ளவும், தரைவியாபாரங்கள், ஜனப்போக்குவரத்து முதலானவைகளுக்குச் சாலைகள்முதலான சௌகரியங்களும், கடல் வியாபாரத்துக்குவேண்டிய துறைமுகங்களும், தேசவஸதிக்குவேண்டிய குளங்கள், தர்மவைத்யசாலைகள்முதலான சௌகர்யங்களும் செய்துகொடுக்கவும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

வரிவிதிப்பதைப்பற்றிய சில முக்யவிதிகள்.

(1) வருமானத்துக்குத்தக்கவரிவிதிக்கவேண்டும். எவன் ராஜாங்கத்தின் ஆதரவால் அதிகலாபத்தையடைகின்றானோ அவன் அந்த லாபத்துக்குத் தக்கபடி, அந்தராஜாங்கத்துக்கு வரிமூலமாய் உதவி

புரியவேண்டும். தரித்திரனைப்பார்க்கிலும் தனிகன்தான் தேசத்தின் க்ஷேமத்தை யதிகமாய்க் கோரவேண்டியவன். தேசக்ஷேமத்துக்குச் சத்ருமுதலானவர்களால் அபாயம்நேரிடுமானால், அப்பொழுது அதிக நஷ்டப்படத்தக்கவன் அதுவரை அதிகலாபமடைந்த தனிகனே. தரித்திரனுக்கோ 'இந்தமடமில்லாவிடிற் சந்தமடம்' என்றவாறு என்றுமுள்ள கூலிவேலை யவனுக்குண்டு. ஆகையால், சமாதான காலத்தில், இவ்விதியைக்கவனியாது தாரதம்மின்றி வரிசுமத்துவது, கலகங்களுக்கு ஆஸ்பதமாய்முடிகின்றது. ப்ரான்ஸ்கலகத்துக்குக் காரணம், தனிகர் தரித்திரரைவருத்தியதென்றே சொல்லப்படும்.

(2) திட்டவரி. வரி, திட்டமாய் இவ்வளவுக்கு இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அப்படியன்றி 'தடியெடுத்தவனெல்லாம் தண்டற்காரன்' என்றபடி, ரிவினியூஉத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களிஷ்டப்படியெல்லாம், யாதொருவிதிக்குங் கட்டுப்படாது வரிபோடுவதென்று ஏற்பட்டுவிட்டால், குடிகளுக்குப் பலவிதத் துன்பங்கள் ஏற்பட்டுவிடும்.

(3) ஸௌகரியங்கள். குடிகளுக்குச் சௌகரியமான இடம், காலம், விதம் முதலானவைகளைக்கவனித்து வரிவசூலிக்கவேண்டும்.

இடஸௌகரியம்:-வரிசெலுத்துவோர் தங்களிருப்பிடத்திலேயே செலுத்தும்படியானசௌகரியம் செய்யவேண்டும். திருநெல்வேலிக் குடியானவன் சென்னையில் வரிசெலுத்துவதென்றால் அவனுக்கு எவ்வளவுகடினமாயிருக்கும். இதை உத்தேசித்துத்தான் மணியகாரர், பில்கலெக்டர்முதலான சிப்பந்திகள், வீடுவீடாய்ப்போய் வரிவசூலித்துவருகின்றார்கள்.

காலஸௌகரியம்:-எதைக்குறித்து வரி வசூலிக்கப்படுகின்றதோ அந்தலாபம், அல்லது பலன் அடைந்தபிறகுவசூலிப்பதே நலம். மகசூல் அறுவடையாகுங்காலமான, மாசி, பங்குனிமாதங்களில்வசூலிப்பது ஜனங்களுக்கு நன்மையேயொழிய, தசகூலிமுதலானவைகளுக்குத் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் சாகுபடிக்காலங்களில் வரி வசூலிப்பது ஜனங்களுக்கு மிகுந்தகஷ்டமாகும். தவிரவும், சில வரிகளைத் தவணைவாரியாய்வசூலிப்பது மிகவுஞ்சௌகரியம். ஒரே தடவையில் முழுவரியையுஞ் செலுத்துவதைப்பார்க்கிலும் 4, 5 தவணையாய்ச்செலுத்துவது எல்லோருக்கும் சௌகரியமாயிருக்கும்.

(4) லாபகரமாயிருக்கவேண்டும். ஏதாவது ஒருவரியைவிதிக்கு முன் அது செலுத்துவோனுக்கும், வசூலிக்கும் ராஜாங்கத்துக்கும் லாபகரமாயிருக்குமா, என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். வசூலிப் பதிற்செல்லுஞ் செலவைப்பார்க்கினும் வசூலாகுந்தொகையில் தக்கமீதம் இல்லாதவிஷயத்தில், அதனாற் குடிகளுக்குக்கஷ்டமே யொழிய ராஜாங்கத்துக்குத் தக்கலாபம் ஏற்படமாட்டாது. மேலும், வரிசெலுத்தியபிறகு செலுத்துவோனுக்கு மீதம் ஒன்றும் இல்லாவிட்டால், அதனால் அவன்தொழிலே கெட்டுப்போம்.

119. உப்பு, அரிசிமுதலான காலக்ஷேபத்துக்கு அவசியமான வஸ்துக்களுக்கு வரிவிதிப்பதால் ஜனங்களுக்கு மிகுந்தகஷ்டமும், கொள்ளைநோயும் பஞ்சமும் ஏற்படும். அபின், சாராயம், கஞ்சா முதலான லாகிரிபதார்த்தங்களுக்குத் தீர்வை ஏற்படுத்தலாம். அது, ஸர்க்காருக்கு லாபத்தைக்கொடுப்பதுடன், ஜனங்களும் லாகிரிவஸ்துக்களை யதிகமாயுபயோகிக்காது தவிர்க்கவும் சாதகமாயிருக்கும்.

(Raw Materials.)

120. விளைபொருள்களுக்கு வரி ஏற்படுத்தலாகாது என்பது ஓர் அபிப்ராயம். பருத்திமகசூலுக்கு விளைவுக்குத்தக்கவாறு வரி ஏற்படுத்துவதானால், நிலத்தீர்வையைத்தவிர வேறு இரண்டாந் தீர்வை யேற்படுத்தவேண்டிவரும். அப்படியாயின் ஒப்படிகாலங்களில் ஸர்க்காருக்குத்தெரிவித்துத்தான் ஒப்படிசெய்யநேரிடும். அதனால் அதைக் கங்காணம்செய்ய, ஸர்க்கார்சிப்பந்திகள் அதிகப்படுத்தவேண்டியதுடன் ஜனங்களுக்கும் மிகுந்தகஷ்டமேற்படுமே யொழிய அதற்குத்தக்கலாபம் ஸர்க்காருக்கு ஏற்படமாட்டாது.

நேர்வரி. பொறுப்புவரி.

Direct and Indirect Taxations.

121. வரிகள் நேர்வரிகள் என்றும் பொறுப்புவரிகள் என்றும் இரண்டுவகையாய்க்கூறப்படும்.

நேர்வரி. வரிசெலுத்துவோனிடம் நேரேவசூலிப்பது, நேர்வரியாகும். வருமானவரி (Income-tax) ஆள்வரிமுதலானவைகள் இவ்வகுப்பைச்சேர்ந்தவை. இதிற் பொறுப்பவனும் செலுத்துவோனும் ஒருவனே.

பொறுப்புவரி. அப்படிக்கல்லாது உண்மையாய வரியைப் பொறுத்துக்கொள்பவனிடம் வாங்காது வேறு நடுமனிதனிடம் வாங்குவதே பொறுப்புவரியெனப்படும். துணிமுதலான செய் பொருள்களுக்குவிதிக்கும்வரி, நெசவுகாரர்களாற் செலுத்தப்படு கின்றது. ஆயினும், அவ்வரிக்குத்தக்கவாறு, அவர்கள் விலையை யுயர்த்திவிடுவார்களாதலால், கடைசியாய் அத்துணியை உபயோகிப் பவனே அவ்வரியைப்பொறுக்கிறான். இதிற் பொறுப்பவன் வேறு. செலுத்துபவன் வேறு.

வருமானவரி.

Income-tax.

122. குடிகளில் அவரவர்வருமானத்துக்குத்தக்கபடி வரிவிதிப் பதே வருமானவரியெனப்படும். வைத்யம், வியாபாரம், வக்கீல்உத் யோகம், ஸர்க்கார்உத்யோகம், மேலவாதேவிமுதலான எண்ணிறந்த வருமானங்கள் இவ்வரிக்குட்பட்டுவிடுகின்றன. உண்மையில் இந்த வரிதான் குடிகள்யாவரும தங்கள்செல்வநிலைக்குத்தக்கவாறு செலுத் தக்கூடியவரி. ஆயிரம்ரூபாய்வருமானத்துக்குக்குறைந்தோருக்கு இவ்வரிகிடையாதாதலால ஏழைகளுக்கு இதனுற பாதகமில்லை.

இவ்வரி முதன்முதற சொற்பகாலத்துக்கென்றே ஸர்க்கார் அவஸரச்செலவையுத்தேசித்து விதிக்கப்பட்டது. முடிவில் அது ஸ்திரமாகவேநிலைத்துவிட்டது.

நிலவரி.

Land-tax.

123. நிலத்தின்தரத்துக்கும் விஸ்தீர்ணத்துக்குந்தக்கவாறு விதிக்கப்படும்வரியே நிலவரியெனப்படும். பொதுவாய் நிலவரி செலுத்துபவன் நிலஸ்வான்தாராம். ரயத்வாரி என்றும் ஜமீன்தாரி என்றும் முக்யமாய் நிலவரி இரண்டுவகைப்படும். ரயத் அல்லது குடிகளிடமிருந்து அயன் நிலத்தீர்வையைப்போல நேரேவாங்குவது ரயத்வாரி எனப்படும்.

124. ஜமீன்தாரி. ஜமீன் என்றால் ஹிந்துஸ்தானியில் பூமி என்றர்த்தம். ஜமீன்தாரி என்பது, ஜமீன்தார் என்னும் நடுமனிதன் அல்லது பூஸ்வான்தாருக்குச் சாசுவதத்தீர்வைவிதித்து ஏராளமான பூமியைக் குத்தகைவிடுவதும், அவன் குடிகளிடமிருந்து மேல்வாரம் பகிர்ந்துகொள்ளுவதும், ஸர்க்கார்த்தீர்வைக்கு ஜமீன்தாரே ஜாமீன் தாராயிருப்பதுமான ஏற்பாடு.

இதைப்பற்றி விசேஷமாய் அடுத்தப்ரகரணத்திற் சொல்லப்படும்.

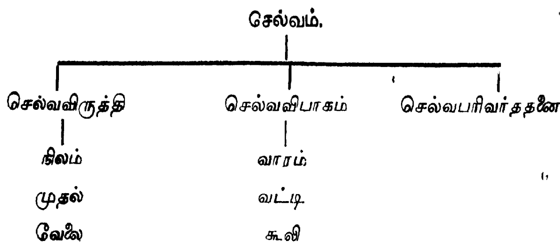
(தொடரும்.)

செல்வ நூல்.

ECONOMY.

அனுபந்தம்.

APPENDIX.

வேலை 1

வேலைப்பிரிவு (Division of Labour) 2 { சாதகம். பாதகம்.

வேலை { தனிவேலை 3, கூட்டுவேலை 4, கலப்புவேலை 5 }

முதல். செல்வவிருத்திக்கு உபயோகமானசெல்வமே *முதல் எனப்படும். இதனால் முதலெல்லாம் செல்வமாகும். ஆனால் செல்வமெல்லாம் முதலாகாது. ஆகாரம்முதலான அவசியப்பொருள்களும் நகைகள்முதலான அதிபோக்ய (Luxury) வஸ்துக்களும், செல்வமாகும். ஆயினும் அவைகள் உடையவர்களுக்கு உபயோகமாயினும் அவைகளைக்கொண்டு செல்வத்தை விருத்திசெய்யமுடியாதாகையால் அவைகள் முதலாகமாட்டா. யந்த்ரம்முதலானவைகள் செல்வவிருத்திக்குச்சாதகமானவையாதலால அவைகள் முதல் எனப்படும்.

Fixed capital.

Circulating capital.

முதல்தேடும்வகை.

Investment of capital.

வேலை ஒரு முதலல்ல.

104. வேலையும் ஜாஸ்திப்பலனும். ஒருவேலையைக்கொண்டு ஜாஸ்திப்பலனையடைவதற்கு மூன்றுவழிகள் உண்டு. அவை யாவன:—

(1) தக்கபருவத்தில்

(2) தக்க இடத்தில்

(3) சிறந்தமாதிரியாய்ச்

செய்யப்பட்டவேலைகளெல்லாம் ஜாஸ்திப்பலனைத்தருகின்றன.

தக்கபருவம். காற்றுள்ளபோதேதூற்றிக்கொள் என்றபடி, பருவம்பார்த்துப் பயிரிட்டால், சரியானபலனுண்டு. தீபாவளிசம யத்திற்செய்தவெடிகள் சீக்கிரம்விற்பனையாகும். மழைகாலத்துக்கு முன், விறகுமுதலானவை சேகரித்துவைக்கவேண்டும்.

தக்க இடம். இடத்துக்குத்தக்கபடி பயிரிடவேண்டும். குளிர்ந்த தேசங்களில் வாழைமுதலான உஷ்ணதேசப்பயிர்கள் உண்டாக மாட்டா. அதேமாதிரி மலைகளிற் குளிர்ந்தஇடங்களில் உண்டாக வேண்டிய காபி, தேயிலை, ப்ளூகம்முதலானவை தரையில் உஷ்ண ப்ரதேசங்களிலுண்டாகமாட்டா. ஆதலால் நிலத்தின்தன்மையையும், சீதோஷ்ணநிலைமைகளையும் கவனித்து அதற்குத்தக்கவாறு பயிரிடு வதே தக்கபலனைத்தரும்.

சிறந்தமாதிரி. வேலைசெய்யும்மாதிரிக்குத்தக்கபடிக்கும் பலன் ஏற்படுகின்றது. அது வேலைக்காரனுடையபுத்தியையும், சாமர்த்தி யத்தையும் பொறுத்தது. சிறந்தமாதிரியாய்வேலைசெய்ய இரண்டு முக்யமானவழிகள்:—

(1) சாஸ்த்ரப்பயிற்சி.

(2) வேலைவிபாகம்.

சாஸ்த்ரப்பயிற்சி. இன்னபலனடைவதற்கு இன்னகாரியம்செய்ய வேண்டுமென்பதும், அக்காரியமுறைகளும், அவைகளைச் சரிவர

நடத்தவேண்டியவிதங்களும் சாஸ்த்ரஞானத்தால்தான் அறியமுடியும். தண்ணீரைக்காய்ச்சினால் நீராவியாகும்; நீராவி வேகமாய்ப் பரவும்; அதனால் ஒருவிதசக்தியுண்டாகும்; அச்சக்தியால், கனத்த வண்டியிழுத்தல், பாரம்தூக்கல்முதலானவேலைகள் செய்யமுடியும். இவைகளைச்செய்யும் யந்திரந்தான் நீராவியந்திரம் (Steam Engine) என்னும் அறிவு சாஸ்த்ரப்பயிற்சியால்தான் ஏற்படும். சாலைபோடுவதிற் சாதாரணமாய் 100 கூலியாட்கள்செய்யும்வேலையை ஒரு நீராவியுருளை அழகாய்ச்செய்துவிடுகின்றது.

11. 5-வது சாதகம். அதிகவேலைநடக்கும்.

உதாரணம். 2 மைல்தூரத்திலுள்ள தபாற்பெட்டியில் ஒரு கடிதத்தைக்கொண்டுபோய்ப் போட ஒருவனுக்கு எவ்வளவுச்ரமமோ அவ்வளவுதான் 5 கடிதங்களைப்போடவும் ஆகின்றது. ஒருகிராமத்திலிருந்து ஒவ்வொருவனும் தன்தன்கடிதத்தைத் தானேகொண்டு போய்ப்போடுவதைப்பார்க்கிலும், ஒரு பொதுமனிதனை அமர்த்தியனுப்பினால், அவனுக்கு அதிகச்ரமமில்லை. இவர்கள் வேறுவேலை பார்க்கலாம். எல்லோருஞ்சேர்ந்து அனுப்பினால், கடிதமனுப்புஞ்செலவும் சுருக்கமாகும். இதுதான் தபால்முறை. 10 பேர் காசியாத்திரை போகையில், எல்லோருஞ்சேர்ந்து ஒரேசத்திரத்தில் தங்கினால், ஒருவன் சாமான்களைப்பார்த்துக்கொள்ளலாம், ஒருவன் சாமான்கள் வாங்கிவரலாம், ஒருவன் அடுப்புமெழுகலாம், ஒருவன் பாத்திரம் சுத்திசெய்யலாம், ஒருவன் சமையல்செய்யலாம், எல்லோரும் சாப்பிடலாம். இவ்வாறு வேலைவிபாகத்தால், காரியம் விரைவாய்முடிகின்றது. ஆளுக்குக்கொஞ்சம்வேலையானதால், தனித்தனி எல்லாவேலையையும் பார்ப்பதுபோல் அதிக ச்ரமமுமில்லை.

6-வது அதிகச்சரக்குகள்செய்யலாம். ஒருகுண்டூசியந்திரஞ்செய்ய எவ்வளவோ வேலையாகும். செய்தாய்விட்டால் ஆயிரக்கணக்கான குண்டூசிகள் அதேதொழிலாயிருப்பவன் விரைவிற் செய்துமுடிப்பான். அவைகளை ஆயிரக்கணக்கானஜனங்கள், சொற்பவிலைக்குவாங்கி உபயோகிப்பார்கள். அப்படிக்கல்லாது குண்டூசிதேவையான ஒவ்வொருவனும் தானேசெய்துகொள்வதென்றால், எவ்வளவுகாலதாமதமும் எவ்வளவுபணச்செலவும் எவ்வளவு ச்ரமமுமாகும்?

இதேமாதிரி, புஸ்தகம் அச்சடிப்பதேதொழிலாயுள்ளவன், ஷேக்ஸ்பியர்நாடகமொன்றை ஆயிரக்கணக்காய் அச்சடித்து, ப்ரதி ஒன்று இரண்டணுவீதம் விற்பான். அப்படியன்றி ஒவ்வொருவனும் தானே ஒருப்ரதி தயாரிப்பதென்றால் எவ்வளவுச்ரமமும், எவ்வளவு காலமும், எவ்வளவுபணச்செலவுமாகும்.

7. ஆளுக்குத்தக்கவேலை. (Personal Adaptation) வேலை விபாகத்தால், ஒவ்வொருவனும் தன்தன் சரீரபலத்துக்கும் புத்தித் திறமைக்கும் தக்கவாறு தொழிலைத்தேடிக்கொள்ளலாம். கைவலு வுள்ளவன் கொல்வேலைசெய்யலாம். வலுவில்லாதவன, பருத்திநூற்க லாம். யந்த்ரயூகமுடையவன், கடிகாரம்செய்தல், யந்த்ரநிர்மாணம் முதலான யூகவேலைகள்செய்வான். யூகமில்லாதவன், கல்புரட்டல் முதலான முரட்டுவேலைசெய்யலாம். அதிகப்படித்தவன் உயர்ந்த உத்யோகங்களுக்குப்போகலாம். சொற்பப்படிப்புள்ளவன் குமாஸ் தாவாயிருக்கலாம்.

8. இடத்துக்குத்தக்கவேலை. (Local Adaptation) எந்த இடத் தில் என்னஸாமான்கள்கிடைக்குமோ அதை அங்கேயே சரக்குச் செய்வது சௌகரியம். கரும்பு உண்டாகும் இடத்திலேயே ஆலை வைத்து வேலைசெய்தால், கரும்புச்சக்கையையும் தூக்கிச்செல்லும் ச்ரமமும் பணச்செலவும் லாபமாகும். நெல்லை அனுப்புவதைப் பார்க்கிலும் நெல்விளையுமிடத்திலேயே அதைக் குத்தி அரிசியாக ஏற்றுமதிசெய்தால், உமியையுமனுப்புஞ்செலவு லாபமல்லவா?

மேற்கூறியவைகளினின்றும் நாம் முக்யமாயறிவதென்னவென் றால், ஒவ்வொருவனும் பல வேலைசெய்யத்தொடங்கிப் பாழாய்ப் போவதைப்பார்க்கிலும், ஒவ்வொருவேலையில் தேர்ச்சியடைந்தால், பலவேலைதெரிந்த புலர்சேர்ந்து பெரியகாரியங்களைச் சரியானபடி சாதிக்கலாம் என்பதே.

விபாகமுறை. செல்வவிருத்திக்குச் சாதனமாயுள்ளவை, இடம், பொருள், ஏவல் என்னும் அவை எவ்வாறு முறையே செல்வத்தை உண்டுபண்ணுகின்றனவென்னும் முன்விவரிக்கப்பட்டது. அவ்வாறுண்டானசெல்வம் எவ்வாறுபிரித்துக்கொள்ளப்படுகின்றதென்பது இனிவிவரிக்கப்படும். இடம் அல்லது நிலத்தையுடையவன் நிலக்காரன் என்றும், பொருள் அல்லது முதல்போடுபவன் முதலாளியென்றும், ஏவல் அல்லது வேலைசெய்பவன் வேலைக்காரன் என்றும் சொன்னோம். உண்டானசெல்வத்தை அவர்கள் தம்தம் உரிமைக்குத்தக்கபடி பிரித்துக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

நிலம்	வேலை	முதல்
நிலக்காரன்	வேலைக்காரன்	முதலாளி
வாரம்	கூலி	லாபம்

வாரம், கூலி, லாபம், என்னும் விபாகங்களைத்தவிர, ஸர்க்காருக்குச்சேரக்கூடிய வரி அல்லது தீர்வையென்பதும் 4-வதுபாகமாய் ஏற்படுகின்றது. ஆகையால், உண்டானசெல்வம்,

=வாரம்+கூலி+லாபம்+வரி.

பரிவர்த்தனை (Exchange) தன்னிடத்து அதிகமாய் உள்ளதைக்கொடுத்துத் தனக்கவசியமானதைக்கொள்வதே பரிவர்த்தனையாம். ஒருவனுக்குவரும் 100-கலம்நெல்லில், வருஷச்செலவு 50 கலம்போக, பாக்கியான 50 கலத்தைக்கொண்டு தனக்கு அவசியமானதும், தன்னிடமில்லாததுமான துணிகள், உளுந்து, பருப்பு, பருத்தி முதலானவைகள்வாங்குவான். இதைத்தான் பரிவர்த்தனையென்பார்கள்.

R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B.A., B.L.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-௧௩.] ஆனந்த௵ மார்கழி௴ [பகுதி-௨.

Vol. XIII. December--January, 1915. No. 2.

சேதுநாடுந் தமிழும்.*

தெய்வங்கொள்கையானுந் தெய்வஞானங்களானும் அவைபற்றிய பெருநூல்களானும் எவ்வுலகுந் தொன்றுதொட்டே ஏத்துஞ்சிறப் புடைய இப்பரதகண்டத்துக்கு இருபெருவரம்பாகவுள்ளன ஸேதுவும் இமயமும் என்ப; "ஆஸேதுஹிமாசலபர்யந்தம்" என்பது வழக்கு. இங்ஙனம் சேதுவையும் இமயத்தையும் இருபேரெல்லையாகக்கொண்ட இப்பரதகண்டத்தை வடநாடு, தென்னாடு என இரண்டாகப்பகுத் திடைநின்றுவிளங்குவது திருவேங்கடமெனுந் தெய்வமாமலையாம். திருவேங்கடத்துக்குவடக்கி லுள்ளமக்கள்வழங்குவது ஆரியம், வட மொழி எனவும், அதற்குத்தெற்கி லுள்ளமக்கள்வழங்குவது தமிழ் தென் மொழியெனவும் பெயர்பெறும். கல்வியிற்பெரியகம்பரும் "வடசொற் குந்தென்சொற்கும்வரம்பிற்றாய்நான்மறைக்குமற்றைநூற்கு, மிடை சொற்றபொருட்கெல்லாமெல்லையதாய்.........ஓங்கியவேங்கடத்திற் சென்றுறுதிர்மாதோ" என்பதனா லிதனைவிளக்கியுரைத்தார்.

சேது என்பது சீராமமூர்த்தி கடன்மேலிட்ட திருவணை. இது கன்னியாகுமரிமுதற்றென்பது, மணிமேகலைநூலுள் மணிமேகலா தெய்வம்வந்துதோன்றியகாதைக்கட் "குரங்கு செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறைப், பரந்துசென்மாக்களொடுதேடினன்பெயர்வோன்" என வருதலா னறியப்படும். இதனாற் குமரியையெல்லையாகக்கூறுமிடனெல் லாம் சேதுவைக்கூறின் அது தவறாகாதென்றுதெளியலாம். இச் சேதுவையணித்தாவுள்ளபூமி சேதுநாடு, ஸேதுராஜ்யம் என்று பெயர் சிறக்கும். இது மண்ணியனாடுபலவற்றுளும் புண்ணியநாடென்று போற்றப்படும்.

* இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம்வருஷக்கூட்டத்திற் படிக்கப்பெற்றது.

இத்தகைராஜ்யம் பண்டுதொட்டே ஒன்றுண்டென்பது, சங்கர சோழனுலாவென்னும் பழையதமிழ்நூலில்,

...."போதகலா
மாதுமணக்குமணவாளன்-சேதுக்குந்
தஞ்சைக்குங்கோழிக்குந்தாமப்புகாருக்கு
மூஞ்சைக்குமேனையுதகைக்கும்-வஞ்சிக்குங்
கொற்கைக்குங்கூடற்குங்கோசலைக்குங்காஞ்சிக்கும்
விற்கைக்குநில்லாமிதிலைக்கு-நிற்கு
மரசனரசர்குலாந்தகனரப்
பிரசனபயர்பெருமான்"

எனப் பலநாடுகட்கும் முற்படவைத்துச் சேதுநாட்டைவழங்குதலாற் றெளிந்துகொள்ளலாம். இத்தமிழ்நூற்கேற்பவே ஆக்நேயபுராணாங் தர்க்கதமான புல்லாரண்யக்ஷேத்ரமஹாத்மியத்திற் சீராமமூர்த்தி, ஆங்குத் தன்சிபாதங்களைப் பாக்கியப்பேற்றாற்றொழுதுநின்ற நிஷாதத் தலைவனொருவனைத் தான்சட்டியசேதுவைப் பரிபாலித்துவருமாறு நியமித்தருளினன் என்று கேட்கப்படுதலானு மிதனுண்மை வலியுறும்.

இந்நிஷாதத்தலைவனு மிவன்வழியினரும் குறுநிலமன்னராய்நின்று செந்தமிழ்வளர்த்த செல்வப்பாண்டியரென்னும் முடியுடைப்பேரரசர்க்குப்போர்ப்படைததலைவராய் முற்காலததிலிருந்தனராவர். இவ்வொற்றுமையாற் பாண்டிநாட்டுள்ளசேதுவுக்கும் பாண்டியரேபேரரசராதல் பற்றி, மதுரைத்தமிழ்க்கூத்தனார் கடுவன்மள்ளனார் என்னும் பழைய சங்கப்புலவர் எழுபஃதாம அகப்பாட்டில்,

. ..."புதுவது
பொன்வீஞாழலொடுபுன்னைவரிக்கும்
கானலம்பெருந்துறைக்கவினிமாநீர்ப்
பாசடைக்கலித்தகணைக்காலெய்தல்
விழவணிமகளிர்தழையணிக்கூட்டும்
வென்வேற்கவுரியர்தொன்முதுகோடி
முழங்கிரும்பௌவமிரங்குமுன்றுறை
வெல்போரிராமனருமறைக்கவித்த
பல்வீழாலம்போல
வொலியவிந்தன்றிவ்வழுங்கலூரே"

என்பதனாற் றிருவணையாகிய சேதுமுன்றுறையைக் கவுரியராகிய பாண்டியருடையதென்றுசொற்றார்.

இதன்கட் சீராமமூர்த்தியார் தாமும் பரிகரமுமாகச் சில் இரகசியம்விசாரிக்கப்புக்கபோது இக்கடற்கரையினுள்ளதோராலமரத்துப் பறவைகள்கூக்குரல் அதற்குத் தடையாதல்கண்டு அவை யொலியடங்கக் கையமைத்தருளினார் என்பது கேட்கப்படுகின்றது. இச்செய்தி நிகழ்ந்ததலம் இப்போது நவபாஷாணமென்று பெயர்சிறந்ததென்பதும் இக்காரணம்பற்றியே ஆங்குக் கடலும் ஒலியவிந்துளதென்பதும் நாம் பழமையாய்க் கேட்பனவேயாம்.

சேதுபாண்டியனென்றபெயர்வழக்கம் இசசேதுகாவலர்மரபினர்க்குள் அதிகமாகக்காண்டலானும் சேதுபற்றிய பாண்டியர்க்குள்ள தலைமை நன்றாகிக்கப்படும். இப்பாண்டியரும, இவரோடொருதன்மையரா்கிய சேர சோழரும் படைப்புக்காலந்தொட்டே மேம்பட்டுவருதலுடைய பழையதமிழ்க்குடியினராவர். "வழங்குவதுள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்பழங்குடி, பண்பிற்றலைபபிரிதலின்று" என்னுந் திருக்குறளுரையில் ஆசிரியர்பரிமேலழகர் பழங்குடியென்பதற்குத தொன்றுதொட்டு வருகின்றகுடியின்கட்பிறந்தாரென் றுரைகூறித் தொன்றுதொட்டுவருதல்-சேர சோழ பாண்டியரென்றாற்போலப் படைப்புக்காலநதொடங்கி மேம்பட்டுவருதல் என விளக்கினார். இதனாலும, வான்மீகிபகவான் சீராமாயணத்து ஸுக்ரீவன் வானரசேனையை நாடவிட்டதருணத்துப் பாண்டியர்செல்வச்சிறப்பையும் அவரதுகபாடபுரத்தையும் சேரசோழராச்சியங்களையும் எடுத்தோதுதலானும் இவர்பழமை நன்குணரப்படும்.

இத்தமிழ்வேந்தர்மூவரும ஆறங்கமுநிரம்பிய முடியுடைப்பேரரசராதலான் இவர்பழமைகூறியதனானே இவர்க்குப்படைத்துணையாய்த் தொன்றுதொட்டுமுள்ள வீரர்பழமையுங் கூறியதேயாம். இவ்வீரர் பாண்டியன்மறவர் சேரன்மறவர் சோழன்மறவர் என்று வழங்கப்படுவர். இம்மறவரைப்பற்றி யான் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைநடாத்தியகாலத்துச் சேதுபதிகள் என்றவியாசத்தில நிரம்ப எழுதினேனாதலானீண்டைக்குவேறேகூறாமல விடுக்கின்றேன்.

பாண்டியர்தலைமைக்குள்ளாய இச்சேதுநாடு, சோழர் பாண்டியரைவென்று பாண்டிநாட்டிற்பெரும்பகுதியைத் தந்நாடாக்கிக் கொண்டகாலந்தொடங்கிச் செம்பிநாடாய், இந்நாட்டுமறவர், சோழன்

மறவராயகாரணத்தாற் செம்பிநாட்டுமறவரெனப்பெயர்பெற்றனராவர். இப்போதும், சேதுநாட்டினைச்சேர்ந்ததாகவுள்ள 'மணக்குடி' என்ற வூரையுடைய இடையளநாட்டை,

"வளவர்காக்கும்வளநாட்டுளரு
நாடெனச்சிறந்தபீடுகெழுசிறப்பிற்
கெடலருஞ்செல்வத்திடையளநாட்டுத
தீதில்கொள்கைமூதூருள்ளு
மூரெனச்சிறந்தசீர்கெழுமணக்குடி"

என நெடுந்தொகைக் கருததுரைப்பாயிரததுக்கூறியதனுனும், சேது நாட்டுத் தொண்டிப்பட்டினத்தையுடையராகவைததுச சிலப்பதிகார வூர்காண்காதைக்கண் "வங்கவீட்டததுதொண்டியோ" ரென்று சோழரைக்கூறியதனுனும பாண்டியராடசிக்குள்ளாய இச்சேதுநாட்டுப்பெரும்பகுதி சோழராடசிக்குள்ளாயசெய்தி துணியப்படும்.

இச்சேதுநாடாண்டமறவர்தலைவரெல்லாம், இவ்விருவேந்தர்க்கும் போர்த்துணையாய்நின்றகாரணமபற்றியே **பாண்டியமண்டலஸ்தாபனு சாரியன், சோளமண்டலப்ரதிஷ்டாபகன்** என்னும விருதாவளிசூடினராவர். இவ்விருதாவளி இவருடைய பழையசாசனங்களிலெல்லாங் காணலாம்.

இனி மூவேநதருட் செநதமிழ்ச்சங்கஞ் சீர்பெறஓம்பியகாரணத் தாற் றமிழுடையாரென்று நல்லிசைப்புலவராற்புகழப்பட்ட அறிவுடைப்பாண்டியராட்சிதொட்டே புண்ணியமுடைமையானன்றிச் செந்தமிழ்க்கல்வியானு மிசசேதுநாடு சிறநததென்பதற்குச்சான்முகச் சில கூறுவேன்.

கொற்கையினும் மதுரையினும்வளர்ந்த நறுந்தமிழ்மணம் அவற்றுக்கு மிகவும் அணித்தாய இசசேதுநாட்டுவீசாதென் றியார்தாஞ் சொல்லத்துணிவர். பொன்னுங்கா லமுதகவிராயரும் ரகுநாதசேதுபதியைப்புகழுமிடத்து,

"பால்வாய்ப்பசுந்தமிழ்வீசியவாசம்பரந்தலைவகைக்
கால்வாய்த்தவீரையர்கோன்ரகுநாதன்"

எனப் பாடுதல்காண்க. பரமேதிகாசக்ஷேத்ரமாகவும், சரணுகதிதர்ம விளைந்தபெருநிலனுகவும், கருணுகரன் ஸர்வஜீவர்க்கும் அபயப்ரதான

அருளிய திவ்யஸ்தலமாகவும், இச்சேதுநாட்டுக்கோர் திலகமாகவும் விளங்கும் திருப்புல்லாணி எனப் பெயர்பூண்ட தர்ப்பசயனத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸர்வேச்வரன் ஞானஸ்வரூபியாதலை உலகெலாமறிந்துய்யவேண்டி ஆழ்வார் திருமங்கையார் பெரியதிருமடலென்னுந்திவ்யப்ரபந்தத்து, புல்லாணித்தென்னர்தமிழைவடமொழியை என்றுபணித்தருளியசிறப்பு இந்நாட்டின்கல்விச்சிறப்புப்பற்றியதென்று நன்குணர்ந்துகொள்க. தெய்வமே தென்மொழி வடமொழியாக மூர்த்தீகரித்தமர்ந்தருளியது இசசேதுநாட்டுக்கேசிறந்ததென்று துணியப்படும.

இன்னும், அத்தலதது மூர்த்தியை "வேதமுமானை"னென்றும், "அன்னமாய்நூல்பயந்தா"னென்றும் ஆழ்வார் வழங்கியருளுதலையும் நோக்குக. இப்பெருமையெல்லாங்கருதியே சேதுபதிகள் இத்திருக்கோயிலிற் பெருநதிருபபணியெல்லாம் முற்றுவித்தனராவர்;

"எனதன்மமாயினுந்தான்கற்பகாலமிருக்கவுன்போன்
மனதினினைந்தபடிசெய்யயார்க்கும்வராதுகண்டாய்
கனதனமால்திருப்புல்லாணிக்கோபுரங்கட்டிவைத்த
தனதவிஜயரகுநாதசேதுதளசிங்கமே"

என மிதிலைப்பட்டி அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயர்பாடியதனு னிதனையுணர்க. சேதுநாட்டுக்குமூலகாரணனை சீராமமூர்த்தியைக் கல்வியிற்பெரியரானகம்பா, "தென்சொற்கடந்தான் வடசொற்கடற்கெல்லை தேர்ந்தான்"என்றே பாடினார். சீதாப்பிராட்டியாரைத்தேடவிடும்போது அநுமானை வேறுகொண்டு சீராமமூர்த்தி, "இராவணன் தேவபாஷையறிந்தவனாதலான் அதனைச சீதைமுன்போதாது மாநுஷபாஷையிலிரகசியங்களெல்லாவற்றையும் ஓதுக" என்று கூறியருளினனென்று வான்மீகிபகவானிராமாயணத்துக்கேட்கப்படுதலாற் சீராமமூர்த்திக்கும் சீதாப்பிராட்டிக்கும் அநுமானுக்கும் அவ்விருமொழிவன்மையும் உண்டென்று நன்றுதெளியலாம். அவர்திருவருள்பெருகிய இச்சேதுநாட்டுக்கு அவ்விருமொழிவன்மையுமுண்டாதலொருதலை. இச்சேதுநாட்டினொருபகுதியாய நாட்டரசன்கோட்டையூர்ப்புறத்துநாடு வடகலைவேள்விநாடாதலையும் தெளிந்துகொள்க.

இனிப் "பத்தரெல்லாம்பார்மேற்சிவபுரம்போற்கொண்டாடு, முத்தரகோசமங்கையூர்"என்று திருவாதவூரடிகளாற் திருவாய்மலர்ந்

தருளப்பெற்ற திருவுத்தரகோசமங்கைத்தலத்தைத் தன்கட்கொண்ட பெருஞ்சிறப்பானும் சேதுநாட்டின்கல்விஞானமேம்பாடே தெளிவிப்ப தாகும். வடக்கட் கைலையங்கிரியினின்றருந்தஞான நூல்களும் உமாதேவி யாரும் ஒருகாரணத்தான் இத்திருவுத்தரகோசமங்கைப்பாக்கத்துத் தோன்றியருளி, உமாதேவியார் முன்கேளாதனவெல்லாம் இத்தலத்தே சிவபிரான்பாற்கேட்டருளினள் என்பது இத்தலபுராணத்தாற் றெரிந் தது. இது திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணத்தானுந் தெளியத்தகும்.

இஃதன்றி, அறிவாற்சிவனென்றுசிறப்பிக்கப்பட்ட திருவாதவூ ரடிகள் திவ்யஞானம்பெற்ற திருப்பெருந்துறையும் இசசேதுநாட்டதே யாயின் இதன்பெருமையை யாமே எடுத்துரைக்கவல்லேம்? இச்சேது நாட்டுள்ளாய திருவுத்தரகோசமங்கைத்தலத்தைத் தன்கட்கொண்ட தென்பாண்டிநாட்டையே "எழ்பொழிற்கு, நாதனையாளுடையா னூடு" என்று திருவாதவூரடிகள்சிறப்பித்தவாற்றானும், உலகெலா முடையசிவபிரானைத் "தென்னாடுடையசிவனேபோற்றி" என்று இச் சேதுநாடுடைமையாற் புகழ்ந்தருளியவாற்றானும் இதன்ஞானமேம் பாடு நன்றுணரலாகும்.

இக்காரணங்களானும், இதன்புண்ணியவிசேடங்களானும் இச் சேதுநாடொன்றே நாடென்றுவழங்கப்படும்போலும்; இதனை, "ஊரெ னப்படுவதுறையூர்" "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" "கோயி லென்பது கோன்றிருவரங்கம்" "கோயிலென்பதுகுளிர்பொழிற்றில்லை" என்பனபோலக்கொள்க. நாட்டரசன்கோட்டையென்பதுக்குச் சேது நாட்டரசனுடைய அரண் என்பதே பொருளாதலானும், புகார்ப்பட்டி னம்விட்டுச் சேதுநாட்டுக்குடிபுக்க பண்டையோர்வழியினராகியவணிக நன்மக்களெல்லாம் இன்றும் நாட்டுக்கோட்டையாரென்றே பெயர் சிறத்தலானும், திருமலைச்சேதுபதியைப் படிக்காசுப்புலவர் "நாட்டிற் சிறந்த திருமலையா" என்று விளித்துப்பாடுதலானும் இதனுண்மை ஊகிக்கப்படும். முன்பு புகார்நகரத்தராய்ப் பின்பு இப்புண்ணியநாடுபுக்க வணிகநன்மக்கள் நாட்டார் என்று பெயர்சிறந்த சேதுநாட்டாரினின்றுந் தம்மை வேறுபிரித்துணரவே நகரத்தார் என்று வழக்குப்பெற்றாரா ரென் றன்னுதல்கூடும்.

சேதுநாடுந் தமிழும்

இங்ஙனம் புண்ணியமும் ஞானமுந்தழைத்த இச்சேதுநாடாட்சி பெற்ற பாக்கியவான்களாகிய சேதுபதிகளை வைணவரெலாம் "திருவுடைமன்னரைக்காணிற் றிருமாலைக்கண்டேனேயென்னும்'' என்னு முறையாற் சீராமமூர்த்தியாகவும், சைவரெல்லாம் சீராமநாதமூர்த்தியாகவும் உபசரித்து உசிதமரியாதைசெய்தலும் இந்நாட்டுத் தொன்று தொட்டமரபாம். இதனை,

> "சேதுபதியென் றுநரசென்மமெடுத்தாய்கமல
> மாதுபதிக்குன்பேர்வாய்க்குமா—பூதலத்தி
> னீயேரகுராமனின்னையேபெற்றெடுத்த
> தாயேயருட்கோசலை"

எனவழங்கும் பழையவெண்பாவானும்,

> "ஆதிபதியானமண்டலாதிபதிவம்சபதியரசர்க்கென்று
> நீதிபதிசத்ரபதிசமஸ்தானபதிவிஜயநிறைந்தேநிற்கு
> மாதுபதிதுரகபதிகஜபதிநராதிபதிவளர்தென்றேவைச்
> சேதுபதிதரிசனமேராமலிங்கதரிசனமாச்செப்பலாமே"

என்றுவழங்கும் பழையவிருத்தத்தானும் நன்கறிந்துகொள்க.

இவருடையபுண்ணியநாடு தமிழிற்பெரியஞானிகட்கு மிடமாயதென்பது, சைவத்திற்சிறந்த ஞானயோகியாகிய ஸ்ரீ தாயுமானவர் நெடுநாட்டங்கிச் சமாதியடைந்தருளிய முகவையும், விசதவாக்சிகாமணியாய் வைஷ்ணவாசாரியராய்த் தெய்வமும் அழைத்துப்பேசுந் தூயஞானமும் உடைய மணவாளமாமுனிவர் வளர்ந்துசிறந்த சிக்கற்கடாரமும் தன்பாற்கொண்டுவிளங்குவதனாற் பலரும் அறியத்தக்கது. இவ்விரண்டுஞானாசாரியர்களும் பாடியருளிய தமிழ்ப்பாடல்களின் பெருமை கற்றோரறிந்ததே. மணவாளமாமுனிவரைத் தெய்வமழைத்துப்பேசியருளியசெய்தி,

> "நாமார்பெரியதிருமண்டபமார்நம்பெருமாள்
> தாமாகவென்னைத்தனித்தழைத்து—நீமாறன்
> செந்தமிழ்வேதத்தின்செழும்பொருளைநாளுமிங்கே
> வந்துரையென்றேவுவதேவாய்ந்து"

என்று அவர் ஈடுபட்டோதியருளியவெண்பாவானறிந்தது. இவரவதாரஸ்தலம் குந்திநகரமென்ப. இதுவே கொந்தகையென்று இப்போது வழங்குவதாகும்.

இனிப் பழையசங்கப்புலவர்க்குள்ளும் இச்சேதுநாட்டேபிறந்தார் பலருண்டென்பது அவரவர் ஊரா னுணரப்படுவது. **நல்லந்தையார்** என்பார் நற்றிணை 211 ஆம்பாட்டுப் பாடியவர். இவருடையவூர் **கோட்டியூர்.** இது சிவகங்கையைச்சார்ந்த பெரியதிவ்யஸ்தலமென்பது பலருமறிந்ததே. இத்திருப்பதியைபபாடியருளிய ஆழ்வார் திருமங்கை மன்னர், "கோவையின்றமிழ்பாடுவார்தொழுந் தேவதேவன் திருக் கோட்டியூர்" என்று சிறப்பித்தருளுதலான் இவ்வூர்க்கண் அக்ப் பொருட்டமிழ்பாடும்புலவரிருந்தனரென்றுகுறித்தருளினராவர். **அள்ளூர் நன்முல்லையார்** குறுந்தொகை 32-ஆம்பாட்டும் நெடுந்தொகை 46-ஆம்பாட்டும் பாடியவர். இவ ரள்ளூர் இச்சேதுநாட்டுச் சிவகங் கையைச்சார்ந்துள்ளது. **வெள்ளைக்குடி நாகனார்** நற்றிணை 158-ஆம் பாட்டுப் பாடியவர். இவரூர் சேதுநாட்டுத் திருவேகன்பற்றுச்சேகரத் துள்ளது. **ஒக்கூர் மாசாத்தியார்**பாடியன குறுந்தொகையினு நெடுந் தொகையினும் பலபாடல்களுள்ளன. இவருடைய ஒக்கூர் மேற்காட் டிய கோட்டியூர்ப்பக்கத்தேயுள்ளது. பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன் ருகிய **கைந்நிலை**பாடியவர் புல்லங்காடரெனப்படுவர். புல்லங்காடு - புல்லாரணியம்; இது திருப்புல்லாணியேயாகும்.

இத்தகைப் பெருந் தமிழ்ச்சங்கப்புலவரெல்லாம் பிறந்துசிறந்த இச்செந்தமிழ்ச்சேதுநாட்டி விழிகுலச்சிறுவரும் அறிவான்முதிர்ந்தவ ராவரென்பது பாண்டியனைக்காண்பான் இசசேதுநாட்டுநெறியேபுக்க **கம்பர்,** நாட்டரசன்கோட்டைக்காட்டில் எருமைமேய்ப்பார் இளையர் சிலரைக்கண்டு முடிக்கரைக்குநெறி யாதென்றுவினவியபோது அவர் **அடிக்கரை**பிடித்தேகின் முடிக்கரையெய்தலாகுமென்றுகூறக்கேட்டு அதன்பொருள்தெரியாது திகைத்துப் பின் றெளிந்து,

> "கருங்காலிக்கட்டைக்குநாணுக்கோடாரி
> யிருங்கதலித்தண்டுக்குநாணு—மருங்காகக்
> காட்டெருமைமேய்க்கின்றகாளையர்க்கேயாந்தோற்றேம்
> நாட்டரசன்கோட்டைநகர்க்கு"

என்றுபாடியதனான் அறியலாகும். இதனை, **முத்துநாயகப்புலவர்** தா மியற்றிய "கண்ணுடையம்மைபள்ளு" என்னுநூலில்,

> "வாசமானதென்பாண்டிநன்னாடு மதுரைநாட்டில்வளருமிந்நாடு
> காசினிக்குட்கதிர்க்கின்றநாடுமுன் கம்பர்வந்துதுதிக்கின்றநாடு
> பூசுரர்க்கன்னதானஞ்செய்நாடு புலவர்மேலபிமானஞ்செய்நாடு
> ராஜலக்ஷ்மிகண்ணுடையாளருள் நல்குநாட்டரசன்கோட்டைநாடே"

எனப் பாடியவாற்றா னறிந்துகொள்க. இச்சிறப்பெல்லாந்தெரிந்தே இந் நாட்டரசன்கோட்டைக் கண்ணுடையம்மைகோயிற் கொடிக்கம்ப மண்டபம் முதலியதிருப்பணிகள் சேதுபதிகளாலியற்றப்பட்டனவென் றெண்ணுகின்றேன். அந்நூலிற் "கனவிஜயரகுநாதசேதுபதிசெய்த கொடிக்கம்பமண்டபம்புகழக்கூவாய்குயிலே" எனவருதலான் இஃதறி யப்படும். இச்சேதுநாட்டு நாட்டரசன்கோட்டைக்கண் இவ்வம்மை யருளால் அவித்தநென்முளைப்பதை யின்றுங்காணலாம்; இதனை,

> "கண்ணுடையதாய்மகிமைகாசினியோரிவ்வளவென்
> றெண்ணுடையதாய்மதிக்கவேலாது—மண்ணுடைய
> புன்முளைக்கவெத்தனைநாட்போகுமுடனேயவித்த
> நென்முளைத்தல்சான் றுங்சம்"

என்னும்பாடலா னறிக.

இங்ஙனம், கல்வியிற்பெரியகம்பராற்புகழப்பட்டபெருஞ்சிறப்பே யல்லாமல், உலகெலாம் கவிராக்ஷஸன் எனவும், கவுடப்புலவனெனவும், கூத்தன்கவிச்சக்கரவர்த்தியெனவும் ஏத்துங் கல்விச்சிறப்புடைய ஒட் டக்கூத்தரைப்பிறப்பித்ததும் இச் செந்தமிழ்ச்சேதுநாடேயென்பது காட்டுவேன். கம்பர்திருமகனார் அம்பிகாபதியார்க்குத் திருமகனாராகிய தண்டியென்னுந் தமிழாசிரியர், தாம்பாடிய அலங்காரநூற்கண்,

> "சென்றுசெவியளகுஞ்செம்மையவாய்ச்சிந்தையுள்ளே
> நின்றளவிலின்பநிறைப்பவற்று—மொன்று
> மலரிவருங்கூந்தலார்மாதர்நோக்கொன்று
> மலரிவருங்கூத்தன்றன்வாக்கு"

என்னும்வெண்பாவாற் செவியளந்துகொண்டு சிந்தையுள்ளேநின்று அளவிலின்பநிறைக்கும்வாக்கையுடைய கூத்தரை மலரியென்னும் ஊரின்கண்வந்தவரென்றார். இந்நூலுரைகாரரும், மலரி-ஓரூர் என்று உரைத்தார். இவ்வூர் இச்சேதுநாட்டு ராஜசிங்கமங்கலச்சேகரத்துள் ளது. இதன்கண்ணேவாழ்ந்த செங்குந்தர்வழியினர்பலர் வேற்றூர் புக்குவாழ்கின்றனர். இவர் முதலிகள் எனப்படுவர். தமிழ்நாவலர் சரிதையுடையாரும் கூத்தரைக் கூத்தமுதலியாரென்றே வழங்குதல் காண்க.

இத்தொன்னூலாசிரியரேயன்றிச் செந்தமிழ்த்தொன்னூல்கட் குரையிட்டநல்லாசிரியரும் இச்சேதுநாட்டுண்டென்றுகாட்டுவேன்.

"நெடுந்தொகைக்குக்கருத்து அகவலாற்பாடினான் இடையளநாட்டு மணக்குடியான் பால்வண்ணன்றேவனுனவில்லவதரையன்" என்று அகநானூற்றுரையேட்டிற் காணப்பட்டது.

மணக்குடியென்பது சேதுநாட்டு உப்பூருக்குவடக்கணுள்ளதோரூர். இதன்பக்கத்தே இன்றும் உப்பளமுள்ளது. இவ்வூருடையநாட்டை அளநாடென்றும், அந்நாட்டுக்குவடக்கும் அந்நாட்டுக்குத்தெற்கும் பல அளங்களிருத்தல்பற்றி அதனை இடையளநாடு என்று வழங்கப்பட்ட தென்றுந் தேறலாகும்.

இனித் தமிழிற் சிறந்த பெருநூலாகியதிருக்குறட்கு உரையியற் றினார்பலருள், பரிப்பெருமாள் என்று பெயர்சிறந்தார் பிறந்துவளர்ந்த தும் இத்தமிழ்ச்சேதுநாடேயாம். இதனை,

"தெள்ளிமொழியியலைத்தேர்ந்துரைத்துத்தேமொழியா
ரொள்ளியகாமநூலோர்ந்துரைத்து—வள்ளுவனார்
பொய்யற்றமுப்பாற்பொருளுரைத்தான்றென்செழுவைத்
தெய்வப்பரிப்பெருமாள்தேர்ந்து"

என்னுஞ் சிறப்புப்பாயிரத்தாலறிக. இவருரை தலையாய பரிமேலழக ருரைப்பின்சாரநன்று என்று தெளியலாகும். "பரிப்பெருமாளைப் பரி என்றுகொண்டு, அவரினும் உரைவன்மையான் அழகுடையராதலாற் பரிமேலழகரெனப்பட்டாரோ என்று ஊகிக்க இடனுகின்றது. அத் தகைத் திருக்குறளுரையாளருடைய தென்செழுவை இச்சேதுநாட் டதேயாம். மேற்காட்டியவெண்பாவினால் இப்பரிப்பெருமாள் சொல் லிலக்கணநூலொன்றும், காமநூலொன்றும் ஆராய்ந்துரைத்துள்ளா ரென்று தெளியப்படும்.

இவர்க்குப்பின் இச்சேதுநாட்டுப்பிறந்துசிறந்தபுல்வர்தொகையை எண்ணி இணைத்தெனல் இயலாததொன்றேனும் என்சிற்றறிவுக்கியன்ற வரைமுயன்று சிலரைப்பற்றிக் கூறவெழுகின்றேன்.

சேதுநாட்டைச்சார்ந்த வேம்பற்றூர் ஒன்றிலே செவ்வைச்சூவோர் என்பார் பாகவதபுராணம் தமிழிற்பாடினார். இஃது ஆரியப்பப்புலவர் பாகவதம் என்று தவறாகவெளியிடப்பட்டது. இத்தவற்றைப்பற்றி முன்னரே செவ்வைச்சூவோரும் அனதாரியும் என்ற தலைப்பிட்டவியா சத்தில் யான் செந்தமிழ்க்கண் எழுதியுள்ளேன். ஆளவந்தாரென்பார்

வாசிட்டநூலைத்தமிழிற்பாடினூர். பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி என்ற் மாதவ பட்டர் திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடலைப்பாடினர். கவிராஜபண்டிதர் என்பார் சௌந்தரியலகரியைத் தமிழிற்பாடினர். பெருமாளையர் நெல்லைக்கோவைபாடினர். சாமிகவிகாளருத்திரரென்பார்அழகர்பிள்ளைத் தமிழ்பாடினூர். கவிகுஞ்சரபாரதி என்பார் அழகர்கலம்பகம்பாடினூர். இவ்வோரூர்ப்புலவரைப்பற்றி எழுதப்புக்கால் அஃ தொருபெருநூலாகுமென்பது திண்ணமாக இவ்வூர்போலப் பல்லாயிரமூர்களையுடைய இச்சேதுநாட்டுப்புலவரை அளக்கப்புக்க என்மதியின்மைதானென்னே?

இவ்வோரூரில், செவ்வைச்சூடுவார்முதல் நம்காலத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளைச் சுவைபலவமைத்து விரைவாகப்பாடுதலாற்பெயர்சிறந்து இம்மகாசபைக்குச சிரோரத்தினம்போலவிளங்கும் நம் மாட்சிமை பொருந்திய சேதுபதிமஹாராஜரவர்களாலும் அவர்கள் அறிவுடைத தந்தையாராலும் சிலேடைப்புலியென்று பட்டஞ்சூட்டி ஆதரிக்கப் பெற்ற பிச்சுவையரிறுதியாக நூற்றுக்கணக்கானபுலவர்கள் தமிழறிவாற்சிறந்துவிளங்கினராவர்.

இவருட் டேவியருள்பெற்ற கவிராஜபண்டிதர் இச்சேதுநாட்டு வீரசோழனென்னும் ஊரிலே நெடுங்காலம்வதிந்து இறுதியிற்றுறவியாய் ஆங்கே சமாதிகொண்டனர். இவர்க்குச் சௌந்தரியலகரிவடநூலைத் தமிழிற்பொருள்கூறியஆசிரியர் பிரமாதிராயர் என்பார். இவர் சத்தியருள்பெற்றவர். இவர் மதுரைமீனுக்ஷியம்மையடியிட்டபூமாலை திருக்கழுத்திற்றுனே ஏறப்பாடித் தன்னுடுவாதித்தபுலவனைவென்று, *நல்லூர், கடம்பை இவ்வூர்களைப் பரிசிலாகப்பெற்றவர்.

கவிராசபண்டிதருடையதிருக்குமாரர் நெல்லைவருக்கக்கோவை பாடியவர். அவரிளம்பிராயத்தே பிற்காலத்துப்பாண்டியனுருவன் தென்காசி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கருவை என்னும் நாலூர்ப்பெயரும் இந்நாலூர்ச்சுவாமிபெயரும் அம்மைபெயருமமைத்து ஒருகவித்துறைபாடுக என்றபோதுபாடிய,

* நல்லூர் - நல்லூர்க்குறிச்சியென்பது. கடம்பை : கடம்பங்குளம்; அதனையடுத்துள்ளது.

"இலகேழுலகத்தர்சொக்கர்முத்தீசரிபங்கொழுவோர்
கலைதேர்தென்காசிமதுரைநெல்வேலிகருவைவந்த
பலர்கேள்வருள்ளிரெம்பங்குளிற்பீர்வந்துபாதந்தொழ
வுலகேகயற்கண்ணியேவடிவேயெங்களொப்பனையே"

என்றசெய்யுள் தமிழ்வல்லார் அறிந்ததே. இவரை, "வீரையம்பிகாபதி" யென்றே நெல்லைவருக்கக்கோவைப்பாயிரத்திற்கூறுதல்காண்க. சேதுபதிநாட்டு வீரசோழனிற் கவிராசபண்டிதர்சமாதியுண்மை பலருமறிவர்.

இவரேயன்றித **திருச்சேந்திற்பிள்ளைத்தமிழ், சீவகசிந்தாமணிச் சுருக்கம்** இவற்றைமிகவும இனிக்கப்பாடிய பெருந்தமிழராகிய **பகழிக்கூத்தர்,** இச்சேதுபதிகள்செமபிநாட்டுச சன்ஞசிக்கிராமததவரேயாவர். இஃது,

"ஆரநாண்மலர்நெட்டிதழ்க்குவளையகவயல்
லகடுநொந்தொருகோடிசங்
கடைகிடககக்குருகுபெடையெனச்சிறகா
லணைத்திடுஞ்செம்பிநாட்டு
வீரநாராயணச்சதுர்வேதமங்கலம்
விளங்கவேவந்தநெடுமால்
வேதியர்குலாதிபதிதர்ப்பாதனன்புதல்வன்
மிக்கபகழிக்கூத்தனே"

எனச் சிந்தாமணிச்சுருக்கத் தலைவயடக்கசசெய்யுளில்வருதலாற் கண்டது. **பகழிக்கூத்தர்** என்பது சேதுநாட்டுப் **புகலூர்ஐயனார்திருப்பெயர். தர்ப்பாதனன்** என்பது **திருப்புல்லாணித் திருமால்பெயர்.**

வீரை ஆசுகவிராயர்:-இவர் அரிச்சந்திரபுராணவிருத்தம்பாடியவர். இவருடையசெய்யுணடை தமிழ்மக்களுக்கு அளவிலின்பம்பயப்பது. இவரது ஊர் நல்லூர்வீரையெனப்படுவது. நல்லூர்வீரையென்பது சேதுநாட்டு விசுவனூர்ச்சேகரத்துள்ள நல்லூரையடுத்தவீரையேயாம். இந்நல்லூர் குலோததுங்கசோழநல்லூர் என்பதாம். இதுவே சேதுபதிகள்பலபழயசாசனங்களிற்கண்டவூராம். இவர் தம் அரிச்சந்த்ரபுராணத்தைத் திருப்புல்லாணிச்சக்கரதீர்த்தக்கரை மேலைமண்டபத்தில் அரங்கேற்றினரென்பது அந்நூற்பாயிரத்தா லறிந்தது.

"விதியினரசிழந்தவரிச்சந்திரன்றன்
வியன்கதையாம்வெண்கதையைவிருத்தமாக்கி

அதிவிதமான்கலியுகத்தில்வருசகாத்த
மாயிரத்துநானூற்றுநாற்பத்தாறிற்
சதுமறைதேர்புல்லாணித்திருமான்முன்னே
சக்கரதீர்த்தக்கரைமேன்மண்டபத்துட்
கதிதருசீர்நல்லூர்வாழ்வீரையாசு
கவிராசன்கவியரங்கமேற்றினனே”

என்பது இந்நூற்பாயிரம். “வீரனசுகவி” என்னும்பாடமாயின் நல்லூர் இவருடைய ஊர் என்க.

இனித் தண்டலையார்சதகம், தொண்டைமண்டலசதகம்முதலிய நூல்களையியற்றிப் புகழ்படைதத படிக்காசன் என்னும் புலவர் இந்நாட்டுக் கீழைக்கரையில் ஔரங்கசீப்முதலிய மகமதியஅரசர்மெச்சவாழ்ந்த சீதக்காதியென்றுபெயர்சிறந்த பெரியதம்பிமரக்காயரென்னும் பெருங்கொடைச்செல்வரை வாயாரவாழ்த்திய இனியபாடல்களும் அவ்வள்ள லிறந்ததற்கு ஆற்றாது உள்ளமுடைந்துருகிப்பாடிய பாடல்களும் ஈண்டுப் பலருமறிந்தனவேயாதலா னவற்றை யான் பெயர்த்துங்கூறேன். இச்சீதக்காதிவள்ளல சேதுபதியாற் பெரிதும அன்புபாராட்டப்பட்டவ ரென்பது இவர்பேரானுள்ள நாடகநூலான் அறியப்பட்டது. அத்தகைப்புலவர்,

“மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றெட்டுக்
கோவேந்தருமற்றுமற்றொருவேந்தன்கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்த்ரதாருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே”

என்றுபாடி இசசேதுகாவலருடைய பெருங்கொடையும் தமிழாதரம்பும் உலகறியப்புகழ்ந்தனர்.

மற்றும், மகமதியமதத்தினரெல்லாம் உச்சிமேற்கொண்டுபோற்றும் நபிநயினார்சரிதமாகிய சீறாப்புராணத்தை அமமதத்தினரல்லாத தமிழறிவாளரும் கல்வியின்பத்தால் விழைந்துகற்குமாறு அத்துணைச்சுவைத்தாக ஐயாயிரம்பாடலாற்பாடிய உமறுப்புலவரென்னுந்தமிழ்நாவலர் இச்சேதுநாட்டுக் கீழைக்கரையிற்சிறந்தாராவர். இவருடைய கவித்துவத்தையும் உயர்குணத்தையுந்தெரிதற்கு ஸ்தாலீபுலாகநியாயமாக இரண்டுசெய்யுட்களை 'யெடுத்துக்காட்டுவல்.

"புரசைக்கடக்கரிகணிரைதட்டறக்குவிரர்புவியைப்படக்கடவியே
சரகுற்றநற்பதவிவழியிற்புகுத்தியுயர்தலைமைக்குவைத்தபெரியோர்
பிரசத்துளித்திவலைசிதறிக்கிடக்குமிருபிணையற்புயத்துரயினூர்
அரசுக்குவைத்தநெறிவரிசைக்குமிக்கதுரையபுபக்கரைப்புகழுவாம்"

"படித்தலத்தெழுகடல்குலகிரிநிலைபதற
வெடித்துவீசியசண்டமாருதத்தினுக்கெதிரே
மிடித்துநொந்தசிற்றெறும்பொருமூச்சுவிட்டதுபோன்ம்
வடித்தசெந்தமிழ்ப்புலவர்முன்யான்சொலுமாறே"

இவற்றின் சொன்னேக்கும் பொருணேக்குந் தொடைநோக்கும் நடைநோக்கும் கற்றூர்க்குப் பெரிதும் இன்பம்பயக்குமென்றெண்ணுகின்றேன். இவர்வழியினர் மீசலவண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் வண்ணம் பலபாடியவர். அவர்வழியினர் இன்றும் இச்சேதுநாட்டுத்தலைநகராகிய முகவைக்குப்பக்கத்துப் பனைக்குளமென்ற ஊரிலுள்ளனர்.

இவ்வுமறுப்புலவரும், திருப்பூவணவுலா, ஆப்பனூர்ப்புராணம் இவை பாடியகந்தசாமிப்புலவரும் கீழைக்கரையிலிருந்த சீதக்காதிப்பிரபுஇடத்திருந்து அவரானுதரிக்கப்பெற்றவரென்பது, சீதக்காதிபேரிலுள்ள நோண்டிநாடகத்தா னறியப்படுவது. நல்லதமிழறிஞராகிய இக்கந்தசாமிப்புலவர் இச்சேதுநாட்டின் ஒருபகுதியாகிய்சிவகங்கையையாண்ட முத்துவடுகநாதேந்த்ரனைத் தம் உலாவில் "மன்போசன்முத்துவடுகநாதேந்த்ரனருள், பொன்போலுமாடைபுனைந்தருளி" என்பதனுற் சிறப்பித்துரைத்தார். இவ்வுலா நூல் உலகம்புகழுந்தமிழாசிரியராய் இந்நல்லவையை யலங்கரித்துவிளங்கும் நம மஹாமஹோபாத்யாயரவர்களால் நன்கச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இன்னும், இம்மதத்தினராகிய சவ்வாதுப்புலவர் சேதுபதி வசூரியான்வருந்தியபோது இராசராசேசுவரிபஞ்சரத்தினம்பாடி அவரை வச்ரதேகியாக்கிச் சுவாத்தன் என்னும் விளைபுலவூரை முற்றூட்டாகப் பெற்றசெய்தி இந்நாடெலாமறிந்ததேயாம். இவர் முகைதீன்ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்பாடியவர். இவர் இச்சேதுநாட்டு எமனீச்சரத்திற்பிறந்து சிறந்தவர். இவர் திருவனந்தைவேந்தர்முன்போய்த் தம் சேதுபதியைப் புகழ்ந்துபாடிய,

"இளையாளன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய்
இளையார்கலவியிடத்துநம்மீசரிடத்துமன்றி

வளையாதபொன்முடிசற்றேவளையுமகுடமன்னர்
தளையாடிய கையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்திலே"

என்னு மினியபாடல்கல்லாததமிழருமுண்டோ?

"கல்விதறுகணிசைமைகொடையெனச்
சொல்லப்பட்டபெருமிதநான்கே"

என்றபடி கல்வியாலுண்டாயபெருமிதம் மிகவும் உடையார் என்பது, " கலைமதங்கொண்டிடுசவாதுக்கவிசசரப காம்பீர்யதுங்கனென்றும் " எனத் தம்பிபட்டி முத்துவேலாயுதக்கவிராயர் ஓலைத்தூக்கிற்கூறுதலா னறியப்பட்டது.

"வெண்டாமரையனந்தன்வேறுருக்கொண்டிற்றனளோ
தண்டாமரையனந்தன்றுனிவனோ—வண்டமிழி
னெண்ணேவெழுத்தோவிசையோவியற்புலவர்
கண்ணேசவாதுக்கவி"

என்னும் பழையபாட் டிவர்கல்வித்திறத்தைவிளக்கும்.

இன்னும், இவர்காலத்தே சருக்கரைப்புலவரென்பார் தம் கவித் திறத்தானும், இராமாயணமுதலியபெருங்காப்பியங்கட்கு உரைசொல் லும்வன்மையாலும் இச்சேதுபதிகளாற் பெரிதும்பாராட்டப்பட்டுப் பொன்னெட்டிமாலையும் ஊரும் வாகனங்களும் அளிக்கப்பெற்றனராவர். இவர் சேதுபதியைப்பாடிப்பெற்ற ஊர்கள் சிறுகம்பையூர், கொந்த லாங்குளம், கோடிகுடிமுதலியன கண்ணங்குடிச்சேகரத்துள்ளன. இவர் பாடியது திருச்செந்தூர்க்கோவை. இவரியற்றிய உரை வேதாந்தசூடா மணிச்சித்தாந்தவுரை. இவர் இவ்வுரைநூல் சேதுபதிமந்திரியாகிய தாமோதரனென்பார்வேண்ட இயற்றியதென்பது,

"உரைதருவேதாந் தசூளாமணியுட்பொருளை
யுலகிலுளோருண ரவுரைசெய்கவெனக்கடல்சூழ்
தரையரையன்சேதுபதியமாத் தியனுந்தாமோ
தரன்கங்காகுலதிலகன் றகுதிபெறச்சாற்ற
வரையுறுத் துச்சித்தாந்தப்பொருட்டிறனுந்தோன்ற
வகுத்தனனற்றுறைசைநமச்சிவாயதேசிகன்றாள்
பரவுசிவக்கொழுந்துதிதியருள்கல்விக்கடலைப்
பருகுமுகில்சர்க்கரைநற்பாவலவர்கோனே"

என்னும் பாயிரத்தா னறியப்படுவது. இப்பாயிரப்பாட்டுச் சருக்கரைப் புலவருடன்கற்ற இராமநாதபுரம் சாமிநாதப்புலவர்பாடியது. ஈண்டுக் குறித்த சேதுபதிபிரதானி தாமோதரனென்பார் வேள்விக்கோவை கொண்டவர். இச்சருக்கரைப்புலவர்வழியிற் புலவராய்ப்பெயர்சிறந் தார் பலருளர். மிழலைச்சதகம், வண்டுவேனப்பெருமாளுசல், திருவாடா னைச்சித்திரகவிமஞ்சரி இவை சின்னச்சருக்கரைப்புலவர்பாடியன. திருச் செந்தூர்ப்பரணி, துறைசைக்கலம்பகம் இவை சீனிப்புலவர்பாடியன. பொன்பற்றிச்செல்லியம்மையூசல் சருக்கரை அருணசலப்புலவ ரியற்றி யது. வைரவக்கடவுள்பதிகம் சருக்கரை முத்துக்கருப்பப்புலவ ரியற்றி யது. இப்புலவர்வழியினர் இக்காலத்தும் இச்சேதுபதியளிக்கும் வரு ஷாசனம்பெற்றுத் தழைக்கின்றாராவர். இவரொப்ப வருஷாசனம் பெற்றுவரும் புலவர்வழியினர்பலர் ஊருணிக்கோட்டை கமுதைமுத லிய பல இடங்களிலுள்ளனர். ஊருணிக்கோட்டையிலுள்ளவர் மாசிலா மணிப்புலவர்வழியினர். கமுதையிலுள்ளவர் குமாரப்புலவர்வழியினர்.

இனி, அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயர் தளசிங்கமாலைபாடியவர். இந் நூல் சேதுபதியைப்புகழ்ந்தது. இதன்கண் இவர் சேதுபதியை, "கல்வி சேர்விற்பன்னன்" 'அடுத்தார்க்கு எந்தநாளும்வளர்ந்தசெல்வந்தருவா' னென்றும், ராமேசருக்கு முன்மண்டபஞ்செய்தானென்றும், "திருப் புல்லாணிக்கோபுரங்கட்டுவித்ததனத"னென்றும், சேதுவிற்சோடசதா னஞ்செய் புண்யகுணசாந்தனென்றும், "காலிலெட்டன்றலைநெய்யணிந் தவ"னென்றும், வேதியர்க்கென்றுஞ்செய்புந்தடக்கையுடையவனென் றும், புன்மைசெய்தாருக்கும் நன்மைசெய்து புரக்குந்தன்மையனென் றும், "கானையினீசர்பதம்போற்றியேத்தினவன்"என்றும், "மதுரையுங் காத்துவளருந்தெய்வத், தனுக்கோடிகாத்தவ"னென்றும் கூறுநின்றார். இவற்றால் இச்சேதுபதிவரலாறொருவாறுணரலாகும். இவர் இவரைப் பாடிப்பெற்றபரிசில் மிதிலைப்பட்டி என்ற விளைபுலவூர். இப்புலவர்வழி யினர் இன்றைக்கும் இவ்வூரை முற்றூட்டாக அனுபவிக்கின்றனர். இவரும் இவர்வழியினரும், சேதுபதிபுரிந்தருளிய நன்றிபாராட்டி நாளும் தாம்தாம் உணவருந்துமுன்னே சேதுபதிக்கு ஒருவாழ்த்துக் கவிபாடுவதுவழக்கம். இவர்வழியில் மங்கையாகக்கவிராயர் கோடுங் குன்றப்புராணம்பாடினார்.

அமிர்தகவிராயர் ரகுநாதசேதுபதிமேல் ஒருதுறைக்கோவைபாடினர். இந்நூல் தமிழ்மக்களாற் பெரிதும்பாராட்டப்படுவதொன்று. இதன் கண் இவர் இரகுநாதசேதுபதியைத் "தளவாய்குமாரன்" எனவும் "இயலைத்தலைபெற்றமுத்தமிழ்வாணர்க்கெழுமடங்கு, புயலைப்பொருவு கையான்" எனவும், "மகக்கண்ணிற்சிலமறையோரைவாழ்வித்துவான் கொணர்ந்து, சகக்கண்ணிற்சேர்த்தவன்" எனவும், "மனுக்கலைநூ றெறிந்தவெங்கோன்" எனவும், "முறையாலணிநாவசைந்து, கறங்கா மணிமுன்றிலான்" எனவும, "செங்காவியங்குடையான்" எனவும், "கலைவாணர்சங்கததமிழ்க்குருநிசசித்தங்களிப்பவ"னெனவும், "புக லூர் ஞானகரன்" எனவும, "ஆரியர்போற்றுமிராமீசர்தாளிணைக்கன்பு வைத்த சூரியன்" எனவும், "பாவுக்கிசையும்பெயரேபுனைந்துமெய்ப் பாவலர்த, நாவுக்கிசையும்பெருமபுகழான்" எனவும், ஒருகாலத்தும் பொய்யுரையான் எனவும, "நடைகற்றவன்றேகொடுப்பதுங்கற்றவன்" எனவும், "கலைக்கேநெடுங்கடலன்னனடைக்கலங்காத்தவன்" எனவும், "காக்குங்கருணையுங்கல்வியும்வாழ்வுங்கவிமதுர, வாக்குநதழைத்தவன்" எனவும், "பன்னுநதமிழ்ப்பயிர்வாடாதுமாரியிறபாரின்முத்தும, பொன் னுஞ்சொரியும்ரகுநாதன்" எனவும், (நம சேதுபதிமஹாராஜரைப் போல) "செந்தமிழுங்கீதக்கலையும்வலலான்" எனவும, "சொற்பாவலர் தங்கிளைவாழச்செமபொன்சொரியும்வண்மைய" னெனவும், "நாகர முந்துதமிழேழின்மைக்கங்குனையசெய்திவாகர" மெனவும, "நாலாம் பனுவனவுரசச்சொற்றமிழ்நாவலர்க்கு மேலாம்பரிசருண்மால்" என வும், "குஞ்சத்தைவெள்ளைக்குடையைத்தமிழ்க்குக்குலவுசப்ர, மஞ் சத்தையீயுங்கொடைரகுநாதன்" எனவும், "பம்புவியாகரணங்கலை ஞானங்கொள்பண்டிதரா, ஊம்புமவியாழன்ரகுநாதன்" எனவும், "கோ வைத்துறைக்குப்பதினுயிரம்பொன்கொடுத்திசைகொள், தேவைத் துறைக்குத்துரை" யெனவும கூறினர். இவற்றுல் இச்சேதுபதி யுடைய அறிவும், நீதியும், புலவர்க்கீயும் பெருவண்மையும், தமிழபிமான மும்; நம் மஹாராஜரவர்களைப்போலக் கவிமதுரவாக்குடைமையும் நன்குணரலாகும்.

ஆசிரியநிகண்டுடையரான் மேற்கோள்நூலாகக்காட்டப்பட்டதும் கலித்துறையிலமைந்ததுமாகிய *கயாகரநிகண்டு என்னும்நூல் சேது

*இக்கயாகரநிகண்டு இத்தமிழ்ச்சங்கத்துக் கென்றெற்றரப்பட்டுள்ளது.

பதிகளுடைய இராமீச்சரமாகிய தேவைநகரத்துவேதியரும் பெரும் புலவருமாகிய **கயாகரரா**லியற்றப்பட்டதென்பது, அந்நூ லொவ்வொரு தொகுதி யிறுதிச்செய்யுளானுணரப்படுவது. இத்தேவைக்கயாகரர் **இராமீசர்கோவை**யும்பாடியவரென்பதும் உணர்ந்துகொள்க.

"ஓங்கிடபகேதனன்பற்றுமறவாததேவைக்கயாகரன்முல்வேதியன்" எனவும்,

"காசிபகோத்திரம்வாழவந்தோன்றென்கலைத்தமிழ்தேர்
மாசில்பெருந்தகைமாருவதிபன் மலரயனும்
கேசவனும்புகழ்தேவைநன்னுடன்கயாகரன்" எனவும்,

"இராமீசுரக்கோவைசொற்றகுருபரன்" எனவும்,

அந்நூற்றொகுதியிறுதிகளில்வருதலா னறிக.

பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர் இச்சேதுநாட்டுத் **தேவையுலாப்** பாடியவர். இவ்வினிய நூல் உலகமபுகழும் பெருந்தமிழாசிரியராய் இந் நல்லவையை அலங்கரித்துவிளங்கும் நம் மஹாமஹோபாத்தியாய ஐய ரவர்களால் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. மற்றும் இவரியற்றியது இச்சேது வேந்தர்க்கு மதிமந்திரியாயிருந்த தெய்வகன்னியென்பார்பேரில் **விஞ் சைக்கோவை** என்பது ஒன்றுண்டு. இதனை,

"கொல்லாதமானென்றுமீசன்கைம்மானிக்குவலயத்தில்
வெல்லாதயானைவெள்ளானையொன்றேமெய்ப்புனமகலார்
இல்லாதவீரமிவரதன்றேவினியாதவன்சொல்
கல்லாதமுத்துரகுநாதன்விஞ்சையிற்காவலரே"

"எத்திக்கும்போற்றும்ரகுநாதன்விஞ்சைக்கிருநிதியாய்
வர்த்திக்குமந்திரிமால்தெய்வகன்னிவரையிடத்தே
முத்திக்கையாற்றொட்டுக்கட்டிக்கொண்டாளும்மொழிக்குமொழி
தித்திக்குநெஞ்சக்குநாவுக்குங்கண்ணுக்குந்தித்திக்குமே"

என்னுங் கவிகளானுணர்க. விஞ்சையென்பது நெட்டூர். இவர் இக் கோவையரங்கேற்றிய எட்டாநாளில், தெய்வகன்னி இறந்தாராதலான், **சுப்ரதீபக்கவிராயர்** தெய்வகன்னிபாலுள்ள அன்பால் இக்கோவையின் ஆனந்தங்காரணமாக இறந்தாரென்றுகொண்டு பலபட்டடைச்சொக்க நாதரைவெறுத்து,

"தேவைரகுநாதன்மெச்சுந்தெய்வகன்னிமீதினிலே
கோவையென்றுபில்லிவைத்துக்கொன்றாயே—பாவியுன்றன்

இட்டடைச்சொல்லார்பொறுப்பாரேண்டாமடையபல
பட்டடைச்சொக்காமுழுவம்பா"

என்று பாடினாரென்பர். இத்தெய்வகன்னிமந்திரியே இச்சேதுபதியரசர்குலநிதியாய்ப்போற்றும் சீராசராசேச்வரியின்பலிபீடத்தை ராயவேலூரினின்றுகொணர்ந்தவரென்பது,

"கலியாணசோமன்னநல்லேனவாருகர்த்தாக்கள்மெசசுஞ்
சலியாமதிமந்த்ரிமால்தெய்வகன்னிதன்றந்திரத்தால்
நலியாதுராயவேலூர்புகுந்தேயன்றிராத்திரியே
பலிபீடங்கொண்டுவந்தான்சேதுவாசல்பலக்கவென்றே"

என்னும் பழையபாடலா னறியப்படுவது. இராமேசருக்குப் பொற்குத்துவிளக்கிட்டவரும், இராமேசர்தேவையிற் சோமவாரமடங்கட்டி அதற்கு நம்புதழை என்னும் ஊரை யளித்தவரும் இத்தெய்வகன்னி மந்திரியாரே. இவ்வாறே இச்சேதுநாட்டரசர்மந்திரியைப்பற்றிய தமிழ்ப்பாடல்கள் எண்ணிறந்தனவுள்ளன.

"வாசமலர்மடந்தைபோல்வார்வண்கானப்பே
ரீசன்றன்மக்களெழுபதின்மர்—தேசத்
திரவலர்மேனீட்டுவர்கையீண்டுலகங்காக்கும்
புரவலர்மேனீட்டுவர்பொற்கால்"

கணிகையரும் பொய்யாமொழியார்க்கு எழுபதினாயிரம்பொன்னளித்துத்தமிழ்ப்பாடல்பெற்றசிறப்புடைய சேதுநாட்டுத் திருக்கானப்பேர்த் தலத்தையும் விஞ்சையென்னும் நெட்டூர்த்தலத்தையும் திருப்பணி செய்தவன் சேதுநாட்டுச் சேதிராயனென்னும் மந்திரியென்பதும், பாண்டியநாட்டைச் சோழர்வென்றுகொண்டபோது பாண்டியன் நாடு வேண்டிவர அவனைத் தன்னகத்துச் சிறக்கவைத்துத்தாங்கினான் இச் சேதுநாட்டுக் கொடுமூரிலிருந்த பெரியபிரபுவாகிய வேணாடன் என்பதும், அவனே இச்சேதுநாட்டுச் சாலைக்கிராமங்கண்டவன் என்பதும் பின்வரும் பழையபாடல்களா னறிந்துகொள்க.

"தருக்கொளும்விண்பொழில்சூழுந்திருச்சாலையெனுமூலத்தலத்தைக்கண்டு
வெருக்கொளும்வெம்புலிக்காடானவையெல்லாம்வேரறவேவெட்டிச்செய்ய
தெருக்களுமாடமுங்கூடகோபுரமுந்தாபிதிருமதிலுஞ்செய்து
திருக்குளமுங்கரைகண்டான்மந்திரியாந்திருஞானச்சேதிராயன்"

"நட்டேரிற்சோமேசர்கோவிறலமானதனைநகத்தாற்செய்து
மட்டேருங்குழலுமையாளுலகுடையநாயகியைவகுத்தங்கேற்றிக்
கட்டேரன்கிளைவாழச்சேதுபதிரகுநாதன்கருணைவாழ
நெட்டேருங்காணியுங்கொண்டாண்டுகொண்டானிறைஞானச்சேதிராயன்"

இப்பாட்டாற் சேதுபதிமந்திரி சேதிராயனுதல் தெரிக.

பாண்டியன் தென்கொடூர்வேளுடனைப்பாடியது:—

"சென்றுமகாமேருவின்மேற்சேலேற்றியேபுடைத்தே
யன்றிருந்தேஞ்சங்கத்தவரோடு—நன்று
விருந்தோம்புந்தென்கொடூர்வேளுடன்கூட
விருந்தோம்படிவேண்டியின்று"

இதன்கட்கூறப்பட்ட வேளுடன் கூத்தரால் விக்கிரமசோழனுலாவில், "வெம்பிக், கலங்கியவஞ்சக்கலியதனைப்பாரில், விலக்கியவேளுடர் வேந்தும்" என்று புகழப்பட்டவனுவன். இசசேதுநாட்டு இவனைச் சிறப்பித்துரைக்குங்கதைகள் பலவழங்குகின்றன. இவன் வரையாது சோறிட்டுப் புகழ்பெற்றவன். "நன்றுவிருந்தோம்பும்" என்னும் விசேடத்தானும், "கலியதனைப்பாரில்விலக்கிய" என்னும விசேடத்தானும் உணரலாம். இவனே இந்நாட்டுச சாளைக்கிராமங்கண்டவனென்பது,

"மாறுகொண்டமன்னவரைவடவரையிலேற்றி
வல்லாரைத்திறைகொணர்ந்தவரகுணவீச்சுரனுக்
காறிரண்டுபென்னிரண்டினடியளந்தகோலா
லகமகிழ்ந்தேதென்னுன்குகிழமேலெட்டுக்
கூறுகொண்டமடைகுழிமுப்பத்திரண்டு
குறுந்தெருவும்பெருந்தெருவுங்குறித்துநாட்டிச்
சேறுகொண்டவயற்சாளைக்கிராமங்கண்டான்
றென்கொடூர்வேளுடச்செல்வன்றுனே"

என்பதனுலறிக.

வெண்பாப்புலிக்கவிராயர்:—இவர் சேதுநாட்டுச் செவ்வூரினர். இவர் வசைபாடுதலில்வல்லவரென்பது,

"கந்தனேநீயாறுற்கற்றவனேநாளுறு
விந்தவருடம்போயெதிராண்டில்—வந்தவினை
தீராவினையாய்த்திரும்பாவியாதியாய்
வீராசாமிக்கேவிதி"

என்னும் வெண்பாவா லறியப்படுவது. இவர் நண்டுக்கறிவேட்கைமிக்க கருத்தான் என்பான் புலாலுண்டலையொழித்ததாகக்கூறியதுகேட்டுப் பாடியது,

> "வண்டுவெந்தாற்றெரியும்மலர்வாசம்வழிநடத்திக்
> கொண்டுவெந்தாற்றெரியும்பரிவேகங்குணத்துடனே
> கண்டுவெந்தாற்றெரியும்பிறர்வாஞ்சைகறிக்குதவு
> நண்டுவெந்தாற்றெரியுங்கருத்தானுடைநாயமே" என்பது.

மதுரகவி:—இவர் இசைப்பதங்கள்பாடுதலில் அதிகம்வல்லவர். இவர் இச்சேதுநாட்டு மதிமந்திரி முத்திருளப்பபிள்ளையவர்களையும், சிவகங்கையாண்டமருதுபாண்டியனையும் மிகவும் அரியபெரிய இசைப்பதங்களாற் புகழ்ந்துளர். இவர் இச்சேதுநாடாண்ட மங்களேச்வரிராணியாரைப்பாடிக் காக்கைகுளம் என்ற விளைபுலவூரைப் பரிசிலாகப்பெற்றவர். "அன்னைமங்களேசவரியென்னைக்கடைக்கண்ணாலேபார்த்தாள் காக்கைகுளமறுபத்துநாற்கலமுநிருபத்துடனேதாரைவார்த்தாள்" என்றிசைப்பதத்துவருதலா னிதுணரலாம. இக்காக்கைகுளம் இவர்க்குக் கிடைத்தகாலையி லிவர்க் கிடர்பலவியற்றியவன் அக்காக்கைகுளத்து உடையான் என்பான். அவ்வுடையானைத்தொலைத்து மதுரகவியைக் காத்தவன் வீரசோழனிலிருந்த ஆறுயிரம் என்பான். இவ்வாறுயிரத்தின் நன்றிபாராட்டி இம்மதுரகவிபாடியவெண்பா,

> "காக்கைகுளமாங்கடிமலர்ப்பூம்பொய்கையந்த
> வூர்க்குட்கராவாமுடையானே—சீர்க்குவந்த
> வாரணமோநல்லமதுரகவிநேமிதொட்ட
> ஆரணனேஆறுயிரம்"

என்பது. இவர் மதுரைமீனாக்ஷியைப்பாடிய "எப்படியாட்கொள்வாயே" என்னும்முதலையுடையபாட்டு எவருள்ளத்தையும் உருக்கும். இச்சேதுநாட்டுப் பெருங்கரையில் இசைப்பதம்பாடுதலிற்சிறந்தவராயிருந்த கவிகுஞ்சரமையரும் இவர்பாற்பயின்றவராவர். இவர் அழகர்குறவஞ்சிபாடிச் சிவகங்கையரசர்பால்அரங்கேற்றிக் கோட்டாங்காய்ச்சியேந்தல் என்னும் ஊரைப் பரிசிலாகப்பெற்றார். இவர்பாடியது கந்தபுராணக்கீர்த்தனை.

தலைமலைகண்டதேவர்:—இவரூர் காடரந்தகுடியென்பது; சேது நாட்டு நயினார்கோவிலெனப்பெயரிய மருதூரையடுத்துளது. இவர் பாடிய மருதூரந்தாதி கற்றோர்பலருமறிந்ததே. இவர்சேதுவேந்தர்குலத்தவர்.

சிற்றம்பலதேசிகர்:—இவரூர் திருமறைக்காடாயினும் இச்சேது நாட்டுச்சிவஸ்தலமாகிய திருவாடானையென்னுந்திருப்பதிமான்மியந் தமிழாற்பாடிப் பலவரிசைகளும் வருஷாசனமும் சேதுவேந்தரால் அளிக்கப்பெற்றோராவர்.

பெருங்கருணைமுத்தழகர்:-இவர் பெரிய அவதானி. அக்ஷராவதானம் ஆயிரம் அக்ஷரத்தை எங்ஙனமாற்றினும் முறைபெய்துரைக்கவல்லவர். அன்னியபாஷைகளையுங்கேட்டவண்ணமே திரும்பச்சொல்லும் ஞாபக சக்திவாய்ந்தவர். இவர்பாடியது திருக்கோட்டியூர்க்கலம்பகம்.

மாம்பழக்கவிராயர்:—இவர் கவிச்சிங்கநாவலர் என்று பட்டம் பெற்றது சேதுபதிவேந்தர்பாலே. இவர் சேதுபதிவண்ணமென்றொன்று பாடினர். பிறரா லாச்சரியப்படத்தக்க ஞாபகசக்திவாய்ந்தவர். இவர் ஒருபுலவன்பாடிய நூறுபாட்டையும் தாம் பாடிய பழம்பாட்டென்று தாம் ஒருதரங்கேட்டதுகொண்டேசொல்லிக்காட்டியது இந் நாடறிந்தது. இவர்காலத்தே கல்போதுப் பிச்சுவையர் என்னும் வித்துவான் எளிதிற்பொருளறியலாகாதபடியாத்த திருவாடானையந்தாதிஎன்ற நூலைக்கொண்டு சேதுபதிபாலெய்த அதனைக்கேட்டு,

"உச்சிதமா முன்னோருரைத்ததமிழையெல்லா
மச்சரங்களச்சரங்களாகவே— நிச்சயமாப்
பிச்சுவைப்பதாலேநின்பேர்பிச்சுவையனென
வைச்சனன்கல்போதுமன்"

என்று பாடினராம். கல்போதுப் பிச்சுவையர்பாடிய திருவாடானையந்தாதியில் ஒருபாட்டு:—

"முன்னவனைப்பாம்பிரவிகொடுநரகிற்புகுவனெனமொழியும்வேதம்
அன்னவனைச்சிறகாலோதிமம்பழனம்பவன்கயிலையடைவானென்றும்
கன்னனெடுங்கமுகினஞ்சூழ்பொழில்பெருகுமாடானைக்கருத்தன்பேரை
யிங்கிலத்திற்சேர்த்திகெல்விதரித்திடுமோவென்றுமடியேற்குத்தானே"

புராம்பிரவி-பணியாதவன். சிறுகாலோதிம்மபழனம்பவன் - வந்த
னஞ்செய்பவன். கீர்த்திநெல்விதரித்திடுமோ-புகழாமலகந்தரித்திடுமோ
(எ-று) இந்நூ லரங்கேறியது சேதுவேந்தரவைக்களத்தேதான்.

சோமசுந்தரகுரு:—இவர் இவ்விராமநாதபுரத்து **நெல்லையப்பரென்**
பவர்புத்திரர். இவருடன்பிறந்தார் வேதாந்தசூடாமணியுரைக்குப்
பாயிரஞ்செய்த **சாமிநாதன்** என்பார். இதனை "வடிதமிழ்க்கும்பன்
சுவாமிநாதன்றுணைவன் வளர்நெல்லையப்பன்மைந்தன், **வளர்பெருங்**
குணஞான சோமசுந்தரகுருபதாம்புயம்பரவுதாசன்" எனச் சரவணப்
பெருமாட்கவிராயர்பாடுதலா னறிக. ஆதியில் இச்சேதுவேந்தரா ற்
பலவூர்களை அளிக்கப்பெற்றகாரணத்தா லந்நன் றிபாராட் டிச்
சேதுபதியன்னமும், காவிரிநீரும் ஆவுடையப்பநீழலும் யா மென்று
முடையோம் என்று ஆதீனகர்த்தர்கள் நாளும் புகழுஞ் சிறப்
புடையதும், செந்தமிழ்ப்பயிரைச் சீர்பெறவளர்த்ததும்,சைவசித்தாந்த
சாஸ்த்ரங்கட்கெல்லாம் விளைநிலமாயதும், இன்றைக்கும் என்றைக்கும்
புலவர்க்கெல்லாந் தாயகம்போன்றதுமான **திருவாவடுதுறையாதீனத்து**
வடகலைத் தென்கலைக்கடனிலைகண்ட ஆசிரியர் **சிவஞானமுனிவர்**பாற்
கல்விகற்ற பெருஞ்சிறப்புடையராவர். இச்சோமசுந்தரகுருமாணாக்கர்
அட்டாவதானி**பெரியசரவணக்கவிராயர்**. இராமநாதபுரம் இயற்றமிழா
சிரியர் என்று பெயர்சிறந்து நன்னூற்குக் காண்டிகையுரையும், ஆத்தி
சூடியுரையும், கொன்றைவேந்தனுரையும் இயற்றியவரும், தமிழ்க்
கல்வியானிரம்பிய **சரவணப்பெருமாளையர் விசாகப்பெருமாளையரி**வர்கட்
குத் தமிழாசிரியருமான **இராமாநுஜகவிராயர்** இவர்மாணாக்கராவர்.
இவர் சேதுபதியா லன்புபாராட்டப்பட்டவ ரென்பதுமுதலியவற்றை,
" துங்கமிகுசேதுபதிமகிழுநேசன்சோமசுந்தரச்சுவாமிதாசன், சோட்
சவதானச்சரவணப்பெருமாட்சுயம்ப்ரகாசன்கையோலை " எனச் **சர**
வணக்கவிராயரோலைத்தூக்கின்வருதலா னறிக. நன்னூல் இராமாநுஜ
காண்டிகைக்கண், " தவக்கொழுந்தென்னமாதவத்தினர்துதித்துறாஉ
சிவஞானதேசிகன்சேவடிக்கன்புபூண், டவனூலுணர்த்திய வைந்திய
லோர்ந்தனன், சோமசுந்தரனெனுந்தொன்னூற்குரவன்" என வும்,
"தகைகெழுசோமசுந்தரகுருவருளுக், கென்னுலெனுமகத்திணைப்பலி
யீந்து" எனவும் வருதலானும் இவை யுணரப்படும். இச்சோமசுந்தர
குரு இயற்றியது திருக்கழுக்குன்றக்கோவை.

இராமாநுசகவிராயர் இவ்விராமநாதபுரத்தரென்பது அஷ்டாவதானம் **வீராசாமிக்கவிராயர்** "முகவைவருசெல்வனெங்கோன் முறைத் தமிழாசிரியனிராமாநுசன்றனுமுன்னுகவிராயன்" எனப் பாடுதலானறியலாம். இவரே அக்காலத்து முற்படத் தமிழ்நூல்களை அச்சிடத் தொடங்கியவர். தமிழிற்சிறந்த திருவள்ளுவர்திருக்குறளைப் பரிமேலழகருரையுடனும் அதற்குத் தெளிபொருள்விளக்கத்துடனும் அச்சிடத்தொடங்கினு ரிவரே. இவரே **டுரு, தாம்ஸன்கிளார்க்கு, ராளஸ், போப், வின்ஸிலோ** முதலிய பெரிய ஆங்கிலேயர்கட்குத் தமிழறிவை ஊட்டியவர். **வின்ஸிலோ அகராதி** இவருதவியானே நிறைவேறியது.

இப்போதும யூனிவர்ஸிட்டி லெக்ஸிகன் ஆபீசுக்குத் தமிழ்ப்பண்டிதராயமர்ந்து அதற்குரியசபையாராலும் சபைத்தலைவராலும் பலகாலும் அறிவாலும் குணத்தாலும புகழபபடுகின்றதமிழ்ப்பண்டிதரான என்னருமையம்மான்சேய் ஸ்ரீமான் **மு. இராகவையங்காரவர்கள்** இவ்விராமநாதபுரச் சேதுபதிகளாலாதரிக்கப்பட்ட வித்வத்பரமபரையினராய் நம் மாட்சிபொருந்திய சேதுபதிமஹாராஜரவர்களன்புக்குரியராயிவ்வூரராயிருத்தல் ஈண்டைக்குநோக்கத்தகும.

தமிழிலுள்ள எல்லாநூலகளிலும் தொல்காபபியம திருவள்ளுவர் இரண்டும் மிகச்சிறந்தன. அவ்விருநூலையும் முதற்கண் உலகுக்கு அச்சிடதொடங்கினுரிருவருமஇச்சேதுநாட்டாரே. தொலகாப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தை நச்சினுர்க்கினியருரையுடன் முதற்கண் அச்சிட்டுதவினுர் சேதுநாட்டு **மழவராயனேந்தல் மகாலிங்கையர்** என்பார். இவர் சென்னைச சர்வகலாசாலைத் தலைமைபபண்டிதராக இருந்தவர். திருக்குறள் 63 அதிகாரங்களைப பரிமேலழகருரையுடனும, அதற்குத் தெளிபொருள்விளக்கத்துடனும, டுருதுரையின் ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்புடனும முதற்கண்வெளியிட்டவர் இவ்விராமாநுசகவிராயரே. இவர் பாற்பயின்ற **டாக்டர்போப்** தாமியற்றிய திருக்குறளாங்கிலமொழிபெயர்ப்புமுகவுரைக்கண்இவருடையகல்வித்திறத்தைப் பல்லாற்ருனும் புகழ்ந்துளர். கல்வியில்லாமல் நெடிதுகழித்துப் பின் கலைமகள்கோயில் புக்குப் பன்னுள்வேண்டியும் கல்விபெறுது மனநொந்து உயிர்துறப்பா னெண்ணித் தங்கழுத்தை வாளாலறுக்கும்போது நாமகள்தோன்றி யனுக்கிரகித்ததனு லுடனே இவர்க்குக் கல்விவன்மையுண்டாயிற்றென் றும் பின் அறுத்தபுண்ணுறித் தழும்பாயிற்றென்றும் அதை, தாங் கண்

கூடாகக்கண்டதென்றும், இவ்வரலாறு அவர் பொய்யாவாயானே கேட்டதென்றும் டாக்டர்போப் தம் திருக்குறண்முகத்து வரைந்துளர்.

பெரியசரவணக்கவிராயர்:—இவர் சேதுநாட்டு முதுகுளத்தூரினர். இவர் அவதானசக்தியைப் பலரும்வியப்பர். இவருடையகலவிப்பெருமிதம் சவ்வாதுப்புலவருக்குமேம்பட்டது. இவர் சேதுமுதற் சென்னைவரை ஆங்காங்குள்ளபிரபுக்களாற் கொண்டாடப்பட்டுச் சம்மானிக்கப்பட்டவர். சோமசுந்தரகுருவினிடத் தளவிலாஅன்புபூண்டவர். சேதுபதிநன்றியையே எந்தப்பிரபு இடத்தும் வாயாரப்புகழ்ந்துபாடுபவர். இவர் ஒருவனைக் கெடவும் வாழவும் பாடவல்லவர். இவருடையசெய்யுணடை கற்றோர்க்குப் பெரிதும் இன்பம்பயப்பது. இவர்பாடிய பிரபந்தங்களின்பெயர்களையும் பிரபுக்கள்பெயர்களையும் இவர் அவர்பாற் பெற்றவரிசைகளையும் எண்ணியெழுதின் இவ்வியாசம் இடம்போதாதாதலாற், சேதுபதிசம்பந்தமாக இவர்பாடலிற்காணப்படுவனவற்றை ஈண்டைக்கோதுவேன்.

“அரசரினுயர்ந்ததுரையாரெனிற்சேதுபதி
யாகுமவன்மணிவாயலி
லகத்தியமுனிக்குமதிகங்கற்றபேர்களா
யாயிரங்கவிவாணருண்
டவரிலொருசிறுவன்யான்பாடவறியேனென்
றகற்றிவிட்டார்களென்னை
யாதலாற்பூமியிற்சஞ்சரித்தேனின்
னகந்தனின்மகிழ்ந்தருள்வையே”

“மகாராஜராஜருந்திறைதருஞ்சேதுபதி
வாசற்கவிப்ரசங்கன்
வண்டமிழிலக்கணச்சோமசுந்தரகுருசு
வாமியடிமைக்குமடிமை”

“அட்டதிசையணிசெயுஞ்சேதுபதிமணிவாச
லட்டாவதானசிங்கம்”

“வித்வசனசேகரன்சேதுபதிவாசலில்விளங்குநவரத்னதீபம்”

“மகபதிகராதிபதிநீதிபதிசேதுபதிவாசற்ப்ரசண்டவாக்கி”

"செயராமநாதனேதெய்வந்தனுக்கோடிதீர்த்தமேதீர்த்தமெங்கள்
சேதுபதியேராஜனெனவணங்கார்களைச்சீறிவாயைக்கிழித்து"

இவற்றால் இவருடைய ராஜபத்தியுங் குருபததியுமறியலாம். இவர்,

"சேதுபதிவாசற்ப்ரதானிமுத்திருளப்பசிங்கவேறெதிர்ந்துகாண்க
செந்தமிழ்க்காதற்ப்ரபந்தமொன்றுன்மீதுசெய்துவந்தனமகிழ்ந்தே"

என்பதனாற் பிரதானி முத்திருளப்பபிள்ளைமீது காதலொன்று பாடியுள்ளாரென்று தெரிவது. மற்று மிவர்பாடியது பணவிடுதூது என் றொன்றுண்டு. இவர்வாக்குச்சாதுர்யத்தை,

"வாருநீர்யாரென்னவித்துவானென்னவுமதிமோசம்வந்ததென்றே
வாய்குழறிமெய்யெலாமிகநடுக்குற்றுநீர்வந்தகாரியமேதெனச்
சீருலாவியகாமதேனுவேதாருவேசிந்தாமணிக்குநிகர்வோய்
செப்புவசனத்தரிச்சந்த்ரனேயெனலுஞ்சினந்திருகணுஞ்சிவந்தே
ஆரைநீமாடுகென்மரமென்றுசொன்னதுமலாலரிச்சந்த்ரனென்றே
யடாதசொற்சொன்னையேயார்க்கடிமையாகினேனார்கையிற்பெண்டுவிற்றேன்
தீருமோவிந்தவசையென்றுரைசெய்வெகுகொடியதீயரைப்பாடிநொந்தேன்
திருமன்றுணடுநின்றுநடமொன்றுபுரிகின்றதென்றில்லைநடராஜனே"

என்னும்பாடலா னூகித்தறிக. இவர் ஆங்காங்குநிகழ்த்தியவற்றை,

"அரியலூர்வீரன்மேற்பாடியவொருவீட்டையாயிரம்வீடாக்கிவைத்தோம்
அம்மைநாதன்பேரில்வண்ணம்படித்தவனையரசுங்கிலையிட்டுவைத்தோம்
ஆப்பனூர்க்குறவஞ்சிபாடியேகோடையுடனுடையும்விளையவைத்தோம்
ஆனந்தநாதனுக்குப்புதுச்சேரிதனிலழியாச்செல்வங்கொடுத்தோம்
கருதியசரதுநபாபுவையெதிர்வரச்சொலிக்காயிதமனுப்பிவைத்தோம்
கடலாடிமுத்துக்கறுப்பணன்வணந்தனைக்கற்றோர்க்கமுதமாக்கினோம்
காரைநகர்லக்ஷுமணமுதலிபுகழ்பெறநங்சடைக்கனூற்பார்த்துவிட்டோம்
கவித்தலந்தன்னின்மூத்தயமூப்பனைக்கற்பகாலமுமிருக்கவைத்தோம்
வரிசைபெறுபஞ்சமால்பண்டாரமுத்யோகமாறுதிருக்கவைத்தோம்
மற்றுமவனுக்கிளையபிச்சாண்டிசெட்டிக்குவச்ரதேகங்கொடுத்தோம்
வாடும்பயிர்க்குத்திருக்கூடலூரிலேமழைபெய்யநாம்பாடினோம்
மகமதுத்தம்பிக்குநீடூழிசாகாவரத்தைக்கொடுத்துவிட்டோம்
திருவையாற்றுச்சுப்ரமண்யபிள்ளைக்குச்சிரஞ்சீவிதனையளித்தோம்
சேதுபதிவாசலவதானியாநம்மஹிமைதெரியாதபேருமுண்டோ
தெள்ளமுதுபோலவென்னுளமீதுபாடிவருசெந்தமிழ்நிறுத்தலாமா
சிவகங்கையரசுபுரிகவுரிவல்லவாசசெகமண்டலாதிபதியே"

என்னும் அரியபாடலா னறிந்துகொள்க.

இவர்புத்ரர் அருணசலக்கவிராயர். இவர் சிவகங்கைக் கவுரிவல்லவ ராசசரையும் கனிவாடித்தலைவரையும் பாடிய ஓலைத்தூக்கிற் சேதுபதியைப் புகழ்ந்துளர்.

"கைக்கடாசலகோடிதருசேதுபதிராசகர்த்தன்வாசற்ப்ரசங்கம்
கருதுவிருதவதானிசரவணப்பெருமாட்கவீச்சுரன்பெற்றரத்னம்
கமலைராமகள்வளர்நிதானியருணசலக்கவிவல்லவனெழுதுமோலை"

"தடக்கடலிடப்புவிபுரக்குமகுடத்தரசரிற்பெரியசேதுபதிவா
சலிற்கனமகத்துவமிகுத்திசைதத்துவசனப்ரபலசற்சனபரன்"

எனவருதலா னறிக.

இவர்புத்திரர் சிறியசரவணக்கவிராயர்:—இவர் பெரியஅவதானி. இவர் பாடியன குன்றைச்சிலேடைவெண்பா, திருச்சுழியலந்தாதி, மதுரையமகவந்தாதி முதலிய பலவாம். இவர் சேதுவேந்தர்பாற் பல்லக்குமுதலியவரிசைபெற்றார்.

சுப்பிரமணியக்கவிராயர்:—இவர் சேதுநாட்டுச் சிவகங்கையைச் சார்ந்த ஆண்டுகோண்டான் என்ற ஊரினர். சேதுபதிமந்திரி கோட்டைத்தேவர்மீது திருமணக்குறவஞ்சிபாடியவர். இவர்கவித்திறம்யாரும் புகழ்வது. இவரை ஆண்டுகோண்டான்கவிராயர் என்று வழங்குவர். இசைப்பதங்கள்பாடுதலிலுமவல்லவர். வடகலையினுங் கவிதைசொல்ல வல்லவர். இவர்பாற் கல்விகற்றவர் மழவராயனேந்தற் சின்னச்சாமி ஐயர் என்பார். இவ்வையர்பாடியது பெரியபுராணக்கீர்த்தனை.

கிருஷ்ணையங்கார். இவர் என்னருமைமாதுலர். சேதுபதிசின்னப் பிரதானி கிருஷ்ணையங்காருடைய பேரன்புதலவர். அஷ்டாவதானத்தில் அதிகநிபுணர். வடமொழி தென்மொழி இரண்டினும் வல்லவர். சமயநூலாராய்ச்சி பெரிதுமுடையர். இவருடைய நுண்ணறிவோடு கூடிய வாதவன்மை, வடமொழிக்கடனிலைகண்டவரும் சேதுவேந்தராலும் சேதுபதிமதிமந்திரி உலகம்புகழும பொன்னுச்சாமித்தேவராலும் மிகவும் வெகுமானிக்கப்பெற்றவரும் பரதகண்டமுழுதும் புகழும் கல்வி அறிவொழுக்கங்கள்நிரம்பியவருமான மன்னார்குடி ராஜு சாஸ்திரிகளாலும் மெச்சப்பட்டசிறப்புடையது. இவர்கவித்திறத்தை யடியில்வரும் வெண்பாவா லுய்த்துணர்ந்துகொள்க.

“முக்காலோர்காலுக்குமுரிச்சிறப்புடைத்தென்
றெக்காலும்பேசவெழாரங்குப்— புக்காரும்
வண்டிருக்கப்பெற்றவருகவிராமன்பவனி
கண்டிருக்கப்பெற்றார்களேல்.”

முக்கால் - பரலோகம். ஓர்கால் - உலகம். வண் திருக்கு அப்பு ஏற்ற - வளவியகண்ணினின்று ஆனந்தநீர் ஏற்றுநிற்க எ-று. இவர் சேதுபதியைப்பாடியவெண்பா:—

“சொன்னவருண்ணவைத துணிப்பேனவர்சிரத்தைச
சின்னபின்னமாகச்சிதறுவேன் —முன்னுதமிழ்த்
தென்னன்முத்துராமலிங்கச்சேதுபதிபோலவொரு
மன்னனுளனென்றண்மதித்து.” என்பது.

முத்துச்சாமிஐயங்கார்:—இவர் என்னருமைமாதுலரும் எனது தமிழாசிரியருமாவர். இததமிழ்ச்சங்கததைததொடங்கிநடத்திய பெரிய தமிழபிமானியாகிய பாண்டித்துரைத்தேவர்க்கும் தமிழாசிரியர் இவரே. இவர் அதிபாலியத்திற் கன்னடநாட்டரசராகிய கிருஷ்ணராஜஉடையார் முன்பு கன்னடபாஷையிலே அஷ்டாவதானம்புரிநது பல்லக்கு, குடை, முத்துமாலை, பொற்குவை இவை பரிசிலாகப்பெற்றவர். இவருடைய உரைவன்மையுங் கவித்திறமுங் கற்றார்பலரும் புகழ்வன. இவரியற்றிய நூல்கள், சந்திராலோகம், மணவாளமாமுனிநூற்றந்தாதி, நூற்றெட்டுத் திருப்பதிப்பதிகங்கள், குருகைக்கலம்பகமுதலியன. இத்தமிழ்ச்சங்கம் இவர்பாற்சிறப்பித்து நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடைத்து. என்னை யெனின், தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரான பாண்டித்துரைத்தேவர் இவர் மாணாக்கராதலானும், “செந்தமிழ்”ப்பத்திரிகையை முதற்கட்டொ டங்கிநடாத்திய ஏழையேன் இவருக்கு அன்புள மருகரு மாணாக்கரு மாதலானும், எனக்குப் பின் அப்பத்திரிகையைச்சீர்பெறநடாத்தினரா கிய வித்வான் மு. இராகவையங்கார் இவர்திருக்குமாரர் ஆதலானும், அவர்க்குப்பின் இப்போது அப்பத்திரிகையை இனிதுநடத்தும் வித் வான் திரு. நாராயணையங்கார் இவர்மாணாக்கராதலானும், கலாசாலைப் போதகாசிரியராயுள்ள வித்வான் அரங்கசாமிஐயங்கார் இவர்மாணாக்க ராதலானுமென்க. இவர் அளவிலாக்கருணையே ஏழையேனை இப்பே ரவைக்கண் நிறுவியது. இவர் சேதுபதியன்னப்ரபாவத்தாற் றமிழ்

வளர்த்தவரென்ப தியான்கூறித் தெரியவேண்டியதன்று. இவர் அவ தானசக்தி திரிசிரபுரம் மஹாவித்வானும், இத்தமிழுலகுசெய்ததவப் பயனுகவிளங்கிய மஹாகவியும், நூற்றுக்கணக்கான பெருந்தமிழறிஞர்க் கெல்லாம் நற்றமிழாசிரியருமான மீனுக்ஷிசுந்தரநாவலரான் வியந்து பாராட்டப்பட்டசிறப்புடையது.

இத்தமிழ்வலாரன்றிச் சாத்தணிச் சரவணப்புலவர், முத்துவேலா யுதக்கவிராயர், சுப்பிரமணியக்கவிராயர், கருங்குளம் சங்கரநாராயண அவதானி, சொக்குப்புலவர், நாகலிங்கப்புலவர், அநந்தகவி, மாசிலா மணிப்பண்டாரம், ஆவிடைநாதர், பெரியமுத்துமாரியப்பக்கவிஞர், திருப்புத்தூர் வாலசரசுவதி, சிறியமுத்துமாரியப்பக்கவிராயர், வேலா யுதக்கவிராயர், முத்துவீரப்பக்கவிராயர், நரசிம்மபாரதிமுதலிய பலர் செந்தமிழறிஞராய் இச்சேதுவேந்தரால் வரிசைபலபெற்று வாழ்ந்தன ரென்றும் தெரியலாம். "மொய்யார்கலிசூழ்முதுபாரின்முகந்துதானக் கையார்புனலானனையாதனகையுமில்லை" என்றபடி முற்காலந்தொட்டு இக்காலம்வரை சிறந்ததமிழ்ப்புலவராயினர் பெரும்பான்மையாக எல் லாரும் இசசேதுபதிகள்வண்மைபெற்றனரேயாவர் என்பது சிறிது ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்துப் புலனும்.

மன்னார்கோயிலில் வடமொழிக்கடனிலைகண்ட பிரும்மஸ்ரீ ராஜு சாஸ்திரிகளும், பெரியதமிழறிவாளரும் சிறந்த சைவானுஷ்டான சீலரும் உபகாரியுமாகிய நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரும் இச்சேதுவேந்தர் மதிமந்திரி உலகுபுகழும் பொன்னுசசாமித்தேவரவர்கள்கைவண்மைக் குப்.பாத்திரரானசிறப்புப் பண்டே யாவருமறிந்தது.

இவ்வாறுமுகநாவலர்வெளியிட்ட அரியபெரியநூல்களனைத்தும், இச்சேதுவேந்தர்பொருளையே துணையாகக்கொண்டன என்பது அவ் வந்நூல் முகவுரையாலும் சிறப்புப்பாயிரச்செய்யுட்களாலும் நன் குணர்ந்துகொள்ளலாம். முற்காலத்தும் சேதுநாடாண்டபாண்டிய

ராலே தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இக்காலத்தும் அந்நெறிதவறாது சேதுநாட்டுப்பாண்டியராலே இச்சங்கம் சீர்பெறநிறுவப்பெற்றது. தமிழ் என்றும் பாண்டியர்தமிழேயன்றோ? "வீயாத்தமிழுடையான் பல்வேற்கடற்றானைப்பாண்டியன்" என்பது பழையவழக்கு.

அத்தகைப்பாண்டியர்க்குப்பின் அவ்வருமைப்பெயர்புனையத்தக்கார் இச்சேதுபதிமரபினரே என்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்கும். இச்சேதுபதிகள் தமிழ்மாட்டு அன்பும் ஆதரவும் உடையர் என்பதுமட்டுமன்றித் தமிழ்க்கல்விவன்மையுமுடையரென்பது, "கவி மதுர, வாக்குந்தழைத்தரகுநாதன்" என ரகுநாதக்கோவையிற் கேட்கப்படுதலானும், மாட்சிபொருந்திய மஹாராஜரவர்கள்திருப்பாட்டனா ராகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள்முதலாக மூன்றுதலைமுறைச் சேதுபதிகள் இனியதமிழ்க்கவிவலவராயிருத்தல் இங்குள்ளார்பலர் கண்கூடாகக்கண்டதொன்றாதலானும் யான்வேறே புதிதாகஉரைக்கவேண்டுவதொன்றன்று. தளசிங்கமாலையினும் "கானையினீசர்பதம்போற்றியேத்தி"என்றார். இதற்கேற்பவே தளவாய்சேதுபதி கானப்பேரெயில் ஈசரைப்பாடியபாடல்கள் அத்தலத்து இன்னும் வழங்குவன. அவகாசமின்மையால் அவற்றைப்பெற்று ஈண்டெழுதிக்காட்ட இயலவில்லை.

நம் மாட்சிபொருந்திய மஹாராஜரவர்கட்குத் திருத்தந்தையாரும் பெருங்கொடைவள்ளலுமாகியபாஸ்கரசேதுபதிமஹாராஜர் இத்தமிழின் பால்வைத்த அன்பு அவர்கள் இச்சங்கத்துக்களித்த பெருங்கொடையானும், பிறநாட்டரசரை இத்தருமத்தில் தூண்டிப்புரிவித்த நல்லுதவிகளானும், தமிழ்ப்புலவர்க்களித்த பெருங்கொடையானும் யாவரும் அறிந்ததேயாதலின், பெயர்த்துங்கூறவேண்டியதொன்றன்று. இவர்களது தமிழபிமானத்தையும், தமிழ்வண்மையையும் யான் பலகாலும் அனுபவித்துள்ளேன். பாஸ்கரசேதுபதிபண்ணிய புண்ணியமெல்லாந் திரண்டு ஒருருவெடுத்தனைய நம் சேதுபதிமஹாராஜர் அவர்கள் இச் சேதுராஜ்யாபிஷேகஞ்செய்தருளியகாலந்தொட்டு இத்தமிழ்மாட்டுத்

தம் பெருங்குலத்தோரொப்ப ஆராவன்புகாட்டி ஒவ்வொருசரஸ்வதி பூஜையினும் பெருந்தமிழ்ப்புலவரையழைத்தளிக்கும் பெருங்கொடையாமெல்லாங் கண்கூடாகக்கண்டதொன்றே. இதனை,

> "புலவரைப்போற்றுவதேகலைவாணிக்குப்பூசையென்று
> நிலவரையாள்கின்றவேந்தரினின்போனினைந்தவர்யார்
> சலவரைப்போற்றுதல்செய்யாமலென்றுந்தலைசிறந்த
> நலவரைப்போற்றியசீராஜராஜநரேந்திரனே"

என்று யான் அன்பாற்பாடியுள்ளேன். இக்காலத்துள்ள சிறந்ததமிழ்ப் புலவரில் இச்சேதுபதிமன்னரை உற்றவாறுபுகழாதார் ஒருவருமில ரென்றுசொல்லத்துணியலாம். இதனால் இத்தமிழ்வளர்க்குந்தருமம் இம்மன்னர்குலதருமமென்பது தெளிவாம. இத்தகைத்தமிழ்வேந்தரைத் தலைவராப்பெற்றது இத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்குப் பெருஞ்சிறப்பே யாம்.

இத்துணையுங்கூறியவாற்றால் இச்சேதுநாடு முன்புதொட்டுத் தமிழாற்சிறந்ததென்பதும், சேதுவேந்தராதரவாற்றழைத்த தமிழாசிரியர் பலரான்மலிந்ததென்பதும், புண்ணியச்சிறப்புடன் தமிழ்வளர்த்தசிறப்பும் இதற்கேயுரியதென்பதும், பிற்றைக்காலத்தரசர் எல்லாரினும் இச்சேதுவேந்தரே தமிழபிமானிகளாய்த் தமிழ்காத்தவரென்பதும் நன்று புலனும். இத்தகைச்சேதுமன்னர்திருமரபும் அவர்போற்றும் திருத்தமிழும் தமிழ்வள்ளன்மையும் நீடுவாழ்கவென்று வாழ்த்துவதுடன் இத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்கும் அதன் தலைவராயுள்ள நம் மஹாராஜாவர்கட்கும் எல்லாநன்மையுந்தந்தருளுமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவன்திருவடிகளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

ரா. இராகவையங்கார்,

ஸேதுஸமஸ்தானவித்வான்.

தமிழபிவிருத்தி.

Growth of Tamil Language.

கல்விச்சிறப்பு.

கல்வியும் அதன்பெருமையும், அது ஆடவர் பெண்டிருள்பட புத்தியும் பகுத்தறிவும்வாய்ந்த மானிடர்யாவர்க்கும் இன்றியமையாதென்பதும், நவீனநாகரிகத்துக்கிணங்க நமதுவாழ்நாட்களை வீணுகக்கொள்ளாதுகழிப்பதற்கு அது மிகவும் அவசியமானதென்பதும் யாவரும் அறிந்தவிஷயம்.

"கண்ணுடையரென்பவர்கற்றோர்முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர்கல்லாதவர்"—குறள்.

மூன்றுவகைக்கல்வி.

கல்வியானது, ப்ரதமக்கல்வி, விசேஷக்கல்வி, உயர்தரக்கல்வி யென மூன்றுவகைப்படும்.

ப்ரதமக்கல்வி.

(Elementary Education.)

ஸகலஜனங்களும் தங்கள்வாழ்நாட்களைச் சரியானபடிகழிக்க மிகவும் அவசியமானகல்வியே பிரதமக்கல்வி எனப்படும். இதைப்பற்றி வியவகரிக்கும்பொழுது ஐரோப்பியர் 'Three Rs' என்று சுருக்கமாய்க்கூறுவார்கள். அதை (Reading) படித்தல், (Writing) எழுதல், (Arithmetic) கணிதம் என்று மூன்றாகப் பிரித்திருக்கின்றார்கள். நமதுதமிழில் இம்மூன்றையே எழுத்து கணிதம் என்று இரண்டுவகையாய் இன்னும் சுருக்கிச்சொல்லியிருக்கின்றார்கள். எழுதத்தெரிந்தவன் படிக்கத்தெரிந்தவனுகத்தானேயிருக்க வேண்டுமென்பதுபற்றியே "எண்ணுமெழுத்துங்கண்ணெனத்தகும்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மேற்கூறியவாறு எழுதப்படித்தல்; கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல்முதலான மிகவும் அவசியமானகணிதம்; ஜில்லா பூகோளசாஸ்த்ரம், சுகாதாரம், தேசச்சரித்திரம்முதலிய நாடோடியானவிஷயங்களைப்பற்றிப்போதிக்கும் படிப்புமுறை; இவை இவ்வினத்தைச்சார்ந்தனவாம். இவை யாவரும் அவசியம் அறியவேண்டியவை. இவற்றை எல்லோரும் அறியுமாறு கட்டாயமாகவும், ஏழைகளுங்கற்குமாறு இனாமாகவும் கற்பிக்கவேண்டுமென்பது கனம் ஸ்ரீ கோகலேமுதலானமகான்களின் அபிப்ராயம். இக்கருத்தைக்கொண்டு அம்மஹான் நமது இந்தியசட்டமஹாசபையிற் ப்ரேரேபித்தமசோதாவானது, இப்பொழுது இச்சட்டத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்தத்தக்கபருவகாலம் இந்தியாவுக்கு ஏற்படவில்லையென்றகாரணத்தைச்சொல்லி, அங்கீகரிக்கபபடாது நிக்ரஹிக்கப்பட்டது யாவரும்வருந்தத்தக்கவிஷயமே. என்னசெய்யலாம்? ஆயினும், இக்கல்வியின் அபிவிருத்திக்காக நமதுராஜாங்கத்தார் விசேஷப்பொருளுதவிசெய்வதாய்வாக்களித்து, அவ்வாறே இரண்டுவருஷகாலமாய்ச்செய்துவருவது மேற்கூறியகுறையை ஒருவாறுநீக்குகின்றது.

விசேஷக்கல்வி.

Secondary Education.

ஸாதாரணக்கல்வியால் ஒருவன் அறிவதைவிட இன்னும் அதிகமாய் அறிவதற்குஹேதுவானது விசேஷக்கல்வியெனப்படும். உள்ளதைக்காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு ஸாதாரணக்கல்வி மிகவும் அவசியமானது. எல்லோரும் 'உள்ளவர்கள்' ஆவார்களா? சம்பாதித்துத்தான்ஜீவிக்கவேண்டுமென்றநிலைமையில் அற்றைக்கூலிபெற்றுப்பிழைப்போர் எண்ணிறந்தோரல்லவா? இப்பெரும்பான்மையோர், யோக்யமாகவும் பிறருக்குத் தீங்கிழையாமலும் காலங்கழிக்க ஒருவழிவேண்டாமா? இவர்கள்பிழைப்புக்குப் பேருதவியாயுள்ளது விசேஷக்கல்வியாகும். விசேஷக்கல்விமுறையில் ஒவ்வொருவனுக்கும், அவனவன்புத்தித்திறமைக்கும் பிரியத்துக்குந்தக்கவாறு ஜீவனோபாயமான கலைகளையும், அவைகளுக்குவேண்டியசாஸ்த்ரங்களையும் போதிக்கவேண்டும், பௌதிகம், ரஸாயனம், உடல்நூல், க்ஷேத்ரகணிதம், பூகோளம், தேசச்சரித்திரம், ராஜாங்கமுறை இவைதவிரக்

கலைகளிற் க்ருஷிசாஸ்த்ரம், நெசவு, சாயவேலை,(Short-hand, Type-writing) சிற்பம், கொல்லர்வேலை, தச்சுவேலைமுதலானவைகளிற் சில, மாணுக்கர்களுக்குப் பிற்காலத்திற் பிழைப்புக்குச்சாதனமாகக் கற்பிக்கப்படவேண்டும்.

உயர்தரக்கல்வி.

(Higher Education.)

இது ஸர்வகலாஸபைக்குட்பட்ட காலேஜ்களிலும், இன்னும் உயர்ந்தகல்விஸ்தலங்களிலும் கற்பிக்கப்படவேண்டிய கல்விமுறை. மேற்கூறிய இருவகைக்கல்விகளில் ஸாதாரணக்கல்வி யாவருக்கும் அவசியமானதென்றும், விசேஷக்கல்வி பிழைப்புக்கு அவசியமான தென்றும் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் உயர்தரக்கல்விமுறையில் மேற்கூறிய பௌதிகமுதலான ப்ராக்ருதிசாஸ்த்ரங்களும், வைத்யம் க்ருஷி முதலானகலைகளும் விசேஷ ஆராய்ச்சியுடன் கற்பிக்கப்படவேண்டும். இவ்வுயர்தரக்கல்விகற்க எல்லோருக்கும் சௌகர்யங்களும் பொருளுதவியும் ஏற்படாவாகையாற் சிலராவது சரியானபடிகற்குமாறு தற்காலத்தில் மேனாடுகளிற்கற்பிப்பதுபோலச் சோதனைச்சாலைகள் ரஸாயனசாலைகள்முதலான நவீனஸாதனங்களுடனும் கருவிகளுடனும் உயர்தரக்கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டும்.

இது தவிர, நமதுதேசத்தில் முற்காலம்முதல்வழங்கிவரும் ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ்முதலான பாஷைப்பயிற்சிக்கும், ஞானசாஸ்த்ரம், வானசாஸ்த்ரம், ஆயுர்வேதம்முதலான சாஸ்த்ரப்பயிற்சிக்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

மேற்கூறிய மூன்றுவகைப்பட்டகல்விமுறையே தேசக்கல்வி (National Education) எனப்படும்.

மேற்கூறிய தேசக்கல்வியை ராஜபாஷையாகிய ஆங்கிலத்திலேயே கற்பிக்கவேண்டியதா? அல்லது தமிழ்முதலான தேசபாஷைகளாற் கற்பிக்கலாமா? எவ்வாறுசெய்வது சுலபமாகவும் கல்விவிருத்திக்குச்சாதகமாகவுமிருக்கும் என்பதைப்பற்றி இனி இவ்வியாஸத்திற் சுருக்கமாய்வியவகரிக்கப்படும்.

தமிழபிவிருத்தி.

முற்காலம், தற்காலம், பிற்காலம் எனும் முக்காலங்களிலும் முறையே நமதுதமிழ்ப்பாஷையானது அடைந்த அடைகின்ற அடையவேண்டிய அபிவிருத்தியே தமிழபிவிருத்தி எனப்படும்.

நமதுதமிழ்ப்பாஷையானது ஆதிகாலம்முதல் ஒருதனிப்பாஷையென்றும், அது ஹிந்தி மராதி குஜராதிமுதலான இதரதேசபாஷைகளைப்போல ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்தாவது ப்ராக்ருதங்களிலிருந்தாவது உண்டான ஜன்ய (Derivative) பாஷையல்லவென்றும் தெரிய வருகிறது. அது மிகப்பழமையானநிலைமையில் இவ்விதமான அபிவிர்த்தியடைந்திருந்ததென்று தெளிவாய்ச்சொல்லுவதற்கு இப்போது போதியஆதாரங்க ளகப்படவில்லை.

ஆயினும், சரித்திராரம்பகாலந்தொடங்கி ஆரியர்களால், தங்கள் மதஸித்தாந்தங்கள், புராண இதிஹாஸங்கள், உலகஉற்பத்தி, ஜீவோற்பத்தி, ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம், புனர்ஜன்மம், கர்மம், ஞானம்முதலான அதிபௌதிக (Metaphysical) ஸித்தாந்தங்களெல்லாம் த்ராவிடர் என்ற தமிழருக்குக்கற்பிக்கப்பட்டுத் தமிழ்நூல்கள்பலவும் ஆர்யமத அபிப்ராயங்கள்நிறைந்தனவாகவே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும், ஆர்யர்கள் தங்கள் பாஷையிலுள்ள அபூர்வமானகருத்துக்களுக்குச் சரியானபதங்களைத் தமிழிற்கலந்தார்கள்.

அநேகதமிழ்நூல்களின்தலைப்பெயர்கள் வடமொழிப்பெயர்களாயிருப்பதும், அவைகளின் கதாம்சங்களும் வர்ணனைகளும் வடமொழிப்போக்கைப் பின்பற்றியனவாயிருப்பதும், அநேகதமிழ் நூலாசிரியர்கள் ஆரியகுலஞ்சேர்ந்த அந்தணர்களாகவும் ஆரியமதப் பிரிவினரான பௌத்த க்ஷமணமதத்தர்களாகவும் இருப்பதும் தமிழபிவிருத்திக்கு ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையின் விசேஷ உதவியைக் காட்டுகின்றன.

அவ்வாறே நமது தமிழபிவிருத்திக்குச்சாதனமாக இனிமேலும் ஸம்ஸ்க்ருதம் பேருதவிபுரியவேண்டும் என்பதும், அதன் உதவியின்றித் தமிழ் வேண்டுமளவு விருத்தியடையமுடியாதென்பதும் தமிழின் முற்காலசரித்திரத்தால்விளங்குகின்றன. இச்சரித்திரம் சுமார் கி. பி. 16-ம் நூற்றாண்டுடன் முடிவாகின்றது.

தமிழ்நூல்களென்று தற்காலத்தில் விசேஷமாய்க்கொண்டாடப் படும்நூல்களெல்லாம் அநேகமாய் கி. பி. 16-ம் நூற்றாண்டுக்குமுற் பட்டு எழுதப்பட்டனவாகவே காணப்படுகின்றன. பிறகு காலக் கொடுமையால்நேர்ந்தகோலத்தாலும், தமிழரசர்களின்நாசத்தாலும், மகமதியரின் உபத்ரவத்தாலும், ஆதரிப்போர்யாருமில்லாமல் தமிழ் க்ஷீணதசையடைந்து சுமார் 250 வருஷகாலம் இருக்குமிடமே தெரியாதுகிடந்தது.

தற்காலம்.

கி. பி. 1850-ம் ஆண்டுமுதல் தமிழின் தற்காலமெனக்கூறலாம். இத்தக்ஷிணதேசத்தில் ப்ரிட்டிஷ் அரசாட்சி ஸ்தாபனஞ்செய்யப் பெற்றதுமுதல் ராஜபாஷை ஆங்கிலமாயிருப்பினும், வ்யவஹாரபாஷை யும் தேசபாஷையும் தமிழாகவே இருந்ததாலும், ஸர்க்கார் ஆதரவு பெற்றகல்விச்சாலைகளில் தமிழ் கட்டாயமான உபபாடமாகவைக்கப் பெற்றிருந்ததாலும், தமிழ்க்கல்வியிலபிமானமுள்ளவர்கள் மறுபடி கஷ்டமில்லாமல ஆராய்ச்சிசெய்யச் சௌகர்யங்கள் நேர்ந்தனவாத லாலும் மறுபடி தமிழ் சற்றுத் தலையெடுக்கத்தொடங்கிற்று.

இக்காலத்தில் முக்யமாயெழுதபபடும் க்ரந்தங்கள், ஸம்ஸ்க்ரு தம் இங்க்லீஷ்முதலான இதரபாஷைகளிற் சிறப்பாயுள்ள நூல்க ளின்மொழிபெயர்ப்புக்களும், அவைகளையனுசரித்துள்ள முதல் நூல்களும், நாவல்களும், நாடகங்களும், விசேஷமாய் மேனாடுகளில் வழங்கிவரும் பௌதிகம்முதலான ப்ரகிருதிசாஸ்த்ரங்களையனுசரித்த (Prose) வசனநூல்களுமாம்.

இக்காலத்தில் எழுதப்படும் காவிய (Poetry) ங்களிற்சில, முற்காலநூல்கள்போலத் தெளிவும, உயர்ந்தகருத்தும், இனிமையும் பொருந்தியிருக்கவில்லை.

இக்காலத்திற் காவியத்(Poetry)தில் முதல்நூல் யாதொன்றும் எழுதப்பட்டுப் புகழ்பெற்றதாகவுங் காணப்படவில்லை. எழுதப்பட்ட வைகளிற்சில பொதுவாகக் கடினநடை (Style) வாய்ந்தனவாகவும், வழக்கிலில்லாதுமறைந்த (Obsolete) பதங்கள் நிறைந்தனவாகவும், பொருட்சாதுரியத்தைக்குறைத்தாவது சொற்சாதுரியங்கள் அமைக் கப்பெற்றனவாகவும், சிலஇடங்களில், எளியநடையில் எழுதுவதாக

இலக்கணத்தைக்கெடுத்தும், இலக்கணமாய் எழுதுவதாயெண்ணி நடையைக்கடினமாக்கியும் எழுதப்பட்டனவாகவு மிருக்கின்றன.

ஆயினும், இவ்வளவுசீர்குலைந்தநிலைமையில் ஸ்ரீமான் சுந்தரம் பிள்ளை ரெங்கனாதம்முதலானவர்களின் அபிமானத்தாலும், ஆறுமுக நாவலர் தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் மஹாமஹோபாத்யாய சாமிநாதையரவர்கள் பாண்டித்துரையவர்கள் முதலானவித்வான்களாலும் ஒருவாறு உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

தேசவித்யா.
(National Education.)

தேசக்கல்வியைப்பற்றிக்கூறுமிடத்தில் அது இந்தியாவிற் பூர்வகாலம்முதல்வழங்கிவரும் இயற்கையானகல்வியல்லவென்றும், இந்தியாவில்வழங்கிவருங்கல்விமுறையை அடியோடு எடுத்துவிட்டுத் தற்காலத்தில் மேனாட்டில்வழங்கிவருங்கல்விமுறையை இந்தியாவிலும் அனுஷ்டிப்பதே இத்தேசத்துக்கு க்ஷேமகரமென்றும், இந்தியஞான சாஸ்த்ரம் தர்மசாஸ்த்ரம் மதசாஸ்த்ரங்களெல்லாம் நவீனநாகரிகங்களுக்கு ஒத்தவைகளல்லவென்றும், அவைகள் இந்தியாவானது இதரதேசங்களைப்போல உயர்நிலையடைய இடையூறாயிருக்கின்றனவென்றும், இந்தியாவும் பிறதேசங்களைப்போலக் கல்வியிலும் செல்வத்திலும் நாகரிகத்திலும் உயர்பதவியடையவேண்டுமானால் எல்லாவற்றையுந் தொலைத்துவிட்டு மேனாட்டுக்கல்விமுறையைத்தான் முழுதும் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும் சிலர் அபிப்ராயப்படுகின்றார்கள். இவ்வபிப்ராயத்தைக்கொண்டுதான், 1835-ம் வருஷம் வித்யாவிசாரணைக்கமிட்டிரிபோர்ட்டில் லார்ட் மெகாலே, "We must do our best to form a class who may be interpreters between us and the millions we govern, a class of persons, Indian in blood and colour, but English in taste, in opinions, in morals and in intellect" என்று சொல்லியிருக்கின்றார்.

அதாவது: "இந்தியாவில் நமது அரசாட்சிக்குட்பட்ட லக்ஷக்கணக்கானஜனங்களுக்கும நமக்கும் மத்தியில் தர்ஜமாக்காரர்களாக ஒருவகுப்பினரை நாம் உண்டுபண்ணுவதற்கு, அவ்வகுப்பினர் பிறவியிலும் நிறத்திலும் இந்தியராயிருந்தபோதிலும் ஆசைகள் அபிப்ராயங்கள் ஒழுக்கங்கள் புத்தி இவைகளில் ஆங்கிலேய [illegible]

அனுசரித்தவர்களாகச்செய்ய நாம் வேண்டியமுயற்சிசெய்யவேண்டும்'' என்பதாம்.

இந்தியரை மெகாலே எவ்வளவு இழிவாயெண்ணியிருந்தார் என்பது யாவரும் அறிந்தவிஷயம்.

பம்பாய்க்கவர்னராயிருந்த ஸர் ஜார்ஜ்க்ளார்க் என்பவர், பம்பாய் ஸர்வகலாஸபைவருஷோத்ஸவத்திற்செய்த உபன்யாஸத்தில் மெகாலேயின் அபிப்ராயத்தைஆக்ஷேபித்துப் பின்வருமாறுகூறியிருக்கிறார். அதாவது:—''லார்ட் மெகாலேயின் அற்ப அபிப்ராயமானது மேற்கூறியதால் தெரியவருகின்றது. ஒருவகுப்பினரை முழுதும் ஆங்கிலேய ஆசாரணையையனுசரித்தவர்களாகச்செய்வது எப்போதும் அசாத்யம். கல்விமூலமாய்ப் பூர்வகாலத்தவரான ஒருஜாதியாரின் அறிவையும் ஆசைகளேயும்கொள்கைகளேயும் அன்யஜாதியாருக்குத் தக்கபடி மாற்றுவதும் அசாத்யம்............தேசக்கல்வியைப்பற்றி நிர்ணயிக்குமுன், அத்தேசத்தாருக்கு விசேஷமாயுள்ள இயற்கைக் குணங்களேயும் தீர ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டும்'' என்பதாம்.

இதே அபிப்ராயத்தை ராம்ஸேமாகடனல்ட் என்பவரும் பின்வருமாறுசொல்லியிருக்கின்றார். அதாவது:—''இந்தியாவில் நம்மால் உபயோகிக்கப்பட்டுவருங்கல்விமுறையானது, ஒன்று அல்ல இரண்டு தலைமுறைக்குமுந்திய அத்தேசச்சரித்திரத்தையும் இந்தியரின் ஆசாரங்களேயும் கொள்கைகளேயும அறியாமல், அத்தேசத்தாரின் புத்தியானது சூன்யமானதென்றும், அதை எப்படிவேண்டுமானலுந் திருத்தலாமென்றும் தப்பெண்ணங்கொண்டவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது'' என்பதாம்.

வீதாம் (Whetham) என்பவர் 'பரம்பரையும் ஜனஸமூஹமும்' (Heredity and Society) என்றநூலில் 'ஒருஜாதியாரின் பலபிரிவினர்க்குள்ளே அநேகவித்யாஸங்கள் இயற்கையாய் இருக்கின்றன. அவைகளேச் சரியானபடி யுபயோகிக்கவேண்டுமானல் அவைகளின் தன்மை கருத்து காலஅளவு முதலியவைகளுக்குத்தக்கவாறு வெவ்வேறுஸாதனங்களேயே உபயோகிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

நமது சக்ரவர்த்தியவர்கள் 6—1—12ல் கல்கத்தா ஸர்வகலா ஸபையாரின் நல்வரவுப்பத்திரிகைக்கு விடையளிக்கும்பொழுது "நீங்கள் உங்களுடைய பூர்வவித்யைகளை யாதரிக்கவேண்டும்; அதனுடன்மேனாட்டு நவீனசாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸிக்கவேண்டும்" என்றார்.

இவ்வபிப்ராயங்களையனுசரித்தே இந்தியராஜாங்கத்தார் வித்யாவிஷயமாய்த் தாங்கள் கைக்கொண்டமுறையை 1913ம்௵ பிப்ரவரி ௴ 13-ந்தேதி தாங்கள்செய்ததீர்மானமூலமாய்ப் பின்வருமாறு தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அதாவது:—

(1) இப்பொழுதிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களின் நிலைமையைப் பலப்படுத்தவேண்டும். இன்னும் பல பள்ளிக்கூடங்களேற்படுத்தும் வரை அவ்வாறுசெய்யத் தாமதிக்கலாகாது. அப்படித்தாமதிப்பதாற் புதிதாயேற்படும்பள்ளிக்கூடங்கள், சரியானபோதனுமுறையறிந்த உபாத்யாயர்கள்கிடைக்காமற் பலக்குறைவடையும்.

(2) போதனுமுறையறிந்தஉபாத்யாயர்கள் கிடைக்கக்கிடைக்க ப்ரதமக்கல்வியையும்,உயர்தரக்கல்வியையும்,கைத்தொழில்கள் தோட்டப்பயிற்சி பூகோளம் முதலியவற்றையும், வெளியேசென்று இயற்கையமைப்புக்களைபார்த்து அவைகளின் தன்மைகளைக்கற்பித்தல்முதலான உபயோகமானபோதனைகளையும் விருத்திசெய்யவேண்டும்.

(3) இந்தியமாணுக்கர்கள் அயல்தேசம்போகாது இந்தியாவிலேயே விசேஷக்கல்விகற்கச் சௌகர்யங்களெல்லாம், கலாசாலைகள் சோதனைச்சாலைகள்முதலியன ஸ்தாபிப்பதுமூலமாய்ச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்; என்பதேயாம்.

மேற்கூறியவைகளினின்றும் நாம் அறிந்துகொள்வதாவது, தேசக்கல்வி (National Education) என்பது, நமதுதேசநடையுடை பாவனைகள் ஆசாரங்கள் கொள்கைகள்முதலான யாவற்றையும் அடியோடுஅழித்துவிட்டு ஆங்கிலமாக்கிவிடுவதென்பதல்ல; நமது பூர்வநூல்களையும், பூர்வஆசாரங்களையும் ஆதரிப்பதுடன் நவீனநாகரிகசாஸ்த்ரங்களையும் நமதுதேசஅபிவிருத்திக்கும் க்ஷேமத்துக்கும் சாதனமாக அப்யஸிக்கவேண்டுமென்பதே தேசக்கல்விமுறை; என்பதாம்.

தேசபாஷை.

Vernacular.

இனித் தேசபாஷையைப்பற்றிவிசாரிப்போம். மக்களைப்பெற்றெடுத்து மார்மேலும் தோள்மேலும்போட்டுவளர்க்குங்காலம்முதல், தாய்தந்தையரும் உற்றார் உறவினரும் குழந்தைகளுக்குக்கற்பிக்கும் பாஷையே தாய்ப்பாஷை அல்லது தேசபாஷை எனப்படும். நமக்கு அது தமிழாகவேயிருக்கிறது.

கல்விஸாதனம்.

Medium of Education.

*நமது தேசக்கல்வியானது இப்போதுவழங்குகிற முறைப்படி ஆங்கிலத்திலேயே கற்பிக்கப்படவேண்டியதா? அல்லது நமதுதாய்ப்பாஷையிற் கற்பிக்கப்படலாமா? இதை விசாரிப்பவர்கள், அபிமான*வாதிகள் (Sentimentalists) *என்றும்,* யுக்திவாதிகள் (Rationalists) *என்றும் இருவகுப்பினராவர். தமிழ் நமதுபாஷையென்ற அபிமானத்தாலும், ஆங்கிலம் அன்யபாஷை என்ற அபிமானக்குறைவாலும் தமிழே கல்விக்குச்சாதனமாகவேண்டுமென்றுகருதுபவர் சிலர். இருதரப்பிலும் வேண்டுமளவு ஆக்ஷேபஸமாதானங்கள்சொல்லலாமாகையால், அதைப்பற்றி இங்குவிரிக்கவில்லை. ஆனால் இங்குமுக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டியதொன்றுண்டு.*

இப்பொழுது ராஜபாஷையாய்வழங்கிவரும் ஆங்கிலத்தையே வழக்குப்பாஷை அல்லது தேசபாஷையாகவும் செய்துவிட்டால், தமிழ்ப்பாஷைதானெதற்கு? இரண்டுபாஷைகளைவாசித்து வீண்காலங்கழிப்பதேன் என்று சில உத்ஸாகபுருஷர்கள் தர்க்கிக்கக்கூடும்.

இவர்கள்சொல்லுவதும் சரியானவழக்குத்தான். ஆனால் நமது தேசத்திற் கல்வியை யாவருக்கும் ஆங்கிலத்திலேயேகற்பிக்க முடியுமா? நமதுதேசம்முழுமையும் ஆங்கிலமாகவேமாறிவிடுமா? அக்காலமும் கிட்டத்தக்கதா? தேசபாஷையாகவாவது நியாயஸ்தலங்கள்முதலான ராஜஸ்தலங்களில் வ்யவஹாரபாஷையாகவாவது ராஜாங்க உதவிபெற்றகல்விஸ்தலங்களில் உபபாஷையாகவாவது ஆதரிக்கப்படாதபோதிலும் நமது தமிழ்நாட்டில் இப்பொழுது

வழங்கிவரும் தெலுங்கு மஹாராஷ்ட்ரம் துளு ஸௌராஷ்ட்ரம் முதலானபாஷைகள் எவ்வளவோவருஷங்களாகியும் வழக்கினின்றும் மறையவில்லையென்பது யாவரும் கவனிக்கத்தக்கவிஷயமாம். இதே மாதிரி எவ்வளவு சீர்குலைந்தாலும், எவ்வளவுகாலஞ்சென்றாலும், நமதுதமிழ்ப்பாஷையானது மாண்டுவிடுமென்று கொஞ்சமேனும் எண்ணத்தக்கதில்லை.

நமதுதேசத்திற் கல்விநிலை.

நமதுதேசத்தில் ஸர்வகலாஸலைகள் ஸ்தாபனமாய்ச் சுமார் 50 வருஷங்களுக்குமேலேயே ஆகின்றன. இப்பொழுது நமதுநாட்டில் ஆங்கிலம் எழுதப்படிக்கத்தெரிந்தவர் 1000-க்கு ஆறுபேர் எனக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்களில் உயர்தரக்கல்வியும் கலாசாலைக்கல்வியும் படித்தவர்கள் 1000-க்கு ஒருவர்கூட இருப்பதரிது. நமது இந்தியாதேசஜனசங்கியை சுமார் $31\frac{1}{2}$ கோடியெனவும், நமது தமிழ்நாட்டில், தமிழ்பேசுபவர்தொகை சுமார் கோடியேஅறுபது லக்ஷம் எனவும் கணக்கிட்டிருக்கின்றார்கள். உலகத்தில் மொத்தம் தமிழ்பேசுபவர்தொகை 2 கோடியாம். இதிற் படித்தவர்களுக்கும் படியாதவர்களுக்குமுள்ளதாரதம்யம் இவ்வளவென்று நாமெல்லோரும் நன்றாயறிந்துகொள்ளலாம். 50வருஷங்களுக்குமேல் உழைத்தும் 1000-க்கு ஒருவன்தான் ஆங்கிலசாஸ்திரப்பயிற்சியுடையவனென்று ஏற்படுமானால் மற்ற 999 பேர்களையும் ஆங்கிலப்பயிற்சியுள்ளவர்களாகச்செய்ய எத்தனை நூற்றாண்டுகளாகும்? அப்படியேற்படும்வரை எத்தனையோதலைமுறைஜனங்கள், ஆங்கிலம்பயிலாக்குறையால் நவீன சாஸ்த்ரங்களையும் கலைகளையும் அறிந்து அவைகளின்பயனை அனுபவிக்கவழியில்லாமல் அறியாமையென்னும் அந்தகாரத்தினடுவே கிடந்தல்லவோ உழலவேண்டும்.

ஆங்கிலப்பயிற்சியிலுள்ளகஷ்டம்.

சாதாரணமாய் ஆங்கிலமாணாக்கர்களுக்கே தங்கள் சொந்தப் பாஷையிலுள்ள எழுத்துக்கூட்டலுக்கும் உச்சரிப்புக்குமுள்ள யதொருவிதிக்குமுட்படாத அஸம்பந்தங்களையறிய 5, 6 வருஷங்களாகின்றனவாம். ஒரு அக்ஷரத்துக்குப் பல ஒலியும், ஒரு ஒலிக்குப் பல அக்ஷரங்களுமமைந்த இவ்வழகியபாஷையைத் தமிழ்ப்பாஷையைத் தாய்ப்பாஷையாகக்கொண்ட நமதுமாணாக்கர்கள் அறிய 10

அல்லது 12 வருஷங்களாகும். ஆங்கிலத்திற் பெரியவித்வான்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வோர்கூட ஒரேவார்த்தையைப் பலவிதமாய் உச்சரிக்கின்றார்கள். சந்தேகம்வந்த இடத்தில் அகராதிகளைப்பார்த்தால் அவைகளும் ஒன்றுக்கொன்று வித்யாஸப்படுகின்றன. இவ்வளவுலக்ஷணத்துடன்கூடியபாஷையை நமதுமாணக்கர்கள் ச்ரமப்பட்டுக் குறைந்தது 10 வருஷமாவதுபடித்தபிறகுதான் அதிலுள்ள நூல்களைஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டியிருக்கின்றது. ஆதலால் 16 வயதுள்ள ஆங்கிலமாணக்கன் இவ்வுலகஅமைப்பு, சரித்திரங்கள், சாஸ்த்ரங்கள், கலைகள்முதலானவைகளில் எவ்வளவு அறிகின்றானோ அவ்வளவு அறிய நமக்கு 20 வயதிற்கூட முடியவில்லை. இவ்வளவுக்கும் எவ்வளவு பொருட்செலவும் காலச்செலவும் ஆகின்றன! ஆங்கிலமே கற்கவேண்டாமென்பது என்கருத்தல்ல! பொருளுதவியும் இதர சௌகரியங்களும்வாய்ந்த சிலராவது ராஜபாஷையாகிய ஆங்கிலம் படித்தால்தான் நமதுதேசத்துக்கு க்ஷேமம். அவ்வாறு சௌகர்யங்கள்வாய்க்காதபலரும், எல்லாவற்றையும் அறியவும் ஒருவழி வேண்டுமே. அதற்காகத்தான் நமது தாய்ப்பாஷையாகிய தமிழ்ப்பாஷைமூலமாய் ஸகலநூல்களையும் கலைகளையும் கற்பிக்கவேண்டும்.

மேற்கூறியவைகளினின்றும் நாம் முக்யமாய்க்கவனிக்கவேண்டியதாவது,—நமதுதேசக்கல்விவிருத்தியடைந்து, நமதுதேசத்தார்களிற் பெரும்பான்மையோர் கல்விகற்று, நவீனசாஸ்த்ரங்களையறிந்து, கலைகளை அப்யஸித்து, மற்றத்தேசத்தார்களைப்போலவே நமதுதேசத்தாரும் உயர்பதவியடையவேண்டுமானால் நமதுதாய்ப்பாஷைமூலமாய் எல்லாவற்றையும் கற்பிக்கவேண்டியமுறையைஸ்தாபித்து, நமது ஸர்வகலாஸபைப்பரீக்ஷைகளிலும் ஸர்க்கார் ஆதரவுபெற்றகல்விஸ்தலங்களிலும் தமிழை மறுபடி கட்டாயமாக்கவும் முயற்சிசெய்யவேண்டியதே.

ஒருதேசம் நல்லநிலைமையடையவேண்டுமானால் அதிலுள்ளோர் நல்லநிலைமையிலிருக்கவேண்டும். அதற்குக் கல்வியே ப்ரதானமென்பது யாவரும் அங்கீகரித்தவிஷயம். ஆகையால் தமிழ்நாடு விருத்தியடைய நமதுநாட்டிலுள்ளோர்யாவரும் கற்றவர்களாயிருக்கவேண்டும். தமிழ்நாடுமுழுதும் ஆங்கிலபாஷையாய்முடிவது அசாத்யமென்று முன்னமேயேகூறப்பட்டிருக்கின்றது. லார்ட், மெகாலே

என்பவர், கல்விக்கு ஸாதனமானபாஷையைப்பற்றிக்கூறும்பொழுது சிலகாலம் ஆங்கிலமூலமாய் இந்தியாவிற் கல்விகற்பிக்கவேண்டும் என்றும், லத்தீன் க்ரீக் முதலானபாஷைகளைச் சிறிதுகாலம் ஸாதனமாகக்கொண்டதால் இங்கிலாந்தில் ஆங்கிலம் எவ்வாறு அபிவிருத்தியடைந்ததோ அவ்வாறே இந்தியாவிலும் ஆங்கிலபாஷாஸாதனத்தால் அத்தேசபாஷைகளும் அபிவிருத்தியடையுமென்றும் சொன்னார். எந்தப் பாஷையிலும் ஏதோ நாலைந்துபேர்களைக்கொண்டு நூல்களைத் திடீரென்று இயற்றிவிடலாமென்பது அசாத்யம். பாஷைகள் தானேவளரவேண்டும். இப்பொழுது அனுஸரிக்கும்முறையானது தாமதமானதரயினும் காலக்ரமத்தில இந்தியதேசபாஷைகளிலும் உயர்ந்த நூல்கள் ஏற்படுதற்கு ஹேதுவாயிருக்கும். இம்முறையால் இந்தியாவிலும் கல்வியிற்சிறந்த ஒருவகுப்பினரை உண்டுபண்ணமுயற்சிக்கின்றோம். இன்னும் இருபதுவருஷத்தில் ஆயிரக்கணக்கான இந்தியர்கள் ஆங்கிலபாஷாஞானமும் சாஸ்த்ரஞானமுமுடையவர்களாவார்கள். அவர்களிற் சிலராவது ஆங்கிலமூலமாய்த் தாங்களறிந்த அறிவைத் தங்கள்தாய்ப்பாஷைகளில் வெளியிடப் போதுமானசாமர்த்தியமும் உத்ஸாகமும் உடையவர்களாவார்கள். இந்தியாவில், தேசபாஷைகளில் நூல்கள் ஏற்படுவதற்கு இதுதான் சரியானவழி என்பது என் அபிப்ராயம்.

இதனால் வித்யாவிசாரணைக்கமிட்டியார், 1835-ம்௵ பிரசுரித்த அறிக்கைப்ரகாரம் இந்தியாமுழுமையும் எக்காலமும் ஆங்கிலபாஷையைமாத்திரம் கற்பிப்பது என்று அபிப்ராயப்படவில்லை; அந்தநிலைமையில் ஆங்கிலமூலமாய் மேனாட்டுச்சாஸ்த்ரப்பயிற்சியை இந்தியாவிலுங்கற்பித்துச் சிறிதுகாலத்தில் அப்பயிற்சியால் இந்தியபாஷைகளும் அபிவிருத்தியடையவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்பதே அவர்கள் அபிப்ராயம்.

தமிழும் ஸர்வகலாஸபையும்.

Tamil and the University.

தமிழ்ப்பாஷையானது கட்டாயபாடமாயிருந்ததையெடுத்ததும், அதைக் கட்டாயமாய்ச்செய்ய நமதுஸர்வகலாசபையார் மறுத்ததும், தேசபாஷாஸம்பந்தமில்லாமலே உயர்தரக்கல்வியை முற்றக்கற்கலாமென்று ஏற்படுத்தியதும், தமிழபிமானிகள்யாவரும் வருந்தத்தக்கதே. பிழைப்புக்கே மன்றாட்ட (Struggle for existence)மாய்க் கிடக்கும் இக்காலத்திற் கல்வியிலாகாவிற்கூடக் கட்டாயமாய் நமது தேசபாஷையை நாம்வாசிக்காவிட்டால் எப்பொழுது நாம்வாசிக்கப் போகின்றோம். B. A. வகுப்புமுடியத் தமிழ்வாசித்தாலும் பின்னால் அதை அபிவிருத்திசெய்யவேண்டிய உத்ஸாகமும் ஸாவகாசமுமுள்ளவர்கள் சிலர்தான். அப்படியிருக்க ஸர்வகலாஸபையாரே அதை

அபிமானிக்காவிட்டாற் பின்பு அதைப்படிப்பவர்யார். இது நமதுதேச பாஷைக்குநேர்ந்திருக்கும் பெரிய ஆபத்து. இதனால், தமிழ்ப்பாஷை நசித்துப்போகாவிடினும், அதன்கௌரவமும் உருவும் குலைந்து போம். எல்லாம் ஆங்கிலமாய்முடியுங்காலம் எக்காலமோ; அக்காலம் வரை உலகத்தின்கண்ணுள்ள அற்புதங்களைத் தமிழர்யாவரும் அறிய யாதொருமார்க்கமுமில்லாமலிருக்கின்றது. ஆங்கிலங்கற்ற நமது தேசத்தார்க்குத் தமிழில் தாங்களறிந்தவைகளை இயற்றப்போதுமான தமிழறிவு இல்லையாயின் அவர்கள்கற்றகல்வி அவர்களோடு நசித்துப் போகின்றது.

தேசபாஷையின் அபிவிருத்தியின்பொருட்டு நமதுசென்னை ராஜாங்கத்தார் வருஷாவருஷம் 36ஆயிரம் ரூபா செலவிடப்போவதாகவும், அதையனுசரித்தே சீமையிலிருந்து ஸம்ஸ்கிருதவித்வான் ஒருவரைத்தருவித்திருப்பதாகவும், அவருக் குதவியாகத் தேசபாஷா வித்வான்கள் அறுவர் நமதுஸர்வகலாஸபையாரால் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அறிகிறோம். இவ்வளவாவதுசெய்திருப்பதைப்பற்றி நாம் நன்றிபாராட்டவேண்டியதுதான்.

முன்கூறியபடி ஸர்வகலாஸபையின்தீர்மானத்தால் நமதுதேச பாஷைக்குநேர்ந்திருக்கும் ஆபத்தைநீக்கவும், முன்போலவே நமது தேசபாஷையைக் கட்டாயமாய் உபபாடமாகவாவது ஆதியோடந்தமாய் நமதுஸர்வகலாஸபைப்பரீக்ஷைகளில்வைக்கவும், முன்கூறிய முறைப்படி சாதாரணக்கல்வியையும் விசேஷக்கல்வியையும் தேச பாஷைமூலமாகவே கற்பிக்கவும், உயர்தரக்கல்வியில் தமிழை உபபாடமாகவாவதுவைக்கவும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று நமதுஸர்வகலாசபையாரையும் ராஜாங்கத்தாரையும் நாமெல்லோரும் தனித்தனியாகவும், தமிழ்ச்சங்கம்போன்ற மஹாஸபைகளின் தீர்மானங்கள்மூலமாகவும் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

நமதுதமிழ்ச்சங்கமும் தமிழ்ப்பாஷையும்.

முற்காலத்தில் முச்சங்கங்கள் இருந்தனவென்று நமதுதமிழ் நூல்களில் ஆங்காங்குக்காணப்படுங்குறிப்புக்களால் நாம் அறிகின்றோமேயொழிய அவைகளைப்பற்றிய காலவரையறை, தன்மை, அமைப்பு, சரித்திரம் முதலானவிவரங்களைக் கோவையாகவும் தெளிவாகவும்அறியப் போதுமானவழியில்லை

நமதுதமிழ் இவ்வளவு சீர்குலைந்திருக்கையில், சென்ற 14 வருஷங்களாய் நமதுதமிழ்ச்சங்கம் நமதுபாஷாபிவிருத்தியின்பொருட்டுச் செய்துவரும் முயற்சி யாவரும் ஸந்தோஷிக்கத்தக்கதே.

இச்சங்கத்தை இந்நன்னிலைமைக்குக்கொண்டுவர விசேஷமுயற்சியும் உதவியுஞ்செய்துவரும் அபிமானிகளின் அனுமதியை எதிர்

பார்த்து நமது தமிழ்ச்சங்கத்தில் அவசியம்செய்யவேண்டிய சில ஏற்பாடுகளை எடுத்துரைப்பது ஸமயோசிதமென்றே எண்ணுகின்றேன்.

தெலுங்குதேசத்தில் ஆந்த்ரகலாசாலையொன்றும், ஹரித்வாரத்தில் குருகுலம் என்ற கலாசாலையொன்றும் நடத்திவருகின்றார்கள். அவைகளில் நவீனபோதனுமுறைப்படி சாஸ்த்ரங்களும், கலைகளும், உலகஅறிவும் முறையே தெலுங்கிலும், ஹிந்தியிலும் கற்பிக்கின்றார்கள். 'ஈயம்பூச Salammonia போடு' என்றால்தான் ஈயம்பிடிக்கும் என்பதும், 'நவச்சாரம்போடு' என்றால், பிடிக்காது என்பது முண்டா. Salammonia என்பதைப்போன்ற ஆங்கிலபதம் அறிய எவ்வளவு காலம் செல்லும். மேற்கூறியகலாசாலைகளின்போதனுமுறைகள் நன்றாயிருக்கின்றனவாம். அவைகளை நன்றாயறிந்து நமது தமிழ்ச்சங்கத்தைச்சார்ந்த கல்விச்சாலையையும், ஒருபெரியகலாசாலையாகமாற்றி மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டிய ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும்.

சங்கக்கலாசாலையில் இப்பொழுது சுமார் 25பிள்ளைகள்தான் படிக்கின்றார்களாம். இவர்கள் தமிழையும், தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் 7வருஷம்படித்துவிட்டுவெளியேறினால் தமிழ்ப்பண்டித உத்யோகம்கிடைத்தாலொழிய இவர்களுக்கு வேறு எவ்விதஜீவனோபாயத்துக்கும் அவர்கள்கற்றகல்வி பயன்படமார்க்கமில்லாதுபோகின்றது. ஆகையால், தமிழ்ச்சங்கக்கல்விச்சாலையில் மாணுக்கர்சேருவது அரிது என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. நான் முன்கூறியவாறு ஜீவனோபாயத்துக்குதவியான க்ருஷி, சிற்பம், நெசவு, சாயம், Typewriting, Shorthand முதலானகலைகளையும், அவைகளையறிதற்குக்கருவியான சாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டிய போதனுமுறைகளையும் ஏற்படுத்துவோமானால், பலாப்பழத்துக்கு ஈப்பிடித்துவிடவேண்டுமா' என்ற பழமொழிப்படி தானே மாணவர்கள் வருவார்கள்.

பழையநூல்களை யாராய்ச்சிசெய்து அவைகளின் சிறப்பையும் நமதுபூர்வீகர்களின்பெருமையையும் அறிந்து அவ்விதஅறிவைக் கொண்டே நமதுநிலைமையையும், நாமும் இதரநாகரிகதேசத்தார்களைப்போலவே ஒருபூர்வஜாதியாரின்ஸந்ததியார்கள் என்றபெருமையையும் பாராட்டவேண்டும். இவ்விதப்பெருமைக்குச்சாதகமாக

நமதுசங்கம் உயர்கல்விகற்பிப்பதுடன் சாதாரணமாய் நவீனநாகரிக ரீதியானகல்வியையும் கற்பிக்கவேண்டியஏற்பாடுசெய்வதும் நமது சங்கத்தின் முக்யகருத்தாகும்.

இக்கருத்தைக்கொண்டு நமது சங்கஅபிவிருத்தியிலும் நமது தமிழிலும் அபிமானமுள்ள தனகனவான்களும் பண்டிதர்களும் வேண்டியமுயற்சிசெய்வாாகளாகில், சிறிதுகாலத்தில் நமதுதேச மானது கல்வியிலும் செல்வத்திலும் சிறப்புற்று இதரதேசங்களைப் போலவே உயர்பதவியடையுமென்பதிற் கொஞ்சமேனும் ஐயமில்லை.

R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B.A., B.L.

உ

செந்தலைச்சிலாசாசனங்களைப்பற்றிய சிலசந்தேகங்கள்.

செந்தலைச்சிலாசாசனங்களின்சிலபாகங்கள் பின் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

I. (13) எண்கினிருங்கிளையு(7)மேறற்கரியவே(8)
வண்கைச்செருமாறன்வாள்(1)காய்த்தி(2)-விண்படர்வான்
சேய்நாடு(3)தாழூர்ந்தமாநாடக்(4)கண்ணனூர்க்
கோனுடர்(5)புக்கொளித்தகுன்று(6).

II. (14) ஏறி(7)விசும்புமிருநிலமாய்த்தென்பவான(8)
மாறன்செருவேன்(1)மறங்கனன்று(2)—சீறக்(3)
கொடிமாடத்தண்கொடும்பைக்(4)கூடாதமன்னர்(5)
நெடுமாமதிலிடிந்தநீறு(6).

III. கீழார்க்கூற்—றத்துப்பவ—தாயமங்க—லத்து அமருண்—ணிலை ஆயின—குவாவங்காஞ்ச—ன்பாடினபாட்டி—த்தான்மேலன எல்லாம்.

மேலெழுதியிருப்பவற்றிற் சிலசந்தேகங்கள் எனக்குத் தோன்றியிருக்கின்றன. தெளிந்துகொள்ளவிரும்பி இவற்றைப்பற்றிச் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு எழுதலானேன்.

முதற்சந்தேகம்:—(III) "கீழார்க்கூற்"....என்றபாகத்தை ஒருவர் வெண்பாவென்றுகுறித்திருக்கிறார். யாராவது அதை வெண்பாவாக அமைத்துக்காட்டுவார்களா? அதில் ஏதாவது ஒருபாகத்தை வெண்பாவின்பாகமாகக்காட்டினாற்போதும்.

இரண்டாவதுசந்தேகம்:—(II) இவ்வெண்பாவின்முதன்மொழி 'ஏறி' என்பதை 'எறி' என்று ஒருவர் எழுதிக்காட்டியுள்ளார். அவ்விதம் எழுதிவாசித்தால் எதுகையிலக்கணம், சீரிலக்கணம், தளையிலக்கணம்ஆகியமூன்றிலக்கணங்களும் பிழைக்காவோ?

மூன்றாவதுசந்தேகம் :—மேற்கண்டபாட்டுக்களின் பொருளைப் பற்றியது. பின் நான் எழுதியிருக்கும்பொருள் பிழையுற்றதா? அன்று? என அறியவிரும்புகிறேன். இவற்றிற்கு வேறுபொருள் வேறொருவர் எழுதியிருப்பதைப் படித்திருக்கிறேன்.

முதல்வெண்பா:—ஈகைபொருந்தியகரத்தையுடைய போர்வீரன் மாறனதுவாள(1) கோபித்துச்சாடியதனால்(2) ஆகாயத்தையளாவும் உயர்ந்ததூரதேசத்தை(3) அவர்கள் ஏறியகுதிரைகள் தேட (அதாவது: அவர்கள் குதிரைகள் இறக்க)(4) கண்ணனூரிற்போர்செய்த கோனாட்டுமனிதர்கள்(5) (போர்க்களத்தைவிட்டோடிப்) புகுந்தொளித்துக்கொண்டமலைகள்(6) பெரியகரடிக்கூட்டங்களும்(7) ஏறுவதற்கரியன(8)

அதாவது: கண்ணனூர்க் கோனாட்டுப்போர்வீரர்களின்குதிரைகள்மாள, அவ்வீரர்கள் மிக்கவருத்தத்துடன் அடுத்தமலைகளுக்கு ஓடி அவற்றிலேறி யொளிந்துகொண்டார்கள் என்றபடி.

இரண்டாம்வெண்பா :— மாறனது சமர்க்களத்துவேல்(1) கோபங்கொண்டு(2) சீறியதும்(3) கொடிமாடங்களைக்கொண்ட குளிர்ந்த கொடும்பையில் (அதை அவன் எட்டாவதுபாட்டிற்கூறியபடி "காய்ந்தெறிந்த"போது)(4) (அவனுக்கு உதவிசெய்யவந்து) சேராதசிற்றரசர்களது(5) கோட்டைகளின் நீண்டபெரியமதில்கள் இடிந்ததனாலுண்டானசுண்ணம்புநீறு(6) (மேலே)கிளம்பி(கிளம்ப) (7) ஆகாயமும் (பூமியைப்போல்) பெரியநிலமாயிற்று என்பர். (ஆல்ஈ- அசை)(8).

எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்.

ஶ்ரீ:

மதிப்புரை.

1. இந்தியகலையின்நோக்கங்கள்:—இப்புத்தகம் டாக்டர் ஆ. கே. குமாரசுவாமி D. Sc. அவர்களாலியற்றப்பட்ட ஆங்கிலநடையினின்றும் ஸ்ரீமான் ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை B. A., B. L. அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதில் இந்தியசிற்பக்கலைகள் கேவலம் உலகியலுருவங்களைக்காட்டாது உயர்ந்த தெய்வீகமான மனோபாவங்களையேகாட்டுவதில் நோக்குடையனவென்பது பலவழியாலும், சிலபடங்களாலும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா—6. வேண்டுவோர் கல்கத்தா 7 நிர். ஓல்டுபோஸ்டாபீஸ் ஸ்ட்ரீட் ஓரியண்டல் ஆர்ட் இந்தியன்ஸொஸைட்டி ஆனரரி செக்ரிடரியிடம் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

2. தசகாரியம்:— இது திருவாரூர்ச் சிதம்பரநாததேசிகரா லியற்றப்பெற்ற ௩௦௨ செய்யுளுடையது. இதிற் சைவசமயசம்பிரதாயமான ஞானவொழுக்கங்களின்பாகுபாடுகள் நன்குவிளங்குவனவாம். இதன்விலை ராப்பர்பைண்டு அணா—12. கலிக்கோபைண்டு ரூபா. 1. வேண்டுவோர் திருவாரூர் நகரமடத்துத்தெருச் சுவாமிநாத தேசிகர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

மேற்கண்ட புத்தகமிரண்டும் "பாண்டியன்புத்தகசாலை"க்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

பிழைதிருத்தம்.

செந்தமிழ்த்தொகுதி-௧௨ பகுதி-௧௦ல் (ஆனந்தவருஷ ஆவணி மாதப்பகுதியில்) ௪௦௭-ம் பக்கம் ௧௬, ௧௭-ம் வரிகளில், "பொருள், இன்பங்கள் மாறுதலடையுமெனின்" என்றிருப்பதைப் "பொருள், இன்பங்கள் மாறுதலடையுமென்பது ஒக்கும்; அறம் எவ்வாறு மாறுதலடையுமெனின்" என்றும், ௧௩-ந்தொகுதி ௭௭-ம் பக்கத்து ௩௧-வது வரியில் 'இவரவதாரஸ்தலம்' என்றிருப்பதை 'இவராசிரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் அவதாரஸ்தலம்' என்றும், ௫௩-ம் பக்கத்து ௬-வது வரியில் 'சோமன்னநல்லேனவாரு' என்றிருப்பதைச் 'சோமனல்லேலனவாரு' என்றும், ௯௫ பக்கம் ௨௮-வது வரியில் 'திருச்சாலை' என்றிருப்பதைத் 'திருக்காலை' என்றும், ௭௧-ம் பக்கத்து ௯-வது வரியில் 'உற்றவாறு' என்றிருப்பதை, 'உள்ளவாறு' என்றும் திருத்திக்கொள்க.

பத்திராதிபர்.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-௧௩.] ஆனந்த௵ தைமீ [பகுதி-௩.

Vol. XIII. January—February, 1915. No. 3.

யசோதரகாவிய ஆராய்ச்சி.

"சேந்தமிழ்" (தோகுதி-௧௨-பகுதி-௮) ௨௮௦-ஆம்பக்கத் தோடர்ச்சி.

யசோமதியரசன் பின்னொருகால் மிருகவேட்டையைநாடிப் பல வகைப்பட்ட வலைகளையும் பொறிகளையும் கொலைக்கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு படைச்சேவகர்கள்பலரும் வேட்டைநாய்கள்பலவும் புடைசூழக் காட்டைநோக்கிப் புறப்பட்டனன். அவன் அவ்வாறு செல்லுங்கால், கிங்கரர்கள் ஒருங்குசூழ நல்லார் பொல்லார் இளைஞர் முதியரெனப் பேதமின்றி எவரையு மொன்றுசேரக்கொன்றொழிக்கக்கிளம்பிய கூற்றுவனேபோலக் காணப்பட்டனன். அவ்வாறு செல்லுகையிற் காட்டின் ஒருபுறத்து விருப்புவெறுப்பின்றி எவ்வுயிருக்கும் உறுதியையேநாடி, அன்புமருளும் நிறைந்து, இருவினைகளையும் கடிந்து, இவ்வுலகநினைவொழிந்து, சுதத்தமுனிவரென்னும் ஜைநமுனிவராம் பெரியவரொருவர் யோகுகொண்டிருக்கக்கண்டு, அங்ஙனம் அவரைக்கண்டது, தான் நாடிச்செல்லும்வேட்டைக்குச் சகுனத்தடையென நினைந்து மனங்கசந்துசென்றனன். அன்று அவன்கருதியபடி வேட்டைக்குரியவிலங்குகள் ஒன்றுமே கிடைக்கப்பெறாது மனங்குலைந்து, ஆங்கு யோகுகொண்டிருந்தமுனிவர்மீது முனிவுகொண்டு, அவரைக் கவ்விக்கதுவிக் கொல்லுமாறு தன்னுடன் வந்திருந்த ஐஞ்ஞூறு வேட்டைநாய்களையும் ஏவினன். அந்நாய்கள் அவரைநெருங்காது சூரியனைச்சூழவிருக்கும் பரிவேஷம்போல், அவரைச்சுற்றி ஒரு விற்கிடைதூரத்தில் நின்றன. அரசன் அதுகண்டு அடங்காச்சினங்கொண்டு, உருவின வாளுங் கையுமாய்த் தானே அவர்பக்கத்துச்சென்று, அவரை வெட்டிக்கொல்லுமாறு கையை ஓங்கினன்.

அரசன் அவ்வாறு வாளாயுதத்தைக் கையிலேந்திநிற்கையில், தற்செயலாய் அவ்வழியேவந்துகொண்டிருந்த கலியாணமித்திரனென்ற அரசனதுயிர்த்தோழனுன வணிகர்தலைவன் அந்நிலைமையில் அரசனைக்கண்டு மனநடுங்கி "அரசே! இதென்னை? இத்தவவரசர் மீது நீ இங்ஙனம் வாளுருவுகின்றனை! இவர், அரசியலை யோர்துகளெனவிடுத்துத் துறவுபூண்டு, ஒருயிருக்கும் தீங்குநினையாது அறமே வடிவெடுத்துவந்தாற்போன்று, மலையென அசைவற்ற பொறுமைகொண்டு ஆத்மத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். இவரதுதிருவடிகளில், தீர்க்கதண்டஞ்சமர்ப்பித்து நல்வழிப்படுவதைவிட்டு, இவ்வாறு மனக்கொதிப்புக்கொண்டு இவரைக் கொல்ல நினைக்க நினக்கு இவர் என்னபிழைசெய்தனர்? இவரதுபெருமையைச் சிறிதும் நீ அறிந்திலைபோலும். இவர் ஆகவெனில் எக்காரியமும் ஆகும்; அழியவெனில் அழியும்; மழைபெய்கவெனில் மேகம் வந்து மழைபொழியும். ஏகசித்ததவராம் இம்முனிவரதுபெருமை இத்தன்மைத்தாம். இவரையடைந்தார் மறுமையிற் பேரின்பம் பெறுவர். இவரையிகழ்ந்தார் கொடியநரகங்களிலாழ்வார். விருப்பு வெறுப்பொன்றுமின்றி எங்கும் அலைந்து திரியும் சரீரநிழலே போன்று, இவரும் எங்கும் ஓடியாடித்திரிகின்றனர். உலகவியலை இவ்வாறுகடந்துநிற்றல் கடவுளதுசெயலேயாம். இவர் தம்மையிகழ்ந்தாரை முனிவுகொண்டு இடர்செய்து இகழ்விப்பதுமில்லை. இந்திரர்களேவந்து அடிபணிந்து புகழ்ந்தாராயினும், அதற்கென அவர்களை மகிழ்ந்துபோற்றி மகிழ்விப்பதுமில்லை. யார் என்னதீங்குகள் தமக்குச்செய்யினும், அவையெல்லாம் தம் வினைப்பயனென அவர் நினைந்து, அத்தீமைசெய்தாரிடத்து வெகுளாது தம்வினைகளின் மேலேயே நினைவினைநிறுத்தி, எவரிடத்தும் நமர் பிறரென்ற பேதம் பாராட்டா தொழுகுபவர். மேலும், எவ்வுயிரும் தம்முயிருக்குநேரெனக்கருதி, பொறுமையொழிந்து அருள்சுரந்து, இவ்வையகத்துயிர்களுக்கெல்லாம் இதமேநாடி, இன்னுசெய்தார்க்கும் இனியவே செய்து உயிர்வளர்க்குஞ்செவ்வியையே விரதமாகப்பூண்டவர். நீ இவரைப்பணிந்து உனது தீவினைகளைக்கடந்து உய்வாயாக" வென்றனன்.

இவ்வாறு தனக்கிதங்கூறியவணிகனதுமொழியை அரசன் இகழாது மதித்துக் கோபந்தணிந்து ஓங்கினகையைத் தாழவிட்டு வணிகனைநோக்கி "நண்பனே! இங்ஙனம் அடிபணிந்துபோற்றுமாறு நீயெனக்குக்கூறிய இவர் யாவர்? எக்குலத்தவர்? இவர் மாசுபடிந்த கருமேனியர்; இவரது உடம்பு தண்ணீர்கண்டு பல்லாண்டுகளாயின போலும். இவரை யான் எவ்வாறுவணங்கலாகும்?" எனவே, வணிகன், "அரசே! இவர் நீதிவழுவாது உலகாண்ட கலிங்கநாட்டரசர். காங்கர்குலத்திற்பிறந்தவர்; இளமையும எழிலும் போகமும் பொருளுமாதியயாவும், மேகமும் மின்னலும் வானிடுவில்லும்போலத் தோன்றியழியுமென நன்குணர்ந்து, அவைகளை நிலையெனக்கொள்ளாது விட்டொழித்துத் துறவுபூண்டு குறைவிலா மாதவம்பூண்டு எவ்வுயிரிடத்தும் அருள்கொள்ளும் நலலறவழியில்நின்று யோகமார்க்கத்தாற் பொன்னுலகுசேரக்கருதியவர்; நாடு நகரம் கொடி முடி வீடு பெண்டு ஆடையாபரணங்கள் இவையாவையும் ஒருங்கே கைவிட்டவர்; வானவரும் தானவரும் மன்னவரும்வந் தடிதொழுந் தவப்பெருமைகொண்டவர்; எவ்வுயிரிடத்தும் அன்புபாராட்டிஉறுதி நாடிக் காட்டிலும் நாட்டிலும் மலையிலும் திரிகின்றனர். நிற்க. இவர் சரீரத்தினிடத்து யான் என்ற பாவனையும் எனது என்ற பற்று மொழிந்து, இப்பௌதிகசரீரமுள்ளவரை முத்திபெற லரிதானதுபற்றி அது நன்மைக்கானதென்றநினைப்பு மாறி, உடலின் வெளித்தோற்றத்தில் மகிழ்வுறாது தம் வினைமாசினையே மாசெனக்கருதி யதனைக் களைந்து, ஞானவொளியையே தமக் கணியாகக்கொண்டவர். இவரது பெருமையால், இன்று நீ இக்காட்டிலுள்ளபல்லுயிர்களையுங்கொன்றீ உன்மேற்சுமத்திக்கொள்ளவிருந்த தாங்கருந் தீவினைச்சுமைகளும் நின்னைச் சாராதொழிந்தன. இந்நாய்களுங்கூட இவரைக்கண்டவளவில் தம் மூர்க்ககுணமொழிந்து உபசாந்தியடைந்துநிற்பதைக் காணின், இவருக்கும் தீங்கிழைக்க மனம்வருமோ?"வெனச் சொல்லி முடித்தனன்.

இங்ஙனம் மித்திரனாகிய கலியாணமித்திரன்சொல்லக்கேட்டதும் அரசன் தரையில்வீழ்ந்து முனிவரதுமலரடிகளில் தண்டனிட்டதுமன்றி அவரைக் கொல்லநினைத்த தன் தீவினைதீருமாறு தன்றலையையரிந்து அவரதுதிருவடிகளிலிடவுநினைத்தனன். அரசனது உள்ளக் கருத்தினைத் தம் ஞானதிருஷ்டியினால் தெரிந்துகொண்டமுனிவர்,

அவனைக் கைகொண்டெடுத்து "அரசே! நீ இப்பொழுது உன்மனத்திற்கொண்டகருத்தினைக் கைவிடுவையாக. நின்னுயிரினைவளர்த்துப் பிறவுயிர்களைக்காக்கக் கடமைப்பட்ட நீ நின்னுயிரினையேமாய்க்கக் கருதுவையாயின், பிறவுயிர்களிடத்து உனக்குள்ள அன்பு எவ்வாறாகும்?" எனவே, தன் உள்ளக்கருத்தினைத் தான்சொல்லாமலே அவர் அறிந்துகொண்டதனைக்கண்டு அரசன் வியப்படைந்து, பின்னும் பன்முறை அவரைப் பணிந்தெழுந்து தன்குலத்தவராம் முன்னோர்களடைந்தகதிகளைத் தானறியுமாறு மொழிந்தருளவேண்டுமென வேண்டினன். முனிவர் அவதிஜ்ஞானத்தால்* அவரது கதிகளைக் கண்டறிந்து, அரசனறியுமாறு அவனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

"வேந்தே! நின்பாட்டனும் அசோகராஜன் தன் னல்லறப்பயனால் பிரஹ்மோத்தரகல்பம எனப்படும் ஆறுவதுதுறக்கத்தில் இன்புற்றுவாழ்கின்றனன். ஆங்கடைந்தார்களின் நீண்ட வாழ்நாணிறைவாம் பத்துக்கடல்களளவுகாலமும் அவன் ஆங்கு வாழ்வன்.†

---

*"𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿𑌮𑌨𑌃𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍॥" தத்துவார்த்த சாஸ்திரம், 1-அத. 9-சூ. மதிஜ்ஞானம், சுருதஜ்ஞானம், அவதிஜ்ஞானம், மனப்பரியயஜ்ஞானம், கேவலஜ்ஞானம் என ஞானம் ஐந்துவகையாகும். பஞ்சேந்திரியங்களின்மூலமாக மனங்கொண்டு அறியப்படுவது மதிஜ்ஞானம். அவ்வாறு அறிந்தவைகளை நன்றாக ஆலோசித்துப்பார்த்துத் தீர்மானித்தல் சுருதஜ்ஞானம். குறிப்பிட்ட இடம் காலம் விஷயங்கள் இவைகளைப்பற்றியதாகவுள்ள அறிவு அவதிஜ்ஞானம்; இது பஞ்சேந்திரியங்களின் உதவியால் ஆகாதது. பிறருடையமனத்துள்ளவிஷயங்களையெல்லாம் அவர் சொல்லாமல் அறிந்துகொள்ளல் மனப்பரியயஜ்ஞானம். நிறைவுற்ற அறிவு கேவலஜ்ஞானம்.

† "𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍋𑌪𑌮𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌 𑌸𑍌𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌶𑌾𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌃 ॥௩௧॥
𑌸𑌾𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௩௨॥
𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௩௩॥
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶 𑌶𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌆𑌨𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௩௪॥

"நின்றூயாகிய அமிருதமதி களவொழுக்கத்தானும் கணவனையும் அவன்றாயையும் வஞ்சித்து நஞ்சிட்டுக்கொன்றபாவத்தானும் குட்டநோயுற்று உடல்குறுகிக் குறைந்து உயிரிழந்து கொடியதோர்நரகில் வீழ்ந்தனள்: † நரகவட்டங்கள், (1) ரத்நப்பிரபை (ஒளிவட்டம்) (2) சர்க்கராப்பிரபை (பரல்வட்டம்) (3) வாலுகாப்பிரபை (மணல்வட்டம்) (4) பங்கப்பிரபை (சேற்றுவட்டம்) (5) தூமப்பிரபை (புகைவட்டம்) (6) தமப்பிரபை (இருள்வட்டம்) (7) மஹாதமப்பிரபை

ஆரணேऽச்யுதகல்பே ச த்வாவிம்ஶதி ஸாகரா: ।
ஸைகைகம் க்ரைவேயகேஷ்வாத்ரிம்ஶத்யுபமிகா: ॥" ௩௫ ॥

ஹரிவம்ஶே । ௧௭. ஸர்கே.

இ-ள். ஸௌதர்மேசானகற்பங்களில் ஆங்கடைந்தார் நீண்டவாழ்நாணிறைவு 2 கடலும், ஸானத்குமார மாகேந்திரகற்பங்களில் ஏழுகடலும், பிரஹ்மபிரஹ்மோத்தரகற்பங்களிற் பத்துக்கடலும், லாந்தவகாபிஷ்டகற்பங்களிற் பதினான்குகடல்களும், சுக்கிரமஹாசுக்கிரகற்பங்களிற் பதினாறுகடல்களும், சதாரஸஹஸ்ரார கற்பங்களிற் பதினெட்டுக்கடல்களும, ஆனதப்பிராணதகற்பங்களில் இருபது கடல்களும், ஆரணச்சுதகற்பங்களில் இருபத்திரண்டுகடல்களும், நவக்கிரைவேயகங்களில் முறையே ஒவ்வொருகடல்வீதம் அதிகப்பட்டு மேலேயுள்ள ஒன்பதாவதுகிரைவேயகத்தில் முப்பத்தொருகடல்களும், நவாநுதிசைகளில் முப்பத்திரண்டுகடல்களும், விஜய-வைஜயந்த-அபராஜிதங்களிலும் ஸர்வார்த்தஸித்தியிலும் முப்பத்துமூன்றுகடல்களுமாம். (கடல்-சமுத்திரம், அஃதொரு கால அளவு.)

"இரண்டுமேழுமீரைந்துமீரேழுமா
இரண்டின்மேற்சென்றிருபத்திரண்டெய்தத்
திரண்டவற்றின்மேலொன்றுசென்றுயுக
முரண்டெழுங்கடல்முப்பத்துமூன்றுமேல்" மேருமந்தரபுராணம் 498.

"இரண்டாகுமுதல்வர்கட்கேழீரைந்தீரேழாய்த்
திரண்டிரண்டாய்மூவுலகத்தொழிந்தவர்சேர்பிரண்டிரண்டா
யரண்டகவந்தேறிப்பின்னாரணவச்சுதருலகின்
மருண்டாயமணிமுன்னீர்பதினொன்றற்கிருமடியே" 223.

ஆங்கவர்மேலமரசர்மும்மூவர்க்கொரோவொன்று
யோங்கினர்மேலொன்பதின்மர்க்கொன்றென்றுயவர்மேலார்
பாங்கினுறப்பெருகுவனபதினைந்திற்கிருமடிமேல்
வாங்கொலிநீரொருமூன்றுவாழ்வென்பமணிமுடியாய்" சூளாமணி, துறவுச்சருக்கம் 224.

† "நாரகா: ஸப்தயா ஸப்தஸ்வப்யேதேஷு க்ஷிதிஷ்வதே ।
ஆயிகாயிகஸம்க்லேஶ்யாரணாபாவிஶேஷத: ॥
ரத்நாத்யா ஶர்கராத்வீயா ஶகலாவ்யா ।
ஸிகதாத்யா ச பங்காத்யா தூமாத்யா ததா ॥

(பேரிருள்வட்டம்) என ஏழாம். இவ்வேழும் முறையே ஒன்றன் கீழொன்றாகவுள்ளன. ஆங்கடைந்தார்படுந் துயரங்களும் அவரது வாழ்நாணிறைவும் சரீர அளவும் முறையே கீழ்க்கீழுள்ள நரகவட்டங் களில் மிகைப்படும். அமிருதமதி ஐந்தாவதுநரகவட்டமாகிய புகை நரகில் வீழ்ந்தனள். ‡ அந்நரகு இரண்டுபங்கு இடம் சொல்லற்கரிய கடும்வெப்பமும், ஒருபங்கு இடம் கடுஞ்சீதமும் கொண்டதாகும்.

[Sanskrit verse in Grantha script]

இ - ள். நரகவட்டங்கள் ரத்தினப்பிரபை, சர்க்கராப்பிரபை, வாலுகாப் பிரபை, பங்கப்பிரபை, தூமப்பிரபை, தமப்பிரபை, மஹாதமப்பிரபை என எழுவகைப்படும். அவை ஒன்றன்கீழொன்றாக இருக்கின்றன. கீழ்க்கீழுள்ள நரகவட்டங்களில் ஆங்கடைந்தார்படுந்துன்பங்களும் அவர்களது சரீரபரிமாண மும் நீண்டவாழ்நாணிறைவும் மிகைப்படும்.

"இருளினிருளுமிருளும்புகையு
மருளிலளறுமணலும்பரலு
மருளின்மணியுமெனவிப்பெயர
பொருளினரகங்கள்போதரக்கொண்ணீ" சூளாமணி, துறவுச்சருக்கம் 85.

(இச்செய்யுளில் இந்நரகவட்டங்கள் கீழிருந்து மேன்மேலுள்ளவரிசையிற்கூறப் பட்டுள்ளன.)

"முல்லைமுகைமலர்த்தாரோய்முதற்புரை
யல்லலெனப்பலவாயிரகோடிக
ளெல்லையிறன்பமிவற்றினிருமடி
புல்லினர்கீழ்க்கீழ்புரைபுரைதோறும்" 104.

"விளிவிறுயரொடுமேற்பொங்கிவீழு
மளவுமவர்கண்முறையும்பிறவு
மளவிலகீழ்க்கீழிரட்டியறைந்தே
னுளரொளிஞானமஃதொன்றுமொழித்தே"
சூளாமணி, துறவுச்சருக்கம் 105.

‡ [Sanskrit text in Grantha script]." தத்துவார்த்தசாஸ்திரம் மூன்றாவது அத்தியாயம் 3-வது சூத்திரவியாக்கியானம். — ராஜவார்த்திகம்.

இ-ள். ஐந்தாவதுநரகவட்டத்துமேற்புறத்து, கொடியவெப்பம்மிகுந்த நர கங்கள் இரண்டிலக்ஷங்கள்; கீழ்ப்புறத்து, கொடியதட்பம்மிகுந்த நரகங்கள் ஒருலட்சம்.

மேருகிரியைக்கொணர்ந்து அவ்வெப்பத்திடின்,அஃது வெகுசடுதியில் நீரெனவுருகியோடும். அவ்வாறு உருகிய அஃது அந்நரகில் தட்பமிருந்தவிடத்துச்சேரின் அடுத்தநிமிஷத்தில் முன்போல வலித்துவிடும். அவ்விதநரகத்துள் அமிருதமதி வீழ்ந் துருகி இறுகித் துன்புற்றனள். தஞ்சமென்றவாய்க்கு அஞ்சேல் என முன்வந்துதவ யாருமின்றி அறனுமின்றித் தவிக்கின்றனள். ஆழ்ந்த அந்நரகில் அவள் வீழவே தீவினையுடையாராகிய நரகர் ஓடிச்சூழ்ந்து அவளைக் கால்களால்துகைத்தனர்; தீயிலிட்டுச் சுட்டெரித்தனர்; புண்பெருகத் தடிகளாற்புடைத்தனர்; வாள்களால்வெட்டிப்பிளந்தனர்; ஐயோ பாவம், என்செய்வாள் ! தாந்தாஞ்செய்ததீவினைகள்வந்துசீறுங்கால், அவரிடத்துச் சீறுதாருமுளரோ? நிரயபாலர்களாகிய இந்திரர்கள், செந்தழலில்வெந்துருகுதலுற்ற செப்புப்பாளங்களைப் புலாலருந்திய வாயிற் றிணித்தனர். ஜாரனாகிய அஷ்டபங்கனைப்புணர்ந்த தீவினைக் கொடுமையாலே, அழலிலே உருகவெந்த செப்புப்பாவையைக்காட்டி, இதுவு முனக்குத் தழுவ இனிதேயாமெனக்கூறி,அதனையணையுமாறு அவளை யதனருகிற்றள்ளவே, அவளும் வகையின்றி யதனைத்தழுவி உடல்முழுதும் பொரிந்து பொடியாயினள். உண்டஅளவில் நாமுழுதும் அழுகிவீழும் நஞ்சுணவையுண்டு, கோவென்றலறி நாவுருகி அலமந்தனள். நஞ்சுணவினும் இறந்திலள். அந்தோ! தீவினைப்பயன்களாம் துன்பங்கள்விளைநிலமாகியநரகத்தில், இனிதெனநினைக்கலாகும் மரணமும் அரிதாமன்றோ? நீ முன் நின்னினத்தார்களின்தசைகளை விலக்காது விரும்பித்தின்றனையாதலின், அவைகளினும் உனதுதசை தின்ன உனக்கு இனிப்பாகவிருக்குமெனச்சொல்லி, அவளை ஊறுப்புறுப்பாக வரிந்தரிந்து ஊட்டி யொறுப்பர். நிற்க, எள்ளாட்டுஞ்செக்கிலிட்டு ஆட்டுவர்; உலைப்பெருந்தீயிலிட்டு உருக்குவர்; கொலைக்கழுவில் இடுவர். இவ்வாறு நிரயபாலர்கள்செய்யும்வருத்தத்தால் அவள்படுந்துயரங்களையெடுத்துரைத்தல் அரிதினுமரிதேயாம். இதுவும் கிடக்க,

---

"ஹிமவந்மாத்ரஸ்தாம்ரபிண்ட உஷ்ணநரகேஷு யதி க்ஷிப்யேத,
க்ஷிப்ரமேவ ஹி த்ரவீபவேத் । ஸ ஏவ த்ரவீபூத: ஶீதநரகேஷு யதி க்ஷிப்யேத, க்ஷிப்ரமேவ ஸம்ஹதோ பவேத் ।"

ராஜவார்த்திகம்.

இ-ள். இமயமலையன்ன பென்னம்பெரிய தாமிரமலையொன்றை வெப்பம் நிறைந்த நரகங்களிலிடின், சடுதியில் அது நீரென உருகியோடும். அவ்வாறு உருகியோடுமதனைத் தட்பம்மிருந்த நரகங்களிலிடின், இமைப்பொழுதினில் முன்போலக் கட்டித்துவிடும்.

அமிருந்தமதி, *நூற்றிருபத்தைந்துவில்லுயரமுள்ள பெருந்தேகத்தோடு ஓய்வின்றி எப்பொழுதும் நெடுந்தூரம்பொங்கியெழுந்து கீழுள்ள கற்பாறைகளில்வீழ்ந்தவண்ணமாகவே யிருக்கின்றனள். இங்ஙனம் கீழ்வீழ்ந்து உடல்சிதறுவாளாயினும், சிதறுண்ட பாதரஸமேபோன்று, அவளது அழிந்தவுடம்பு மேலும் வடிவுகூடிவிடுகின்றது. இவ்விதத்துன்பங்களை நுகர்ந்துகொண்டு, அந்நரகில் நீண்டவாழ்நாணிறைவாகிய †பதினேழுகடற்காலங்கழியுமளவும் அவள் ஆங்குக் கிடப்பாளாவள்.

---

* “[illegible] |
[illegible] || கஎ
[illegible] |
[illegible] ||” கஅ. ||
[illegible]

இ-ள். முதலாவதுநரகவட்டமடைந்தாரின் சரீரபரிமாணம் 7 வில், 3-முழம், 6-அங்குலமுயரமாம். இரண்டாவதுமுதலாகவுள்ளவட்டங்களில் இருமடங்குவீதம்பெருகி ஏழாவதுநரகத்து 500-வில்லளவு உயரமுளதாம். (அங்குலம் இருபத்துநான்கு, முழம். முழம் நான்கு, வில்.)

“எழுவின்முழமூன் றறுவிரலென்ப
வழுவின்முதலதன்கீழ்ப்புரைவாழ்வார்
ஒழிவிலபொங்குவரோசனையேழ்மேன்
முழுவிலேஞ்ஞூற்றெருடுமுக்காவதமே” சூளாமணி, துறவுச்சருக்கம் 107.

†“[illegible] த்விதீயே ச த்ரயம், ஸப்த த்ருதீயகே |
[illegible] || உ௰ ||
ஷஷ்டே த்வாவிம்ஶதிர்ஜ்ஞேயா த்ரயஸ்த்ரிம்ஶச்ச ஸப்தமே |
[illegible] || உக ||
[illegible] |
[illegible] ” || உஉ ||
[illegible], [illegible]. உக.

இ - ள். முதலாவதுநரகவட்டத்தையடைந்தார்களின் நீண்டவாழ்நாணிறைவு 1 கடல்; இரண்டாவதுநரகவட்டத்தையடைந்தாருக்கு 3 கடல்; மூன்றாவதுநரகவட்டமடைந்தாருக்கு 7 கடல்; நான்காவதுநரகவட்டத்தாருக்கு 10 கடல்; ஐந்தாவதுநரகவட்டமடைந்தாருக்கு 17 கடல்; ஆறாவதுநரகவட்டமடைந்தாருக்கு 22 கடல்; ஏழாவதுநரகவட்டமடைந்தாருக்கு 33 கடல்; முதலாவதுநரக

"நின்தந்தையாகிய யசோதரமன்னன், மாக்கோழியைவதை செய்தபாவத்தால் மயிலாய் முட்பன்றியாய் மீனாய்ப் பின் இரு முறை தகருமாய் ஆறுவதுஜன்மத்திற் சேவலாய்ப்பிறந்தனன். அது போலவே, அவனதுதாயாகிய சந்திரமதி, நாயாய்க் கரும்பாம்பாய் முதலையாய்ப் பெண்ணாடாய் எருமைபாய் ஆறுவதுபிறப்பிற் சேவலாய்ப்பிறந்தனள். அவரிருவரும், அப்பிறப்பிற் சண்டகருமனாற் கூட்டிலடைபட்டுநிற்க, அகம்பனமுனிவர்கூறிய நல்லறப்பெருமையைக் கேட்டுணர்ந்து, நின்மக்களாம் அபயருசியும் அபயமதியுமாகி வளர்கின்றனர். இது நும்மவர்களின் பவவினைகளும் அவ்வினைப் பயன்களுமாம்" என்றனர்.

இவ்வாறு காரியகாரணபாவங்களுடன் முனிவர்மொழிந்தருளியவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய் நினைந்துநினைந்து, அரசன் விதிர்விதிர்த்து மனமுடைந்து மருண்டனன். அபயருசியும் அபயமதியும் தம்முற்பவங்களை முனிவர்கூறியசமயத்து ஆங்குச்சென்று கேட்டிருந்தாராதலின், அதுகாறும் மறதியிலிருந்த அவ்விஷயங்கள் யாவும் உடனே அவர்களதுநினைப்புக்குவந்தன. அப்பொழுது அவர்களுக்குண்டான மனக்கவலைகளை அவர்களேயறிவார்களல்லாது யார் அறிவார்? தந்தையும் அவனது தாயுமாகவிருந்து, இப்பொழுது தன்செல்வப்புதல்வனும் புதல்வியுமாகவந்துபிறந்துள்ள அபயருசியும் அபயமதியும் தம் முற்பிறப்புக்களையோர்ந்து மனமுளைந்து தேம்பித்தேம்பிப் புலம்பக்கண்ட அரசன் வெங்கனலிலிட்ட வெண்ணெய் போலிரங்கி யுருகினன். பின்னும், யசோமதியரசன் "என்தந்தையும்

வட்டத்துக்குக் குறைந்தது பத்தாயிரமாண்டளவாகும். மற்றையநரகவட்டங்களிற் குறைந்தகால அளவு, முந்தியநரகங்களினது நீண்டவாழ்நாணிறைவேயாம்:

" ஆண்டுபச்சிறுமைபதினாயிரமுள
நீண்டவர்வாழ்நாணிறைவுகடலெல்லை
யீண்டிதன்கீழ்க்கீழ்ப்பெருகிவருமெங்கும்
வேண்டிற்சிறுமைதம்மேலோர்நிறைவே" 108.

" மூன்றுமொரேழுமொழிபஃதும்பத்தினே
டேன்றநல்லேழுமிருபத்திரண்டுமென்
றூன்றவலைகடன்முப்பத்துமூன்றுமென்
றான்றின்கீழ்க்கீழுயர்ந்தனவாழ்நாள். சூளாமணி. நரவுச்சருக்கம். 109.

தந்தையின் தாயும் இறந்திறந்து பிறந்தபிறவிகள்தோறும் அவர்களுக்குச் சொல்லரும்பெருந்துன்பங்கள்புரிந்து யான் என்றலையிற் சுமத்திக்கொண்ட தீவினைகளா தீருமாறு என்செய்வேன்? நிற்க; நாள்தோறும் கணக்கில்லா தவுயிர்களைப் படுமோசஞ்செய்து வதைத்த பாவங்கள்தீர, நரகத்துன்பங்களை யனுபவித்தலல்லது, அவைகளினின்றுந்தப்ப வழியொன்றும் கண்டிலேனே ; என்செய்வேன் ? அன்றியும், பொருளும் போகமுமே பெரிதெனக்கொண்டு, பிராணிகளிடத்து அருளு மன்பு மின்றி, அவைகளுக் கழிவுசெய்து, பாவியேன் அவைகளின்பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டேனே. இதற்குத்தான் என்செய்வேன் ? இம்மட்டோடும்நில்லாது, அருள்வடிவுற்ற இவ்வடிகட்கும் முன்பின் சிறிதும்யோசியாது தீங்கிழைக்கநினைந்தேனே. சிறியேன் இப்பாவத்தினின்றும் எவ்வாறு உய்வேன் ? மாக்கோழியைக் கொலைசெய்தபாவத்தான் இவருற்றதீமை இவ்வாறுமாயின், ஓயாது உயிர்க்கொலைபுரிந்த அடியேனுக்கு நுந்திருவடிகளையல்லது வேறுசரண் ஒன்றுங்கண்டிலேன். இப்பாவங்களினின்றும் யான் தப்பும்வழி யாது ? அருள்புரிந்து மொழிந்தருளவேண்டு"மெனக் கெஞ்சிக்கேட்டனன்.

முனிவர் அரசனைநோக்கி, "நீ அச்சமொழிக. மெய்யறிவில்லாதார் அறிவிலராயகாலத்துச்செய்த தீவினைகள்யாவும், மெய்யறிவுஊற விலகிநிற்கும். அருள்புரிமனத்தராகி உயிர்களுக்கு அபயநல்கிப் பொருளாசை கொலை களவு காமம் பொய்யாகிய தீ வி னை க ளை யெல்லாமகற்றி இறைவனதறத்தைப்பற்றின் இன்பமல்லால் துன்பம் வருவதுண்டோ ? இல்லை இல்லை" யென்றனர். என்றலும், அரசன் எவ்வுயிரும் தன்னுயிருக்குநேரெனக்கொண்டு, பிராணிஹிம்சை முதலிய எவ்விதத்தீமைகளையும் அகற்றித் திருவறமருவினன். கடந்தவரைச் சரணடைந்தார் கடுவினைகளைக்கடப்பரன்றோ ?

யசோமதியரசன், தன்மக்களாம் அபயருசியையும் அபயமதியையும் அருகிலழைத்து அவரதுமுற்பவங்களில் தான் அறிவின்மைகாரணமாக அருள்குன்றி அவர்களை வாட்டிவதைத்துச் செய்த சிறுமைகளையெல்லாம் பொறுத்தல்வேண்டுமென இரங்கிக்கேட்டனன். தன்னுயிர்ப்பாங்கனும் கலியாணமித்திரனைநோக்கி, "தோழனே! தீயவழிகளிலேயேபழக்கப்பட்டு அவ்வழியிலேயே முன் செ ன் ற

என்னை அரும்பாடுபெரும்பாடுபட்டு அவ்வழியினின்றுந்திருப்பி நல்வழியிற்கொணர்ந்துசேர்த்தநீயும எனககு இக்கருணைக்கடலாகிய அடிகளுக்கொப்பாவாய்" என மனமுவந்தவந்தனஞ் செலுத்தினன். மேன்மேலும் பலவகைப்பட்ட இடர்களுக்கிடனும் ராஜ்யபாரமென்னும்பெரும்பாரத்தை மூத்தமகனா அபயருசியின்பால்விடுத்து அவனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி, சுதத்தமுனிவரது திருவடிகளைக்கைபற்றி, அவரிடத்து ஜிநாகமங்களைக்கேட்டுணர்ந்து, தீக்ஷைகொண்டு துறவு பூண்டனன். கலியாணமித்திரனும்வணிகனும் வேறுபலரும் உடன் சென்று அவ்வாறே துறவறம்பூண்டனர். அபயருசி, தன் தந்தையின் துறவுமுந்தத தான் அரசியலைத்தாங்கத் தம்சமயம் உடன்பட்டானேயன்றி, அளப்பருந்துன்பங்களுக்கிடனும் இவ்வுலகவின்பங்களிற் சிறிதும் ஆசைகொண்டனனல்லன். ஆகவே, தன் தம்பியாம் யசோதரனுக்குப்பட்டஞ்சூட்டி ராஜ்யப்பொறுப்பை அவன்பாலாக்கித் தன்தங்கை அபயமதியுந் தானுமாய்த் தவவனம்புகுந்து சுதத்தமுனிவரைவணங்கி வாழ்த்தி அவரைப்பார்த்து, "வினைகளையும் வினைப் பயன்களையும்அஞ்சித் தஞ்சமென்றடைந்தார்களுக் கஞ்சன்மின் எனக் கைகொடுத்துத் தவவரசருளவுடன்பட்டபெரியோய்! வருவினையூற்றுக்களையெல்லாம் செறித்த சீரியோய்! நாங்களிருவரும் ஜிநவரனது சரண்களையே சரண்கொண்டு, மனங்கொள அருந்தவம்புரிய எண்ணி வந்துளோம். இது மெய்யேயாகும். எங்களுக்கு உபதேசம்புரியத் தாங்கள் நன்மனங்கொளல்வேண்டும்" என்றனன் எனவே, முனிவர் "இளைஞர்காள்! இதுபொழுது நீங்கள் (a)சையமாசையமத்திற்கேற்ற வந்நிலைமையைத்தழுவி, அதனிறபிறழாதுநின்று அறநூல்களிற் சொற்றவாறு தவவழியிற் படிப்படியாய்முயன்று முன்சென்று, தக்கதிராணிவந்தவளவில் துறவறம்பூண்டு அருந்தவமமர்ந்துசெய்மின்" என்றுமொழிந்தனர். அவர்களும்(b)பதினேன்றுவதுசிராவகநிலையைத் தழுவித் தம்மாற்றலுககேற்றவாறு அவ்வழியில் ஒழுகிநின்றனர். அருங்குணங்கள்யாவுமமையபபெற்ற அச் சுதத்தமுனிவர் ரத்நத்ரய

(a) "ஸம்யகாவஸ்யகை:, விரதாவிரதவர்ணிணாம் ।" சையமாசையமம் - துறவறத்தைத்தொட்டுத்தொடாதுநிற்றல்.

(b) "மனை துறந்துமாதவர்தாளடைந்துநோற்று
வினையறுப்பானுக்கிட்டனும்" அருங்கலச்செப்பு—171.

ஸம்பந்நர்களாம் தம்மையொத்த அருந்தவர்பலருஞ்சூழ இந்நகரப் புறத்து ஒருசோலையின்கண்வந் தமர்ந்தனர். வந்தவந்நாள், அம் முனியரசர் தம்முடன்வந்தாரோடு உபவாஸமிருக்கக்கருதி யசோ மதியரசன்மக்களாம் அபயருசியையும் அபயமதியையும் தம்பக்கத் தழைத்து "இளம்பிராயமுடையாநீங்கள் பட்டினிதாங்கமாட்டீர்கள், இந்நகரத்துத்தெருக்கள்வழியே (c)சரியைபோமின்" எனக் கட்டளை யிடவே, அவ்விருவரும் முனிவரை இறைஞ்சி அவரதுகட்டளைப்படி இந்நகரதனுள்வந்தனர். மாரிதத்தவரசனே! நாங்கள் அவர்களே யெனவறிவையாக; இது எமமுடையதும் எம்மைச்சேர்ந்தவர்களது மாகிய பிறவிமாலை. ஆயுங்கால், இங்ஙனமாகும்வினைகள் பின்னுட்க ளில் தொடர்ந்துவந்து துன்புறுத்துமுறையும், காமம் வெகுளி இவை களுக்கு இடங்கொடுக்கின், அவைகளினால்விளையுங் கொடுமைகளும் இத்தகையனவாகும். இறைவனதறத்தைக் கைக்கொண்டொழுகின், அதன்பெருமையும் யாமகூறியவாறு இங்ஙனமாகும். அரசே! கோழி யின்வடிவாக மாவினாற்செய்த வோரியந்திரத்தை யாம் கொலைபுரிந்த பாவம், எம்பிறவிகள்தோறும எம்மையொட்டிவந்து வருத்துகின்ற தாமாயின், நீபுரியும் இவ்வுயிர்க்கொலை எந்நாளும் தீராதகொலையாக உன்னைச்சூழ்ந்துநிற்கும். நீ மயக்கவிருண்மேலிட்டு எத்துணையோ வுயிர்களைக் கொலைசெய்வதனால் உனக்குவருந்துன்பங்கள் எத் தன்மைத்தாகுமோவென மனமுளைந்து இரக்கங்கொள்கின்றனம்" என்றனன்.

[இதனையெல்லாம் விடாதுகேட்டிருந்த சண்டமாரியம்மன், நல் லுணர்வுகொண்டு, ஜீவவதையில மனநடுங்க ஒழிவடைந்து, எவருங் காண எதிரில்தோன்றி அபயருசியையும் அபயமதியையும் வணங்கி நின்று, அன்றுதொட்டெவரும் தன்னை நன்மலர்களாலும் கனிவகை களாலுமல்லது உயிர்வதைசெய்து பலிகொடுத்துப் பூஜைசெய்வாரா யின் அவாகளதுகுடும்பம அடியோடுமாணடொழியுமென எவரும் கேட்கக்கூறிவிட்டு மறைந்தனள். ஆங்கிருந்தாரியாவரும் அதிசயப் பட்டனர்.]

(c) சரியைபோமின் - பிக்ஷைக்குச்செல்லுங்கள். சர்யா - சரியை; வீடு தோறுநுழையாது தெருவினூடேசென்று பிக்ஷையென்றுசத்தஞ்செய்ய அதனைக்கேட்டு இருந்தவிடத்தேநடியளிப்பாரிடமிருந்துமட்டும்வாங்கியுண்ணும் பிக்ஷை. "சர்யா கூர்யா டிக்ஷா ।" அமரகோசம்.

[ ] இவ்வடையாளங்களுக் கிடையிலுள்ளது வடமொழிக்காவியத்தின்மட்டு முள்ளது.

இதனையெல்லாம் அவ்விடத்துநின்று கண்டுகேட்டிருந்த மாரிதத்தவரசன் அபயருசியைப்பார்த்துச் சொல்வானாயினன். "ஐய! நீ கனிந்துகூறிய நற்போதனையினால், கொலைப்பாவங்களினாற் கோடிக் கணக்கில்வந்துறும் கொடியதுன்பங்களினின்றும் நான் இதுபொழுது நீங்கினேன். யசோமதியரசனது குமரனே! நின் புகழ்மொழியைப் புணையாகக்கொண்டு இதுபொழுதே யான் அருந்தவமெனும் பெரிய கடலில் இறங்கிக் குளிக்கத் துணிந்துளேன். இது நிச்சயமேயாம்." என்றனன். மனைவிமக்கள் சுற்றத்தாராகிய எவரும் சூழவிருக்கும் பொருள்யாவும், தன்னைச்சூழ்ந்து பற்றியெரியும் நெருப்புத்திரள்களுக் கொப்ப, முத்திபெறத் தடையாய்நின்று பிறவிச்சக்கரத்திற் சுழன் றழியக்காரணமாகுமெனப் பெரிது மஞ்சி, பற்றுக்களையெல்லா மறுத்து, அரசியலைத தன்மகன் புஷ்பதததனதுகையிலாக்கி, அபயருசி யையும் அபயமதியையும் தொடர்ந்துசென்று, சுதத்தமுனிவரைத் தொழுது துறவறம்பூண்டு முனிவன் ஆயினன். பிறகு சுதத்தாசாரி யரிடத்து நெடுநாள் அறம்பொருள்யாவும் கேட்டுணர்ந்து, வெந்துயர் களுக்கிடனும் தீவினைகளெல்லாம் தன்னைவிட்டொழியுமாறு மாதவத் தினை முறையினில் முடிவுறச்செய்துமுடித்து, யாவரு மதிசயமுற உடம்பினை ஆண்டு விட்டொழித்து, வானுலகின்கண், போகமுகரும் லோகங்களுக் கிடையனவாகவுள்ள சனத்குமாரகற்பங்களெனப்படும் மூன்றாவது துறக்கப்புரையிற்சென்று தேவனாகி, ஆங்குள்ளதேவ மாதர்களுடன் இன்புற்றுவாழ்ந்தனன்.

அபயருசியும் அபயமதியும், இவ்வுலகின்கண் தம்முயிர்வாழ்வு முடிவுபெறக் காலம்நெருங்கியதனைச் சுதத்தமுனிவர்சொல்லத்தெரி ந்து, சொற்றநற்குணங்கள்யாவும் அமையப்பெற்று, யோகவழியாற் சரீரத்தினை ஆங்குத் தரையில்விட்டு, மேலுலகத்தி லிரண்டாவதுதுறக்க மாகிய ஈசானகற்பத்திற்சேர்ந்து இமையவராயினர். ஆங்குத் தேவ லோகத்துப்பெண்கள் காதல்மேலிட்டு முறுவல்கொண்டுநோக்கச் சுற்றுமுற்றும் ஓர் ஓசனைதூரம் நறுமணமும் இளஞ்சூரியனையொத் துத் திகழொளியும், வீசும் திவ்யதேகத்தோடு அச்சொர்க்கத்திற் சென்று, முற்பிறப்புக்களில்நிகழ்ந்தனவாம் சங்கதிகளையெல்லாம் நினைவுகொண்டு இறைவனதறத்தினில் மாறாதமனத்தினராய், அச் சொர்க்கத்து நீண்ட ஆயுட்பரிமாணமாகிய கடல்களளவுகாலமெல் லாம் இணையிலாவின்பத்தினை இடையறாதுநுகர்ந்து மகிழ்வுற்று வாழ்கின்றனர்.

தொடரும்.

டி. எஸ். குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரி.

திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே*

சென்ற புரட்டாசிமாதத்துச் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் "மாணிக்கவாசகர்கால ஆராய்ச்சி" என்ற தலைப்பின்கீழ் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கே. ஜி. சேஷையரவர்கள் திருப்பெருந்துறைத்தலம் மலைநாடாகிய "மலையாளநாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வுரை உண்மைக்குமாறுபாடுள்ளதென்று தோன்றி நான் எனக்குத்தெரிந்ததை எழுதலானேன்.

I. (1) இவ்வூர் மிழலைநாட்டில் இருந்ததென்று யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்களென்று எண்ணுகிறேன். மாணிக்கவாசகர் எத்திக்கினின்று மதுரைக்குத் திரும்பிவந்தனரோ அத்திக்கினின்று குதிரைகள் வந்தனவாகும். அத்திக்குத்தான் பெருந்துறையுள்ள திக்கு. மிழலைநாட்டுநரிகள் குதிரைகளாகமாற்றப்பட்டு அவை மிழலைநாட்டினின்று மதுரைக்குவந்தன.

"ஒழுக்கந் தருமந் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலை நாட்டு நரியெல்லா
மழைத்துத் தெருட்டி விளையாட லவனி மீது நனிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் றின்றுஞ் சொல்வர் சான்றோரே"

என்று தில்லைநம்பி தமமுடைய திருவிளையாடற்புராணத்திற்கூறியிருப்பதைப்பார்க்க. குதிரைகள் மிழலைநாட்டினின்றுவந்தனவாகையால், திருப்பெருந்துறை மிழலைநாட்டிலிருந்தது என்பது சித்தம். மாணிக்கவாசகர் கொச்சிநாட்டுக்குப்போய் அப்பக்கத்திற் குதிரை வாங்குவதாகக்கூறி அவ்விடத்தினின்று மதுரைக்குத் திரும்பிவந்திருந்தாற் கொச்சிநாட்டுநரிகளல்லவோ பரிகளாக மாற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். இப்பாக்கியத்தை அந்நாட்டுநரிகள் அடையவில்லையே!

---

* ஆவுடையார்கோவில் என்பதும் இதுதான். "ஆளுடையார்கோவில்" என்பது, பாஷாவிசாரம்செய்பவர்கள் "சோம்பேறித்தனவிதி" என்றுகூறும் வழியினாற் காலக்கிரமத்தில் "ஆவுடையார்கோவில்" என்று மாறியிருக்கலாம். "ஆவுடையார்" என்பதைப் "பசுவையுடையபதி" அல்லது "ஆளுடைய நாயகன்" என்று கொள்ளலாமா?

(2) இம்மிழலைநாடு எங்கிருந்தது?

1910—11-ஆம் வருஷத்திய சென்னைராஜதானிக்கல்வெட்டு இலாகாவின் "ரிப்போர்ட்டில்" 1910-ஆம் வருஷத்து 47-ஆம் சிலா சாசனமென்றுகுறித்திருக்கும் கல்வெட்டின்படி இந்நாடு விருதராஜ பயங்கரவளநாட்டின் ஒருபாகம் என்று அறியலாம்.

தேர்க்காட்டூர் என்ற ஊரிலுள்ள பழையவேளார்குடி ஒன்றைச் சேர்ந்த வேளார் ஒருவரது "கானநாட்டுவிருத்தாந்தம்" என்ற கையெழுத்துச்சுவடியின்படியும், மற்றுள்ள பழைய ஏடுகளின்படியும்,

i. தெற்கேயுள்ள பாண்டிநாட்டிற்கும் வடக்கேயுள்ள புனல் *நாட்டிற்கும் இடையிலுள்ள பன்றிநாடு(மற்றிருநாடுகளின் சில பாகங்களுடன்) கோனாடு, கானாடு என இருபெரும்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததென்றும்,

ii. கோனாடு சோழவந்தான்வரை பரவியிருந்ததென்றும்,

iii. கானநாடு, தொண்டி காளையார்கோவில்வரை எட்டியிருந்ததென்றும்,

iv. இவற்றின்பிரிவெல்லை புதுக்கோட்டைக்கு நான்குமைலுக்குத்தெற்கேயோடும் வெள்ளாறென்றுகொள்ளலாம் என்றும்,

v. கோனாடு, உறையூர்க்கூற்றம ஒல்லையூர்க்கூற்றம் † (புதுக்கோட்டைக்குமேற்கிலுள்ள ஒலியமங்கலத்தைக்கொண்டது) உறத்தூர்க்கூற்றம் (இது புதுக்கோட்டைராஜ்யத்தின்வடமேற்குப்பாகத்திலுள்ள பழையகொடும்பாளூரைக்கொண்டது) என மூன்றுகூற்றங்களாகப் பிரிந்திருந்ததென்றும்,

vi. கானநாடு ஏழுகூற்றங்களாகப்பிரிந்திருந்ததென்றும்,

vii. அவற்றுள், மிழலைக்கூற்றம் ஒன்று என்றும் விளங்கும்.

---

* பாண்டிநாடு, புனல்நாடு, பன்றிநாடு என்றபெயர்கள் தேர்க்காட்டூர்க் கையெழுத்துப்பிரதியிலில்லை. பன்றிநாடு என்பது வராகமலையெனப்படும் பன்றிமலை அல்லது பழனிமலையுள்ளநாடு, அல்லது பன்றிக்குறும்பர்பன்னிருவர் இருந்துவந்தநாடு. தில்லைநம்பியின் திருவிளையாடற்புராணம், 59-ம் திருவிளையாட்டைப்பார்க்க. பழனி என்பது பன்றியென்பதன்விகாரம் என்பர்.

† இக்கூற்றத்திலுள்ள ஒல்லையூரைவர்ணிக்கும் புறநானூற்று 242-ம் பாட்டை மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள் நன்குக அறிந்தவர், அதை அழகாக ஆங்கிலத்தில் அவர் மொழிபெயர்த்திருக்கிறாராதலால்.

மேற்கூறிய கானநாட்டின் ஒருபெரியபாகத்திற்கு ஏறக்குறைய 800 வருஷங்களுக்குமுன் "விருதராஜபயங்கர*சோழவளநாடு" என்ற பெய ரிடப்பட்டது.

"கானநாடாகிய விருதராஜபயங்கரவளநாடு"† என்னும் சொற்றொடரைக்கொண்ட புதுக்கோட்டைராஜ்யத்தின்சிலாசாசனங்களின் பிரதிகள் 30-க்குக்குறையாமல் என்னிடமிருக்கின்றன.

ஆதலாற் பாண்டியநாட்டிற்கு வடக்கெல்லையெனப்படும் வெள்ளாற்றிற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள கானநாட்டின் ஒருபாகந்தான் திருப்பெருந்துறையைக்கொண்ட மிழலைநாடாம்.

(3) மிழலைக்கூற்றததின்முக்கியநதி திருமெய்யத்தலத்திற்கு ஒரு மைல்வடக்கிலும் வெள்ளாற்றிற்கு ஆறு அல்லது ஏழுமைல் தெற்கிலும் ஓடித் திருப்புனவாயில் என்னும் சிவஸ்தலத்தின்பக்கத்திற் கடலிற்சேரும பாம்பாறு என்றுகூறலாம். இந்தமிழலைநாட்டின் பெயரைக்கொண்ட புதுக்கோட்டைராஜ்யத்துச்சிலாசாசனங்களின் பிரதிகள் பத்தொன்பதிற்குக்குறையாமல் என்னிடமிருக்கின்றன. இவற்றுள், சிலகல்வெட்டுக்கள் மிழலைநாட்டுமேல்பாகத்தையும், வேறு சில மிழலைநாட்டுநடுப்பாகத்தையும் சேர்ந்தவை யென்று பின்வரும் கல்வெட்டுவாக்கியங்களால்விளங்கும்.

1. தாஞ்சூர் (மூன்றுகல்வெட்டுக்கள்) "மிழலை மேல்கூற்று மீபாம்பாற்றுநாடு"

2. காரமங்கலம் (மூன்றுகல்வெட்டுக்கள்) ஷை ஷை

3. வாளரமாணிக்கம் (ஆறுகல்வெட்டுக்கள்) ஷை ஷை

---

* கலிங்கத்துப்பரணியைப்பார்க்க.

† சென்னைக் கல்வெட்டு இலாகா உத்யோகஸ்தர்களாற் பின்கண்ட இலக்கங்களாகத் தாக்கல்செய்திருக்கும் கல்வெட்டுக்களையும்பார்க்க.

1906-ம் வருஷத்து 388-ம் இலக்கக்கல்வெட்டு.

1907-ம் „ 162-ம் „

ஷை 163-ம் „

4. இரும்பாநாடு* புதுக்கோட்டையின் எல்லைப்பாகம் (ஏழுகல் வெட்டுக்கள்) இவற்றுள் ஆறுசிலாசாசனங்களில், 'மிழலைநாட்டு நடுவில்கூற்று'† என்றும், ஏழாவதுகல்வெட்டில் "மிழலை நாட்டு‡ நளம்பூரான" என்றும் கண்டிருக்கிறது.

மேற்கூறிய நான்கு ஊர்களும் ஆளுடையார்கோவில்ஸ்தலத்தைப் போல் புதுக்கோட்டைராஜ்யத்தின்தென்கிழக்கில் உளளவை. அவ்வூர்கள் ஆளுடையார்கோவிலினின்று முறையே 12, 9, 8, 4 மைல் தூரத்திலுள்ளவை என்றால்அந்தத்தலத்திறகு இவை சமீபத்திலேயே இருந்துவந்திருக்கின்றனவென்றும், ஆளுடையார்கோவில் மிழலைக் கூற்றத்தில் இருந்திருக்கவேண்டும் என்றும் எண்ணலாம். மிழலை நாட்டின் "நடுவில்கூற்று" ஆளுடையார்கோவிற்பக்கமும் "மீபாம் பாற்றுக்கூற்று" புதுக்கோட்டைராஜ்யத்தின்பாகமும் ஆகின்றதனால், மிழலைநாடு (புறநானூற்று 24-ஆம்பாட்டினின்று நாம் அறிகிறபடி) கடற்கரைவரைபரவியிருந்ததென்றெண்ணுவதுடன், அதன்கீழ்பாகம் கீழ்பாம்பாற்றுக்கூற்று அல்லது கீழைக்கூற்று என்ற பெயரைத் தாங்கியிருக்கலாம் என்றும் ஊகிக்கலாம். ஆதலால் திருப்பெருந்துறை கீழ்கடற்கரையை அடுத்த ஊரே.

II வடமொழி 'ஹாலாஸ்யமாகாத்மியம்' என்னும் கிரந்தம் திருப்பெருந்துறை கீழ்சமுத்திரக்கரையை அடுத்திருந்ததென்று இரண்டு சுலோகத்திற் சுருக்கமாயும் தெளிவாயும் தெரிவிக்கிறது.

---

*இது, பாண்டியமண்டலத்தைச்சார்ந்த சுந்தரபாண்டியவளநாட்டின்கண் இருந்தது என்று சிலகல்வெட்டுக்கள்கூறும். மாணிக்கவாசகர் இருந்ததாக மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள்கூறியகாலத்திற்குப் பலநூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் இராஜராஜசோழவளநாடு என்றும் இவ்வளநாடு பெயர்பெற்றிருந்தது.

† மிழலைக்கூற்றத்தின் இந்நடுவிற்கூற்று, சென்னைக் கல்வெட்டு இலாகாவின் 1908-ஆம்வருஷத்து 130-ஆம் இலக்கக்கல்வெட்டிற் பேசப்பட்டிருக்கிறது.

‡மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமிஐயங்காரவர்கள் தம்முடைய "Ancient India" அல்லது புராதனஇந்தியாவின்படங்களொன்றில் மிழலைநாட்டையாண்ட எவ்வியின்தேசத்தைத் திருநெல்வேலிஜில்லாப்பக்கத்திற்காட்டியிருப்பது எக்காரணத்தினால் என்று விளங்கவில்லை.

“ப்ராங்முக²: ப்ரயயௌ தீ⁴மாந் ப்ராக்ஸமுத்³ரதடம் ப்ரதி ।
கோஶவ்ராதாந்விதோ தே³ஶே ஸைந்யைர்யாவஸ்தி²த: ॥
மத்⁴யே விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய ப்ராயாத்ஸ ப்ரதி²தௌஜஸ: ।
ஸ்ரீமஹாதீர்த²மிதி க்²யாதம் ஸம்ப்ராப்யாநந்த³நந்த³ந: ॥”*

அதாவது (குதிரைவாங்கப்புறப்பட்ட அந்த) “புத்திமான் கிழக்கு முகமாகக் கீழ்சமுத்திரக்கரையைநோக்கிச் சென்றார். கணக்கற்ற பணக்குவியலுடனும் சேனையுடனும் கூடினவராய் ஆங்காங்குச் சிரம பரிஹாரத்திற்காக வழியில் தங்கித்தங்கிப்போன அவர், தனக்குயர் வில்லாத “ஸ்ரீமகாதீர்த்தம்” அல்லது “திருப்பெருந்துறை” [ஸ்ரீமகா தீர்த்தம் = திருப்பெருந்துறை; ஸ்ரீ = திரு; மகா = பெரும்; தீர்த்தம் = நீர்த்துறை.] என்னும் சிவஸ்தலத்தை அடைந்தார்.

இவ்விருசுலோகங்களினின்று திருப்பெருந்துறை மதுரைக்குக் கிழக்குத்திக்கிலேதான் இருக்கிறது என்பது வியக்தமாகவிளங்குகிறது.

III. மற்றும், மூன்றுசிவஸ்தலங்களைக்குறித்த விடுகதையைப் போன்ற பழமொழியொன்று புதுக்கோட்டைக்குத்தென்கிழக்குப்பாகத் தில்வழங்கிவந்தது. அப்பழமொழி, “கரை குளத்தினின்று ஒருகாதம்; துறையினின்று ஒருகாதம்” என்பதுதான். இவ்விடுகதையில் மூன்று ஸ்தலங்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கரை என்பது, அன்னம் முடியைத்தேடுவதாகவும், வராகம் அடியைத்தேடுவதாகவும் செய்யப் பட்டஆச்சரியகரமானவேலைப்பாடமைந்த “லிங்கோத்பவர்” விக்ரகத்தைக்கொண்டு முற்காலத்திற் பெயர்பெற்றிருந்த பழங்கரைத்தலம். குளம் என்பது, தேவாரத்திற்கூறப்பட்டுள்ள வைப்புத்தலங்களுள் ஒன்றாகிய வரந்தை என்று சிலர் ஊகிக்கும் பிரசித்திபெற்ற திருவரன் குளம்†. துறை என்பது பிரஸ்தாபத்திலுள்ள திருப்பெருந்துறை.

*ஹாலாஸ்யமாஹாத்மியம் 64-ஆம் அத்தியாயம் 42, 43, 44-ஆம் சுலோகங்கள்.

† மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இத்தலமான்மியத்தைப்பாடஆரம்பித்து நாட்டுப்படலத்துடன் சில அசௌகரியங்களைமுன்னிட்டு நிறுத்திவிட்டார்கள். மகாமகோபாத்தியாயர் பிரும்மஸ்ரீ சாமிநாதையரவர்கள் அச்சிட்டிருக்கும் பிள்ளையவர்களின்பிரபந்தத்திரட்டைப்பார்க்க.

இவ்விடுகதைரூபமாக, பழங்கரை எங்கேயிருக்கிறது? என்று கேட்ட ஒருவருக்கு "(பழங்)கரை(திருவரன்)குளத்தினின்று ஒருகாததூரத்திலும்; (திருப்பெருந்)துறையினின்று ஒருகாததூரத்திலும் உளது" என்று மறுமொழிகொடுக்கப்பட்டதாம். ஆகவே, திருப்பெருந்துறை மற்ற ஆதாரங்களின்படி எவ்விதம் அமையுமோ அவ்விதமே புதுக்கோட்டைக்கு ஏறக்குறைய 25-மைல்தூரத்திலுள்ள ஸ்தலமென்று ஏற்படுகிறது. அரணதாங்கி புதுக்கோட்டையினின்று இருபதுமைல் என்று கூறும்பொழுது விடுகதையிற்காட்டியகணக்குத் தவறன்றென்றுவிளங்கும்.

ஆதலால், திருப்பெருந்துறை மிழலைநாட்டு ஊர் என்றும், அந்நாடு தஞ்சாவூர்ஜில்லா ஆளுடையார்கோவிற்பாகத்தை உட்கொண்டதென்றும், ஆதலால் திருப்பெருந்துறை என்னும் ஸதலம், ஆளுடையார் கோவிலே என்றும் கொள்ளல்வேண்டும.

IV. திருப்பெருந்துறை மேலைச்சமுத்திரக்கரையில் இருந்திராது என்று திருவிளையாடற்புராணத்தினின்று காட்டலாம்.

குதிரைவாங்கப்புறப்பட்ட மாணிக்கவாசகர் எத்திக்கிற்போனார்?

"மேலுறு சாபந் தீர விந்திரன் வெள்ளை யானை
காலைவந் திறைஞ்சுந் தொல்லைக் கானையம் பதிய டைந்தார்"*

என்று தில்லைநம்பி கூறியிருக்கிறார். இதிற் சுட்டிக்காட்டியிருக்கும் ஸ்தலம் திருக்கானப்பேர் அல்லது காளையார்கோவிலாம். (அடுத்த பாட்டையும்பார்க்க). இது மதுரைக்குச் சுமார் 40 மைலுக்குக்கிழக்கிலுள்ள ஊர். மேலைச்சமுத்திரக்கரைக்கு மதுரையினின்றுபோகும் ஒருவருக்குக் காளையார்கோவிலில் என்னவேலை இருந்திருக்கக்கூடும். அதிகமாகவளர்ப்பானேன்! வடமொழி ஹாலாஸ்யமாகாத்மியத்திற் கூறியபடி,

"ப்ராங்முகஸ்ஸ ப்ரயயௌ தீமாந் ப்ராக்ஸமுத்ரதடம் ப்ரதி ।"

"அம்மேதாவி கிழக்குமுகமாகக் கீழ்சமுத்திரக்கரையைநோக்கிப் புறப்பட்டார்" என்றே கொள்ளல்வேண்டும்.

---

*திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணம் 27-ஆம் திருவிளையாடல் 31-ஆம் பாட்டையும் 32-ஆம் பாட்டையும் பார்க்க.

V. "ஆளுடையார்கோவில்" என்பதற்குப்பொருள் ஆளுடைய நாயகரதுகோவில், அதாவது ஒரு பக்தரை (ஆசிரியவடிவங்கொண்டு) ஆட்கொண்டருளியபெருமானிடம் என்பதாம். இவ்வூருக்கேற்ற இவ்வருமைப்பெயரை விட்டுவிடக்கூடாதென்று தில்லைநம்பி தமது திருவிளையாடற்புராணத்தில், "(பெருந்)துறையாளுடையநாயகன்"* என்று கூறியிருக்கிறார். வடமொழி ஹாலாஸ்யமாகாத்மியத்திலும்

"ஜநவந்நாதர்" "ஆள்உடையநாயகன்"

[ஜநம் = ஆள்; ஜநவாந் = ஆளுடையவன்; நாதன் = நாயகன்]

என்று பத்துப்பன்னிரண்டு இடங்களிலும்,

"ஜநவத்ஸ்வாமிநம்" அல்லது "ஆளுடையஸ்வாமியை"†

என்று ஓரிடத்திலும் கூறியிருப்பதைக்காண்க. இவ்வூர் ஸ்வாமியின் மற்றநாமங்களில் அசுவநாதர், உபதேசஸதலநாயகர், உபாத்தியாயர், குருந்தவனேசுவரர், முந்நூற்றொருவர் என்ற பெயர்களும் கவனிக்கத் தக்கவை. ஆதலாற் பெருந்துறையென்பதும் ஆளுடையார்கோவில் என்பதும் ஒரு ஊரையேகுறிக்கின்றன என்று கொள்ளலாம்.

VI. கானநாட்டுவிருத்தாந்தத்தைக்கூறும் தேர்க்காட்டூர்க் கையெழுத்துப்பிரதி பழையநூலாகவே‡தோன்றுகிறது.

---

* 28-ஆம் திருவிளையாடலின் 13-ஆம் பாட்டு.

†64ஆம்அத்யாயம் 53ஆம் சுலோகத்தைப்பார்க்க. செப்புப்பட்டயம் முதலியவற்றிற்காணப்படுகிறது என்று மகாமகோபாத்யாயர் பிரும்மஸ்ரீ சாமிநாதையரவர்கள்கூறும் ஆளுடைய (பரம)ஸ்வாமி என்னும்பெயர் இப்பெயரைச்சார்ந்ததாகக்கொள்ளலாம்.

‡ இது எக்காலத்துநூல் என்று கூறமுடியாது. அதிற்கண்ட கானநாட்டின்பிரிவுகளையோசித்தால் நவீனநூலாக அதைக்கொள்ளுவதுதவறு என்றே விளங்கும். கானநாட்டின்பிரிவுகளைப்பற்றிப்பேசுமிடத்து,

"அன்னமிடு சோமனெனு முக்கிரப் பெருவழுதி அம்புவியில் ஆளும் நாளில்
அரிதான நற்குடி நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ஆராய்ந்து தேடிவைத்த
நன்னிலந்தன்னில்—ஏழுகூற்றம்" பதினெட்டுநாடு

"வெ(ற்றி)த்திவாழ்கின்றதிருமிழலைக்கூற்றமிகுந்தமுத்தூர்க்கூற்றம்
பத்தியான அரும்பூர்க்கூற்றம்பாரமான திருக்கானைக்கூற்றம்
முத்தமிழ்சேர்தொகுவூர்க்கூற்றம்முதன்மையானகொடுமளூர்க்கூற்றம்
எத்திசையானஇளையான்குடிக்கூற்றம்"

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்நூலில், திருப்பெருந்துறையைப்பற்றிக்கூறியிருப்பது அத்தலம் கானநாட்டைச் சேர்ந்தது என்பதை விளக்கும். "மாணிக்கவாசகர்திருவிளையாட்டம் பெருந்துறை கைலாசநாதர் குருதேசிகனூடு" என்று அத்தலமிருந்த குறும்பர்நாட்டைக்கூறித் "திருமாணிக்கநல்லூர்"* என்பதையும் அதன்சம்பந்தமாக எடுத்தெழுதி, அதன் கீழ்

முத்தூர்க்கூற்றம் என்பது புறநானூற்று 24-ஆம் பாட்டிற் கூறப்பெற்ற மூத்தூற்றுக்கூற்றமென் றெண்ணலாம். முத்தூற்றுக்கூற்றம் மிழலைநாட்டையடுத்திருந்ததாக அந்நூலிற்கூறியவிதம் இங்கும் மிழலைக்கூற்றத்தையடுத்து முத்தூர்க்கூற்றம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இக்கூற்றம் இராமநாதபுர சமஸ்தானத்தின் வடக்கில் ஒருபாகத்தைக் கொண்டிருந்ததென்றும், "உலகளந்தசோழநல்லூர்" என்ற பிரதிநாமத்தையுடைய கப்பலூர், அஞ்சுகோட்டை முதலிய ஊர்களைக் கொண்டிருந்ததென்றும் சென்னைக் கல்வெட்டு இலாகா 1909-ஆம் வருஷத்து 59-ஆம் கல்வெட்டினாலும் 1907-ஆம் வருஷத்து 408-ஆம் கல்வெட்டினாலும் அறிகிறோம். அடியார்க்குநல்லார் சிலப்பதிகாரம் காடுகாண்காதையுரையில்ஆதியிற் சோழநாட்டைச்சேர்ந்திருந்து பிறகு பாண்டியநாட்டின் பாகம ஆயிற்று என்றுகூறும் முத்தூர்க்கூற்றம் இப்பிரிவுதானென்று கொள்ளலாம். கானை என்பது புறநானூற்று 21-ஆமபாட்டிற்கூறப்பெற்ற கானப்பேராம். தேவாரத்தைப்பார்க்க. கானைக்கூற்றமென்பது புறநானூற்றுவிசேடக்குறிப்பின் 3-ஆம் பக்கத்திற்கூறியுள்ள திருககானப்பேர்க்கூற்றம். இது காளையார்கோவிலை உட்கொண்டபாகம். மிழலையும் கானையும் ஸதலங்களாகையால் திருமிழலைக்கூற்றமென்றும் திருக்கானைக்கூற்றமென்றுங் கூறப்பட்டன. இளையான்குடியென்பது இராமநாதபுரத்தைச்சேர்ந்த இளையான்குடிநாடாக இருக்கலாம். அரும்பூர்க்கூற்றம், கொடுமுளூர்க்கூற்றம், தொகுவூர்க்கூற்றம் ஆகிய கூற்றங்களுள் ஒன்று, கானநாட்டார்க்கும் கோனாட்டார்க்கும் நேர்ந்த சச்சரவுகளை விளக்கும் சாசனங்களில் அடிக்கடிகூறப்படும் அதளிக்கூற்றமாகவேண்டும்.

*திருப்பெருந்துறைப்புராணம் பெருந்துறை விசேடப்படலம் 17-ஆம் பாட்டினின்றும், மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலம் 6-ஆம் பாட்டினின்றும் இவ்வூருக்குப் பவித்திரமாணிக்க(புர)ம என் றொருபெயர் இருந்ததென்று நன்குவிளங்குகிறது. இவ்வூரிலுள்ள ஸ்வாமி (திரிமூர்த்தி) தேசிகர், (ஜகத்)குரு என்ற நாமங்களைப்பெறவே "குறும்பர்நாடு" என்றது "குருதேசிகனூடு" ஆயிற்று. "குறும்பர்நாடு" என்றபெயரால், ஆவுடையார்கோவில் இருக்குமிடமானது ஆதியிற் குறும்பவேளாளர் என்ற ஒரு காராளர்வகுப்பினரைச்சேர்ந்ததென்று அறியலாம். ஒரு "எழுதரும்புகழான்" திருப்பெருந்துறைப்புராணத்திற்கூறியவிதம், "கங்கைசூழ்காசிநின்றும்" வரவழைக்கப்பட்டிருந்த அந்தணர்களுக்கு அந்நிலத்தின் ஒருபாகத்தை அளித்தான் எனறும், பிறகு குறும்பர்கள் தங்கள் நிலத்தை இவர்களிடத்திருந்து அடையமுயற்சிசெய்து பாண்டியன்முன் இ[illegible] நிலம்,

" ....மன்னவாமறையோரென்பார்

முன்றமதென்பாராயின்முயலுக்குக்கோடுண்டென்று" பெரு. படலம், 6[illegible]

வாதித்துப் "பன்னிரண்டுஆள்பரிசம்" வெட்டினாலும் நீர் ஊறாது என்[illegible] அவர்கள்நிலத்திற்கு அடையாளம் கூறினாரென்றும், ஆவுடையார் பிராமண[illegible] பக்கம் வழக்குரைத்து வெட்டியவுடன்,

" தடையறவே நீரூற்றங் தங்காமல் வந்துவிடும்"

என்று சாதித்து,

எல்லையாக உப்பாறு என்பதனையும், பாம்பாற்றின் முகத்துவாரத்தி லுள்ள திருப்புனவாயிலின்பக்கத்திலிருக்கும் சுந்தரபாண்டிய பட்டினத்தைக்குறிக்குமோ என்று எண்ணக்கூடிய "நாங்கன் பாண்டியபட்டினம்" என்பதையும் மற்ற எல்லைகளுடன்சேர்த்திருப் பது* அத்தலத்தின் ஸ்வாமிபெயர்களாகிய தக்ஷிணகைலாசநாதர், திரிமூர்த்திதேசிகர், ஜகத்குரு என்பவற்றுடன் கவனிக்கத்தக்கது.

VII. (1) திருப்பெருந்துறையைக் கடற்கரையூராகக் கவிகள் வர்ணித்திருப்பது அவ்வூரைக்கொண்ட மிழலைநாட்டைப்பற்றியே. முந்நீரையடுத்தது மிழலையென்பது புறநானூற்று 24-ஆம் பாட்டால் "வெள்ளிடைமலைபோல்" விளங்குகிறது. ஆளுடையார்கோவிலுக் குத் தென்கிழக்கிற் பன்னிரண்டுமைல்தூரத்திலுள்ளதும் மிழலைச் சதகம் 41-ஆம்பாட்டில் மிழலைநாட்டிலிருந்ததாகக்கூறப்பெற்றது மான திருப்புனவாயில், கடற்கரையை ஒட்டியது. எவ்விதம் இந் நாட்டிற்குக் கீழெல்லை "உப்பாறு" என்று தேர்க்காட்டூர் ஓலைச் சுவடியிலெழுதப்பட்டிருக்கிறதோ அவ்விதமே ஞானசம்பந்தசுவாமி களும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் புனவாயிலைப்பற்றிப் பின்வரு மாறு கூறியிருக்கிறார்கள்.

"கங்கை தனையழைத்துக் கீழாறாய்வாருமென்று"
கட்டளையிட்டு, இதைப் பரிசோதிக்கவந்தமன்னர்முன்,

"அப்படியே யாங்குவெட்டி யாழமட்டுங் காணுமுன்னே
கங்கைபொங் கிக்குதித்துக் கீழாறு யோட"

நீரூற்றங்காட்டினாரென்றும், அதனால்,

"கல்வெட்டி நாட்டினார் காராள ரெல்லையிலே;
வேதியர்க ளெல்லை விதவிதமாய்க் கல்நாட்டி
அந்தணர்க்குக் காணி யறுதியிட்டார் வந்தமன்னர்;
குறும்ப ரனைவோருங் கூடி விசாரமிட்டு
அந்தணர்க்குக் காணி யறுதியிட்டோமென்றுசொல்லி
ஊர்குடியும் விட்டு ஒதுங்கினார் தென்திசையில்"

(ஆவுடையார் வழக்குரைத்த அம்மானை) என்றும் அறிகிறோம்.

மேற்கண்டவிஷயம், "விழுப்பமுள்ளசூத்திரர்வாழ்மிழலைநாடு" என்று இந் நாட்டைத் திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணத்திற்கூறியிருப்பதனா லும் விளங்கும்.

* இப்புத்தகத்தில் ஔவைபாட்டென்றுகூறப்பெற்ற எல்லைப்பாட்டுக் கள் பல உள. அவை எனக்கு விளங்கவில்லை. திறமையுள்ளவர் ஒருவர் இப் புத்தகத்தைப்பரிசோதித்துப் பிழையற ஒரு காளுட்டுப்படத்துடன் அச்சிடுவித் தல் பழையசரித்திரசர்ச்சைகளில் முயற்சிப்பவர்களுக்கு அதிக உபயோகமுள்ள காரியமாகும். குறும்பர்நாட்டின் கீழெல்லை பின்வருமாறு இவ்வோலைச்சுவடி யில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

"மாணிக்கவாசகனாயினோர் திருவிளையாட்டம்பெருந்துறை கைலாசநாதர் குரு தேசிகனாடு, ஆதிஆவுடையாருக்கும் மூர்த்திதலம் திருவடி திருமாணிக்கநல் லூர் ஆவுடையார் எல்லை.

“நரல்சுரி சங்கொடு மிப்பியுந் திங்கல மல்கிய
பொருகடல் வெண்டிரை வந்தெறி யும்புனவாயிலே” மூன்றாந்திருமுறை.

“கற்குன்றுந் தூறுங் கடுவெளி யுங்கடற் கானல்வாய்ப்
புற்கென்று தோன்றிடு மெம்பெரு மான்புன வாயிலே” ஏழாந்திருமுறை.

மிழலைநாடு சமுத்திரக்கரையை, அடுத்திருந்தது என்பது *மிழலைச்சதகத்தினின்றும் வியக்தமாகத் தெரிகிறது. அங்கு வசித்து வந்த காராளவேளாளர்களுக்குட்பட்டநிலத்தின் எல்லைகள் பின்வருமாறு இச்சதகத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

“கேளும் புகழிரும் பாபுரி மேலெல்லை கீழெல்லைநீர்
நீளுங் கடலந்தப் பாம்பாறு தெற்கெல்லை நேர்வடபா
லாளும் புவியெல்லை தானம் புவிநதி யாய்விளங்கும்
வேளும் புகழெழிற் காராளர் வாழு மிழலையிலே”

இப்பாட்டில் இரும்பாபுரியென்பது மேலேகூறப்பட்ட இரும்பாநாடாம். அம்புலியாறு சுலோசனுபாய்சத்திரத்திற்கருகில் சமுத்திரத்திற்கலக்கும் புதுக்கோட்டைச்சீமையாறு. பாம்பாற்றிற்கும் அம்புலியாற்றிற்கும் இடையில் உள்ள வெள்ளாறு,

....“செழும்பூந் தரங்கச் சுவேதமெனும்
நதிவந் துலாவிய நாட்டார் மிழலை நராதிபரே”

என்ற அடிகளிற் கூறப்பெற்றது.

(2) இதுநிற்க, “பெருந்துறை” என்பதை “முசிரிபோன்ற பெரியதுறைமுகப்பட்டினம்” என்றெண்ணி இக்காலத்தாருட் சிலர் ஏன் இடர்ப்படுகிறார்கள்? பலகாலத்திற்குமுன்னெழுதப்பெற்ற ஹாலாஸ்யமாஹாத்மியத்தில் திருப்பெருந்துறையை “ஸ்ரீமகாதீர்த்தம்” என்றன்றோ கூறியிருக்கிறது. திருப்பெருந்துறையைக் கடற்றுறைப்பட்டினமென்று இந்தநூலாசிரியர் எண்ணியிருந்தால் “கடற்றுறை” என்றபொருளைக்கொண்ட தகுந்தவடமொழிப்பதத்தை உபயோகித்திரார? தமிழ்நூலாகிய திருப்பெருந்துறைப்புராணத்திலும்,

---

நலலதபபா ஆவுடையார குறுமபூரஎலலை நெரகிளககு உயபாறு கொளரை கரை ஆறெருடிநாஙகனபாணடியபடடணம தெனனஙகுடி மாவூரகரை விசித்திடை நாகபபாகுளநதபுரவுநடு திலலைமெடுநாடடுகலலெ”

* இச்சதகத்தை அன்புடன் உதவியவர் மிழலைச்சதகத்தை யியற்றிய சர்க்கரைப்புலவர்மரபிலுதித்தவரும் மன்னார்குடிப் பிண்டிலேகாலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவரவர்கள்.

"ஒழிதரான் வெட்டுந் தோறு முறுபுனல் பெருகி யெங்கும்
வழிதரப் பரவ லாலே பெருந்துறை யெனும்பேர் வாய்ந்தது" என்றும்,

"இறைவன் முன்ன மெதிர்வழக் காடி வெட்டு*
நிலவடு வகத்தி னின்று நீரெழு நீர்மை தன்னால்
பெருந்துறை யென்றோர் நாமம் பெற்றது"

என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. முன்காட்டியபடி ஆவுடையார் வழக்குரைத்து வெட்டியவுடன் நீர்ப்பெருக்கைக்காட்டியகாரணத்தினாலன்றோ "திருப்பெருந்துறை" என்றபெயரை இத்தலம் அடைந்தது.

எனக்குத்தெரிந்தமட்டில் மாணிக்கவாசகர் அடைந்தகடற்றுறை பரஞ்சோதிமுனிவர்திருவிளையாடற்புராணத்திற்கூறியுள்ளகடற்றுறைதான்; அதாவது: அவர், சிவபெருமானது "கருணை வெள்ளப் பெருங்கட னிறைந்துறை பெருந்துறை யடைந்தார்."†

(3) மாணிக்கவாசகர் மதுரையைவிட்டுப்புறப்பட்டபொழுது பெருந்துறையைநினைத்துப்புறப்பட்டவர் ஆகார். பலகாலமாய்த் துறைமுகங்களாகவழங்கிவரும் தொண்டி, நாகபட்டினம் முதலிய துறைகளிற் குதிரைகள் இறங்கிவரும் வழக்கத்தையறிந்து கீழ்சமுத்திரக்கரையைநோக்கிப்புறப்பட்டார். போகும் மார்க்கத்தில் திருப்பெருந்துறையைநெருங்குலைகயில்,

"திருந்துமுற் றவத்தி னாலே செல்வமே லாசை விட்டுப்
பரந்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டு பன்முறை யதிச யித்திப்
பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெந்தை
பொருந்திய தலங்க டம்முட் டலமிது போலொன் றின்றே"‡

என்று அதிசயித்து அவ்வூரில் மயங்கி நின்றுவிட்டார். ஆளுடையார்கோவிற்பெண்குழந்தைகள் பாடிவரும் கும்மிப்பாட்டொன்றில்,

---

* பெருந்துறைப்படலம், 78. மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலம், 2-3. இவ்விதம் வெட்டப்பட்டுக் கங்கைநிறைந்துநின்றதடாகம் திருவெம்பாவையில் "மெய்யார்(பெருமைநிறைந்த)தடம்பொய்கை" என்றும், வடமொழி ஹாலாஸ்ய மாஹாத்மியத்தில் "ஸ்ரீமத்தடாகம்" என்றும் கூறியிருக்கும் தீர்த்தமாக இருக்கலாம்.

† 68-ஆம் படலம் 29-ஆம் பாட்டு.

‡ வேம்பத்தூரார்திருவிளையாடற்புராணம், 27-ஆம் திருவிளையாடல் 40-ஆம் பாட்டு.

" பாதையி ருப்பத றியாமல் —திகைப் *
பூடுமி தித்தவர் போலானார்"

என்று கூறுவதற்கேற்ப, "செயல்வேறாகி" வந்தவிஷயத்தைநினையா மல் 'மார்க்கவசத்தினால்'† அடைந்த ஊரிலேயே எப்பொழுதும் இருப்பதாகத் தீர்மானித்து,

"ஹாலாஸ்யாதி ... "

"மோக்ஷப்ராப்தியின்பொருட்டு இவ்வூரிலேயே இருக்கப்போகிறேன்; மற்றோரிடத்திற்குப்போகமாட்டேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டார். இது குதிரைவாங்கும் உத்தேசமுள்ளவர்வார்த்தையாகவாதோன்று கிறது? ஆதலால்தான் பாண்டியனிடத்தில் அவன் அமைச்சர்கள்

" பெருந்துறை யடைந்தபோதே பித்துமேற் கொண்டான்"

என்று முறையிட்டார்கள்.

(4) இவர் இவ்விடத்திற் குதிரைவாங்கவந்தவரல்லர் என்பது வேறுவிதமாகவும் வியக்தமாம். எவ்விதம் எனின், தம்முடன்வந்த மனிதர்களை மதுரைக்குத்திரும்பச்செய்தபொழுது,

" வரர்புக ழாடித் திங்களிற் குதிரை வந்திடா தாவணி மதியிற்
கரைதோறு மிறங்கு மையமோ வில்லை" (வேம்பத்தூரார்திருவிளை யாடற்புராணம், 27-ஆம் திருவிளையாடல் 42-ஆம் பாட்டு.)

என்றன்றோ பாண்டியனுக்கு எழுதியனுப்பினார். பாண்டியனும் இவர் மதுரைக்குத் திரும்பியதும்,

" மறங்கடி பொருட னக்கு வாசியெவ் வளவு கொண்டீ
ரிறங்கிய துறைநா டேதேது" (ஷை 72-ஆம் பாட்டு.)

என்று கேட்டதும் கவனிக்கத்தக்கதே.

" பித்த னுயொழிந் தேனெம்பி ரானுக்கே" என்றவிதமாக நடவாமல், குதிரைவாங்கும் எண்ணத்துடன் மேற்கூறிய ஆவணி மதியில் "கரைதோறும்" போய்ச் சுந்தரபாண்டியவளநாட்டிலுள்ள

---

* திகைப்பூடு என்பது அரணையென்ற ஜெந்துவாம். அதை மிதித்தவர் களுக்குத் திகைப்பு அல்லது புத்திமயக்கம் உண்டாகுமாம்.

†வடமொழி ஹாலாஸ்யமாகாத்மியத்தின் 64-ஆம் அத்தியாயத்தின் 43-ஆம் சுலோகத்தையும் 47-ஆம் சுலோகத்தையும் பார்க்க.

"தென்னன்பெருந்துறை"யைக்கொண்ட பாண்டிநாட்டுத் தொண்டி போன்ற துறைமுகப்பட்டினங்களில் வேண்டிய அளவு குதிரைகள் கிடைக்காமல் இவர் இடைஞ்சற்பட்டிருந்தால் நாகபட்டினம், தோப் புத்துறைபோன்ற சோழநாட்டுத்துறைமுகங்களுக்கும்* போயிருப் பார். விஷயம் வேறாகவன்றோமுடிந்தது. இவர் வந்தகாரியத்தை மறக்க, மிழலைநாட்டுநரிகள் பரியாயின!

VIII. இருநூற்றைம்பதுவருஷத்திற்குமுன்னுள்ளகாலத்தை மிகவும்பழையகாலமென்று சொல்லக்கூடாது. ஆயினும் அக் காலத்திற் பெருந்துறையை ஆவுடையார்கோவிலென்றுகொண் டிருந்தார்கள் என்று வியக்தமாகத்தெரிகிறது. பதினேழாம்நூற் றாண்டிற் பிரபலமாகவாழ்ந்த திருமலைச்சேதுபதியின் ஒருசாசனத் தின் பின்கண்டபாகத்தைப்பார்க்க.

"ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிவாஹனசகாப்தம் ஆயிரத்தைந்நூற்று எண் பத்திரண்டுக்குமேல் செல்லாநின்ற சார்வரிநாமஸம்வஸ்ரத்து...... காலத்தில் திருப்பெருந்துறையில் ஆவுடைய பரமசுவாமியாருக்கு உஷத்காலபூஜைக்கு ஸ்ரீ திருமலைசேதுபதிபுண்ணியமாக தானசாஸன பட்டையம் கொடுத்தபடி."

IX. ஆவுடையார்கோவில் என்ற ஊர் வடக்கூர் தெற்கூர் என்ற இருபாகங்களாகப் பிரிந்திருக்கிறதென்றும், ஆத்மநாதர்கோ வில் தெற்கூரில் இருக்கிறதென்றும், வடக்கூரிலுள்ளகோவில் அர்த்த மண்டபத்தில் ஒரு சிலாசாசனம் காணப்படுகிறதென்றும், அக்கல் வெட்டின் சிலபாகங்கள் பின்கண்டபடி என்றும் தெரியவருகிறது.†

---

* கடல்கொண்டழிந்துபோன காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் செல்வதாக உத்தேசித்திரார். மணிமேகலை 25-ம் காதையைப்பார்க்க. ஞானசம்பந்தசுவாமி கள் நாகபட்டினத்தை,

"வரையார் வனபோல வளரும் வங்கங்கள்
கரையார் கடனாகை"

என்று கூறியிருக்கிறார்.

† இவ்விஷயத்தைப்பற்றி என் நண்பர் பட்டுக்கோட்டைவக்கீல் மகா-ா-ஸ்ரீ வெங்கடேசுவர ஐயரவர்கள் அன்புடன் எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்கள். மற்றப் பாகங்கள் அச்சுக்கோர்த்தானபிறகே இவ்விஷயம் எனக்குத்தெரியவந்தபடியால் இதை எவ்விடத்தில் அச்சிடவேண்டுமோ அவ்விடத்திற் சேர்க்கக்கூடவில்லை.

"..........திருப்பெருந்துறையான பவித்ர மாணிக்கசதுர்வேதி மங்கலத்து.........திரிபுவனவீரதேவர்க்கு யாண்டு எழு(முப்)பத்தி நாலாவது.........கல்லிலும் செம்பிலும்வெட்டிக்கொள்க"

இக்கல்வெட்டினால் திரிபுவனவீரதேவர்காலத்தில் ஆளுடையார்கோவிலையே திருப்பெருந்துறைஸ்தலமாக எண்ணியிருந்தார்கள் என்று விளங்கும். இத்தலத்திற்குப் பவித்திரமாணிக்கபுரம் என்று வேறொருபெயர் இருந்ததென்று திருப்பெருந்துறைப்புராணம் மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலத்தினின்று அறியலாம்.

திரிபுவனவீரதேவர் யாரென்றும் அவர் காலம் எது என்றும் விசாரிக்கலாம். இப்பெயரைக்கொண்ட சோழவம்சத்து அரசர் இருவர் இருந்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் (மூன்றும்) குலோத்துங்கசோழன் என்ற பெயரைத் தரித்துக் கோவில்கட்டுவதில் அதிக கீர்த்தியடைந்தவர். சிதம்பரத்திலுள்ள நடராஜர்கோவிலையும், கச்சியிலுள்ள ஏகாம்பரநாதர்கோவிலையும், மதுரையிலுள்ள சுந்தரேசுவரர் கோவிலையும், திருவிடைமருதூரிலுள்ள மகாலிங்கேசுவரர்கோவிலையும், கும்பகோணத்திற்கு ஒருமைலுக்கு மேற்கேயிருக்கும் தாராசுரத்தி*லுள்ள ஐராவதேசுவரர்கோவிலையும், கும்பகோணத்திற்கு மூன்றுமைலுக்குக் கிழக்கிலுள்ள திரிபுவனம் கம்பஹரேசுவரர்கோயிலையும், திருவாரூரிலுள்ள தியாகராஜஸ்வாமிகோயிலையும் இவர் கட்டினார், அல்லது புதுப்பித்தாரென்று தெரியவருகிறது. இவர் சிலாசாசனங்கள் அநேகமாய் மேற்கண்டகோவில்களிற் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் இச்சோழராஜன்காலத்திலேயே மேற்கண்ட திருப்பெருந்துறைச் சிலாசாசனம் வெட்டப்பட்டதென்று எண்ணலாம். இவர் கி. பி. 1178-ஆம்வருஷம்முதல் கி. பி. 1216-ஆம்வருஷம் வரை அரசராக இருந்தார். ஆகையால் ஆளுடையார்கோவிலை எழுநூறுவருஷங்களுக்குக் குறையாமல், திருப்பெருந்துறையென்று எண்ணிவந்திருக்கிறார்கள் என்பது வியக்தம். திரிபுவனவீரதேவர் என்பவர் இவரல்லர்; 1331 அல்லது 1332-ஆம்வருஷத்தில் அரசரான சோழராஜனென்றுகொண்டாலும்; ஐந்நூற்றைம்பதுவருஷங்களாகத் தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலையே திருப்பெருந்துறைஸ்தலமென்று வியவகரித்துவந்திருக்கிறார்களென் றறியலாம்

---

* ராஜராஜேசுவரம் என்பது ராராசுரம் ஆகி, தாராசுரம் என்று மாறியதாம்.

X. தமிழில் நான்குபுராணங்கள் திருப்பெருந்துறையைப்பற்றி இருக்கின்றனவென்றும், இந்நான்குபுராணங்களும் தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவில்சம்பந்தமாகவே இயற்றப்பெற்றிருக்கின்றன வென்றும் மஹாமஹோபாத்தியாயராகிய பிரும்மஸ்ரீ சாமிநாதைய ரவர்கள் பதிப்பித்திருக்கும் திருப்பெருந்துறைப்புராணத்தின்முக வுரையினின்று அறிகிறோம். இவை முறையே சுமார் முன்னூறு வருஷங்களுக்குமுன்னும், (கி. பி. 1628-ஆம்வருஷத்தில்) நூற்றைம் பதுவருஷங்களுக்குமுன்னும், (தஞ்சாவூர்த் துளஜேந்திரமகாராஜா அவர்கள்நாளில்) நூற்றிருபதுவருஷங்களுக்குமுன்னும், ஐம்பது அல்லது அறுபதுவருஷங்களுக்குமுன்னும் எழுதப்பட்டனவாகும். இதனால் வடமொழி ஹாலாஸ்யமாஹாத்மியமும், வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடற்புராணமும் எழுதப்பட்ட அக்காலத் தபிப்பிராயத் தையே பிற்காலத்தார்கொண்டிருந்தார்கள் என்று நன்குவிளங்கும். திருப்பெருந்துறை மேலைசசமுத்திரக்கரையிலுள்ளதோ என்று மயங்குகிறவர்கள் இக்காலத்தாருட் சிலரே என்று எண்ணுகிறேன்.

சகல நடவடிக்கைகளும் பலநூற்றாண்டிற்குமுன் தில்லைநம்பி எழுதியபடியே இன்றும் ஆளுடையார்கோவிலில் நடந்துவருகின் றன. அவ்வூர் உத்ஸவங்கள் மாணிக்கவாசகரைச் சார்ந்தனவே. குருந்தமரம், பள்ளிக்கூடப்பிள்ளையார் முதலியவற்றைப்பற்றிப் பரக்க மகாமகோபாத்தியாயர் பிரும்மஸ்ரீ சாமிநாதையரவர்கள் மிகுந்த சிரமத்துடன் ஆராய்ந்தெழுதியிருக்கும் மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளையவர் களது திருப்பெருந்துறைப்புராணப்பதிப்பின்முகவுரையைப்பார்க்க.

இத்துடன் நான் நிறுத்திவிடலாம். ஆயினும், மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள்கண்டிருக்கும் ஆக்ஷேபங்களுக்குக் கொஞ்சம் சமா தானம் கூறுவதே தகுதி.

I. திருப்பெருந்துறை “தெங்குதிரள்சோலைகளாற் சூழப் பட்டது. அது பலவும் பைங்கமுகும் செழித்துவளருமிடம்” என்பது ஒரு ஆக்ஷேபம்.

இவ்விதமரங்கள் மலையாளத்தைச்சோாதநாடுகளிலும் உண்டு. புதுக்கோட்டைச்சந்தையில் விற்பனைக்குவரும் தென்னங்கீற்றுக் களும் தேங்காய்களும் பெரும்பாலும் ஆளுடையார்கோவிற்பக்கத்தி லுள்ளமரங்களினின்று அடையப்பெற்று அரண்தாங்கிவண்டிகளில்

வருகின்றன. பலாமரங்கள் மதுரையினின்று தஞ்சாவூருக்குப் போகும் ரஸ்தாவிற்குக் கீழ்பாகங்களில் ஏராளமாயுண்டு.

2. "குருந்தமரமும், மலைநாட்டுமரமாகக் காணப்படுகிறது" என்பது வேறு ஒரு ஆக்ஷேபம்.

யாரிடத்தில் இதை மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள்கேட்டறிந்தார்கள் என்பது விளங்கவில்லை. இப்பொழுது புதுக்கோட்டைச் சீமையிலுள்ளகாடுகள் ஆதிகாலத்திலிருந்தகாடுகளில் நூற்றில் ஒரு பங்காகும். புதுக்கோட்டைக்குக்கிழக்கில் மலையின்பெயரேகிடையாது. அம்புக்கோவிலிலுள்ள ஒரு பிரபுவைப்பற்றி "அநுராகமாலை" எழுத ஆரம்பித்த ஒருகவி அவருக்குத் தசாங்கங்கூறக்கருதி அப்பக்கத்தில் மலை ஒன்றும் இல்லாதபடியாலும், புதுக்கோட்டைக்கு மேற்குப்பக்கங்களிலுள்ளமலைகளைக்கூறினால் வியவகாரத்திற்கு இடம் உண்டாகுமென்றுநினைத்தும், கொல்லிமலையை அப்பிரபுவினதுமலையாகக் கூறியிருக்கிறார். ஆயினும் புதுக்கோட்டைக்குக் கீழ்திக்கிலுள்ள குருந்தங்காடுகளில் வேண்டிய குருந்தமரங்கள் இப்பொழுதும் அகப்படும். அம்மரத்தின் எண்ணெய், இப்பாகங்களில் "ஐயெண்ணெய்த்தைலம்" என்ற ஒரு மருந்தெண்ணெய்செய்வதிற் சேர்க்கப்பட்டுவருவதுடன் ஏழைகளுக்கு விளக்கு எரிப்பதற்கும் உபயோகப்படுகின்றது. தைலாம்சமுள்ள இம்மரத்தின்பாகங்கள் தாமே எரியுமாதலால் தீவர்த்திக்குச்சமானமாக இவ்விராஜ்யத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டுவரும் எண்ணெய்வேண்டாத "சுழுந்து" இம்மரத்தின்குச்சிகள் அல்லது உசிலங்குச்சிகளாம்.

3. அச்சனன், நின்னலேபோன்ற மலையாளத்தில் இப்பொழுது வழங்கிவரும் சிலசொற்கள், திருவாசகத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பது மற்றொரு ஆக்ஷேபம்.

இவர் பாண்டியதேசத்து முக்கியமந்திரியாயிருந்தபோது அம்மண்டலத்தைச்சேர்ந்த மலையாளதேசத்தினின்றுகிடைத்திருக்கும் ஓலைகள் ("ரிபோர்ட்டுக்கள்") முதலியவற்றைவாசித்து அத்தேசத்து மொழிகளை அறிந்தார் என்றுசொல்வது தவறுமோ? அல்லது நேரில் விஷயங்களை அறிந்துகொள்ள, பாண்டியநாட்டுச் சுற்றுப் பிரயாணஞ்செய்யுஞ்சமயமொன்றில் மலையாளத்திற் சிலகாலந்தங்கியிருந்து அப்போது சிலமலையாளவார்த்தைகளையறிந்தார் என்று

சொல்லக்கூடாதோ ? இதுநிற்க. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள் எடுத்தெழுதியமொழிகள், மதுரைப்பக்கத்தில் மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்காலத்தில் உபயோகத்திலில்லையென்று தைரியமாக்கூறுவார்களா? இவர்கள் எழுதியிருப்பதைவாசிப்பவர்கள் அக்காலத்தில் மலையாளத்தில் வழங்கிவந்தபாஷை தமிழினின்றும் வேறு என்று நினைக்கும்படியிருக்கிறது. மலையாளம் என்னும்பாஷை தனியாக அப்பொழுது இருந்ததா? மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள் ஸ்தாபிக்க விரும்பும் மாணிக்கவாசகர்காலத்திற்கு500-வருஷத்திற்குப்பின்தான் மலையாளபாஷை உண்டாக ஆரம்பித்தது என்பது அநேகர் அபிப்பிராயம். பதின்மூன்றுநூற்றாண்டிலியற்றப்பட்ட இராமசரிதந்தான் இப்பாஷையின் ஆதிகாவியம் என்றும், திருவாதவூரர்காலத்திற்கு ஆயிரம்வருஷத்திற்குப்பின் எழுதப்பட்ட இக்காவியம் மலையாளத்தை விடத் தமிழையே அதிகமாக ஒத்திருக்கிறதென்றும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ நாகமையர் என்பவர் கூறியிருக்கிறார்.*

"யானுமோர் பேயனே யெவர்க்கும்†"

என்றுதோன்றும்படி நிஷ்டையிலிருந்தகாலத்தில், மலையாளத்திற்கு வெளியில் அக்காலத்தில் உபயோகத்திலில்லையென்று மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள்கூறும் சிலமொழிகளைக்கற்றுக்கொண்டு அவற்றை விட்டுவிட மனம்வராமல் திருவாதபுரீசுவரர் தம்முடைய திருவாசகத்திற் சேர்த்துவிட்டார்" என்று கூறியிருப்பது நியாயமாகுமா? பழையநூல்களிலுள்ள அநேகமொழிகள் இந்நாட்டில்

* திருவாங்கோடுவிருத்தாந்தம் இரண்டாஞ்சம்புடத்தைப்பார்க்க.

† பெருமாள்திருமொழி, 3, 8. இப்பெருமாள் மலையாளதேசத்தரசர்களுள் ஒருவர். இவர் கி. பி. எட்டாம்நூற்றாண்டில் இருந்திருக்கலாம். இவர் அக்காலத்திலில்லாத மலையாளபாஷையில் எழுதாமல் வடமொழியிலும் தமிழிலும் எழுதித் தம்முடையதமிழை 'இன்தமிழ்' 'நற்றமிழ்' என்று கூறியிருக்கிறார். இவருக்கு நூறுவருஷத்துக்குப்பின் இருந்திருக்கலாம் என்று எண்ணக்கூடிய சேரமான்பெருமாணயனாரும் குலசேகரப்பெருமாளைப்போல் மலையாளதேசத்தரசராவர். இவருக்குத் "திருவாலவாயின்மன்னியசிவன்" தம்முடைய திருமுகப்பாசுரத்தை மலையாளத்தில் எழுதாமல் தமிழில் எழுதியனுப்பினார். சேரமான்பெருமாணயனாரும் தம்முடையபிரபந்தங்களைத் தமிழிலேயே எழுதியிருப்பதன்றி, தம்முடைய "திரு ஆதியுலா"வில் தமிழ்ப்பாஷையை "ஒள்ளியதீந்தமிழின் றெய்வவடிவாள்" என்று மேலாகப் பாராட்டிப் பேசியிருப்பதுடன் மலையாளமறியாத தமிழனைப்போல் "மடல் வண்ணம்" "எழிலுடையவெண்பா" [illegible]த்தமிழ்" என்று ஒருவகைப்பிரயத்தனமுமில்லாமல் எழுதியிருக்கிறார்.

மறைந்துபோய் இன்னமும் மலையாளத்தில் வழங்கிவருகின்றன*. இவ்விதம் ஆங்கிலதேசத்தில் இப்பொழுது மறைபட்டிருக்கும் பல மொழிகள் அத்தேசத்தைவிட்டு கி. பி. 17-ம் நூற்றாண்டில் அமேரிக்காவுக்குப்போனவர்களின்சந்ததியாரால் இன்றும் வழங்கப்பட்டு வருவது பிரசித்தம்.

4. "வைக்கத்திற்கு வாதபுரீசுவரம் என்றபெயர் வழங்குகிறதென்பதும், அந்தக்ஷேத்திரத்துமூர்த்தியின் திருநாமம் பெருந்துறைக்கோவிலப்பனென்பதும், அங்குச் சிவன் ஞானாசிரியனாகத்தோன்றி உபதேசஞ்செய்ததைக் காட்டும் திருவிழா நடந்துவருகிறதென்பதும் மற்றொரு ஆக்ஷேபமாம்.

மேற்கண்டவிதம் பெயர்களிருந்து திருவிழாநடந்துவருவதிற் பிரத்தியவாயம் என்ன? மேல்நாட்டுத் திருக்கோகர்ணத்திற்கு எதிராக ஏழாம்நூற்றாண்டுமுதற் பிரசித்திபெற்று, மாறன்சடையனைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுடன்விளங்கும் திருக்கோகர்ணேசர்கோவில் புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்திருக்கிறது. இது ஆதித்திருக்கோகர்ணம் ஆகிவிடுமா? இவ்விதமே ஜெம்புகேசுவரம் கடம்பவனம் என்ற ஸ்தலங்கள் பெயர்பெற்று அநேகநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இச்சீமை நார்த்தாமலையில்விளங்கிவந்தன. அகத்தியருக்குத் திருக்கல்லியாணக்காட்சி பரமசிவன் அளித்ததாக விழாநடத்தும் ஊர்கள் பல.

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள் தமக்குநேராகத் தெரிந்ததாகக் கூறுத இவ்வாக்ஷேபத்திற்கண்டவிஷயங்கள் உண்மையாயின், முக்கியமந்திரியாயிருந்த மாணிக்கவாசகர் வைக்கத்திற்கு ஒருபெரிய

---

* இவ்வுரையைவற்புறுத்த என் நண்பர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கோபாலையரவர்கள் பின்கண்ட உதாரணங்களைக் கோணப்பட்டினின்று எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

1. போற்றி-(போற்றிமார்) பூசைசெய்பவர். ஆசாரக்கோவை, 64-ம் செய்யுள்.

2. பூசை - பூனை. கம்பராமாயண அவையடக்கம்.

3. சூரல் - பிரம்பு. "சூரல்பம்பியசிறுகான்யாறே"

4. திரிதல் - பிரிதல். தொல்காப்பியம், சொல், சேனாவரையருரையில் 172, 222.

5. பெண்டாட்டி - பெண். ஷை ஷை. ஷை. 163.

6. பூழி, புழுதி. கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம்.

நன்மைசெய்திருக்கவேண்டுமென்றும், ஆதலால் அவ்வூர் மகாஜனங்கள் அம்மந்திரியின்பெயரை அவர் சுற்றுப்பிரயாணஞ்செய்து அங்குப் போயிருந்தசமயத்தில் அவ்வூருக்கு இட்டிருக்கலாமென்றும், பிறகு ஆளுடையார்கோவிலில்நடந்த அற்புதவிஷயங்களைக்கேள்வியுற்று, ஞானோபதேச உத்ஸவத்தை அவ்வூரில் ஏற்பாடுசெய்திருக்கலாம் என்றும் தோன்றுகிறது. (ஜார்ஜ்டௌண், இன்னிஸ்பேட்டைமுதலியபெயர்களைநோக்குக.)

5. குதிரைகளிறங்குவதற்கு மேலைச்சமுத்திரக்கரையே ஏற்றதாகவிருந்ததன்றிப் பாண்டிநாட்டுக் "குணகடற்பாலுறுதுறை"கள் அக்காலத்தில் "தாவுமா"விறங்குபட்டினங்களாகக் காணப்படவில்லையென்பது மற்றொரு ஆக்ஷேபம்.

இவ்விதம் எழுதியிருப்பது கொஞ்சம் வேடிக்கையாயிருக்கிறது. இவர்களாக மாணிக்கவாசகருக்கு ஒருகாலத்தைக்கற்பித்துக்கொண்டு* புராணத்திற்கூறியபடி அக்காலத்திற் கீழ்சமுத்திரக்கரையிற் குதிரையிறங்குவதற்கான துறைமுகங்கள் இருந்தன என்று சொல்லக்கூடாதாகையாற் புராணத்திற்கூறியவிஷயம் தவறு என்று ஆக்ஷேபிக்கிறார். எனக்குத்தோன்றியவரை சோழநாடு பாண்டியநாடுகளுக்குத்தேவையானகுதிரைகள் மேலைச்சமுத்திரக்கரையிலிறங்கிப் புலிகளுக்கிறையாகும்படி "கடமும் வெற்பும்" கடந்துவந்திரா. முன்னாளிற் கீழ்சமுத்திரக்கரையில் வேண்டிய துறைமுகங்கள் இருந்திருத்தல்வேண்டுமென்பது பழையநூல்களால் விளங்குகிறது. மாணிக்கவாசகர்காலமென்று குறிக்கப்பட்டிருக்கும் கி. பி. மூன்றாம்நூற்றூண்டிற்குமுன் 700-வருஷகாலமாக இலங்கைத்தீவிற்கும் பாண்டிய சோழ அரசர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருந்துவந்தவிஷயத்தை இலங்கைச்சரித்திரங்களாகிய மகாவம்சம், இராஜாவளி, இராஜரத்நாகரி என்றநூல்கள் கூறுகின்றன.

கி. மு. ஆறுநூற்றூண்டிலேயே அநேக பாண்டியநாட்டுப்பெண்கள் இலங்கைத்தீவிலுள்ளவர்களுக்குமாலையிட்டு அவர்களுடன்வாழ்ந்துவந்தார்களென்றும், கி. மு. மூன்றாம்நூற்றூண்டில் ஏலேலர்

* சென்னைச் சிலாசாசன இலாகாவின் 1908-ஆம்வருஷத்திய 409-ஆம் இலக்கக்கல்வெட்டில் இவர் விக்கிரக ஆராதனத்திற்காகவும், 1906-ஆம்வருஷத்து 165-ஆம் இலக்கக்கல்வெட்டில் (கி.பி. 1135-ஆம்வருஷத்தில்) இவர் திருச்சாழலை ஓதுவதற்காகவும் நிலங்கள்விடப்பட்டதாகக்கூறியகாலங்களை மறுக்கமுடியாது.

என்ற ஒருவீரர் ஒரு பெரியபடையுடன் இலங்கைத்தீவுக்குப்போய் அத்தீவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டார் என்றும், சோழநாட்டார்களும் பாண்டியநாட்டார்களும் அடிக்கடி தனுக்கோடிக்கெதிராகவுள்ள தலைமன்னார்ரயில்ஸ்டேஷனுக்கு அருகிலிருக்கும் மாந்தோட்டத் துறைமுகப்பட்டினத்தில் * இறங்கி அத்தீவைக் கொள்ளைகொண்டார்களென்றும், கி. பி 110-ஆம்வருஷத்தில் ஒரு சோழராஜன்† அத்தீவுக்கு நேரேபோய் 12,000 சிங்களர்களைச் சிறைசெய்து தன் னாட்டுக்குத்திரும்பினான் என்றும், இலங்கைத்தேசத்து அரசனான கஜபாகு என்றவன், கி. பி. 113-ஆம்வருஷத்தில் யாழ்ப்பாணத்துறைமுகத்தினின்று பெரியபடையுடன்புறப்பட்டுச் சோழநாட்டைஜெயித்துச் சிறையாக்கப்பட்ட சிங்களர்களுடன் அநேக சோழநாட்டு மனிதர்களையும்பிடித்துக்கொண்டு தன்னுடைய தீவிற்குத் திரும்பினான் என்றும் அறிகிறோம்.

கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குப்பிற்பட்ட விஷயங்களில் இரண்டைக் குறித்துக்காட்டலாம்.

(1) புதுக்கோட்டைச்சீமையின் பழையபிரிவுகளுக்குள், ஜயசிங்ககுலகாலவளநாடு, இரட்டைப்பாடிகொண்டசோழவளநாடு, விருதராஜபயங்கரவளநாடு என்பவற்றைப்போன்ற கடலடையாதிலங்கைகொண்ட சோழவளநாடு என்ற ஒருபிரிவு இருந்தது. இப்பெயரிலுள்ள விருதின்பொருள், "இராமனைப்போலக் கடலுக்கு (ஸேது) அணைபோடாமற் கப்பல்களில் ஏறிப்போய் இலங்கைத்தீவைத் தன் கைவசப்படுத்திக்கொண்டான், சோழன்" என்பதுதான்.

---

* அநேகதமிழர்கள் புத்தநாடான அத்தீவிலேயே ஹிந்துதேவதைகளின் கோவில்களைக்கட்டி அங்கு வசித்துவந்தார்கள் என்று இலங்கைச்சரித்திரத்தினின்று அறிகிறோம். இம்மாந்தோட்டம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளால்,

"ஈழநாட்டுமாந்தோட்டம்"

என்று திருநாட்டுத்தொகைத்தேவாரத்திற் பாராட்டப்பெற்றது.

† இச்சோழன் பட்டினப்பாலையைக்கொண்ட கரிகாற்பெருவளவன். இலங்கைத்தீவிலிருந்துவந்தவர்களைக் காவிரிப்பூம்பட்டினங்கட்டும்வேலையில் ஏற்படுத்தினான். கஜபாகு என்பவன் முதற்கயவாகு எனப்படுபவன். சிலப்பதிகாரத்தைப் பார்க்க. புதுக்கணக்கின்படி மேற்கண்டவருஷங்களை கி. பி. 166 என்றும், கி. பி. 169 என்றும் கொள்ளல்வேண்டும்.

(2) பிறகு பாண்டியர்களுக்குள் யாரைச்சேர்ந்தது பாண்டிய நாடு என்ற அவர்கள்சந்தேகத்தைத்தீர்க்க யுத்தம்நேர்ந்தசமயத்தில் இலங்காபுரதண்டநாயகர் என்ற ஒருவர் பெரியசைன்யத்துடன் இலங்கைத்தீவினின்று பாண்டிநாட்டிற்குவந்து, பொன்னவராவதியிற் குலசேகரபாண்டியனை உடுத்தஉடையுடன் போர்க்களத்தினின்று ஓட அடித்து, ஒன்பதுமைல்விஸ்தீரணமுள்ளவரை ஒரேபிணக்குவியலாகச் செய்ததுமன்றி, இராமேசுவரத்தைப் பிடித்துக் கீழ்சமுத்திரக்கரைத் தொண்டித்துறைமுகத்தை*த்தாக்கி மறுபடி இரண்டுதடவை குலசேகரபாண்டியனை அபஜயப்படுத்தியதும் பலர் அறிந்தவிஷயம்.

மேற்கண்டபடையெடுப்புக்களெல்லாம் மேலைச்சமுத்திரக்கரை மூலமாகவா நடந்தன? யானைப்படைகளையும் இலங்கைத்தீவினர் உபயோகித்துவந்தனர் என்று தெரிகிறது.† அவை இந்தியாவுக்கு வந்திராவிட்டாலும் குதிரைப்படைகள் வந்தே யிருக்கவேண்டும். தோப்புத்துறைக்கும் நாகபட்டினத்திற்கும் எதிரிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்தினின்றுபுறப்பட்டபடைகள்கூட மேலைச்சமுத்திரக்கரைத் துறைமுகங்களில் இறங்கிவந்தனவென்று மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள் நம்மை நம்பச்சொல்லுகிறார்கள்.

"துறைமுகத்துக்குவேண்டிய சகலசாதனங்களையுமுடையது" என்றுகூறப்பட்ட முத்துப்பேட்டை‡, அதிவீரராமபட்டினம், கி. பி. 2-வது நூற்றாண்டிலேயே ரோமாபுரிநூலாசிரியர்களாற் குறிக்கப்பெற்றதும்,

"வங்கங்களு முயர்கூம்பொடு வணங்குமறைக் காடு"

என்று சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளாற் பாராட்டப்பெற்ற கடற்கரைப்பட்டினத்தைக்கொண்டதும், இலங்கைத்தீவினின்று 40 மைல் தூரமேயுள்ளதுமான கோடிக்கரைப்பக்கங்கள், "வங்கமலிகடல்" நாகபட்டினம், காரைக்கால், மணல்மேற்குடி, "பண்டைக்காலத்தில்

---

* இது பெரியதுறைமுகப்பட்டினமாக இருந்தது. சேதுபதிகளின்விருதுகளில் "தொண்டியங்காவலன்" என்பது ஒரு சிறந்தவிருது. இவ்விஷயம் அவர்கள் கல்வெட்டுக்களினாலும்விளங்கும்.

† மகாவம்சம் 25-ஆம் அத்யாயத்தைப்பார்க்க.

‡ இப்பட்டணங்களிற் பலவற்றைப்பற்றி "Imperial Gazetteer of India" என்ற புஸ்தகத்தைப்பார்க்க.

ஒரு பெரிதான துறைமுகமாக இருந்த"தென்று கூறப்பெற்ற ஆளுடையார்பட்டினம், இக்காலத்திலும் கப்பல்கள்வந்துநிற்கும் அம்மாள்பட்டினம், கோட்டைப்பட்டினம், 'ஓங்கிரும் பரப்பின், வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட, வகிலுங் துகிலு மாரமும் வாசமும்' என்னும் சிலப்பதிகார அடிகளிற்கூறப்பெற்றுள்ள தொண்டி, தேவி பட்டினம் "சங்கெடுப்பவர்களைக்கொண்ட" "நினைத்ததுமுடித்தான் பட்டினம்" என்னும் "புணரியோதம்பணிலமணியுந்தும்" திருப்புல்லாணிக்கடுத்த கீழைக்கரை, கொற்கையம்பெருந்துறை, தூத்துக்குடி, காயற்பட்டினம், குலசேகரபட்டினம முதலிய துறைமுகங்களின் பாகங்கள் கடற்கரைததுறைமுகஙகளாவதற்கு ஏற்றஇடங்களென்று சோழபாண்டியர்கள் அறியாமல் வனத்தையும் வெற்பையும் பகைவர்களின்நிலத்தையுங்கடந்து மேலைச்சமுத்திரக்கரைக்கு வருந்திச் சென்று அங்குள்ள துறைமுகங்களிற கப்பலேறி நீண்ட கப்பல் யாத்திரைகள்செய்து இலங்கைத்தீவிறகுச்சென்றார்களென்று நம்புவது சிரமமாயிருக்கிறது.

யாவராலும் கொண்டாடபபடும் வின்செண்ட் ஏ. ஸ்மித (Mr. Vincent A. Smith) எனனும் துரையவர்கள் "கி. பி. முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளிலே சோழமண்டலச்சமுத்திரக்கரையிலுள்ளவர்கள் தங்களுக்கு மேற்கிலுங் கிழக்கிலுமுள்ளதேசங்களுடன் சுறுசுறுப்பாய்வியாபாரஞ்செய்துவந்தார்களென்று தமிழ்நூல்களினின்றும், க்ரீக்நூலாசிரியர்களும ரோமாபுரிநூலாசிரியர்களும் எழுதியிருப்பதினின்றும் தெரியவருகிறதென்றும், சோழநாட்டுமரக்கலங்கள் பயந்துகொண்டு கடற்கரையோரமாகவேபோய்வந்தன என்று எண்ணக்கூடாதென்றும், துணிவுடன் ஒருவிதயோசனையுமின்றி வங்காளக்குடாக்கடலைத்தாண்டி வங்காளத்துக்கும் பர்மாவுக்கும் சோழதேசத்துக்கப்பல்கள்போய்வந்தன என்பதல்லாமல் இந்துமகாசமுத்திரத்தையுங் கடந்து சுமாட்ரா, ஜாவா* முதலிய வெகுதூரத்திலுள்ளதீபங்களுடனும் வியாபாரஞ்செய்துவந்தன என்றும் கூறுகிறார். இந்நாட்டு

---

*மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் அவர்கள் தம்முடைய புராதன இந்தியா என்ற புஸ்தகத்தில சீனதேசததுடனும் சுமாட்ரா, ஜாவாமுதலியதீவுகளுடனும்வெண்டும் வியாபாரஞ்செய்வதற்கேற்ற பெரிய வர்த்தகத்துறைமுகமாய்விளங்கியது தொண்டி என்று கூறியிருக்கிறார். மற்றப்புத்தகங்களினின்று அநேகதுறைமுகப்பட்டினங்கள் புதைபட்டுப்போய் இக்காலத்திற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவருகின்றன என்றும், நாகபட்டினம் தூத்துககுடி என்ற ஊர்கள் பழங்காலத் துறைமுகப்பட்டினங்கள் எனறும விளங்கும்.

மாலுமிகள் கப்பலோட்டுவதில் மிகவும் திறமையுள்ளவர்களாகையால் ஆதியில் இலங்கைத்தீவின் மன்னர்கள் இவர்களையே தங்கள் மாலுமிகளாக நியமித்துக்கொண்டார்கள். இத்தேசத்துக்கப்பல்கள் இரண்டாயிரத்தெழுநூறுகனஅடி* கொள்ளும்படியான பெரியமரக்கலங்களாகவிருந்தனவென்று கி. பி. முதல்நூற்றாண்டிலிருந்த ரோமாபுரி நூலாசிரியர் ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். கிழக்கரையிலிருந்த ஆந்திரதேசத்து கி. பி. முதல்நூற்றாண்டுக்காசு ஒன்றில் இருகூம்புள்ளதும் பெரிதாகத்தோன்றுவதுமான மரக்கலம் அச்சிட்டிருப்பதைப்பார்க்கலாம். இனி யாவரும் திருப்பெருந்துறை என்னும் ஸ்தலம் தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவில் என்றே கொள்வார்கள்† என்று நம்புகிறேன்.§

எஸ். இராதாகிருஷ்ணையர்,
B. A., F. M. U.

---

* சிலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் ஐரோப்பாவினின்று மூவாயிரம்மைல்தூரமுள்ள அமெரிக்காவுக்கு யாத்திரைசெய்ய இரண்டாயிரம் கனஅடிகொண்ட சிறுமரக்கலங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

† தஞ்சாவூரிலுள்ள சரஸ்வதிமஹால் என்னும் புத்தகசாலையிலுள்ள சிவயோகாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழும் சிவயோகாம்பிகை திருப்பொன்னூசலும் பழையநூல்களாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றைக்கொண்ட கையெழுத்துச்சுவடியிற் பல இடங்களிற் பின்கண்டவாக்கியங்களைப்போன்றபாகங்களைக் காணலாம்.

(i) "அரந்தாங்கி சூழ்நாடா வமைமிழலை நாடு" ஊசல்.

(ii) "வேதண்ட வெண்முத்து வெண்களிற் றுக்கொம்பு........."
தெள்ளுநீர்வெள்ளாறுபாய்,
திருமிழலை நாட்டுப்பெ ருந்துறை யெனப்படுஞ் சிவபுரிக் கொருசெல்...
வே...சப்பாணியே" பிள்ளைத்தமிழ்.

§ "மயர்வறமதிநலம்" அருளப்பெற்றவர்கள் என்று கொண்டாடப்படும் ஆழ்வார்கள் சிலபிரபந்தவகைகளின் இலக்கணத்தை அறியாதவர்களாயவற்றை மாணிக்கவாசகர்திருவாசகத்தினின்றும் அறிந்து, அவ்விதப்பிரபந்தங்களையியற்றினார்களென்று மகா-௱-௱-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள்கூறியிருப்பது, தொல்காப்பியத்துப் புறத்திணையியலிலும் செய்யுளியலிலுமுள்ள பிரபந்தவகைகளைக் காட்டும் சூத்திரங்களையும், இசைப்பிரபந்தவகைகளை விவரிக்கும் சங்கீதரத்நாகரத்தின் பிரபந்த அத்யாயத்தையும், சிலப்பதிகாரத்தின் உரைகளையும், மற்ற ஆதாரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு ஆராயத்தக்கது. விஷயம் தெரிந்தவர்களை இதைப்பற்றிச் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு எழுதப்பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீ:

பத்திராதிபர்குறிப்பு.

"புறப்பொருள்வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்":—

(இரண்டாம்பதிப்பு.)

இப்புத்தகம், கலைமகணிலையங்கள்போலப் பெருமைவாய்ந்து விளங்கிய மிகப்பழமைவாய்ந்த தமிழ்நூல்கள்பலவற்றையும், சிதலுண்டழியாவண்ணம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்துவருதலைப் பொழுதுபோக்காகக்கொண்டு, தமிழைப் பாதுகாத்துதவிவாநின்ற மகாமகோபாத்தியாயர் பிரும்மஸ்ரீ வே. சாமிநாதையரவர்களால், 1895-ஆம் வருஷத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டுப் பிரசித்திபெற்றிருந்ததென்பது யாவருமறிந்ததே. அதன்பின்பும் அவர்களுக்குக் கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளாலும், பலநூல்களினாராய்ச்சிமுதலியவற்றாலும் அவர்களறிந்த பலவிஷயங்களாலும் மூலமும் உரையும் மேலுந் திருத்தப்பெற்று இப்பொழுது இரண்டாம்பதிப்பாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பதிப்பில் அத்திருத்தங்கள் ஆங்காங்கு அமைக்கப்பெற்றும், முற்பதிப்பில் வேறுவேறாக இருந்த அரும்பத அகராதி முதலியவை ஒருங்கேதொகுக்கப்பெற்றும், முதற்பதிப்பிற் சேர்க்கப்பெறாதனவும், மூலம் உரை இரண்டிலும உள்ளனவாய்த் தமிழ்நூல்களின் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவுமாகிய பற்பல அரும்பதங்கள், பற்பலவிஷயங்கள், இன்பம்விளைக்கும் அநேகந்தொடர்மொழிகள், பல உவமைகள் ஆகிய இவை நூதனமாகச் சேர்க்கப்பெற்றும் உள்ளன. மேற்கூறிய அரும்பதங்களுட் பெரும்பாலனவற்றிற்குப் பொருள்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நல்லாசிரியரைநாடி வழிபட்டு வருந்தி அரிதிற்கற்கத்தகுஞ் சங்கநூற்பயிற்சியை யாவருமெளிதினடையுமாறு ஐயரவர்கள் அச்சிட்டுதவிவரும் அருமையான பலதமிழ்ப்புத்தகங்களுள் இது வொன்று. இதன்விலை ரூபா ஒன்றரை.

ஒரு விலையில்லாதபுத்தகம்.

(ஆத்திசூடியும், கொன்றைவேந்தனும், வெற்றிவேற்கையும்.)

காலக்கிரமத்தில் தமிழ்க்கல்வி குறைவடைந்துகொண்டுவருவது கண்ட தேசபாஷாபிமானிகள்பலரும் அதனைத் தன்னிலைநிறுத்தக்

கருதிப் பலபல யோசனைசெய்துவரும் இத்தருணத்தில், புதுக்கோட்டைராஜ்யத்தைச்சார்ந்த கோனாப்பட்டென்னும் நகர்த்துள், தமிழ்கற்கும் மாணவர்களுக்கெல்லாம் இலவசமாய்க்கற்பிக்கும்படி அந்நகரத்தாரால், கற்பகவிநாயககலாசாலையென்று ஒரு தமிழ்க்கலாசாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நன்றாய்நடைபெற்றுவருவது பலரும் அறியத்தக்கதே.

அக்கலாசாலைக்கட்டடத்தில் ஞானசம்பந்தநற்சபையெனப் பெயரியதொரு தமிழ்ச்சங்கமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நடைபெற்றுவருகிறது. அக்கலாசாலைமாணவர்களைப் பரீக்ஷிக்கும்பொருட்டு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தலைவரதாணையைமேற்கொண்டு நான் அங்குச்சென்றிருந்தபொழுது பிறவூர்களிலுமுள்ள கலாசாலைகளிற் றமிழ்கற்றுவரும் மாணவர்களுக்கெல்லாம் வேணடும் புத்தகங்கள் விலையின்றிக்கொடுக்கப்பெறின் அது தமிழ்க்கல்விவளர்ச்சிக்கு ஒரு சாதகமாகுமென்றும, ஒவ்வொரு தர்மசீலரும் தம்மா லெளிதிலுதவக்கூடிய ஒரொரு புத்தகத்தை யச்சிட்டுதவ விரும்புவாராயின் இது சுலபசாத்தியமாகுமென்றும் தெரிவித்துக்கொண்டதை யங்கீகரித்து, அச்சபையின் அபிமானிகளுள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான்-பெ. அ. லெ. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்களின்பொருளுதவியாலும, அசசபையின்காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான்-சுப்பிரமணியன்செட்டியாரவர்களது நன்முயற்சியாலும் இப்பொழுது பரீக்ஷார்த்தமாக ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை என்னும் நீதிநூன்மூலபாடங்களை ஒருபுத்தகமாக அச்சபையார் அச்சிட்டுத் தமிழ்கற்கும் மாணவர்களுக்கு விலையின்றிக்கொடுத்துவருகிறார்கள்.*

* இப்புத்தகத்தைத் தபால்மூலம் பெறவிரும்பும் அயலூர் மாணவர்கள் புத்தகம் ஒன்றுக்குக் காலணாவீதம அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தபாற்கூலியை மட்டும் அனுப்பவேண்டியிருப்பதால் கலாசாலையுபாத்தியாயாகள் மாணவர்பலர்க்கும் வேண்டும்புத்தகங்களுக்குப் புத்தகமொன்றுக்குக் காலணாவீதம கூடும் தொகையைச்சேர்த்து ஒருதடவையாய் அடியிற்கண்ட விலாசமுடையவர்களுக் கனுப்பி எளிதிற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மானேஜர்	பெ. அ. லெ.
கற்பகவிநாயக கலாசாலை	அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்
கோனாப்பட்டு	கோனாப்பட்டு
புதுக்கோட்டையிலாகா.	புதுக்கோட்டையிலாகா.

இது கற்பவர்களுக்கெல்லாம் வரையறையின்றிவழங்கும் வண்மையாதலால் ஒப்புறவறிதலென்னும் பேரறத்தின்பாற்படும். இன்னோரன்ன அறங்களே "ஒப்புரவினுல்வருங்கேடெனினஃதொருவன், விற்றுக்கோட்டக்கத்துடைத்து" எனத் தெய்வப்புலவராலும் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வுதவி சிறிதாயிருப்பினும் "தினைத்துணை நன்றிசெயினும்பனைத்துணையாக்,கொள்வர்பயன்றெரிவார்" என்றபடி பயனுல் மிகப்பெரியதாகவே அறிவுடையோரால் பாராட்டற்பாலது.

இம்முறையே மற்றுமுள்ள நகரத்தார்களிற்சிறந்த தர்மசீலர்களும், பிற தனவந்தர்களும் தத்தம் தகுதிக்கேற்றவாறு மற்றும் வெவ்வேறுபுத்தகத்தைப் பதிப்பித்து விலையின்றியுதவிவர முன்வருவாராயின் அது இலவசக்கல்விபுகட்டுமுறையின் ஏதுவாய்நின்று எண்ணிறந்த புகழ்புண்ணியங்களாகிய இம்மைமறுமைப்பயனிரண்டையும் அளிக்கத்தக்கதாயும், "ஒல்லும்வகையானறவினையோவாதே, செல்லும் வாயெல்லாஞ்செயல்" என்னுந் திருக்குறளுக் கிலக்கியமாயுமிருக்கும்.

புத்தகமதிப்புரை.

(1) ஜகஜ்ஜோதி:—இது, மதுரை ஸேதுபதி ஹைஸ்கூல் உதவியுபாத்தியாயர் பிரும்மஸ்ரீ எஸ். சாமிநாதையரவர்களால் இனியதமிழ் நடையிலெழுதப்பெற்றதொரு புதியநாவல். இதில் தெய்வபக்தி, குருபக்தி, தாய்தந்தையர்வழிபாடு, மாதராடவரொழுக்கம், விருந்தோம்பல், நட்பு, அறிவு, கலகக்கேடு, வீரம், முயற்சி, சாந்தமுதலிய பலகுணங்களின் நலங்களும் ஆங்காங்குக் காட்டப்பட்டிருப்பதுடன், வனம், உத்தியானம், மாலைக்கால முதலியவற்றின் இயற்கையானவருணனைகளும், சமயோசிதச்செய்யுள்களும் காணப்படுகின்றன. சிறுவர் சிறுமியர்களும் படிக்கும்படி தெளிவானநடையிலெழுதப்பட்டிருக்கும் இப்புத்தகத்தையும், இவர்கள் பாடிய திருவாலவாயுடையார் திருப்பள்ளியெழுச்சியையும் படிப்பவர்களுக்கு இவர்களது தமிழ்

நடையெழுதுஞ்சாமர்த்தியமும், செய்யுளியற்றுந்திறமையுஞ் செவ் விதின்விளங்கும். இப்புத்தகத்தின் விலை அணா—8. வேண்டுவோர் எஸ். சாமிநாதையரவர்கள், உபாத்தியாயர், சேதுபதிஹைஸ்கூல், மதுரை என்ற விலாசத்திற்கெழுதிப்பெறலாம்.

(2) ஜர்மன்தேசவிளக்கமும், பிரிட்டிஷ் ஆளுகையின்நன்மை களும்:-இது திருவுறந்தை ராஜகோபாலன் என்பவரால் அவ்விரண்டை யும்பற்றிச் சுருக்கமாய் ஒருவர்க்கொருவர்சம்பாஷிப்பதாகவைத்துப் பதினாறுபக்கத்திலெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தனிப்புத்தகமாக வெளியிட்டிருப்பதைவிடப் பத்திரிகைகளில்வெளியிடுவது பயன் படத்தக்கது.

(3) முரஹரி :—(துப்பறியும்நாவல்) இது, ஸ்வதேசநண்பன் எனப்பெயர்பூண்ட ஒருவரால் எளியதமிழ்நடையிலெழுதித் திரா விடாபிமானி என்னும்பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டுப் பின்பு வேலூர்க்காலேஜின் பிரதமதமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸா சாரியரால் புத்தகமாகப் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா 5. வேண்டுவோர் பதிப்பித்தோர்க் கெழுதிப்பெறலாம்.

(4) ஆத்திசூடிநீதிகதைகள்:—இது, ஆத்திசூடிவாக்கியங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு, அவ்வவ் வாக்கியத்துக்குப் பொருத்தமான இதிகாசபுராணங்களிலும் பிறவற்றிலுமுள்ள கதைகளைத் தெளிவாக வும் சுருக்கமாகவுங்காட்டி, மாணாக்கர்கள்விரும்பிக்கற்குமாறு அம்பா சமுத்திரம் தீர்த்தபதி ஹைஸ்கூல்தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத்—ஆர். ஹரிஹரையரவர்களால் எழுதப்பட்டு வேலூர்க்காலேஜின் பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரால் வெளியிடப்பட்டிருக் கிறது. இப்புத்தகம் கலாசாலைமாணவர்களுக்கும் பிறர்க்கும் மிகப் பயன்படத்தக்கது. இதன்விலை அணா எட்டு. வேண்டுவோர் வெளி யிட்டவர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

(5) 1. பக்திவிளக்கம், 2 தத்துவஞானபோதினியேன்னும் அத்வைதமஞ்சரி, 3. மஹாத்துமாக்கள் என்னும் மூன்று புத்தகங் களும் லோகானுகூலன்பத்திராதிபர் ஸி. எஸ். இராதாகிருஷ்ணையரவர் களால் முறையே பக்தியைப்பற்றியும், அத்வைதத்தைப்பற்றியும், மஹாத்துமாக்களைப்பற்றியும் தமக்குத்தெரிந்தவிஷயங்களைப் பிறரு மறியும்படி விரித்தெழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் விலை முறையே அணா 12, 8, 4. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

குறிப்பு:—மேற்கண்ட எழு புத்தகங்களும் "பாண்டியன்புத்தகசாலை"க்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

பத்திராதிபர்.

"திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே" என்பதன் குறிப்பு.*

IX-ஆம் ஆதாரமாக அச்சிட்டிருக்கும் சிலாசாசனம், ஆளுடையார்கோவில் வடக்கூர்க் கைலாசநாதர்கோவில் அர்த்தமண்டபத்தின் தூணொன்றிற் காணப்படுகிறதென்றும், அது திரிபுவனவீரதேவர்க்கு "யாண்டு முப்பத்துநாலில்" வெட்டப்பட்டதென்றும், அவ்வூர்த் தென்னங்கோப்பொன்றிலுள்ள வீற்றிருந்தபெருமாள் எனப்படும் ஆதிகேசவப்பெருமாள்கோவிலின்மதில்வெளிப்புறத்திற் பின்கண்ட வேறொருகல்வெட்டுக் காணப்படுகிறதென்றும் என் நண்பர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வெங்கடேசுவராஐயர் அவர்கள் மறுபடி எனக்குப் பட்டுக்கோட்டையினின்று எழுதியிருக்கிறார்.

"ஸகாப்தம் ௲௩௱அ மேல செலலாநினற ஸ்ரீவிருபபண உடையறகு செலலாநினற க்ஷயஸம்வதஸரதது கும்பநாயறறு பூர்வபக்ஷத்து திதியை உ௦ வியாழககிழமையும பெறற ரேவதிநாள மிழலைககூறறதது நடுவிலகூறறு ப்ரஹ்மதேயம் தனியூர திருப பெருநதுறையான பவித்ரமாணிககச் சதுர்வேதிமஙகலதது ஸபையோம (ஸ) யாரோம................."

இச்சாசனம், கி. பி. 1379-ஆம்வருஷம்முதல் கி. பி. 1400-ஆம் வருஷம்வரை விஜயநகரத்தில் அரசாண்ட (இரண்டாம்) விருபண்ண உடையார் எனப்படும் (முதல்) விருபாக்ஷமகாராஜா அவர்கள்காலத்தில்வெட்டப்பட்டது. இச்சாசனம் ஏற்பட்டு ஐஞ்ஞூற்றுமுப்பது வருஷம் ஆகிறது. இரும்பாநாட்டைப்போல் திருப்பெருந்துறையும்

---

*இது இச்செந்தமிழ்முழுதும் பதிப்பானபின்பு கிடைத்தமையால் "திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே" என்பதையடுத்துச் சேர்க்கப்படவில்லை.

மிழலைக்கூற்றத்து நடுவில்கூற்றில் அக்காலத்திலிருந்ததென்று இச்சாசனத்தால் அறிகின்றோம்.

ஆதலால் வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடற்புராணமும், வடமொழி ஹாலாஸ்யமாஹாத்மியமும், கானநாட்டுவிருத்தாந்தமும், (நான்கு) திருப்பெருந்துறைப்புராணங்களும், சிவயோகாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழும், சிவயோகாம்பிகைதிருப்பொன்னூசலும், மிழலைச்சதகமும் புதுக்கோட்டைச்சீமைக் கல்வெட்டுக்களும், ஆளுடையார்கோவிலிலேயே உள்ள சிலாசாசனங்களும், மேற்குறித்த விடுகதைபோன்றபழமொழியும், செப்பேட்டுச்சாசனங்களும் ஒரேவாக்காக எள்ளளவும் சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் "ஸ்ரீமகாதீர்த்தம்" என்னும் திருப்பெருந்துறை, "ஜநவந்நாதஸ்வாமி"யான ஆளுடையசுவாமியிற்றிருக்கும் ஆளுடையார்கோவிலே என்றும், மாணிக்கவாசகர் கீழ்சமுத்திரக்கரைக்குப்புறப்பட்டுப்போகும்வழியிற சிவன்செயலாற் செயல்வேறுபட்டுக் கடற்றுறையல்லாத திருப்பெருந்துறையிலேயே வாழ்நாளைக் கழிப்பதாகத் தீர்மானித்து அங்கே தங்கிவிட்டாரென்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோற்காட்டுகின்றன.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கங.] ஆனந்தஹூ மாசிமீ [பகுதி-ச.
Vol. XIII. February—March, 1915. No. 4.

இலங்கைமஹாவம்சமும், தென்னிந்திய சரித்திராராய்ச்சியும்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி கங பகுதி க-ல்) கஎ-ம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

இலங்கையிதிஹாஸங்களின் சரித்திரநோக்கமானமதிப்பை ஆராய்ந்தபின்னர் இவ்விதிஹாஸங்கள் தென்னிந்தியசரித்திரத்தோடும் கர்ணபரம்பரையோடும் எவ்வாறுசமபந்திக்குமென் றாராய்வ தவசியம். இவ்வகையான ஆராய்சசிக்குசசாதனமானவிஷயங்கள் இலங்கைக்கு மஹாவம்சம் முதலிய இதிஹாசங்களிற்பரவிக்கிடக்கத தென்னிந்தியா வுக்குத் தமிழ்க்காப்பியங்களினின்றே தேடியெடுத்த லவசியமாயிருக் கிறது. கி.பி. மூன்று நூற்றாண்டிலவாழ்ந்த மஹாஸேனமஹாராஜாவுக்கு முற்பட்டகல்வெட்டுக்கள் கிடைப்பதரிது. காப்பியவழியானசாதனங்கள் கல்வெட்டுக்களைப்போல் அவ்வளவு திட்டமானவையாயும், அம்மாதிரி யான சரித்திரமதிப்புப்பெறுவனவாயுமிராவாயினும், வேறுசான்றுக ளில்லாவிடத்து எடுத்தாளப்பெறின் அவைகளே தக்கசான்றாகநிற்கும். மொத்தத்தில் இம்மாதிரியானபிரமாணங்களின்மதிப்பு இவ்வளவே யென்றுதெளிதல் அஸாததியமாயினும், ஊக்கத்தோடு ஆராய்ச்சிசெய் வோர்க்கு அவர்க ளவ்வச்சமயத்திலெடுத்தாளும் ஒவ்வொருசெய்தியும் எவ்வளவுமதிப்புப்பெறுமென்பதைக் கண்டறிதல்கூடும்.

இம் மஹாவம்சத்தில் யாம் எடுத்தாளப்புகுங்குறிப்புக்களில்முற் பட்டது இலங்கைத்தீவின் ஒருபாகத்துக்கு 'நாகதீபம்' என்னும்பெயர் உண்டென்பது. இத்தீவின்குடிகளெல்லோரும் ஒருகாலத்தில் நாக ரென்றுபெயர்வாய்ந்திருந்தனர். மாமனும் மருமகனுமாகிய மஹோதர சூளோதரரென்பேர் ஒரு மணியாஸனத்துக்காகப் போர்புரிந்து,

புத்தருடைய இடைப்பாட்டாற் போரொழிந்து அவ்வாஸனத்தையு மவர்க்கேயளித்தனரென்னுஞ்செய்தி மஹாவம்ச முதலத்தியர்யத்திற் காணலாம். இச்செய்திதான் மணிமேகலையிற் கீழ்வருமாறுகூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது,

"அறவோற்கமைந்தவாசனமென்றே
நறுமலரல்லதுபிறமரஞ்சொரியாது
பறவையுமுதிர்சிறைபாங்குசென்றதிராது
தேவர்கோனிட்டமாமணிப்பீடிகை
பிறப்புவிளங்கவ்வொளியறத்தகையாசனம்
கீழ்நிலமருங்கிலநாகநாடாளு
மிருவர்மன்னவரொருவழித்தோன்றி
யெமதீதென்றேயெடுக்கலாற்றார்
தமபெரும்பற்றுநீங்கலுநீங்கா
செங்கண்சிவந்துநெஞ்சுபுகையுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ்சேனையொடுவெஞ்சினம்புரிநா
ளிருஞ்செருவொழிமினெமதீதென்றே
பெருந்தவமுனிவனிருந்தறமுரைக்கும்
பொருவருசிறப்பிற்புரையோரேத்துந்
தருமபீடிகைதோன்றியதாங்கென"

என்பதாம்.

இரண்டாவது:-இலங்கைத்தீவில் சமந்தகூடம் அல்லது சமனொலை யென்னும் மலையினுச்சியிற் புததருடைய அடிச்சுவடுபதிந்திருக்குஞ் செய்தி. புத்தர் ஒருகாலத்து இலங்கையின்தென்மேற்குப்பாகத்திலுள்ள கலியாணநகரததரசனுன மணியக்கினளிதத விருந்துணவையுண்டு, அதற்குமாறுகத் தன்னடிச்சுவட்டைச் சமந்தகூடத்தில் நிலைபெறச் செய்துபோயினரென்று மஹாவம்சஞ்சொல்லும். இவ்வடிச்சுவட்டையும் அத னற்புதசக்தியையும மணிமேகலை,

"ஈங்கிதனயலகத்திரத்தினதீவத
தோங்குயர்சமந்தத்துச்சிமீமிசை
யறவியங்கிழவோனடியிணையாகிய
பிறவியென்னும்பெருங்கடல்வீடூ
மறவிநாவாயாங்குளதாதலின்"

என்று சொல்லும்.

மூன்றாஞ்செய்தி:-விஜயனு மவனுடன்வந்தவர்களும் பெண்வேட்டுப் பாண்டியனுக்கு வேவுசெலுத்த, அவ்வேண்டுகோட்கிணங்கிய பாண்டியவரசன் தன்மகளையும் இன்னுஞ்சிலபெண்களையும் பதினெட்டுத்தொழிலாளர்களான குடிக ளாயிரவலரையும் அனுப்பியதாக மஹாவம்சம் சொல்லும. இசசெய்திக்கு எனக்கெட்டியமட்டும் இத்தேசத்தியபிரமாணம் ஒன்றுங்கிடைககவில்லை. இவர்களெல்லாம மன்னார் தீவுக்கெதிரி லிறங்கிப்போந்தனராம். இலங்கையிலும் இரண்டுசாலைகள் குறுக்கிடுமிடத்துக்குச் சதுக்கமென்னும்பெயர் வழங்கிவந்ததென்பது நாகசதுக்கமென்பதால்விளங்கும. காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்பூதசதுக்கமென்று ஒரு இட மிருந்ததென்பது மணிமேகலை சிலப்பதிகாரங்களிற்காணலாம்.

பசியால்வருந்துபவர்களுக்கு அன்னமளிக்கும் அற்புதசக்தியுடைய பிச்சைப்பாத்திரமொன்று மணிமேகலையில்வர்ணிக்கப்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருததல்கூடும். அது, முதன்முதற் சிந்தாதேவியினிடத்திருந்து வற்கடகாலத்திற் பசியாற்றுன்புறுமஜனங்களின் உஜ்ஜீவனத்துக்காக ஒருபார்ப்பனன்பெற்றது. வற்கடம்நீங்கிப் பசிப்பிணியொழியவே இப்பாததிரம் மணிபல்லவத்தினிடையே ஒரு சிறுகுளத் திடப்பட்டது. இக்செய்தி,

“மாமலர்க்குவளையுநெய்தலுமயங்கிய
கோமுகியென்னுங்கொழுநீரிலஞ்சி
யிருதிளவேனிலிலெரிகதிரிடபத்
தொருபதின்மேலுமொருமூன்றுசென்றபின்
மீனத்திடைநிலைமீனத்தகவயிற்
போதித்தலைவனொடுபொருந்தித்தோன்று
மாபுத்திரன்கையமுதசுரபியெனு
மாபெரும்பாத்திர..................
அந்நாளிந்நாளப்பொழுதிப்பொழுது
நின்னுங்குவருவதுபோலும்நேரிழை”

என்பதனால் அறியப்படும்.

மஹாவம்சத்தில் புத்தரேயாண்டபிசசைப்பாததிரத்தைப் பௌத்த ஞாபகசின்னங்கள்நிரம்பினதாய் மாஹிந்தர் ஏவலால் சுமனர் அசோக மஹாராஜரிடத்திருந்து தந்தாரென்றும், அஞ்ஞாபகக்குறிகளெல்லாம்

அவைகளுக்கேற்பட்ட இடங்களிலடக்கம்பெற்றவுடனே அப்பாத்திரம் தேவானம்பியதிஸ்ஸனென்னும் மாசனுல ஆராமனையில்வைத்துப் பூசிக்கப் பெற்றுவந்ததென்றுங் காணப்படுகிறது. இவ் விருபாத்திரங்களையும் சம்பந்தப்படுத்தும ஒருசான்று மிதுவரைக்குங் கிடைத்திலது.

இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டிய உதாரணங்களெல்லாம் கதைத தன்மையனவாய் ஒன்றினின்றும மற்றொன்றுபிறநதிருக்குமோ? அல்லது இருவகைக்கதைகட்கும மூலம ஒன்றேயாயிருக்குமோ? என்று அநுமானிக்க இடமுள்ளவைகளாயிருப்பதோடு சரித்திரவாராய்ச்சியில் வேறுவிதமானமதிப்புக் கிடங்கொடாமலுமிருக்கின்றன. பின்வரும் மேற்கோள்களோவென்றால அத்தன்மையனவல்ல. இவைகள் விவரங்கள்வேறுபட்டிருப்பனவாயினும பொதுநோக்கத்தில் ஒற்றுமை யுடையனவாய் நிகழ்நதசெய்திகளேபோற் சரித்திரநோக்கத்தில் மதிப்புப்பெறுவனவாய்த்தோன்றும.

கைகரவர்கள்காலவரையறைப்படி கி. மு. 187-ல் இப்பாகுபாடு ஏற்படும். இவ்வருஷத்தில திஸ்ஸன் என்பவன்தம்பியர்களில் ஒருவனாகிய ஸூரதிஸ்ஸன் இலங்கையாட்சி பெற்றான். இவனுக்குப் பட்டம் பெறுமுன் ஸுவாணபிண்டதிஸ்ஸனென்று மறுபெயர்வழங்கியதாக மகாவம்சஞ்சொலலும. தன்னுடைய கீர்த்ததாற் பசுவயிற்றினின்றும பொன்முட்டையிறபிறநதானென்று மணிமேகலையிற்சொல்லப்பட்டுள்ள ஆபுத்திரன்செய்திக்கும் இப்பெயர்க்கும் ஸம்பந்தங்கற்பிப்பது அதிகாரமற்றகூற்றாகும. இவனாட்சியிற்றான் முதன்முதல் தமிழர்கள் ராஜ்யாபகாரஞ்செய்து இலங்கையாட்சிபெற்றதாக மஹாவம்சத்தில எழுதப்பெற்றுள்ளது. ஒரு குதிரைவியாபாரியின்மக்களிருவர் அரசனை வலிநதுவென்று இருபத்திரண்டுவருஷம் நீதியோடு அரசாண்டாரென்று காணக்கிடக்கிறது. பழையராஜவம்சம் மறுபடியும் தம் முரிமைபெற்றுப் பத்துவருஷஞ்சென்றபின் இளாரன் (ஏலேல சிங்கன்) என்னும தமிழன் அரசையபகரித்து ஆட்சிபூண்டான்.

இவ்விளாரன் உயர்நதகுடியிற்பிறநதவனென்றும், சோழதேசத்தினின்றும்வந்து நாட்டைச அசீலனென்னுமரசனிடம கவர்ந்தவனென்றும், நாற்பத்துநான்குவருஷம் உற்றார், மாற்றாரிடம வேறுபாடின்றிச் செங்கோன்முறைதிறம்பாமற்செலுத்தியவனென்றும் சிறப்பிக்கப்பெற்றுள்ளான். இவ்வரசன் தன் படுக்கைத்தலைமாட்டில ஒருமணியைக்

கட்டிவைத்து அதை நியாயம்வேண்டுவோர் இடையூறுசிறிதுமின்றி யசைத்து நியாயம்பெற்றுப்போகச் சௌகரியஞ்செய்திருந்தானென்றும், இலங்கைச்சரித்திரங்கூறும். பெரியபுராணத்திற்கூறப்பட்ட மநுநீதிகண்டசோழனைப்போல இவனும் ஒருபசுவின்கன்றின்மேற் றேரோட்டிய தன்மகன்பேரில் தேரோட்டினானென்றுதெரிகிறது. இவ்வொற்றுமையையும் சிலப்பதிகாரத்தில் இக்குறிப்படங்கிய,

"அறனறிசெங்கோன் மறநெறிநெடுவாட்
புறவுநிறைபுக்கோன்கறவைமுறைசெய்தோன்
பூம்புனற்பழனப்புகார்நகர்வேந்தன்"

என்னு மேற்கோளையுங்காட்டியுள்ளார் ஹூல்ஷ் ஆசிரியர்.

இஃதொன்றேயன்றிப் பாண்டியற்கு மித்தகைய ஆராய்ச்சிமணியிருந்தது,

"குடையொடுகோல்வீழநின்றுநடுங்கும்
கடைமணியின்குரல்காண்பென்காணெல்லாம்"

"மறைநாவோசையல்லதியாவதும்
மணிநாவோசைகேட்டதுமிலனே"

என்னுமேற்கோள்களாலும், சோழன் கறவைமுறைசெய்தது,

"எள்ளறுசிறப்பினிமையவர்வியப்பப்
புள்ளுறுபுன்கண்டீர்த்தோனன்றியும்
வாயிற்கடைமணிநடுநாநடுங்க
வாவின்கடைமணியுகுநீர்நெஞ்சுசுடத்தான்ற
னருமபெறற்புதல்வனையாழியின்மடித்தோன்
பெரும்பெயர்ப்புகாரென்பதியே"

என்னு மேற்கோளாலும நன்குவிளங்கும்.

மனுச்சோழன்கதைக்கும், இலங்கையிதிஹாஸத்ததான இளாரன் செய்திக்கும் ஒரேமூல மிருந்திருக்கலாம். ஆயினும், இரண்டுகதைகளினும் மூலம்யாவதென்றுதெரியும்வழி சிறிதுங்கிடைக்கவில்லை. சிலப்பதிகாரமேற்கோள்களில் இவ்விஷயம் விசதமாகிறது. இச்செய்தி புறவுநிறைபுக்கோன் சோழன் ஒருவனுக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது சிபிசக்கிரவர்த்தியின்புராணகதையாயும, பௌத்தஜாதககதைகளில் ஒன்றாயு மிருக்கின்றது. பிற்காலத்திய சோழபரம்பரைப்பட்டிகளில், சிபி சோழவம்சத்தரசர்களிலொருவனாய்விளங்குகிறான்.

ஒரு குருவியின்முட்டையைவிழுங்கிய பாம்பைகக்ழுதததாய்க்குருவிக்கு இளாரன் முறைசெய்தானென்னுஞ்செய்தியைநீக்கினும் பின்வருஞ்செய்தி கவனிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. மஹாவம்சத்தின்படி இளாரன் பௌத்தனன்று. ஆயினும் தான் சவாரிசெய்யுங்கால் அறியாமற்சேதப்படுத்திய ஸ்தூபத்தின்சுவருக்காகத் தன் தலையைத் தேர்ச்சக்கரத்திலிடத்துணிந்தவன், அவ்வாலயத்தார் வேண்டுகோளால் தவிர்ந்து இடிந்தபாகத்தைக் கட்டிப்போர்தசெய்தி,

"உதவாவாழ்க்கைக்கீரந்தைமனைவி
புதவக்கதவம்புடைத்தனனொருநா
ளரசவேலியல்லதியாவதும்
புரைதீர்வேலியில்லெனமொழிந்து
மன்றத்திருத்திச்சென்றீரவ்வழி
யின்றவ்வேலிகாவாதோவெனச்
செவிச்சூட்டாணியிற்புகையழல்பொத்தி
நெஞ்சஞ்சுடுதலிலஞ்சிநடுங்குற்று
வச்சிரத்தடக்கையமரர்கோமா
னுச்சிப்பொன்முடியொளிவளையுடைத்தகை
குறைத்தசெங்கோற்குறையாக்கொற்றத்
திறைக்குடிப்பிறந்தோர்க்கிழுக்கமின்மை"

என்னும் மேற்கோளிலெடுத்தாண்ட பாண்டியன்முறைகண்டதன்மையையொக்கும்.

இவன் மூன்றுஞ்செய்தி, காயப்பரப்பிருந்தநெல்லை அகாலப்பெயலானமழை நனைக்க, அதனாற் றுயருண்டகிழவிக்காகப் பட்டினிகிடந் திந்திரனைவருவித்துக் காலத்துப்பெயல்பெறுமாறு ஏற்பாடுசெய்தானென்பது. இசசெய்தி காப்பியசிறப்பத்துக்கிணங்கிய சிலவிவரங்களிற்றவிர விஷயத்தில் "முடிவளையுடைததோன்முதல்வன்சென்னியென், றிடியுடைப்பெருமழையெய்தாதேகப், பிழையாவிளையுட்பெருவளஞ்சுரப்ப, மழைபிணித்தாண்டமன்னவனாகிய" உக்கிரபாண்டியன்செய்தியையொக்கும்.

விவரங்களில் ஒற்றுமையில்லாவிடினும் நியாயத்தில் இதேமாதிரியான உயர்ந்த அபிப்பிராயம் கரிகாற்சோழனுக்குரியதாய்ச்சொல்லுப. இந்நியாயசம்பந்தமானமணி பொதுவானவிவரமாய்த்தோன்றுகிறது. முறைதவறியதால் அரசுகட்டிலிற்றுஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு மிவ்வுறுப்புண்டென்று முன்னமேகூறியுள்ளோம். இம்மணி கி. பி. பதின்மூற்றும்நூற்றுண்டினனாகிய குமாரகுலோத்துங்கனுக்கு முண்டெனபது,

"ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரானிந்தநீணிலத்தே
பாடும்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன்பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்துங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே"

என்னுஞ்செய்யுளால் விளங்கும்.

இச்செய்திகளின்விவரங்க ளெவ்வாறாயினும் இளாரன் என்பான் தமிழர்களில் உயர்குடியிற்பிறந்தவனென்பதும், சோழதேசத்தினின்றும்வந்தவனென்பதும் கவனிக்கத்தக்கவை. இவன் கரிகாலனேயாகக்கூடுமோ? அல்லது அவன் முன்னோர்களிலொருவனாயிருக்கலாமோவென்னும் ஐயம் தோன்றுகின்றது. ஏனெனில் ராஜாவளி, ராஜரத்நாகரியென்னு மிலங்கையிதிஹாஸங்களில், சோழவரசன் ஒருவன் படையெடுத்துவந்து, பன்னீராயிரம் இலங்கைக்குடிகளைச் சிறைகொண்டுபோ யவர்களைக் காவிரிப்பூம்பட்டினங்கட்டுந்தொழிலிலேவினனென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவன் கரிகாலன்முன்னோர்களிலொருவனாயிருந்திருத்தல்கூடுமாயினும் கரிகாலனேயென்றுசொல்லக்கிடைக்குஞ்சான்றுகள் மிகவும் குறைவாகவுள்ளன.

மஹாவம்சம் இந்தியாவைப்பற்றிப்பிரஸ்தாபிக்கும் சந்தர்ப்பம் இலங்கையரசனாகிய துட்டகாமணியென்பான் மஹாஸ்தூபத்தைக் கட்டிப் பிரதிஷ்டைசெய்ததைச்சொல்லுஞ்சமயமாம். அக்காலத்திற் பரதகண்டத்தில எல்லாப்பாகங்களினின்றும் பௌத்தஸந்நியாசிகள் ஏராளமாய் வரவழைக்கப்பெற்றனர். ராஜகிருகம், ஈசிப்பட்டணம் (காசி) ஜேதவனம், கோஷிதாராமம் (கோசம்பி) தக்கணகிரி (உஜ்ஜேனி), அசோகாரமம் (புட்பபுரம்) காஸ்மீரம், பல்லவபோக்கம், அலஸந்தா (யோணநகரம்) விந்தியாரண்யப்பாதை, போதிமண்டம் (புத்தகயை) வனவாஸம், கேளஸவிஹாரம இவ்விடங்களிலிருந்து பிக்ஷுக்கள் வந்து சேர்ந்தனர். இவைகளில் தென்னிந்தியாவிலுள்ளதென்று ஐயமின்றிச் சொல்லக்கூடியது ஒரே இடந்தான்; அதாவது தக்கணகன்னடமென்று இப்போது பெயர்வாய்ந்த வனவாஸமாம். பல்லவபொக்கமென்பது தென்னிந்தியாவிலுள்ளதென்றுகொள்ளல்கூடும். ஆனால் இது யவனநகரமான அலஸந்தாவுடன்சேர்த்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்படியெழுதுவதனால் இவ்விரண்டிடங்களும் ஒன்றற்கொன்று சமீபத்திலேயேயிருந்திருத்தல்வேண்டுமென்ப தவசியமன்றேயாயினு மிவ்விடத்திய

சந்தர்ப்பத்தைநோக்கின், பல்லவபொக்கமென்பது விந்து ஸௌராஷ்டிரங்களுக்குச் சமீபத்திலிருந்திருத்தல்வேண்டுமென்றுதோன்றுகிறது. இதனுற் பல்லவர்கள் இக்காலத்திற் காஞ்சிநகர்ப்புறத்துக் குடியேறினுரல்லரென்றுகொள்ளலாம். காப்பியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், தாம்ரஸாஸனங்க ளிவைகளாற் பெயர்பெற்று கி. பி. ஐந்தாம்நூற்றுண்டுமுதல் தமிழ்நாட்டில் உயர்வுற்றோங்கியபல்லவர்கள் மஹாவம்சப்பிரகாரம் இக்காலத்தில் தென்றிசைவந்தவரல்லர்.

தமிழ்க்காப்பியங்களையேசோதிக்குமிடத்தும் இதேகொள்கை காணக்கிடைப்பதால் இது தமிழ்ப்பாஷைச்சரித்திரத்துள் மிகவும் முக்கியமானகொள்கையாய்நிலைபெறும்.

கி. மு. 44-ல் அரசுபெற்று, உடனே தமிழர்பா லரசிழந்து கி. மு. 29-ல் மறுபடியும் தன்னுரிமையைப்பெற்ற வட்டகாமணியின் ஆட்சிக்காலத்தில் மஹாவம்சம் தென்னிந்தியசரிதத்தோடு சம்பந்தப்படுகிறது. ஆட்சிபூண்டவுடன் இவ் வட்டகாமணிக் கிரண்டபாயங்கள் நேர்ந்தன. ஒன்று, வெளிநாட்டுத் தமிழர்கள் படையெடுத்துவந்தது. இரண்டாவது உள்நாட்டு ரொஹணத்திலிருந்த திஸ்ஸனென்னும் பார்ப்பனன் படையெடுத்ததாம். வட்டகாமணி முதலில் இப்பார்ப்பனனையும் தமிழர்களையும் போர்புரியவிட்டுத் திஸ்ஸனை அழிவுபெறச்செய்தான். தமிழர்களைத் துரத்தத் தன்னுலியலவில்லை. அவர்களிடம் தோல்வியடைந்து,புறங்கொடுத்தோடிப் பிறகு ஒரு பிக்ஷுவினுபகாரமூலமாய்த் தன்குடிகளில் ஒருவனிடம் பதினுன்குவருஷம் மறைந்துவதிந்தான். தன் இரண்டு ராணிமார்களோடும் இரண்டு இளங்குமாரர்களோடும் உயிர்மீட்கவோடுவோன் இளையளாகிய ஸோமலாவென்பவளையும், தன் கிரீடத்தையும், பௌத்தபிச்சைப்பாத்திரத்தையும்விட் டோடவேண்டியதவசியமாயிற்று. ஓடுங்கால், தன்முடியைமாத்திரம் ஸோமலாவினிடங்கொடுத்துப் பிச்சைப்பாத்திரத்தை வெஸ்ஸகிரிக்காட்டில் ஒளித்துவைத்துவிட்டுப்போனுன். இத்தருணம் படையெடுத்துவந்த ஏழு தமிழர்களில் ஒருவன் ஸோமலாதேவியையும் அரசன்முடியையும் தன் பாற்படுத்திக்கொண்டு திரும்பிப்போய்விட்டான். மற்றொருவன் பௌத்தபாத்திரத்தைக்கொண்டு திரும்பினுன். மற்ற ஐவர்களும் பதினுன்குவருஷம் ஏழுமாதம் ஆண்டார்கள். இவ்வைவரில் முதல்வன்

புலஹத்தன் என்போன். இவன் கபிலர்பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டுக்குக் காரணனுயிருந்திருக்கலாமோவென்னும் சங்கை யுண்டாகிறது. இவன் தன் படைத்தலைவனாகிய பாஹியன் என்பவனாற் கொலையுண்டான். இப்பாஹியன் தன் தளகர்த்தனாகிய பணையமாறனாலும், இவன் பிளையமாறனாலுமிவன் தாடிகனென்பவனாலும முறையே நாசமடையத் தாடிகன் வட்டகாமணியாற் றோல்வியடைந்தான். ஸோமலா, பிசசைப் பாத்திரம் என்பவற்றுக்கும் பணையமாறன், பிளையமாறன் இப்பெயர்களுக்கும் ஏதேனும் குறிப்புக்கள் தமிழ்நூலாராய்சசியில நேரலாம். பிளையமாறனுக்கும் பண்டியன்மாறன்என்னும மோசூர்ததலைவனுக்கும் ஏதேனும் பொருத்தமுண்டோவென்றுபார்ககவேண்டும. இச்செய்திகளில் இரண்டுசிறுவிவரங்கள் அக்காலத்திய மதநிலைமைவிஷயத்தைப் புலப்படுத்தும். வட்டகாமணி ஓட யத்தனிக்குந்தருணத்தில், கிரியென்னும் ஜைனமுனிவரொருவர் “பெரியகரியசிங்கம் ஓடுகிறது” என்று களிப்புற்றுக்கூவினாராம். இவ்வபசாரத்திற்காக வட்டகாமணி தன் பதம்பெற்றபிறகு அந்த ஜைன ஆசசிரமத்தையழித்து அபயகிரிவிஹாரமென்னும் பௌத்தவிஹாரத்தைக் கட்டினானும். இதனால், ஜைன ஆச்சிரமங்களையழித்துப் பௌத்தவிஹாரங்கள் கட்டப்பெற்ற தரிதன்றென்பது ஒருதலை. வட்டகாமணிக் குதவிபுரிந்த எழுபடையாளரும், தங்களிலொருவனுக் கரசன் நடாத்திய கொடுமையேகாரணமாக வட்டகாமணிக்குப்பகைவர்களாய்த தமிழருடன்சேர்ந்து படைத் தொழில்புரியமுயன்றபொழுது பௌத்தபிக்ஷு ஒருவர் நடுநின்று தருமம் அவ்வரசனால் நிலைபெறுமோ? தமிழரால் நிலைபெறுமோவென்றுகேட்டு, அரசனாற்றான் என்றுரைத்து, அவர்களைச சமாதானப்படுத்தி, யரசனோ டுடன்படுததினர். இதனால், தமிழர்கள் பௌத்த மதத்துக்குவிரோதிகளாயிருநதார்களென்றுவிளங்கும்.

இவ்வரசன் தன்னுரிமைபெற்றவுடன் ஸோமலாதேவியைவரவழைத்து, அவளைமுன்போல் மஹாதேவியாய்விளங்கச்செய்து அவள் பெயரால் மணிசோமாராமம் என்னும் பௌத்தப்பள்ளியையும் சமைத்தான். இப்பெயரில், தேவியின்பெயரும் சூளாமணியின்பெயருங் கலந்துநிலவ இப்பெய ரளித்தனனென்ப. இவ்வரசனாட்சிக்காலத்திற்றான் மூன்று பௌத்தபிடகங்களும், அட்டகதையும் எழுதப்பெற்றன.

யட்டகாமணிக்குப்பின் அவன்மக்க ளிருவர் வரிசையாயாண் டார்கள். அதி லிரண்டாமவன் பௌத்தனல்லன். ராஜத்துரோகி. இவன்பெயர் சோரநாகன். இவன் ராணி அநுலையென்பவள். இவ ளுக்கு ஒருவர்பின்னொருவராய்வந்தகாதலர்களில் இருவர் தமிழராவர். இவர்கள், பட்டணத்துத்தச்சன் வடுகனும், தமிழப்பார்ப்பனன் நீலிய னென்பவனுமாவர்.

இதற்குப்பின் தென்னிந்தியா, இளநாகனாட்சிக் (கி. பி. 95-101) காலத்திற் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ் விளநாகனாட்சிக்கால ஆரம்பத்தி லேயே லம்பகன்னரென்னுங்குழுவினர் குடிக்கலகஞ்செய்தெழுந்த னர். இளநாகன் தேசப்பிரஷ்டனாய் இந்தியாவில் மூன்றுவருஷம் வதிந்து, ஒரு படையோடுதிரும்பிவந்து துரோகஞ்செய்த லம்பகன் னரைத்தோற்கச்செய்து மறுபடியும தன்னுரிமைபெற்றனன். சில காலஞ்சென்றபின் மறுபடியும் லம்பகன்னர்கள் கலகஞ்செய்து அரச னைச் சிறைப்படுத்தினார்களென்றும், அத்தருணத்தில் அரசி தன்மகனா கிய சண்டமுகசிவனென்னும் சிறுகுழந்தையைப் பட்டத்துயானையின் முன்வைத்து "இவன் நின்னரசன்மகன்; அரசன் சிறைப்பட்டான்; சத்துருக்கள்பாற்பட்டு இக்குழந்தை மரணமடைவதைக்காட்டிலும், நின்னிட மங்கிலைபெறுவது நலம். ஆகையால் நீ இக்குழந்தையைக் கொல்லக்கடவா"யென்றுசொல்லியனுப்ப, அந்த யானையானது கட்டுத் தறியைமுறித்து அரமனைபுட்புகுந்து அரசன் சிறைப்பட்டிருந்த அறையைத்திறந்து அரசனைத் தன்பிடரியிலேற்றிச்சென்று கடற் றுறைபிற்காத்திருந்த மரக்கலஞ்சேர்த்துப் போயதென்றும் மஹாவம் சம் சொல்லும். இத்தகையகதை வேறுமாதிரியானவிவரங்களோடு கரிகாற்சோழனுக்குவழங்குவது எல்லோர்க்குந்தெரிந்ததேயாம். இச் சண்டமுகசிவனுடைய ராணிக்குத் தமிழ்த்தேவியென்றுபெயர்.

கி. பி. 263—285-ல் வோஹாரிகதிஸ்ஸனாட்சியிற் சகோதரசச்ச ரவுகாரணமாக யுத்தம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. இவ்வரசன் தெளிந்தாளும் திறத்தனாய்ச் சரீரஹிம்சைத்தண்டனைவிதிப்பதைத் தவிர்த்தனன். இவ னாட்சிக்காலத்தில் மதக்கொள்கைமாறுபாட்டங்கள் நிகழ்ந்தனவென்றும், இம்மாறுபாட்டங்களில் வேதுல்ய அல்லது வைபுல்யக்கொள்கை யிதி கரித்து இவனு லடக்கித்தணிக்கப்பட்டதென்றுங் கூறுப. இவன்றம்பி யாகிய அபயனென்போன் மகாராணியிடங் கள்ளவொழுக்கஞ்செய்து,

அது கண்டறியப்பட்டு உயிர்பிழைக்க இந்தியாதேசத்துக் கோடிப் போந்தவன் துரோக எண்ணமுள்ள மாமனொருவனாலும், தமிழர்களா லும் உதவிபெற்றுப் படையெடுத்துவந்து தன்முன்னோனரசையும், அரசியையு மபகரித்துக்கொண்டான்.

கி. பி. 296-ல் இருந்து 315-வரைக்கும் இலங்கை லம்பகன்னர் வசப்பட்டு அவர்களா லாட்சிபெற்றிருந்தது. இவ்வரசர்கள் ஸங்கதிஸ் ஸன், ஸங்கபோதி, கோடகாபயன் என்னும் மூவருமாவர்.

இவர்களி லிரண்டாமவன் மதாபிமானி. புராதனகாலத்திய அபிப் பிராயப்பிரகாரம் இத்தகையஅபிமானமும் ஆட்சித்திறமையும் ஒருங்கு நிற்பதில்லை. மந்திரி-கோசாதிகாரியாகிய கோட்டகாபய னதீனமாய்க் கலகம்பிறக்கவே அரசன் உயிர்பிழைக்க ஓடினான். இந்தநிலைமையில் ஒரு பிச்சைக்காரனையெதிர்ப்பட்டு அவன்கொடுத்தவுணவையுண்டு அவ்வுதவிக்குக்கைம்மாறாகத் தன்தலையைவெட்டியெடுத்துக்கொண்டு போய் ராஜ்யாபகாரியான கோட்டகாபயனுக்குக்கொடுத்து, அதற்காக ஏற்படுத்தியிருந்த விலையைப்பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிகொடுத்தான். அப்பிக்ஷுக னதற்கிணங்காமற் பின்வாங்கியதைக்கண்டு தானிருந்த இடத்திலேயே உயிரைவிட்டுக் கொலைக்குற்றமின்றி விலையைப்பெறு மாறுசெய்தான்.

இம்மாதிரியானகதைகள் ஏராளமா யெங்குங்கிடைப்பனவேயாயி னும், தமிழ்நாட்டில்வழங்கும் புறநானூற்று (பண்டித சாமிநாதைய ரவர்கள்பதிப்பு) 152, 162-ம் பத்திரங்களிற்கண்ட குமணன்கதைக் கும் இதற்கு முண்டானவொற்றுமை நோக்கறபாலது.

இவர்களில் இறுதியிலிருந்த கோடகாபயன் ஆட்சிக்காலத்தில்(கி.பி. 302—315-ல்) வேதுல்யக்கொள்கைமாறுட்டம் அதிகரிக்கவே அபய கிரிவிஹாரத்திற்சேர்ந்திருந்த இச்சார்பினரான அறுபதுபிக்ஷுக்களைத் தேசத்தைவிட்டோட்டி எதிர்த்தட்டான கடற்கரைப்பிரதேசத்திற் செல்லவிட்டான். இப்படித் தேசப்பிரஷ்டர்களானவர்களில் ஒருவரிட மடைந்து அவர்கள்கொள்கைகளை நன்குயறிந்த, சோழதேசத்தவனான ஸங்கமித்தன் என்னும் பிக்ஷு ஒருவன், சிறந்தமந்திரவாதியென்று பெயர்வாய்ந்து மஹாவிஹாரத்துட்டங்கிய பிக்ஷுக்களிடம் மிகவும்

லைரம்பூண்டவனா யிலங்கைக்குவந்து இவ்விருகொள்கைகளின் றிறமை யையும் பரிசோதித்துத் தீர்மானிக்கக்கூட்டிய கல்விக்கழகத்தில் முனைந்துநின்றுவாதித்துப் பெருமைபெற்றனன். இவ்வாதத்தில் ஸங்கமித்தனின் மேம்பட்டதன்மையை மெச்சினவனான அரசன், இச்சங்கமித்தனைத் தன்மக்களிருவரான ஜேட்டதிஸ்ஸ, மஹாசேனர்க்கு ஆசிரியனாகநியமித்தான். ஸங்கமித்தன் இளையவனிடம்பாராட்டிய அன்பின்மேலீட்டால், கோடகாபயனுக்குப்பின் பட்டத்துக்குவந்த ஜேட்டதிஸ்ஸனுடைய அபிமானத்திற் காளாகாமற்போயினன். இவ்விருசார்பார்க்கும் விரோதமதிகரிக்க, வைதுல்யச்சார்பார், இறந்துபோன அரசன்சவத்துக்குச்செய்யவேண்டியமரியாதையையுஞ் செய்யாமல் நிற்கவே, ஜேட்டதிஸ்ஸன்வெகுண்டு, இத்தன்மையரான நியமமற்றசந்நியாசிகளையெல்லாங் கொலைபுரிய ஆக்ஞைசெய்தான். தன்னுயிர்க்குப் பயந்தவனான ஸங்கமித்தனே தன் பிரியசிஷ்யனான மஹாஸேனனுக்கு ஆட்சிவருமளவும இந்தியாதேசத்திலேயே நிலைபெறும் எண்ணத்தோடு அங்கேபோய்ச்சேர்ந்தான்.

கைகபாசிரியர்கொள்கைக்கேற்ப, கி. பி. 325-ல் நின்று 352-வரைக்கும ஆண்ட மஹாசேனன் ஆட்சிமுழுமையும் இம்மாதிரியான மதபேதச்சச்சரவிலும, இதேகாரணத்தால் ஒருசார்பார் மற்றைச்சார்பினோருடைய ஆச்சிரமங்களையழிப்பதிலுமே கழிந்தது. ஸங்கமித்தனும் சோணன் என்னு மொரு மந்திரியும புதியதான வைதுல்யச்சார்பினர். மேகவர்ணபயனென்னும மற்றோரமைச்சன் பழையசார்பினன். இவன் கலகஞ்செய்து அரசன்மேற்படையெடுத்துச் சிறிதுமட்டு மழிவுபெற்ற மஹாவிஹாரத்தை முன்னிருந்தாற்போற் கட்டிக்கொடுப்பதாயரசன்வாக்களித்தபிறகுதான் கலகத்தினின் றுந்தவிர்ந்தான். இவர்களுக் கெதிரியாயிருந்த சோணவமைச்சனும், சோழதேசத்திய ஆசிரியனும் ராணிமார்களி லொருத்தியின்சகாயத்தாற் கொலையினின் றுநீக்கப்பெற்றார்கள். ஆனால் இறந்த ஆசிரியனிடத்துக்குத் திஸ்ஸனென்னு மற்றொருவன்வந்துசேர மஹாவிஹாரம மறுபடியும் பாழ்படவேண்டியதாயிற்று. இசசெய்திகளால் நாட்டிற் சமாதானநிலை சிறிதும இல்லாதிருந்ததென்று தோன்றும. இத்தகையவிவாதங்களில் மிகவும் உபயோகமான ஒருகூற்றுத் தென்படுகிறது. அதாவது இம்மஹாஸேனன் ப்ராம்மணதெய்வங்கள் தங்கிய அநேகஆலயங்களை யழித்தானென்பதாம். இவைகளையெல்லாமழித்தது மணிஹீர்விஹாரங்கட்டுவதற்காகவென்றும் வரைநதுள்ளது.

இம்மஹாவம்சத்துட்கண்டுள்ள காலவரையறைவிவரங்களில் எவ்வளவு அபிப்பிராயபேதங்களுக் கிடனிருப்பினும் கைகராசிரியராராய்ச்சிக்குப்பின் இவ்விதிஹாசங்களிலடங்கிய காலக்கூற்றின் பெரும்பிரிவுகளைப்பற்றிச் சிறிதும் ஐயப்பட இடனில்லையென்னலாம். கைகரென்பவருடைய சித்தாந்தத்திற் பொதுப்படையான ஆக்ஷேபணையொன்றுந் தோன்றவில்லை. இவர்கூறியுள்ளவருஷங்களும் பொதுப்படையாயங்கீகரிக்கத்தக்கவையே. இம்மஹாவம்சத்தி லடங்கிக்கிடக்கும், இந்திய தேசசம்பந்தமானகுறிப்புக்களையெல்லாம் ஒருங்கேதிரட்டி, இவைகளைப்பற்றி இத்தேயத்தினின்றுகிடைக்கக்கூடியசான்றுகளையும் சேர்த்து ஒத்துநோக்கி ஆராய்ச்சிசெய்தாற் சிலவிஷயங்களேனும் உறுதிபெறும். ஆனால் மஹாவம்சத்தைப்போன்ற காலவட்டவணை கொண்ட கிரந்தங்கள் நம்பால் யாதுமில்லையென்பதை மறத்தல்கூடாது. இது வியசனிக்கத்தக்கதேயாயினும் இதினின்று சில அனுகூலங்களுமுண்டு. எப்படியென்றால் நமக்குக்கிடைக்கும் சிலவிஷயங்கள் முற்காலநிகழ்ச்சிகளைத் தற்செயலாய்த்தெரிவிப்பனவாகையால், வாஸ்தவக்கூற்றென்றுகொள்ள இடமுண்டு.

இத்தகையவாராய்ச்சிக்குசசாதனங்கள் தமிழ்க்காப்பியங்களே. இவைகளிற் சிலவேனு மிக்காலத்தனவென்றுசொல்லவேண்டியவையாயிருக்கின்றன. இம்மஹாவம்ச மிவ்விஷயத்தி லேதேனு முதவிபுரியுமா? என்று ஒத்துப்பார்த் திவ்வகையாராய்ச்சியைச்செய்வதற்குவேண்டிய சாதனங்களை எம்மாலியன்றமட்டுமுதவவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தாலேயே இவ்வியாசம் எழுதப்பட்டது. இங்கு யாமெடுத்துக்காட்டிய விஷயங்களினின்றும் ஒருவிஷயம் நன்றாய்ப்புலப்படுகிறது. அதாவது இலங்கைத்தீவுக்கும், இதற்கெதிர்ப்பட்ட கடற்கரைமாகாணங்களுக்கும், முக்கியமாய்ச் சோழதேசத்திற்கும், வெகுவாய்ப் போக்குவரத்துண்டென்பதாம். தவிர இலங்கையில் பிராம்மணர்குடியேறியிருந்தார்களென்பதும், பிராம்மணர்களின் ஆலயங்கள் நிலைபெற்றிருந்தனவென்பதும், சோழதேசத்திலிருந்துவந்தபௌத்தசாகை மஹாயானமென்பதும், மேல் இந்தியாவினின்றுவந்தது ஹீனயானமென்பதும் காணக்கிடக்கின்றன. இக்கொள்கைகளையுறுதிப்படுத்தும் சாதனங்கள் தமிழ்க்காப்பியங்களினின்று ஏதேனுங்கிடைத்தல் சாத்தியமோ?

இவ்வாறான பலவினாக்களுக் குத்தரஞ்சொல்ல யாம் இப்பொழுது முயற்சிசெய்வது முடியாது. இவைகளையெல்லாம் முன்னிட்ட ஆராய்ச்சி சாவகாசமாய்ச்செய்யத்தக்கது. மஹாவம்சத்திற் கஜபாகு இந்தியாவுக்குவந்ததாகவாவது, பத்தினிதேவிக்குக் கோயில்சமைத்த தாகவாவது சொல்லவில்லை. சிலப்பதிகாரத்தில் ஒரு கஜபாகு இவ் விரண்டுசெய்தியையும்நிகழ்த்தியதாகக் காணக்கிடைக்கிறது. இவ்விரு செய்தியும் பௌத்தர்கள் சொல்லியேதீரவேண்டுமென்பதற்கு நிர்ப்பந்த மானகாரணந் தோன்றவில்லை. வேறு இலங்கை இதிஹாஸங்களில் இச் செய்திகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவைகள் பிற்காலத்தன. தென் னிந்தியாவிற் கிழமைகள் கி. பி. ஆறும்நூற்றாண்டுக்குமுன் ஆட்சிபெற வில்லையென்பர் ப்ளீட். இக்கொள்கையை ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கண் ணுப்பிள்ளையவர்க ளங்கீகரிப்பர்போலும். இத்தகையகொள்கைக்குத் தென்னிந்தியபிரமாணம் ஏதாவதுண்டாவென்பது விசாரிக்கத்தக்க செய்தி. இவைகளையெல்லாம் வேறொருமுறைவிசாரிப்போம்.

எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமிஐயங்கார், எம் ஏ.

மழவர்*

மழவரென்னுஞ்சொல் சாதாரணமாக இளையோர் (வீரர்) என் னும்பொருளைத் தரும். "மழவுங்குழவுமிளமைப்பொருள" "ஏவலிளை யர்தாய்வயிறுகரிப்ப" என்பனவற்றால் இது பெறப்படுவதாம்; இனிப் புறநானூற்றுரையாசிரியரும் இச்சொற்கு வீரர் என்றபொருளையே எழுதிச்செல்வதூஉங் காண்க. (புறம் 88, 90)

இஃதிவ்வாறிருந்தும், சரித்திரம், பூகோளம், கலைஞானம், (Science) முதலிய எல்லாவற்றாலும் உற்றுநோக்கின், தற்காலம்

* இது, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம்வருடோற்சவத்தில் (18-5-15) ஸ்ரீமான்-உ. வே. சாமிநாதஐயரவர்களின் அக்கிராசனத்தின்கீழ்ப் படிக்கப்பெற்றது.

மேனாட்டுக்கலையுணர்வுடையாருக்கும் பெருந்த உவப்பும் வியப்புந் தரத்தக்கதும், உலகமலைவு, ஆகமமலைவுமுதலிய எவ்வகைமலைவும் நேரா வண்ணம் மிக நுணுகி ஆழ்ந்துசெல்வதுமாகிய உரையையெழுதும் நமது பெருவாழ்வாகிய ஆசிரியர்நச்சினார்க்கினியர், 'மழவர் - சிலவீரர்' எனவுரைத்து "உருவக்குதிரைமழவரோட்டிய, நெடுவேளாவி" யென ஆதாரமுங்காட்டிநிறுவினர். (மதுரைக்காஞ்சி 395)

நான் பண்டிதபரீக்ஷைக்கு மதுரைக்காஞ்சிபடிக்குங்கால் அத னுரையாசிரியர் இச்சொற்குச் சிலவீரர் என்றெழுதுவானேனென்னும் ஐயம் எழுந்து என்மனத்தி லுறுத்துவதாயிற்று. பின்னும் அதனைப் பற்றி யாராய்வுழி யெனக்குக்கிடைத்த சிலஆதாரங்கள் ஒருவாறு விளக்கமெய்துவித்தன. அவற்றையே யிங்கு எழுதத்துணிந்தனன்.

" நிலப்பெயர்குடிப்பெயர் " என்னும் பெயரியற்சூத்திரப்படி, கொங்குநாட்டிலுள்ளோர் 'கொங்கர்' குடநாட்டிலுள்ளோர் 'குடவர்' என நிலம்பற்றிப் பெயரெய்தினமைபோல, மழநாட்டிலுள்ளோர்களாத லின் இவர்கள் 'மழவர்' எனப் பெயர்பெற்றவராவர்.

தமிழகத்தின் பண்டைய பெரும்பிரிவுகளாகிய சேரசோழபாண்டி மண்டலங்கள், தம்முட் பல சிறுபிரிவுகளையுடையவாயிருந்தன. அவற் றுள், சோழமண்டலம், மேற்காநாடு (" அகன்பணைநீர்நாட்டுமேற்கா நாட்டாதனூர்"1) கோனாடு ("செழுந்தளிரின்புடைமறைந்தபெடை களிப்பத்தேமாவின், கொழுந்துணர்கோதிக்கொண்டுகுயிலுறங்கு கோனாடு"2) மழநாடுமுதலிய உண்ணாடுகளையுடையதாயிருந்தது. இம் மழநாடே மழவரது தாய்நாடாம். இஃது இந்நாட்டினதென்பதை, "நீடுவளத்ததுமேன்மழநாடெனும்நீர்நாடு"3 என்னும் சேக்கிழார்சுவாமி களின்திருவாக்கான் அறிக.

இந்நாடு, கொள்ளிடத்தின்வடகரைதொட்டுச் சிலகாததூரம்வரை பரவியிருக்கின்றது. 'ஐயன்வாய்க்கால்' 'பெருவளவாய்க்கால்' பங்குனி யாறு' என்னுங் கால்வாய்கள் இந்நாட்டிற் பெரும்பாகங்களிற்பாய்கின் றன.

1 பெரியபுராணம் திருநாளைப்போவார் (1)
2 ஷை இடங்கழிநாயனார் (1)
3 ஷை ஆனாயநாயனார் (1)

திருமழபாடி அன்பிலாலந்துறை* திருமாந்துறை* திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் என்னும் பாடல்பெற்றதலங்களும் "பண்டெழுவர்தவத்துறை4" என்னும் வைப்புத்தலமாகிய லால்குடியும் இந்நாட்டினகத்தன.

"அங்கணகன் றம்மருங்கிலங்கணர்தம்பதிபலவுமணைந்துபோற்றிச்
செங்கமலப்பொதியவிழச்சேல்பாயும்வயன்மதுவாற்சேறுமாறுப்
பொங்கொலிநீர்மழநாட்டுப்பொன்னிவடகரைமிசைப்போய்ப்புகலிவேந்தர்
நங்கள்பிரான் திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்பணியநண்ணுமபோதில்"

என்னுஞ்செய்யுள்5 திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் இந்நாட்டினதென்பதைத் தெளிவுறுத்தும். மேற்கூறியதலங்களுள் மழபாடி என்னுந் தலத்தின் பெயர்க்காரணமும் இங்குக் கவனிக்கத்தகுந்தது. இன்னும், நமது ஆனாயநாயனாரின்சென்மஸ்தலமாகிய மங்கலம்* என்னுந் திருப்பதியும் இந்நாட்டினகத்ததே. இதனை,

"பொங்கரில்வண்டுபுறம்பலைசோலைகள்மேலோடும்
வெங்கதிர்தங்கவிளங்கியமேன்மழநன்னாடாம்
அங்கதுமண்ணிலருங்கலமாகவதற்கேயோர்
மங்கலமாயதுமங்கலமாகியவாழ்மூதூர்"

என்னுந் தெய்வவாக்கானும்6 அறியலாம். மணக்கால்நம்பியென்னும் ஒரு வைணவ அடியாரின் ஊராகிய மணக்கால்* என்னும் பதியும் இந்நாட்டினதே.

மேற்கூறிய திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தில் ஒரு சிவனடியார் கொல்லிமழவரெனப் பெயர்பெற்றிருந்தமை பெரியபுராணத்தாற் றெரிகின்றது. இதனால் இந்நாட்டினர்க்கு மழவர் என்னும் பெயருண்மை தெற்றென விளங்கும். இப்பிரதேசத்தின் ஒருவகை வேளாண்மாந்தர் (கள்ளர்)க்கு மழவராயர் என்னும்பெயர் இன்றும்வழங்குகின்றது. இன்னும், ஸ்மார்த்தமறையோரில் ஒருவகையினர் (பிரகச்சரணர்) மழநாட்டார் என வழங்கப்பெறுகின்றனர்.

இவற்றால் மழநாடென்பது இவ்விடத்ததென்பதூஉம் இந்நாட்டினர்க்கே மழவரென்னும்பெயர் உரியதென்பதூஉம் பெற்றாம்.

---

* இவைகள் லால்குடிக்குச்சமீபத்திலிருக்கின்றன.

4 திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடைவுத்திருத்தாண்டகம் (11)

5 திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம் (310)

6 ஆனாயநாயனார்புராணம் (7).

தற்காலம் நமது இந்தியப்படைஞர்களிற் சீக்கியர்களும், கூர்க்கர்களும் சிறந்தவராயிருத்தல்போல இவர்கள் அக்காலத்துப்போர்வீரர்களிற் சிறந்துவிளங்கினவராவர். இவர்க ளிவ்வாறிருந்தமையானே பண்டை நெடுமுடிவேந்தரும் குறுமுடிவேந்தரும் இவர்களைப் போர்த்துணைமைகொண்டிருந்தனர்.

"குவியறகண்ணிமழவர்மெய்ம்மறை"
"வாலூண்வல்சிமழவர்மெய்ம்மறை"

எனவரும் பதிற்றுப்பத்தால் (21, 55) முறையே இமயவரம்பன்தம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவனும, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனும் படைத்துணைமைகொண்டதும்,

"ஒளிறிலங்குநெடுவேல்மழவர்பெருமகன்"
"வழுவில்வண்கைமழவர்பெரும"

எனவரும் புறப்பாட்டால் (88, 90) அதிகமானெடுமானஞ்சி படைத்துணைமைகொண்டதும் அறியப்பெறும்.

இவர்கள் ஓரரசன்கீழ்ப் போர்வீரராயமைந்து போர்புரிந்தது மன்றித் தாங்களே யொரு பெருங்குழுவினராய்ச்சேர்ந்துகொண்டு போர்புரியும்வழக்கமுடையராயு மிருந்தனர். இது, "உருவக்குதிரை மழவரோட்டிய" (அகம்) எனவும், "ஏனைமழவரைப்போரிற்சுருக்கி" (பதிற்றுப்பத்து) எனவும் வருஞ் செய்யுட்களால அறியப்படுகின்றது.

ஒரு சேரமானுடன் அதிகமானெடுமானஞ்சி நேசமுடையனாயிருந்தானென்று புறநானூற்றாற் றெரிகின்றது. சேரவரசர்களும் அதிகமானும் மழவர்களைப் படைவீரராய்ப்பெற்றிருந்தமை முன்னர்ப் பெறப்பட்டது; இதனால், இவர்களுள் மழவரைப் படைஞராகக் கொண்டிருந்த ஒருவர் மற்றொருவருக்கு இப்படையையுதவினரோ? அல்லது இம்மழவர்களே தனித்தனி யிவர்களிடத்திற் படைமையமைந்தனரோ? என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

"மழவர்மெய்ம்மறை" எனக்கூறப்பட்ட ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதன், "ஏனைமழவரைப்போரிற்சுருக்கி"னன் எனக் கூறப்படலால் ஒவ்வொருபெருங்கூட்டமாய்ச்சென்று அரசரோடெதிர்க்குமிவர்களிற் சிலகூட்டத்தை அவன்வென்று தன்கீழ்ப்படுத்திக்கொண்டானென்றும், கீழ்ப்படிய உடன்படாதவர்களைச் சிதறவடித்துத் துரத்தினன் எனவும் தெரிகின்றது.

இனி, இவர்களது பழக்கவழக்கங்களாவன :—

"தீம்புழல்வல்சிக்கழற்கான்மழவர்" (மதுரைக்காஞ்சி)

"செவ்வூன்றோன்றுவெண்டுவைமுதிரை
வாலூண்வல்சிமழவர்" (பதிற்றுப்பத்து)

என்பவற்றால், இவர்கள் உண்ணும் உணவுக்குப் பக்ஷணங்களையும், வீரர்க்குரிய வேறுவித உணவினையும் பெரும்பாலும் உபயோகித்து வந்தனரென்பது தெரிகின்றது; இனிப் பதிற்றுப்பத் துரையாசிரியர் "செல்வச்செருக்காற் சோறுண்பதுபெரிதன்றி............(இ)வற்றை யுணவாகவுடையவீரர்" என் றெழுதுவதும் ஈண் டுணரத்தக்கது.

"பூந்தலைமழவர்" என்னும் மதுரைக்காஞ்சியானும், "குவியற்கண் ணிமழவர்"* என்னும் பதிற்றுப்பத்தானும் இவர்கள் (போர்ப்பூமாலை யும், தங்கள் அடையாளமாலையுமாகிய) பூச்சூடிக்கொள்வதில் மிக்க விருப்பினரென்பதும் தெரிகின்றது.

இன்னும், "மழவர்முழவின்றோன்றலைகடுப்பப், பிடகைப்பெய்த கமழ்நறும்பூவினர்" என்னும் மதுரைக்காஞ்சியால், இவர்கள் ஒரு வகைப் போர்ப்பறையினைத் தங்களிற்கொட்டிக்கொண்டுசெல்லும் வழக்கமுடையரென்பதூஉம், "உருவக்குதிரைமழவர்" (அகம்) "மைபடுபெருந்தோண்மழவரோட்டி, யிடைப்புலத்தொழிந்தவேந்து கோட்டியானை" (மதுரைக்காஞ்சி 607.) என்பவற்றால் இவர்கள் குதிரைப்படைஞராயும், யானைவீரராயுமிருந்தனரென்பதூஉம் முறையேபெறப்படும்.

பின்வரும் புறப்பாட்டுக்கள் இவர்கள் வீரத்தை விளக்குகின்றன:— அவை,

"யாவிராயினுங்கூழைதார்க்கொண்
டியாம்பொருதுமென் றலோம்புமினோங்குதிறல்
ஒளிறிலங்குநெடுவேன் மழவர்பெருமகன்
கதிர்விடுநுண்பூணம்பகட்டுமார்பின்
முழவுத்தோளென்னையைக்காணாவூங்கே" (88)

---

* 'வெட்சிமுதல் வாகையீறாகியபூக்களெல்லாம் குவிதற்குக் காரணமாகிய கண்ணி' என்பது அதன் பழையவுரை.

(மழவர்தலைவனான என்னையை (அதிகமானை)க் காணாதவிடத்தில், யாவராயினும் யாம் அவனோடுபொருவோம் என்று சொல்லுவதைப் பாதுகாவுங்கள் என்பது இதன்கருத்து.)

"…. …….வழுவில்வண்கைமழவர்பெரும
இருநிலமண்கொண்டசிலைக்கும்
பொருநருமுளரோநீகளம்புகினே" (90)

(மழவரையுடையாய் நீ களம்புகின் வேறுபொருநரும் அங்கு உளராவரோ என்பது இதன்கருத்து) என்பனவாம்.

இன்னும், வேளிர்தலைவனான ஆவியென்பானோடும், சேரமானோடும், பாண்டியனோடும் எதிர்த்துப்பொருதவீரர்கள் இவர்களென்பது மேற்கூறியவற்றால்விளங்குகின்றமையானும் அவ்வரசர்களைப்புகழவந்த புலவர்கள் இவ்வீரர்களைவென்ற சிறப்பினைப் பாராட்டிக்கூறுகின்றமையானும் இவர்கள்வீரம் நன்கு அறியக் கிடக்கின்றது.

இவர்கள் இவ்வாறு சிறந்திருந்தகாலம் ஸ்ரீமத்: மு. இராகவையங்காரவர்களின்தீர்மானப்படி*பார்க்கின் இரண்டாயிரவருடங்கட்கு முற்பட்டதென்னலாம்.

இதுகாறுங்கூறியவற்றாற் கொள்ளிடத்தின் வடகரைக்கண்ணதாகிய மழநாட்டினரே மழவரென்பதூஉம், இவர்கள் தமிழகப்போர்வீரர்களுள் மிகச்சிறந்தவரென்பதூஉம், அவர்களின் பழக்கவழக்கமுதலியன இன்னவென்பதூஉம்,மழவரென்னுஞ்சொல் தற்காலத்தமிழ் மக்கட்குப் புதுவதாய்க்கேட்கப்படினும், மழவராயர் என்னும்பெயருடையோர் அதன் தொன்மையை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றனரென்பதூஉம் பெற்றாம்.

ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் குறித்தகுறிப்பை யடியாகக்கொண்டும், இங்கு அக்கிராசனராகவீற்றிருக்கும் நமது பேராசிரியர் (மஹாமஹோபாத்தியாயர்) உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்செய்துவைத்த பேருதவியானும் எழுந்த இவ்வியாசம் இதனோடுமுடிகின்றது.

அ. கந்தசாமிப்பிள்ளை.

---

* வேளிர்வரலாறு 19-ம்பக்கம்.

ஒருதாய் தன்குழந்தையைப்பற்றிக்கூறியது.

("சில்ட்ரன் மகஜீன்" என்னும் "ஆங்கிலப்பிள்ளைகள்பத்திரிகை"யின் 1914-ம் வருஷத்து ஜனவரிமாதச்சஞ்சிகையின் 83-வதுபக்கத்திற் பிரசுரமாயிருக்கிற ஒருபாடலின்கருத்தைத்தழுவியெழுதியது.)

"துணிவுடைச் சிறுநர ! சொல்லுதி இன்னே,
உன்னாற் பெறலாம் ஊதியம் என்னே ?
என்பயன் நின்னா லென்ப தறியேன்.
சொல்ல வல்லையேல், சொல்லுதி வல்லே.
தாமரை யிதழெனத் தயங்குகை விரலாய் !
திங்களை வளைந்து திகழ்கரு முகில்போற்
சுந்தர வதனம் சூழ்ந்து தொங்கி
இருண்டு சுருண்டெழில் எறிக்குங் குஞ்சியாய் !
ஒருநாள் போல உறுபல நாளுநீ
செய்சிறு குறும்புக் கெய்தள விலையால்
யாவது நின்னால் ஆவ தென்ன
உன்னாற் சொல்ல ஒல்லு மென்னில்,
நன்குசிந் தித்து நவிலுதி வல்லே"
என்றனன். என்றலும் இருசிற் றடிகள்
குறுகுறு நடந்தெனைக் குறுகியென் மடிமேல்
உற்றன. மிகுகளி ஒளிரெழில் இளவிழி
கூர்ந்தெனை நோக்கின. குறுநகை அரும்பின.
இருசிறு செங்கைகள் என்னிரு கதுப்பினை
இறுகுறப் பற்றியீர்த் தினிதி னணைத்தன.
"உனது வினவுக் குறுவிடை கேட்டி
அன்னாய்! யானனைக் கன்பு செய்தலே
என்னால் ஆம்பயன்" என்னப்
பவளவாய் பகர்ந்ததென் பாக்கியந் தானே.

வெ. ப. சு.

செல்வ நூல்,

ECONOMY.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-௧௨ பகுதி ௧-ல்) ௩௫-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—21.

கோடுக்கல்வாங்கல்.

Money lending.

125. பணமுள்ளவன், தேவையுள்ளவனுக்குக் கடன்கொடுத்துக் குறிப்பிட்டவட்டி அல்லது லாபத்துடன் பிறகு வாங்கிக்கொள்ளுவதே **கோடுக்கல்வாங்கல்** அல்லது லேவாதேவியெனப்படும். இது செல்வ நூலில் அறியவேண்டிய முக்ய அம்சங்களில் ஒன்ருகும். ஒருவனுக்கு ஏராளமான பணமிருக்கலாம். அதை வியாபாரம், தொழில் முதலானவைசெய்து விருத்திசெய்யப் போதுமான அறிவாவது, ஆசையாவது இராது. அவனிடத்தில் அம் மிகுந்தபணம், விருத்தியடைய மார்க்கமில்லாமற் கட்டிக்கிடக்கும். இன்ைெருவன் சீமைக்குப்போய் நெசவு சாயங்காய்ச்சல்முதலானதொழில்களில் ஏதாவது கற்றுவரலாம். அவன் கற்றவித்தையைப்ரயோகித்துத் தன்க்ஷேமத்தையும் தேசக்ஷேமத்தையும்விருத்திசெய்யஹேதுவான தொழிற்சாலைகள், வர்த்தகங்கள்முதலானவை ஆரம்பிக்கப் போதுமானமுதலிராது. அவனிடத்தில் அறிவும் ஆசையுமிருநதும பயனில்லை. ஆகையால், பணமுள்ளவன் மற்றவனுக்குக் கடன்கொடுத்தால் அப்பணத்துக்கு வட்டியுங்கிடைப்பதோடு அறிவுள்ளவனும் அவனினத்தாரும் கடைசியாய்த் தேசமும் க்ஷேமமடையலாம். இதுதான் லேவாதேவியெனப்படும்.

126. **நாணயம்.** (Credit) லேவாதேவி சரியானபடிநடப்பதற்கு நாணயம் என்பது முக்யமான அம்சம். இராமன் சேஷனுக்கு 1000 ரூப்ாய் கடன்கொடுக்கிருன். அப்பணததைக் குறிப்பிட்டகாலத்திற் சேஷன் திரும்பக்கொடுக்கச சக்தியுள்ளவனுகவும் கொடுக்க மனமுள்ளவனுகவும் இருக்கவேண்டும். இவ்விருதன்மைகளும் சேஷனிடமிருந்தாற் சேஷனை நாணயமுள்ளவன் என்று சொல்லுவார்கள். இவ்விரண்டில் ஒருதன்மைகுறைந்தாலும் சேஷனிடம் நாணயமில்லையென்பதோடு, அவனைநம்பி யாரும் கடனுங்கொடுக்கமாட்டார்கள்.

127. கடன். (Loan) திரும்பக்கொடுப்பதென்ற ஒப்பந்தத்தின் பேரிற் பணமுள்ளவன், தேவையானவனுக்குப் பணவுதவிசெய்வதே கடன் எனப்படும். இதிற் கடன்கொடுப்பவனைக் **கடன்காரன்*** (Creditor) என்றும், கடன்வாங்குபவனைக் **கடனாளி** (Debitor) என்றும் சொல்லப்படும்.

கடன்கள் வெண்கடன் (Simple Loan) என்றும் பொறுப்புக் கடன் என்றும் இருவகைப்படும்.

128. **வெண்கடன்.** யாதொருசொத்தும் ஆதாரவில்லாமற் கடனாளியின் நபரையும், நாணயத்தையும்மாத்திரம்குறித்து வாங்கும்கடன் வெண்கடன் எனப்படும். இதனால், கடன்காரன் கடனாளியின்சொத்தை ஜப்திபண்ணமுடியாதென்பதல்ல. அவ்வாறு ஜப்திசெய்யுமுன், அந்தச் சொத்தைப் பராதீனம்செய்துவிட்டால, அந்தச்சொத்து அந்தவெண் கடனுக்குக் கட்டுப்படமாட்டாது என்பதுதான் இதன்கருத்து.

வெண்கடன் கைக்கடனாகவும் (Oral loan) இருக்கலாம். பத்திர மூலமாகவுமிருக்கலாம். பத்திரங்கள் வெண்ணிலை (unregistered)யாக இருக்கலாம். ரிஜிஸ்தர்செய்யவேண்டுமென்பது கட்டாயமல்ல.

129. **பொறுப்புக்கடன்.** சொத்தைப்பொறுத்து வாங்கும்கடனே பொறுப்புக்கடன் எனப்படும். அது முறையே,

1. அடகு
2. அடமானம் அல்லது ஈடு
3. ஒத்தி

என்று முக்யமாய் மூன்றுவகைப்படும்.

130. **அடகு.** (Pledge) ஜங்கமசொத்தைப்பொறுத்து வாங்கும் கடன் அடகுகடன் எனப்படும். இதில் விசேஷமாய் நகை, பாத்ரம், சரக்குகள்முதலான ஜங்கமசொத்துக்களைக் கடன்காரர்வசத்திலேயே கொடுத்துவிடுவதுவழக்கம். ஆனால், வர்த்தகச்சரக்குகள், இலை, கரி, காய்முதலான அழிசரக்குப்பொருள்களை, கடன்காரரின்மேற்பார்வையிற் கடனாளியிடம்வைப்பதுமுண்டு. நெல்வியாபாரி தன்கிட்டங்கியிலுள்ள 10000 மூட்டைநெல்லை ஜாமீன்கொடுத்து 10000 ரூபா கடன்

*கடன்காரன் என்னும்பதம் சிலசமயங்களில் வழக்கில், கடன்வாங்குபவனுக்கு ப்ரயோகிக்கப்பட்டபோதிலும், இதில் மேற்கூறியவாறே உபயோகிக்கப்படும்.

வாங்கினால், அந்தக்கிட்டங்கித் திறவுகோலைக் கடன்கொடுக்கும் பாங்கிக்காரர்வசத்திற்கொடுத்துவிடுவதுண்டு. நெல்வாங்குபவர்வரும்போது பாங்கிக்காரர் நேரேவந்துதிறந்துவிட்டு, நெல் அளந்து வசூலாகும் தொகையைத் தங்கள்கடனுக்குச் செல்வைத்துக்கொள்வார்கள்.

131. ஜாமீன். (Charge) இது ஸ்தாவரசொத்தால் ஏற்படுத்தும் ஒருவித பந்தகம்.

132. ஈடு அல்லது அடமானம். (Hypothecation) ஸ்தாவரசொத்தைப் பொறுத்துவாங்கும் கடனுக்கு ஈடு அல்லது அடமானம் என்று பெயர். இது ரிஜிஸ்தர்ப்பத்திரமூலமாய்த்தான் செய்யமுடியும். ஆனால், சொத்து, கடன்வாங்கினவன்வசத்தில்தா னிருக்கும். குறிப்பிட்டகாலத்தில் தொகைசெல்லாகாவிட்டால் ஈடுதார் (Hypothecator) வியாஜ்யம்செய்து ஈடுசொத்தைக் கோர்ட் ஏலத்தில் விற்பனைசெய்து தொகையைவசூலிக்கலாம். ஈட்டுக்குப்பிறகுசெய்யப்படும் எவ்விதபராதீனமும், ஈட்டுக்காரர் தொகைக்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் தீரும்.

133. ஒத்தி. (Mortgage in possession) இதுவும் ஒரு ஈடுமாதிரிதான். ஆனால் இதில், சொத்து ஒத்திதார்வசம் விட்டுவிடப்படும். 100-ரூபாய்க்குமேற்பட்டதொகைக்கு ரிஜிஸ்தர்ப்பத்திரம்மூலமாய்த்தான் ஒத்திசெய்யமுடியும்; கடன்செல்லாகாதவிஷயத்தில், ஒத்திதார் கோர்ட்டுமூலமாய்ச சொத்தைத் தனதாக்கிக்கொள்ளலாம், அல்லது கோர்ட்டு ஏலமூலமாய்விற்பனைசெய்து தொகையை வசூலித்துக்கொள்ளலாம்.

134. நிதிகளும் லேவாதேவிக்கடைகளும். (Banks and Money-lending firms) மேற்கூறியவாறு கொடுக்கல்வாங்கல்செய்வதற்காகவே, பாங்க் அல்லது நிதிகளும், லேவாதேவிக்கடைகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவியாபாரத்தொழில்களைப்போலவே கொடுக்கல் வாங்கல் என்பது இவற்றின்தொழில். பணமுள்ளவரிடமிருந்து சொற்ப வட்டிக்குக் கடன்வாங்குவதும் பணம் தேவையானவருக்கு அதிகவட்டிக்குக் கடன்கொடுப்பதும் இவற்றின்முறை. அதனால் ஏற்படும் வட்டி வித்யாஸமே இவைகளுக்கு ஆதாயம். இக்கடைகளும் நிதிகளும், தனியாகவும், பலர்சேர்ந்து கூட்டாகவும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளிற்செய்யும் கொடுக்கல்வாங்கல்களின் தன்மைக்கும் அளவுக்குந்தக்கவூறு நாணயம் ஏற்படுகின்றது. அதிகவட்டிக்கு ஆசைப்பட்டுக்

கண்டபடி பணங்களைக் கடன்கொடுத்தால் அப் பணங்கள் வரமார்க்கமில்லாமல் இக்கடைகள் முறிந்துபோகின்றன. இதனால், 'பாங்குகளிற்பணம்போட்டுவிட்டோம். இனிப் பயம்கிடையாது, வட்டியை வாங்கிச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கலாம்' என்று இருக்கும் பலபேர் திடீரென்று பொருளிழந்து பரிதபிக்கின்றார்கள். நமது ராஜதானியிற் சிலவருஷங்களுக்குமுன் திடீரென்று திவாலான 'அர்ப்பத்நட்' என்னும் பாங்கின்வஞ்சனைக் கிரியாகித் தவித்தவர் எண்ணிறந்தோரல்லவா?

ஐக்யலேவாதேவிச்சங்கங்கள்.
Co-operation credit Societies.

இவைகளைப்பற்றி முன் 80-வது ப்ரகரணத்தில் விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

135. **உண்டியல்கடைகள்.** மதுரையிலுள்ளசேஷன் கல்கத்தா ஸேன்கம்பேனிக்கு 10000-ரூபாய் அனுப்பவேண்டியதாய்வைத்துக்கொள்வோம். மணியார்டர்மூலமாய் அனுப்புவதானால் ரூபா 100 மணியார்டர் சார்ஜ் ஆகும். மதுரையில் ரா. ம. என்ற உண்டியல் கடைக்குச் சென்றால், அவர்கள் ஷெடி தொகையைப்பெற்றுக்கொண்டு, சேஷன் அல்லது ஷெடி உத்திரவுக்கு ரூபாய் 10000 வேண்டும்போது கொடுக்கவும்' என்று தனக்குத்தெரிந்த கல்கத்தா 'சி. த' கடைக்கு உண்டியல்கொடுத்து அதற்கு 100-ரூபாய்க்கு 2-அணாவீதம் 'வட்டம்' அல்லது கமிஷன் எடுத்துக்கொள்வார்கள். சேஷன் இந்த உண்டியல் சீட்டில், ஸேன்கம்பெனிக்காவது ஷெடி உத்தரவுக்காவது இந்தத் தொகையைச் செலுத்தவும் ஏன்று எழுதி, அதை ஷெடி கம்பெனிக்குத் தபால்மூலமாய் அனுப்புகிறான். ஸேன்கம்பெனியார் இதை சி. த. உண்டியல்கடையிற்காட்டிப் பணம்பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.

இதனால், சேஷனுக்கு 100-ரூபாய் மணியார்டர்கட்டணத்துக்குப்பதிலாய் $12\frac{1}{2}$ ரூபாய் உண்டியல்வட்டத்தோடு காரியம்முடிந்துவிடுகின்றது. உண்டியல்கடைக்கு வட்டம் லாபம்.

ஆனால், இம்முறை நடபடிக்கைகள் ஷெடிகடைகளின்நாணயத்தைப்பொறுத்தே நடக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றன. மற்ற விவரம் உண்டியல் என்னும் ப்ரகரணத்தில் அறிந்துகொள்ளலாம்.

R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B.A., B.L.

பண்டைத்தமிழரும் மரக்கலப்பயிற்சியும்.*

யான் இங்கு எடுத்துரைக்கப்புகுந்தவிஷயம் சங்கத்தமிழ் நூலாராய்ச்சியுள்ள நுண்மதியாளர்க்கும் சரித்ரப்புலமையிற்கைவந்த பண்டிதர்களுக்கும் சிறிதும் புதிதாகத்தோற்றாது. ஆயினும், செந்தமிழபிமானஞ்செறிந்த நம்மவர்களிற்பலர் அவகாசக்குறைவாலும், அப்யாஸக்குறைவாலும் பண்டைத்தமிழ்நூல்களின்சிறப்பினையும் தமிழர்களின் நாகரிகத்தினையும் உள்ளவாறுணராதொழிகின்றன ரன்றே; அவர்களுக்கு இச் சிறு வ்யாஸம் சிறிதுபயன்படுமென்று இதனை இங்குப் படிக்கலானேன். பெருந்தகையாளர்கள் இதன்கட் காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்தருள்வாராக.

ஒருதேசத்தார் வேறுள அயல்நாட்டாரோடு பல்லாற்றானும் நெருங்கிப்பழகுவதனால் அவர்நாட்டுக்குமிக்கநன்மைவிளையுமென்பது சரித்ரவுணர்ச்சியுடையார்யாரும் முதன்முதல் ஒப்புக்கொள்ளும்விஷயமாகும். ஒருமனிதன் மற்றம[illegible]ர்களோடுறவுகலவாது தனித்துநிற்பானானால், அவன் குறுகியமனஅமைப்புடையவனாய் உலகியலையுணராதொழிதல்போல, ஒருநாட்டிலுள்ளஜனங்கள் பிறநாடு செல்லுதலின்கண் ஊக்கமில்லாதவராயின் அந்நாடு சிறிதும்வளர்ச்சி பெறாது வரவரத் தளர்ச்சியுற்றழியும். இவ்வுண்மையை ஜீவகசிந்தாமணியுடையார்,

> "ஊற்றுநீர்க் கூவலுள் உறையும் மீனனார்
> வேற்றுநாட் டதன்சுவை விடுத்தல் மேயினார்"

என்றுகூறி உவமைமுகத்தால்விளக்கியுள்ளார்.

இஃது இவ்வாறாக, பற்பலதுறைகளிலும் நாகரிகம்மிக்குவிளங்கிய நம்முன்னோர்களாகிய பண்டைத்தமிழ்மக்கள் பிறநாட்டாரோடுபழகுவதிற் கலங்கொண்டு கடல்கடந்துவந்ததன்மையினைப்பற்றிச் சிறிது

* இது, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் 13-ஆம் வருஷக்கூட்டத்திற் படிக்கப்பெற்றது.

இங்குத் தொகுத்துக்கூறுவதே யான் இன்று எடுத்துக்கொண்ட விஷயமாகும்.

ஒருநாட்டின் பண்டைக்காலத்தியவழக்கம் ஒன்றைப்பற்றி ஆராய்ந்துணர்தற்குப் பிறசாதனங்களில்லாதவழி, அந்தத்தேசத்தில் வழங்கும் பாஷைகளிலுள்ள நூல்கள் சிறந்தகருவிகளாகும். அன்றியும், அந்தப்பாஷையில் ப்ரஸ்தாபவிஷயஸம்பந்தமானகருத்துக்களை வெளியிடற்குள்ளசொற்களின்தன்மையும் மிகுதியும் தக்ககருவிகளாகும். சீனு, திபேத்து இவ்விடங்களிலுள்ள உள்நாடுகளில் ஸமுத்ரத்திற்கு ஸொந்தபாஷையிற் பேரே கிடையாதாம் இவ்விடங்களிலுள்ளார் தமக்கு நெடுந்தூரத்திலிருக்கும் ஸமுத்ரம் எப்படிப்பட்டதென்பதை யுணரார்போலும் நம தமிழ்மொழியிலோ, ஸமுத்ரத்துக்கு ஆழி, கடல், பரவை, புணரி, ஆர்கலி, முந்நீர் எனப் பல செந்தமிழ்ச்சொற்கள் காரணப்பெயர்களாய்க் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர்களாலேயே தண்டமிழ்க்கும் தண்கடற்கும் தக்கஸம்பந்த முண்டென்பது எளிதிலுணரப்படும்.

இனிக் கப்பலுக்குத் தமிழிலுள்ளசொற்களைச் சோதிப்போம். அவை கலம், மரக்கலம், நாவாய், வங்கம், மிதவை, கப்பல் முதலியன. இவற்றில் வங்கத்தை இடவாகுபெயரென்றும், (வங்கதேசத்திலிருந்து கப்பலுக்கானமைபற்றி) நாவாயை வடமொழித்திரிபென்றும் கொண்டாலுங்கூட மற்றைச்சொற்கள் தனித்தமிழ்மொழிகளேயன்றோ? இச்சொற்கள் தமிழ்மொழியிலிருத்தலொன்றே தமிழர்கள் கலமிசைச் சென்றுவந்ததற்குப் போதியகுறிப்பாகும். இச்சொற்களும் இவற்றோடியையபுள்ளகருத்துக்களும் தமிழ்நூல்களிற் பல இடங்களில் மிக அழகாக மலிந்துகாணப்படுகின்றன. அவற்றிற் சிலவருமாறு:—

"தாரகை சுடர்கள் மேக மென்றிவை தவிரத் தாழ்ந்து
பாரிடை யழுந்து கின்ற படர்நெடும் பனிமாக் குன்றம்
கூருகிர்க் குவவுத் தோளான் கூம்பெனக் குமிழி பொங்க
ஆர்கலி யழுவத் தாழுங் கலமென லாயிற் றன்றே" கம்பராமாயணம்

"மேக்குறச் செல்வோன் பாய விலங்கிகீ ரிலங்கை வெற்பு
தூக்குறத் தங்கு மிங்கும் தள்ளுற நுடங்கு நோன்மை
போக்கினுக் கிடையூ றுகப் புயலொடு பொருந்த வாஞ்ட
தாக்குறத் தளர்ந்து சிந்துங் கலமெனத் தக்க தன்றே"
—கம்பராமாயணம்.

"வெங்கட்டிண் களிறடர்த்தாய்! வித்துவக்கோட் டம்மானே
எங்குப்போய் உய்கேன்உன் இணையடியே யடையலல்லால்?
எங்கும்போய்க் கரைகாணு தெறிகடல்வாய் மீண்டேயும்
வங்கத்தின் கூம்பேறும் மாப்பறவை போன்றேனே"

—பெருமாள்திருமொழி.

"மனமெனுந் தோணி பற்றி மதியெனும் கோலை யூன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கை யேற்றிச் செறிகட லோடும் போது
மதனெனும் பாறை தாக்கி மறியும்போ தறிய வொண்ணு
துனைஉனும் உணர்வை நல்காய் ஒற்றியூ ருடைய கோவே"-தேவாரம்.

"போவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்திரங்கி
நாவாய் புரள நடுங்குறுவாய்—தீவாய்
அரவகற்று மென்போல ஆர்கலியே! மாதை
இரவகற்றி வந்தாய்கொல் இன்று"—நளவெண்பா.

இவ்வாறு பாடல்கள்பலவற்றுள் கடல் கலம் இவைஸம்பந்தப் பட்டவிஷயங்கள் வெகுஅழகாகவும், ஸாலபமாகவும் அமையப்பெறு தற்கு இயல்பாகவே மிக்க இயைபுடையது நம்முடைய அருந்தமிழ் மொழி. இங்ஙனம் தமிழ்மொழியின்கண்ணுள்ளசொற்களும் அச் சொற்களைத் தொடர்களிற்பெய்துவழங்குங்கால் அமையும் ஆற்ற லும் அழகும் தமிழ்நாட்டாருக்கு மரக்கலத்தொழிலில் நல்லபழக்க மிருந்ததென்பதைத் தெள்ளிதில் தெரிவிக்கும்.

இனித் தமிழ்நூல்களிற் காணப்பெறும் சில குறிப்புக்களால் இக்கப்பற்றொழிலைப்பற்றிய பல அரியவிஷயங்கள் தெரியலாகும். அவற்றுட் சில ஈண்டுத் தொகுத்துக்கூறப்படும்.

தமிழ்நாட்டில், கப்பற்றொழிலுக்கு இன்றியமையாதனவாகும் துறைமுக இடங்கள் பல இருந்தன. இவற்றிற்குப் பட்டினங்கள் என்றுபெயர். புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், பத்துப்பாட்டுமுதலிய பண்டைநூல்களிலிருந்து, தமிழகத்தில் முசிரி, புகார், தொண்டி, கொற்கை இந்நகர்களெல்லாம் வ்யாபாரத்தில் மிகச் சிறந்ததுறை முகங்களாகவிளங்கின என்பது உணரப்படும். இவற்றுள், முசிரி மேற்குக்கடற்கரையிற் சிறந்ததுறைமுகமாயிருந்தது,

"............................. .சேரலர்
சுள்ளியம் பேர்யாற்று வெண்ணுரை கலங்க
யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளங்கெழு முசிறி"—அகநானூறு.

என்னும் அகப்பாட்டால் அறியலாகும். மேலும் இவ்வூர்,

"கலந்தந்த பொற்பரிசம்
கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து;*
மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமும்
தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்
புனலங்கள்ளின் பொலந்தார்க்குட்டுவன்
முழங்கடன்முழவின் முசுறியன்ன"—புறநானூறு.

எனவரும் புறப்பாட்டிலும்,

"போரில்
முகையவிழ்தார்க் கோதை முசிறியார்† கோமான்"

எனத் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் புறத்திணையியலில் 8-ஆம் சூத்திரவுரை மேற்கோட்பாட்டிலும் குறிக்கபெற்றிருக்கிறது.

புகார் என்பது, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும் மறுபெயருடையது. சோணாட்டிற்கு ராஜதானியாய் இலங்கிநின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் முதற்பகுதிக்குக் கதைநிகழ்விடம் இதுவே. இதன் துறைமுகச்சிறப்பைச் சிலப்பதிகாரத்திலும், பட்டினப்பாலையிலும் பாக்கக்காணலாம்.

தோண்டியென்பது இப்போது சிவகங்கையைச்சார்ந்த ஒரு சிறு துறைமுகமாக இருப்பினும், முற்காலத்தில் வ்யாபாரச்சிறப்பு விசேஷமாக வாய்க்கப்பெற்றிருந்தது. இதனையன்றிச் சேரலர்தொண்டியென மேற்குக்கடற்கரையிலும் ஒரு தொண்டியிருந்தது. அதுவே,

* சேர்க்கும் என்பது 'சேர்க்குந்து' எனச் செய்யுளில் விகாரப்பட்டது.

† இவ்வூர்ப்பெயர் முசிறி, முசிரி, முசுறி என மூவகையாகவும் காணப்படுகிறது.

"நிலவுமணல் வியன்கானல்
தெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டோண்டியோ ரடுபொருந!"

என்னுமிடத்தும்,

"கண்ணு றும்மே கானலந் தொண்டி"

என்னுமிடத்தும் புறநானூற்றிற் குறித்திருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது.

கோற்கையும் பாண்டிநாட்டிற்குச் சிலகாலம் தலைநகராயிருந்து முத்துவியாபாரத்தில் முதன்மைபெற்றிருந்தது. அது இப்போதும் முத்துக்குளிக்கும் துறைமுகங்களுள் ஒன்றாக இருக்கிறது. இந்நான்கும் தமிழ்நாட்டில் மிக்க ப்ரஸித்திபெற்ற துறைமுகங்களாம். இவையன்றி மிகப்பலவாகிய சிறு துறைமுகங்களும் தமிழ்நாட்டில் இருந்திருக்கவேண்டுமென்பது தமிழ்ச்செய்யுட்களில் அரசர்களுக்கு அடைமொழிகூறி அவர்களைவிளிக்குமிடங்களில்,

"..நாவாய்
களிறுபோற் றூங்குங் கடற்சேர்ப்ப!" என்றும்,

"நற்றளிர்ப் புன்னை மலருங் கடற்சேர்ப்ப!" என்றும்,

"கள்ளுயிர்க்கும் நெய்தற் கனைகடற் றண்சேர்ப்ப!" என்றும்,

"கண்டல் திரையலைக்கும் கானலந் தண்சேர்ப்ப!" என்றும்,

"...... .. ..போதெலாம்
மாதர்வண் டார்க்கும் மலிகடல் தண்சேர்ப்ப!" என்றும்,

அவர்களுடைய கடற்கரைச் சிறப்பைத் தமிழ்ப்புலவர்கள் பலபடப் பாராட்டிப்போதலால் உணரலாகும்.

இத்தகைய துறைமுகப்பட்டினங்கள் இருக்குமிடங்களிற் பண்டைத்தமிழர்கள் கலங்கரைவிளக்கம் (Light House) சுங்கச்சாலை (Custom House) முதலியன ஏற்படுத்தியிருந்தனர். கலங்கரைவிளக்கம் என்னும் தொடர்மொழி சிலப்பதிகாரத்தில் 'இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரைவிளக்கமும்' என்னுமிடத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. கலங்கரைவிளக்கம் என்பதற்கு ஆசிரியர் அடியார்க்குநல்லார் "பாடைவேறுபட்டதேயத்து நிலையறியாதோடுங்கலங்களை அழைத்

தற்கிட்டவிளக்கு" என்று விரித்து உரைகூறியிருக்கின்றார். கலங்கரை விளக்கம் என்னும் இவ்வரிய தொடர்மொழியின்வழக்கே, தமிழர்கள் தங் கப்பல்களையும் பிறகப்பல்களையும் ஆபத்தினின்றுகாத்தற்கு முன்ஜாக்கிரதையாக இருந்தனர் என்பதைத் தெளிவுறுத்தும். மேலும் துறைமுகப்பட்டினங்களிற் கப்பல்கள் தம்மீது கொடிகட்டிப் பறக்குந்தன்மையொடுவந்து தங்குவதையும், அவற்றிலிருந்து சாமான்கள் மூடைமூடையாக ஒழுங்காக இறக்கி அடுக்கப்படுவதையும் அவற்றிற்கு அரசருடைய முத்திரையிடுதலையும், சுங்கம்வாங்குதலையும், வியாபாரச்சரக்குகளையும் விரித்துக்கூறியிருப்பதைக் காவிரிப்பூம் பட்டினவருணனையாகப் பட்டினப்பாலையில்,

"நீரினின்று நிலத்தேறவும்
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவும்
அளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி
அருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வல்லணங்கினோன்
புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி
மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
பொதிமூடை" எனவும்,

"நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும் குணகடல் துகிரும்
கங்கை வாரியும் காவிரிப் பயனும்
ஈழத் துணவும் காழகத் தாக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய வீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகில்" எனவும்,

படிக்குந்தோறும் படிக்குந்தோறும் என்னே பண்டைத்தமிழர்தம் வாணிபமுறைச்சிறப்பு எனப் படிப்பவர் எண்ணியெண்ணி வியப்புறுவார் என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

தமிழ்நாட்டார் நெடுங்காலமாகக் கப்பல்வ்யாபாரத்திற்கைவந்தவர் என்பது மயில், அரிசி என்னும் சொற்கட்கு முறையே ஹிப்கு

பாஷையிலும், இங்க்லீஷ்பாஷையிலும் அமைந்துள்ள துகி(தோகை) ரைஸ் (அரிசி) என்னும் சொற்களாலும், பிறநாட்டுப் புராதனநாணயங்கள் தமிழ்நாட்டிற் பல இடங்களிற் புதைந்துகிடக்கக்காண்பதாலும் எளிதில் அறியப்படும்.

மற்றும் தமிழில் அகப்பொருளிலக்கணத்தில், தலைவன் தலைவியைப்பிரிதற்குக் காரணம்சொல்லுமிடத்திற் பொருளீட்டலைத் தக்க காரணமாக இலக்கணக்காரர்கள்வைத்திருப்பதுமன்றி, அங்ஙனம் பொருளீட்டற்குக் கலமிசைச்சேர்ந்து கடல்கடத்தலையும் அவ்விலக்கணக்காரர்கள் எடுத்துச்சுட்டியுள்ளார்கள். இதனால் வாணிபத் தொழிலில் ஊதியம் உறுதற்பொருட்டுத் தமிழ்மக்கள் 'திரைகடலோடியுந்திரவியந்தேடு' என்னும், தமிழ்மூதாட்டியாகிய ஔவையார் தமது செவ்வியன்மொழியினுக்கேற்பவே கலங்கொண்டு கடல்கடந்து வந்தனர் என்பது நன்குதுணியப்படும். எனினும்,

"முந்நீர் வழக்க மகடூஉவோ டில்லை"—தொல்காப்பியம்.
"குலமட மாதரொடு கலமிசைச் சேறலும்
பாசறைச் சேறலும் பழுதென மொழிப"—நம்பியகப்பொருள்.

என்று இலக்கணநூல்கள் இயம்புதலால், தமிழர்கள் தம் மனைவிமக்களோடு பிறஊர்களுக்குக் கலமிசைச்செல்லும் வழக்கமுடையவரல்லரென்பதும், வ்யாபாரம் வ்ருத்தியுற்றவழியும் பிறநாட்டிலே தம்மனைவிமக்களோடுதங்கி அங்கேயே தங்கள் கிளைக்குடிகளோடு வம்சபரம்பரையாய்ப் பெரும்பாலும் வசித்துவந்தவால்லரென்பதும் அறியலாகும்.

இதுகாறும் தமிழ்மக்கள் கப்பல்தொழிலால் வாணிபநலம் சிறந்திருந்தசெய்தி குறிக்கப்பெற்றது. இனித் தமிழர்கள் கலங்கொண்டு கடல்கடந்து பிறநாடுவென்றவிஷயத்தினைப்பற்றிச் சிறிது விரித்துப் பேசுவோம்.

ஒருநாட்டரசனுக்கு ஸேனுபலம் சிறக்கவேண்டுமெனில் அவனிடம் நிலப்படை நீர்ப்படை இரண்டும் இருத்தல்வேண்டும். நீர்ப்படைவலிகொண்டன்றோ ஜப்பான்தேசம் தன்னினும் பன்மடங்கு அளவிற்பெரிதாகிய ரஷ்யாதேசத்தின்மேல் இலகுவாகவெற்றி பூண்டது? நீர்ப்படைவலியாற்றானே கி. பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டி

விருந்து ஆங்கிலத்துரைத்தனமும் இணையில்லாதவளர்ச்சியுமுடைய தாயிற்று. இவற்றைநோக்கின் ஒருநாட்டின்பெருமைக்கு நீர்ப் படை இன்றியமையாச் சாதனமென்பது எளிதிலுணரலாகும்.

இதுநிற்க. இலங்கைத்தீவின் பண்டைச்சரித்திரத்தை ஆராய்ந் தால் அது சிலநூற்றாண்டுகளிற் சோழ அரசர்களின் ஆட்சிக்குட் பட்டிருந்ததென்பது தெரியவரும். சோழ அரசனாகிய முதற்பராந் தகன் (கி. பி. 907—947) பாண்டியநாட்டையும் இலங்கையையும் கைப்பற்றிக்கொண்டானென்பது, அவனுக்கு "மதிரையும் ஈழமும் கொண்ட கோப்பரகேசரிவன்மன்" என்று சாசனங்களில்வழங்கும் பேரால் அறியலாகும். இராமனைப்போலவே இலங்கையைக் கைப் பற்றியதனால் இவனுக்கு சங்கிராமராகவன் என்னும் காரணப்பெயரு முண்டு. முதல்ராஜராஜனும் (கி. பி. 985—1012) நீர்ப்படைவெற்றி யால் நிரம்பக் கீர்த்தியடைந்தான். இதனைச் சிலாசாசன ஆராய்ச்சி யிற் சிறப்புற்ற ஸ்ரீமான்-து. அ. கோபிநாதராவ் எம். ஏ. அவர்கள் எழுதியுள்ள சோழவம்சசரித்திரம் என்னும் நூலில் அநுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கீழ்வரும்,

"முரட்டொழிற் சிங்களர் ஈழமண்டலமும்
முந்நீர்ப் பழந்தீவு பன்னீரா யிரமும்
திண்டிறல் வென்றித் தண்டால் கொண்ட
உடையார் ஸ்ரீராஜ ராஜதேவர். . . . "

என்னும் மெய்க்கீர்த்தியிற் காணலாம்.

மேலும், இராஜேந்திரசோழனென்பான் (கி. பி. 1012—1032) இலங்கையையேயன்றி நக்கவாரத்தீவுகளையும்* கடாரத்தினையும் பிற இடங்களையும் "அலைகடல் நடுவுட் பலகலஞ் செலுத்தி"ச்சென்று கைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறான். இச்செய்தியும் மேற்குறித்துள்ள புஸ்தகத்தில் மற்றொருமெய்க்கீர்த்தியிலுள்ள,

" ... ...
தெண்டிரை ஈழ மண்டல முழுவதும்
....சங்கதிர் வேலைத்
தொல்பெருங் காவற் பல்பெருந் தீவும்
நித்தில நெடுங்கட லுத்திர லாடமும்
... ...

* The Nicobars.

கலாமுதிர் கடுந்திறல் இலாமுரி தேசமும்
தேனக்க வார்பொழில் மாநக்க வாரமும்
தொடுகடற் காவல் கடுமுரட் கடாரமும்
மாப்பெருந் தண்டாற் கொண்ட கோப்பரகேசரிவன்மரான
உடையார் ஸ்ரீராஜேந்திரசோழதேவர்... .....”

என்பதனால் அறியக்கிடக்கின்றது. இவற்றால் நீர்ப்படையை யுபயோகித்துப் பிறநாடுகவர்தலில், தமிழர்கள் பழகியிருந்தனரென்பது தெளியப்படும்.

ஆயினும் தமிழர்கள் நீர்ப்படையாற் பகைவர்களை மேற்படத் தாக்குதலிற் பண்டைக்காலத்துக் கிரேக்கர்கள், ரோமர்கள் இவர்களைப்போல அத்துணைக் கிளர்ச்சியும் ஆர்வமும் வாய்ந்தவரென்று கூறவொண்ணாது. இதற்குத் தமிழர்கள் தம் நாட்டையடுத்துள்ள இலங்கை, பர்மா இவ்விடங்களைக் கைப்பற்றினரேயன்றி, கிழக்கே சீனு, ஜப்பான் மேற்கே பாரசீகம், அரேபியா என்னும் தூர தேசங்களை அவர்களின் கப்பற்படைவலிகொண்டு கைப்பற்றிய தாகச் சரித்திர ஆராய்ச்சியால் இதுகாறும் தெரியவாராததே போதிய சான்றாகும்.

இத்துணையும் கூறியவாற்றால், தமிழ்ச்சொற்களின்தன்மை கொண்டே தமிழர்க்குக் ‘கடல்’ ‘கலம்’ இவற்றோடு மிக்க இயைபுண் டென்பதும், அச்சொற்கள் தமிழ்ச்செய்யுட்களில்வழங்கும்போது தோன்றும் நயத்தால் அவர்க்குக் கப்பற்றொழிலில் தக்கபழக்க மிருந்ததென்பதும், தமிழ்நாட்டிற் பெரிய சிறந்த துறைமுகப்பட்டினங்கள் இருந்தன என்பதும், மற்றும் அத் துறைமுகங்களிற் கலங்கரைவிளக்கமும் சுங்கச்சாலையும் பிறவும் இருந்தனவென்பதும், தமிழ் மக்களும் தமிழ்மன்னரும் முறையே வ்யாபாரமேம்பாட்டிற்காகவும், வேற்றுநாடுகளைக் கவர்தற்காகவும் மரக்கலங்களை விசேஷமாக உபயோகித்துவந்தனரென்பதும், இன்னோரன்னபிறவும் என்சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டில் தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டன.

வே. முத்துஸாமி ஐயன், எம்.ஏ., எல்.டி.
பள்ளிக்கூட உதவிப்பரிசோதகர்,
அறப்புக்கோட்டை.

ஸ்ரீ:

சுந்தரகாண்டம். (கம்பர்)

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கஉ-பகுதி கஉ-ல்) சஎ அ-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

" வாங்கினன் மூலக்குவையில் வைத்தனன் சிரத்தால்
தாங்கினன் மலர்க்கண் மிசையொத்தினன் தடந்தோள்
வீங்கினன் மெலிந்தனன் குளிர்ந்தனன் வெதுப்போ
டேங்கினனுயிர்த்தனனிதின்னதெனலாமே"

இ - ள். வாங்கினன் — சேதனன் அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை "ஹ்ருஷீத்வா" என்று வான்மீகிபகவான் பிரயோகித்ததற்கிணங்க மனசில் வாங்கினன் என்றார்; மனசில் நிலைபெறுத்தினன் என்றபடி. மூலக்குவையில் வைத்தனன் - பகவதனுபவ முக்கியசாதனமான சேஷத்வபாரதந்த்ர்யஸ்வரூப ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கும் த்வயம் என்னும் மந்த்ரத்துடன் சேர்த்து அந்தமந்திரத்தை அனுசந்தித்தான். சிரத்தால் தாங்கினன் - அந்தத்வயார்த்தத்துக்குள் உத்தரவாக்கியார்த்தத்திலூன்றினன்; அதாவது சர்வசிலாக்கியமானதும் சாரமானதுமான மந்திரத்தை அதனுடைய கௌரவமும், தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யமும் தோற்ற அதை ப்ரதானமாகவும் மூலாதாரமாகவும் கொண்டாடினன் என்றபடி. மலர்க்கண் மிசையொத்தினன் - தன்னுடைய ஞானக்கண்களால் அம்மந்திரத்தின் பெரும்பயனை அனுபவித்தான். தடந்தோள் வீங்கினன் — பெரியதோள்களாகிய பகவத் பாகவதகைங்கரியசாதனங்களைப் பெருக்கினன். மெலிந்தனன் - பகவத்கைங்கரியத்தில் த்வரையுடையனாய் அது எப்பொழுது கிட்டுமோ வென்னும் ஏக்கத்தாற் சோர்வுற்றான். குளிர்ந்தனன் - இந்த மந்திரானுசந்தானமே சகலவிதகைங்கரியமுமாகி அவன் திருவடி சேவை கிடைப்பிக்கச்செய்வதென்றநிச்சயத்தால் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தான். வெதுப்போடேங்கினன்—

" ஒருகணத்திரண்டுகண்டேனெளிமணியாழியான்ற
திருமுலைத்தடத்துவைத்தாள்வைத்தலுஞ்செல்வநின்பால்
விரகமென்பதனின்வந்தவெங்கொழுந்தீயினால்வெந்
துருகியதுடனேயாறிவலித்ததுகுளிர்ப்புள்ளூற"

எனபதற்கிணங்க, ஈசனுக்கு உகப்பாகச்செய்யும் சத்கர்மங்களில் ஏதேனும் குறைவுபட்டுவிடுமோவென்று மனக்கலக்கங்கொண்டு பரிதபித்தான். உயிர்த்தனள் - இன்னதென்றுதோன்றாது பெருமூச்செறிந்தான். இது இன்னதெனலாமே - இப்படியாகச் சேதனனாற் செய்யப்பட்ட பலசெய்கையை இன்னின்ன எண்ணங்கொண்டு இன்ன காரணத்தோடு இன்னின்னசெய்கைகள்செய்துகொண்டாடினன் என்றுசொல்லுவது எளிதாமோ என்பதாம்.

" மோக்குமுலைவைத்துறமுயங்குமொளிர்நன்னீர்
நீக்கிநிறைகண்ணிணைததும்பநெடுநீள
நோக்குறுவலக்கருதுமொன்றுறுவல்கில்லாள்
மேக்குநிமிர்விம்மலள்விழுங்கலுறுகின்றாள்"

இ - ள். மோக்கும் - சேதனன் திருமந்திரத்தை அனுசந்தானம்செய்துகொண்டே அதனர்த்தத்தை யனுபவிப்பான். முலைவைத்துறமுயங்கும் - அதை த்வயத்தோடு நன்றாகப்பொருந்தும்படி சேர்ப்பான், அதாவது அத்வைதபாவமின்றி விசிஷ்டாத்வைதசித்தாந்தபரமாக அர்த்தத்தை நயிப்பிப்பனென்றபடி.' கண்ணிணை ததும்ப வொளிர்நிறைநன்னீர்நீக்கி - உயர்மழைக்கண்ணீராலாயிரங்கலசமாட்டி, யேங்கினளிருந்ததல்லாலியம்பலள்' என்றபடி தனக்குண்டான ஆஹ்லாதத்தால் அஜ்ஞானம் மேலிட்டுத் தன்னாற் சரியானகைங்கரியம்செய்து ஆதரிக்கமுடியுமோவென்று ஏக்கங்கொண்ட மனோசாஞ்சல்யத்தைநீக்கி; நெடுநீளநோக்கும் — திருஅஷ்டாக்ஷரத்தின் ஆழ்ந்துகிடக்கும் அர்த்தவிசேஷங்களையெல்லாம் நெடுந்தூரம் ஆராய்வன். நுவலக்கருதும் - அதன்பெருமையைக்கண்டு பூரித்துப் பலமாக ஸ்தோத்திரம்செய்ய ஆசையை உடையவனானன். ஒன்றும்

நுவல்கில்லாள் - அடங்காத ஆனந்தத்தைப்பெற்றபடியால் யாதொன்றும் வாய்திறந்துசொல்லமுடியாது திகைத்துநிற்பான். மேக்குநிமிர் விம்மலள்- ஜ்ஞாநாநந்தத்தாலுண்டான ஆத்மபுஷ்டியுடையனும்; விழுங்கலுறுகின்றாள் - அக்காரக்கனியான எம்பெருமானை விழுங்குவது போல அவகாஹிக்கத்தொடங்கினான் என்பதாம்.

மேலேகண்டவிதமாகத் திருமந்திரத்தை அநுபவித்ததன்மேல், பின்வரும் இரண்டுசெய்யுள்களால் இந்தச் சேதனனுக்குண்டான தேஜஸ்ஸையும் அவன் பெற்ற பேருதவியையும் உணர்த்துகிறார்.

"நீண்டவிழிநேரிழைதன் மின்னினிறமெல்லாம்
பூண்டதொளிர்பொன்னனையபொம்மனிறமெய்யே
ஆண்டதைதன்மோதிரமடுத்தபொருளெல்லாம்
தீண்டளவில்வேதிகைசெய்தெய்வமணிகொல்லோ"

இ - ள். நீண்டவிழிநேரிழைதன் - திருமந்த்ரார்த்தஜ்ஞானத்தைக் கியமடைந்த சேதனனுக்கு. மின்னினிறமெல்லாம் - அப்பியாச தசையில் மின்போற்றோன்றிமறைந்துவந்த ஸ்வரூபஜ்ஞானமெல்லாம்; மெய்யே - பாவநாப்பிரகர்ஷத்தாலே பிரத்தியக்ஷஸமானாகாரமாய் ; - ஒளிர் பொன்னனைய பொம்மனிறம பூண்டது - தப்தகாஞ்சனம்போல் இடையீடின்றிவிளங்கிற்று ; அதாவது : சேதனனுடைய மனநிலை நிஷ்களங்கமாயிற்று ; (ஏனெனில்) ஆண்டகைதன்மோதிரம் - திரு அஷ்டாக்ஷரமந்திரமானது. அடுத்தபொருளெல்லாம் - உபதேசப் பெற்ற எந்தஜீவனையும். தீண்டளவில் வேதிகைசெய் - சிரவணமா திரத்தாலே ஸ்வரூபப்ரகாசத்தை யுண்டாக்குதலால். தெய்வமணி கொல்லோ - ஸ்பர்சனவேதியென்னுந் தெய்வத்தன்மைபொருந்தி மணிவிசேஷமோ ? அல்லது ஞானனந்தசொரூபந்தானோ ? மூலத்தில் ஐக்கியந்தானோ என்று வியக்கத்தக்கதாயுள்ளது என்பதாம்.

"இருந்தபசியாலிடருழந்தவர்களெய்தும்
அருந்தமமுதாகியதறத்தவரையண்மும

விருந்துமெனலாகியதுவீயுமுயிர்மீளும்
மருந்துமெனலாகியதுவாழிமணியாழி"

இ - ள். வாழி - பெருமைபொருந்தி நித்தியமானவாழ்வை அளிக்கத்தகுந்த; மணியாழி - திருமூலமந்திரமானது; பசியால் - இந்திரியங்களின் ஈடுபாட்டால்; இருந்திடருழந்தவர்கள்-மெய்ந்நெறி செல்லா துய்ந்நெறியறிவின்றித் துக்கத்திலாழ்ந்து கஷ்டப்படுகிற ஒரு ஆத்மாவுக்கு; எய்தும் அருந்துமமுதாகியது - காலவிசேஷத்தில் இந்திரியானுபோகங்களினின்றும் விலகி உய்யும்நெறியடைவதற் கேற்பட்டதொரு ஒப்பற்ற உபாயம் கிடைத்தாற்போலாயிற்று; அறத்தவரையண்மும் - சன்மார்க்கமமைந்தவர்களைத் தேடிச்சேரும். விருந்துமெனலாகியது-விருந்துபோலவே சந்தோஷஹேதுவாயிற்று; வீயுமுயிர்மீளும் மருந்துமெனலாகியது - "இறுதியினுயிர்தந்தீயு மருந்தொத்ததனையதெந்தாய்" "எம்பிரானுமஞ்சொல்லி,உருக்கினனு ணர்வைத்தந்தானுயிர்" என்பதற்கிணங்க, யாதொருபயனுமற்றுத் திருவடிகளைச்சேராது வியர்த்தமாகப்போகும்நிலையில்நின்ற ஒரு ஆத்மா உஜ்ஜீவிப்பதற்கு ஹேதுவான ஒரு அமிருதசஞ்ஜீவிபோலும் ஆயிற்று. என்பதாம்.

இவ் விருசெய்யுட்களாலும் திருமந்திரத்தின்ஸ்வபாவத்தையும், அதன்பெருமையையும், அதனால், சேதனனுக்குண்டானமேன்மை யையும் சொல்லி இனி அடுத்துவரும்செய்யுளால் அந்தச் சேதனன் கிருதக்ஞதையுடன் ஆசாரியனை ஸ்தோத்திரம்செய்ய ஆரம்பித்ததைச் சொல்லுகிறார்.

"இத்தகையளாகியுயிரேமுறவிளங்கும்
முத்தநகையாள்விழியினலிமுலைமுன்றில்
தத்தியுகமென்குதலைதள்ளவுயிர்தந்தாய்
உத்தமவெனவினையவாசகமுரைத்தாள்"

இ - ள். இத்தகையளாகி - மேற்சொன்னபடிக்குள்ள வை பவங்களைப்பெற்று; உயிரேமுறவிளங்கும் முத்தநகையாள் - அத்தி யானந்தத்தையடைந்தசேதனன்; விழியினொளி - திருமந்திரத்தின் அர்த்தஜ்ஞானசாரம்; முலைமுன்றில்தத்தியுக - த்வயார்த்தத்தில் ததும்பிவழிய அனுசந்தித்து; மென்குதலைதள்ள - மிருதுபாஷியாய் ஸ்தோத்திரபூர்வகமாக ஆசாரியனைப்பார்த்து. உயிர்தந்தாய் - உஜ்ஜீ விக்கும்பொருட்டு உபதேசம்செய்து அனுக்கிரகித்த எம்பெருமானே! உத்தம - பரமபுருஷா! என - என்றழைத்து ஸ்தோத்திரத்துக்கு ஆரம்பித்து; இனியவாசகமுரைத்தாள் - பின்வருமாறு சேதனன் சொல்லலுற்றான் என்பதாம்.

இச் செய்யுளுக்குப் பிராட்டி கணையாழியைக்கண்டு மகிழ்ந்து ஆனந்தபாஷ்பத்துடன் தன்னை உயிர்வைத்துக்கொள்ளும்படிக்கான ஹேதுவைச்செய்து மணியாழியைக்கொடுத்து உதவின அனுமனைப் பார்த்துத் தன்னுடைய நன்றியறிதலை வெளிப்படுத்தினளென்பது சாமான்னியக்கருத்தாயினும், வேதாந்தபரமாகத் திருமூலமந்திர உபதேசானந்தரம் ஞானப்பிரகாசமுள்ள சேதனன், ஆத்மானந்தப் பெருக்குடன் திருமந்திரசாரத்தை த்வயார்த்தத்திலூன்றி அனு சந்தித்து, உபதேசத்தால் தன்னை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்த பரமாசாரிய னுக்குத் தன் கிருதக்ஞதையை வெளிபபடுத்துகிறான் என்னும் கருத்துத்தோன்றுமாறுகாண்க.

(இன்னும் வரும்.)

எம். எஸ். சேஷையங்கார்.

ஸ்ரீ:

புத்தகமதிப்புரை.

——:o:——

1. சேரன்செங்குட்டுவன்:—இது, முன்பு செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியராயிருந்து இப்போது லெக்ஸிகன்கமிட்டியின் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருக்கிற ஸ்ரீமத்-மு. இராகவையங்காரவர்களால், பழைய தமிழ்நூல்களையுஞ் சிலாசாசனபத்திரங்களையுந் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு சிலப்பதிகாரத்தைச் செவ்வனமாராய்ந்தெழுதப்பட்ட பழையசரித்திரங்களடங்கிய புதியபுத்தகம்.

இதில், 1 சேரவமிசத்தோர், 2 செங்குட்டுவனுறவினர், 3 அவன்போர்ச்செயல்கள், 4 அவன்காலத்துத்தோன்றிய பிற சரித்திரங்கள், 5 அவனது வடநாட்டியாத்திரையினிகழ்ந்தசெய்திகள், 6 அவனதுசமயநிலை, 7 அவன்காலத்தரசர்கள், 8 அவனைப்பாடிய புலவர்கள், 9 அவன்செய்த அரசியல், 10 அவனதுகுணாதிசயங்கள், 11 அவனது காலஆராய்ச்சி என்னும்விஷயங்களும், கண்ணகி, பத்தினிக்கல், நடுகல் இவற்றின் பழமையானசித்திரப்படமும் பழைய தமிழ்ச்சரிதங்களெழுதுவோர்க் குபகாரமாகும்படி செம்மையாகவும் தெளிவாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவை தமிழ்மக்களால் மிகப்பாராட்டற்பாலன. ஐயங்காரவர்கள் பழையதமிழ்நூற்பயிற்சியிலும், சரித்திரஆராய்ச்சியிலும் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவர்களென்பதை, அவர்களெழுதிய வேளிர்வரலாற்றாலும், 200 ரூ பரிசுபெற்ற பொருளதிகாரஆராய்ச்சியாலும் எவரும் அறியலாம்.

இப்புத்தகத்துக்கு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உப அக்கிராசனாதிபதியாகிய ஆண்டிபட்டிஜமீந்தார் ஸ்ரீமான்-சா. ராம. மு. சித. பெத்தாச்சிசெட்டியாரவர்களாற்செய்யப்பெற்ற பொருளுதவியையும், இச்சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமத்-டி. ஸி. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் B. A., B. L. அவர்களால் வரையப்பெற்ற முகவுரையையும் நோக்கும்போது இத்தகையபுத்தகங்களையெழுதி அச்சிடுவோரை மேன்மேலும் ஊக்குவதற்குத் தமிழ்ச்சங்கத்தார்செய்யவேண்டுங் கடமையைச்செய்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

இதுபோலவே சர்வகலாசங்கத்தாரும் இப்புத்தகத்தை உயர் தரக்கலாசாலைப்பாடபுத்தகமாகத்தேர்ந்தெடுத்து ஐயங்காரவர்களுக்கு ஊக்கத்தையுண்டாக்குவாராயின் அவர்களால் இன்னு மித்தகைய புத்தகமெழுதியுபகரிக்கவியலுமென்ப தெனது துணிபு. இதன் விலை ரூபா ஒன்று. இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் ஸ்ரீமத்-மு. இராக வையங்காரவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், லெக்ஸிகன் ஆபீஸ், ஸெனட் ஹௌஸ், சென்னை என்ற விலாசத்திற் கெழுதிப்பெறலாம்.

2. ஆரியர்சத்தியவேதம் :— (புதியஏற்பாடு. இதிகாசபுராண முதலியன. இரண்டாம்பாகம். இரண்டாம்பிரிவு.) இது, கோயமுத் தூர்க் கலாநிதிப்பத்திரிகாசிரியர், சேலம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பக்டால நரசிம்மலுநாயுடு அவர்களாற் றொகுக்கப்பெற்றது. இதில் ஆரியஸமாஜ ஜனுசாரசீர்திருத்தசம்பந்தமான அறிவொழுக்கங்களைப் புலப்படுத் தும் பலவிஷயங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவை, சாதுர்வர்ண் யங்களுக்கும் சமானபாவமாயிருக்கும்படி யோசித்து மிகுந்த தாராளசிந்தையுட னெழுதப்பட்டனவாயினும், ஆரியர்சத்தியவேதம் என்று பெயர்கொடுத்திருப்பதைநோக்கும்போது அநாரியர்களுக்கு இது விலக்காயுள்ளதென்று பொருள்கொள்ள இடங்கொடுக்கின்றது. அதற்குமிடமின்றி எல்லோர்க்கும்பொதுவாயிருக்கும்படி விஷயங் களைத்தொகுத்து மானுஷசத்தியவேதமென்று பெயரிட்டிருந்தால் இதனினும் மேலான பரசமிர்த்தியைப்புலப்படுத்தியிருக்கும். அன்றி யும், அதிருஷ்டஜனகமான வர்ணாச்சிரமசமயவிசேஷதர்மகர்மாநுஷ் டானங்களைத் திருஷ்டபலஜனகங்களாகத் தமக்குத்தோன்றியவாறு கூறும் யுக்திகற்பனங்கள் பிராமாணிகர்களாற் கொள்ளத்தகாதனவா யிருக்கின்றன. அவற்றையொழித்து இப்புத்தகமுழுதும் ஐககண்ட்ய மாகும்படி திருத்திப்பதிப்பிக்கப்பெறுமானால், பொதுஜனசமூகத் துக்குப் பயன்படத்தக்கதாகும். இப்புத்தகம்வேண்டுவோர் அதன் ஆசிரியர்க் கெழுதிப்பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-௧௩.] ஆனந்தஹு பங்குனிமீ [பகுதி-௫.

Vol. XIII. • March—April, 1915. No. 5.

சாசனபரீக்ஷை.*

சாசனபரீக்ஷையால் என்னபயனுண்டென்று சிலர் வினவுகின்றனர். சாசனபரீக்ஷையாற் பலபயன்களுண்டு. நம்முடையநாட்டுச்சரித்திரங்களெழுதுவதற்குவேண்டியவிஷயங்களெல்லாம் இந்தப் பரீக்ஷையால் வெளிப்படுகின்றன. இச்சாசனபரீக்ஷையாற்றான் சோழ, பாண்டிய, பல்லவ முதலியவம்சங்களின்சரித்திரங்கள் எழுதிமுடிந்தன. இதைக்கொண்டுதான் மற்ற அரசர்களின்சரித்திரங்களையும் எழுதிமுடிக்கலாம். சாசனபரீக்ஷையின் முக்கிய உபயோகம் சரித்திரத்துக்கு வேண்டியவிஷயங்களைச் சங்கிரகித்தலே. இதைத்தவிரச் சாசன பரீக்ஷையானது தமிழ்முதலியபாஷைகளின்சரித்திரத்துக்கும் பலவிதமாய்ப் பிரயோஜனப்படுகிறது. இந்தப் பிரயோஜனத்தைப்பற்றித்தான் நான் சில சொல்லப்போகிறேன்.

தமிழ்முதலியபாஷைகளினிலக்கணங்களில் எழுத்துக்களின்வடிவைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பது எல்லாருக்குந் தெரிந்தவிஷயம். இவ்விலக்கணங்களெழுதியகாலத்து எழுத்துக்கள் எவ்வாறிருந்தனவென்பதைக் கிரந்தகர்த்தாக்கள் சூசிப்பித்தார்கள். அவைகளெழுதியகாலத்துக்குப்பின் பலநூற்றாண்டுகள் சென்றுவிட்டன. இந்நூற்றாண்டுகள்தோறும் எழுத்துக்களும் மாறுபட்டுக்கொண்டேவந்துவிட்டன. இலக்கணசூத்திரங்களிற்சொல்லப்பட்ட எழுத்துவடிவங்கள் இக்காலத்து எழுத்துக்களிற் காணப்பெறா. ஆதலால் இச்சூத்திரங்களின்பொருளை யறியவேண்டுமானால், பழையசாசனங்களின் எழுத்துக்களைப்பார்த்துத்தான் தெளியவேண்டும். எகர ஒகர உயிர்களும்

* இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம்வருஷக்கூட்டத்திற் படிக்கப்பெற்றது.

மெய்களும் புள்ளிபெறுமென்று ஒருசூத்திரம் தொல்காப்பியத்திற் காணப்படுகிறது. இச்சூத்திரமெழுந்தவெகுகாலத்துக்குப்பின் உரைக ளெழுதப்பட்டன. உரைகாரர்கள்காலத்திலேயே சூத்திரங்கள் நன்கு விளங்கினவோவென்று ஐயுறவேண்டியிருக்கிறது. பழஞ்சாசனங்களில் இந்தவிஷயம் தெளிவாய்க் காணக்கிடைக்கின்றது. அக்காலத்தில் எ, ஏ, ஒ, ஓ என்னும் உயிர்களும் அவற்றி னுயிர்மெய்களும் ஒரே மாதிரியாய் எழுதப்பட்டன. ஆனால் எகரத்துக்கும் ஒகரத்துக்கும் மேல் ஒருபுள்ளியிடுவதனால் அவ்விரண்டுங் குறில்களென்றுவிளங்கும். இவ்வாறு புள்ளியிட்ட எகர ஒகர உயிர், உயிர்மெய்யெழுத்துக்களைப் பல பழையசாசனங்களிற் காணலாம். நன்னயபட்டு தாமெழுதிய ஆந் திரவியாகரணத்தில் பி என்னு மக்ஷரம நாணேற்றினவிற்போலிருக்கு மென்று எழுதியிருக்க, இப்போதைய தெலுங்கு அக்ஷரத்தைப்பார்த் தால் அப்படியிருக்கவில்லை. ஆனால அவர் எழுதியகாலத்தில் வில் வடிவமாயிருந்ததென்பது சாசனங்களால் நன்குவிளங்கும்.

இரண்டாவது:— பண்டைக்காலங்களிற் சிற்சிலபதங்களை எவ் வாறு உச்சரித்துவந்தார்களென்பதும் ஒருவாறு தெரியவருகிறது. ஈற்று ஏகாரம் ஏய் என்று உச்சரிக்கப்பட்டுவந்தது. (செந்தமிழ்த் தொகுதி ச, பக்கம் கூகூகூ பார்க்க.)

மூன்றாவது:— சாசனபரீக்ஷையால், தமிழிலக்கியங்களில் துர்லப மாய்க்கிடைக்கக்கூடியனவும், கிடைக்காதனவுமான பலபதங்கள் வெளி யாகின்றன. நிலத்தின்வகைகளைக்குறிக்க கரி, முதை, மற்றம், புறாய், ஓடி, வளால் என்று பலபெயர்கள் சாசனங்களிற் பிரயோகிக்கப்பட்டுள் ளன. அவைகளில், கரியென்பது வியவசாயத்துக்குக்கொண்டுவரப்ப டாதநிலத்துக்குப்பெயராம். முதையென்பது முதன்முதல் திருத்திச் சாகுபடிசெய்யப்பட்டநிலத்தின்பெயர். மற்றமென்பது ஆற்றோரத் திற் சரிவாயும் தாழ்ந்துமிருக்கிறநிலத்தின்பெயராம். இவைபோலவே மற்றவைகளும் வெவ்வேறுவிதமானநிலங்களைக்குறிக்கும்பெயர்களாம்.

நான்காவது:— தமிழ்நூல்களின்காலவரையறைசெய்யும்விஷயத் திற் சாசனபரீக்ஷை வெகு உபயோகமுள்ளது. பலநூல்களின்கால நிர்ணயம் செந்தமிழ்வாயிலாய்வெளியிட்டிருக்கிறேன். சாசனபலத் தால் எங்ஙனம் காலநிர்ணயம்செய்யக்கூடுமென்பதை அங்கே கண்டு

கொள்வது. கிரந்தங்களின்காலநிர்ணயமாத்திரமல்ல; சிலசமயங்களிற் பாட்டுடைத்தலைவன் இன்னானென்பதும் சாசனங்களாற் சுலபமாய்த் தெளியவைக்கலாம். நந்திக்கலம்பகத்திற்சொல்லப்பட்ட நந்தியும், வீரசோழியத்திற்சொல்லப்பட்ட பொன்பற்றிகாவலன், வீரசோழன்முதலியவர்களும், புறநானூற்றில்வர்ணிக்கப்பட்ட பல்யாகசாலை முதுகுடுமி, ஆய்முதலியவர்களும் இன்னின்னார் என்றும், அவர்களிருந்தகாலங்க ளின்னின்னநூற்றாண்டுகளென்றும் சாசனஆராய்ச்சி செய்தவர்களாற் சுலபமாய்ச்சொல்லக்கூடும்.

ஐந்தாவது:— மேற்கூறியவைகளேயல்லாது இதுகாறுந்தெரியாத தமிழ்நூல்களின்பெயரும், அவைகளை ஆக்கியோர்பெயர்களும் சாசனங்களில் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன. ஒருசாசனத்தில், பெருந்தேவனார்காலத்துக்கும்முந்திப் பாரதம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதென்றுகூறியுள்ளது. மற்றொன்றில், இலத்தூர்நாட்டு அரும்பாக்கத்து அறநிலைவிசாகன் திரைலோக்கியமல்லனான் வத்ஸராஜன் என்பவன் பிற்பட்டகாலத்திற் பாரதத்தைத் தமிழிலாக்கினானென்று சொல்லியிருக்கிறது. பின்னுமொருசாசனத்தில் வீரைத்தலைவன் இரும்பைப் பரசமயக்கோளரி என்பவன் கன்னிவனபுராணம், பூம்புலியூர் நாடகம், அஷ்டாதசபுராணம்முதலியவைபாடினானென்று தெரியவருகிறது. பின்னையும் ஒருசாசனத்திற் குளக்குடையான் அருணிலையாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மூவேந்தப்பிடவூர்வேளார்தங்கையார், திருமாற்பேற்றில்வீற்றிருக்கும் கோவிந்தப்பாடியாழ்வாருக்கு, "கோலநற்குழல்" என் றாரம்பமுடைய ஒரு பதிகம்பாடினாரென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிவீரராமபாண்டியன்தந்தை குலசேகரபாண்டியன், பூமாலையணிந்தால்வாடுமென்று வீரவெண்பாமாலையையணிந்தானென்று பலசாசனங்களிற்கூறியிருக்கிறது. இவ்வகையாக, இதுகாறுமுள்ள தமிழிலக்கியத்துளகப்படாத சிற்சில தமிழ்நூல்களின்பெயர்களும், ஆசிரியர்களின்பெயர்களும் கிடைப்பதால் அந்நூல்களைத் தேடிப்பிடிக்கவியலும்.

ஆறாவது:— சாகரம்போற் பரந்துகிடக்கும் பொருளதிகாரத்திற் காணும் பற்பலவிஷயங்களைவிளக்கச் சாசனங்கள் மிகப்பயன்படுமென்பது சாசனங்களிலும் தமிழிலக்கணங்களிலும் பழகியவர்களுக்கு நன்கு புலப்படும். தொறுக்கொளல், நிரைமீட்டல், கல்நடுதல், மறங்கூறல்,

வஞ்சினங்கூறல், வாள், குடை, நாள் முதலியவைகளின் மங்கலம் என்பனபோன்ற பலவிஷயங்கட்கு உதாரணம் சாசனங்களில் ஏராளமாய்க் கிடைக்கின்றன. அவைகளில், தொறுக்கொளல், நிரைமீட்டல், கல்நடுதல் என்பவற்றைக்குறித்தது செந்தமிழ் 3-ஆம்தொகுதியில் முன்னரே எழுதியிருக்கிறேன். வஞ்சினத்துக்கு உதாரணமாகச் செந்தமிழ் 3-ஆம் தொகுதியிலேயே ஸ்ரீரங்கம்சாஸனங்களென்னும் தலைப்பின்கீழ் என்னன்பர் ஸ்ரீமான்-நாராயணஸாமிஐயர் எழுதியிருக்கிறார். (Refer to it by reading extracts and also the Kannada portion extracted) அரசர்கள் தங்கள்பெயர்களைத் தங்கள் உத்தியோகஸ்தர்கட்குப் பகுமானித்துக்கொடுப்பதென்னும்வழக்கம் சாசனங்களால் மிகத்தெளிவாய் அறியப்படும். நம்மாழ்வார்க்குப் பராங்குசன் என்னும்பெயர் பாண்டியவரசன் பராங்குசனுடையஸ்மரணைக்காக அளிக்கப்பட்டதாயிருக்கலாம். அதுபோல மதுரகவிகளுடையபெயர் பராந்தகபாண்டியனென்பவன்மந்திரியாகிய மதுரதரமானபாடல்களைக் கவனம்செய்வதில்வல்லவனாய், அதனாலேயே மதுரகவியென்னும் பட்டம்பெற்ற மாறன்காரியின்பெயராயிருக்கலாம். பின்னும், ஏனாதிமோதிரம்பெறுவது முதலானவிஷயங்களும் சாசனங்களால் விசதமாகின்றன.

ஏழாவது :— சாசனங்களாற் சிலவார்த்தைகளின் தாது, உத்பத்திமுதலியவைகளையு மறியலாம். வயல் என்னும்வார்த்தை பழையசாஸனங்களில் வயக்கல் (அதாவது வசக்கல், வசமாக்குதல்) என்றே காணப்படுகின்றது. இதுபோல மற்றும் பலவார்த்தைகளுக்கும் பொருள்செய்யலாம். இந்தவிஷயங்களெல்லாம் தமிழகராதியெழுதுவோர்கள் முக்கியமாய்க்கவனிக்கத்தக்கன. இவைகளையெல்லாம் தீர ஆராயாது எழுதும் அகராதி குறைவுடையதாகவேயிருக்குமென்பதிற் சந்தேகமேயில்லை. இப்போதே தமிழ்மொழிகளை இங்கிலீஷ் அக்ஷரத்திலெழுதுவதிற்காணும் பிழைகளும், இன்னம் பலவாறானபிழைகளும் எண்ணிறந்துகிடக்கின்றன. அவைகளையெல்லாங் களையாது எழுதிமுடிப்பார்களேல், அகராதியெழுதச் செலவிட்ட பணமெல்லாம் வீணாய்முடியும்.

மேற்கூறிப்போந்தவைபோன்ற பலபயன்கள் சாசனபரீக்ஷையால் ஏற்படுகின்றதோடு இப்பரீக்ஷையால இன்னு மநேக உபயோகங்களும் உள்ளன. அவைகளைப் பின்னொருமுறை எழுதுவேன்.

து. அ. கோபிநாதராவ், எம். ஏ.

மறையாவன.

"மறையாவன தைத்திரியமும் பெளடியமும் தலவகாரமுஞ் சாம வேதமுமாம். இனி வேதவியாதர்வரையறைப்படுத்தியகாலத்து ஓது கின்ற நான்குவேதமுமாம்" எனக் கலித்தொகைக் கடவுள்வாழ்த்துப் பாட்டுரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருக்கிறார்.

ஆகவே வேதங்கள் இருவகையாகப் பிரிபட்டிருந்தனவென்று இவ்வுரையால் அறிகிறோம். அவை,

(1) இருக்கு, யஜுர், ஸாமம், அதர்வம்;

(2) தைத்திரியம், பெளடியம், தலவகாரம், சாமவேதம்;

என்பனவாம்.

வடமொழியிற் பின்காட்டியபிரிவினையைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதப் படவில்லையென்று தெரிந்தவர்கள்கூறுகின்றார்கள். என்ன ஆதாரத்தின் மேல் நச்சினார்க்கினியர் வேதங்களை இவ்விதம பிரித்துக்காட்டினார்?

அதர்வவேதத்தைச்சார்ந்தவர்கள் ஒருவருமில்லை. பலகாலம் இருக்குவேதமும் தென்னாட்டில் வழங்கிவரவில்லை. அக்காலத்து இத் தென்னாட்டுப்பிராமணர்கள் யஜுர்வேதத்தை அலலது சாமவேதத் தைத்தழுவியவர்கள் என்று தெரிகிறது. இவ்விஷயத்தை நச்சினார்க் கினியர்காட்டியிருக்கும் வேதங்களின் புதியபிரிவு நமக்குக் காட்டுகின் றது என்று இவ்விடத்தில் ஒருவாறுநிரூபிக்கப்படும்.

1. இருக்குவேதம் இங்குவரத் தாமதப்பட்டதற்கும், யஜுர் வேதம் விரிவாயும் விரைவாயும் பரவியதற்கும் உளவாகும் காரணங்கள் பின்கண்டபடி, "Imperial Gazetteer of India"* என்னும் மதிப் பேற்றமுள்ள நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

யஜுர்வேதத்தின் நடப்பும் நாகரிகமும் இருக்குவேதத்தின்நாட் டிற்கு மிகவும் கிழக்கிலுள்ளதேசங்களைச்சேர்ந்தவை. யஜுர்வேதத்தில் (இருக்குவேதத்திற்கூறியிருப்பதுபோல் இந்துதேசத்தின் வடமேற் கெல்லையென்றுசொல்லக்கூடும்) சிந்துநதியைப்பற்றியும் அதன்கிளை

---

* See Volume II page 227. இரண்டாவதுசம்புடம் 227-ம்பக்கத்தைப் பார்க்க.

நதிகளைப்பற்றியும் பேசப்படவில்லை. வடஇந்தியாவின் மத்தியபாகமாகிய குருக்ஷேத்ரமும் பாஞ்சாலதேசமுமே யஜுர்வேதத்தின்நாடுகளாம். குருக்ஷேத்திரதேசத்தில்தான் பிராமணர்கள் தங்கள் மதக்கோட்பாடுகளையும் ஜனங்களின்வியவகாரவிதிகளையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். பிராமணர்களுக்கு மற்றநாடுகளைவிட அக்காலத்தில் இந்நாடு மேலானநாடாகமதிக்கப்பட்டதென்றுகாட்ட இதற்குப் பிர்மாவர்த்தம் என்றபெயர் இடப்பட்டது. இவ்விடத்தில்தான் யஜுர்வேதிகள் அநேக சாகைக்காரர்களாகப்பிரிந்து இத்தேசத்தின் மற்றப்பாகங்களுக்குச் சென்றார்கள்.*

விந்துநதிக்கரையினின்று ஜனங்கள் இங்குவந்துசேரத் தாமதமாகும் என்பது சித்தம். ஆகையினாலேயே இருக்குவேதிகள் ஆதியில் தென்னாட்டிற் பலர் இருந்திருக்க இடமில்லை.

II. இவ்விஷயத்தை நச்சினார்க்கினியரின்உரை எவ்விதம்காட்டுகின்றது என்று இப்பொழுது ஆராயலாம்.

வேதங்கள்நான்கு:—அவை;—தைத்திரியம்; பௌடியம்; தலவகாரம்; சாமவேதம் என்பனவாம். இவற்றுள் முன்னிரண்டும் யஜுர்வேதத்தையும் பின்னிரண்டும் சாமவேதத்தையும் குறிக்கின்றன.

(i) "தைத்திரியம்" என்பது "கிருஷ்ணயஜுர்வேதசாகை". வைசம்பாயனர் தமதுசீடனையாஜ்ஞயவல்கியரிடம்சினந்து அவரைப்பார்த்துத் தாம்கற்றுக்கொடுத்தயஜுர்வேதத்தைக் கக்கிவிடு என்றுகூறச் சிஷ்யர் அவ்விதமேசெய்தார். அருகிலிருந்த சிலசிஷ்யர்கள் தேஜோரூபமாய்க்கக்கிக் கீழ்விழுந்திருப்பதை, "தித்திரி" அல்லது "கவுதாரி"ப் பக்ஷிவேஷங்கொண்டுகுடிக்க அவர்கள் தைத்திரியவேதிகள் ஆனார்களாம். வாயினின்றுகக்கியது கருநிறமாயிருக்குமாதலின் இவ்வேதத்திற்குக் கிருஷ்ணயஜுர்வேதமென்றுபெயராம்.

---

* பின் இரண்டுமொழிகள் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கவை.

(1) வாத்திமஜாதி = மாத்யமான் = இந்துதேசத்தின்மத்யம(நடு)பாகத்திலிருந்துவந்தவர்கள்.

(2) வடமஜாதி = வடதேசத்திலிருந்துவந்தவர்கள்.

இவர்களுக்குள் முற்பட்டுவந்து குடியேறினவர்கள் சோழதேசத்துவடமர்களென்றும், பிற்பட்டுவந்தவர்கள் வடதேசத்து வடமர்களென்றும் கூறப்படுகிறார்

(ii) "பௌடியம்" அல்லது "பௌழியம்" அல்லது "பௌஷ்யம்" என்பது "சுக்லயஜுர்வேதம்" ஆகும். பௌஷ்யம் என்பது பௌஷ்ணம் என்பதன்சிதைவென்றுதோன்றுகிறது. பௌஷ்ணம் என்பது பூஷன்சம்பந்தப்பட்டவேதம். அதாவது: சூரியதேவதையாற்கற்பிக்கப் பட்டவேதம். யாஜ்ஞ்யவல்கியர் வைசம்பாயனரதுவேதத்தைக்கக்கின தும் சூரியதேவதையை உபாசித்து அந்தத்தேவதையாகிய பூஷனிடம் புதுவேதம் ஒன்றைக் கற்றுக்கொண்டார். இதுதான் சுக்லயஜுர் வேதம் அல்லது "பௌஷ்ணம்" (பூஷனதுவேதம்) அல்லது "பௌஷ் யம்". ஆகவே தைத்திரியமும் பௌஷ்யமும் யஜுர்வேதத்தைக்குறிக் கும்.

(iii) "தலவகாரம்" என்பதற்குப் பொதுவாகச் சாமவேத மென்று பொருள்கூறலாம். "தலவம்" என்பது சங்கீதம், பாட்டு, இசை என்று பொருள்படும். "தலவகாரம்" என்பதற்குப் பாடுவதற்கு ஏற்பட் டது என்று பொருள்கூறுவர்.

[தலவகாரம் என்பது, சாமவேதத்தைச்சார்ந்த, இந்நாளில் "கேந" என்றபெயராற்கூறப்படும் ஒரு உபநிஷதத்திற்கு ஆதிப்பெயர். இவ் விதமே சாந்தோக்யமும், தலவகாரத்தின்பொருளைக்கொண்டு சாம வேதத்தின் வேறொரு உபநிஷதத்திற்குப்பெயராம்.]

'சந்தோகன்' என்றபதத்தின்பொருள் "சாமவேதஅத்யயனஞ் செய்தவன்" என்று மனுஸ்மிருதியிற் கூறியிருக்கிறது.* இவ்விடத்திற் கவனிக்கவேண்டியது தலவகாரததிற்கும் சந்தோகத்திற்கும் பொருள், ஒற்றுமையும் விஷயஒற்றுமையும் ஆம்.

III. இப்பிரிவினையைத் தமிழ்நூலாசிரியர்களில் யாராயினும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களாவெனின், எனக்குத்தெரிந்தமட்டில், திரு மங்கையாழ்வார் ஒருவரே இப்பிரிவினையைக் காட்டியிருக்கிறார். ஆழ் வார்களுள், பெரியாழ்வார் ஒருவரே இருக்குவேதத்தையும், யஜுர் வேதத்தையும் குறித்திருக்கிறார். அவர்திருமொழி ஐந்தாம்பத்து முதல்திருமொழி ஆறாம்பாட்டில்,

"இருக்கெசுச்சாமவேதநாண்மலர்கொண்டுன்பாதம்
கண்ணுநாள்" (பெரியாழ்வார்திருமொழி 5, 1, 6.)

---

* மநுஸ்மிருதி மூன்றாவது அத்யாயம் 145-வதுசுலோகத்தைப்பார்க்க.

இருக்குவேதத்தின்பெயரும் யஜுர்வேதத்தின்பெயரும் வந்திருக்கின்றன. நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தத்தில் வேறு ஒருஇடத்திலும் "யஜுர்" என்றபதம் வரவில்லை. இருக்கு என்றபதம் பலவிடங்களில் வந்திருக்கின்றது.

1. "இருக்கிலங்குதிருமொழிவாய்" பெ. தி. 6, 6, 8.
2 "இருக்கார்மொழியால்" திருவிருத்தம், 64.
3. "மேவித்தொழுதுய்மினீர்கள்வேதப்புனிதவிருக்கை
   நாவிற்கொண்டு" திருவாய்மொழி 5, 2, 7.

இவைபோன்ற இடங்களில் "இருக்கு" என்றபதத்திற்குப் பொதுவாக "வேதவாக்யம்"* என்று பொருள்கொள்வது தகுதி.

திருமங்கையாழ்வார் பல இடங்களில் வேதங்கள் நான்கு என்று கூறியிருக்கிறார். உதாரணமாகப் பின்காட்டியவற்றைப்பார்க்க.

"பண்ணுகலைநால்வேதப்பொருளையெல்லாம்" (பெ. தி. 7, 8, 2.)
"மன்னுநான்மறைமாமுனிபெற்றமைந்தனை" (பெ. தி. 5, 8, 6.)
"................ .. ..நால்வேதம்
கண்டானைகண்ணபுரத்துறையம்மானே" (பெ. தி. 8, 10, 1.)
"மேவுநான்மறைவாணர்ஐவகைவேள்வி ஆறங்கம்வல்லவர்" (பெ.தி 9,10,9.)
"அங்கமாறைந்துவேள்விநால்வேதம் .. .எரிமூன்றும்" (பெ. தி. 9, 1, 1.)
"வேதநான்கைந்துவேள்வியங்கமாறிசையேழ்" (பெ. தி. 6, 7, 7.)

இவ்வாறு வேதம்நான்கு என்று எழுதிய இவர் வேதவியாசர் வரையறைப்படுத்தியவேதங்களை ஒப்புக்கொண்டு எழுதியதாக விளங்கவில்லை.

"சந்தோகன்பௌழியனைந்தழலோம்புதைத்திரியன்சாமவேதி" (பெ தி.5,5,9.)
"சந்தோகா! பௌழியா! தைத்திரியா! சாமவேதியனே!† நெடுமாலே!"
(பெ. தி. 7, 7, 2.)

என இவ்வாறுகூறி இத் தென்னாட்டில்வழங்கிவந்த யஜுர்வேதத்தின் சாகைகளையும், சாமவேதத்தின்சாகைகளையுமே குறித்திருக்கின்றனர். இவ்வாழ்வாருக்குப்பிற்காலத்தவரான நச்சினார்க்கினியர்காலத்திலும்

---

* திருச்சந்தவிருத்தம் 103-ஆம்பாட்டிலுள்ள "இருக்கலந்தவேதநீதி" என்பதிலும் 109-ஆம்பாட்டிலுள்ள "இருக்குவாய்முனிக்கணங்கள்" என்பதிலும் உள்ள இருக்கு என்னும் பதத்திற்குச் சம்பிரதாயவியாக்கியானத்தின்படி இருக்குவேதம் என்று பொருள்கூறியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

† "சாமவேதியன்" என்றபதத்திற்கு வாமன் சிவராம ஆப்தே எழுதியிருக்கும் வடமொழி ஆங்கிலஅகராதியில் "சந்தோகபுரோகிதன்" என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இருக்குவேதம் இங்கு அதிகமாகநடையாடாமல் வடதேசத்திலேயே வழங்கிவந்தது என இவ்வுரையாசிரியர்கலித்தொகையுரையால்விளங்குகிறது. "தலவகாரம்" என்பதற்கும் "சந்தோகம்" என்பதற்கும் அதிகபேதமில்லையென்று முன் காட்டியிருக்கிறேன். "சந்தோகம்" என்றபதம் திருமங்கையாழ்வார்க்கு மகிழ்ச்சியைக்கொடுத்தமொழிகளில் ஒன்றென்றுநினைக்கலாம். ஏனெனில்,

"சந்தோகா தலைவா தாமரைக்கண்ணனே
அந்தோ அடியேற்கருளாய் உன்னருளே"

என்று பெரியதிருமொழியை முடித்திருக்கிறார்.

சிறந்த வியாக்கியானகாரரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை மேற்கண்ட வேதப்பிரிவுகளைப்பற்றி ஒன்றுமெழுதாமல் விட்டுவிட்டார்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவகிரந்தமுத்திராபகஸபையாரால் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் பெரியதிருமொழிப்பிரதிபதஉரையில் "பௌழியம்" என்ற மொழிக்கு "பிரஹதாரண்யகஉபநிஷத்"* என்பது பொருளாகக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுரை யாரால எழுதப்பட்டதோ? என்ன ஆதாரத்தைக்கொண்டு மேற்கண்டவிதம பொருள்கூறப்பட்டதோ? யானறியேன். ஆயினும் பொருள் பிழையானதென்றுகூற இடமில்லை. "பிரகதாரண்யக உபநிஷத்" சுக்லயஜுர்வேதஉபநிஷத் ஆகையால், நான் மேலேகூறியிருப்பதை இது வற்புறுத்துகிறது.

IV. சாமவேதம் இதைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதவேண்டியதில்லை. ஆகவே தலவகாரமும் சாமவேதமும் சாமவேதத்தின் இருசாகைகளைக் குறிக்கலாம்.

எஸ். இராதாகிருஷ்ணையர்,
B. A., F. M. U.

---

* மேற்கண்டபடி எழுதிமுடித்து மதுரைச் செந்தமிழுக்கு இதனையனுப்ப உத்தேசித்திருக்குஞ் சமயத்தில் நான் யாழ்ப்பாண அகராதியைப் பார்க்கநேரிட்டது. அவ்வகராதியில் யாவருக்குந்தெரிந்தபடி ஆதாரத்தைக் கூறாமல் 'பௌடியம்' என்பதற்கு "முதல்வேதம்" என்று பொருள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியாயின், பௌடியம், தைத்திரியம், சாமவேதம் என்பவை முறையே இருக்குவேதத்தையும் யஜுர்வேதத்தையும் சாமவேதத்தையும் குறித்து, வியவகாரத்தை முழுதும் நீக்கும். இப்பொருளை பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் பிரதிபத உரையாசிரியரும் அறியாதிருந்தமைக்குக் காரணமென்ன? "மன்னப்படும் மறைவாணனை" மூன்றுவேதங்களின் பெயர்களாற்கூப்பிட்டுப் பிறகு குறிப்பாகச் "சந்தோகா"வென்றும் கூவுவது நியாயமே; நாராயணனது ஆயிரநாமங்களுள், 'சாமகாயனன்' 'சாமகன்' "சாமன்" முதலிய சாமவேதசம்பந்தமுள்ளபெயர்கள் விசேஷமாக எடுத்தோதப்பெற்றிருப்பதால்.

ஸ்ரீ:

மூன்றுகக்ஷபுடங்கள்.

1-வது நவக்கிரககக்ஷபுடம்.
2-வது வைத்தியக்க்ஷபுடம்.
3-வது புவனகக்ஷபுடம்.

இப்பரதகண்டத்தில் அரசர்கள் முன்னளில் நாட்டின்சுகத்திற்கும் தமதுசுகவாழ்விற்கும் இம்மூன்றுநூல்களையும் முக்கியஸாதனங்களாகவைத்துக்கொண்டு மணி மந்திர ஔஷதங்களைக் காப்பாற்றிவந்தனர். காலமழையும் ஆயுளும் சுகவாழ்வும் நன்குநிலைபெற்றோங்கின.

2. பிறகு காலநிலைமாறவே கலிநாளில் மூன்றுகுணங்களுள், பிற்றையவிரண்டும் பிரபலமாகி முதற்குணமாஞ் சத்துவம் தாழவே மணி மந்திர ஔஷதங்கள் போலியாய்விட்டன. விடவே காலமழையுஞ் சுகவாழ்வுங் கல்வியு மிறங்குபடியாய்நடைபெறுகின்றன.

3. இம்மூன்றுநூல்களும் வடமொழிரூபமாயுள்ளன. பிற்காலத்தார் தமிழிற்பெயர்த்துள்ளார். இவைகள் எங்குங்கிடைப்பதில்லை. வடமொழிப் புவனைகக்ஷபுடம் மைசூரிலாகாவிலுள்ள சிவகங்கையில் ஸ்ரீ சங்கராசாரியஸ்வாமிகள்மடத்திலுள்ளது. மற்றைய இரண்டுநூல்களும் சிதம்பரத்தில், தீக்ஷதர்களிடம் இருக்கின்றன. என்னிடம் புவனைகக்ஷபுடம் இருக்கின்றது. இது தமிழ்க்கவிரூபமாய் 50-கவிகளாயமைந்துள்ளது. மாதிரிக்காக மூன்றுகவிகள்வரைந்துள்ளேன்.

4. இந்நூல்கள் மகான்களால் பரமரகஸியமாகக்கையாளப் பட்டுவந்தமையால் ராஜகிருகங்களில்மட்டும் கோப்பியமாகவைக்கப் பட்டுவந்தன. காலம் மாறவே இந்நூல்கள் மலினகதியையடைந்து கொண்டுவருகின்றன.

5. 1. மணியென்பது மகான்களின்கண்மணியின்பார்வை. 2. மந்திரம் என்பது திருமால், சிவபிரான், நரசிங்கன், கணபதி, குமரன், அனுமான், கருடன்முதலியமூர்த்திகளின் உபாஸனைக் கின்றியமையாத அக்ஷரரூபமான சொற்றொடர், சுலோகம் முதலியனவாம்; இம்மந்திரங்கள் அங்கநியாஸம், கரநியாஸம், தியானசுலோகம், கவசம், இருதயம், மாலாமந்திரங்களோடு தக்க ஒருவரால், தொட்டுக்காட்டினலன்றிப் பயன்படா. 3. ஔஷதம், மூலிகைகளுக்குக் காப்புக்கட்டிச்

சாபவிமோசனஞ்செய்து மந்திரங்கூறிக் காலமும் நேரமும்பார்த்துக் கிரகித்துவந்து தைலம், லேகியம், பஸ்மம் முதலியவைகளாகச்செய்யப் படுவது. (கருவூரார் அஷ்டகருமமூலிகைநூலைப் பார்க்க.)

புவனகக்ஷபுடம் முதற்கவி.

"திரித்தொருவட்டத்தினுள்ளேயொருவட்டஞ்சேர்த்தியதில்
தரித்திடுவாயுவின்வீசமுஞ்சத்தியுந்தானெழுதிக்
கருத்தினுளன்னைபுவனையையேதகக்கண்டிருக்கில்
மிருத்துமுதலவையாவேசமாகிவிளம்பிடுமே"

26-ஆம் கவி.

"இருக்குமுதலிவைக்கெட்டாவுருவொன்றிதுதனிலே
குருக்குங்குடிலையுநாதமும்விந்துவுங்கூறும்விந்து
தரிக்குங்கலைகள்புவனைகள்தத்துவஞ்சாற்றுவதே
துரைக்கும்பொழுதுபுவனைவடிவதென்றோதுவதே"

50-வது கவி.

"தெரிக்கும்புவனைகலைஞானதீபச்செழும்பொருளை
விரிக்கும்பனுவலிஞ்ஞேரெழுத்தேனும்விதிமுறையால்
தரிக்கும்புலனுடையாரல்லரோவித்தரணியெல்லாம்
பரிக்கும்புரவலராயின்பவீடுபெறிப்பவரே"

குறிப்பு: மானிடவுருவென்பது பிண்டம். இப்புவிமுதலியவை சேர்ந்த கோளவடிவமே அண்டம். அண்டத்தின் நியாயமே பிண்டத்திலுமுள்ளது. நவக்கிரகங்களும் வரைகளும், பதினன்குலகங்களும் புறத்திலுள்ளனபோல மனிதசரீரத்திலு மமைந்துள்ளன. வைத்திய வகையாய் எல்லாமூலிகைகளும் நவக்கிரக அம்சமாக அமைந்துள்ளன. நவக்கிரகசாந்தியும் அவைகளின்சார்பாய் ஔஷதங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இதனுல் நவக்கிரககக்ஷபுடம் வைத்தியகக்ஷபுடங்களின்பயனை அறிந்துகொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

தி. வேங்கடராம ஐயங்கார்,

தமிழ்ப்பண்டிதர்.

தமிழ்ச்சங்கத்தார் செய்யத்தகுவது.

இவ்வருடத்துடன் எல்லாமவல்ல இறைவனருளால் இச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றுமாண்டு நிறைகின்றது. தற்போது இச்சங்கம் வாலப் பிராயம்நீங்கி யௌவனப்பிராயத்தையடையவில்லையெனினும் இச்சிறு வயதிற்றானே இச்சங்கத்தால்விளைந்தநன்மை இனைத்தென்று வரை யறுத்துக்கூறுதல் சாத்தியப்படத்தக்கதன்று.' சின்னாண்முன், தமிழ்ப் பாஷையின்நிலைமை எவ்விதமிருந்ததெனச் சற்று ஆராய்வோம். நமது ஸர்வகலாசாலைகளினின்று கற்று வெளிப்போந்தமாணவர்கள்பலர் தமிழ்கற்றவர்களாய்க்கருதப்பட்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தமிழும் ஒரு உபபாஷையா யங்கீகரிக்கப்பட்டுவந்தது. அப்பாஷையை உப பாஷையாய் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் அதிற்றேறுவிடிற் பூரண வித்தியாபட்டத்தையும் பெறமுடியாதவர்களா யிருந்தனர். அப்போ தைய ஸர்வகலாசாலைமாணவர்களைப்பற்றி ஒருவர் பின்வருமாறு அபிப்பிராயம்கொடுத்திருக்கின்றார்:—

"நமது ஸர்வகலாசாலைகளிற்றேர்ச்சிபெற்ற (தமிழறிந்த) மாண வர்கள் இப்பாஷையிற் புதிய நூல்களை யியற்றினாரில்லை. இது சர்வ சாதாரணமானவிஷயமாயினும் இந்நிந்தைக்குச் சிலர்மாத்திரம் இலக் காகவில்லை. அஃது அவர்களின்அபாரசக்தியின்பயனேயன்றிச் சர்வ கலாசாலைகளில் அவர்கள்கற்ற கலவியின்பயனன்று. கலாசாலைகளில் மாணவர்களால் தமிழ் ஒழுங்காய்ப்படிக்கப்படவில்லை. இலக்கணமுற் றும் உபேக்ஷைசெய்யப்பட்டன. பரீக்ஷைகளிற்றேறுதற்குவேண்டிய சிலசெய்யுட்களையும் அவற்றின்பொருள்களையும் மனனம்செய்து அவற் றிற் றேறிவிடுகின்றார்கள். அவர்கள் படிக்குங்காலத்திற் பலபாகம் எடுத் துக்கொண்டசாஸ்திரத்தைப்படிப்பதிலும், சிலபாகம் ஆங்கிலங்கற்பதி லும் செலவிடப்படுகின்றன. இவ்விதப்பயிற்சியின்பயனால், சர்வகலா சாலைகளிற் பிரதமவித்தியாபட்டம்பெற்றமாணவர்கள் நூலாசிரியராய் முற்பட யோக்கியதையற்றவராயினர். இவர்கள்கதியே இவ்வாறாக இவர்கள்தேறியபரீக்ஷையினும் கீழ்ப்பட்டபரீக்ஷைகளிற்றேறியமாண வர்களைப்பற்றிச்சொல்லுதல மிகையாகும"

இதனால், சர்வகலாசாலைகளிற்கற்பிக்கப்பட்டுவந்த தமிழ்க்கல்வி ஒருகல்வியல்லவென்பதை யூகித்தற்கிடனாகின்றது.

இதுநிற்க, தற்போது சர்வகலாசாலைப்பரீக்ஷைகளினின்று தமிழ்முதலியதேசபாஷைகள் முழுதும் நீக்கிவிடப்பட்டன. இதோடு நமதுபாஷைகளுக்கு ஏகதேசமிருந்தசெல்வாக்கும் இற்றுப்போய்விட்டது. இஃதிவ்வாறுநேருமென்றறிந்தோ? அல்லது எக்காரணம் பற்றியோ? எல்லாம்வல்ல இறைவனருள் தமிழபிமானிகள்சிலர்மனத்துட்புக்கு இத்தகையசங்கமொன்றைத்தாபிக்கவேண்டுமெனத்தூண்டினதுபோலும். இப்பெரும்புண்ணியமாகிய தமிழ்ச்சங்கத்தைநிறுவிய மகானாகிய ஸ்ரீமான் **பாண்டித்துரைச்சாமித்தேவ**ரவர்களும், அப்புண்ணியமிகுதிப்பாட்டாற் சின்னாண்முன்னர்ச் சுவர்க்கவின்பத்தைத்துய்ப்பான்சென்றனர்போலும். அஃதவ்வாறாயினும் 'செயற்கரியசெய்வார் பெரியர்' என்னும் திருக்குறட்கு இவர் இலக்காயினரென்பது தேற்றமாம்.

நிற்க, இச்சங்கம் இச்சில்லாண்டிற்றானே எத்துணைப் பெருங்காரியங்களைமுடித்திருக்கின்றதென்பது 'செந்தமிழ்ப்' பத்திரிகையை முறையாய்ப்படிப்போரானும், அச்சங்கத்தான்முத்திரிக்கப்பட்ட 'திருநூற்றந்தாதி', 'வளையாபதிச்செய்யுட்கள்', 'நேமிநாதம்', 'அகப்பொருள் விளக்கம்', 'ஐந்திணையைம்பதுரை', 'திணைமாலைநூற்றைம்பதுரை', 'பன்னிருபாட்டியல்' முதலியநூல்களானும் இனிதறியக்கிடக்கின்றது. ஆனால் இச்சங்கத்தின் அருமைபெருமைகளையும் இச்சங்கத்தாலாய பயன்களையும்பற்றி எடுத்துச்சொல்ல நாம் இங்கு முற்படவில்லை.

பத்திரிகைபிரசுரித்தலில் இதுகாறும் எமது அனுபோகத்தில்வந்த இரண்டொருவிஷயங்களைமாத்திரம் எடுத்துச்சொல்லமுடிக்கின்றோம். பொதுவாய்ப் பத்திரிகாசிரியர்கள் உலகிலுள்ள சகலவிடயங்களையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இது தேசபாஷைகளிற் பத்திரிகைபிரசுரஞ்செய்வோர்க்கும் பொருந்தும்.

அவ்வாறு தேசபாஷைகளிற் பத்திரிகைபிரசுரிப்போருக்குச் சாத்தியப்படாதவிஷய மொன்றுளது. அது இங்கு வேண்டற்பாலதாய தமிழ்க்குமாத்திரம்* எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அஃதியாதெனின்,

தமிழ்ப்பாஷையிற் பத்திரிகைபிரசுரிப்போர்க்குத் தமிழிற் சிலபகுதிக ளில் அபரிமிதமானவார்த்தைகள் அமைந்தும், மேனாட்டுப்பாஷைகளி லுள்ள சொற்களைத் தமிழில்மொழிபெயர்க்கும்பகுதியில் தக்கவார்த் தைகள் அமையாதிருத்தலால் அளவில்லாததுன்பம் உண்டாகின்ற தென்பதாம். அது ஆங்கிலப்பத்திரிகைகளுட்பிரசுரமாகும் 'ராய்ட் டர்' தந்திகளைமொழிபெயர்ப்பார்க்கு இனிதுபுலப்படுமென்க. நிற்க தமிழில், பிரகிருதிசாஸ்திரம் (Physics) ரஸாயனசாஸ்திரம் (Chemistry) கணிதசாஸ்திரம் (Mathematics) முதலியசாஸ்திரங்களைச் சில பாகம் மொழிபெயர்க்கமுற்படும் ஆசிரியர்க்கும் இஃதொக்கும். ஆக லான் இவைகட்குத் தமிழிற் பரிபாஷையை ஏற்படுத்தவேண்டுவது இன்றியமையாததாகும். இவ்விஷயமாய் நம்பத்திரிகையிற் சில்முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

பரிபாஷையென்பது, அவ்வச்சாஸ்திரங்களிற்சொல்லப்பட்ட சில விசேஷக்கருத்துக்களை வெளியிடப்பிரயோகிக்கப்படும் சொற்கள். இத் தகையபரிபாஷை நம்சாஸ்திரங்களிலும் மேனாட்டார்விருத்திசெய் திருக்கும் மேற்கூறிய பிரகிருதிமுதலியசாஸ்திரங்களிலும் உண்டு. இந்தப் பரிபாஷைக்காக ஏற்பட்டஅகராதிகள் ஐரோப்பாகண்டத்துப் பாஷைகளிலெல்லாங் காணப்படுகின்றன. அவ்வகராதிகளிற்காணப் படும் அநேகம்பதங்களுக்குப் பிரதிபதங்கள் தமிழையுள்ளிட்ட நம் இந்தியபாஷைகளி லில்லை. நமநாடு விசேடமாய் விருத்தியடையவேண்டு மாயின் மேனாட்டாரால் அளவற்றபணத்தையும் சிரமத்தையும்செல விட்டு விருத்திசெய்யப்பட்ட இசசாஸ்திரங்களைத் தமிழில் எழுதியே தீரவேண்டும். அப்படியெழுதுமவிஷயததில் இப்பொழுது இது அவசர மில்லை. அவைகள் தேவையிருக்கும்பொழுது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்றிருத்தல்கூடாது. ஏனெனின் உலகத்தில் நாகரிகம்படைத்ததேசங் களிலெல்லாம் பிரதமக்கல்வி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருப்பதுபோல் நம்தேசத்திலும் பிரதமக்கல்வியானது கட்டாயப்படிப்பாக ஏற்பட வேண்டுமென்று தற்காலம் ஸ்ரீமான் கோகலே அவர்கள் கொண்டுவந்த கல்விமசோதா (Education Bill) சட்டமாகாவிடினும் கூடியவிரைவில் நமது காருண்யகவர்ண்மெண்டாரால் அவ்விதச்சட்டத்தையுண்டாக் கிப் பிரதமக்கல்வியானது கட்டாயப்படுத்தப்படுங்கால் அவசியம்வேண் டற்பாலதாம். மேனாடுகளில் இலக்கண இலக்கியப்பயிற்சியபிவிருத்திக்

கென்றே சிலசங்கங்களும் (Academies of literature) சாஸ்திரப் பயிற்சிக்கென்றே சிலசங்கங்களும் (Academies of Science) ஏற்பட்டு அவ்வத்துறைகளில் மிக்கமுயற்சியெடுத்தல்போல இத்தமிழ்ப் பாஷைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இச்சங்கத்தாரும் மனத்தைப்பூரணமாகச் செலுத்தி ஐரோப்பாகண்டத்து அகராதிகளிற்காணப்படும்பதங்களுக்குப் பிரதிபதங்களைத் தமிழகராதியில் அமைக்கவேண்டுமென்று தமிழகராதிசபையார்க்குச்சிபாரிசுசெய்யவேண்டுமென்பதெமதுகோரிக்கை.

நிற்க, நமதுசங்கம் கவனிக்கவேண்டியவிஷயம் மற்றொன்றுண்டு. நாம் சின்னுண்முன்னர்ச் சென்னைக்குச்சென்றிருந்தபோது ஆந்திர வகுப்பைச்சேர்ந்தவர்கள் ஒரு ஸகலவித்தியாகோசம் (Encyclopaedia) ஒன்றை யியற்றியிருப்பதாய்க் கேள்வியுற்றேன். அவ்விதகோசம் ஒன்று தமிழிலும் இயற்றப்பட்டிருக்குமானால், தமிழ் படித்த ஒவ்வொருவருக்கும் சிறந்தகருவியாகும். அவ்வாறு இயற்றுதற்கு வேறு பாஷைகளில் இயற்றப்பட்டிருக்கும் கோசங்களை மொழிபெயர்க்கலாமெனின், பொருட்செலவு அதிகமாதலானும், அந்தக்கோசங்கள் எப்பொழுதெல்லாம் மாற்றப்படுகின்றனவோ அப்பொழுதெல்லாம் நாமும் மாற்றவேண்டுமாதலானும் அது இயலாதகாரியமாம். ஆதலால் அவ்வாறு இயற்றக்கருதாது பலசாஸ்திரங்களினும் விற்பன்னர்களாயிருக்கும் நம் அறிவாளிகளைக்கொண்டு தனித்தனி எழுதுவித்து ஒரு கோசமாக்குவதே மேன்மைபயக்கும். ஆகவே மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு விஷயங்களையும் இச்சங்கத்தார் விரைவிற்கவனித்துப் பயனுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று திருவருளைப்பிரார்த்திக்கின்றோம்.

எஸ். இராமநாதன்,
வைசியமித்திரன்பத்திராதிபர்,
தேவகோட்டை.

சிவரகசிய ஆராய்ச்சி

"திருமருவுகும்பகோணத்தில்வாழுஞ்
செல்வமிகுபலர்சனங்கள்சிவன்பாலன்பர்
பொருவில்சிவரகசியபுராணமாகும்
பொருந்தும்வடமொழிதமிழாற்புனைவாயென்னத்
தருமமிகுதவவணையாஞ்சைவன்தியாகர்
சந்நிதியில்வரிசைபெறுந்தலைமைபூண்டோ
னிருமைநல்காநூர்ப்பிறந்தோனரூரன்சே
யிசைகொளொப்பிலாமணிதானிசைத்தவாறே"

"மன்னர்புகழ்சரபோசிமகாராசராசன்
மாநிலங்காத்திடுநாளிற்றஞ்சைமாநகரிற்
றுன்னுமேவிளம்பியுற்றமகரமதியைந்திற்
சோதிசிவரகசியமொப்பிலாமணிசொற்றமிழை
யிந்நிலத்தினரங்கேறச்செய்தனர்பொன்மாறை
யெழில்சேருந்தீராதவினைதீர்த்தான்பாகைப்
புன்னைவனநாதனிவர்சைவநெறிவளர்க்கும்
பூபாலரவனியெங்கும்புகழினிதோங்கிடவே"

என்னுந் திருவிருத்தங்கள், தமிழ்ச்சிவரகசியத்தின் மூன்றும் அம்சத்துப் பாயிரச்செய்யுட்களாம். மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கவித்வான் ஸ்ரீமத்-சே. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்களால், சென்ற ஜெயவருடம் அச்சிடப்பட்ட இச் சிவரகசியத்தில், கவிராயரவர்கள், தமதுமுகவுரையில் இவ்வாசிரியரதுவரலாற்றையாவது, நூலியற்றியகாலம்முதலியவற்றை யாவதுகூறாது பொதுப்பட "இதை ஆக்கியோர் சிவானுபூதிச்செல்வராய்த் திருவாரூரிலெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ ஒப்பிலாமணிதேசிகரென்றறிக. இப்பெருந்திருவாளர் ௪0௬0-பாடலிலமைத்த சிவரகசியப்பெருநூல் இரண்டுகாண்டங்களாகவகுக்கப்பட்டுத் திரியாங்கிசை என்று பிரசித்தியடைந்திருக்கின்றது. இந்தநூல், தஞ்சையில் ஸ்ரீ சரபோஜீ மஹாராஜாஅவர்களது திவ்யசமுகத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது" என்று கூறிப்போந்தனரேயன்றி, மற்றொன்றுங்கூறாதுபோந்தனர்.

இந்நூலாசிரியர், மூலாதாரக்ஷேத்திரமும், ஜனனான்முக்திக்ஷேத்திரமுமானதும் 'திருவாரூர்ப்பிறந்தார்கள் எல்லார்க்குமடியேன்' என்று ஆலாலசுந்தரப்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியதுமான நிறை செல்வத் திருவாரூரின்கண்ணே அவதரித்தவர். கமலாலயக்ஷேத்திரத்தேபிறந்தவராயினும், இவருக்கு இந்நகருக்கணித்தான புதுப்பத்தூரென்னுங்கிராமமே யுரியதென்பது, இவர், சுந்தராசலமென்னும் திருநல்லூர்த்தலபுராணத்துச சாற்றுக்கவியின்கீழ் 'இதுசொன்னான் புதுப்பத்தூர்த் தவவணிகோத்திரத்தான் ஒப்பிலாமணியென்றறிக' என்று எழுதுவதுகொண்டு அறியப்படும். அஃதன்றியும் இவர்பரம்பரையினர் இன்றும் அவ்வூரில் வசித்துவருதலும போதியசான்றாம்.

இவர் இலக்கணவிளக்கமுதலிய நூல்களியற்றிய **வைத்தியநாத தேசிகர்**பக்கல் கல்விபயின்றாரென்பது, இவர்பாடிய *கும்பகோணப் புராணத்துள்ள பின்வரும் ஆசிரியவணக்கச்செய்யுளான் இனிதுவிளங்கும். அது வருமாறு:—

"அவமொழித்தென்னுளத்தமிழ்தமூறுதீஞ்
சுவையெனத்தமிழ்வளஞ்சுரந்துநல்குமே
தவமெனக்கயிலையிலிருந்ததேசிகன்
றவவணிவயித்தியநாதன்றாள்களே" என்பதாம்.

மற்றொருக்கால் தம் ஆசிரியர்பெருமையைக்கூறநினைந்து,

"பொன்னெடுஞ்சடிலத்தெம்பிரான்நல்லூர்ப்
புராணமாக்கதைசெழுந்தமிழாற்
கன்னலுந்தேனுமமுதமுமதுரக்
கனியும்போற்கட்டுரைசெய்தான்
பன்னுமெய்ப்புகழான் றவவணிமுதல்வன்
பாரெலாம்வணங்குதென்கமலை
மன்னவன்கல்விக்கடலெனச்செழித்த
வயித்தியநாததேசிகனே" என்றும்,

"தவிப்பாற்குறுதுணைவன்மீகநாதன்றனயனந்தாப்
புவிப்பாற்புலவன்வயித்தியநாதன்புகன்றசெஞ்சொற்
கவிப்பாகந்தேவர்க்கவிப்பாகம்போலின்பங்காட்டுங்கற்றோர்
செவிப்பாலுள்ளேசென்றுசித்தத்தினினின்றுதித்திக்குமே" என்றும்,

* கும்பகோணத்தலத்துக்குப் புராணம்பாடின அகோரமாதவன், ஒப்பிலாமணிதேசிகர், மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளையென்னு மூவருள், ஒப்பிலாமணிதேசிகரியற்றியது சிவரகசியத்துள்ளதாகும்.

பாடியவர் இவரேயாம். மேற்கூறியவற்றால் இவ்வொப்பிலாமணிதேசிகர் இன்னாரிடம் கல்விபயின்றார் என்பது இனிதுவிளக்கப்பட்டது.

இவர், 'தியாகர்சந்நிதியில் வரிசைபெறுந்தலைமைபூண்டோன்' என்பதற்கிணங்க, வீதிவிடங்கப்பெருமானது வாயில்வித்துவானென்றும், தமிழ்மொழிப்பண்டாரமென்றுஞ் சொல்லப்பெறுவர். பங்குனித்திருவிழாவுக்கு, முதற்றினத்துத் துவஜாரோகணமானவுடன் பெரிய கணக்கப்பிள்ளையைக்கூஉய் ஓலையெழுதுவித்துப் பின்னர்த் தமிழ்மொழிப்பண்டாரத்தைக்கூஉய்த் திருமுகமெழுதுவித்துப் பலர்க்கும் அனுப்புவது இன்றும நடைபெற்றுவரும்வழக்கமாம். அன்று இவர்களைச் சிவிகையிலேற்றுவித்தது தியாகேசர்சந்நிதியினின்றும் வீடு சேர்த்துவருகின்றனரென்ப.

இவர் திருவாரூரிற்றங்கியபிறகு வெகுகாலம் கும்பகோணக்ஷேத்திரத்திலேயே தங்கியிருந்தாரென்று தெரிகிறது. கும்பகோணப்புராணம் பாடியரங்கேற்றிய கி. பி. 1704-முதல் சிவரகசியம்பாடியரங்கேற்றிய 1718-வரை அவ்வூரிலிருந்திருப்பாரென்பது சில காரணங்களாற்றெளியப்படும். ஆயினும வைத்தியநாததேசிகர், மலையாளம் திருநெல்வேலி முதலான இடங்கள் சென்றுவந்து திருவாரூரிற்றங்கிய முதுமைப்பருவத்தில் அவரிடம் ஒப்பிலாமணிதேசிகர் கல்விபயின்றவரென ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வைத்தியநாததேசிகர்பரம்பரையினர் 75, 80, 82 வயதுக்குப்பின்னரே காலகதியடைந்தவர்களென்பது கர்ணபரம்பரைச்செய்தியாவதோடு கண்கூடாகக்கண்டதுமாம்.

இந்நூலரங்கேறியகாலம், "மன்னர்புகழ்சரபோஜிமகாராசராசன் மாநிலங்காத்திடுநாளிற்றஞ்சைநகரதனிற் றுன்றுமேவிளம்பியுற்றமகர மதியைந்தில்", என்பதால், தஞ்சையையாண்ட மகாராஷ்டிரஅரசர்களுள் முதற்சரபோஜிமகாராஜாவினது ஆட்சிக்காலமாகிய கி. பி. 1711 முதல் 1728-க்குள்வரும் ஏவிளம்பிவருஷமாம். இது சாலிவாகனசகம் 1640-ல் வருகின்றது. இதனோடு 78 கூட்ட ஆங்கிலஆண்டு 1718 ஆகும். சரபோஜிமன்னர் பலராகலின், ஏவிளம்பிவரப்பெற்றவரதுகாலமும் நமது ஆசிரியர் இருக்கக்கூடியகாலமும் இப்போதுகூறப்பட்ட காலமேயாக இவர் முதலாம்சரபோஜியாவர். இவரதுபிதா சகசிமஹாராஜாகாலத்துத்தான் ஆசிரியர் கும்பகோணப்புராணத்தை அரங்

கேற்றியுள்ளார். ஆகலின் இவர் சாலிவாகனசகம் 1640-ல் செல்லாநின்ற ஏவிளம்பிவருடம் தைமீ 5௳ ஸ்திரவாரம திரிதியைதிதி சதயநக்ஷத்திரம் சித்திநாமயோகமும் அமிர்தயோகமும்கூடிய சுபதினத்தில் சரபோஜிமன்னரவைக்களத்தே, பொன்மாறைத தீராதவினைதீர்த்தானும், பாகைப் புன்னைவனநாதனுங்கேட்ப இந்நூலை அரங்கேற்றினரென்பது பெறப்படுகிறது.

சோதிஷகணிதப்படி ஏவிளம்பிவருஷப்பிரவேசம், அதற்குமுற்பட்ட துர்முகிஹுல பங்குனிமீ 30௳ சனிக்கிழமை 44-நாழிகை 16 விநாடி 15-தர்ப்பரைக்குப்பிறக்க, அடுத்ததினமான ஞாயிற்றுக்கிழமை முதற்றேதியாயிற்று. வருஷப்பிரவேசமானநாளுக்கு நாலாநாளே தைமாதப்பிரவேசமாகுமாதலால், சனியினின்றும் நான்காநாளாகிய செவ்வாய்க்கிழமை பகல் 23-நாழிகை 46-விநாடிக்குத் தைமாதப்பிரவேசமாயிற்று. அதினின்றும் ஐந்தாநாள் ஸ்திரவாரமாயிற்று.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர்-சோமசுந்தரதேசிகன்.

உ

தமிழபிவிருத்தி.*

உலகத்துள்நிலாவிவருகின்ற பலவகைப்பட்டபாஷைகளில், நந்தம் செந்தமிழ்ப்பாஷையானது ஒரு அழகியபாஷையாகும். திராவிடபாஷைகளிற் புராதனமானதும திருத்தமானதும் திருவுற்றுவிளங்குவதுமாகிய நந்தம்செந்தமிழ் நாளடைவிற் றேய்வுறுது, மேலும்மேலும் ஓங்கி, உன்னதமடையச்செய்யவேண்டியது உத்தமர்களுடையகடமையாகும். பாஷையைவளர்க்குங்கடமை பாஷையைப்பேசும ஒவ்வொருவருக்கும் பொறுப்பாயிருக்கிறதென்பதை மறுக்கக்கூடியவர் யாவர்? பாஷையைத்துறந்தாற் பாவிகளாவோம், பரதேசிகளாவோம். நமது பாஷை யபிவிர்த்தியடையாது நாளுக்குநாள், குன்றி நலமற்றுப்போகுமானல், நாமும் குன்றி நலமற்றுப் பலமற்றுப்போவோம்! அறிவை

* இது, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றும்வருஷக்கூட்டத்திற் படிக்கப்பெற்றது.

வளர்த்து, ஞானத்தைப்பெருக்கி, இகவிஷயத்திலாவது, பரவிஷயத்திலாவது, ஏற்றமடையும்நோக்கமுடைய அறிவாளிகள் எல்லோருக்கும் ஆத்துமாவைவிடப் பாஷையானது அரியதொரு பொருளாகும்! பாஷையைவளர்ப்பதானது கண்ணில்லார்க்குக் கண்ணளித்து, உணர்விலாருக்கு உணர்ச்சியைக்கொடுத்து, அறிவுடன் கலந்த ஆனந்தத்தை அபரிமிதமாய்த்தந்து, எங்குப்பார்த்தாலும் இங்கிதமே, எதைப்பார்த்தாலும் இன்பமயமே, எல்லாம் விளக்கமே, எல்லாம் ஒழுக்கமேயாக, எல்லாவற்றிலும் உயர்வையளிக்கும்.

பாஷையைவளர்த்தலானது மேலான நமதுகடமையாயிருக்கின்றது. எல்லாவிதமான சீர்திருத்தங்களுக்கும், எல்லாவிதமானநன்மைகளுக்கும், எல்லாவிதமான ஏற்றங்களுக்கும் நமதுபாஷையைவளர்த்து இலக்கியத்தைப்பெருக்கலே நாகரிகமானமுறை, நன்மையானவழியென்று நாமெல்லோருமுணர்ந்து அந்தக் கடைப்பிடித்தொழுகவேண்டும். இலக்கியத்தையொழித்து இகபரசாதகத்தைநாடுவது, அஸ்திவாரமில்லாது அரமனைகட்டமுயலவதுபோலாம!

ஜனசமூகச்சீர்திருத்தமென்கிற(Social Reform)விஷயததிலாவது, துரைத்தனத்தாரிடம் நமகுறைகளைக்கூறி அவைகளைப்போக்க முயலும்விஷயத்திலாவது, வேறெந்தவிஷயத்திலாவது, நாம் சரியாகநடந்து, நமகோரிக்கைகளை ஈடேற்றிக்கொள்வதற்கு, பாஷை உதவியிலலாவிடின், பலனென்பது கிட்டவேகிட்டாது. இதையறியாது இங்கிலீஷிலேயே தலைமுழுகியசில்லோர், அபிமானமென்பதை யறவேயொழித்து, ஆகாயத்திலிருந்து அப்போதுதான்குதித்ததுபோலும், சீமையிலிருந்து அப்போதுதான் இறங்கினதுபோலும், தலைகால்தெரியாது, சொந்தத்தேசததையிகழ்நது, தந்தம்பாஷையைமறந்து, "பெற்றவயிற்றினைப்பெருநோய்செய்வான்பிறந்தார்களே" யென்று பெரியாரொருவர் திருவாய்மலர்ந்தபடி, வீணாரவாரஞ்செய்து போராட்டம் விளைப்பார்களேயன்றி, உத்தேசித்தகாரியத்தை வெகுலேசாய்ச்செய்ய அவர்களாலாகாது.

ஆங்கிலநூல்கள்வாசித்த அற்புதர்கள் அநேகர், மேதக்கஅபிப்பிராயங்களையும், மேன்மையான நோக்கங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும் சிறப்புக்கொள்கைகளையும், மேடையிலநின்று ஆங்கிலத்திற்பேசிவிட்டு,

மனத்தாலும் வாக்காலும் நடத்தையாலும், மாண்புடைய தமது சொந்தப்பாஷையையிகழ்ந்து, வீட்டிற்குவந்ததும் அவர்கள்பேசியதை யெல்லாம் ஏட்டுச்சுரைக்காயாக்கிவிடுகிறார்கள். ஏன்? தந்தைதாயர் பேசுவதும் தமிழ், தாரம்பேசுவதும் தமிழ், கொஞ்சிக்குலாவும குழந்தைகள்பேசுவதும தமிழ், மக்கள் மனிதர்கள், உற்றாருறவினர்கள் முதற் பலர்பேசுவதும தமிழ்! இவ்வாறு சுற்றியுள்ளவைமுற்றிலும் தமிழ்மயமாக நடுவில்நின்ற நீர் நும்கொள்கையை நாடகம்புரிந்துநாட்ட வேண்டுமென்றால், உமக்குமாத்திரந்தெரிந்து, மற்றோருக்கெல்லாம் மறைந்துகிடக்கும் அன்னியபாஷையால் அது சாத்தியப்படுமோ? ஒருபோதும் சாத்தியமாகாது.

நமது இனிய தமிழ்மொழிவழியாக நம்மனோருக்கு உண்மைகளை யெல்லாமெடுத்து உளம்பதியக்கூறினாற்றான், உண்மைவிளங்கும், நன்மைவிளையும்!. சீர்திருத்தமென்றாற் செருப்படி, புதுவழக்கமென்றால் விளக்குமாற்றுப்பிரயோகம் என்று கண்மூடிவழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப்போகவொட்டாதுகாத்து நாமெல்லாம கரையேறவொட்டாது கடாக்ஷம்புரியும் பாட்டிக்கிழவிகளுக்கும் அவர்களைப்பின்பற்றும் வயதுக்குமரிகளுக்கும், சுலபத்திலறியலாகும் தமிழ்வழியாகப் போதனை செய்து புத்தியைத்திருப்பினால் ஆயிரம்வருஷத்திலாகாதகாரியம் அரை நிமிஷத்தில் எளிதில்முடிந்துவிடும! இதனையறியாது, எவ்வளவெவ்வளவோ பிரயத்தனங்கள்செய்து வாய்ப்பறையாகவும் நாக்கடிப்பாகவும் இல்லாதசீர்திருத்தங்களைச் சொல்லாலேமுழக்கிவிட்டு, வீடுசென்றதும் கோடிநடப்பது, என்ன அவலக்ஷணமானசெயல்! என்ன விகாரமான நிலைமை! சொன்மாத்திரத்தில்நிற்கும் சீர்திருத்தக்காரர் (Lip Reformers) என்று கேலிசெய்து நால்வர் நகைப்பதற்குக்காரணம், வெளியிற் புருஷர்கள்சொல்லுகிறபேச்சை வீட்டில் ஸ்த்ரீகள் நடத்தவொட்டாமையேயாகும்.

உபந்யாஸமேடையில் ஒருபுருஷன் உன்னதமாய்நின்றுகொண்டு, ஜாதிவித்தியாசம் காரணமாக ஒற்றுமைவிடுத்து வேற்றுமைகாட்டக்கூடாதென்கிறான்! வீடுவந்ததும், பாட்டிக்கிழவி, குலம் கோத்திரம் இம்மியளவும் தவறக்கூடாதென்கிறாள்! பெண்கல்விவேண்டுமென்கிறான் ஒருவன், பெண்கல்வி கூடாதென்கிறாள் ஒருத்தி! இப்படி, பசியெடுக்கிறதென்றாற் பட்டினிபோட்டும், புளியேப்பம்வருகிறதென்றாற் பெரு

விருந்தளித்தும் தாறுமாறுகள்செய்த சிகண்டியைப்போல, எந்தக் காரியமும் முடியவொட்டாது, எந்தச்சீர்திருத்தமும் நிகழவொட்டாது அஞ்ஞானத்திலேயே மேலும்மேலும் அழுந்தி, நாமெல்லோரும் தவிக்கச்செய்யும் நாரீரத்னங்களுக்கு நம்பாஷையிலேயே கல்வியளித்தால் நல்லசீர்திருத்தங்களெல்லாம் நான்குநிமிஷத்தில்வந்துநேரும்.

குழந்தைகளுக்குச் சீராட்டித்தாலாட்டிப் பாலூட்டும்போதே பாஷையையூட்டிப் புத்திபுகட்டத்தகும் புண்யவதிகளுக்குக் கல்வியறிவுபுகட்டாது, கண்மூடித்தனத்தையே பெருக்கவிட்டுவந்தால், தேசம் எப்படி க்ஷேமமடையும்; நேசம் எபபடி நின்மலமாய்விளங்கும்; உண்மை எப்படி உறுதியாய்நிலைக்கும ? பாதிப்பெயர் அஞ்ஞானாந்தகாரத்திற்பரிதவித்துநிற்க, மற்றப்பாதிப்பெயரால மஹிமைகளெலலாம் விளையும் என்று மனப்பாலகுடிபபது எவ்வண்ணம் பொருந்தும் ? பெண்கள்மாத்திரமலல, புருஷாகளிலும் எத்தனைபெயர் கல்வியறிவில்லாது காலங்கழித்துவருகின்றார்கள்! கோடிக்கணக்கினராய்வாடிநிற்கும் கல்வியறிவில்லார்கள்நடுவில், அத்திபூத்ததுபோல் அங்கொருவர் இங்கொருவர், கல்வியறிவுப்பெருக்கததாற் கவின்மிகவடைந்து, இயற்கைப் பெரும்வளத்தால் மனத்தூய்மைமிகப்படைத்துவிளங்கும் சில்லோரால் மாததிரம் என்னகாரியம்செய்யமுடியும். அவர்கள் செய்யக்கூடியதெல்லாம் அறிவ்வ அபிவிர்த்திசெய்வதேயாகும்! நம் தமிழ்நாட்டாரனைவருக்கும் நலலறிவுசசுடர்கொளுததவேண்டுமாயின், நம் தாய்ப்பாஷையாகிய செந்தமிழ்வழியாய்ச செய்யவேண்டுமேயன்றி, அன்னிய பாஷையாற்செய்யமுயறல் அசம்பாவிதமாயேமுடியும். தாயினுதரத்திருந்து தரையில் ஜனித்த அன்றுதொட்டு, நாம் ஒவ்வொருவருடனும் நன்குபழகி, அளவளாவி, கருத்துக்களையெல்லாம் திருத்தமாயுரைக்க நேர்ந்த நம் செந்தமிழ்வழியாகவே நாம் அபிவிருத்தியடையமுயல வேண்டுமேயன்றி, வேறுபாஷையை வீட்டிற்புகுத்தக்கருதுவது வீணையோசனையேயாம்!

உருடு (Urdu)பாஷையை நம்பாஷையாய்ச்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றுகருதினார், லௌகிகமேதாவியார் ஒருவர்! நமக்கு ஒன்றுமே தெரியாத 'உருடு'பாஷையானது, செந்தமிழ்தன்னைசசிதறவடித்து, நம் வீட்டிலும் வாசலிலும் தொட்டிலிலும் கட்டிலிலும் பெண்கள்

பேச்சிலும் குழநதைகள் மழலையிலும் பிரவேசிக்கக்கூடியதாயின், ஏற்கனவே அதிகாரஞ்செலுத்தும் இங்கிலீஷ்பாஷையே நம் சுயபாஷையாகுதல்கூடாதா? ஆங்கிலபாஷையே அரசபாஷையாயிருந்தும் நம் சொந்தபாஷையாகக்கூடாததாயிருக்க, வேறுபாஷையா நமது சொந்த பாஷையாகக்கூடியது?

ஆயிரக்கணக்கானவருஷங்களாய் ஆயிரக்கணக்கான அரியபெரிய நூல்களில் வேரூன்றிக்கிடக்கும் வியன்பெருந்தமிழ், சுமார் இருநூறு லக்ஷம் ஜனங்களாற்பேசப்பட்டுவரும் இனிய செந்தமிழ், ஒருவரிருவரா லொழிக்கப்படுமென்றாவது, சிலநாள்களுக்குள் சிதைக்கப்படுமென்றாவதுநினைப்பதைப்போற் பித்துப்பிடித்தகொள்கை எத்திக்கிலும் காணக்கிடைக்காது! நாம் விர்த்தியடைந்து முன்னுக்குவரவேண்டுமாயின், நமது சொந்தப்பாஷையாகிய சுந்தரத்தமிழை இந்தக்காலத்திற்கியைந்தவண்ணம் முந்துறச்செய்தல்வேண்டும்; அல்லது தமிழென்கிற்பெயரையே தள்ளியொழித்துத் தமிழையேபழித்து இராமாயணமாதிய பெறலருங்காப்பியங்களைக்கிழித்து நாமும் நம்மைத் தமிழரெனக்கூறாது, வேற்றுருவினராய், வேறுகொள்கையினராய், வேறு ஜாதியினராகவே மாறிவிடுதல்வேண்டும்! இருநூறுலக்ஷம் ஜனங்களும் இவ்வாறுகமாறி இவர்களுடைய ஆச்சர்யகரமான அரிய நூல்களும் மறைந்து, ஒழிந்துபோவதென்றால் அது சாத்தியமான காரியமா? அது நினைக்கத்தக்கவிஷயமா? அவ்வாறு மாறக்கூடுமென்றும், ஏதாயினும் வேறொருபாஷையை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடுமென்றும் நினைப்பதுபோன்ற ஆபாஸமானகொள்கை அகிலத்திற்கிடையாதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

தஞ்சைஜில்லாவிற் சிலவருடங்களுக்குமுன், மஹாராஷ்டிர அதிகாரம் மாட்சியுற்றிருந்தகாலத்தில் ராஜாங்கவிஷயங்களில் மஹாராஷ்டிரபாஷையே மாண்புற்றிருந்தும் கணக்குமுதலியவை மஹாராஷ்டிரபாஷையிலேயே வைக்கப்பட்டிருந்தும், அப்பாஷையானது தமிழை அழிக்கவும் நிலைபெற்றுநிற்கவுமில்லையென்று அநேகர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். நமதுகொள்கைவலியுறுதற்கு நன்கமைந்த ஆதாரங்களில் இதுவுமொன்றாகும் என்று நினைக்கின்றேன்.

சிறக்க, மேற்கூறியபடி எல்லாச்சீர்திருத்தங்களுமுண்டாவதற்கும் பற்பலஜாதியாரும் பற்பலவிதமாய், நாகரிகத்திலும், அறிவாற்றல்களிலும், பக்திவைராக்கியங்களிலும் உன்னதநிலையடைவதற்கும் செந்தமிழபிவிர்த்தியே சிறந்தசாதனமாம். நம்பாஷையில் அபிமானமும், நம் தேசத்தில் விஸ்வாசமும் நமக்குக் கட்டாய முண்டாகவேண்டும்! இந்த அபிமானமும் இந்தவிஸ்வாஸமும் நமக்கு இல்லாதவரைக்கும் நாம் மனிதரல்லர் என்றே மதிக்கப்படுவோம், இகழப்படுவோம்! நம்பாஷையில் நமக்கு அபிமானமுண்டாய், நம்பாஷையை நாளடைவிற் காலத்திற்கேற்றவாறு கவின்பெறச்செய்தால், பெண்களும பேதையரும் உண்மையையுணரவும் தீமையை யகற்றவும் திறமுள்ளவர்களாவார்கள். அன்பார்ந்த நமது இராசாங்கத்தார் அரிய உரிமைகளை நமக்கு அருளோடுகொடுக்கவும், ஜனசமூகச்சீர்திருத்தங்கள் (Social Reforms) நன்கு நிறைவேறவும், புத்திபெருகவும் யுக்திவிளையவும், யந்திரங்களின் தந்திரங்களும், இந்தப்பிரபஞ்சத்தின் எண்ணிலலா விநோதங்களும், விஞ்ஞானசாஸ்திர (Science) வீறுபாடுகளும், வேறுபாடுகளும் மனதிற் பதிந்து மாட்சியுற்றுவிளங்கவும் வழியுண்டாம். ஆகவே, நமதுதமிழ்ப் பாஷையை நானாவிதங்களினும் நனிமுறசெய்வதே நமது கடமையாகின்றது.

நமது செந்தமிழ் ஏற்கனவே மேன்மையாய்விளங்கி மின்னித்துலங்குவது. திராவிடபாஷைகளில் திருத்தமுற்றதும் பெருமையடைந்ததும் நமதுதமிழேயாகும்! வடமொழியாகிய ஸமஸ்க்ருதத்துடன் தென்மொழியாகியதமிழை ஒருமைப்படுத்தினார்கள் முன்னோர், பெருமைப்படுத்தினார்கள் பெரியோர்! கீர்வாணவேதத்தைக் கேசவன்பின்னாக நிறுத்தி, திராவிடவேதமாகிய செந்தமிழ்வேதத்தை முன்னாக அமைத்தார்கள் மூதறிஞர்! தெலுங்கருக்கு வேதம்வேண்டுமானால், திருவாய்மொழிக்குவரவேண்டும், கன்னடருக்கு வேதம்வேண்டுமானால் தேவார திருவாசகங்களுக்குப்போகவேண்டும். ஆரியர்களும் தமிழின் பெருமையை அறிந்தேயிருந்தார்களென்று நினைக்க ஆதாரங்களிருக்கின்றன! அறிந்ததோடுமாத்திரமன்று, அரிய தமிழை உரிமையோடு ஆதரித்துப் பொன்னேபோற்போற்றியும்வந்தார்கள். வைணவசம்பிரதாயசரித்திரத்தில் இவையனைத்தினையும் காணலாம்.

இதனால், பன்னெடுநாளாய் நமதுபைந்தமிழானது மிகுந்தஸ்லாக்கியமாக்க் கொண்டாடப்பட்டுவந்தது என்பதும், இந்தியாவின் இருபெரும்பாஷையி லொருபெரும்பாஷையாய்ப் பாவிக்கப்பட்டுவந்தது என்பதும் நன்குவிளங்குகின்றன. தமிழின் இனிமையைத் தமிழரே அறியவேண்டும், தமிழுணர்ந்தவரே ஊகிக்கக்கூடும்! தமிழின்கட்காணப்படும் கவிதாசாதுர்யங்களும் கற்பனாவிசேஷங்களும், இதரபாஷைகளிற்காணப்படுவனவற்றிற்கு இளைத்தனவேயல்ல. புராதனமாய் நம் தமிழிற்பொருந்தியுள்ள உத்தம நூல்களின் உயர்வைக்கூறுவான் தொடங்கி, சென்னைராஜதானிக்கலாசாலை (Presidency College)யில் பிரசிடென்சி மாஜிஸ்டிரேட் (Presidency Magistrate) ஒருவர் அக்கிராசனத்தின்கீழ், உபந்யாஸஞ்செய்தவமயத்து, அவைகளை யொருவாறுதிரட்டி அழகிய நந்தவனமாய்வருணித்திருந்தேன். அதை இவ்விடத்து ஆண்டுசெல்வது அவசியமெனத்தோன்றுகிறபடியால், அதைச் சிறிதுகூறி அப்பாற்செல்லுகிறேன்!

நமது அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழிக்கு, சிங்காரம்மிகுந்த அலங்காரநந்தவனமொன்று நாம் புதிதாயமைப்பதன்முன்னர்ப் பண்டைக்காலந்தொடங்கிப் பல்லாயிரம்வருடங்களாகக் காற்றிற்கும் மழைக்கும் அனலுக்கும் அபாயங்களுக்கும் தப்பியும், ஒருவகையாயிருந்தது பலவிதமாய் மாறுபட்டும் இப்போது நாம்காண்கிற தீந்தமிழ்ப்பூந்தோட்டம் எவ்வண்ணம்விளங்குகின்றது என்பதைச் சிறிதாயினுங் கவனித்துச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது.

“ஆஹா! அதனுடைய அழகும் அமைப்பும் நனிமிகப்பெரிதே!” அதனுடைய அளவும் எல்லையும் அயனாலுங்கூறலாகாத அவ்வளவு பெரிதாய்விளங்குகின்றன. அப்பூங்காவின் உட்புறத்தி னொருபால் அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம் என்னும் வர்ணிக்கத்தக்க ஐந்து பெரியவிருக்ஷங்களாய் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் விளங்குகின்றன. அவைகளே சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பன. அவைகளின் நீழலிற் கொழுத்துத் தழைத்துப் பூத்துப் பழுத்த அநேகஞ்செடிகளும் கொடிகளும் மரங்களும் காணப்படுகின்றன. இவ்விடத்தை விட்டு இன்னொருபுறஞ் செல்லவும், ஆங்கே மணதையிழுத்து மாயஞ்

செய்து சல்லாபஞ்செய்யும் பொல்லாத மல்லிகையாகவும், முல்லையாக வும், சோகந்தீர்க்கும் அசோகமாகவும், ஏதம்நீங்க ஓதினோர்தம்மையும் வாதனைசெய்யும் சூதமாகவும், காமரைவெருட்டும் தாமரையாகவும், கோவைத்துறைகளும் பற்பலகீர்த்தனைப்பதங்களும் குவிந்துகிடக்கின் றன. அவ்வாறிழுத்தமனதையும் அழைத்துக்கொண்டே பிறிதொருபக் கம்போக, அவ்விடத்திலே என்னையும்விழுங்கி என்மனதையும்விழுங்கு வேனென்று நன்றேபியற்றும கொன்றைமாமலராகவும், களவுசெய்த கண்ணனைக்காண உளவுகாட்டி உறுதிகூறும் துளவச்செடியாகவும், ஆத்தியாகவும், அலரியாகவும், பத்திரமாகவும, புஷ்பமாகவும பற்பலவித மாய் உற்பவித்துள்ள திவ்யப்பிரபந்தமும் திருவாசகமும் தேவாரமும் திருவருட்பாவுமாய் அநேகம்தரிசனமாகின்றன. அங்குநின்றும சற்றுத் திரும்பினால், அப்பூந்தோட்டத்தின் நடுவில் ஆலமாமபோன்று மிகவும் பெரிய விருக்ஷமொன்றுதெரிகிறது! அதோ அண்ணாந்துபார்த்தால் ஆகாயத்தை அளாவுகிறது, குனிநதுபார்த்தால், பாதாளத்தளவும் போய் முன்னரும்பின்னருமாக வேரோடிச்சென்று பூமியைப்பிளந்த சாமியையொத்திருக்கிறது. அதனிடம் எல்லாப்பூக்களும் உல்லாச மாய்ப்படர்ந்து சொல்லவொண்ணா அழகைத்தருகின்றன. அதன் அடி வாரத்திலுள்ள பள்ளமானது ஜலாதாரங்கொண்டுநிலாவுவதால் ஆங்கே கமலமும் குமுதமும் விமலமாய் விளங்கவும், அம்மரத்தின் உடலிலும் இலையிலும் கிளையிலும் வீழ்திலும் தொற்றித் தொடர்ந்து பற்றிப்படர் ந்து எல்லாப்பூக்களும் உல்லாசமாய்ப் பரிமளிக்கவும், போதும்போதா தற்கு ஆகாயத்தில்விளங்கும் நக்ஷத்திரங்கள்போல் மரத்தினுடைய அதிகப் பிரகாசமானபூக்கள் சொலிக்கவும், எல்லாவனப்புமமைந்த அவ் வரியபெரியமரமே தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லையென்னும்படி ஓங்கியுலகளந்த தீங்கவிக்கம்பனாற்செய்யப்பட்ட இராமாயணமாவது!

சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்து, நம்சுந்தரத்தமிழின் நலமிக்கநூல்களில், ஆழ்வார்கள்பன்னிருவர் அருளிச்செய்த அற்புத நூல்களும் நால்வர்திருவாய்மலர்ந்த ஞானப்பாடல்களும், கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பன் நமக்குத்தந்த கவிதாரத்னங்களும் மேதினியெங்கும் மின்னித்துலங்குபவையாயிருக்கின்றன. பக்திரசத்தைப் பாகெனவூற் றும் பக்தர்கள்தமிழ்முன்னும், கற்பனாலங்காரத்தைக் கற்கண்டெனச் சொரியும் கம்பன்கவிமுன்னும் எந்தப்பாஷைநூல்தான் எதிர்த்து

நின்று ஏகாதிபத்தியஞ்செலுத்தும்? இன்னிசையோடுதுலங்கும் நன்ன யத்தமிழாகும் நால்வர்தமிழ், அற்புதத்தமிழாகும் ஆழ்வார்தமிழ், அலங்காரத்தமிழாகும் கம்பன்தமிழ், நீதியைப்போதனைசெய்யும் வள் ளுவர்போன்ற வேதத்தமிழ்,—இவைகளையும், கன்னெஞ்சையும் கரை வித்து, வன்னெஞ்சையும் வளப்படுத்திப் பக்திக்கடலில் நமமை மூழ்கச் செய்யும் பின்னோர்சிலரது பெருமையுள்ள நூல்களையும் நந்தமிழ்ப் பாஷையானது பெற்றிருக்கிறவரைக்கும இலக்கியவன்மையில் நம்மைக் குறைவாய்நினைத்தல் முடியாது.

கம்பன்பாடல்களின்கருத்தையறிந்தும், கம்பன்பாடல்களின்சொற் சுவைதெரிந்தும், கம்பன்பாட்டைக் காதலிக்காதவர் யாவரிருக்கக் கூடும்? கம்பனைக்காட்டிலும கவித்திறமவாய்ந்தவர்கள் யாரிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் ஷேக்ஸ்பியரும் (Shakespeare) மில்டனும் (Milton) கிரீக்குபாஷையில் ஹோமரும (Homer) லாடின் (Latin) பாஷை யில் விர்ஜிலும (Virgil) ஸமஸ்கிருதத்திற் காளிதாசனும்போலவே, தமிழில் அற்புதக்கவிதாசாதுர்யம்வாய்ந்தவன், கம்பனேயாவன்? ஷேக்ஸ்பியர்நாடகத்தில் அங்குமிங்கும் அற்புதம் காணலாம்! கம்பன் பாடல்களிற் சொல்லெல்லாம் நவரத்தினம்! இயலெல்லாம் இசைவள முடையது! போக்கெல்லாம நாடகப்போக்கு! நாடகமெழுதாமலே நாடகச்சுவைகாட்டினுன் நநதம் கவிச்சக்ரவர்த்தியாம் கம்பன்! பக்திப்பாடல்களும் பரவசம்விளைக்கும்பாடலகளும் செந்தமிழிற் போலவே, ஸம்ஸ்க்ருததத்திலிருக்கின்றனவென்றுநினைக்க இடமில்லை யென்றார் ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர். (Justice Sadasiva Aiyer) தற் காலம் அது ஜீவபாஷையாயில்லாதிருப்பதாலே அப்படியிருக்கக்கூடு மென்றுநினைப்பதற்கு நியாயமிருக்கிறது.

மேற்சொன்னவைகளாலே, கவித்திறத்தில் நந்தம் செந்தமிழ் எந்தப்பாஷைக்கும்குறைந்ததாயிருக்கவில்லையென்று ஏற்படுகின்றது. ஜகதலம்புகழும் ஷேக்ஸ்பியரைவிடக் கவித்தலம்புகழும் கம்பன் எவ் வளவோ மேன்மையானவனென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நந்தம்பெருமை யிவ்வாறாக, நாம் இன்னும் முன்னுக்குவரவேண்டுவ தற்கும் நம்தமிழ் இன்னும்செம்மையடைவதற்கும், தற்காலவேறு பாடுகள்சம்பந்தமாகத் தற்காலம் நம்மிடம்காணப்படும்குறைக ளின்ன வெனக்குறித்தறிதல்வேண்டும். நாம்விர்த்தியடைவதற்கு நம்பாஷை

விர்த்தியடையவேண்டும். பாஷைவிர்த்தியடைவதற்கு இலக்கியம் மேன்மையுறவேண்டும்! இலக்கியம் இன்றேல் இலக்கணமில்லை! இலக்ஷணமில்லாவிட்டால் அவலக்ஷணமே எல்லாமென்பது சொல்லாமேயமையும்.

நம்பாஷை விர்த்தியடைவதற்கு நான்குதடைகளுண்டென எனக்குத்தோன்றுகிறது.

முதலாவது:—அருமையற்றசுவடிகளுக்குப் பேருமை யேற்படுவது. சிலவருடங்களுக்குமுன்வந்த என்ஸைக்ளோபீடியா (Encyclopœdia) என்னும் வித்தியாமண்டல வியன்பெருநூலார், தமிழைப்பற்றிப்பேசிக்கொண்டுவரும்பொழுது, தற்காலம், தமிழ்ப்புஸ்தகங்கள் அநேகம் வெளிவருகின்றனவென்றும் ஆனால், அவைகளிற் பெரும்பாலன சத்தையற்ற சொத்தைச்சுவடி (trash) களாயிருக்கின்றனவென்றும் கூறுகிறார். அன்னியர்கள் கூறுகிறார்களென்று அவர்கள் மீது ஆயாசப்படுவது அதர்மமானகாரியம். என்ஸைக்ளோபீடியா (Encyclopœdia) வில் மேற்சொன்னவாறுகூறப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவோ சரியென்று எனக்குத்தோன்றுகிறது. நல்லபுஸ்தகங்களுக்கு நல்லபிமானமேற்படாதிருக்க, நலமற்றசுவடிகளுக்குப் பலமேற்படுவது தேசத்தின் அபிவிருத்தியை நாசஞ்செய்யும்வழியாகும். ஜனங்களுக்கு இலக்கியத்திற் சரியானருசியேற்படாதிருப்பதே மேற்சொன்ன சிறுநூல்களுக்குமேன்மையுண்டாகச்செய்கின்றது. அபிப்பிராயங்களும் ஆபாஸம், சொற்களுபயோகித்தலிலும் (stupidity) மூடத்தனம் இவைநிறைந்துள்ள சுவையற்றபுஸ்தகங்கள் புற்றிலிருந்து ஈசல்புறப்படுமாறுபோல் மேலும்மேலும்வெளிவந்து, ஜனங்களுக்கு இயற்கையிலுள்ள சொற்ப அறிவையும் பறக்கடித்துவிடுகின்றன! ஒருநாம மோருருவமில்லார்க்கு ஆயிரம்திருநாமம்பாடி நாம் தெள்ளேணம்கொட்டாமோ என்று உன்னதவிஷயத்தில் ஒருவர் கூறியுள்ளபடி, அற்பவிஷயமாகிய ஆபாஸப்புத்தகங்களியற்றுவதில், ஒருநாமத்திற்கு முரித்தாகாத உபயோகமில்லாத புத்தகங்களுக்குத் திருநாமமிடும் திவ்யத்தைப்பாருங்கள். தண்டசோற்றுத்தடிராமன் கதை, ரேணபுடுேங்கிரிஷிபாடல்கள் என்று இவ்வாறு கண்டபடி எழுதிக் கண்டபடி அவைகட்குப் பெயரிட்டு ஜனங்களை ஏமாறவைத்து மோசஞ்செய்து காசுபறிப்பதே எங்குப்பார்த்தாலும்வழக்கமாய்விட்டது. நல்லபுத்தகங்களென்றால் ஜனங்களுக்கு விருப்பமென்பது

கிடையாது. மனதைக்கெடுத்து அறிவைமயக்கி ஆபாஸத்திலிழுத்துக்கொண்டுபோகும் புஸ்தகங்களென்றால், ஆயிரக்கணக்காய்ப் பேயெனப்பறந்து வாங்குகிறார்கள்! அத்தகைய ஆபாஸக்கந்தல்களில், அநுசிதமாயெழுதும் அற்பவிஷயங்களைச்சொல்லவென்றால் நாவும் எழவில்லை; எழுதவென்றாற் கையும்வரவில்லை; நல்ல உணவென்றால் நாக்கசந்து, ஆகாத உணவிற்கே ஆவல்கொள்ளும், ஜ்வரம் முதலிய சிற்சில கொடியரோகங்களில், எப்படி மருந்தைக்கொடுத்து, ஏறுமாறானசுவைகளைத் தாறுமாறில்லாதிருக்கச் செய்கிறோமோ, அப்படியே உத்தமமானநூல்களாலும் உயர்வானபிரசங்கங்களாலும், ஜனங்களுக்குச் சரியானநூல்களில் விருப்பமுண்டாகவும், நல்லநூல்களுக்கெல்லாம் பெருமையுண்டாகவும், அதனால் அறிவென்பது கொழுந்துவிட்டு ஆனந்தம்விளையவும் ஆபாஸங்கள் ஒழியவும் செய்யவேண்டியது நமதுகடமையாயிருக்கின்றது.

இரண்டாவதுதடை யாதெனின், ஆங்கிலம்பயின்றநம்மவருக்கு அபிமானமின்மையேயாம். கல்வியறிவில்லாத காட்டுமிருகங்கள் போன்ற நாட்டுப்புறத்தாரிடம் சிற்சிலவேளைகளிற் பற்பல நற்குணங்களும் மிகுந்த அபிமானமும் காணலாம். மேதாவிகளான மேனாட்டுப்புலவர்களின் அற்புதநூல்களை அருமையாய்ப்பயின்ற ஆங்கிலப் பட்டதாரிகள் பல்லோரிடம் அபிமானமென்பது அறவே காணாதொழிகின்றது. ஆயிரமாயிரமாய் ரூபாவந்தாலும் அன்னோர்கள் அரைக்காசுக்கு ஐம்பதுமுடிபோட்டு, தமிழ்விஷயத்திலென்றால் ஐயாயிரம்முடியும்போட்டு, சாக்குப்போக்குகள்சொல்லி ஒத்தாசைசெய்யாமலே கையை உதறிவிடுகிறார்கள். தமிழ்ப்புஸ்தகங்களை வாங்க விருப்பமுள்ளவர்கள்போலவும், தமிழ்ப்பாஷையை ஆதரிக்க அவாக்கொண்டவர்கள்போலவும் தயாளக்கொக்குகளாய்விளங்கும் தனவந்தர்களாகும் அன்னோரிடம்சென்று பாரதம்வாங்குகிறீர்களாவென்றால், இராமாயணம் இல்லையாவென்பார்கள். இராமாயணமிருக்கிறது வாங்குகிறீர்களாவென்றால், பாரதம்தான்ஸார் வேண்டியது அதில்லையோவென்பார்கள்! பாரதமும் இராமாயணமும் இருக்கின்றனவென்றாற் பகவத்கீதையில்லையோ, பாகவதம் இல்லையோவென்பார்கள். எல்லாமிருக்கின்றனவென்றால் ஒன்றும்வேண்டாமென்பார்கள்! கால

மில்லையென்பார்கள்! வேலையில்லையென்பார்கள்! ஆங்கிலக்கருத்துக்களைப் பாங்குபெறவமைத்துள்ள நூதனவழியிலாம் நுட்பநூல்சளிருக்கின்றனவென்றால், ஆங்கிலத்திற் படித்துவிட்டோம, அனுவசியம் தமிழில் என்பார்கள்! பண்டிதமுறையிற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதிசெய்துளோம், பெற்றுக்கொள்கிறீர்களாவென்றால், பாட்டிகதையாலும் பாட்டுப்பாடுவதாலும் எமக்குப் பயனேகிடையாது என்பார்கள். இப்படியாக ஏட்டிக்குப்போட்டிசெய்து ஏறுமாறுந் தாறுமாறுகள் பேசி இலக்கியவழியில் உழைப்பவர்களை இளைப்பாக்கிவிடுகிறார்கள். கனவான்களே! தனவான்களே! உங்களையும் உங்களைப்போல்வாரையும் யான் குறைகூறவந்தேனல்லேன். நமதுசங்கத்தின் கன அக்ராசனாதிபதியாம் அரசிளஞ்சிங்கத்தின் ஆதரிப்பினாலும், உப அக்கிராசனாதிபதியின் உதவிப்பெருக்காலும், ஓய்வில்லாதுழைத்து, நமது சங்கத்தின்பாங்கையேகவனித்துத் தமிழின் அபிவிர்த்தியையேதியானித்து, வக்கீல்களாயிருந்தபோதிலும், வைகறைமுதல் நள்ளிரவு வரையில் அவையிரண்டின்விஷயமாகவும் பலவிதமான எண்ணங்களை எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் இளைப்புச்சலிப்பில்லாத காரியதரிசிகள்கவனவிசேஷத்தாலும், உங்களுடையவும் உங்களைப்போன்றவர்களுடையவுமான அபிமானவிசேஷத்தாலும், கொஞ்சமாவது இந்தத்தமிழ், குலாவிநிற்கின்றது. இலக்ஷக்கணக்காயுள்ள ஏனையோருக்கு அபிமானமென்பது பேருக்குங்கூடக் கிடைக்கவேகிடையாது. இந்தவிதமான இழிகுணம் நந்தம் மனிதரிடம் நிலைபெற்றிருப்பதனாற்றான் நம்நாடு இந்தநிலைமைக்குவந்துவிட்டது. இனி எந்தநிலைமைக்குச் செல்கிறதோ!

அன்பாய் நம்மை அரசாளும் ஆங்கிலர்முதலானோர் தேசங்களில், லக்ஷக்கணக்கானபுத்தகங்கள் பதிப்பானதக்ஷணமே விலையாகின்றன! ஆங்கிலேயர்களுக்குள் அம்பட்டன் முதல் அரசர்வரைக்குமுள்ளவர்களுக்கு அபிமானமென்பது அதிகமாயுண்டு. காலம்சென்ற இராமஸ்வாமிமுதலியாரவர்கள், எம். ஏ., பி. எல். இங்கிலாந்துசென்றிருந்த இரண்டொருசமயத்தில், அம்பட்டனொருவன் (France) பிரான்சுதேசத்தில் இரவு பன்னிரண்டுமணிக்குநடந்த இராஜாங்கவிஷயத்தைக் காலை 6-மணிக்கெல்லாம், முதலியாரவர்களிடம்கூறி முக்கால் மணிநேரம் (Political Philosophy) இராஜகாரியவிஷயத்தைப்பற்றி

நேர்த்தியாய்ப்பேசினகீர்த்தியை அவர் அடிக்கடிசொல்லிக்கொண்டிருப்பாரெனக் கேள்வியுண்டு. எத்தனையோபுஸ்தகங்கள் ஒருமாதத்தில் எப்படியெப்படியோ விலைபாய்விடுகின்றன! ஒருமாதத்துக்குள் ஒருபதிப்புத்தீர்ந்துவிடுகின்றது. நம்நாட்டில் புஸ்தகம்பதிப்பவர் முதலில் ஆயிரம்ரூபாய்செலவழித்துவிட்டுப் பின் அரைக்கால் அரைக்கால் ரூபாயாய் ஐம்பதுவருஷம் சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

நம்மவர்களுக்குள் அபிமானமாத்திரம் கிடையாது. ஆசைமாத்திரம் அதிகமாயுண்டு. லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்களில் உங்களைப்போற் பக்ஷமுள்ளவர்கள் சிலரே. பாஷைவிஷயத்தில் அபிமானமுள்ளவர்கள் சிலரே! ஏராளமாய்க் கையிற பணம்வைத்துக்கொண்டுள்ளவர்கள் படாடோபத்திற்கென்றும், பாதகவிஷயங்களுக்கென்றும் தனத்தைச் செலவிட்டுத்தரித்திரமடைந்தாலும அடைவார்களேயன்றி நம் பாஷையபிவிர்த்தியடைவதற்கும், நம் இலக்கியவன்மைபெருகுவதற்கும் அதனால் நாடும் விர்த்தியாய் மனிதரும் விர்த்தியடைவதற்கும் நாட்டங்கொள்வாரல்லர்! இத்தகைய அபிமானமின்மையை அறவே ஒழிக்கத்தக்கவழிகளை அதிசீக்கிரத்திற் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

மூன்றாவதுதடை:— அசூயை, பக்ஷபாதம் முதலிய கெட்ட குணங்கள் அதிகமாய் நம்மவரிடம் காணப்படுகின்றன. கொள்ளிக் கண்ணனைச் செந்தாமரைக் கண்ணனென்பதும், உன்னதநிலைவாய்ந்தவனை உருட்டித்தள்ளுவதும் நம்மவரநேகருள் வழக்கமாயிருக்கின்றது. இந்தக் கெட்டகுணம் இந்துதேசத்தில் எந்தக்காலத்திலும் காணலாம். இதை நாம் அகற்றும்வரைக்கும், இந்தியாதேசம் முந்துற நடப்பதுகூடாததாகும். ஆதலாற் கற்றவரும் மற்றவரும் அசூயை, ஓரவஞ்சனைமுதலிய துணங்களை ஒழித்தேதீரவேண்டும். மனிதஇயற்கையில் அவை வெகுசாதாரணமாய்க்காணப்பட்டபோதினும், நம்மவரிடம் அதிகமாய் அது விளங்குவதால், அதை ஒவ்வொருவரும் ஒழிக்க உடனேமுயலவேண்டும்.

நான்காவதுதடையை நாம் முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டும். நாளடைவிற் பாஷைவளருகிறதென்பதையும், பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும் என்கிற நியதி நம்மிடத்தும் உள்ளது, நாமும்

கவனிக்கவேண்டுமென்பதையும் நாம் மறத்தல்கூடாது. இலக்கணத்திலும் மாறுதல்கள் இலக்ஷக்கணக்காய் ஏற்படுகின்றன. காலபேதங்களால் இலக்கியமாறுபாடுகளும் கணக்கிலாதுண்டாகின்றன. இதை நாம் ஒவ்வொருவரும் கவனித்து, காலத்திற்கேற்றவாறு கருத்துக்களைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

இவ்வாறு செய்வதிற் புதியசொற்கள் தமிழில்வந்து நுழைவதும், இலக்கணமுடிபுகள்பிறழ்ந்துசெல்வதும், பழையசொல்லுருவங்கள் மாறிப் புதியசொற்களாக உண்டாய்விடுவதும் கூடுமென்பதை உணரவேண்டும். சோப், பொத்தான் (Soap, Button) முதலிய பற்பல பதங்கள் தமிழில் சர்வசாதாரணமாய்ப் பரவிவருகின்றன. அர்த்தபேதங்களும் அநேகமுண்டாகக்கூடும.

தற்காலத்திற்கியைந்தநூல்களியற்றுவதில் (Critical works) கிரிடிகல் வொர்க்ஸ் என்கிற ஆராய்ச்சிவியாசங்களும், (Historical Researches) சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கிரந்தங்களும், புதுமாதிரியான பாடற்றொகுதிகளும், ஆவல்விளைக்கும் நாவல்களும், விஞ்ஞானகிரந்தங்களும் பொதுநன்மைக்கியைந்தவையும், ஆலோசனைத்திறத்தை அபிவிருத்திசெய்பவையுமான வேறுவேறுவகைப்பட்டவியாசங்களும், இவைபோன்றவை வேறுபலவும் மிகவும் அவசியமானவை.

இவ்வாறாக நாம் இயற்றமிழையும், இசைத்தமிழையும், நாடகத்தமிழையும் நன்றாகவிர்த்திசெய்வோமானால், நம்மை அவமதித்து நம்பாஷையை அவமதித்து, நம்மைக்குறைகூறுவதே ஞானிலத்தில் தோன்றாது. பொதிகைமலையிலூற்றெடுத்த புண்ணியத்தமிழ், வைகையிற்பரந்து காவிரியிற்சுரந்தகற்பகத்தமிழ், கவிராயர்மனத்திலும் புவிராயர்மதிப்பிலும் பொங்குகின்ற புத்தமுதாம்தமிழ் மேன்மேலும்விர்த்தியடைந்து, மேன்மேலும் பெருமையடைந்து, மேன்மேலும் ஒளிபரப்பி, மேன்மேலும் சுவைபெருக்கி மின்னித்துலங்கும்.

பக்தவத்ஸலம்.

சோழர்குடி.

நமது தமிழகத்தின்கட் செங்கோலோச்சிய முடியுடைத்தமிழ் வேந்தர்மூவரில் இக்குடியினர் சோணாட்டையாளும் உரிமைபூண்டவராவர். இவர்கள் இடைக்கட்புகுந்து இந்நாட்டைத் தம்மடிப்படுத்தி யாண்டவரல்லரென்பதும், படைப்புக்காலந்தொட்டே இந்நாட்டின் அரசுரிமைபூண்டவர்களென்பதுஞ் செந்தமிழ்ப்பெரியோர்கொள்கைகளாம். இதனை, "வழங்குவதுள்வீழ்ந்தக் கண்ணும்பழங்குடி-பண்பிற்றலைப்பிரிதலின்று" (திருக்குறள்-குடிமை 5) என்பதன்உரையில், 'பழங்குடி - தொன்றுதொட்டுவந்தகுடி; தொன்றுதொட்டுவருதல் சேர சோழ பாண்டியரென்றாற்போலப் படைப்புக்காலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல்' என்று ஆசிரியர்பரிமேலழகர்கூறியவற்றால் நன்கறியலாம்: இக்குடியினரதுநாடுதான் புனனாடெனப்படுவது; இவர்கள்தான் வளவரென்றுசிறப்பித்துப் போற்றப்படுவோர்; இவர்கள் நாடேசோறுடைத்து; இவர்கள்நாடுதான் எண்ணிறந்தசிவாலயங்களைத் தன்னகத்துக்கொண்டுவிளங்குவது; இவர்கள்தான் சைவசமயத்தைப்போற்றிவளர்த்துவந்த உத்தமச்சைவசீலரெனப்படுவோர். 'வளவனாயினுமளவறிந்தழித்துண்' என்னும் முதுமொழியில் இக்குடியினரே பொருட்செல்வத்தின்மேம்பாட்டிற் கோரெல்லையாக வைத்துக்கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க. பலசொல்லியென்? மூவேந்தருள்ளும் சோழர்தாம் உணவுப்பொருள்களுஞ் சிவாலயங்களும் மிகுந்துள்ள நீர்வளம்பொருந்தியநாடுடையார் என்று சிறப்பிக்கப்படுவாரென்க.

கறவைமுறைசெய்தகாவலனும் புளூறுபுன்கண்டீர்த்தபுரவலனும் இக்குடியிற்றோன்றியோர்களேயெனின், இக்குடிக்கு, யான் வேறு ஏற்றமுங்கூறவேண்டுமோ? பாண்டியர்களைப்போன்று இவர்கள் தமிழ்ச்சங்கம்நிறுவாவிடினும் செந்தமிழ்வளர்த்தபெருமையில் அவர்கட்கு இவர்கள் சிறிதுங்குறைவுபட்டிலரென்பது பழையசங்கநூல்களையும் பிறநூல்களையும் ஆராய்வார்க்கு நன்குபுலப்படாமலிராது. என்னை? பதினாறுநூறாயிரம்பொன்னீந்து பட்டினப்பாலை

கொண்டோன் கரிகால்வளவனன்றோ? பதினொருசைவத்திருமுறைகள், திருத்தொண்டர்புராணம், கம்பனது இராமாவதாரம், வீரசோழியம் முதலிய அருமைவாய்ந்தநூல்களெல்லாம் இவர்களதுவள்ளன்மையாலும் பெருமுயற்சியாலுமன்றோ நம்மனோர்கண்டுகளிக்கும் வண்ணம் வெளிவந்துள்ளன.

இவர்கள் சூரியவம்சத்தைச்சேர்ந்தவர்கள்.* இவர்கட்குரிய போர்ப்பூவுந் தார்ப்பூவும் முறையே ஆத்தியும் முல்லையுமாம்; கொடி புலிக்கொடியாம். பண்டைக்காலத்து இவர்களது தலைமைநகரங்கள் உறையூரும் காவிரிப்பூம்பட்டினமுமாயிருந்தன; பின்னர்த் தஞ்சையும் கங்கைகொண்டசோழபுரமும்; காஞ்சியுந் தலைமைநகரங்களாயின.

இக்குடியிற்றோன்றிச் சோணாட்டையாட்சிபுரிந்தமன்னர் பலராவர். இவர்களதுசரிதங்கள்முழுதுந் தொடர்ச்சியாய்த்தற்காலத்து அறிந்துமகிழ்தற் கிடமில்லாமற்போயின. ஆயினும், திருவுடையரேயன்றித் தெள்ளியருமாய்த்தோன்றி வீரமும், புகழும் என்றும் நின்றுநிலவப் பல அரும்பெருஞ்செயல்களைச் செய்துமுடித்து இந்நிலவுலகத்தைவிட்டகன்றபெருந்தகையாளர்பலர்சரிதங்கள், பழைய தமிழ்ப்புலவர்களியற்றியுள்ள செய்யுட்களினாலும் சிலாதாம்பிரசாசனங்களினாலும் அறியப்படுகின்றன. கடைச்சங்ககாலத்திற்குப்பின்னர்விளங்கிய சோழமன்னர்களின்சரிதங்களை, நன்காராய்ந்து, தொடர்ச்சியாக, ஸ்ரீமான்-T. A. கோபிநாதராயர், M. A., அவர்களும், ப்ரொபஸர் S. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார், M. A., அவர்களும் முறையே தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிவெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அரும்பெருமுயற்சிகொண்டு சோழசரித்திரஅமுதை நம் தமிழகத்திற்கும் புறநாடுகட்குமூட்டிக் களிப்பித்த இவ்விருபுலவர்கட்கும் நம்மவர் பெரிதும் நன்றியறிதற்கடப்பாடுடையராவர். கடைச்சங்ககாலத்திற்குமுன்னர்விளங்கியசோழமன்னர்களுள், 'வாயிற்கடைமணிநடுநாநடுங்க — வாவின்கடைமணியுகுநீர்நெஞ்சுசுடத்தான்றன்—

* இவர்களைச் சூரியவம்சத்தினரென்றுகூறுந் தமிழ்நூல்வழக்கிற்குமுரணாய், அக்கினிவம்சத்தினரென்றும் வன்னியரென்றும் தக்கபிரமாணங்களின்றி ஒருசாரார், சொல்லியும் எழுதியும்வருகின்றனர்; அன்னோர்கூற்றுப் பொருந்தாதென்க.

அரும்பெறற்புதல்வனையாழியின்மடித்த' மனுநீதிகண்டசோழனும், 'புறவுநிறைபுக்குப்பொன்னுலகமேத்தக் — குறைவிலுடம்பரிந்த' கொற்றவனுஞ் சிபியும், ஓங்குயர்மலயத்தருந்தவனுரைப்பத்—தூங்கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்செம்பிய'னும், 'அமரமுனிவனகத்தியனருளாற்—காவிரிகொணர்ந்தகாந்தமன்'னவனும், 'வாதராசனைவலிந்துபணிகொண்'டோனும்,'தாங்கள்பாரதமுடிப்பளவுநின்றுதருமன்-றன்கடற்படைதனக்குதவிசெய்'தோனுமாய சிலரதுபெயர்கள்மாத்திரங் கேட்கப்படுகின்றன.

இனி, கடைச்சங்ககாலத்தில்விளங்கிய சோழமன்னர்பலராவர். அவர்களுள், புறநானூறுமுதலிய தொகைநூல்களால் அறியப்படும் சிலரை இங்குக் குறிக்கின்றேன்.

1 முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி, 2 வேற்பஃறடக்கைப்பெருவிறற்கிள்ளி, 3 உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி, 4 கரிகாலன், 5 நலங்கிள்ளி, 6 நெடுங்கிள்ளி, 7 மாவளத்தான், 8 குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன், 9 குராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருவளவன், 10 இராஜசூயம்வேட்டபெருநற்கிள்ளி, 11 கோப்பெருஞ்சோழன், 12 சோழன்செங்கணான்.

மேற்குறித்துள்ள அரசர்பெருந்தகைகளுள் உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னி, கரிகாலனது தந்தையாவன்; கரிகாலன் 12000 சிங்களவர்களைச்சிறைபிடித்துக்கொணர்ந்து காவிரியினிருமருங்குங் கரையெடுப்பித்துத் தங்கள்நாட்டைப் புனலுடெனவும், தங்களை வளவரெனவும் யாவருஞ் சிறப்பித்தோதும்வண்ணம் சோணாட்டை வளமுறச்சீர்படுத்திய செம்பியரேறென்ப. நலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி, மாவளத்தான் என்போர் ஒரேகாலத்துச் சோணாட்டில்விளங்கியோரென்பது இவர்கள் தாயபாகத்தின்பொருட்டு ஆமூர், உறையூர் முதலிய இடங்களில் முற்றுகையிட்டுப் போர்புரிந்தசெய்தியைக்குறிக்கும் புறப்பாடல்களால் நன்குவிளங்கும். கிள்ளிவளவன் உறையூரிலிருந்து சோணாட்டையாட்சிபுரிந்தவன்; இவனுக்குவிரோதிகளாய்ச் சோழர்குடியிற்றோன்றியோ ரொன்பதின்மர் உண்ணாடுகளிற் கலகஞ் செய்துவந்தனர்; உறையூர்க்குத்தென்புறத்துள்ள நேரிவாயிலில், சேரன்செங்குட்டுவன் இவர்களைப் போரில்வென்று மைத்துனனாகிய

கிள்ளிவளவனது ஆட்சியைச் சோணாட்டில் நன்குநிலைநாட்டினா னென்பது பதிற்றுப்பத்து 5-ம்பத்தின்பதிகத்தானும் சிலப்பதிகாரத் தானும் அறியப்படுகிறது. இதனால், இக்குடியினர்பலர் இந்நாடுக ளில் யாண்டும்வசித்துவந்தனரெனத் தெரிகிறது. இவர்கள் உண் ணாடுகளிலும், சோழமன்னர்களால்ஜெயிக்கப்பெற்ற புறநாடுகளிலும் சிற்றரசர்களாகவும் தண்டத்தலைவராகவும் மண்டிலமாக்களாகவும் கோட்டம், கூறு, நாடுமுதலியவற்றின் அதிகாரிகளாகவும் இருந்து வந்தனராதல்வேண்டும். கோப்பெருஞ்சோழனென்போன், தன்மேற் பகைகொண்ட தன்மக்களிருவருடன் போர்க்கெழுந்தஞான்று புல் லாற்றூர் எயிற்றியனாரென்னும்புலவர்பெருமானாற் சமாதானஞ்செய் யப்பட்டுத் தன்னரசையவர்கட்களித்துத் தான் வடக்கிருந்து உயிர் துறந்தனனென்பது புறப்பாடல்களால் அறியப்படுகின்றது. சோழன் செங்கணான், அறுபான்மும்மைநாயன்மார்களில் ஒருவராகவிளங்கிய வளவர்பெருமான்.

தொடரும்.

T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தார்,

திருப்புறம்பயம்.

உ

பிழைதிருத்தம்.

செந்தமிழ் 12-ஆம்தொகுதி 2-ஆம்பகுதி சசு-ஆம்பக்கத்தி லுள்ளவம்சாவளியில் 'உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னி = அழுந் தூர்வேண்மகள்' என்பவற்றின்கீழ்க் 'கரிகாலன் = நாங்கூர்வேள்குமா ரத்தி' என்பவற்றையும், 11-ஆம்பகுதி சசக-ஆம்பக்கத்திலுள்ள 'தொண்டைமான்சாசனம் முதல்வரியில் 'ஸ்ரீ வாஹநஸ்காஸ்ய' என்பதன்பின்னர் 'தகூராநடீச' என்பதையும் சேர்த்துப்படிக்க.

T. V. S.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கங.] ராக்ஷஸ ௵ சித்திரை ௴ [பகுதி-சு.

Vol. XIII. April—May, 1915. No. 6.

அப்பர்தேவாரத்தாற்கொள்ளக்கிடக்குங்கீரனார் யார் !

"நன்பாட்டுப்புலவனாய்ச்சங்கமேறி
நற்கனகக்கிழி தருமிக்கருளினோன் காண்"

இது திருநாவுக்கரசர்வாக்கு. திருநாவுக்கரசரும் சம்பந்தரும் ஒரேகாலத்தவரென்பதும், இருவரும் பெருநட்பினரென்பதும் யாவருமறிந்தவுண்மை. திருநாவுக்கரசர் இத்திருவாக்கிற்சுட்டியது தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்தசரித்திரம். தருமிக்குச் சிவபெருமான்கொடுத்தருளியபாடல் வருமாறு:—

"கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்மயிலியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலி
னறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே"

இச்செய்யுளைத் தருமிகொண்டுசென்று சம்பகபாண்டியனுக்குக் காட்டியபோது கீரனார் அதிற் குற்றம்பாரித்து அதற்குரியபொற்கிழியைக் கொடுக்கவிடாது தடுத்தார். அதுகேட்டுச் சிவபெருமான் ஒரு புலவராய்வெளிப்பட்டு அப்பாடலினதுதகுதியெடுத்துக்காட்டித் தருமிக்கு அப்பொற்கிழியைவழங்குமாறருளினார்.

தருமிக்குச் சிவபெருமான் பாடல்கொடுத்தருளியதும், அதிலே கீரனார் குற்றம்பாரித்துப் பொற்கிழிவழங்காதுதடுத்ததும், அப்போது சிவபெருமான் ஒருபுலவராய்ச்சென்று சங்கமேறியதும், அப்பாடலின் தகுதியைநாட்டியதும், பொற்கிழியுதவுமாறருளியதுமாகிய பெருங் கருணைச்செய்திகளைத் திருநாவுக்கரசர்வியந்து தமதுதேவாரத்தில் "நன் பாட்டுப்புலவனாய்" என்று எடுத்துப்பாடுவாராயினர்.

அற்றேல், கீரனார் மூன்றாஞ்சங்கமுடிவில்விளங்கியவரன்றோ. அவர்செய்தியை எடுத்துக்கூறியதிருநாவுக்கரசர் மூன்றாஞ்சங்கத்துக் குப் பிற்பட்டவராகற்பாலர். சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர்காலத்தவராத லின் அவரும் மூன்றாஞ்சங்கத்துககுப்பின்னுள்ளவரேயாவர் என்பது சிலர்துணிபு.

இத்துணிபு நன்குசெய்யப்பட்டதாகத்தோன்றவில்லை. தருமி கொண்டுசென்றபாடலிற் குற்றம்பாரித்தார் மூன்றாஞ்சங்கத்திறுதியி லிருந்தகீரனார்தாமா? அன்றி, அப்பெயருடைய மற்றொருவராவென்ப தும், கீரப்பெயருடையார் ஒருவரா பலராவென்பதும அவர்தாம் எவ் வெக்காலத்திருந்தவரென்பதும ஆராயப்படுதல்வேண்டும்.

திருவிளையாடற்புராணத்தின்படி, தருமிகொண்டுசென்ற'கொங்கு தேர்வாழ்க்கை' என்னுந் தெய்வபபாடலிற் குற்றம்பாரித்தவர் கீரனார் என்னு மொருபுலவர். அவரே அகஸ்தியர்பால் இலக்கணங்கேட்டு விபரீதநீங்கப்பெற்றவர். அவர் சம்பகபாண்டியன்காலத்தில்விளங்கிய வர். அவர்க்குக் கீரனார் என்னும்பெயரே பெருவழக்கு. நக்கீரனாரென் னும்பெயரும் சிறுவரவினதாய்ப் பிற்காலத்துவழங்கிற்று.

அவர் காலத்துக்குப்பின்னர்க் கீரனார் என்னும் பெயர்கொண்டார் அநேகர். அவருட் குட்டுவன்கீரனார், தும்பிசேர்கீரனார், பொருந்தி ளிளங்கீரனார், மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரனார், மதுரைநக்கீர னார், மோசிகீரனார் என்போர் சிறந்தோர்.

இவருள்ளே மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் இறையனா ரகப்பொருளுக்கு உரைசெய்தவிரகர். இவரே திருமுருகாற்றுப்படை யும், நெடுநல்வாடையும் பாடியவர். இவர் உக்கிரப்பெருவழுதிகாலத் தவர். மூன்றாஞ்சங்கத திறுதிக்காலத்திருந்தவர்.

நெற்றிக்கண்ணைக்காட்டினாலுங் குற்றங்குற்றமே எனக்கூறி அஞ் சாதுவாதாடியகீரனாரும் வேறு, மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீர னாரும்வேறு. முன்னையவர் இரண்டாஞ்சங்கத்துக்கடைக்கூற்றில் விளங்கியவர். பின்னையவர் மூன்றாஞ்சங்கத்திறுதிக்காலத்திலேவிளங் கியவர். இவரை அவராகவும், அவரை இவராகவுங்கொண்டுமயங்கு வார் அநேகர். யானுஞ்சிறிதுகாலத்துக்குமுன் அவ்வாறுகொண்டு மயங்கினேன். ஆராய்ச்சியாற் பின்னர்த்தெளிந்தேன். அதுநிற்க.

1. சம்பகபாண்டியன்முதல்,

2.	பிரதாபசூரியன்	15.	குலேசபாண்டியன்
3.	வங்கிசத்துவசன்	16.	அரிமர்த்தனன்
4.	இரிபுமர்த்தனன்	17.	சகநாதபாண்டியன்
5.	சோழவமிசாந்தகன்	18.	வீரவாகு
6.	சேரவமிசாந்தகன்	19.	விக்கிரமவாகு
7.	பாண்டிவமிசேசன்	20.	பராக்கிரமவாகு
8.	வமிசசிரோமணி	21.	சுராபிமாறன்
9.	பாண்டீச்சுரன்	22.	குங்குமபாண்டியன்
10.	குலத்துவசன்	23.	கர்ப்பூரபாண்டியன்
11.	வமிசபூடணன்	24.	காருண்ணியபாண்டியன்
12.	சோமசூடாமணி	25.	புருடோத்தமன்
13.	ராஜசூடாமணி	26.	சத்துருசாதனன்
14.	பூபசூடாமணி	27.	கூன்பாண்டியன்

ஈறாக இருபத்தேழுபாண்டியர் வழிவழியரசுபுரிந்தனர் என்பது திருவிளையாடற்புராணம்.

இறையனாரகப்பொருளுரைப்படி கூன்பாண்டியன்முதல் உக்கிரப்பெருவழுதியீறாக நாற்பத்தொன்பதுபாண்டியருளர்.

உக்கிரப்பெருவழுதிகாலத்தில்விளங்கியவராகிய மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரனார்க்கும் முன்னையகீரனார்க்குமிடையே எழுபத்தைந்துபாண்டியர் அரசுசெய்துபோயினர் என்பது வெளிப்படையாகின்றது. இறையனாரகப்பொருளுரைப்படி கூன்பாண்டியன்முதல் உக்கிரப்பெருவழுதியீறாகச்சென்றகாலம் ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பதுவருடம். இக்கணிதப்படி சம்பகபாண்டியன்முதற் கூன்பாண்டியனீறாகச்சென்றகாலம் (900) தொளாயிரம்வருடமாகும். ஆகவே முன்னையகீரனார் பின்னையகீரனாருக்கு 2750 வருடங்களுக்குமுன்னர் விளங்கினராகற்பாலர்.

ஆதலால் முன்னையகீரனாரே அப்பர்தேவாரததாற்கொள்ளக்கிடப்பவரென்பது நன்குதுணியப்படும்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை.

இளங்கோவடிகள்குறித்துள்ள பழையசரிதங்கள்.

இளங்கோவடிகளென்பார் இற்றைக்கு 1800 ஆண்டுகட்குமுன்னர்ச் சேரநாட்டில் வஞ்சிநகரத்திலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த சேரன்செங்குட்டுவனது தம்பியாவர். மிக்க இளம்பருவத்திலேயே துறவுபூண்டு, அவ்வாச்சிரமத்திற்கேற்பவொழுகிவந்த இவ்வடிகள், உலகத்திற்குப் பயன்படும்வண்ணம், தாமியற்றியருளிய சிலப்பதிகாரமென்னும் நூலின்கண் நமதுபுராணேதிகாசங்களிற்சொல்லப்படுவனவும் பிறவுமாய சில அருமைவாய்ந்த பழையசரித்திரங்களைச் சமயம்வாய்த்தபோதெல்லாம் ஆங்காங்குக் குறித்திருக்கின்றனர். பண்டைக்காலங்களி லியற்றப்பெற்ற ஐம்பெருங்காப்பியங்களில ஒன்றாயதும், யாவரானும்புகழ்ந்து போற்றப்பெற்றதுமாய சிலப்பதிகாரத்திற்கூறப்படுஞ்சரித்திரங்கள், நமது புராதனசரித்திர ஆராய்ச்சியிற்புகுநதுள்ள அறிஞர்பலர்க்கும் பெரிதும் பயன்படுமென்றுகருதி, அவற்றை முறையே ஈண்டுத் தொகுத்தெழுதுகின்றேன்.

1. மனுநீதிகண்டசோழன், தனது அரும்பெறற்புதல்வனைத் தேர்க்காலிலிட்டது.

வாயிற்கடைமணிநடுநாநடுங்க
வாவின்கடைமணியுகுநீர்நெஞ்சுசுடத்தான்ற
னரும்பெறற்புதல்வனையாழியின்மடித்தோன் ;—

(சிலப்—வழக்குரைகாதை 53—55)

....முன்வந்த
கறவைமுறைசெய்தகாவலன்காணம்மானை
காவலன்பூம்புகார்பாடேலோரம்மானை ;—

(வாழ்த்துக்காதை—அம்மானைவரி 2.)

2. சிபிச்சக்கரவர்த்தி, தன்பாலடைக்கலம்புக்கதொரு புறாவின் நிமித்தம் தன்னுடம்பையரிந்துகொடுத்தது.

எள்ளறுசிறப்பினிமையவர்வியப்பப்
புள்ளுறுபுன்கண்டீர்த்தோன் ;—

(வழக்குரைகாதை 51—52)

புறவுநிறைபுக்குப்பொன்னுலகமேத்தக்
குறைவிலுடம்பரிந்தகொற்றவன்யாரம்மானை
குறைவிலுடம்பரிந்தகொற்றவன்முன்வந்த
கறவைமுறைசெய்தகாவலன்காண்;—

(வாழ்த்துக்காதை—அம்மானைவரி 2)

குறுநடைப்புறவினெடுந்துயர்தீர
வெறிதருபருந்தினிடும்பைநீங்க
வரிந்துடம்பிட்டோனறந்தருகோலும்;—

(நீர்ப்படைக்காதை 166—168)

3. உக்கிரகுமாரபாண்டியன், தேவேந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைப் பூண்டது.

திங்கட்செல்வன்றிருக்குலம்விளங்கச்
செங்கணாயிரத்தோன்றிறல்விளங்காரம்
பொங்கொளிமார்பிற்பூண்டோன்வாழி;—

(காடுகாண்காதை—23—25)

கோவாமலையாரங்கோத்தகடலாரந்
தேவர்கோன்பூணாரந்தென்னர்கோன்மார்பினவே;—

(ஆய்ச்சியர்குரவை, உள்வரிவாழ்த்து 1)

வானவர்கோனாரம்வயங்கியதோட்பஞ்சவன்றன்
மீனக்கொடிபாடும்பாடலேபாடல்;—

(வாழ்த்து—வள்ளைப்பாட்டு 2)

4. உக்கிரகுமாரபாண்டியன், தன்கைவளையால் இந்திரன்முடியை யுடைத்ததும், மேகத்தைச்சிறைப்படுத்தியதும்.

முடிவளையுடைத்தோன்முதல்வன்சென்னியென்
றிடியுடைப்பெருமழையெய்தாதேகப்
பிழையாவிளையுட்பெருவளஞ்சுரப்ப
மழைபிணித்தாண்டமன்னவன்வாழ்கென;—

(காடுகாண்காதை 26—29)

வச்சிரத்தடக்கையமரர்கோமான்
உச்சிப்பொன்முடியொளிவளையுடைத்தகை;—

(கட்டுரைகாதை 50—51)

........................கொற்றத்
திடிப்படைவானவன்முடித்தலையுடைத்த
தொடித்தோட்டென்னவன்கடிப்பிடுமுரசே;—

(ஆய்ச்சியர்குரவை—படர்க்கைப்பரவல் 3)

5. குலசேகரபாண்டியன், தன்கைகுறைத்தது.

உதவாவாழ்க்கைக்கீரந்தைமனைவி
புதவக்கதவம்புடைத்தனனொருநா
ளரசவேலியல்லதியாவதும்
புரைதீர்வேலியில்லெனமொழிந்து
மன்றத்திருத்திச்சென்றீரவ்வழி
யின்றவ்வேலிகாவாதோவெனச்
செவிச்சூட்டாணியிற்புகையழல்பொத்தி
நெஞ்சஞ்சுடுதலினஞ்சிநடுக்குற்று
வச்சிரத்தடக்கையமரர்கோமான்
உச்சிப்பொன்முடியொளிவளையுடைத்தகை
குறைத்தசெங்கோற்குறையாக்கொற்றத்
திறைக்குடிப்பிறந்தோர்;—

(கட்டுரைகாதை 42—53)

6. வானத்தின்கண்ணசைந்துகொண்டிருந்த மூன்றுமதில்களைச் சோழனொருவன் அழித்தது.

.. ..உயர்விசும்பிற்
றூங்கெயின்மூன்றெறிந்தசோழனகாணம்மானை
சோழன்புகார்நகரம்பாடேலோரம்மானை;—

(வாழ்த்துக்காதை—அம்மானைவரி 1)

வெயில்விளங்குமணிப்பூண்விண்ணவர்வியப்ப
வெயின்மூன்றெறிந்தவிகல்வேற்கொற்றமும்;—

(நீர்ப்படைக்காதை 164—165)

7. பாண்டவர்க்கும் கௌரவர்க்கும்நடந்த பெரும்போரில் இரு பக்கத்தார்க்கும் பெருஞ்சோற்றுதியன்சேரலாதன் உணவளித்தது.

ஓரைவரீரைம்பதின் மருடன்றெழுந்த
போரிற்பெருஞ்சோறுபோற்றாதுதானளித்த
சேரன்பொறையன் மலையன்றிறம்பாடிக்
கார்செய்குழலாடவாடாமோவூசல்;—

(வாழ்த்துக்காதை—ஊசல்வரி 2)

8. சேரனொருவன் கடற்கடம்பெறிந்தது.

கடம்புமுதறடிந்தகாவலனைப்பாடிக்
குடங்கைநெடுங்கண்பிறழவாடாமோவூசல்
கொடுவிற்பொறிபாடியாடாமோவூசல்;—

(வாழ்த்துக்காதை ஊசல்வரி 1)

... .வான்கோட்டாற்
கடந்தடுதார்ச்சேரன்கடம்பெறிந்தவார்த்தை
படர்ந்தநிலம்போர்த்தபாடலேபாடல்;—

(வாழ்த்துக்காதை - வள்ளைப்பாட்டு 2)

முந்நீரினுள்புக்குமூவாக்கடம்பெறிந்தான்
மன்னர்கோச்சேரன்வளவஞ்சிவாழ்வேந்தன்;—

(ஆய்ச்சியர்குரவை - உள்வரிவாழ்த்து 3.)

....ஊங்கணூர்மருங்கு
கடற்கடம்பெறிந்தகாவலனாயினும்;—

(நடுகற்காதை 134—135)

மாநீர்வேலிக்கடம்பெறிந்திமயத்து
வானவர்மருளமலைவிற்பூட்டிய
வானவர்தோன்றல்;—

(காட்சிக்காதை 1—3)

(தொடரும்.)

T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தார்,
திருப்புறம்பயம்.

ஸ்ரீ

பாரதயுத்தகாலம்.

பூர்விகஸம்ஸ்கிருதபுஸ்தகங்களிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிற சில முக்கியமானவிஷயங்களின்காலவரையறைகளை உத்தேசமாகக்கூடச் சொல்லக்கூடாதபடி அவ்வளவு அந்தகாரத்திற் பூர்விகஇந்தியசரித்திரமானது மறைவுபட்டிருக்கிறது. வித்வான்கள் சிறிதுநிச்சயத்துடன் முடிவுக்குக்கொண்டுவந்திருக்கிறகாலவரையறைகளுக்குள் மிகவும்முந்தியது புத்தநிர்யாணகாலமாகிய கி. மு. 480.* இதற்கு முந்தினசங்கதிகளின்காலவரையறைகள் பலவிதமான பின்ன அபிப்பிராயங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்டவைகளுள், பாரதயுத்தகாலமுமொன்று. வைதிகர்களின்கொள்கை இந்தயுத்தம் 5017 வருஷங்களின்முன்நடந்ததென்பது. இந்தயுத்தகாலத்திலிருந்து தான் கலியுகம் ஆரம்பித்ததாகச்சொல்லப்படுகிறது. மஹாபாரதயுத்தகத்திற்சொல்லப்பட்டிருப்பவை கர்ணபரம்பரை ஐதிகங்களைப் பொறுத்தவைகளாயிருப்பதால் அவற்றைநம்பிக் காலவரையறை செய்யப்புகுவது மண்குதிரையைநம்பி ஆற்றிலிறங்குவதுபோலாகுமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

இந்தியசரித்திரவிஷயங்களுக்குள், இந்தயுத்தமானது, வாஸ்தவமாய்நடந்த முதற்சரித்திரக்குறிப்பென்று பூர்விக இந்திய (காவிய) நூல்களைச் சரித்திரநோக்கமாயறியும் மேற்றிசைப்பண்டிதர்கள்கூட நம்புவதால் நாம் சந்தேகங்களுக்கு இடங்கொடுக்கவேண்டியது அநாவசியம். இந்தயுத்தகாலத்தைப்பற்றிமுடிவுக்குவந்தவர் அநேகர்களுள், சிலரது அபிப்பிராயங்களைமாத்திரம் பூர்வபக்ஷமாகக்கூறிச் சித்தாந்தமாக ஸ்ரீமாந்-ஸி. வி. வைத்யர் அவர்களின் சிறந்த அபிப்பிராயத்தை† யெடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

---

* கணனமுறையில் மிகத்தேர்ச்சியடைந்தவர்களாகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ L. D. சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்கள் கி. மு. 478 என்பர். சமீபத்தில் நடந்த சிலோன் ஏஷியாடிக்ஸொஸைட்டிப்பிரசங்கத்தில் வேறொருவர் இக்காலத்தைக் கொஞ்சம்வேறுபடக்கூறினார்.

† இவ்வபிப்பிராயமும், ஸ்ரீமாந்-கோபாலையரவர்களின் அபிப்பிராயமும் ஒருவிதமாய் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ L. D. சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்களாற் சீர்திருத்தப்பெற்றிருக்கின்றனவென்றுதெரிகிறது.

இந்தியவித்வான்கள்.

1. ப்ரொபஸர் M. ரங்காசார்யஸ்வாமிகளின் அபிப்பிராயம்:— கலியுகஆரம்பம் 5000வருஷத்துக்குமுன் என்பது கொஞ்சம் மிகைபடக்கூறலாகும். கணிதசாஸ்திரியாகிய ஆர்யபட்டர், சுத்தவூக அநுமானத்தின்பேரில் முந்தியகாலவரையறையை ஏற்படுத்திவிட்டார் என்பது. (Ch-col-Magaziene: yugas)

2. ரமேசசந்த்ரதத்தர் அபிப்ராயம்:–இந்தக்காலாவதியிலாண்ட அரசர்களின்வம்சபரம்பரை புராணங்களுட் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜநமேஜயபரீக்ஷித்தின்ஜநநகாலத்துக்கும் நந்தன்அரசாட்சிக் காலத்துக்கும் மத்தியில் 1015வருஷசென்றனவென்று பாகவதபுராணம் கூறுகிறது. குருக்ஷேத்ரயுத்தமநடந்து 3 மாதத்துக்குப்பின் பரீக்ஷித்து பிறந்தானென்று மஹாபாரதமும் புராணங்களும் கூறுகின்றன. நந்தன் சந்த்ரகுப்தனுக்கு நூறுவருஷங்களுக்குமுந்தினவனென்றும், சந்த்ரகுப்தன் கி. மு. 312-லிருந்தானென்றும் நமக்குத் தெளிவாய்த்தெரிந்தவிஷயம். ஆகையினால் 312+100+1015= 1427 கி. மு. வில் பாரதயுத்தம்நடந்திருக்கவேண்டும் (Civilisation in Ancient India ii) என்பது.

3. சித்தூர் V. கோபாலையரவர்கள் அபிப்பிராயம்:—கி. மு. 1194வருஷ அக்டோபர்மீ 14உ மகாபாரதயுத்தம் ஆரம்பித்து 31உ இரவுடன்முடிந்ததென்பது. இந்த அபிப்பிராயத்துக்கு இவர் எடுத்துக்காட்டியிருக்குங்காரணங்களின்சுருக்கங்களாவன:—

(1) வேதாங்கஜ்யோதிஷகிரந்தத்தை உற்று ஆராய்ந்தாற் கலிஆரம்பம் 1173 கி. மு. என்று ஏற்படுதல்.

(2) கர்க்கருடையவும் அவர்பிரஸ்தாபிக்கிற யவனப்படையெடுப்பினுடையவும் காலத்தை ஆராய்ந்ததும், இந்துஸ்தானத்திலிருந்து கிரேக்கர்கள் திரும்புவது யுகத்தின்முடிவில் என்று அவர் குறித்துள்ளதை எடுத்துக்காட்டினதும், (இந்த அவர் வாக்குமூலத்திலிருந்து) 165 கி. மு. வுக்குக் கொஞ்சம்முன்புமுடிந்ததென்றயுகமானது 1165 கி. மு வுக்குச் சிலவருஷங்களுக்குமுன் ஆரம்பித்திருக்கவேண்டுமென்று ஊகித்ததும்.

(3) பழைய சரித்திரக்காரராற்குறிக்கப்பட்டகாலங்களை விளக்குவதிலிருந்து ஏற்பட்ட, 'கலியுகம் 1177–6 கி. மு. வில் ஆரம்பித்திருக்கவேண்டும்' என்றமுடிபு.

(4) 1176 கி. மு. விற் கலி ஆரம்பித்ததென்று நிறுத்துவதற்கு வேறொருஆதாரமாயிருந்தது கொல்லம்ஆண்டு என்பது.

(5) 1176 கி. மு வுக்குமுன்வந்த ஒருகுறிப்பிட்டகாலத்திற் கலி ஆரம்பித்திருந்தால் மகாபாரதத்திலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் 1194 கி. மு. வில் யுத்தம்நடந்ததாக ஏற்படுமென்பது.

(6) 'ராஜதரங்கிணி'யிற்குறித்திருக்கும் ஐதீககர்ணபரம்பரைச் செய்தி யுத்தகாலத்தை 1190 கி. மு. வில நிறுத்துமென்பது.

(7) 1192 கி. மு. வில் சப்தரிஷிமண்டலம் மகாநக்ஷத்திரத்திலிருந்ததென்று ஆர்யபட்டர்குறித்திருப்பது யுத்தம் 1193 கி.மு. வில் நடந்திருக்குமென்ற அநுமானத்துக்கு இடங்கொடுத்ததென்பது.

(8) இவ்வுலகிற் பிரசித்திபெற்ற ஐந்துராஜாங்கங்களிலாண்ட அரசர்களின் சராசரி ஆளுகைக்காலம் 1193 கி. மு. வாக்கில் யுத்தம் நடந்ததென்று நிறுத்த உபயோகமாயிருந்ததென்பது.

(9) ப்ருஹத்ஸம்ஹிதையில் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றிருக்கும் விருத்தகர்க்கரின் ஒருஸ்லோகம் 1194—3 கி. மு. வில் யுத்தம்நடந்ததென்று அநுமானிக்க இடங்கொடுத்ததென்பது.

(10) கர்க்கராற்கொடுக்கப்பட்டயுத்தகாலமும் (அதாவது கி. மு. 1194—93) ப்ரஹஸ்பதி 60றுத்தின் முதல்வருஷமும் ஒத்துவருவது.

(11) யுத்தகாலத்துக்குப்பின்வந்த ஒருகுறிப்பிட்டதினத்தைக் குறிக்கும் ஒரு மகாபாரதசுலோகத்துக்கு வேதாங்கஜ்யோதிஷத்திற் கூறப்படும் சிலவிஷயங்களை ஏறிட்டுப்பார்த்து 1194 கி. மு. வின் பின்பாகத்தில் யுத்தம்நடந்திருக்கவேண்டுமென்று முடிவுக்குவந்தது (The chronology of Ancient India) என்பனவாம்.

மேற்றிசைவித்வான்கள்.

ப்ரொபஸர்மக்டானல். (Sanskrit literature) இவர் நம்வேத நூலாராய்ச்சியுள்ளவர். ஸம்ஸ்க்ருதகாவ்யசம்பந்தமான ஒரு சிறந்த

கிரந்தம் எழுதியிருக்கிறார். இவர் அபிப்பிராயம்:—ஒருவர்க்கொருவர் பக்கத்தில்வாழ்ந்துவந்தகுருஜாதியாருக்கும்பாஞ்சாலஜாதியாருக்கும் ஏற்கனவேநடந்திருந்த பூர்விகச்சண்டையாகிய உண்மைச்சரிதம் இவ் விதிகாசத்துட்பொதிந்துள்ளது. யஜுர்வேதத்தில் இவர்கள் ஒரே ஜாதியாராகக்கூறப்படுவதால் இவ்வேதகாலத்துக்குமுன்பே இவர்கள் ஒன்றுபட்டிருக்கவேண்டும். யஜுர்வேதகாடகத்தில் த்ருதராஷ்ட்ரன் பிரசித்தபுருஷனுகக்கூறப்பட்டிருக்கிறன். சதாபதப்ராம்ஹணத்தில் (ஜநமேஜய)பரீக்ஷித்தின்பெயர் அடிக்கடிவருகிறது. இதனால் யஜுர் வேதகாலத்துக்கு நூறுவருஷத்திற்குமுன்பாவது பாரதயுத்தம்நடந் திருக்கவேண்டும். 1000 கி. மு-வில் யஜுர்வேதமெழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். பாரதயுத்தம் ஆயிரத்துநூறு கி. மு. வில் நடந்திருக்க வேண்டும் என்பதாம்.

4. கல்கட்டா ஹைக்கோர்ட் மிஸ்டர் பார்ஜீட்டரின் அபிப்பிராயம்: (London Asiatic Society's Journal of April 1914) இருக்கு வேதமந்த்ரபாகத்துக்கும் பாரதயுத்தத்துக்கும் காலத்தாற் சம்பந்த மிருக்கிறது. தேவாபி என்ற ஒருவன் இருக்குவேதமந்த்ரத்ரஷ்டா* வாகக்கூறப்படுகிறன். இவன் சந்தனுவுக்குத் தமையனுகவும், அவன் இராஜ்யாதிகாரத்தையடையும்பொருட்டுத் தான் சிம்மாசனத்தி லிருந்துவிலகினவனுகவும், மகாபாரதத்திற்கூறப்படுகிறன். இருக்கு வேதப்ரகத்தேவதையிலும் இப்படியே இவனைப்பற்றிக்கூறியிருக் கிறது. இதனால், பாரதயுத்தத்திற்குக்கொஞ்சம்முன்பு இருக்குவேத மெழுதப்பட்டதென்றுதெரிகிறது. இதற்குப் பின்வரும் வேறொரு திருஷ்டாந்தமும் காணலாம். பாஞ்சாலர்கள் சோமகர்களென்று அடிக்கடிகூறப்படுவதையும், துருபதன் சிலஇடங்களிற் சோமகி†என்று கூறப்படுதலையும் மகாபாரதத்திற்காணலாம். சோமகன் என்றொரு வன் இந்தவம்சத்திலிருந்தனன். இவன் த்ருபதனுக்குப்ரபிதாமகன், (பாட்டனின்தகப்பன்) இருக்குவேதத்தில் இவன்தகப்பன்பெயர் சக தேவனென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஐதரேயப்ராம்ஹணத்தில்

---

* கண்டவன் = செய்தவன்.

† திரௌபதியையும் வில்லிபுத்தூராழ்வார் இப்படிச் சிறப்பிப்பதைத் தமிழ்ப்பாரதத்துட்காணலாம்.

இவன் இராஜசூயம்வேட்டுச் சோமபானம்பண்ணிக் கீர்த்திபெற்றானென்றிருக்கிறது. பாஞ்சாலர்கள் சோமகர்களென்றுகூறப்படுவதற்கு இவனதுயாகமே காரணம்போலும். மேற்சொன்ன தேவாபியும் சோமகனும்* பாரதயுத்தத்துக்குமுன்னிருந்தவர்கள். இவர்கள் இருக்குவேதத்திற் பிரஸ்தாபிக்கப்படுவதுகொண்டு இருக்குவேதம் பாரதப்புஸ்தகத்துக்குக்கொஞ்சம்முன்புதான் எழுதப்பெற்றதென்று தெரிகிறது.

கலியுகத்துக்கு முந்திய காலத்ததாகக்கூறப்படுகிறவம்சாவளிகளைப் புராணங்களிற்பார்த்தால், இருக்குவேதத்தின் ஒருமந்த்ரத்ரஷ்டாவும், பீஷ்மபிதா சந்தனுவின்சகோதரனுமான தேவாபி என்பவனுக்கும் விஸ்வாமித்ரன் என்பவனுக்கும் மத்தியில் 30-தலைமுறையிருந்ததாகக்காணலாம். தலைமுறையொன்றுக்கு 20வருஷவீதம்வைத்துக்கொண்டால் 600வருஷ ஆகின்றன. பாரதயுத்தம் 1000 கி. மு-வில் நடந்ததென்றுவைத்துக்கொண்டால் வேதமெழுதியகாலம் கி. மு. 1600 ஆகும். வேதகாலம கி. மு. 1700-முதல் 1000-வரையென்றெழுதினவர்களின்கொள்கையையும் இது அநுசரிக்கிறதென்பதாம்.

மிஸ்டர் C. V. வைத்தியரின்சித்தாந்தம். இவர் இதிஹாஸங்களின் ஆராய்ச்சியில் மிகவல்லவர். இவர் அபிப்பிராயம்வருமாறு:—

(மேற்சொன்னபடி) பாரத யஜுர்வேத இருக்குவேதகாலங்கள் ஒன்றையொன்று ஒட்டியிருக்கின்றனவென்பதற்குப் போதுமான அத்தாட்சிஏற்பட்டிருக்கிறது. பாரதயுத்தம் யஜுர்வேதகாலத்துக்கு முன்னும் இருக்குவேதகாலத்துக்குப்பின்னும் நடந்ததென்பது வாஸ்தவந்தான். ஆகையால், இருக்குவேதமாவது, உள்ளாதாரத்தால் அதற்குப்பிந்தியதென்றுதெரிகிற சதாபதப்ராம்ஹணமாவது, இன்னகாலத்திற்செய்யப்பெற்றதென்று ஒருவாறுநிச்சயிக்கப்படுமானால், பாரதகாலமும் இன்னதென்றுநிச்சயிக்கப்பெற்றதாய்விடுகிறது. வேதவித்வான்களால் இருக்குவேதமானது கி. மு. 1500-க்கும் 1000-த்துக்கும்மத்தியிற் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றும், சதாபதப்ராம்ஹணம் கி. மு. 800-க்கும் 500-க்கும்மத்தியிற் செய்யப்பெற்றிருக்கவேண்டுமென்றும் எழுதப்பட்டிருப்பது சரியல்ல.

* 'சோமபன்' என்றிருப்பின் நலம். சோமபன் = சோமபானம் பண்ணினவன்.

இவை இன்னும் அநேககாலத்துக்குமுந்தியேசெய்யப்பெற்றிருக்கவேண்டும். அதற்குரிய ஆதாரங்கள்வருமாறு :—

I. வானசாஸ்திர ஆதாரங்கள்.

1. ப்ரொபஸர் ஜாக்கோபி என்பவர் சமீபமாய்ச்செய்திருக்கும் ஜ்யோதிஷ ஆதாரபரிசோதனைகளிலிருந்து வேதகாலம் கி. மு. 4000த்துக்கும் மேற்போகிறதென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2. ஸ்ரீமாந்-சங்கரபாலகிருஷ்ணதீக்ஷிதர் தாம் எழுதிய பாரதீய ஜ்யோதிஷசரித்திரம் "என்னும் சிறந்தவியாசத்தில் ஜ்யோதிஷ ஆதாரத்தின்மேல் ஒருகாலவரையறைகுறித்திருக்கிறார். அது சதாபதப்ராம்ஹணகாலவரையறையைக்குறிப்பிப்பதால், பிரஸ்தாப விஷயத்தைவிளக்க முக்கியபிரயோஜனமுள்ளதாயிருக்கிறது. அக்கிரந்தத்தின் ஓரிடத்திற் கிருத்திகாநக்ஷத்ரக்கூட்டமானது (Pleiades) அக்காலத்தில் நேர்கிழக்கில் உதயமானதாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அவைகள் நிரக்ஷரேகையின்மேற்சாயாமலிருந்தனவென்பதே. இப்போது அவை நிரக்ஷரேகைக்குவடக்கேயிருக்கின்றன. அவை வருஷத்துக்கு 50 விகலைவீதம் முன்போக்கடைகின்றன. அந்நக்ஷத்ரக்கூட்டத்துள் அதிகப் பிரகாசமுள்ளநக்ஷத்ரமானது கி. மு. 2990-ல் அல்லது கி. மு. 3000வாக்கில் நிரக்ஷரேகையின்மேலிருந்ததென்று தீக்ஷிதர் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். அது எழுதப்பட்டசமகாலத்தில்நடந்ததாக, அந்தப்ராம்ஹணபாகம் இவ்விஷயத்தைக்குறிப்பதால் அந்நூல் கி. மு. 3000-த்திற் செய்யப்பட்டதாகக்கொள்வதுதவறாகாது. (Indian Antiquary Vol. 24 pp. 245)

சூரியமார்க்கத்துக்கும் அதன்வடக்கேயிருக்கிற கிருத்திகைகளுக்கும்மத்தியில் 68-டிக்ரி இருக்கின்றனவென்றும், ஒவ்வொருபாகையின்முன்போக்கும் 72-வருஷங்களுக்குச்சரியானபடியால் 68 × 72 = 4896-வருஷங்களாகின்றனவென்றும் கணக்கிடப்படுகிறது. இதிலிருந்து 1900ஐ-த்தைக்கழிக்க 2996அல்லது ஏறக்குறைய 3000 கி. மு-வில் சதாபதப்ராம்ஹணம் எழுதப்பெற்றிருக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுகின்றது. இதிற் பாரதபுருஷர்கள் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், பாரதயுத்தம் சுமார் கி. மு. 3100ல் அதாவது

5000வருஷங்களுக்குமுன் நடந்ததென்றுநிச்சயிக்கலாம். பாரதபுருஷர்களுக்குமுந்தின தலைமுறையினர் இருக்குவேதத்திற் பிரஸ்தாபிக்கப்படுவதால், இன்னுஞ்சில நூற்றாண்டுகளைச்சேர்த்தால் இருக்குவேதமெழுதியகால மேற்படுகிறது. இதனால், வேதகாலம் கி. மு. 4000—3300 என்ற ஜாகோபியாரின்கொள்கை வலியுறுத்தப்பெறுதல்காண்க.

மேற்கூறியதீக்ஷிதருடையகணனம் ஆக்ஷேபிக்கத்தகாதபடி வலுவுற்றதாயினும், அக்கொள்கை தாக்கப்படாமலிருக்கவில்லை. 'பூர்வசங்கதிகளை ஞாபகத்திற்கொண்டிருக்குங் கோட்பாடு' (Theory of Reminiscence) என்றுசொல்லப்படுவதனடியான சிலஆக்ஷேபங்கள் சிலராற்செய்யப்பட்டன. அதாவது "கார்த்திகைகள் உதயமாகின்றனவென்று நிகழ்காலத்தாற் சதாபதங்கூறுவதொன்றைக்கொண்டு, அந்தக்கிரந்தம் எழுதப்பெற்றகாலத்தில் நக்ஷத்திரநிலை அப்படியிருந்ததென்றுகொள்ளவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. ஏனென்றாற் சிலகாலத்துக்குமுன்னிருந்த நக்ஷத்திரத்தின்நிலை கிரந்தமெழுதப்பட்டகாலம்வரை ஜநங்களின்ஞாபகத்திற்றங்கியிருந்து, எழுதும்போது அவ்விஷயம் அப்போதுநடப்பதுபோலக் குறிக்கப்பட்டதொன்றாயிருந்தாலுமிருக்கலாம்" என்பதாம். இன்னும், இவர்கள் தங்களுக்காதாரமாகவெடுத்துக்காட்டும் திருஷ்டாந்தம்யாதெனில், இப்போது வாஸ்தவமாய்வசந்தருதுவல்லாத சித்திரை வைகாசிமாதங்களை வசந்தகாலமென்றே பழங்கொள்கைபற்றிவழங்கிவருவதுபோல அதுவும் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதாம்.

ஒருசங்கதி உலகத்தில் வாஸ்தவமாய்நடந்தாலொழிய நடக்காததை நடந்ததுபோல எழுதிவைக்கமாட்டார்கள். மேலும், இக்கோட்பாடுடையார் கி. மு. 3000-த்திற் கிருத்திகைகள் நேர்கிழக்கிலுதிக்கவாரம்பித்தனவென்பதை மறுக்கவில்லை. ஆயினும், எழுதினவர்கள் முன்நடந்த ஐதீகநிலையை ஞாபகத்திற்கொண்டு தங்கள் காலத்தில்நடந்ததுபோலச் சதாபதப்ராம்ஹணத்தில் எழுதிவைத்த காலம் கி. மு. 800 ஆயிருக்கவேண்டுமென்று ஹடவாதம்பண்ணுகிறார்கள். கிருத்திகைகள்நேர்கிழக்கிலுதிப்பதிலிருந்துவிலகியகாலம் கி. மு. 2600 ஆயிருக்கவேண்டும். (இவர்கள் அது எழுதப்பெற்ற காலம் கி. மு. 800 ஆயிருக்கவேண்டுமென்பதால்) 1800-வருஷத்துக்கு

முன்நடந்த ஒரு சமாசாரம் கொஞ்சகாலத்துக்குமுன் நடந்ததைப் போல் ஞாபகத்திலிருந்துவந்து எழுதுபவர்களுக்குத் தங்கள்காலத்து நடந்ததுபோல எழுத இடங்கொடுத்திருக்குமென்பது மிகவும் அசம்பாவிதமானதாம்.

3. தீக்ஷிதர்கணித்திருக்கிற இன்னொருகாலவரையறை வேதாங்கஜ்யோதிஷக்ரந்தம், கி. மு. 1400-ற் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது. மாக்ஸ்முல்லர் இதன்காலம் கி. மு. 1180 என்று வேறு ஆதரவு கொண்டு கண்டுபிடித்திருக்கிறார். இருவருக்குமுள்ள 220-வருஷத்து வித்தியாசம் ஒரு பெரியவித்தியாசமல்ல. பின்னவர்சொல்லுகிறபடி வேதாங்கஜ்யோதிஷகாலம் கி. மு. 1200 என்றுவைத்துக்கொண்டால் அதற்குமூலமாகிய சதாபதப்ராம்ஹணத்தின்காலம் இன்னும் பழமையுற்றதாயிருக்கவேண்டும்.

4. மகாபாரதத்திலிருந்து ஆதாரமான சிலவிஷயங்களைக்கவனிப்போம். பாண்டவர்கள்செய்வதாயொப்புக்கொண்ட 12-வருஷவனவாசகாலமும் ஒருவருஷ அஞ்ஞாதவாசகாலமும் சாந்த்ராயணரீதியாய்க் கணிக்கப்பெற்றதென்றுதெரிகிறது. ஆனால் வேதாங்கஜ்யோதிஷகாலத்திலோ சாந்த்ராயணவருடகணனரீதி பழங்காலத்துச்சமாசாரமாய்விட்டது. இச்சோதிடகிரந்தம் எழுதப்பெற்றகாலம் கி. மு. 1400என்றுவைத்துக்கொண்டால், பாரதயுத்தகாலம் இதற்கு மிகவும் முந்தினகாலத்ததாயிருக்கவேண்டும்.

5. பிராம்ஹணத்திலும் பாரதத்திலும் நரபலியைப்பற்றிய விஷயங்கள், தெளிவாய் அப்போது நடந்துவந்தவிஷயங்களைக் கூலங்கஷமாய்க்குறிப்பதுபோலக் குறிக்கப்பெற்றிருப்பதால் அதுவழங்கிவந்ததொன்மையுற்றகாலத்தி லவை எழுதப்பெற்றிருக்கவேண்டும்.

பாரதயுத்தம் கி. மு 1400 முதல் 1000 வரை என்றகொள்கையுடையார்க்கு கி. மு. 3000-த்தில் யுத்தம்நடந்ததென்றவிவரமானது புத்தருக்கும் யுத்தத்துக்குமத்தியில் 2500-வருஷம்கடந்தது என்றதை ஞாபகப்படுத்தி அது அசம்பாவிதம் என்பதைத்தோற்றுவிக்குமாயினும், அவ்வளவுகால மிடையீடுற்றதென்ப..துண்மைக்குமாறாகாது. மேற்கூறியபடி பாரதயுத்தம் 5000-வருஷத்துக்குமுன்பேநடந்ததுதானென்பதைப் பின்வரும் ஆதாரத்தாலுங்காணலாம்.

II. தேசாந்தரிகளின் சரித்ராதாரம்.

1. சந்திரகுப்தன்சபையிலிருந்த ஒரு கிரேக்கஸ்தானாதிபதியாகிய மேகஸ்தனீஸ் என்பவன் இந்தியாவிஷயமாய் எழுதிவைத்தகிரந்தத்தைப்பார்ப்போம். அவன் எழுதியகிரந்தத்திற் பெரும்பான்மை நஷ்டமாய்ப்போனபோதிலும் இப்போது நமக்குக்கிடைத்திருக்கிற சிலபாகங்களிலிருந்து சிலவிஷயங்கள் இதுவிஷயமாய்த்தெரிந்து கொள்ளக்கூடியவாயிருக்கின்றன. சௌரசேனி 'ஜநங்களால்வணங்கப்படுமேவனென்று அதிற்கூறப்பட்டிருக்கிற 'இந்தியன் ஹெர்க்குலஸ்' என்பவனைஸ்ரீகிருஷ்ணனென்று நாம் ஒற்றுமைப்படுத்திக்கொண்டால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கும் சந்த்ரகுப்தனுக்கும்மத்தியில் 138 தலைமுறை கடந்ததாகக்காண்போம். ஒருதலைமுறைக்கு 20-வருஷமென்று வைத்துப் பார்த்தால் மொத்தம் 2760-வருஷமாம். சந்திரகுப்தன் இற்றைக்கு 2212-வருஷத்துக்குமுன் இருந்தவனென்று நமக்குநன்றாய்த்தெரியும். இவற்றால்,பாரதயுத்தம் 5000வருஷத்துக்குமுன் நடந்ததென்ற வைதிக சம்ப்ரதாயப்பழங்கொள்கை வலியுறுகிறது என்பதாம். (Bombay Chronicle)

ஐரோப்பியபண்டிதர்கள் இந்தியபூர்விகநாகரிககாலங்களைக் கூடியவரை குறுக்கிக்கூறுவதிற் பேராவலுடையவர்கள். பழைய இந்திய நாகரிகத்துக்கு மேற்குத்திக்கேகாரணமென்றகொள்கையுடையராதலாற் கிரேக்கதேசத்தின் அத்யுந்நதநாகரிககாலமாகிய கி. மு. 1000-500-க்குப்பின்பே இந்தியபூர்விகத்தைநிறுத்தப்பிரியப்படுவர். அவர்களுக்குப் பாரதயுத்தகாலத்தை கி. மு. 3000-த்துக்குக்கொண்டுபோக மனமிராது. ஆனால் இந்த அபிப்பிராயம் இப்போது மாறிக்கொண்டு வருகிறது. கி. மு. 4000-த்திற்றான் மனிதன் பூவுலகில் முதன்முதற் சிருட்டிக்கப்பட்டானென்ற கிறிஸ்தவர்கள் யூதர்களின்கொள்கையானது, சாசனங்களாலும் பூமியில்வெட்டியெடுக்கப்படும்பொருள்களாலும், எகிப்தும் பாபிலோனியாவும் கி. மு. 4000-த்துக்குமுன்பே நாகரிகம்பெற்றதென்றும்,கடவுளால்வெளியிடப்பெற்றதென்றுபைபிளிற்கூறப்படும் "பத்துக்கற்பனை" ஏற்கனவே மிகவுமுந்தியகாலத்தில் ஓர் அரசனாற் சட்டமாக்கப்பெற்றிருந்தனவென்றும் வெளியிட்டிருக்கிற புராதனபரிசோதகர்களின் ஆராய்ச்சியாலும் தளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகையால், புதுக்கொள்கைகளைத் திடீரென நாம் நம்பிவிடக்கூடாது.

A. M. சடகோபராமானுஜாசார்யர்,
திருச்சிராப்பள்ளி.

யசோதரகாவிய ஆராய்ச்சி.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-௧௮ பகுதி ௯-ல்) ௧௦௧-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

IV. இக்கதை, புதிய அச்சுப்பிரதியில் யசோதரன்சரித்திரம் என்ற தலைப்பிட்டுப் பெரிதும் நூலைத்தழுவியே இனியநடையில் விரிவாக எழுதப்பட்டுளது. ஆயினும், நாடு நகரம் உய்யானம் திருமணம், மணமகள் பள்ளியறை மைந்தன்பிறந்தகொண்டாட்டம் மூப்புவந்துற்ற அரசனதுமனத்தோற்றங்கள் அரசன் மகனைவிட்டுப் பிரியுங்கால் மகனுக்குக்கூறியபுத்திமதிகள், மற்றும் இவைபோன்ற விஷயங்களுள், காப்பியத்திற்காணப்படாத பலகற்பனைகள் கதையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளைப் புதியஅச்சுப்பிரதியில் XIII—XX, XXIII, XXXVIII—XXXIX, XLVI இப்பக்கங்களில் மிகுதியாகக்காணலாகும். அன்றியும், சிற்சிலவிடத்துப் பாடல்களின்வரிசைப்படியே விஷயங்களைக் கதையிலெழுதிவருங்கால், இடையில் மதசம்பந்தமானவிஷயங்களுள்ளிட்டுள்ள சிலபாடல்களின்கருத்துக்கள் சேர்க்கப்படாது முழுதும்விடப்பட்டுப்போயின. அப்பாடல்களிலடங்கியவிஷயங்களைத்தழுவியசங்கதிகள், ஜைனபரிபாஷைத் தொகைவிளக்க அகராதி என்ற தலைப்பிலும் காணப்படாமையின், அவைகள் நூலைவாசிக்கப்புகும் சாமானியர்களின்மனத்திற்கெட்ட வழியில்லை. உதாரணம்:—அமிருதமதிபடும் நரகத்துன்பங்களை நூலிலுள்ளவாறே எழுதிவருமிடத்து இடையிலுள்ள,

> " ஒருபதினொடொருபதினை யுந்தியதனும்ப
> ரிருபதினுடைந்துவிலுயர்ந்தபுகையென்னும்
> பொருவரியதுயரினவைபொங்கியுடன்வீழு
> மொருபதினொடெழுகடல்களளவுமொளிதாரோய்"

என்றசெய்யுளின்கருத்துமட்டும் கதையிற்காணப்படவில்லை. பிறக, கதையில்வந்துள்ளவிஷயங்களுள்ளும் சிற்சில, மூலபாடங்களோடொவ்வாது பொருண்மாறுபட்டிருக்கின்றன. இவைகளைக் கீழே காட்டுவோம்.

(1) "யானிவ்வாளினின்மக்களிரட்டையை
யீனமில்பலியாகவியற்றிஞல்
ஏனைமானுடர்தாமிவ்விலங்கினி
லானபூசனையாற்றுதலாற்றென" I. 21.

இச்செய்யுளிலும் வடமொழிக்காவியத்திலும் மாரிதத்த அரசன் தான், இருவரைச் சண்டமாரிதேவிக்கு நரபலிகொடுத்துப் பூஜை செய்தபின்னர்க் காலதாமதமின்றி உடனே குடிகள் தாங்கொணர்ந் துள்ளவிலங்குகளைத் தேவிக்குப்பலிகொடுத்துப் பூஜைசெய்யக்கடவ ரென்று கூறினதாகவுளது. புதிய அச்சுப்பிரதியிலோ கீழ்வருமா றுளது.

"ஜனங்களே! நான் பின்பு எனதுவெற்றிவாளிஞல் அழகியவடி வமைந்த இரண்டுமானிடரைப் பலிகொடுத்துப் பூஜைசெய்வேன். நீங் கள் விலங்குஜாதிகளின்பூஜையை முதலில்நிறைவேற்றக்கடவீரென்று அரசன் அங்குவந்துள்ள தன்பிரஜைகளுக்குக் கட்டளையிட்டனன்"

(2) "ஆடவரின்றுமேலாலருவருத்தணங்கஞரைக்
கூடலர்துறந்துநோன்மைக்குணம்புரிந்துயர்தற்காகப்
பீடுடையயஞற்றந்தபெருமகளிவளென்றுள்ளே
தோடலர்குழலிதோழிதுணிந்தனள்பெயர்ந்துசென்ருள்" II. 37.

இச்செய்யுளில், குணவதியென்னுந்தோழி, அரசியாம் அமிருத மதியின்மதி களவொழுக்கத்திற்சென்றதைநினைந்து"இன்றுதொட்டு ஆடவர்கள் பெண்பாலாரைவெறுத்துத் துறந்து நற்கதிபெறுமாறு பிரஹ்மதேவஞற்படைக்கப்பெற்றபெருமகளேயாவளிவளென மனத் திற்கொண்டு அவ்விடம்விட் டகன்றனள்" என்றுகூறப்பட்டுளது. அச்சுப்பிரதியில் இச்செய்யுளின்பொருள் அடியில்வருமாறுளது.

"பிரமன் இவளுக்கு இணையில்லாத போகபாக்கியங்களையும் செல்வ மிகுதியையும் பதவியையுமளித்தும், இவளதுபுத்தியைமட்டும் ஈன மாக்கிய தந்தோ கொடிதுகொடிதென்று பலவாறுநினைந்து ஒருவாறு தனக்குள்ளேநொந்துகொண்டு (தோழி) செல்லுகையில்......" என் றுளது.

ஆடவரன்றி மேலார் எனப் பாடங்கொள்ளினும், "சாமானியர்களல் லாது அறிவுடையோராகிய ஆண்மக்கள்" என்று பொருள்கூறுதல்

பொருத்தமுடைத்தாம். பெயர்த்துச்சென்றாள் என்பது அச்சுப்பிரதிகளிற்கண்டபாடம்.

(3) "ஆயிடையரசனுள்ளத்தரசினைவிடுப்பவெண்ணித்
தாயமர்கோயிலெய்திச்சந்திரமதிதன்முன்னர்ச்
சேயிடையிறைஞ்சமற்றித்திரைசெய்நீருலகமெல்லா
நீயுயர்குடையின்வைகிநெடிதுடன்வாழ்கவென்றாள்" II. 54.

இச்செய்யுளில், யசோதரராஜன் அரசியலைநீத்துத் துறவுகொள்ள எண்ணங்கொண்டவனாய்த் தன்தாயாம் சந்திரமதியின் அரமனைக்குச் சென்று அவளது அடிபணிந்துநின்றனன். நிற்கவே, தாய் அவனை நோக்கிக் கடல்சூழ்ந்தஇப்பூவுலகனைத்தினையும் நீ ஒருகுடைக்கீழாக்கி உன்குடைநிழலில் நீடூழியாண்டுவாழ்வையாகவென்றனள்" என்றுகூறப்பட்டுளது. வடமொழிக்காவியத்தும் இக்கருத்துத்தானுளது.

அச்சுப்பிரதியில், "இறைஞ்சி.........வாழ்கவென்றான்" எனப் பாடங்கொண்டு, "அரசன்......தன்தாய் சந்திரமதிக்கு அறிவிக்கலாமென்று அவளிருந்த அரமனைகருச்சென்று அவளைக்கண்டு விலகிநின்று இக்கடல்சூழ்ந்தபுவியை நீயேயாளுவாயாகவென்றனன்" என்றுளது.

(4) "விண்ணிடைவிளங்குங்காந்திமிகுகதிர்மதியந்தீர்ந்தே
மண்ணிடைமழுங்கச்சென்றோர்மறையிருட்பகுதிசேரக்
கண்ணிடையிறைவிகங்குற்கனவினிற்கண்டதுண்டஃ
தெண்ணிடையுள்ளந்தன்னுளீர்ந்திடுகின்றதென்றான்" II. 56.

இச்செய்யுளில், யசோதரராஜன் ஒருபொழுதும் சந்திரனைவிட்டு நீங்காதநிலவேபோல எப்பொழுதும் தன்னைவிட்டகலாது தன்னுடன் ஆகாயமளாவியமாளிகையில்வீற்றிருந்த தன்மனைவியாம் அமிருதமதி, ஒருநாளிரவினில், தன்னைவிட்டுநீங்கி ஒளிமழுங்கித் தரையிற்சென்று, கண்கொண்டுகாணவொண்ணாதகாரிருளேபோன்று கறுத்தமேனியனும் யானைப்பாகனுடன்கூடிக்கலந்திருக்கக்கண்டு மனம்புழுங்கி, அதனை உள்ளவாறு வெளிப்படையாகத் தன்தாயினிடத்துச்சொல்லாது மறைபொருளாகக்கூறுகின்றான் என்று கூறப்பட்டுளது.

இ - ள் "அன்னாய்! ஆகாயமார்க்கத்தில்விளங்குஞ் சந்திரகாந்திகிரணங்களால்நிறைவுற்றசந்திரனைவிட்டுநீங்கி ஒளிமழுங்கித் தரையிற்சென்று, ஆங்குத் தன்னைமறைக்கவல்லதோர் இருட்பகுதியுடன்

இரவிற்சேர்ந்திருக்கக் கனவினிற் கண்ணுரக்கண்டேன். அங்ஙனங் கண்டது என்னுள்ளத்தினை வாள்கொண்டறுக்கின்றது என்றான்" என்பதாம். இங்கு இறைவி என்றது தாயை. புதிய அச்சுப்பிரதியில் மேலேயுள்ளசெய்யுளின்பொருளடியில்வருமாறுகாணப்படுகின்றது.

"வாராய்தாயே! ஒருநாளிரவில் நான் நித்திரைபுரிந்தபோது இரண்டுதீயகனவுகள்கண்டேன். சந்திரனுடையகாந்தியாம் ரோகிணீ தேவி சந்திரனை விட்டு நீங்கி மண்ணிடைமமுழ்ங்கியதாகக்கண்ட தொன்று. இருளுக்கேதுவாகியமேகபடலம் அப்பொழுது சூரியனை மறைத்ததாகக்கண்டது மற்றொன்று. இவ்வாறுகண்டதுமுதற் கொண்டு மனத்துயரால் என்சரீரம்முதலியன மாறிவிட்டன என்றனன்" எண்ணுடை என்பது அச்சுப்பிரதியிற்கண்டபாடம்.

வடமொழிக்காவியத்து மூன்றாவதுசருக்கத்துப் பதினொன்றாவது பன்னிரண்டாவது சுலோகங்களிற்கூறியபடியே மேலே எழுதியுள்ளசெய்யுள் அமைக்கப்பெற்றுளது. அச்சுலோகங்கள் கீழ் வருமாறு:—

"கிம் தாத காஞ்சிரவஸோஷ்ய ஸ்ரமாணம்
விஹ்ருதம் காவஸயோஜிதவக்ஷீழ் ।
வ்ருக்ஷஸ்ய தாஸயா நிஶி த்ருஷ்டா
தேவி ஸம்ரஸகஶீ திஸிரோண ॥ 3. 11.

தாத்ருஶம் தா ஸகாஶவ்யாஸஞ்ம்
ஜநநீஸ ந ஸயா ஸ்வதாவி ।
தத்வாநஸநவி கீலிதஸாஸெத்து
ஷல்வஸம் விதநாதே ஸஸ தாஸ்வேழ்" ॥ 3. 12.

(5) "கொலையினதின்மைகூடார்குவலயத்திறைமைசெய்யு
மலைதவில்வாய்மையார்க்கும்வாய்மொழிமதிப்பையாக்கும்
விலையிலபொருளின்மாட்சிவிளைப்பதுகளவின்மீட்சி
யுலைதவில்பெருமைதிட்பமுறவலியொழிந்ததீயும்" IV. 18.

"தெருளுடைமனத்திற்சென்றுதெளிந்துணர்வாயசெல்வம்
பொருள்வயினிறுக்கமின்மைபுணர்த்திடும்புலசுதேன்க
ளொருவியபயனுமஃதேயொளியினோடழகுவென்றி
பொருண்மிகுகுலனோடின்பம்புணர்தலுமாகுமாதோ" IV. 19.

கொலையினது இன்மை - (ஹிம்ஸாயா: அபாவ:, அஹிம்ஸா) கொல்லாமை. களவின்மீட்சி-கள்ளாமை. ஒழிந்தது-(கொல்லாமை பொய்யாமை கள்ளாமை இவையொழிந்தது) காமத்தை ஒல்லாமை. இறுக்கம் - பசை ; பற்று. பொருள்வயினிறுக்கமின்மை-(விஷயேஷு அஸம்ஸக்தி:, விஷயேஷு அஸங்க:, அபரிக்ரஹ இதி பாவ:) 'பொருள்களிடத்துப் பற்றில்லாமை. கூடார்குவலயத்து - ஒருவருக்கொருவர் பகையாயார்நிறைந்த இப்பூவுலகத்து.

இ - ள் கொல்லாமை, பகைநிறைந்த இவ்வுலகத்து எங்கும் பிணக்கின்றி இணக்கமுற்ற மேலானவாழ்வைத்தரும். விபரீத வேறுபாடுகளுக்கிடமின்றி உண்மைபேசுதல், வாய்மொழியில் மேலானமதிப்பையுண்டுபண்ணும். கள்ளாமை, நேர்மைகாரணமாக விலையேறப்பெற்ற செல்வப்பொழிவைத் தானேகொணர்ந்துசேர்க்கும். காமத்தையொல்லாமை, மேனுக்குமேல் தேகவலுவையும் மனவுறுதியையும் சொல்வன்மையையும் தரும். பொருள்களினிடத்து அவாவின்மை, கலக்கமற்றமனத்தின்கண், தெளிந்தநல்லறிவினைத் தந்து பழம்பிறப்புணர்ச்சியையும் வரும்பிறப்புணர்ச்சியையும் தரும். மதுமத்திய மாம்ஸங்களையுண்ணுதுவிலக்கல், ஒளி அழகு வெற்றி நல்லகுடிவாழ்க்கை இன்பம் ஆதிய பலவகைநன்மைகளைப்பயக்கும் என்பதாம்.

இச்செய்யுட்களிற் பாதஞ்சலயோகநூலினும் வடமொழியசோதரகாவியத்தும் சொற்றவாறு, கொல்லாமை பொய்யாமை கள்ளாமை காமத்தையொல்லாமை பற்றறுத்தல் ஆகிய இவ் வைந்துவிரதங்களுள் ஒவ்வொன்றினுலுமமையும்பயன்களும், வடமொழியசோதரகாவியத்துச் சொற்றவாறு ஊன் தேன் கள் ஆகிய இம் மூன்றினையுமுண்ணுது விலக்குவதனாலமையும் பயன்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. பாதஞ்சலயோகநூலிற்கண்ட சூத்திரங்களும் வடமொழிக்காவியச் சுலோகங்களும் அடியில்வருமாறு:—

''அஹிம்ஸாப்ரதிஷ்டாயாம் வைரத்யாக:। 2 அத். 35 சூத்திரம்.
ஸத்யப்ரதிஷ்டாயாம் க்ரியாபலாச்ரயத்வம்। ஷை 36 ஷை
அஸ்தேயப்ரதிஷ்டாயாம் ஸர்வரத்னோபஸ்தானம்। ஷை 37 ஷை
ப்ரஹ்மசர்யப்ரதிஷ்டாயாம் வீர்யலாப:। ஷை। 38 ஷை
அபரிக்ரஹஸ்தைர்யே ஜன்மகதந்தாஸம்போத:।ஷை 39 ஷை

இ - ள் ஒருவனிடத்துக் கொல்லாமையென்பது நிலைநிற்குமாயின், அவனைக்கண்ட அளவில் எல்லாப்பிராணிகளும் 'பகை ஒழிந்துநிற்கும். வாய்மைநிலைநிற்குமாயின், முயற்சியின்றி எல்லாக் காரியமும் அவன் ஆகவெனில் ஆகும்; அவனதுவாய்ச்சொல் ஒருபொழுதும் வீண்போகாது. கள்ளாமையென்பதுநிலைத்திருக்குமெனின், அவன் விரும்பாமலே எத்திசையிலுள்ள இரத்தினங்களும் தாமாகவே அவனிடம்வந்துசேரும். பழுதில்லாத நித்தியப்பிரஹ்மசரியம் ஒருவனிடத்திருப்பின், அது ஒப்பில்லாததேகவலுவையும் மனவுறுதியையும் சொல்வன்மையையும்நல்கும். அபரிக்கிரகம் (சரீரமுதலாம் எல்லாவிதபோகஸாதநங்களுள்ளும் பற்றில்லாமை) முற்பிறப்பினையும் இப்பிறப்பினையும் இனிவரும்பிறப்பினையும் அவைகளுக்கானகாரணங்களையும் தெளிவுற உணரச்செய்யும் என்பதாம்.

அஹிம்ஸயா வைரநாஶம் வாசம் ஸித்திஶ்ச
கரோதி ஸத்யம் ஸ்தேயத்யாகாத்।
ஸர்வரத்நோபஸ்தித்வம்
ஸத்வவீர்யா ப்ரஹ்மசர்யப்ரதிஷ்டயா॥ 4. 26.

ஸர்வஸ்ய பரிவர்ஜநாத்கோ யோகாவிதோ
ஸத்த்வஶுத்திர்வ்யக்திநஃ ப்ரவேஶநாத்।
த்ரஜந்தி ஸவேநா ஶயநாஶ்ச ஶாம்ஸகம்
ப்ரஷேஷு பாஷம் ஸ்யிவஸ்ரியிஸ்ஸவஃ॥ 4. 27.

இ - ள் எவருக்குந் தீங்குபுரியாமை, பகையைத்தவிர்ப்பதற்கான சிறந்தவழியாகும். மெய்பேசுதல், சொன்னசொற்பழுதாகாது பயனுறச்செய்யும். கள்ளாமை, எல்லாத்திசைகளினின்றும் விலையுயர்ந்தபொருள்களைக்கொணர்ந்துசேர்க்கும். சிறந்ததாம் பிரஹ்மசரியம், நல்லதேகவலுவையும் மனவுறுதியையும் சொல்வன்மையையும்பயக்கும். யானெனதென்னும்பற்றுத்துறந்தநோன்புடையாருக்குக் கழிந்தனவும் வருவனவுமாம்பிறப்புக்களின் உணர்ச்சியுண்டாம். தாங்கொண்ட எல்லாவிரதங்களும் நன்குவளர்வதிற்கண்ணுயினராகிய பெரியோர் மதுமத்தியமாம்ஸங்களை யுண்ணுதுநீக்குவர் என்பதாம்.

இவ்வாறிருக்க, புதிய அச்சுப்புத்தகத்தில் மேலேயுள்ள இரண்டு செய்யுள்களுக்கும் கீழ்வருமாறு மாறுபடப் பொருள்கூறப்பட்டுளது:—

"ஒருவனிடம் கொலையென்பதொன்றில்லையாயின், அவன் இவ்வுலகில் மேலானநிலையையடைவான். அதுவே பொய்யனுகாச் சத்தியநிலையை அளிக்கும். அந்தச் சத்தியவான்வாய்மொழியோ எல்லோராலும்மதிக்கப்படும். ஜீவகாருணியத்தின்மாட்சியோ பிறர் பொருளைக்களவுசெய்தலைநீக்கும்; இதன்றிப் பெருமையையும் மனத்திடத்தையும் சரீரதிடத்தையும் மற்றவைகளையும் அளிக்கும். மனத்தின்தெளிவால் உணர்தலென்னும் செல்வம்வாய்த்தாற் பொருளைத் தாராளமாய்ச்செலவிடச்செய்யும். இவற்றின்முதிர்ச்சி, புலால் தேன் கள் இவைகளைத்தவிர்க்கும். தேககாந்தி, அழகு, வெற்றி, செல்வம்மிக்ககுலம் இன்பநுகர்ச்சி இவைகளும் உண்டாம்"

கூரார்குவலயத்து, வாய்மையாக்கும், விலையில்பொருளின், மனத்திற்சென்ற, புணர்ந்திடும் இவைகள் அச்சுப்புத்தகத்திலுள்ள பாடங்கள்.

(6) "நாவழுகிவீழ்முழுதநஞ்சுணமடுத்தா
ளாவலறியதவுருகியலமரினுமையோ
சாவவரிதிவணரசிதகல்வினைதருநோ
யாவும்விளைநிலமதனிலினியவுளவாமோ" IV. 66.

இ-ள் நரகத்துவீழ்ந்த அமிருதமதி ஆங்கு நாமுழுது மழுகிவீழும் நஞ்சுணவை உண்டனள். உண்ணவே நாவுருகி முழுது மழுகிவிழக் கோவென்றலறி அலமந்தனளாயினும், அவள் ஆங்குச் சாவதில்லை. ஐயோ, பாவம்! என்செய்வாள். வெய்யதீவினைகளின் பயன்களாம் துன்பங்கள்யாவும்விளையுமிடமாம் நரகத்திடத்து இனிதெனத்தோன்றுவதெதுவும் அணுகாதுவிலகிநிற்குமன்றோ? என்பதாம்.

அச்சுப்புத்தகத்தில், "உணவில்நஞ்சுபெய்துகொல்வித்தவள் முழுதுமழுகிவிழும்நாவாலலறவே, அந்நாவுமுருகிவருந்தினும் அவளிங்குச் செத்தொழிவதில்லை. துயருள் அழுந்துபவளேயாம்......" என்றுளது.

(7) “திலப்பொறியிலிட்டனர்திரிப்பவுநெருப்பி
னுலைப்பெருகழற்றலையுருக்கவுமுருத்துக்
கொலைக்கழுவினிட்டனர்குலைப்பவுமுருக்கு
முலைப்பருவருத்தமதுரைப்பரிதுகண்டாய்” IV. 66.

இச்செய்யுளில், “எள்ளாட்டுஞ்செக்கிலேயிட்டு அரைப்பர்; நெருப்பினுலையிலேயிட்டு எரிப்பர், உருக்குவர்............” என்றிருக்க, அச்சுப்புத்தகத்தில் “எள்ளாட்டுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிப்பார்கள். நெருப்புலையில், காலையும் தலையையும்வைத்தெரிப்பார்கள். உருக்குவார்கள்” என்றுளது. பெருகழற்றலையென்றதனைப் பெரிய கழல் தலையென்று பிரித்தனர்போலும்.

(8) “வெய்யதீவினைவெருவுறுமாதவம்விதியினினிறுதிகொண்டா
னையதாமதிசயமுறவடங்கினனுடம்பினையிவணிட்டே
மையல்வானிடையனசனற்குழாங்களில்வானவன்றனாகித்
தொய்யின்மாமுலைச்சுரவரர்மகளிர்தந்தொகுதியின்மகிழ்வுற்றான்” 4—96.

இ - ள் மாரிதத்த அரசன், வெந்துயர்களுக்கிடனும் தீவினைக ளெல்லா மஞ்சித் தன்னைவிட்டொழியுமாறு மாதவத்தினை முறையினின்முடிவுறச் செய்துமுடித்தனன். பின்னர் யாவருமதிசயமுற உடம்பினை இப்பூவுலகில்விட்டொழித்து, வானுலகின்கட் போக நுகருமுலகங்களுக்கிடையனவாகவுள்ள சனற்குமாரகற்பங்களெனப் படும் மூன்றாவதுதுறக்கப்புரையிற்சென்று தேவனாகி, ஆங்குள்ள தேவமகளிருடன் இன்புற்றுவாழ்ந்தனன் என்பதாம். மையல்வான் என்றது மயக்கவிருள்கெடாது, போகங்களைநுகரும் கற்பங்களெனப் படும் மேலுலகங்களை; அஃதென்னையெனில், கற்பாதிமுதற் கற்பாந்த முறச்சென்றவர்கள் பற்றுடையராதல்பற்றி. இடையன - இடையி லுள்ளனவாகிய. சனற்குழாங்களில் - மூன்றாவது சொற்கமாகிய சனற்குமாரகற்பத்துள்ள தேவர்குழாங்களுள். வானவன்றனாகி - தேவனாகி.

காயப்ரவீசாரா ஆ ஐசாநாத் ।

தத்துவார்த்தசாஸ்திரம். அத். 4. சூத். 7.

𑌵𑍍𑌯𑌾:-𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌸𑍇𑌵𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇
𑌕𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃। 𑌭𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯 𑌐𑌶𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌲𑌿-
𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍁𑌖𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌰𑍂𑌪𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃।

தத்துவார்த்தசாஸ்திரம், அத். 4, சூத். 8.

𑌵𑍍𑌯𑌾:- 𑌸𑌾𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌶𑌤𑌾𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃।
𑌆𑌨𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑌾𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃।
𑌪𑌰𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃।

தத்துவார்த்தசாஸ்திரம், அத். 4, சூத். 9.

𑌵𑍍𑌯𑌾:- 𑌪𑌰𑍇 𑌗𑍍𑌰𑍈𑌵𑍇𑌯𑌕𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌃। 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍁𑌖𑌮𑌨𑌵𑌰𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿।

இ - ள் "கீழ் முத்தேவராகிய பவணர் வியந்தரர் ஜ்யோதிஷ்கர்களும், சௌதர்மேசானகற்பத்தார்களும், இப் பூவுலகத்தாரைப் போன்று சரீரஸம்யோகத்தாற் காமநுகர்ச்சியடைவர். சனற்குமார-மாஹேந்திரகற்பத்துத்தேவர்களும் தேவியர்களும் சரீரஸம்ஸ்பரிசத்தாலும், பிரஹ்ம-பிரஹ்மோத்தர-லாந்தவ-காபிஷ்டகற்பத்து ஒருவரையொருவர் கண்கொண்டுகாண்டலினாலும், சுக்கிர-மஹாசுக்கிர-சதார-ஸஹஸ்ராரகற்பத்து ஒருவர் மற்றொருவரின்குரலோசையையும் பாட்டோசையையும் செவிக்கொள்வதனாலும், ஆனத-பிராணத-ஆரண-அச்சுதகற்பத்து ஒருமனப்பட்டுச் சிந்தைமேவலினாலும் அவ்விதநுகர்ச்சியடைந்தாராவர். இவர்களுக்கும்மேலோராகிய கிரைவேயகாதியராம் தேவர்கள் யாவரும் காமநோயற்றாராதலின்,

அவர்களுக்கு அவ்வழியினலாகிய இன்பமேவேண்டுவதில்லை. அவர்கள் இடையறாது பரமானந்தத்தையே நுகர்வாராவர்" என்பதாம்.

இதேகருத்து அடியில்வருஞ்செய்யுட்களிலுங் காணலாகும்.

"மிடையின்மேனியைத்தீண்டலிற்காண்டலி
லடையுமின்சொலிற்சிந்தையின்மேவலின்
மடநலாரின்வரும்பயனெய்துவர்
அடைவிலோதியிற்சொன்னமுன்னைவரும்" மேருமந்தரபுராணம், 503.

"மோகமின்முனிவனிதின்பம்போலவே
தோகையையனையவர்தொடர்ச்சியின்றியே
சோகமோடுறுதுயரின்றித்தானியல்
பாகுநல்லகமிந்திரத்தவரின்பமே" மேருமந்தரபுராணம், 505.

மேலேகுறித்தயசோதரகாவியச்செய்யுள், அடியில்வரும் வடமொழிக்காவியத்துச்சுலோகத்தின்வழியே அமைக்கப்பெற்றதாகும்.

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]" 4 ஸ. 69 சு.

இ - ள் அவ்வரசன் குருவின்சந்நிதானத்து நெடுநாளிருந்து மோக்ஷவித்தையைக்கற்றுணர்ந்து, அகத்தவம் புறத்தவமெனப்படும் இருவகைத்தவங்களையுஞ்செய்துமுடித்து, நிர்யாணகாலத்திற் சமாதி முறைப்படி சரீரத்தைக்களைந்தொழித்துவிட்டு மூன்றாவதுசொர்க்கத்துத் தேவனாயினன் என்பதாம்.

புதிய அச்சுப்புத்தகத்தில், விதியினின்றுதிகோண்டான், வனசனற்குழாங்களில் எனப் பாடங்கொண்டு, "தவநெறியில் இவன் பன்னாள் வழுவாதுநின்று எண்குணனைத்துதிசெய்து பூதவுடலை இம்மண்ணிடை நீத்து விண்ணுலகிற் றேவர்குழாங்களில் தலைமைபெற்றுத் தேவமடந்தையர்களதுகுழுவிற் களிகொண்டுவிளங்கினன்" என்றுளது. நிற்க, வனசனற்குழாம், தாமரையிற்பிறந்த பிரமனதுபதம்பெற்ற நல்ல

டட்டம்; அனசனர்குழாம் எனப் பாடபேதங்கொள்ளின், மனிதர் 'பால அசனமுட்கொள்ளாத தேவர்களதுகூட்டம்" என அரும்பத புரையென்ற தலைப்பின்கீழ்க் காட்டப்பட்டுளது.

(9) "காளைதருகல்யாணமித்திரனெனும்பே
ரொளியடுதிறல்வணிகனரசனுயிரனையன்
கேளொருவன்வந்திடைபுகுந்தரசகெட்டேன்
வாளுருவுகின்றதுவென்மாதவன்முனென்றான்" 4—41.

இச்செய்யுளில், கல்யாணமித்திரனெனும்வணிகன் அரசன துயிர்த்தோழனெனக்கண்டிருக்க, அச்சுப்புத்தகத்தில் "அம்முனிவர னின்மித்திரனும் ஜினதருமபரிபாலகனுமாகிய கலியாணமித்திரனெனப் பெயர்கொண்ட வணிகசசிரேட்டி" என்று கண்டுளது. உயிரனைய னென்பது அச்சுப்பிரதியிற்கண்டபாடம்.

(10) "மாசின்மாமணிமேனியின்வாசமோரோசனைமணநாறத்
தேசொரோசனைதிளைத்திடமுளைத்தெழுதினகரனனையார்கள்
ஆசிலெண்குணனவதியொடமைந்தனரலைகடலளவெல்லாம்
ஏசில்வானுலகிணையிலின்பத்தினிலிசைந்துடனியல்கின்றார். IV. 100

இ-ள் அபயருசியும் அபயமதியும் ஓரோசனைதூரம் நறுமண மும் இளஞ்சூரியனையொத்துத் திகழொளியும்வீசும் நிர்மல திவ்ய தேகத்தோடு ஈசாநகற்பத்திற்சென்று, முற்பிறப்புக்களில்நிகழ்ந் தனவாம் சங்கதிகளையெல்லாம்நினைவுகொண்டு எண்குணனதுதிரு வறத்தினில் மாறாதமனத்தினராய், அச்சொர்க்கத்து நீண்ட ஆயுளள வாகிய (இரண்டு) கடற்காலவளவும் இணையிலாதவின்பத்தினை இடை யறாதுநுகர்ந்து மகிழ்வுற்றுவாழ்கின்றனர் என்பதாம்.

அவதி (அவதி:) அவதிஞ்ஞானம்; (அல்லது) அவதானம். "அவதிர்ஹ்யவதாநே ஸ்யாத் ஸீமநி காலே பிலே ஞானபேதேச" மேதினீ கோசம். மேலேயுள்ளசெய்யுள் அடியில்வரும் வடமொழியசோதர காவியச் சுலோகத்தைத்தழுவியே எழுதப்பட்டதாகும்.

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"

IV. 71.

([illegible] "[illegible]")

இ-ள் தேவமகளிர்காதலித்து இளமுறுவல்கொண்டுநோக்க, இளஞ்சூரியனதுதிகழொளியைக்கொண்ட திவ்யதேகத்தையுடையராய்த் தாங்கற்கரிய கடியபெருந்துன்பங்கள்நிறைந்த பிறவிக்கடலினின்றுவெளியேற்றும் அருகக்கடவுளதுதிருவடிகளில் மாறுதநினைப்புடையராய், (அபயருசியும் அபயமதியுமாகிய) அவரிருவரும் இமயவருலகத்திலிருந்து இணையில்லாத பாமசுகத்தை அனுபவித்து மகிழ்வுற்றுவாழ்கின்றனர் என்பதாம்.

இவ்வாறிருக்க, அச்சுப்பிரதியில் மேலேயுள்ள தமிழ்ச்செய்யுளின்பொருள் கீழ்வருமாறுளது.

"இவர்களது திவ்யதேகத்தின் மணம் ஒருயோசனைதூரம் வீசியது. சரீரகாந்தியும் ஒருயோசனைதூரம் எட்டியது. உதித்தெழும் கதிரவன்போன்றுவிளங்கும் பதம்பெற்றமுனிவர்கள்பலரோடு இணையில்லாதபேரின்பநிலயத் திவர்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்"

(தொடரும்)

T. S. குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரி.

ஆங்கிலத் தமிழ்ப்பரீக்ஷைத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு

மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தார் 1915-ம் ௵ மார்ச்சு ௴
6-ம் தேதியில் நடாத்திய ஆங்கிலகலாசாலைத்
தமிழ்ப்பரீக்ஷைகளிற் றேறிப் பரிசும் யோக்
கியதாபத்திரமும்பெறும் மாணாக்கர்களின் விவரம்.

யப். ஏ. பரீக்ஷை.

I-வது வகுப்பு.

தொடர்ச்சி எண். ரிஜிஸ்டர் எண்.

1. 30. V. S. அருணாசலம், ஸ்காட்கிறிஸ்தவ காலேஜ், நாகர் [கோயில்.

(முதற்பரிசு ரூ 40 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.)

2. 8. A. விஸ்வநாதன், S.P.G. காலேஜ், திருச்சிறாப்பள்ளி.

(இரண்டாவது பரிசு ரூ 35.)

3. 22. P. தியாகராஜன், ஸெண்ட் ஜோசப் காலேஜ் திருச்சி [றாப்பள்ளி.

(மூன்றாவது பரிசு ரூ 30.)

II-வது வகுப்பு.

1. 7. E. S. வரதராஜன், S. P. G. காலேஜ், திருச்சிறாப் [பள்ளி.

2. 16. K. M. தங்கபெருமாள் பிள்ளை. ௸ ௸

3. 11. V. ஆசிர்வாதம், ௸ ௸

4. 37. M. V. வேதாந்ததேசிகன், பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார் [குடி.

5. 6. B. A. சுப்பிரமணியன், S.P.G. காலேஜ், திருச்சிறுப்
[பள்ளி.

6. 12. A. S. இராமச்சந்திரன், ஷை ஷை

7. 36. V. இராமசாமி, வெஸ்லிகாலேஜ், ராயப்பேட்டை,
[சென்னை.

8. 14. N. சுப்பராயன், S.P.G. காலேஜ், திருச்சிறுப்பள்ளி.

9. 26. S. ஐம்புநாதன், ஸெண்ட்ஜோசப் காலேஜ் திருச்சிறுப்
[பள்ளி.

10. 5. N. சுவாமிநாதன், S. P. G. காலேஜ், திருச்சிறுப்
[பள்ளி.

11. 17. P. S. அலாவுதீன், ஷை ஷை

12. 15. K. P. நாராயணசாமி, ஷை ஷை

மெற்றிக்குலேஷன்.

I-வது வகுப்பு.

1. 98B. T. P. பழனியப்பன், நாஷனல்ஹைஸ்கூல், திருச்சி
[றுப்பள்ளி.

(முதற்பரிசு ரூ 30. வெள்ளிப்பதக்கமும், மீதம் ரூபாவும்.)

2. 329. S. வையாபுரி, பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார்குடி.

(இரண்டாவது பரிசு ரூ 25.)

3. 203. S. P. இப்ராஹிம், ஸெண்ட்மிக்கேல்ஸ் ஹைஸ்கூல்,
[கோயம்புத்தூர்

(மூன்றாவது பரிசு ரூ. 20.)

4. 245. T. B. நடராஜபிள்ளை. வூரீஸ்காலேஜ், வேலூர்.

(நான்காவது பரிசு ரூ. 15.)

II-வது வகுப்பு.

1. 226. M. N. சாம்பமூர்த்தி, கலியாணசுந்தரம், ஹைஸ்கூல்,
[தஞ்சாவூர்.

2. 161. A. தோரா அன்னம்மாள். (பெண்)மஹாராஜாஸ் பெண் [பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.

3. 96. M. கோவிந்தராஜன், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி [ராப்பள்ளி.

4. 297. V. A. தியாகராஜன், S. P. G. ஹைஸ்கூல் Vepery [சென்னை.

5. 202. K. M. சுந்தரமூர்த்தி, ஸெண்ட்மிக்கேல்ஸ் ஹைஸ்கூல், [கோயம்புத்தூர்.

6. 160. J. பத்மினி (பெண்) மஹாராஜாஸ் பெண்பாடசாலை, [திருவனந்தபுரம்.

7. 154. K. S. வெங்கடசுப்பிரமணியன், ஹைஸ்கூல், பத்த- [மடை

8. 208. S. அண்ணாமலை. ஸெண்ட்ஜோசப் ஸெக்கண்டரி ஸகூல் [கடலூர்.

9. 326. G. இராஜகோபாலபிள்ளை, போர்டு ஹைஸ்கூல், திரு [வாரூர்.

10. 174. C. அருணாசலமுதலி, முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.

11. 170. R. V. நரசிம்மன், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.

12. 159. S. சுப்பையயன், ஸ்காட்ஸ்கிறிஸ்தவகாலேஜ், நாகர்கோ [யில்,

13. 303. G. C. தேவதாசன் S. P. G. ஹைஸ்கூல், Vepery. [சென்னை.

14. 330. K. இராஜகோபாலன், பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார்குடி.

15. 175. S. M. ஆமத்ஷரீப்சாஹிப், முனிசிபல்காலேஜ், சேலம்.

16. 282. A. நாராயணசாமி, முத்தியால்பேட்டை ஹைஸ்கூல், [சென்னை.

17. 138. V. ஸ்ரீநிவாஸன், St. Francis Xavier's High School [Palamcottah.

18. 227. V. மஹாலிங்கம், கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சா [வூர்.

19. 124. M. V. சுப்பிரமணியன், C.M.S. காலேஜ், திருநெல் [வேலி.

20. 247. A. R. மாணிக்கமுதலியார் வூரீஸ்காலேஜ், வேலூர்.

21. 158. S. ஞானசிகாமணி, ஸ்காட்கிறிஸ்தவ காலேஜ், நாகர் [கோயில்.

22. 277. R. கோபாலன், முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல், [சென்னை.

23. 332. S. P. சாம்பசிவன், பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார்குடி.

24. 356. V. P. கோபாலகிருஷ்ணையர், பச்சையப்பாஸ் ஹை [ஸ்கூல், காஞ்சீபுரம்.

25. 179. G. K. கிருஷ்ணமூர்த்தி, டையமண்ட் ஜூபிலி ஹை [ஸ்கூல், கோபிச்செட்டிப்பாளையம்.

26. 181. P. இராமசாமி, ஷை ஷை

27. 275. V. நாகேஸ்வரன், முத்தியாலுபேட்டை ஹைஸ்கூல், [சென்னை.

28. 339. V. நடேசன், பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார்குடி.

29. 114. A. இராமச்சந்திரன், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.

30. 167. S. அய்யாசாமி நாயுடு, முனிசிபல்காலேஜ், சேலம்.

31. 325. C. இராஜபாத உடையார், போர்டுஹைஹஸ்கூல், திருவா [ரூர்.

32. 100. K. கலியாணசுந்தரம், விக்டோரியா ஹைஸ்கூல் பாப [நாசம்.

33. 110. A. நாரும்பூநாதன் C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.

34. 136. R. செல்லையா, St. Francis Xavier's High School, [Palamcottah.

35. 205. T. M. இரத்தினவேல் L. M. H. School. ஈரோடு.

36. 207. S. மீனாக்ஷிசுந்தரம், ஷை ஷை

37. 213. K. S. இராமச்சந்திரன் மஹாராஜாஸ் காலேஜ் புதுக் [கோட்டை.

38. 218. R. அம்பாசங்கரராவ், ஷை ஷை

39. 223. R. நாராயணசாமிராவ, ஷை ஷை

40. 255. P. C. கிருஷ்ணசாமி. ஊரீஸ் காலேஜ், வேலூர்.

41. 142. S. மரியஆரோககியம, St, Francis Xavier's High [School, Palamcottah

42. 237. K. நடேசன், முனிசிபல்ஹைஸ்கூல், வாலாஜாநகர், (Walajapet.)

43. 253. S. K. நாகேஸ்வரையர், ஊரீஸ்காலேஜ், வேலூர்.

44. 276. M. N. கலியாணசுந்தரம், முத்தியாலுப்பேட்டை [ஹைஸ்கூல், சென்னை.

45. 279. N. R. கேசவன், ஷை ஷை

46. 165. ஹெலெனதேவரம் (பெண்) மஹாராஜாஸ் பெண் [பாடசாலை, திருவனந்தபுரம்.

47. 172. N. வெங்கிடகிருஷ்ணன், முனிசிபல்காலேஜ், சேலம்.

48. 211. T. V. விஸ்வேஸ்வரன், மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக் [கோட்டை.

49. 246. D. S. நேசமணி, ஊரீஸ் காலேஜ், வேலூர்.

50. 169. C. பாலகிருஷ்ணநாயுடு, முனிசிபல் காலேஜ்,சேலம்.

51. 274. தும்பவனம் துரைச்சாமி, முத்தியாலுப்பேட்டை [ஹைஸ்கூல், சென்னை.

52. 321. V. இராதாகிருஷணன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாய [வரம்.

53. 65. S. பழனிச்சாமி, A. M. H. School, பசுமலை.

54. 103. S. வைத்தியநாதன், விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், பாப [நாசம்.

55. 273. K S. வெங்கடேசையர், ஸ்ரீமகன்த்ஸ் ஹைஸ்கூல், [வேலூர்.

56. 48. S. சோமசுந்தரம், ராஜாஸ் ஹைஸ்கூல், சிவகெங்கை.

57. 90. C. சண்ணபிரான், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சிறாப் [பள்ளி.

58. 91. S. இராஜகோபாலன், ௸ ௸

59. 148. S. அண்ணாஜிராவ், ஹைஸ்கூல், பத்தமடை

60. 150 S. வெங்கடாஜலம், ௸ ௸

61. 144. M. இராமசாமி, St.Francis Xavier' sHigh School, [Palamcottah.

62. 217. S. சிவசுப்பிரமணியன், மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக் [கோட்டை.

63. 235. S. சுப்பிரமணியன், ஹிந்து ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லி [புத்தூர்.

64. 248. N. சீதாராமையா, வூரீஸ் காலேஜ் வேலூர்.

65. 308. C. D. துரைச்சாமி, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாய [வரம்.

66. 59. K. வரதன், Rajah's Edward VII. Memorial [High School, எட்டையாபுரம்.

67. 164. ஜெஸ்ஸிடேவிட் (பெண்) மஹாராஜாஸ் பெண்பாட சாலை, திருவனந்தபுரம்.

68. 166. R. மனோன்மணி (பெண்) ௸ ௸

69. 219. K. சபாபதி, மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக்கோட்டை.

70. 355. T. M. கோபாலகிருஷ்ணன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், [மன்னார்குடி.

71. 126. M. தாவீத், C. M. S. H. S. Palamcottah.

72. 139. G. முத்தையா, St. Francis Xavier's High School, [Palamcottah.

73. 267. P. V. ஸ்ரீநிவாஸராகவன், ஸ்ரீமகன்தஸ் ஹைஸ்கூல் [வேலூர்.
74. 338. N. ஸ்ரீநிவாசன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.
75. 79. N. பைரவன், மதுரைக்காலேஜ், மதுரை.
76. 155. S. யேசுபக்தன், ஸ்காட் கிறிஸ்தவகாலேஜ், நாகர் [கோவில்.
77. 215. C. H. சுப்பிரமணியன் மஹாராஜாஸ் காலேஜ், புதுக் [கோட்டை.
78. 125. L. தேவதாசன், C.M.S. ஹைஸ்கூல், Palamcottah.
79. 201. K. இராஜாராம்,ஸெண்ட்மிக்கேல்ஸ் ஹைஸ்கூல், கோய [ம்புத்தூர்.
80. 127. J. சாமுவேல் ஸிரில், C. M. S. ஹைஸ்கூல் Palam- [cottah.
81. 140. C. N. சுப்பராயன், St. Francis Xavier's High [School, Palamcottah.
82. 206. S. மொசுவண்ணன், L.M. H. School, ஈரோடு.
83. 305. K. இராமநாதன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
84. 86. S. சிங்காரம், போர்டு ஹைஸ்கூல், குளித்தலை.
85. 141. S. பிச்சையா, St. Francis Xavier's High School [Palamcottah.
86. 163. S. ரோஸ் அம்மாள் (பெண்)மஹாராஜாஸ் பெண்பாட [சாலை, திருவனந்தபுரம்.
87. 200. N. பாலசுப்பிரமணியன், ஸெண்ட்மிக்கேல்ஸ் ஹைஸ [்கூல், கோயம்புத்தூர்.
88. 278. S. வரதாச்சாரி, முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல், [சென்னை.
89. 62. M. திவாகரன், Rajah's Edward VII. Memorial [High School, எட்டையாபுரம்.
90. 63. T. ஆல்பர்ட், A. M. H. School, பசுமலை.
91. 171. K. வெங்கடரமணன், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
92. 244. S. சிங்காரம், வூரீஸ் காலேஜ், வேலூர்.
93. 327. K. சுந்தரம்பிள்ளை, போர்டு ஹைஸ்கூல், திருவாரூர்.

94. 64. S. ஜான்தேவசகாயம், A. M. H School, பசுமலை.
95. 98A. A. V. இராஜகோபாலன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், திருச்
[சிறுப்பள்ளி.
96. 229. S. சோமசுந்தரம், கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்
[சாவூர்.
97. 289. J. M. பொன்னம்பலம்பிள்ளை, ஹிந்து தியாலாஜிகல்
[ஹைஸ்கூல், சென்னை.
98. 95. M. இராமச்சந்திரன், S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சி
[றுப்பள்ளி.
99. 152. N. சாமுவேல், ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
100. 156. D. ஜாஷுவா, ஸ்காட்கிறிஸ்தவகாலேஜ், நாகர்கோயில்.
101. 194. U. S. நாராயணன், போர்டு ஹைஸ்கூல், உடுமலைப்
[பேட்டை.
102. 250. C. V. ஸ்ரீநிவாஸன், வூரீஸ்காலேஜ், வேலூர்.
103. 319. S. ராஜம், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
104. 42. S. செல்லம், A. M. H. School, பசுமலை.
105. 80. N. S. மீனாக்ஷிசுந்தரம், மதுரைக்காலேஜ், மதுரை.
106. 93. K. சுந்தரம, S. P. G. ஹைஸ்கூல், திருச்சிறுப்பள்ளி.
107. 115. V. தேசிகன், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
108. 133. V. விஸ்வநாதன், C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
109. 242. V. அப்புராவ், போர்டு ஹைஸ்கூல், சிததூர்.
110. 348. T. S. விஜேந்திரராவ், நாஷனல்ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
111. 230. A. குப்புசாமி, கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல்,
[தஞ்சாவூர்.
112. 287. S. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார், ஹிந்துதியாலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்
[சென்னை.
113. 291. S. ராஜரத்னம், St. Gabriel'sHigh School, சென்னை.

B. இராஜராஜேஸ்வர சேதுபதி,
அக்கிராசனாதிபதி,
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கங.] ராக்ஷஸ௵ வைகாசி௴ [பகுதி-எ.

Vol. XIII. May—June, 1915. No. 7.

ஜீவ்யசரிதைகள்.

நூல்களின் பலபாகுபாடுகளுள், 'ஜீவ்யசரிதை' ஒன்று. ஒரு பெரியோரது பிறப்பு, வளர்ப்பு, படிப்பு, செயல்கள், குணாதிசயம் இவைகளை விரிவாய் எடுத்துரைக்கும் நூல் ஜீவ்யசரிதையாகும். ஆங்கிலத்தில் இம்மாதிரி நூல்கள் பல உள. அவைகள் விரிவாக இருப்பதுடன் வசனநடையிலேயே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழிலும் பெரியோர்கள் சரிதை எழுதப்படாமலில்லை. பெரிய புராணத்தில் நாயன்மார்களது அடிமைத்திறம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. முற்காலத்துவேந்தர்கள், குறுநிலமன்னர்கள் முதலியோரது ஈகை, வீரம் இவைகளைப்புகழ்ந்து பல தனிப்பாடல்களும் பிரபந்தங்களும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. முருகதாசசுவாமிகள் இயற்றிய புலவர்புராணம் என்னும் நூலும் ஜீவ்யசரிதை என்னும் பாகுபாட்டில் அடங்கியதாகவே கொள்ளவேண்டும். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள ஜீவ்யசரிதைகளுக்கும் இதுவரை தமிழில்வெளிவந்திருக்கும் ஜீவ்யசரிதைகளுக்கும் பலவித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன.

ஒவ்வொருதேசத்திலும் பலதுறைகளிலும்புகழ்பெற்ற பெரியோர்கள்பலர் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களதுஜீவ்யசரிதைகளைப்படிப்பதே அத்தேசத்தார்க்குத் தேசாபிமானம்பெருகுவதற்கு ஒரு சிறந்த துணைக்கருவியாக இருக்கிறது. அன்றியும் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வாழ்நாளைத் தமக்கும் தம்தேசத்திற்கும் மேன்மையுண்டாகும்படி நன்குகழிக்கவேண்டும் என்னும் உணர்வைப் பெரியோரதுசரிதைகள் பலப்படுத்துகின்றன. அவ்வுணர்வால், தம்வாழ்நாளை நன்குசெலுத்துவதற்கும் இவைகளே இன்றியமையாத உதவிபுரிகின்றன. அன்றியும்,

பிற்காலத்தில் ஒருநாட்டின்சரித்திரம் ஆராய்ந்து எழுதப்படும்போது அந்நாட்டில்வாழ்ந்தபெரியோரதுசரிதைகள் சரித்திரஆராய்ச்சிக்குப் பெரியதுணையாகின்றன.

தமிழில் நூல்களியற்றவேண்டுமென்ற சிறந்தஆசையுள்ள தமிழபிமானிகள்பலர் இக்காலத்திற் கட்டுக்கதைகளையே எழுதிவருகிறார்கள்: அவைகளிற் கதாநாயகர்கள் நற்குணசீலர்கள் என்றும், அதனால் அக்கதைகளைப்படிப்பதிற் பலநீதிகளைத்தெரிந்துகொள்ளக்கூடும் என்றும் முகவுரைகள்தீட்டிக் கற்பனையிலன்றி உண்மையில்நிகழக்கூடாதசம்பவங்களைக்கற்பித்து நூற்றுக்கணக்காக "நாவல்" களை வெளியிட்டுவருகிறார்கள். நமதுநாட்டில்வசித்தவரும் வசிப்பவருமான பெரியோர்களது சரிதைகளை எழுதிவெளியிட்டால், கற்பனைக்கதைகளைக்காட்டிலும், அவைகள் தமிழருக்குந்தமிழ்மொழிக்கும் பலமடங்கு மேலானபயனை உதவுமென்பது, இதைப்பற்றிச சற்று ஆராய்பவர் எவர்க்கும் இனிது விளங்கும்.

இக்காலத்திற் பலரும்படித்தறியக்கூடியது வசனநடையே. ஆதலால் ஜீவ்யசரிதைகள் வசனநடையிலேயே எழுதப்படவேண்டும். மேலும் ஒருவரதுவாழ்நாளில்நிகழ்ந்தவற்றை விரித்தெழுதுவதற்கு வசனநடையே ஏற்றதாகவும் இருக்கிறது. பெரியபுராணம்போன்ற நூல்களில் அற்புதங்கள்பல விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் அவைகளுக்குச் செய்யுள்நடை ஏற்றதாகும். ஒருவனதுசெயல் ஒன்றையே கூறும் தனிப்பாடல்களும் செய்யுள்நடையிலமைந்தது பொருத்தமுடைத்தே. இக்காலத்தில் விரிவாக எழுதவேண்டியசரிதைகளில் அற்புதங்களைவரைவது நினைக்கவுங்கூடாதது. ஆகவே, இக்காலத்திற் கற்றாரினும் சிலரேசெய்யுள்நடைநூல்களைப்படித்தறியக்கூடியவர்களாக இருப்பதுபற்றியும், இக்காலத்துச்சரித்திரங்கள் விரிவாக இருக்கவேண்டியதுபற்றியும், இந்நூல்களில் அற்புதங்களைவிடவேண்டியதுபற்றியும் ஜீவ்யசரிதைகள் வசனநடையிலேயே இயற்றப்படவேண்டியனவாயிருக்கின்றன.

மனிதர்கள் பலதுறைகளில் முயன்றுவருவதால் ஒருவருக்கு ஏதாவது ஒருவிஷயத்தில்மட்டுமே மேம்பாடு ஏற்படக்கூடும். சிலர் பல விஷயங்களில் மேம்பாடுபெறவுங்கூடும். முற்காலத்திற் பெரும்பான்மை

தெய்வபக்தியிற்சிறந்தவர்களைப்பற்றிமட்டுமே நூல்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஒருகுறையே. தமிழ்நாட்டிற் சிறந்தபோர்வீரர்களும், இராஜ்யதந்திரிகளும், கொடையாளிகளும் அநேகர் இருந்திருந்தும் அவர்களைப்பற்றி நமக்கு ஒன்றுந்தெரியாமலிருக்கிறது. சிலகாலத்திற்குமுன் நமதுநாட்டிலிருந்த உயர்ந்தகொடையாளியான பச்சையப்ப முதலியாரைப்பற்றிக்கூட நாம் விவரமாய்த்தெரிந்துகொள்ளமார்க்கமில்லை. இக்குறையை இனியாவதுநீக்கிப் பலதுறைகளிலும் மேன்மையெய்தும் பெரியோரதுசரித்திரங்களை எழுதி, இக்காலத்தவரும் பிற்காலத்தவரும் பெரியோர்களதுநடத்தையைக்கைப்பற்றத்துணைபுரிவது தமிழர்களதுகடன்.

சிலர் இதற்கு ஆக்ஷேபிக்கக்கூடும். "நர கவனம்" "நரக வனம்" என்னும் முதுமொழியைக்கவனியாமல் மனிதர்களைப்பற்றி எப்படி எழுதுவது என்று சங்கிக்கக்கூடும். கடவுளடியார்களைப்பற்றியெழுதுவது கடவுளைப்பற்றியெழுதுவதுபோலாதலால் அடியார்களைப்பற்றி மட்டும் எழுதலாமேயன்றி மற்றமானிடரைப்பற்றியெழுதுவது செய்யக்கூடாதகாரியமென்று சிலர் சொல்லக்கூடும். இதைச் சிறிது ஆராய்வோம். "எந்த இடத்தில் மேம்பாடுகாணப்பட்டாலும் அது என் தேஜஸ்ஸிலிருந்து உண்டாகிறது" என்று பகவானேதிருவாய்மலர்ந்தருளவில்லையா? போர்ச்சேவகனதுவீரத்திலும, புலவனதுசொல்நயத்திலும், கொடையாளியினது தன்னயம்மறந்த மனப்பான்மையிலும், இராஜ்யதந்திரியினது கூர்ந்தஅறிவிலும இறைவனதுஆற்றல் விளங்கவில்லையா? அவைகளைப்புகழ்வது அவனதுதிருவிளையாடலைப்போற்றுவதல்லவா? ஒன்றுமட்டுங் கவனிக்கவேண்டியதுண்டு. ஒருவனிடம் கைம்மாறுகருதி அவனைப்புகழ்வதை முழுதும ஒழிக்கவேண்டும். அப்படிக் கைம்மாறுகருதி ஒருவனைப்பற்றியெழுதுவது உண்மையான ஜீவ்ய சரிதையாகாது. முற்காலத்தில் வறுமையுற்றபுலவர்சிலர் தமது குறையைநீக்கக்கருதிச் சீமான்களைப்பாடியிருக்கிறார்கள். இது வறுமையின்கொடுமையால்நேர்ந்ததேயன்றி வேறல்ல. அவ்விதம்போற்றுவதைநோக்கியே "நர கவனம்" "நரக வனம்"என்றவசனமும் உபயோகிக்கப்பட்டது. அப்படியன்றிக் குணத்தை எடுத்துக்காட்டுவதையே கருத்திற்கொண்டு அக்குணம்பூண்டவரதுசரிதையையெழுதுவது தேசத்திற்கும் பாஷைக்கும் பயனுள்ளதே.

ஜீவியசரிதைகளை விரிவாகவே எழுதவேண்டும். பெரியாரொருவர் இவ்வித விசேஷச்செய்கைசெய்திருக்கிறாரென்பதுமட்டுந்தெரிந்தால் அச்செய்கையின்மேன்மை நன்றாய் மனதிற்பதிவதில்லை. அவரது பிறப்பு, வளர்ப்புமுதலியவையெல்லாம் விரிவாயெழுதப்பட்டிருந்தால் அவரது சரித்திரத்தைப்படிப்பவர்க்குப் பற்றுதலுண்டாகி அவரது செய்கைகளின்சிறப்பும் படிப்பவர்மனதில் நன்குபதிகிறது. அவரைப்போல நாமும்நடக்க முயற்சிசெய்யவேண்டுமென்ற ஆவலும் உண்டாகிறது. பிற்காலத்தவருக்கு அப்பெரியாரது மேன்மைவிளங்குவதுமட்டுமன்றிச் சரித்திரஆராய்ச்சிக்கும் உற்றதுணையாகிறது.

நூல்கள்மூலமாய்ப்பாராட்டத்தக்கபெரியார் இக்காலத்தில் யாராவது இருக்கிறார்களா என்று ஐயங்கொள்ளவேண்டியதில்லை. குறையொன்றுமில்லாதவர்மாத்திரமே பெரியோரென்றுகொள்வது தவறு. ஒருகுறையுமின்றியிருப்பது மானிடர்க்கு அரிது. ஒருவர் ஏதாவது ஒருதுறையிற்சிறப்புவாய்ந்தவரானால் அவரைப்பாராட்டி அவர்சரித்திரத்தையெழுதுவது தகுந்ததே. இந்நாட்டில் இக்காலத்திலும் உயர்ந்த சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும், தேசாபிமானிகளும், பண்டிதர்களும், கொடையாளிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களதுசரித்திரங்களையெழுதுவது நல்லமுயற்சியாகும்.

ஆகவே, ஜீவியசரிதங்கள் எந்நாட்டிலும் எம்மொழியிலும் ஒரு முக்கிய இலக்கியப்பாகுபாடாதலாலும், தமிழில் இவை அதிகமாய் இதுவரை எழுதப்படாமலிருப்பதாலும், தமிழர் தமிழ்நாட்டுப்பெரியோர்களது ஜீவியசரிதங்களையெழுதுவது தமதுகடமையெனக்கொள்ள வேண்டும். அச்சரிதங்கள் வசனநடையில் விரிவாக எழுதப்படவேண்டும்.

ஸ்ரீ. ஏ. சுந்தரமையர், பி.ஏ., பி.எல்.

நூலாசிரியர்சிஷ்டாசாரம்.

ஒருவர் நூலின்கண்ணேயுள்ளகொள்கைகளையும, அக்கொள்கைகளைக்கூறும்வசனங்களையும, மற்றொருவர் தமது நூலின்கண்ணே வேண்டுமிடந்தோறும அநுவதித்துமொழிதல மரபாம. அங்ஙனங் கூறும்போது நூலாசிரியர்பெயரையாயினும நூற்பெயரையாயினும கூறுதொழியார்.

ஓராசிரியாகொள்கைகளை ஒருவர் அநுவதிக்கும்போது அவர் உரைத்தபடியே யுரைப்பா. மொழிகளை மாற்றியுங் கூட்டியுங் குறைத்தது முரையார்.

"முன்னோர்மொழிபொருளேயன்றியவர்மொழியும்
பொன்னேபோற்போற்றுவம்.......... ...."

என்றார் நன்னூற்பாயிரமுடையாரும. இஙஙனஞ்செய்தலே நூலாசிரியர்சிஷ்டாசாரமாம். ஓராசிரியாகொள்கையையும் வாக்கையும் மற்றொருவர்கவர்ந்து தமது நூலகததேபுகுததித தமதாகப்பாவித்தல் சோரப்புலமையாம். அங்ஙனமாகாதுகாக்குநோககமே நூலாசிரியர்க்கு இச்சிஷ்டாசாரம வகுககப்பட்டதாம.

இசசிஷ்டாசாரம தமிழ்நூலாசிரியரிடததுமாததிரமன்று, உலகத்தில எபபாஷைபபுலவரிடதது முளதேயாம. அங்கிலேயநூலாசிரியர் பிறர்கொள்கைகளை எடுததுக்கூறும்போது அவர்பெயர் நூற்பெயர் களையு முடன்கூறுவதோடமையாது முகமனுரையுங் கூறுவர். இங்ஙனங்கூறும்வழக்கம செநதமிழ்ததொல்லாசிரியரிடததும் பெரிதாக வுண்டு.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் தாஞ்செய்தருளியநெஞ்சுவிடுதூதிலே,

"உன்னையொழியவுறவில்லையென்னுமது
தன்னையறிவைத்தனியறிவை—முன்னந்
தலைப்பட்டார்தீரத்துறந்தார்மயங்கி
வலைப்பட்டார்மற்றையவரென்னு—நிலைத்தமிழின்
றெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவருரைத்த
மெய்வைத்தசொல்லைவிரும்பாம—லைவர்க்கு
மாவதுவேசெய்தங்கவர்வழியைத்தப்பாமல்..........."

எனத் "தலைப்பட்டார்" என்னுந்திருக்குறளை எடுத்தாண்டருளிய இடத்து வள்ளுவருக்கும் அவர்வாக்கினுக்கும் சாத்திய சிறப்புமொழிகள் இங்கே நோக்கத்தக்கன.

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கே. ஜி. சேஷையரவர்கள் ஆநந்த௵ புரட்டாசி மாசத்துச செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையிலெழுதிய "மாணிக்கவாசகர்கால ஆராய்ச்சி" என்னும் அற்புதோத்தமவிஷயத்தை வாசித்துச்சென்றேன். அப்போது அவ்விஷயத்தில் எனதுகொள்கையும் எனதுவசனமுமாகிய சிலபகுதிகள் விரவியிருக்கக்கண்டேன். ஐயரவர்கள் அப்பகுதிகளைச் சென்னை ஸ்ரீமான் பி. இராமநாதனவர்கள்செய்த இருபதாநூற்றாண்டுத் தமிழ்ப்பெயரகராதியிலிருந்தெடுத்ததாகக்கூறி, அவற்றை அந்த இராமநாதனவர்கள்கருத்தென்றும் வாக்கென்றுங் கொண்டார்கள். அப்பகுதிகள்வருமாறு:—

"இவர்காலம் நாலாயிரம்வருஷங்களுக்குமுன்னுள்ளதென்பது நன்குதுணியப்படும் என்று சென்னை ஸ்ரீமான் பி. இராமநாதனவர்கள் தாமியற்றிய The 20th Century Tamil Dictionary என்ற அருமையான தமிழ்ப்பெயரகராதியில்வரைந்துள்ளார்"

"திருத்தொண்டத்தொகையினுள்ளே எடுத்தோதப்படாமையின் மாணிக்கவாசகர் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்குப்பிற்பட்டவரெனச்சாதிப்பாருஞ் சிலருளர். அஃது அறியாமையின்பாலதாம். அகஸ்தியர், பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் முதலியோரெல்லாம் சிவபத்தியிலும் சிவயோகத்திலுஞ்சிறந்த மெய்யடியார்களாகவும், அவரையெல்லாம் திருத்தொண்டத்தொகையினுட்கூறாமை யாதுகாரணமோ, அதுவே மாணிக்கவாசகரைச்சேர்த்தோதாமைக்குங் காரணமாம்"

"கண்ணப்பர் சண்டேசர்களைத்துதிப்பவர் திருஞானசம்பந்தர் முதலியோரைத்துதிக்காமையாலும், 'சிரிப்பார்களிப்பார்தேனிப்பார்' என்னுந் திருவாசகத்திலே தேனித்தலென்னுஞ்சொல்வழக்கும், உவலை முதலிய அரியசொற்களும் பிற்காலத்துவழக்கின்மையாலும், திருவாசகம் தேவாரத்துக்குமுந்தியதென்பது நன்றாகத்துணியப்படும் என்று ஸ்ரீமான் இராமநாதன்கூறியதுங் கவனிக்கத்தக்கது"

மேலே இராமநாதனவர்கள்கூறியனவாகக்கொண்ட அநுவாதவசனங்களெல்லாம் யான் 1902-ல், அஃதாவது 13 வருஷங்களுக்கு

முன்னே, இயற்றிவெளியிட்ட அபிதானகோசத்தில் மாணிக்கவாசகர் என்னும்விஷயத்தில் என்னால்வரையப்பட்டனவாம். பொருளும் என்னுடையவை. வசனங்களு மென்னுடையனவே. அவை யான் பலநாள்வருந்தி ஆராய்ந்துகண்டபொருள். ஸ்வயாபிப்பிராயம். இவ் விஷயத்தில் முன்னர் எவரும எழுதாத அபிப்பிராயம்.

அங்ஙனமாகவும், சென்னை ஸ்ரீமான் பி. இராமநாதனவர்கள் தாமெழுதிய அகராதியில் இவற்றை இன்னார்வசனமென் றுகூறாது தமதுகூற்றாகப்பாவித்தது சிஷ்டாசாரமாகாதன்றே. ஸ்ரீமான் சேஷையரவர்கள் தாமநுவதித்தமதங்களையும் வசனங்களையும் இன்னார் மதம் இன்னார்கூற்றென வியக்தமாகக்கூறிப்போயினரன்றே. அது வன்றோ சிஷ்டாசாரம.

சிஷ்டாசார மிதுவென்றுகாட்டிச சாமானியரையீடேற்றுதற் குரியராகிய ஸ்ரீமான் பி. இராமநாதனவர்கள் இவ்விஷயத்திற் சாமானி யரைப்போ லிழுக்கியது அற்புதம்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை,

நாவலர்கோட்டம், யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்ரீ:

சுந்தரகாண்டம். (கம்பர்)

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கரு-பகுதி ௪-ல்) கசுஅ-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

இனிவரும் இரண்டுசெய்யுள்களால் உத்தமமானதத்துவத்தையும், வேதாந்தக்குறிப்பையும், மங்களாசாசனமகிமையையும், விசேஷமாக எடுத்துசசொல்லுகிறார்.

"மும்மையாமுலகந்தந்தமுதலவற்குமுதல்வன் றாதாய்ச்
செம்மையாலுயிர்தந்தாய்க்குச்செயலென்னொலெளியதுண்டே
அம்மையாயத்தனுயவப்பனேயருளின்வாழ்வே
இம்மையேமறுமைதானுநல்கினையிசையொடென்றாள்"

மும்மையாமுலகந்தந்த—பதினான்குலகத்தையும், கிருதகம், அகிரு தகம், கிருதாகிருதகம் என்று மூன்றுவகையாகப்பிரித்தபடி எல்லா உலகங்களையும் சிருஷ்டித்த; முதல்வற்கு—சிருஷ்டியால் முதல்வனாகிய

பிரமனுக்கு; முதல்வன்—"முதலாவார் மூவரம்மூவருள்ளும், முதலாவான்மூரிநீர்வண்ணன்" என்னும்படி பரமகாரணபூதனை சாக்ஷாத்பரமாத்மாவினுடைய; தூதாய்—அக்ஞானமடைந்தசேதனர்களை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்யவேண்டியதற்காகப் பரிபூர்ணக்ருபைபெற்ற ஒரு ஆசாரியனாய்; செம்மையால்—நேரானவழியான சரணாகதிதருமத்தின்முறைப்படி; உயிர்தந்தாய்க்கு—என்னை ஈடேற்றி உய்யச்செய்த பரமஉபகாரியும் பரமக்ருபாளுவுமாகியவுனக்கு; செயல் என்னாலெளிய துண்டே—நீசெய்தபேருதவிக்கு நான் செய்யக்கடவதைகம்மாறு யாதொன்றுமில்லையே, அதாவது ஞானவுதயமானபின்பு 'நான்' 'எனது' என்பது இல்லையாதலின் தன்னுடையபாரதந்திரியத்துலங்க இவ்வாறு சேதனன்சொல்லலுற்றான் என்பதாம். அம்மையாய்—பிரியபரையாகிய மாதாவைப்போலும; அத்தனாய—ஹிதபராகியபிதாவைப்போலும்; அப்பனே-அநுக்கிரகஞ்செய்தஆசாரியஸ்வரூபனே! அருளின்வாழ்வே-க்ருபைக்கிருப்பிடமாயுள்ளவனே! இம்மையேமறுமைதானும் இசையொடுநல்கினை—தவயானுபவத்தைக்கொடுத்தருளினாய், அதன்மூலம் புகழையும புண்ணியத்தையும கட்டிக்கொண்டாய்; என்றாள்—என்று சேதனன் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தான். (தவிரவும்,)

"பாழியபணைத்தோள்வீர துணையிலேன்பரிவுதீர்த்த
வாழியர்வள்ளலேயான்மறுவிலாமனத்தேனென்னின்
ஊழியோர்பகலாயோதும்யாண்டெலாமுலகமேழும
ஏழும்வீவுற்றஞான்றுமின்றெனவிருத்தியென்றாள்"

பாழியபணைத்தோள்வீர—"மாணியாம்வேடந்தாங்கிமலரயற்கறிவு மாண்டோர், ஆணியாயுலகுக்கெல்லாமறம்பொருணிறப்புமண்ணல்" என்றபடி பகவத்பாகவதகைங்கர்யசாதனமானபாகுபலமுடையவனே! துணையிலேன்பரிவுதீர்த்த—யாதொரு ஆதாரமுமின்றிக் கடைத்தேறும் வழியற்றுக் கலங்கிக்கிடந்த அடியேனுடையதுக்கத்தையும் அஜ்ஞானத்தையும்நிவர்த்தித்த; வாழியர்வள்ளலே—நித்தியமங்களமானவாழ்வை அன்புடனும் ஆதரவுடனும் அளித்த கருணைக்கடலே! யான்மறுவிலா மனத்தேனென்னின்—நான்பெற்ற உபதேசானந்தரம் நிச்சயஞானம் பூண்டுஅநுக்கிரகம்பெற்று நல்வழிப்பட்டேனாதலால்; ஊழியோர் பகலாயோதும்யாண்டெலாமுலகமேழும் ஏழும்வீவுற்றஞான்று மின்றெனவிருத்தியென்றாள்—நீ பல்லாண்டுபல்லாண்டாய்நீடூழிகாலம் நிலை

பெற்று என்போன்ற இன்னும் அநேகசேதனர்களையும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டும் என்றுசொல்லிச் சேதனன் அதிகவினயத்துடன் மங்களா சாசனம்செய்கிறுன் என்றபடி,

ஆகவே இந்த இரண்டுசெய்யுள்களுக்கும், பிராட்டி பகவானை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து பின்னர் நீ சிரஞ்சீவியாய்வாழுக்கடவாய் என்று அநுமானை ஆசீர்வதித்தாள் என்றது சாமானியக்கருத்தாயினும், வேதாந்தபரமாக, இந்த சேதனன் தன்னுடைய ஈிருதக்ஞதையை வெளிப்படுத்தித்தான்ஆசாரியனுக்குச்செய்யும் கைமமாறுயாதொன்று மில்லையேயென்று மனம்நொந்து தன்னுற்செய்யக்கூடிய "பல்லாண்டு பல்லாண்டு" "இன்னமொருநூற்றுண்டிரும்" என்று பலவிதமாய்ச் சொல்லி மங்களாசாசனம்செய்கிறுன் என்பதும் பொருந்தும்.

ஆதியிலெடுத்துக்கொண்டபடி சேதனனுடையதிலே ஆசாரியதர் மம் இவ்விரண்டுவிஷயங்களுக்கிணங்க உருக்காட்டுபடலம் அறுபத்து மூன்றுவது'மீட்டுமுரை' என்ற செய்யுள்முதல் எழுபத்திரண்டாவது 'பாழியபணைத்தோள்' என்ற செய்யுள்ஈருக பத்துப்பாசுரங்களாலுந் தோன்றும் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து என் சிற்றறிவுக்குப்புலப்படும்மட் டில் இதுகாறும் எடுத்தெழுதினேன். இவ்வளவில் இப்போதைக்கு இது முடிவுபெறும். இதுவரை இதைப்பற்றியெழுதியதன் முக்கியநோக்கம் இந்தவிஷயத்தைக்குறித்துப் பண்டிதர்களிற்பலர் ஆராய்ச்சிசெய்து விவரித்து நன்குவிளக்கல்வேண்டுமென்பதும், இதுபோல இன்னும் மற்றும்செய்யுள்களும் வேதாந்தஸாரத்தைஉள்ளடக்கிக்கொண்டு ஆங் காங்கேதோன்றுமாயின் அவைகளையும் பண்டிதர்கள் ஆராய்ச்சிசெய்து வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்பதுமேயாம். இதுபற்றியே இப்பெரிய விஷயத்தைக்குறித்து எனக்குத்தோன்றியமட்டில் எழுதத்துணிந்ததே யன்றி வேறில்லை,

எம். எஸ். சேஷையங்கார்.

ஸ்ரீ:

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம் வருஷோத்ஸவ மங்களவாழ்த்து.

இது கா. ஸ்ரீ. கோபாலாசாரியரியற்றியது.

கலிவெண்பா.

பூமேவுகூடலின்முன்பூத்ததமிழ்ச்சங்கமெனு
மாமேவுபொய்கையின்வாய்வண்புலவ—ராமேவு
வண்டுகண்மொய்த்துண்டுமகிழத்தமிழ்மணந்தான்
எண்டிசையுஞ்சென்றுயிர்கட்கின்புசெய—எண்டகுந்தென்
பாற்கரைசெய்யாததமிழ்ப்பார்க்கரசாமிக்கபுகழ்ப்
பாற்கரசாமிப்பேர்ப்பகலவனை—நூற்கலையாம
வண்போதொர்போதுமலர்ந்ததமாத்தாண்டன்
விண்போய்மறைந்தெனப்பின்விற்பனர்சொல—பண்பாரும
பாண்டித்துரையாமரிதியினுனின்றிலகிற்
றீண்டவனும்போகவிவண்பின்னே—வேண்டுகுணம்
பூண்டகலைச்**சுப்பிரமணிய**முன்னோன்சேர்ந்
தீண்டொருநாணின்றேகவிப்போது—மாண்டிடுமோ
என்றெவருமுள்கலங்கியேங்கியபோதிப்பார்மீ
தின்றெழுந்ததேயோரிளங்கதிர்தான்—நன்றுலகில்
நாளுஞ்சீராவிந்நளினத்தடமிலக
நீளுந்தன்வண்கரங்கணோர்செலுத்தி—யாளு
மெனவேயுதித்தவினனேபுலவர்
தனமேதனத்தினருஞ்சார்வே—புனன்மேவு
தேசனேதென்செந்தினகரனேசெய்யவட்கு
நேசனேகல்விநிலயமே—தேசுமிகு
தாடுஞ்சபையோரகமலர்மேனின்றுவிளை
யாடுஞ்சரசகுணவன்னமே—நீடொளிசெய்
கற்பகமேலோராங்களிவண்டுசேருமவைக்
கற்பகமேலோங்குமின்பக்கனியே—பற்பலர்க்கு
வேண்டுபயனெல்லாம்விரும்பிமுகமலர்ந்து
தேண்டிவழங்குங்காமதேனுவே—நீண்டபுகழ்ப்

பாடகர்க்கும்பாவலர்க்கும்பண்ணுபரிசினிலம்
பாடகற்றுஞ்சீர்க்கற்பகதருவே—நீடுலகிற்

நல்லாருங்கல்விமிகவல்லாருஞ்செல்வருமஃ
தில்லாரும்போற்றுமெழின்மணியே—சொல்லாருந்

தண்டமிழ்த்தம்பாகுகனிமுதலகைப்பிக்குந்
தண்டமிழ்க்குவாய்த்திடுசிந்தாமணியே—தெண்டிரைசூழ்

பார்விலைகொண்மாமணியேபாற்கரன்றன்கண்மணியே
சீர்மகுடவேந்தர்சிகாமணியே—ஓர்மலைமேற்

சங்கரனார்தங்கிநிலைந்தாங்குதல்போலோர்முனிவன்
தங்கியிருந்தப்பூவைசமன்செய்யப்—பொங்கியெழு

சந்தனமுந்தென்றலுநற்றண்டமிழுந்தான்பிறந்து
வந்துகமழ்மாமலயமாமலையும்—தந்தமுறை

வேறுகாச்சேதுமன்னர்மெய்யொழுக்கநீர்மையுடன்
மாறுவொழுகநின்வையைமாநதியும்—காறுவுங்

கற்பகமுஞ்சொற்கவியுங்காண்டற்கொன்றேயுடைத்தாய்
முற்பகைசெய்தேவாமுதமொன்றே—இற்படைத்திட்

டவாருங்கொளவாருமில்லாதநாடென்னும்
ஓவாவசையினுமபருள்ளொளித்த—ஆவாவப்

பொன்னாடுபோலாதுபொன்னாடுதண்டலைசூழ்ந்
தெந்நாடுங்காணவியையுடைத்தாய்—முன்னாடு

கற்பகங்கணற்கவிகள்காணக்கணக்கின்றி
நற்புலவரேனையவர்நட்பமரச—சொற்சுவைசேர்

முத்தமிழாமின்னமுதமூன்றுங்கொண்டேபலர்க்கும்
எத்தகையவாம்பொருளுமீவதாய்—இத்தரைமேல்

எல்லாருஞ்சேருமிசையுடனேயெல்லாரு
நல்லார்தமிழ்ச்சேதுநன்னாடும்—பல்லார்சொல்

கல்வியறஞ்செல்வமுயர்கைத்தொழில்பல்வர்த்தகமும்
புல்லுமெழின்முகவைப்பொன்னகரும்—எல்லையில்சூழ்

அட்டதிக்கில்வட்டமிட்டரட்டர்மற்றலைக்குரத்தை
எட்டிவைக்கும்வெற்றியிவுளியும்—எட்டாகும்

வாரணமுமொப்பின்றிவையமிசைநடக்குங்
காரெனவோதற்காங்கடகளிறும்—பேரணங்கார்

கண்ணளியுந்தாதார்கடிமலரையூதுமிசைப்
பண்ணளியுமொய்க்குமுல்லைப்பைந்தாரும்—எண்ணுமுயர்

வென்றிகொடைநீதிமெய்விளக்கமூன்றாக
முன்றின்முழங்குமுரசமும்—நன்றாகக்

கல்லார்க்குங்கல்விமிகவல்லார்க்குமற்றுமுள
எல்லார்க்குமபுக்கிலிவனென்றே—சொல்லேறி

நாடியுயர்நதெவர்க்குநல்வரவுகாட்டியழைத்
தாடுபவணவணிகொடியும்—ஓடுநீர்

வெள்ளமும்புள்ளும்விலங்கும்விலைமகளி
ருள்ளமுமோர்பாலொழுகிவரத்—தெள்ளுதிரை

மிக்குலாந்தண்கடல்சூழ்மேதினியெல்லாமளந்து
திக்கெலாஞ்சென்றளக்குஞ்செங்கோலும்—தொக்கொளிசேர்

வேற்படையும்வாட்படையும்விற்படையுநாற்பகுதி
மாற்படையுமுண்டெனினுமன்னுலகை—மேற்படர்சீர்த்

தன்பெயராற்றண்ணளியாற்றூழாநிலையினால்
வன்பகையைமாற்றியிந்தவையகத்தில்—இன்புறவே

வானம்மழைபொழியமண்ணும்வளஞ்சுரக்கத்
தானந்தழைக்கத்தவம்வளர—வானுறுசீர்க்

கற்பமருமாதுகலக்கஞ்சிறிதுமின்றிப்
பற்பலர்கூட்டத்துப்படரவும்—மெய்ப்படைகைக்

கொள்ளுமொருபையலும்வன்கோளரக்கனைச்சீறி
எள்ளிவெற்றியோடேயெதிர்க்கவும்—வெள்ளவுடைப்

பூமகளைநாமகளைப்பூமகளைப்பூதரத்து
மாமகளைக்கையிடத்துவாயிடத்து—மாமுகத்

துள்ளங்கொடுபூவுணர்வாக்கந்தண்ணருளைக்
கொள்ளப்பலர்க்குங்கொடுத்துவக்கும்—வள்ளால்

இரண்யகேர்ப்பயாஜியிரவிகுலமுத்து
வரவிஜயமன்னவர்தம்மன்ன—இருசெவியுங்

கேட்டதுண்டுநின்குணங்கள்கேளிர்சொலக்கண்ணிரண்டும்
வேட்டதுண்டுகாணநினைமேதக்கோய்—நாட்டினிற்
கல்வியறிவொழுக்கங்கற்றுரையாதரித்தல்
சொல்வளன்மெய்யாதிசுபகுணங்கள்—மல்கியசீர்
நல்லார்தங்கட்பைநயப்பரறிவுடையார்
கல்லாரவர்தங்கனமறிய—வல்லாரோ
பொன்னின்பெருமைதனைப்பொன்வினைஞரேயறிவர்
இன்னிசையைவல்லோர்களேயறிவர்—இன்னுங்கேள்
"நற்றாமரைக்கயத்தினல்லன்னஞ்சேர்ந்தாற்போற்
கற்றாரைக்கற்றாரேகாமுறுவர்"—மற்றும்
"அறனறிந்துமூத்தவறிவுடையார்கேண்மை
திறனறிந்துதேர்ந்துகொளல்"மேல்—அறவேவந்
"துற்றநோய்நீக்கியுறாஅமைமுற்காக்கும்
பெற்றியார்ப்பேணிக்கொளல்"பின்னும—பற்றுதற்குச
"செய்ததானுஞ்சென்றுகொளல்வேண்டுஞ்செய்விளைக்கும்
வாய்க்காலனையார்தொடர்"பென்று—வாய்ப்பாகக்
கூறியவான்றோர்வாய்மைக்கோதற்றநற்பொருளைத்
தேறிநின்சேர்க்கைத்திறன்வேண்டி—வீறுபுகழ்ப்
பானுவரப்பார்த்துநிற்கும்பங்கயமுந்தண்ணிலவின்
பான்மதிநோக்குங்குமுதப்பைம்போதும்—வானின்வரு
பைம்புயலைநாடும்பயிருமபடர்வதற்கோர்
கொம்புதனைவேண்டுங்கொடியுமிகும்—அன்புகொளும்
அன்றில்வரப்பார்க்குமணிபெடையுமெல்லியதண்
தென்றல்வரநிற்குநல்லதேமாவும்—நன்றளிக்குந்
தாதாவைநோக்குந்தரித்திரருந்தாங்குநல்ல
மாதாவைநோக்குமகவும்போல்—நீதிசெய்நின்
ஆதரவைநாடியருந்தமிழின்சங்கமிது
'நீதயையாயுன்கைநிழலிலெனைப்—பாதுகா'
என்றேநின்றன்கணெதிர்நின்றுவேண்டலுநன்
றென்றேதலைமையைநீயேற்றிதனை—நன்றாகப்

பாவலரைநாவலரைப்பைந்தமிழின்வாழ்வினின்மிக்
காவலரையாய்ந்தேயழைப்பித்துப்—பூவலயத்
தோங்குமுகவைபிற்கோலோசசுபுகழ்மன்னரெலாந்
தாங்கிவந்தசெய்திதளராமே—வீங்குகலை
வல்லாரைக்கொண்டுவௌ நூறணிபூட்டி
எல்லாருஞ்சிந்தைமகிழ்ந்தேத்தெடுப்பச்—சொல்லுதமி
ழாகுமணங்கினருமைபெருமையெலாம்
நீகையுறுகனிபோனேர்காட்டி—ஓகையுடன்
சீராட்டியெல்லாசசிறப்புமிகவேநன்று
பாராட்டுவாய்தமிழின்பாலகா—போராட்டி
வல்லரக்கர்சசெற்றுலகைவாழ்வித்தவில்லியந்த
நல்லகொற்றச்சீராமநாதனைமுன்—சொல்லெடுத்துத
"தென்சொற்கடந்தான்" எனவுரைத்ததெய்வகவி
தன்சொற்கிணங்கத்தகுபுலமை—பின்சொல்
இராமநாதப்பெயரினோந்தலைக்கொண்டிந்நாள்
இராமநாதப்புரியில்யாங்கள்—பராவவரு
போதமுத்துராமலிங்கபூபாலாபோற்றுநர்தந
தீதவித்தசேதுபதிச்செம்மலே—ஓதுமெய்ச்சீர்த
தென்மதுரையேயிந்தச்செந்தமிழின்சங்கத்தைத்த
தன்மதுரையேநீதனிநடத்து—நன்முறையை
என்னென்றுரைப்போமிராஜராஜேசுரனே
மன்னும்புவிமேன்மனவலியும்—பின்னுநல
சொல்வலியுமெய்வலியுநதூயவறிவின்வலியும்
பல்வகையதாகும்படைவலியுஞ்—செல்வச்
சனவலியுங்கல்விததுணைவலியுஞசான்றோ
ரினவலியுஞ்செல்வத்தினின்பக்—கனவலியும
நன்மனைவிமக்கண்முதனன்மைக்கடுத்தவற்றோ
டிம்மைக்கணுயுள்வலியெல்லாமேய்ந்—தெம்மையுமெந்
தாய்மொழியாஞ்செம்மைத்தமிழ்மொழியையுங்காத்து
நீயுலகின்மேன்மேனன்னேர்மையொடும்—நேயமொடும்
தண்மதியுமொண்கதிருந்தாமுளநாள்வண்மையொடு
மண்மிசையேவாழ்கமகிழ்ந்து.

கா. ஸ்ரீ-கோபாலாசாரியர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்

பதின்மூன்றாம் வருஷோத்சவமங்கலவாழ்த்து.

இது

ஸேதுசமஸ்தானம் மஹாராஜாஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

வி. திருஞானசம்பந்தம்பிள்ளையியற்றியது.

கலிவெண்பா.

பூவாருந்தேவைப்புராதனமாம்பேர்படைத்த
மாவாருந்தென்முகவைமாநகரிற்—றேவாதி
தேவனெனுஞ்சீராமநாதன்றிருவருள்சேர்
காவலனென்றோங்கிவருங்கற்பகமே—பூவலயந்
தாங்கியறங்காத்தருளத்தாசரதியேமீண்டும்
ஈங்குவந்தானென்னஇயலகெழுமிப்—பாங்குபெற
ஈத்துவந்தும்ஈசன்இறைவன்மலர்ச்சரணம்
தோத்திரித்தும்பாத்தொடுத்துந்தொண்டுபுரிந்—தேத்துபல
மூர்த்திக்களவில்முழுமணிப்பூண்பூட்டிவைத்தும்
கீர்த்திக்கன்றன்பிற்கிராமமிட்டும—பூர்த்திபெற
மெய்வைத்தபூதிமணிமேன்மறைபாமைந்தெழுத்தும்
உய்வைத்தருமீண்டுயிர்க்கெனவே—குய்வைத்த
சீரூருந்தெய்வச்சிவத்தலங்களாயொளிரும
ஆரூர்முதற்றலங்களார்வமுடன்—நேரூரச்
சென்றுபுவிமுழுதுஞ்சேமமுறநாமகிமை
நன்றுசுவைசெவிக்குநல்கவே—கன்றுகளுக்
காவளிக்குந்தீம்பாலெனவேயமுதுண்டு
தூவளிக்குந்தோணிபுரந்தோன்றவருங்—கோவளிக்கும்
தேவாரமாதியபன்னூலுட்டெளிபொருளை
நாவாரஇன்பால்நயந்தோதி—ஓவாப்

பிரசங்கமாரிமிகப்பெய்துவந்தகொண்டல்
பரசங்கைநாதற்கும்பானோ்—கரசங்க
மாதவற்குமாதருடன்மாமயிலின்மன்னிவரு
நாதனுக்குங்கோயில்நலமுறவே—நாதமிக்க
கும்பாபிஷேகமொருகோடிக்குமேற்புரிந்த
நம்பானுகோத்திரத்தின்நாயகனும்—முன்பார்ந்த
பாற்கரவேள்பெற்றெடுத்தபண்பதனுற்கன்னனிலும்
மேற்கருதுந்தூயவிதரணனே—நாற்கவியுந்
தெள்ளிமணமீதென்றுதேவரெலாங்கொண்டாடும்
வள்ளிமணமாலைசெய்தவள்ளலெனும்—அள்ளிலைவேற்
றீரன்முத்துராமலிங்கசேதுபதிதன்புனிதப்
பேரனெனவந்தபுகழ்ப்பெம்மானே—காரணனும்
பாண்டித்துரைக்கிளையான்பானுநித்துததமபியெனப்
பாண்டித்துரையாகுமபண்பினனே—மீண்டித்
தலத்திலுடன்கொண்டுமகிழ்தாங்கியுலகாளுமு
நலத்துரையேசேதுநாதா—சொலத்தகுசீர்
வள்ளுவர்நூலுந்தருக்கசங்கிரகமாநூலும்
தெள்ளுபலநூலுமச்சிற்சேர்த்திசையைக்—கொள்ளைகொண்ட
மால்பொன்னுச்சாமிவரோதயற்கும்பேரனென
நூல்பன்னவந்துதித்தநுண்ணறிவோய்—சேல்பன்னு
கண்ணுடையமாதர்மனக்காதற்கிலக்கியமே
பண்ணுடையகீதப்பனுவலுக்காம்—எண்ணுடைய
போதத்திலக்கணமேபுண்ணியத்திற்கண்ணிடமே
கோதற்றபத்திக்குணக்கடலே—வேதத்தில்
விற்பனர்கள்தங்கள்விழைவொடுங்கத்தந்தவர்பால்
அற்பகலாவண்மைபுரியாண்டகாய்—பொற்ப
இமத்தானவிண்டுவெரையேய்ந்தவியற்கல்விச்
சமர்த்தானராகவனைத்தன்சீர்ச்—சமஸ்த்தான
பண்டிதனுக்கொண்டியல்சேர்பாவலனுமன்னியென்றும்
தண்டமிழ்ப்பாவாணர்தமைப்புரந்து—கொண்டுவரும்

ஸ்ரீமானேயென்னைத்தெருட்டியிவணைப்தவைத்த
கோமானேஞானக்குரிசிலே—பாமாண்பார்

பாண்டித்துரைகள்பரிபாலித்தசங்கத்தைப்
பாண்டித்துரைபின்னும்பாலிக்க—வேண்டிநின்சீர்த்

தந்தையருள்கொண்டினிதேதாங்கிவந்தவிச்சங்கம்
எந்தைநீயாதரிக்கவெண்ணியே—முந்துசிவ

காமிநாதற்குமறைநாதியுபதேசித்த
சாமிநாதற்குநிகர்த்துவந்தோ—நேமியாம்

சாமிநாதப்புனிதன்சாற்றியவாறேபெறினர்
சாமியானநந்தசமை*யிதனிற்—றேமில்குணப்

பேதையேமாண்டாம்பெதுமடைபநின்னொன்றும்
மூதுலகின்மங்கைபநின்முன் றுவைய—தாதலினால

மங்கைப்பருவமடைந்ததமிழ்மாதுதன்னை
திங்கட்சடிலன்றிருவருளால்—மங்களமாக்

கைக்கொண்டவட்கினியகாதற்றலைவனாய்
மெய்க்கொண்டபல்கலைஞர்மேவியொளிர்—இக்கவினார்

மாராமலிங்கவிலாஸமெனும்மண்டபத்தே
ஊரார்பலருமகிழுற்சவந்தான்—பேராருந்

தென்னிலங்கைப்புண்ணியனும்ஸ்ரீராமநாதன்முனம்
இந்நிலையேகொண்டாடியின்புற்றாய்—பன்னருஞ்சீர்க்

கம்பனுறழ்சாமிநாதக்கலைஞன்முதல்
உம்பரினும்மேலாவுயர்புலவர்—பம்பியுள

இச்சங்கந்தன்னை இனிதுறச்செய்தாண்டவையே
அச்சங்கடுகளவும்அண்டாமே—மெச்சணிசேர்

செய்யுட்குழவியெலாஞ்சேமமுறப்பெற்றெடுத்து
மெய்யிற்றழுவிவிளங்கிமிகத்—துய்யவா

மாலாம்வடதிசைக்குமன்னன்குபேரனது
மேலாங்குலத்தின்மிளிர்ந்துதித்தோன்—பாலேயும்

* சமை - வருடம்.

முத்தாய்ச்சியார்தம்முறுவலெனுஞ்சீதரனோர்
பெத்தாச்சியென்றபுகழ்பெற்றானை—அத்தாவண்

சேதுபதிநின்சங்கத்திற்கோருபாக்ராச
னுதிபதியாக்கொண்டனையிறையே—போதமதின்

வாரிதிகர்சீனிவாசர்இருவோரைக்
காரியதர்சியராக்கைக்கொண்டாய்—வாரிதிரூழ்

பூமண்டலமுழுதும்போற்றுபுகழ்ச்சேதுவையாள்
மாமண்டலேசுவரமன்னவனீ—ஆமதனால்

மாதேவதேவன்றன்வாமத்தினிதிருக்கும்
மாதேவிவாமிபரைவாணியொடு—பூதேவி

சீதேவிபோற்றுஞ்சிவையருளால்வாழ்வுறவிப்
போதேபோலென்றும்புகழ்பெருகத்—தாதேவும்

முல்லையெனுந்தண்டார்முருகுயிர்க்குந்திண்புயத்தாய்
கல்லையொருபெண்ணாக்குங்காலுடையோய்—நல்லபல

செல்வம்படைத்தெங்கள்ஸ்ரீராஜராஜனெனும்
செல்வனேநீடூழிசெந்தமிழைப்—பல்வகையுஞ்

சுந்தரமேமன்னிச்சுபம்படைக்கக்காத்தருளி
இந்திரன்போல்வாழ்கஇனிது.

சுபம்.

பண்டிட். வி. திருஞானசம்பந்தம்.

ஸ்ரீ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்களித்த நன்கொடை.

இச்சங்கத்தின் பதினான்காம்வருடத்திய அறிக்கைப்பத்திரத்திற் கண்டபடி, சங்கத்தின் முதலுக்காகவும், கட்டிடம்கட்டுவதற்காகவும் பொருளுதவிசெய்துள்ளகனவான்கள் இருபத்தெண்மரில் ரூ. 100க்குக் குறைவாகப்பொருளுதவிசெய்திருக்கிற இருவர்தவிர ஏனைய இருபத்தாறுகனவான்களையும், சங்கத்தின் சாசுவத அங்கத்தினராகச்சேர்த்திருக்கிறது. ஷை யார்களிடமிருந்து வசூலானதும் வசூலாகவேண்டியதும் சேர்ந்து மொத்தம் கூடுதலாகியுள்ளதொகை ரூ. 28,275.

இவ்வருடத்தில் இதுவரையிலும், ஷை காரியத்திற்காக அன்புடனே பொருளுதவிசெய்தும் வாக்களித்துமுள்ள கனவான்களின் பெயர்முதலியன அடியில் விவரித்திருக்கிறது. அவர்களின் சங்காபிமானமும், தமிழபிவிருத்தியிலுள்ள ஊக்கமும், சிரத்தையும், அவர்கள் அன்பும் பெரிதும் பாராட்டற்பாலன. அவர்களுக்கு இச்சங்கத்தார் மிக்கநன்றிபாராட்டுகிறார்கள். இதுபோலவே தமிழபிமானச்செல்வர்கள் அநேகர் முன்வந்து உதவிபுரிவார்களென்றே உறுதியாக நம்புகிறோம்.

இவ்வருடத்தில் பொருளுதவிசெய்தும் வாக்களித்துமுள்ள கனவான்களின் பெயர்முதலியன.

1. மகா-௱-௱-ஸ்ரீ சித. முரு. முருகப்பசெட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ... ரூ. 250
2. ,, அள. சித. லெ. இராமசாமிசெட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ... ரூ. 350

3. மகா-௱-௱-ஸ்ரீ அப்பு. லெ. ராம. லக்ஷ்மணன்செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ... ரூ. 150

4. ,, சே. வ. ராம. அரு. இராமநாதன்செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ... ரூ. 200

5. ,, லெ. அ ரு. லெ. இராமநாதன்செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ... ரூ. 100
(இவர் இதற்கு முன் வாக்களித்துள்ள தொகை ... ரூ. 100)

6. ,, அள. வீர. பெ. வீரப்பசெட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ... ரூ. 350

7. ,, அள. வீர. ரித. லட்சுமணன்செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ... ரூ. 200

8. ,, பள. செ. லட்சுமணன்செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை ... ரூ. 200

9. ,, பூலாங்குறிச்சி, R. M. P. V. பழநியப்ப செட்டியாரவர்கள் ... ரூ. 1000

10. ,, T. N. சுந்தரராஜ ஐயங்காரவர்கள், B. A., B. L., ஹைகோர்ட்டுவக்கீல், மதுரை. (சங்கம கௌரவ காரியதரிசி). ... ரூ. 250

ஆகமொத்தம் ரூ. 3,050

T. C. Srinivasa Aiyengar,
T. N. Sundararaja Aiyengar,
காரியதரிசிகள்,

12—7—15.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1915ஆு ஏப்பிரல்மீ 1உமுதல் 30உ முடிவுவரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ. ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ. ப.
புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் தாபார் ஆபீசிலிருந்து 1915-ஆு மார்சுமீ த்துக்குறிய சந்தா வரவு ரூ. ..	50	0 0	சங்கம் மானேஜமெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு 1915ஆு மாாசுமீ த்துக்கும் ஏப்பிரல்மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. ... 114-11-5		
சங்கம் சாஸ்வத அங்கத்தினர்களாகிய பாப்பாநாடு ஜமீந்தார் மகா-ா-ாஸ்ரீ R. சாமிநாதவிஜயதேவரவர்கள், தேவகோட்டை மகா—ா—ா—ஸ்ரீ AL. AR RM நாராயணன் செட்டியாரவர்கள், திருப்பனந்தாள் ஆதீனகர்த்தராகிய His Holiness ஸ்ரீ காசிவாசி சொக்கலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமியவர்கள் ஆகிய இவர்களிடமிருந்து சந்தா வரவு ரூ. ... 283-0-0			ஷை எடிட்டோரியல் ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு மார்ச்சுமீ த்துக்குசெல் 67—0—0		
			ஷை பிரிண்டிங ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு மார்சுமீ த்துக்கும் எப்பிரல் மீ சம்பளத்தினின்றும் அட்வான்சாகவும் செல் ரூ. 184-10—5		
சங்கம் மெம்பர்களிடமிருந்து பிரவேசக்கட்டணம்உள்படவருஷச்சந்தா வரவுரூ. . 364-14-0			ஷை பைண்டிங ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்கு மார்ச்சுமீ த்துக்கு செல் ரூ. 52—0—1		
			ஷை பாண்டியன் லைப்ரேரி சிப்பந்திக்கு ஷைமீ த்துக்கு செல் ரூ. ... 15—0—0		

சங்கம் "செந்தமிழ்"ச்சந்தாதாரிடமிருந்து பத்திரிகைக்குச் சந்தா வரவு ரூ. ...	197—3—0			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி சந்தா வரவு ... ரூ.		845	1	0
சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்ற வகையில் வரவு ... ரூ.		46	3	0
இச்சங்கமாபீசில் நடந்தவேலைகளுக்கு Printing income வரவு ... ரூ.		385	1	6
ஷைக்கு பைண்டிங் income வரவு ... ரூ.		99	4	0
சங்கம் காலிநிலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரக்கடைக்குஆனந்த ௵ பங்குனிமீ த்துக்குரியவாடகை அரி. அ. பொ. வெள்ளையப்பநாடாரிடமிருந்து வரவு ... ரூ.		65	0	0
கத்தி சாணை பிடித்தவகையில் வரவு ரூ. ...	1—8—0			
சங்கம் கலாசாலையில்1910-௵த்தில் உபாத்தியாயராயிருந்தMr. சுந்தரேசையரிடமிருந்து கலா				

சங்கம்கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு 1915௵பிப்ரவரி மார்சு இம்மாசங்களுக்கு சம்பளத்திற்காகவும் மாணவர்களுக்கு போஷணைக்காகவும் செல் ரூ. 199—7—0 ; 1910௵மார்சுமீ வேலைபார்த்த உபாத்தியாயர் Mr. சுந்தரேசையருக்கு சம்பளம்செல் ரூ. 15-7-9 ; ஷையாரால் கலாசாலைசபைக்குச் செல்லாக வேண்டிய தொகையை சபைக்குச்சேர்த்த வகையிற் செல் ரூ. 15-7-9 ; ஆக மொத்தம் செல் ரூ. ...	230-6—6			
ஆகமேற்காட்டிய விவரப்படி சங்கம் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்கு சம்பளம் செல் ரூ. ...		668	12	5
பிரிண்டிங் ஆபீஸ்சம்பந்தமாக இஞ்சின் மெஷீன் வகையறுவுக்கு எண்ணெய் வாங்க செல் ரூ.	18—4—9			
ஷை ஆபீஸ் சம்பந்தமாக Ink வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்கச் செல் ரூ.	8—6—4			
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படிசெல் ரூ. ...		26	11	1
பைண்டிங் ஆபீஸ் சம்பந்தமான வஜ்ஜிரம் வகையறு கண்டின்ஜன்ஸி சாமான் வாங்க செல் ரூ. ...		21	1	3

சாலையைச்சேர்ந்த சபைக்குச்
செல்லாக வேண்டிய ரூ.
25—6—6 க்கு Partpayment
ஆக வரவு ரூ. ... 15—7—9

தபாலிலனுப்பிய சாமான்களுக்கும்,
அக்கிராசனாதிபதி அவர்களின்
உத்தரவுப்படி தந்தி கொடுத்த
தற்கும் சார்ஜ் வரவு ரூ. ... 0—11—0

ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி
Miscellaneous வரவு ரூ. ...

7 9

ங்கமாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Paper
வ கய Stationery Contin-
gencies சாமான்கள் வாங்க செல் ரூ. 6—10—9
பிரிண்டிங் ஆபீஸ் ஆர்டர்கள் உபயோ
கத்திற்கு ஷை சாமான்கள் வாங்க
செ ரூ 113—14—3
பைன் .ங் உபயோ
கத் 'றகு தோல் வ
சாமான் கள வாங் செல் ரூ. ... 8 5—3
உபயோ த்திற Paper
கயறு Stationery Contin-
gencis சாமான்கள் வாங்கசெல் ரூ 3—6
ஆக மேறக ட்டிய வரப்படிசெல் ரூ. ... 40 9
பாண்டியன் லைப்ரேரி உபயோகத்
திற்கு தருவிக்கும் Hi
desamitran பேப்பர்களு
தா செல் க்கியது ரூ. 0 0
பீஸ் உப கத்திற்குத் தயாரிக்
கும் பிளா க்காக அட்வான்சுசெல் ரூ. 5 0 0
பிரிண்டிங்மெ ஷின் Slight repair
செய்த வகையிற் செல் ரூ.
சங்கமாபீ கரெஸ்ட டவ்ஸ்
V. P. etc சம்பந்தப க போஸ்
டேஜ் வகையிற் செல் ரூ. 8 2
ஆபீஸ் உபயோகத்திற்குத்தருவித்த
சாமான்களுக்கு ரயில்சார்ஜ்செல் ரூ. 2 4 0
சங்கமாபீஸ வைத்திருக்கும்கட்டிடத்
திற்கு 1915ளு ஜனவரி பாக்கிக்

				காக ரூ. 37-3-0 ; பிப்பிரவரிமீ த்துக்கு ரூ. 43. ஆகமொத்தம் வாடகை செல் ரூ. ...		80	3	0
				சங்கம் தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷை நடைபெறும் சம்பந்தமாகசெலவு ரூ. ..		1	11	0
				Overtime work செய்தசிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் செல் ரூ. ...	9—4—8			
				இராமநாதபுரம் வகையறா இடங்களுக்கு Bill arrears வகையறா வசூல செய்ய பில்கலெக்டர் போயவந்த வகையில் செல் ரூ. ..	4—3—0			
				ஆபீஸ் business சம்பந்தமாக வண்டி வாடகையிற் செல் ரூ. .	0—12—3			
				ஆபீசைச சேர்ந்த இடங்களை நன்றாய் பெறுக்கி சுத்தமசெய்த வகையிற செல் ரூ ..	0—3—0			
				ஆக மெற்காட்டிய விவரப்படி Miscellaneous செலவு ரூ...		14	6	11
ஆக மொத்தம் வரவு ரூ. ...	1508	4	3	* By Pass Book No. 577. Rs. 462—2-6 } ஆகமொத்தம் செலவு ரூ.		981	9	5
சென்ற மார்ச்சு மீ த்தின் கடைசித் தேதியில் நின்ற பாக்கித்தொகை ரூ. ...	173	12	7	Do 102.Rs.152-14-2 } * போகபாக்கியிருப்பு ரூ.		700	7	5
				By cash in hand				
ஆக மொத்தம் ரூ ...	1682	0	10	Rs. 85—6-9 } ஆக மொத்தம் ரூ. ...		1682	0	10

Audited and found correct,
V. S. Ramaswami.
4—5—15 Auditor.

T. A. Subbavenkatarama Iyer
Manager.
3—5—15

செந்தமிழ்

தொகுதி-௧௩.] ராக்ஷஸ ௵ ஆனி ௴ [பகுதி-அ.

Vol. XIII. June–July, 1915. No. 8.

சாஸனமும் தமிழ்ச்சரிதங்களும்.*

தமிழ்நாட்டின் பழையவழக்குகளை அறிவதற்குத் தமிழிலக்கிய இலக்கணங்கள் எவ்வாறு உதவிபுரியக்கூடியனவோ, அவ்வாறே சாஸனங்களும் உதவிபுரியக்கூடியவை. இராசாங்கத்தாராலும் பிறஅறிஞராலும் அவ்வக்காலங்களில்வெளிவரும் சிலாதாம்ரசாஸனங்களை ஆராய்ந்துவருவோமானால், சங்கச்செய்யுள்களிலும் பிற்கால நூல்களிலுங்கண்ட சரித்திரங்களும் சொற்பொருண்மரபுகளும் சாஸனஆதரவு பெற்று வலியுறுதலைக்காணலாம். ஆனால், இத்தகைய சாஸனங்கள் பிற்காலத்தவைகளாகவே பெரும்பாலும் கிடைக்கின்றன. 1000, 1200 வருஷங்கட்குமுற்பட்ட செப்புப்பட்டயமோ அல்லது சிலையெழுத்துக்களோ கிடைப்பது தமிழ்நாட்டில் அருமையாகவே இருக்கிறது. இதற்குக்காரணம், பிற்காலத்திற்போல முற்காலத்தே சாஸனம்வரைதல் பிரபலமில்லாதிருந்திருக்கலாம். அன்றிக் கோயில்முதலிய கற்கட்டிடங்களிற்பொறிக்கப்பட்ட பழைய எழுத்துக்கள் பின்னர்ப் புதுப்பிக்கப்பட்டபோது பிறழ்ந்துஞ் சிதைந்தும்போயிருத்தலுங்கூடும். எங்ஙனமாயினும், சங்ககாலத்திலும் அதன்முன்பும் சாஸனமெழுதும் வழக்கம் தமிழ்நாட்டில் முழுதுங்கிடையாதென்றுசொல்லுவது பொருந்தாது. போரில் இறந்தவீரர்க்கு நடுகல் எனப்படும் வீரக்கல்நட்டுக் கௌரவித்துவந்தவழக்கம் பண்டைக்காலத்திற் பிரபலமாயிருந்ததென்பது, தொல்காப்பியமுதலியவற்றில் அதன்செய்திகள் விவரிக்கப்படுதலால் தெளிவாகின்றது. இத்தகைய கற்களில் இறந்தவீரரது

---

*இது லெக்ஸிகன் ஆபீஸின் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத்-மு. ராகவையங்காரவர்களால் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் 14-ம்வருஷக்கூட்டத்திற்படிக்குமாறெழுதியனுப்பப்பட்டது.

பெயரும் பெருமையும் எழுதி அவர்களைத் தமிழர் சிறப்பித்துவந்த விஷயம், "ஆடவர், பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும், பீலி நாட்டிய பெரும்பெயர் நடுகல்" என்னும் அகநானூற்றுப் பகுதியால் விளங்கும். இவ்வாறு பெயரும் பீடும் எழுதலையே தொல்காப்பியனார் "சீர்த்தகு மரபிற் பெரும்படை" என்று கூறுவாராயினர்.* இங்ஙனம் சாஸனம் வரையப்பெற்ற நடுகற்களை இக்காலத்தும் தமிழ்நாட்டில் நாம் காணக் கூடும். இவற்றால், தொல்காப்பியர்காலத்தும் கடைச்சங்கநாளிலும் சிலாசாஸனம் வரைதல் ஒருபடியாக வழங்கிவந்ததென்பதே தெளிவா கின்றது.

இச்சாஸனவாராய்ச்சியானது, செந்தமிழறிஞர்களுக்கு இலக்கிய சம்பந்தமாகப் பேருதவிசெய்யக்கூடுமென்பதற்குப் பற்பலசான்றுகள் காட்டலாம். முன்னூல்வழக்குகளில் தம் முழுநம்பிக்கையும்வைக்காது சாஸனப்பிரமாணமொன்றையேமதிக்கும் சரித்திரவறிஞரும் சிலருளர். இன்னோர், தம் கொள்கையில் எவ்வளவு ஊற்றமுடையவராயினும், பழைய இலக்கியங்களிற்கண்ட சரித்திரங்களையும் பிறவழக்குகளையும் ஆதரித்தும் விளக்கியும் வற்புறுத்துவனவாகவே சாஸனங்கள் பெரும் பாலும் வெளிவருவனவாயிருக்கின்றன. இதனால், பண்டை இலக்கியங் களில் நமக்கு மதிப்பு அதிகமாவதோடு, அவைகூறும் செய்தி எதனிலும் நம்பிக்கைகொள்ளாது புறக்கணித்தல் பெருந்தவறு என்பதும் நன்கு விளங்குகின்றது. ஆதலால், தமிழாராய்ச்சிக்கு வேண்டற்பாலதாகிய சாஸனவாராய்ச்சியைத் தமிழ்மக்கள் தழுவிக்கொள்ளுதலும் இன்றி யமையாததென்னலாம். இனி, சங்கநூல்களிலும் பிறவற்றிலுங் காணப்படும் அரசர் புலவர்செய்திகளும் பிறவழக்குகளும் சாஸன ஆதரவுபெறுமாற்றைச் சிறிது இங்கு விளக்குவேன்.

புறநானூற்றுள், பாண்டியன் பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெரு வழுதி என்ற வேந்தனை நெட்டிமையார், காரிகிழார், நெடும்பல்லி யத்தனார் என்ற புலவர்கள்பாடியிருத்தல் காணப்படுகின்றது. இப் பாண்டியன், மதுரைக்காஞ்சியிற்புகழப்பட்ட நெடுஞ்செழியனுக்கும் முற்பட்டவன் என்பது,

---

*பொருளதிகாரம் புறத்திணையியல் 60.

"பல்சாலைமுதுகுடுமியின்
நல்வேள்வித்துறைபோகிய
தொல்லாணைநல்லாசிரியர்
புணர்கூட்டுண்டபுகழ்சால்சிறப்பின்
நிலந்தருதிருவினெடியோன்போல.........மகிழ்ந்தினிதுறைமதி"

என மாங்குடிமருதனாரால் அந்நூலுட்பாடப்படுதலால் தெரியலாம். இவ்வாறு பழையபாண்டியருள் முற்பட்டவனாக முதுகுடுமியென்பவன் விளங்கியிருந்தவிஷயம், சமீபத்திற் சாஸன ஆதரவும்பெற்று வலியுறுதல் கவனிக்கத்தக்கது. சிலவருஷங்கட்குமுன், சிலாசாதனபரிசோதகரால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அறிக்கையில், இற்றைக்கு 1150 வருஷங்கட்குமுன் பராந்தகன் என்ற பாண்டியனாற் கோயிலிற்பாடும் பாணனொருவனுக்கு வேள்விகுடி என்ற கிராமம் அளிக்கப்பெற்ற விவரங்கூறும் சாஸனமொன்று பாண்டியவமிசாவளியோடும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. 1907-8 Annual report of Assistant Archæological Supdt for Epigraphy. இதனுட்கண்ட பாண்டியர்களுள், பல்யாகசாலைமுதுகுடுமி என்பவன் முதல்வனாகநிறுத்தப்பட்டுள்ளான். இவன், கொற்கைகிழான் நற்கொற்றன் என்ற பாணனொருவனுக்கு வேள்விகுடியை அளித்திருந்தனனென்றும், பிற்காலத்தில் அக்கிராமம் வேற்றரசனாக்கிரமத்தால் இராஜாங்கத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டதென்றும், அப்பாணன்வமிசத்தவனொருவன் இதுவிஷயமாகப் பாண்டியன் பராந்தகனிடம் முறையிட்டுக்கொண்டு அவ்வூரைத் திரும்பப்பெற்றானென்றும் அச்சாஸனங்கூறுகின்றது. இதனாற் புறநானூற்றுட்கண்ட முதுகுடுமிப்பெருவழுதிவரலாறு, பண்டைச்சாஸனத்துப் பயின்று விளங்குதல் தெரியலாம். இவ்வேள்விகுடிச்சாஸனத்துக்கண்ட குறிப்புகளுள்ளே பாண்டியவமிசத்துக்கு ஆதியில் ஆசாரியஸ்தானம் வகித்தவர் அகஸ்தியர் என்றும், தேவர்கட்காக ஒருபாண்டியன் தூதுசென்றான் என்றும் காணப்படுகின்றன. இறையனார்களவியலுரையில், "அரைதருமேகலையன்னமன்னுயன்றகத்தியன்வாய்—உரைதருதீந்தமிழ்கேட்டோனுசிதன்" (89) எனப் பாண்டியனொருவனைப்பற்றிய உதாரணச்செய்யுளும், "அல்லதூஉம், தேவரும் அசுரரும் அமர்செய்தகாலத்துத் தேவர்களையும் அசுரர்களையும் ஒருவீர் ஒருவீர் மிக்காரை ஒறுப்பல் யான் எனப் பாண்டியன் மாகீர்த்தி சந்துசெய்வித்ததுபோல......சந்துசெய்வித்தலுமொன்று," என்னும் வாக்கியமும் (36-ம் சூத்திரவுரை)

முன்னவற்றோடு முறையே ஒப்பிடத்தக்கவை. பிற்கூறிய, பாண்டியன் தௌத்தியவரலாற்றையே, புகழேந்தியாரும் "நற்றேவர் தூதுநடந்தானும்" என்றுகூறுவாராயினர். இதனை "ஆழிவடிம்பலம்ப" என்னும் நள வெண்பாவுரையில் நன்குவிளக்கியிருக்கிறேன். (செந்தமிழ்த்தொகுதி 6; பக்கம் 254) இனி, முதுகுடுமிப்பெருவழுதியாகவும், பெருவீரனாகவும், மாங்குடிமருதனார்முதலியபுலவர்களாற் பாடப்பெற்றவனாகவும் விளங்கிய நெடுஞ்செழியன், தலையாலங்கானத்திற் சேரசோழர்முதலிய அரசர்களை வெற்றிகொண்டசெய்தி அகநானூறு புறநானூறுமுதலிய சங்கச்செய்யுள்களில் அதிகமாகப்பாராட்டப்பெற்றுள்ளது. சமீபத்தில் வெளிவந்த சின்னமனூர்த்தாமிரசாஸனத்திற்* கண்ட பழைய பாண்டியர் செய்கைகளுள் தலையாலங்கானத்தே சேரசோழர்கள், பாண்டியர் முன்னோன் ஒருவனால்வெல்லப்பட்டவிஷயங்காணப்படுதல் அறியத்தக்கது. இது சங்கநூல்களிற்கண்டவரலாற்றின் உண்மையை வற்புறுத்துவதன்றோ?

இங்ஙனம் பாண்டியர் பழையவரலாறுகள்போலவே, கரிகாலனும் கோச்செங்கணானும் சோழரது முன்னோர்களாகச் சாஸனத்துக்கூறப்பட்டுள்ளார். (Archæological Survey of S. India Vol. IV). இவ்விருவர்வரலாறுகளும் புறநானூறுமுதலிய சங்கநூல்களால் நன்கறிந்தவை. இவ்வாறே சேரர்விஷயம் சாஸனவழியால் விசேடமாக அறியஇடமில்லையேனும், வடவாரியவேந்தனை சமுத்திரகுப்தன் (கி. பி. 375) சாஸனத்தால், அவன்காலத்திற் கேரளதேசத்தை ஆட்சிபுரிந்தவன் மாந்தரன் என்று கூறப்படுகின்றான். Dr. Fleet's Gupta Inscriptions p. 12, 13. இவன் பரணராற்பாடப்பட்ட மாந்தரம் பொறையன் அல்லது யானைக்கட்சேய்மாந்தரன் என்ற இருவருள் ஒருவனாகவேண்டும். இதற்குரியகாரணங்களை, "சேரன்செங்குட்டுவன்" என்னும்பெயரால் யான்வெளியிட்டநூலுட்காணலாம். (பக்கம் 171)

இவர்களைவிடுத்து, சங்கநாளில்விளங்கிய சிற்றரசர்வரலாறுகள் சாஸனங்களிற்பயில்வனவா? என்பதை நோக்குவோம். பண்டைக் காலத்தே, வள்ளன்மையே ஓருருவெடுத்ததுபோன்றுவிளங்கிய வேள்

* Vide Madras G. O. No 503 Public Dated 26—6—07.

பாரியைப்பற்றிக் கேள்விப்படாத தமிழ்மக்கள் எவருமிரார். இவ்வள்ளலுக்கு உயிர்த்துணைவராயிருந்தவர் கபிலர் என்ற புலவர்பெருமான் என்பதும், இப்பாரியைத் தமிழ்வேந்தர்மூவரும் ஒன்றுகூடி வஞ்சித்துக் கொன்றபோது, இப்புலவர் அவ்வள்ளலின் பெண்மக்களிருவரையும் தம்முடனழைத்துக்கொண்டுசென்று, அவர்கட்குத்தக்க மணவாளரைத் தேடி மணம்புரிவிக்கமுயன்றனர் என்பதும், புறநானூற்றுட்கண்ட பாடல்கள்பலவற்றால் தெரியவருகின்றன. இனித் திருக்கோவலூர் வீரட்டானேசுவரர்கோயிற் குமுதப்படைகளிற் பொறிக்கப்பட்டதும, 900 ஆண்டுகட்குமுன்னுண்டான முதலாம இராஜராஜசோழன்காலத்ததுமான நீண்ட அக்கற்சாஸனமொன்றில்,* பாரிமகளிர் மணவிஷயமாகப் புறநானூற்றுட்கண்ட கபிலர்வரலாற்றோடு, பெரும்பாலும் ஒத்தசெய்தி காணப்படுகின்றது. அச்சாஸனப்பகுதி வருமாறு:—

"வன்கரைபொருதுவருபுனற்பெண்ணைத்
தென்கரையுள்ளதுதீர்த்தத்துறையது
மொய்வைத்தியலுமுத்தமிழ்க்கபிலன்
மூரிவண்டடக்கைப்பாரிதன்னடைக்கலப்
பெண்ணைமலையற்குதவிப்பெண்ணை
அலைபுனலழுவத்தந்தரிக்ஷஞ்செல
மினல்புகும்வீடுபேறெண்ணிக்
கனல்புகுங்கபிலக்கல்லதுபுனல்வளர்
பேரெட்டானவீரட்டானம்
அனைத்தினுமனாதியானது" எனக் காண்க.

இவ்வடிகளிலே, தமதுயிர்த்தோழனான வேள்-பாரியால் அடைக்கலமாக ஒப்பிக்கப்பட்ட அவன்மகளொருத்தியைக் கபிலர் மலையமானுக்கு மணம்புரிவித்துவிட்டுத் தாம் அவ்வள்ளலதுபிரிவுக்காற்றாது "பசைந்தாரிற் றீர்தலிற்றீப்புகுதனன்று" என்றபடி, பெண்ணையாற்றிடையில் அக்கினியிற் பிராயோபவேசம் செய்து உயிர்நீத்த அரியவிஷயம் விவரிக்கப்படுதல் காணலாம். புறநானூற்றுள், 113, 200-2, 236-ம் பாடல்களால், பாரிமகளிரைக் கபிலர் உடனழைத்துச்சென்று, விச்சிக்கோ இருங்கோவேள் என்பவரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி வேண்டவும் அவர்கள் மறுத்தனராக மனநொந்துசென்ற புலவர்பெருமான்

* ஸ்ரீமான். கோபிநாதராயரவர்களால் வெளியிடப்பட்டது (செந்தமிழ் Vol. 4 P. 232.)

அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்சிலரது பாதுகாவலில்வைத்துப் பிராயோபவேசவிரதம்பூண்டார் என்பது அறியப்படும். சாஸனப்பகுதியில் மலையமானுக்குக் கபிலராற் பாரிமகளிர் மணம்புரிவிக்கப்பட்டனரென்ற செய்தி புறநானூற்றுட் காணப்பட்டிலது. ஆயினும் பாரிமகளிரிருவருள் மூத்தவளை மலையற்கு அளித்து, இளையவளைப் பார்ப்பார்ப்படுத்தனர் என்று கருதல் பொருத்தமாகும். இவ்விளையமகளின்மணம் பின்பு ஔவையாரால்முடித்துவைக்கப்பட்டதென்பது தமிழ்நாவலர் சரிதம் முதலிய பின்னூல்களால் ஊகிக்கப்படுகின்றது. "பாரிமக ளங்கவையைக் கொள்ள அரசன்மனமியைந்தான்" என்னும் ஔவைவாக்கில், கபிலர்முடித்த பாரிமகள் மணமேயன்றி வேறுமொருபாரிமகள்மணமும் கூறப்படுதல் அறியத்தக்கது. இதன்விஷயங்களை வேளிர்வரலாற்றுள் "வேள்-பாரி" என்ற பகுதியில் விளக்கிக்காட்டியிருக்கின்றேன்.

இனி, இப்பாரியின்மலையாகப் பண்டைநூல்கள்கூறும் பறம்பு அல்லது பறமலையென்பது பாண்டிநாட்டிலுள்ளதென்பது, "வரிசைத் தமிழ்புனைபாரியும்பாண்டியன்மண்டலமே" என்று பாண்டிமண்டல சதகத்துவருதலால் தெரிகின்றது. இம்மலை, பிரான்மலை என இக்காலத்தார்வழங்கும் கொடுங்குன்றமே என்பது, பழைய சாஸனமொன்றில், அம்மலையிற் கோயில்கொண்ட சிவபிரான் பாரீசுவரர் என வழங்கப்பெறுதலால்* விளங்குகிறது. பாரீசுவரர் என்பதற்குப் பாரிபூசித்த அல்லது பாரிக்கு அருள்புரிந்த ஈசுவரர் என்பது பொருள்; நாகேசுவரர் பட்டீசுவரர் என்பனவைபோல. இவற்றால் வள்ளலான பாரியைப்பற்றிய விசேடவரலாறுகள் சாஸனங்கள் மூலமும்தெரியக்கூடியவாயிருத்தல் கண்டுகொள்க.

இனி, பாரியைப்போலவே கடையெழுவள்ளல்களைச்சேர்ந்தவர்களான ஆய், அதிகமான் என்பவர்களதுவமிசங்களைப்பற்றிய சில விசேஷங்களையும் சாஸனங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவருள் ஆய் என்பவன் வேளிர்குலத்தவனென்பதும், பொதியமலைப்பிரதேசத்துக்குரியவனென்பதும், பெரியகொடையாளி என்பதும், புறநானூற்றுள், உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார் முதலிய புலவர்பாடல்களால் அறியப்படும். தாலமி (Ptolomy) என்னும் பூர்வ யவனஆசிரியரும் தாம்

* ஸ்ரீமாந்-கோபிநாதராயர் அவர்களால் இவ்விஷயம் அன்போடு எனக்கறிவிக்கப்பட்டது.

பரதகண்டத்தைச்சுற்றிப்பார்த்து எழுதியகுறிப்பில், இவ்வாயின் நாட்டையும் அதனுள் ஐந்து துறைமுகநகரங்களையும்பற்றிக்கூறுவதாகத் தெரிதலால், இவன்வமிசம் 1750 வருஷங்கட்குமுன்பே பிரபலம் பெற்றிருந்ததென்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்வாயின் வமிசத்தவரைப் பற்றிய பிற்காலத்துச் சாஸனங்கள்சில, திருவாங்கூர் ஸம்ஸ்தானசாஸன அத்யக்ஷராகிய ஸ்ரீமாந்-து. அ. கோபிநாதராயரவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பெறும் திருவாங்கூர் ஆர்க்கியலாஜிகல் ஸிரீஸ் 11,12-ம்பகுதிகளிற் காணப்படுகின்றன.

இச்சாஸனங்களால், கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டில், அஃதாவது 1100 வருஷங்கட்குமுன், ஆட்சிபுரிந்த கோக்கருநந்தடக்கன், விக்ரமாதித்ய வரகுணன் என்ற இரண்டு அரசர்களும் யதுவமிசத்து விருஷ்ணிகுலத்தவர் என்பதும், ஆயின்மரபினரென்பதும், தென்திருவாங்கூராகிய வேணாட்டை ஆண்டவரென்பதும் தெரியவருகின்றன. இவற்றால், பிற்காலத்தும், வேள்-ஆயின்மரபினர் பிரபல அரசராகவிளங்கியசெய்தி அறியப்படுவதுடன், 'வேளிர் என்போர் கண்ணபிரான் அவதரித்த யதுவமிசத்தவர்களே' என வேறுபலகாரணங்களைக்கொண்டு யான் முன் எழுதிப்போந்தகொள்கையை இசசாஸனம வெள்ளிடை மலை போல் விளக்கிநிற்றலும் காணலாம். இவ்வாறே, புறநானூறு முதலியவற்றில், ஔவையாரால் மிகுதியும் பாடப்பட்ட அதிகமான்வமிசத்தவரைப்பற்றியசெய்தியும் சாஸனத்தாற் றெரிகின்றது. போளூருக்கடுத்த திருமலையிலுள்ளகுகையில்வரையப்பட்ட அடியில் வரும் சாஸனவிஷயம் கவனிக்கத்தக்கது.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ சேரவம்சத்து அதிகைமான் எழினிசெய்ததர்மம். யக்ஷரையும் யக்ஷியாரையும் எழுந்தருளுவித்து எறிமணியுமிட்டுக் கடப்பேரிக்காலுங்கண்டுகொடுத்தான் "ஸ்ரீமத் கேரளபூப்ருதாயவநிகா நாம் நாஸ-தர்ம்மாத்மநாதுண்டீராஹ்வய மண்டலார்ஹஸ-கிரௌ யக்ஷேச்வரௌ கல்பிதௌ"..."வஞ்சியர் குலபதி எழினிவகுத்தவியக்கரியக்கியரோ-டெஞ்சிய வழிவு திருத்தியிவெண்குணவிறைதிருமலைவைத்தான் அஞ்சிதன் வழிவருமவன்வழி முதலிகலி அதிகனவகன்.........நூல்-விஞ்சையர்...ல புனைதகண்மயர் காவலன் விடுகாதழகியபெருமாளே"

இதனால் விடுகாதழகியபெருமாள் என்பவன் அதிகமானெழினி என்னும் குலப்பெயர்தரித்தவனென்பதும், சேரவமிசத்தைச் சேர்ந்தவனென்பதும், வடமொழியில் யவனிகா எனப்பட்டானென்பதும் அறியத்தக்கன. இவனை "அஞ்சிதன்வழிவருமவன்" என இச்சாஸனப் பாடல்குறித்தலால், சங்கநாளில்விளங்கிய அதிகமான் அஞ்சியின் பின்னோன் இவனென்பது தெரியலாம். புறநானூற்றுள், அதிகமானைச் சேரவமிசத்தவனாகவும, பனம்பூமாலையுடையவனாகவும் கூறியிருப்பதற்கு ஏற்ப, 'சேரவம்சத்து அதிகமான் எழினி' எனவும் 'வஞ்சியர் குலபதி' எனவும் சாஸனங்கூறுதல் குறிப்பிடற்பாலது. இவ்வாறு தமிழ்ச்சிற்றரசராகப் பண்டைக்காலத்துவிளங்கியவர்வரலாறுகள் சிலவும சாஸனவழக்குப்பெற்றுவிளங்குதலை கண்டுகொள்க.

இனித் தமிழ்நூல்களிற் சுருக்கமாக அறியப்படும மாவலிகள் அல்லது வாணர்கள் சளுக்கர், பல்லவர், முத்தரையர், கங்கர் முதலியோர்வரலாறுகளைச சாஸனவாராய்ச்சியால நாம் விவரமாக அறிய இடமுண்டு. மணிமேகலையிலே, சோழன் கிள்ளிவளவன்மனைவியாகிய இராசமாதேவி "மாவலிமருமான்சீர்கெழுதிருமகள்" என்று கூறப்பட்டுள்ளாள். (மணிமேகலை காதை 19 அடி 54) இமமாவலிமரபினர் இன்னாரென்பதை, மஹாமஹோபாத்யாய ஐயரவர்கள் அவ்விடத்துக் கீழ்க்குறிப்பிற் சாஸனஆதாரங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றார்கள். இம மாவலிவமிசத்தோர் பெரும்பாலும் நடுநாடு அல்லது மகதைநாட்டிலிருந்து முற்காலத்து ஆட்சிபுரிந்தவர்கள் என்பதும, பிற்காலத்திற் சோழரது ஆதிக்கத்தால் இவர்கள் வலிசுருங்கினர் என்பதும் சாஸனங்களால் விளங்குகின்றன. இனிச சளுக்கர் என்பவர் வேளிர் எனத் தமிழ்நூல்கள்கூறும் பிரபலவமிசத்தவர்களே. "தாரகாரியுஞ் சளுக்கியர்வேந்தனும், வேளிலாளனும் வேளெனலாகும்" "வேள்புலவரசர் சளுக்குவேந்தர்" "கேழல்வேள்புலவரசர்கொடியே" எனத் திவாகர முதலிய நிகண்டுகளிலும்,"வேள்குலச்சளுக்கி" எனச் சாஸனங்களிலும் இவர்களைப்பற்றிக்கூறப்படுதல் காணலாம். இன்னோர்வரலாறுகளை நாம் செவ்வனம்தெரியவேண்டுமாயின், அது சாஸனவுதவியாலேயே கிடைக்கத்தக்கது. இவ்வாறே பல்லவர்வரலாறுகளும். தேவாரத்தும் திவ்யப்பிரபந்தத்திலும் இவ்வரசர்விஷயங்கள் அடிக்கடி பேசப்படுகின்றன. பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரால் தம் நூன்முகப்பில் "தேர்வேந்தர்போர்மாளத்தெள்ளாற்றில்வென்றானே, டியார்வேந்தரேற்பாரெதிர்" என்று பாராட்டப்பட்டவனும் இம்மரபினனாகவே தெரிகிறது.

இவன் கி. பி. 815 முதல் 870 வரை ஆட்சிபுரிந்தவனும், நந்திக்கலம்ப கங்கொண்டவனும், 'தெள்ளாற்றெறிந்த நந்திபோத்தரசர்' எனச் சாஸனத்துக்குறிக்கப்படுபவனுமான பல்லவனேயாவன் என்பது ஸ்ரீமாந்-கோபிநாதராயரவர்கள்கருத்து. (செந்தமிழ் தொ-5 பக் 61–4.) இனி, நாலடியாரில் முத்தரையரைப்பற்றி இரண்டிடங்களிற் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டுள்ளது.* இன்னோர், தென்னாட்டில் 7, 8-ம் நூற்றாண்டுகளிற் பிரபலம்பெற்ற கள்வர்மரபினராவர். இவ்வமிசத்தவர் சங்ககாலத் திலேயே சிற்றரசராகவிளங்கியவரென்பது, கள்வர்கோமான்புல்லி, கள்வர்கோமான்தென்னவன் என்னும்பெயர்கள் அகநானூற்றுட் பயில் வதனால் அறியப்படும். இனி, கங்கர் என்றமரபினரும் சங்ககாலம் முதலே தமிழ்நாட்டையடுத்துப் பிரபலம்பெற்ற அரசர்களேயாவர். "பங்களர்கங்கர்பலவேற்கட்டியர்" என இளங்கோவடிகளும் இக் கூட்டத்தாரைக் குறிப்பிடுதல்காண்க. (சிலப். 25 156-59) கொங்கு நாட்டையும் மைசூர்ப்பிரதேசத்தையும் முற்காலத்தாட்சிபுரிந்த அரசரிற் பெரும்பாலார் இக்கங்கவமிசத்தவர்களே. பவணந்தி யாரைக்கொண்டு நன்னூல் இயற்றுவித்த அமராபரணன் சீயகங்கன் இக்கங்கவமிசத்தவனே என்பது அறியத்தக்கது. காஞ்சி ஏகாம்பரநாதஸ்வாமிகோயிலில் இவன் ஒரு 'நுந்தாவிளக்கு' வைத் ததைக்கூறும் சாஸனத்துள் "ஸ்ரீமத் குவளாலபரமேசுவரன், கங்க குலோத்பவன், சிய்யகங்கன், அமராபரணன்"என்று கூறப்படுகின்றான். இச்சீயகங்கனுக்குத் திருவேகம்பமுடையான் என்பது மறுபெயரென் பதும், இவன் மனைவி அரியபிள்ளையெனப்பெயர்பெற்றவளென்பதும், மூன்றாங்குலோத்துங்கனது 27-வது ஆட்சிவருஷத்தில் அதாவது கி. பி. 1205-ல் இவன் சாஸனம் வரையப்பட்டதென்பதும் விளங்கு கின்றன.

இனி, திருமுறைகண்டசோழனை முதல் இராஜராஜன்காலமுத லாக வெளிவந்துள்ளசாஸனங்களை நோக்குமிடத்து அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், சேரமான்தேவர்முதலிய சிவனடியார்கட்குக் கோயில்களில் திரு வுருவங்கள் அமைக்கப்பட்டும் அணிகலன்முதலியவை அளிக்கப்பெற் றும் போந்தவிவரங்களை விசேடமாகக்காணக்கூடும். இவ்விராஜராஜ னுக்கும் முற்பட்ட சோழர்சாஸனங்களில் இம்மூவரைப்பற்றியகுறிப் புக்கள் காணப்படவில்லை. ஆயினும், தேவாரப்பதிகங்கள் இராஜராஜன்

* 'பெருமுத்தரையர்' (நாலடி 200)

காலமுதல்மட்டுமன்றி அவனுக்கும்முன்பே வழங்கப்பெற்றும் கோயில்களிற்பாடப்பட்டும்வந்தன என்பது, 9-ம்-நூற்றாண்டினனான விஜயநந்திவிக்ரமவர்மன்என்ற பாணவரசன்காலத்துத் திருவல்லத்துப் பில்வநாதேசுவரர்கோயிலிற் பொறிக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சாஸனமொன்றில் "திருப்பள்ளித்தாமம்பறிப்பார்க்கும், திருப்பதியம்பாடுவாருள்ளிட்ட பலபணிசெய்வார்க்கும் நெல்லு நானூற்றுக்காடியும்" எனக் (S. I. I. .) காணப்பட்டிருத்தலால் விசதமாகின்றது. இங்குத் 'திருப்பதியம்' என்பது தேவாரப்பதிகங்களேயே என்பது "ஸ்ரீராஜராஜீசுவரமுடையார்க்கு திருப்பதியம் விண்ணப்பஞ்செய்ய" (S. I. I. II. p. 254) எனப் பல்லிடத்தும் தேவாரத்தைக்குறித்து இதேசொற் பயிலுதலால் தெளிவாகின்றது. இனி, இவ்விராஜராஜன்மகன் முதலாம்ராஜேந்திரதேவனும் இம்மூவரடியார்வணக்கத்தைச் சிறப்பித்தவனே. மெய்ப்பொருளுடையார்க்கு இவன் ஒரு திருமேனிவகுப்பித்துப் பிரதிஷ்டித்ததை, இவன் சாஸனமொன்று "பாதாதிகேசாந்தம் இருபதிற்றுவிரல் உசரத்து இரண்டுகையுடையராகக் கனமாகச்செய்த 'தத்தா நமரேகாண்' என்ற பி(ம)லாடுடையார் ஒருவர்" (S. I. I. II. No. 28, 29, 40) என்று கூறுதல், அச்சோழன்காலத்தே நாயன்மார்களைப்பற்றியவழக்கு எவ்வளவு பிரசித்தமாயிருந்ததென்பதற்குத் தக்கசான்றும். இங்ஙனமே ஆழ்வார் அருளிச்செயல்களும், இராஜராஜன்காலத்தும் அவற்குப் பிற்பட்ட சோழர்காலத்தும் பிரபலமாகவழங்கியவைகளேயாம். சைவாபிமானியாகிய இராஜராஜன் ஆழ்வார்களிடத்தும் பக்தி பூண்டு திருப்பணிசெய்தவிவரம் அறியப்படவில்லையேனும், இவன்காலத்துச் சாஸனங்களில் அத்திருமாலடியார்விஷயங்கள் நன்குபயில்கின்றன. உதாரணமாக—இவன்சாஸனமொன்றில் 'சீகுருகூர்'என்று (S. I. I. II. 269) காணப்படுதல், சடகோபர் அவதரித்த ஆழ்வார்திருநகரி அக்காலத்துப் பிரசித்தமாயிருந்ததைக்குறிப்பிக்கின்றது. அவ்வாறே "ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலைக்கலமறுத்த கோ இராஜராஜகேசரிவர்மற்கு யாண்டு 13வது.........எம்மூர்த் திருவாய்மொழித்தேவற்கு" என உக்கலில் வரையப்பட்ட இவன்காலத்துச்சாஸனம் அச்சடகோபர் அருளிய திருவாய்மொழியின் பிராபல்யத்தைக்காட்டவல்லது. (S. I. I. III. p. 4) இவன்காலத்துச்சாஸனங்களில், இங்ஙனம் சில குறிப்புக்களே காணப்படினும், இவனுக்குப்பிற்பட்ட சோழர்காலத்துச்சாஸனங்கள்

ஆழ்வார்களையும் அவர்கள் அருளிச்செயல்களையும்பற்றித் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. முதற்குலோத்துங்கன்காலத்துச்சாஸனமொன்று "அப்பிகைத்தேர்த்திருநாளிலும் பங்குனித்திருநாளிலும் தீர்த்தம்பிரசாதித் தருளின அன்றிராத் திருப்புன்னைக்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து 'தேட்டருந்திறல்' கேட்டருளும்போது" (S. I. I. III. 150) என்று கூறுகின்றது. 'தேட்டருந்திறல்' என்பது குலசேகராழ்வார் அருளிய திருமொழியில் இரண்டாம்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பாகும். இவ்வாழ்வாரது பாசுரங்கள் தமிழ்நாட்டில்மட்டுமன்றிப் பண்டைநாளில் அந்நிய தேசத்தும் ப்ரவியிருந்தன. பர்மாதேசத்துப் பாகான் (Pagan) நகரத்து ஆலயக்கல்லொன்றில, 1903-ம்வருஷங் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சாஸனமொன்று, டாக்டர்துரையவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. (Epigraphica Indica Vol. VII. p. 197) இச்சாஸனம் மலைநாட்டிலிருந்துசென்ற வியாபாரியொருவரால்-700, 800 வருஷங்கட்கு முன் அங்குள்ள நானாதேசி விண்ணகராழ்வார்கோயிற்குச் சில தர்மங்கள்செய்தசெய்தியைக்குறிக்கின்றது. இச்சாஸனத்தின்தலைப்பில் 'நாஸ்தாதர்ம்மே' என்ற சுலோகமொன்று வரையப்பட்டுள்ளது. இது, குலசேகராழ்வார் அருளிய முகுந்தமாலையில் 5-ம் சுலோகமென்பது பிரசித்தம். இச்சாஸனத்தின்விவரத்தைச் செந்தமிழில் விவரமாக நானே வெளியிட்டிருக்கிறேன். (தொகுதி 7 பகுதி 1.) இதுநிற்க, குலோத்துங்கன்மகனான விக்கிரமசோழன்சாஸனமொன்றில் "கோப் பரகேசரி வன்மரானதிரிபுவனசக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீவிக்ரமசோழதேவர்க்கு யாண்டு 9-வது ஜயங்கொண்டசோழமண்டலத்து எயிற்கோட்டத்து எயில் நாட்டுத் திருவதியூராழ்வாரைப் பாடியருளின ஸ்ரீபூதத்தாழ்வாரும் பொய்கையாழ்வாரும பிறந்த திருக்கேட்டைநாள்* அருளாளப்பெருமாள் புறப்பட்டருளி" (S. I. I. III. 187)என்று காணப்படுகின்றது. இதனுள் முதலாழ்வார்கள்வரலாறு குறிக்கப்பட்டிருத்தல்காண்க. இவ்வாறே 11-ம் நூற்றாண்டிலிருந்த சோழகேரளதேவன்சாஸன

* குருபரம்பரைகளிலும் வழக்கிலும் பொய்கையாழ்வார்க்குத் திருவோணமும், பூதத்தார்க்கு அவிட்டமும் திருநக்ஷத்திரங்களாக வழங்குகின்றன. இச்சாஸனத்தில் அவ்விருவர்க்கும் கேட்டைநாளைக்கூறுவதுபொருந்தவில்லை; ஆதலால் அது திருவோட்டைநாளென்றெழுதப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றுதோன்றுகிறது. மூலசாஸனத்தை உற்றுப்பார்த்துத்தெளியவேண்டும்.

மொன்றில், திருமங்கையாழ்வார் அருளிய திருநெடுந்தாண்டகம் ஆளப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, ஆழ்வார்கள்விஷயங்கள் இராஜராஜன்முதலிய சோழர்காலங்களிற்பிரபலமாயிருந்தசெய்தி தெளிவாதல்காண்க. (Epi. Annual Report 1899—900 p. 10).

இங்ஙனமாகவும், டாக்டர் கால்டுவெல்பாதிரியாரும், Prof. சேஷகிரிசாஸ்திரிகள் போன்றாரும், ஆழ்வார்களை மிகப் பிற்காலத்தவராக எழுதிப்போந்தது, அவர்கட்கு இத்தகையசாஸனங்கள் அகப்படாக் குறையாற்போலும். இராஜராஜன்காலத்தே திருமால் சிவனடியார்கள் வரலாறுகள்வழங்கின என்பதனால், அவ்வடியார்கள்காலமும் அச்சோழன்காலமும் ஒன்றுபோலும் என்று கருதற்க. அவர்கள், சங்க நாளிலும் அதற்குப்பின்பும் இச்சோழனுக்குப் பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பும் இருந்தவர்கள் என்பதற்கு வேண்டியபிரமாணங்கள் அவர்கள் வாக்கினின்றே நாம் காட்டலாம். பெரியாழ்வார் நெடுமாறன் என்ற பாண்டியனையும், திருமங்கைமன்னன் பரமேச்சுவரபல்லவன், வயிரமேகன்முதலியவர்களையும் தம்காலத்தவராகவைத்துப் பாடுதலால் அவர்கள்காலம் இராஜராஜனுக்குமிகவும்முற்பட்டதாதல்தெளிவாகும். பிற்கூறப்பட்ட வயிரமேகன் என்பவன் இராஷ்டிரகூடர்வமிசத்தனும், பல்லவனைவென்று கச்சியைப்பிடித்தவனும், கி. பி. 754ல் இருந்தவனுமாகிய தந்திதுர்க்கனே என்பதைச் செந்தமிழில் "திருமங்கையாழ்வார்காலவாராய்ச்சி" என்றவிஷயத்தில் முன்னரேவிளக்கியுள்ளேன். ஸ்ரீமாந்-வெங்கையா அவர்களாலும் இத்தந்திதுர்க்கனே வயிரமேகன் என்பது பின்பு வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது.* இனிப் பிற்காலத்துஅரசபுலவர்விஷயங்களாகத் தமிழ்நூல்களிற்காணப்படுவனபலவற்றுக்கு சாஸனவாராய்ச்சி பேருதவியாகும். வீரசோழியம், கலிங்கத்துப்பரணி, மூவருலா, தக்கயாகப்பரணிமுதலிய தமிழ்நூல்களிற்காணப்படு

* Of the same King's reign (Govinda) are the Kadali plates 1812. In these the genealogy begins with Kakka, whose son w Vairamegha. This unusual name for Vairamegha seems to supported by a inscription of N. Arcot A. S. I. Report 1903— See Article by V. Venkaya on irrigation in S. India.

சோழர்வரலாறுகளெல்லாம் சாஸனங்களாற்றான் தெளியவேண்டியன வாகும். ஸ்ரீமாந்-து. அ. கோபிநாதராயரவர்கள் தமிழர்க்கு உபயோக மாக எழுதிய சோழவம்சசரித்திரத்தால இதனுண்மைபுலப்படக்கூடியது. இனி, புலவர்சம்பந்தமாகவும் சாஸனம் உதவுகின்றது. கம்பரை ஆதரித்த வெண்ணெசசடையனுக்குமகன் சேதிராயன் என்பது 'புதுவை வாழ்சடையனுதவுசேய் - பூதலமபரவுசேதிபன்' என்னும் தனிப்பாடற் பகுதியால அறியலாம். இசசேதிபனையே, கம்பர் ஏரெழுபது அரங் கேற்றும்போது விஷந்தீண்ட அப்புலவர்பெருமான் அவ்விடந்தீரப் பாடி உய்யக்கொண்டது. (செந்தமிழ் தொகுதி 5 பகுதி 2)

இச்சேதிராயன் சடையனுக்கு மகனாகத்தோன்றியசிறப்பை மூவலூராக்கோயிலிற்கண்ட சாஸனமொன்று

"காவிரியைச்சோணாட்டைககாராளர்தம்மரபை
நாவலரைக்காவலரைநல்லோரைப் — பூவலய
முள்ளத்தருமபுதுவையூரைச்சிறப்பித்தான்
பிள்ளைப்பெருமாள்பிறந்து"

"பேரோசைப்பிள்ளைப்பெருமானைச்சேதிபனை
காரோசைக்கையானைககண்டீரே—பாரோர்
விடுங்கோள்கொடுங்கோள்விளியருள்பூண்டன்ன
மிடுங்கோள்கொடுங்கோளென"

என்ற வெண்பாக்களாற் புகழ்கின்றது. (செந்தமிழ் தொகுதி 5 பக்கம் 57) இதேசாஸனத்தில், கம்பர் சடையனவள்ளலின் விருந்தோம் பற்சிறப்பைப்பற்றிப்பாடிய,

"மெய்கழுவிவந்துவிருந்துண்டுமீளுமவர்
கைகழுவுநீர்போதுங்காவிரியே—பொய்கழுவும்
போர்வேற்சடையன்புதுவையானில்லறத்தை
யாரபோற்றவல்லாரறிந்து"

என்றபாடலும் எழுதப்பட்டிருத்தல் அறியத்தக்கது. இனி, கம்பர் வல்லியெனுந்தாசியைத் திருவொற்றியூரிற்கண்டுசொல்லியதாகத் தமிழ் நாவலர்சரிதையிற்கண்ட,

நடக்கிலன்னமாம்நிற்கினல்வஞ்சியாம்
கிடக்கிலோவியப்பாவைகிடந்ததாம்
தடககையான்சதுராननபண்டிதன்
மடத்துளாளென்மனத்துறைவல்லியே.

என்றபாடலில் திருவொற்றியூரில் தங்காலத்திருந்த சதுரானனபண் டிதருடையமடத்தைப்பற்றிக்கூறுதல் காணலாம். மூன்றும் இராஜராஜ சோழன் திருவொற்றியூருற்சவத்திற்குச்சென்றிருந்தபோது, சைவா சாரியராகிய சதுரானனபண்டிதரும் வாகீசபண்டிதரும் அங்கிருந்தனர் என்று ஒருசாஸனமகூறுகின்றது. (Ep. Report 1911—12) சைவா சாரியரான வாகீசபண்டிதர் என்பவர் ஞானமிர்தநூலாசிரியர்போலும். இவரதாசிரியரதூராகக்கண்ட கோடம்பாகை, "சென்னையையடுத்த கோடம்பாக்கமாகத்தெரிதலால், இப்பண்டிதரும் அவ் உற்சவத்துக்கு வந்திருத்தல் பொருத்தமேயாகும். இக்கம்பர்காலத்தையும் சாஸன வுதவியால் அறியலாகும். காகதீயகணபதிவம்சத்தவனான ஓரங்கற் பிரதாபருத்திரனிடஞ்சென்று, கம்பர்,

அவனிமுழுதுண்டும்அயிராவதத்தின்
பவனிதொழுவார்படுத்தும்—புவனி
உருத்திரா'ின்னுடையஓரங்கனுட்டிற்
குருத்திராவாழைக்குழாம்.

என்றுபாடிய பாடலொன்று தமிழ்நாவலர்சரிதையிற்காணப்படுகின் றது. இப்பிரதாபருத்திரன்காலம் 1162—1197 என்பது சாஸனங்க ளால் நன்கறிந்தது. (Sewell's list of Antiquities Madras Vol. I p. 31, 71, 173) இவ்வாறே அருணகிரிநாதர் பிரவுடதேவராயரைத் திருப்புகழிற்பாடுகின்றார். இதனை "உதயதாம மார்பான ப்ரவுடதேவ மாராச னுளமுமாட வாழ்தேவா பெருமாளே" (976) எனக்காண்க. இவ்வரசர்சாஸனமொன்று தமிழில்வெளிப்பட்டுள்ளது. (S. I. I. I p. 110) இவர் விஜயநகர அரசருளொருவர்; 15-ம் நூற்றூண்டில் விளங்கியவர். இத்தமிழ்ச்சாஸனம் கி. பி. 1449-ல் எழுதப்பட்டதாம்; ஆகவே, அருணகிரியாரும, அவர்காலத்தவராகவழங்கும் வில்லிபுத்தூர ரும், அவ்வில்லிபுத்தூரராற்பாடப்பட்ட வக்கபாகை ஆட்கொண்டா னும், அவ்வாட்கொண்டானைப்பாடியவராகத் தமிழ்நாவலர்சரிதையால் அறியப்படும் இரட்டையரும், அப்புலவர்காலத்துவிளங்கிய காளமேக மும் 15-ம்நூற்றூண்டவராதல் புலப்படுகின்றது. இம்மட்டோ? ஸ்ரீமாந்- கோபிநாதராயரவர்களால்,தென்காசியிலாண்ட பாண்டியர்சாஸனங்கள் பாடல்களுடன் செந்தமிழிற் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றால், அதி

வீரராமபாண்டியன், பராக்கிரமபாண்டியன், குலசேகரபாண்டியன்முத லியவர்விஷயங்கள் மிகவும்விளங்குகின்றன. அவற்றை விரிக்கிற்பெருகும். செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையைக்கொண்டறிக. இவ்வாறே நீளச் சாஸனவழியேபற்றிச்செல்லுமிடத்துப் பண்டையரசர் புலவர்வரலாறுகளாக எண்ணிறந்தவை அறியத்தடையில்லை.

இதுவரை அரசர்களைப்பற்றிச் சாஸனவழியாகச் சிறிதுகூறினேன். இவைமட்டுமன்றி, சங்கச்செய்யுள்களிற்கண்ட நாடுநகரங்களின் விவரங்களையும் சொற்பொருள்வழக்குகளையும அறியச் சாஸனம் உதவுமுறையையும் சிறிது விளக்குவேன். சங்க இலக்கியங்களிற் பல்குன்றக் கோட்டம், ஓய்மாநாடு, பன்னாடு, வேணாடு, முதலியநாடுகளும, கச்சிப்பேடு, வேம்பற்றூர், நேரிவாயில், கொடுகூர், எயில முதலியநகரங்களும் வழங்குதல் அறியக்கூடும். இவை சாஸனங்களில் அடியிலவரும் விவரப்படிபயிலுதல் அறியத்தக்கது.

பல்குன்றக்கோட்டம். 'பல்குன்றக்கோட்டதுச்செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னன்' என மலைபடுகடாதத்திற் குறிப்புக்காணப்படுகிறது. இக்கோட்டம் சாஸனங்களில் மிகுதியும் பயில்வதாம். (S. I. I. I 102-5) வேங்கடக்கூற்றம், பங்களநாடு, மண்டைக்குலநாடுகள் இக்கோட்டத்தைசசார்ந்தவை.

பன்னாடு. 'பன்னாடுதந்தபாண்டியன்மாறன்வழுதி' என ஒருபாண்டியன் கூறப்படுதல்காண்க. (புறம்) இந்நாடு மைசூர் இராஜ்யத்துள்அடங்கிய கங்கவாடி 96000—த்தைச்சார்நதது. (In Anti. Vol. XVIII p. 410)

எயில்நாடு. (புறம்) இதனுள் காஞ்சீபுரம்முதலியவை அடங்கும். "ஜயங்கொண்டசோழமண்டலத்து எயிற்கோட்டத்து எயில்நாட்டுத் திருவத்தியூர்" என்பது சாஸனம். (S. I. I. II 187)

ஓய்மாநாடு. ஓய்மான்-ஓயர் அல்லது ஒவியர்தலைவன். சிறுபாணாற்றுப்படைகொண்டநல்லியக்கோடன்இவ்

வோய்மானேயாவன். இவனூராக அவ்வாற்றுப் படைபிற்கண்ட கிடங்கிலென்பது இவ்வோய்மா ளுட்டைச்சார்ந்தது. (S. I. I. III 146, 201). திண்டிவனம் இந்நாட்டைச்சேர்ந்ததென்பது "ஒய்மானாட்டுக்கிடங்கில் திருத்தண்டீசுவர முடைய மஹாதேவர்க்கு" என்னும சாஸனப் பகுதியால் அறியலாம் (திண்டீசுவரம - திண்டி வனம்)

வேணுடு. இது தென்திருவாங்கூர் இராஜயத்துக்கு சாஸ னங்களில்வழங்கியபெயர். (Travancore Manual Vol. I 188—9)

கச்சிப்பேடு. 'கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்' எனக்காண்க. (புறம) பேட்டை எனச சில ஊர்கட்கு இக்கா லத்துவழங்குவது பேடு என்பதன்திரிபுபோலும். கச்சிப்பேடு என்பது சாஸனங்களில் மிகுதியாகப் பயில்வதாம். (S. I. I. I 113—4)

வேம்பற்றூர். வேம்பற்றூர்க்குமரனூர் எனக்காண்க. "இரா ஜேந்திரசிங்கவளநாட்டு மண்ணிநாட்டு அவனி நாராயணசசதுர்வேதிமங்கலம" என்பது சாஸ னம். (S. I. I. II p. 317) பாண்டிநாட்டிலும் வேம்பற்றூர் ஒன்றுண்டு.

கிடங்கில். 'கிடங்கிற்கோமான்' என நல்லியக்கோடன் கூறப்படுதல்காண்க. (சிறுபாண். 160.) திண்டி வனம் இக்கிடங்கிற்பிரதேசத்துள் அடங்கும் என்பது "கிடங்கில் திருத்திண்டீசுவரமுடைய மஹாதேவற்கு" என்னும் சாஸனப்பகுதியால் அறியப்படும். திண்டீசுவரம்-திண்டிவனத்திற்குச் சாஸனங்களில்வழங்கும்பெயர்.

நேரிவாயில். "நேரிவாயில்நிலைசெருவென்று" என்பது பதிற் றுப்பத்தின் 5-ம பத்துப்பதிகம், இது க்ஷத்திரிய

சிகாமணிவளநாட்டைச்சார்ந்ததென்பது, "க்ஷத்திரியசிகாமணிவளநாட்டுநேர்வாயிலுடையான்........வானவன்பல்லவதரையன்" என்ற சாஸனப்பகுதியால் விளங்குகிறது. (S. I. I. Vol. III No. 21).

கோடுகூர். "அக்கரைநண்ணிக்கொடுகூரெறிந்து" என்பது பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம்பத்துப்பதிகம். இவ்வூர் பண்டுவிஷயத்தின் ஒரு பகுதியாய்ச் சேரமானொருவனுக்குரியதாயிருந்ததென்று, குமாரவிங்கசாஸனம் கூறுகின்றது. (Indian Antiquary Vol. XVIII p. 367).

இவ்வாறே இன்னும் பழைய இலக்கியங்களிற்கண்ட நாடுநகரங்களின்செய்திகளை நாம் சாஸனமூலம் தெளிய இடமுண்டு. இங்குச் சிலவே மாதிரிகையாகக்காட்டப்பட்டன. இவையன்றி, 'சங்கநூல்களில் வழங்கும் சிலபெயர்வழக்குகளையும் சாஸனங்கள் விளக்குவனவாயிருத்தல் காணலாம். உதாரணமாக—,

பாரதாயன். பதிற்றுப்பத்தின் மூன்றாம்பத்தால், பலயானைச செல்கெழுகுட்டுவனுக்குப் புரோகிதராகவிளங்கியவர் நெடும்பாரதாயனார் என்பது அறியப்படும். இப்பெயருடனிணைந்த பாரதாயன் என்பதற்குப் பொருள் எளிதில்விளங்கஇடமில்லை. ஆயினும் சோழர்சாஸனமொன்றில, "ஆரிதன்-கேசவன் தனியிளஞ்சிங்கமும பாரதாயன்கேசவன் அறிவரியானும, பாரதாயன் திருவரங்கநாராயணன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனும" (S. I. I. III 150) என்று கூறப்படுவதிலிருந்து, பாரத்துவாஜன் என்பது உய்த்தறியப்படும். ஏனெனில், அச்சாஸனத்துள் இயற்பெயர்களுடன்கோத்திரப்பெயருமிணைக்கப்படுதலால் என்க. டாக்டர் ஹூல்ஷ் துரையவர்களும் இதனைப் பாரத்துவாசன் என்பதன்திரிபாகவேகருதி எழுதியிருத்தலும் அறியத்தக்கது.

பாலாசிரியன். அகநானூற்றுட்கண்ட சிலபுலவர் 'பாலாசிரியன் இன்னான்' என்று கூறப்படுகின்றனர். பாலாசிரியன் என்பது பாலர்களுக்குக்கற்பிக்கும் ஆசிரியனெனப் பொருள்படும். (இதனால், சிறுவர்க்குப் போதிக்கும் ஆசிரியரும் அக்காலத்துப், பெரும் புலவர்களாகவேஇருந்தமை பெறப்படும்.) இப் பாலாசிரியன் என்னும்வழக்கு, "இப்படிக்கு சாந்தமங்கலத்துப்பாலாசிரியன் இலக்குவணன், சாந்திபாலாசிரியன் வீரநாராயணன்" எனச் சாஸனத்துப்பயிலுதல் அறியத்தக்கது. (S. I. I. III 150).

பேரிளமை. மகளிர்பருவங்களுள் பேரிளம்பெண் என்பது ஒன்றென்பது பலரும் அறிந்தது. இஃது உலக அநுபவம் முதிர்தற்குரிய பருவமாகும். இப் பொருளில் இச்சொல் ஆண்பாலார்க்கும்வழங்குதல், "இப்பரிசு நகரத்தாரும் பேரிளமையாருஞ் சொல்ல எழுதினேன்" என இருமுறை ஒரு சாஸனத்துப் பயில்கின்றமை காணத்தக்கது. (S. I. I. I. 65).

பெருமானடிகள். இது கடவுளைக்குறிக்க வழங்குதல், "மதுரை ஆலவாயிற்பெருமானடிகளாற்செய்யப்பட்ட நூற்கு" எனவரும் இறையனார்களவியலுரை வாக்கியத்தால் அறியலாம். இப்பெருமானடிகள் என்னும்சொல்வழக்கு"திருத்தீக்காலிப்பெருமானடிகளுக்கு" என் றிவ்வாறு பழையசாஸனங்களில் மிகுதியும் பயில்வதாம். (S. I. I. Vol. III 100).

தேவகுலம். இது கோயிலுக்குவழங்குதல், "தேவகுலம்வழிபடுவான்தேவகோட்டத்தை எங்குந்துடைத்து" என்னும் இறையனார்களவியலுரைப்பாயிரத்தாலறியலாம். இச்சொல்வழக்கு, "கந்தப்பிரிய

அரசருமகன் கந்தசனன்செய்வித்ததேவகுலம்" என ஒரு பல்லவசாஸனத்துக்காணப்படுதல் அறிக. (S. I. I. II 341).

திருவடிபிடிப்பான். சிலப்பதிகாரத்தில் "அரவணைக்கிடந்தோன் சேடக்குடும்பி" என்பதற்கு அரும்பதவுரைகாரர் 'சேடக்குடும்பி-திருவடிபிடிப்பான்' என்றெழுதினர். திருவடிபிடிப்பான் என்பது, கோயில் அருச்சகனைக்குறிப்பதென்பது, "நடுவிற்கோயிற் றிருவடிபிடிக்கும் ஸ்ரீதரபட்டனும்" என்னும் சாஸனப்பகுதியால் விளங்குகின்றது. திருவடிபிடித்தல்-திருமாலின் திருவடிநிலைகள் (ஸ்ரீ சடகோபம்) தாங்குதல்; அன்றி, ஸ்ரீபாதந்தாங்கி என்று கூறுதலும் பொருந்தும். (S. I. I. III 84)

இங்ஙனமே ஆராய்ந்துசெல்லின் விரியுமாதலின், இம்மட்டோடு நிறுத்துவேன். இதுவரை கூறிப்போந்தவைகளாற் சாஸனவாராய்ச்சி, தமிழ்ச்சரிதங்களையும் மற்றும் பல தமிழ்வழக்குகளையும் அறிவதற்குப் பேருதவி செய்யக்கூடுமென்பது நன்குவிளங்கும். ஆதலால், தமிழறிஞரெல்லாம் இத்துறையினும் பிரவேசித்தல், தமிழாராய்ச்சிபெருகுதற்கு ஏதுவாகுமென்பது திண்ணம். சாஸனபரிசீலனையில்வல்லமேதாவிகள் எடுத்துக்கூறத்தக்க பெரியவிஷயமொன்றை அதனிற்போதிய அறிவில்லாத யான் இம்மஹாஸபையிற் கொணர்ந்ததை அறிஞர் க்ஷமித்துக் கொள்க.

மு. ராகவையங்கார்.

*தமிழ்மொழியும் உயர்தரக்கல்வியும்.

கூரறிவாலும் குன்றாவூக்கத்தாலும் பெரும்புகழும்சிறந்தும் ஸபா நாயகரவர்களே! மற்றும், இங்கு விஜயஞ்செய்துள்ள செந்தமிழ்ப்புலமைச்செல்வமும், செந்தமிழ்வண்மைசெல்வமும், செந்தமிழ்ப்பற்றுச் செல்வமும்படைத்துள்ள பலதரப்பட்ட பண்புடையாளர்களே!

இப்பேரவையிற் சிறியேன் எடுத்துரைக்கப்புகும்விஷயம **தமிழ் மொழியும் உயர்தரக்கல்வியும்** என்பது. இவ்வுபந்யாஸத்தில் உயர்தரக் கல்வி இத்தன்மைத்தென்பதும், நம்நாட்டில் அத்தகைக்கல்வியில் தமிழ்மொழி எத்தகைய இடம்பெறல்வேண்டுமென்பதும், அங்ஙனம் இடம் பெறுதற்குரிய இயற்கையாற்றல் அதற்குளதா என்பதும், உளதாயின் அத்தகைய இடம்பெறுதலால் விளையும்பயன் இன்னஆகலாம் என்பதும் பிறவும் என்னுடையபுல்லறிவிற்கு எட்டியமட்டில் நல்லறிவாளர் சிலருடையகருத்தைத்தழுவி இங்கே சற்று விரித்துரைக்கமுயல்கின்றேன். இச்சபையிலுள்ள பெரியோர்கள் இவ்வுபந்யாசத்திற்காணப்படும் "குணம்நாடிக்குற்றமும்நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்ககொளல்" வேண்டும் என்று மிகுந்தபணிவுடன் அவர்களைவேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இப்பொழுது நம் தென்னாட்டிலுள்ள உயர்தரக்கல்விச்சாலைகளிலெல்லாம் சென்னைமாகாணத்துரைத்தனத்தாராலும், சென்னை ஸர்வ கலாசங்கத்தாராலும் நடத்தப்பெற்றுவரும் பரீக்ஷைகளைக்கருதியே அங்குள்ளமாணாக்கர்கள் கல்விபயின்றுவருகிறார்களென்பதும், இக்கல்விச்சாலைகளில் இவர்களுக்குப் பொதுவாக இலக்கியம், கணிதம், பலவகைப்பட்ட ப்ரகிருதிசாஸ்திரங்கள், சித்திரம், தேகாப்யாஸம் இவை பெரும்பாலும் கற்பிக்கப்பட்டுவருகின்றன என்பதும், இங்குள்ளார் அனைவரும் அறிந்துள்ளார்கள். இங்ஙனம் பல்வகைப்பட்டகலைகளிலும்

---

* இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினான்காம்வருஷோத்ஸவக்கூட்டத்தில் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திவான்பகதூர் எல். டி. சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளை, எம். ஏ. எல். எல். பி., பி. எஸ். ஸீ., அவர்களுடைய அக்கிராசனத்தின்கீழ் வாசிக்கப்பெற்றது.

மாணுக்கர்களுக்குப் பழக்கம்செய்வித்தலே இவ்வுபந்யாஸத்தில், உயர் தரக்கல்வியெனச் சுட்டப்பட்டிருக்கிறது. யாதேனும் ஒரே துறையில் மிகச்சிறந்த புலமையெய்துமபடி மாணுக்கர்களைப் பழக்குவதும் அம் மட்டில் உயர்தரக்கல்வியேயாமெனினும் "ஈண்டு உயர்தரக்கல்வியென் னும் தொடர்மொழி இப்பொருளில் எடுத்தாளப்படவில்லை. இங்கே குறித்தபொருளில் உயர்தரக்கல்வி மேற்கூறியாங்குப் பலபாடசாலை களிலும ஊக்கத்தோடன் பயிற்றப்பட்டுவருகின்றது. இவ்வுயர்தரக் கல்வியில் தமிழ்க்கல்விசம்பந்தப்பட்டமட்டிற் கவனிக்கத்தக்க சிலவிவ ரங்களை இங்கே எடுத்தியம்புகின்றேன்.

அவையதாம்:—

i. இலக்கியத்தில் தமிழ்பபாடமொழிந்த எல்லாக்கலைகளும இங்கிலீஷ்ப் பாஷைமூலமாகப்பயிற்றப்படுதல்

ii. இத்தமிழிலக்கியந்தானும மாணுக்கர்கட்கு இன்றியமையாப்பாடமா யிராமல் இஷ்டமானுல் எடுத்துக்கொள்ளுமபாடமாக ஏற்பட்டிருத்தல்.

iii. பாடஜாப்தாவில் தமிழில் வ்யாஸமெழுதல்மாத்திரமே கட்டாயப்பாட மாயிருத்தல். இதுவும் காலேஜ்களில் ஸமஸ்கிருதமொழிபெயர்ப்பை இப்பாடத் திற்குமாற்ருக மாணுக்கர்கள் அமைத்துக்கொள்ளாதவரையில்.

இவற்றை ஒவ்வொன்ருக மேனேக்காக நோக்குவோர்க்கும நம் தாய்மொழி நமநாட்டிலநடைபெறும உயர்தரக்கல்வியில எவ்வளவு தூரம புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது தெள்ளிதிற்புலப்படும.

இனித் தமிழ்மொழிக்கும, உயர்தரக்கல்விக்கும எந்தவகைய இயைபு இருத்தலவேண்டுமென்பதைக்கூறுவேன்.

ஆங்கில இலக்கியம நம கல்விசாலைகளில முக்யபாடங்களுள் ஒன்ருயிருத்தலும,சிலகாலமவரை சிலசாஸ்திர நூலகள் ஆங்கிலபாஷை மூலமாகக் கற்பிக்கப்படுதலுந்தவிர, மற்ற எல்லாப்பாடங்களும் உயர் தரக்கல்விபயிலுவோர்க்குத தமிழ்ப்பாஷைமூலமாகக்கற்பிக்கப்பட வேண்டும். இதுவே நமதமிழ்நாட்டில் தேசபாஷை பல்வழியிலும் செழித்துவளர்தற்கும் கல்வியும நாகரிகமும் மேம்படுதற்கும் நேரியவழி யாகும். இவ்விஷயம் பற்பல ஆக்ஷேபணைகளுக் கிடந்தருமென்பதும், இது எளிதில் ஸித்திபெறததக்கதன்று என்பதும் உண்மையே. அவ் வாக்ஷேபங்களின் முக்யாம்சங்களை இங்கு எடுத்தோதி அவற்றிற்கு

ஸமாதானங்கூறுவது ஈண்டைக்குப்பொருத்தமுடையதாகும். ஆக்ஷே பங்களில் அதிமுக்யமானவை இரண்டு. அவையாவன (1) தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்விகற்பித்தால, நம்நாட்டார்க்கு ஆங்கிலமொழியிற்பாண் டித்யமும், மேனாட்டு நவீனசரித்திரசாஸ்தரஆராய்ச்சிகளால் நம்மவர்க் குண்டாகும் நற்பயனும குறைவுபடுமென்பது. (2) தமிழ்ப்பாஷை பற் பல கலைகளையும நன்குவிளக்கிப்போதிப்பதற்குத் தகுந்த ஆற்றலிலது என்பது. இவையிரண்டும பேய்த்தேர்போன்ற போலிக்கூற்றுக்களா மாறு இங்கு விளக்குவேன்.

தமிழ்மொழிவாயிலாக உயர்தரக்கல்விகற்பிக்கவேண்டுமென்று கூறியதுடன், புறனடையாக, ஆங்கிலஇலக்கியமும் சிலகாலம்வரை சில சாஸ்திரநூல்களுநதவிர, என்று கூறியுள்ளது கவனிககற்பாலது. ஆங்கில பாஷையை நமகலவிச்சாலைகளிற் கட்டாயபாடங்களில் முக்கியமாவ தொன்றாய்ச்செய்து, அநதப்பாடத்தைதத தகுந்த விதவான்களைக் கொண்டுபோதிததுவநதால, இயலபாகவே எவர்க்கும் ராஜபாஷையின் மீதுள்ளமோகமும, நற்கலவியின்பயனைக அதன்கண் அமைநதுள்ள நன்னூல்களைக்கற்றுக்கொள்வதிற படிப்பவர்க்கு இயல்பாய்எழும் தாப மும் நிலைததிருக்குமவரை, நம்மாணுககர்கட்கு ஆங்கிலத்தில் தேர்சசி குறைவுபடும என்பது கொள்ளத்தக்கதன்று.

இனித தமிழ்மொழிவாயிலாக உயாதரககலவிபயிற்றமுடியாதென் பது எவ்வளவுபொருததமுடையது என்பதைப் பார்ப்போம. இதுவே, ஆங்கிலமுணர்நத அறிஞர்களிற் பெரும்பாலர் ஆழ்ந்துயோசியாமற் கூறும, ஒரு பலததஆக்ஷேபம். இது தமிழ்மொழியின்இயல்பையும் தமிழ்நூல்களின்பெருமையையும தக்கபடி உணராத தவற்றினாலேயே எழுவது. இயற்கைநலம இலங்கச செஞ்சொற்களில்அமைந்துள்ள சங்கநூல்களும் ஒழுக்கமே உயிரினும் ஓம்பத்தகுவது என்று இடித் துரைக்கும எண்ணிலலாத பலநீதிநூல்களும்" பததிச்சுவைநனிசொட் டச்சொட்டப்பாடப்பெறற பாககள்நிறைநதுள்ள மதசம்பந்தமான கிரந்தங்களும கற்பனைநயமும சொற்பொருணயமும்கலந்து கற்றோர் மனதைக்காமுறுக்கும் காவியநூல்களும, நம்தமிழில் எத்துணைச்சிறப் பாகஅமைந்துள்ளன? பண்டைததமிழ்நூல்களிற் பலவற்றைப் பரோப காரமாகவெளிப்படுத்தியுள்ள பிரஹ்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாயர் உ. வே. சாமிநாதஐயரவர்களும், காலஞ்சென்ற ராவ்பஹதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களும், புதுவழியில் தமிழ்நூலகள்புனைந்து

வெளியிட்ட பிரஹ்மஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியாரவர்களும் தங்கள்பதிப்புநூல்களுக் கெழுதியுள்ள ஆராய்ச்சிமுகவுரைகளை நோக்குவோர்க்குத் தமிழ்மொழியினது பொருள்விளக்குமாற்றல் நன்குபுலப்படும். மற்றும் ஆங்கிலமும் தமிழுமவல்லவர்களாய் அருந்தமிழ் நூல்களியற்றிப் பெரும்புகழ்படைத்த மகாராஜராஜஸ்ரீ வேதநாயகம் பிள்ளையவர்களுடைய "ஸர்வஸமயசமரஸகீர்த்தனை, நீதிநூல், பெண்மதிமாலை, பிரதாபமுதலியார்சரித்ரம்" முதலிய நூல்களையும், ஸ்ரீமான் அ. மாதவையர் B. A. அவர்களும், பண்டிதர் S. C. நடேசசாஸ்திரியாரவர்களும் இயற்றியுள்ள பற்பல தமிழ்நாவல்களையும் படித்துப்பார்த்தால் தமிழ்மொழியில நவீனக்கருத்துக்கள் நயம்பட இயங்குதல் அங்கையங்கனியென அறியக்கிடக்கின்றது. தமிழ்ப்பாஷையின் இயலமைப்பும் இலக்கணஅமைப்பும் வேண்டுழி வேண்டியாங்கு வேண்டியபுதுச்சொற்கள் சொற்றொடர்கள் முதலியவற்றைத் தமிழ்மொழியிற் பொருள்விளக்குமுறை அமைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்றனவாக இருக்கின்றன. இதனோடு ஸமயம்நேரும்போது ஸம்ஸ்கிருதத்தின் நல்லுதவியும் தமிழுக்கு வாய்க்கிறபடியால், தமிழ்மொழியால் நம்மவர்க்கு உயர்தரக்கல்வி பயிற்றமுடியாதென்பது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதன்று.

புதுமாறுதல்கள் ஏற்படும்போதெல்லாம் அதிலும் தமிழ்ஸம்பந்தப்பட்டதென்றால், இவ்வித ஆக்ஷேபங்களைப்புகலுவது புவிநிறைமாந்தர்க்கு வழக்கமாய்விட்டது. முதன்முதல் தமிழில் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையை நடாத்தத்தொடங்கியபோது, அம்முயற்சி வீணாகுமென்றுகருதி, நமது தென்னாட்டுத்தேசபக்தசிரோமணியாகும் பிரஹ்மஸ்ரீ ஜி. ஸுப்ரமண்யஐயரவர்களுடைய புத்தியின்மைக்கு இரங்கிய புத்திமான்கள்பலர். இப்போது அம்மித்திரன் சற்றுமுன்பின் முப்பதாண்டுகளாகத் தமிழ்நாட்டில் நல்லொளிபரப்பிவிளங்குகிறதுபற்றி, அதன்முற்போக்கைப் பின்பற்றி இன்னும்சில தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும் இயன்றவரை ஒழுங்காகநடைபெறுகின்றன. இப்பத்திரிகைகளால் ராஜாங்கவிஷயமாகவும் சரித்ரசாஸ்திரவிஷயமாகவும் வழக்காறுபெற்ற வார்த்தைகள் பலவன்றோ? அவற்றாற் பல்லாயிரக்கணக்காகுந்தமிழ்மக்கள் பயனடைந்திருக்கின்றனரன்றோ? ஏரோபிளேனுக்கும் (Aeroplane) ஸப்மேரினுக்கும் (Submarine) ஸமீபகாலத்தில் ஒவ்வொன்றற்கும் இவ்விரண்டுதமிழ்மொழிகள் ஆகாயவிமானம் ஆகாயக்கப்பல்

என்றும், நீர்முழுகி துளைபடகு என்றும் ஏற்பட்டுள்ளதை உற்றுநோக்கின் "சேணிற்பறக்கின்றசெந்தமிழ்க்குதிரைமுன் திட்டேதுதட்டேது காண்" என்று ஒருபுலவர் கூறியபடி, தமிழ்மொழியின் இயக்கவன்மை எளிதில்அறியலாகும். உண்மை இஃதாயினும், தமிழ்மொழியினை உயர்தரக்கல்விக்கு உபகாரமாக்குதலைப்பற்றி எதிர்வாதம் பலத்ததாகவேயிருக்கிறது. எனினும் நுண்ணுணர்வோடு தமிழ்மொழியின் இயற்கைவலியையும், தற்காலத்தில் அதற்குஅநுகூலமாக ஏற்பட்டுள்ள புறசாதனங்களையும் ஆழ்ந்துசிந்திப்போர்க்கு, தமிழ்மொழிவாயிலாக உயர்தரக்கல்விபயிற்றுவதில் அந்தபாஷையின் இயற்கையமைப்பினால் ஏற்படக்கூடிய விசேஷப்ரதிகூல மொன்றுமில்லை என்பது இதுகாறும் விரித்துக்கூறியவாற்றால் விளக்கப்பட்டது.

ஒருசாரார் நன்றுகூறினீர்; ஏதேதோ ஆகாயக்கோட்டைகட்டுகிறீரே. உயர்தரக்கல்வியைத் தமிழ்மொழியிற் பயிற்றுதற்கு அம்மொழியிற் கணிதம் சரித்ரம் சாஸ்திரம் இவற்றில் தக்க நூல்கள் இல்லையே. இதற்கென்செய்வீர்? என்றுகூறுவர். இன்னோர்க்கு யாமுரைக்கற்பாலது யாதெனில், நாம் இவ்விஷயத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஊக்கம்செலுத்துகின்றோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு விரைவில் நாம்விரும்பும் புஸ்தகங்கள் வெளிவரும் என்பதே. நமது ஆந்த்ரஸஹோதரர்கள் இவ்விஷயத்திற் பேரூக்கங்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நம்மிற்பலர் அறிவோம். அவர்கள் ஆந்த்ரபாஷையின் அபிவிருத்திக்காக ஒன்றுசேர்ந்து முயல்வதன் பயனாக விஞ்ஞானசந்திரிகாமாலை என்னும் பேரால் வெளிப்படுத்தியுள்ள சரித்ரசாஸ்திரசம்பந்தப்பட்ட பலநூல்கள் மிகச்சிறந்தனவாக வெளிவந்திருப்பதுடன், இவற்றைத் தெலுங்குநாட்டிலுள்ள கல்விச்சாலைகளிலும் புஸ்தகசாலைகளிலும் வாங்கிவைப்பதையும் ஆசிரியர்களும் மாணாக்கர்களும் அவாவுடன் இந்நூல்களைப்படித்துப் பயனுறுதலையும் யான் கண்கூடாகக்கண்டுள்ளேன். நீரில்இறங்கித் திளைத்தாடினன்றே நீந்துதலிற் பழக்கம் கைவரும். அன்றி நீந்தத் தெரிந்தபின்னரே நீரில் இறங்கவேண்டும் என்று காத்திருப்பதும் இவ்விஷயத்திற் புஸ்தகங்கள் ஏற்படவேண்டுமென்று போக்குச்சொல்லுவதும் ஒரேதன்மையினவாகும்.

ஆதலின் இன்னோரன்ன ஆக்ஷேபங்கள் உண்மையில் ஆதாரமற்றவைகளாய் ஒழிகின்றன.

இனித் தமிழ்மொழிமூலமாகக் கல்விகற்பித்தலால் விளையக்கூடிய நன்மைகளைப்பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம்.

அவற்றுள் முதல்தரமான நற்பயன் யாதெனில் மாணாக்கர்கள் புதுவிஷயங்களைத் தாய்ப்பாஷையிற் கற்றுக்கொண்டால் வேற்றுப் பாஷையிற் கற்றுக்கொள்வதைப்பார்க்கிலும விரைவாகவும் விளக்க மாகவும் அறிவுமுதிர்வார்கள் என்பதே. இப்போது ஸாதாரணமாக ஒருமாணாக்கன் ஆங்கிலபாஷையிலுள்ள ஒரு நூலினைத் தானாகவே மெய்ப்பொருளுணர்ந்துபடிப்பதற்குக் குறைந்தது ஏழு எட்டுவருஷம் அவனுக்கு அப்பாஷையிற பழக்கமவேண்டியிருக்கிறது. இப்படித் தேர்ச்சியுறும்வரை மாணவர்களுக்கு இங்கிலீஷ்ப்புஸ்தகவாயிலாகக் கிடைக்கும் அறிவு தெள்ளறிவென்பதற்குஇடமில்லை. இவ்வளவுகாலத் திலும் தேசபாஷைமூலமாக இவர்கள் பலவகைப்பட்டபாடங்களைப் படித்துவந்தால் இவர்களுக்கு இவ்விப்பாடங்களில மிகுந்ததேர்ச்சி யுண்டாகுமன்றோ? அங்ஙனமாயின் நமநாட்டிற் சிலவாண்டுகளேகல்வி பயின்று அரைப்படிப்புடன் படிப்பைநிறுத்திவிடுவோர்கள் தம்மறி வைத் தமிழ்நூல்களால் விருத்திசெய்துகொண்டு தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படத்தக்கநற்றுறைகளில தம்வாழ்நாட்களை இனிதுகழித்தல் இயலுமன்றோ?

அன்றியும் தேசபாஷையிற் கல்விகற்பிக்கப்படின் நாளடைவில் அதன் நற்பயனாக அரசியலிலும், ஆங்கில அதிகாரிகள் நடாத்தும் தலைமைசான்றவிஷயங்களில்தவிர மற்ற எல்லாவற்றிலும் தேசபாஷை வழங்கப்படுதலும் ஸாத்யமாகும். அப்படியாகுங்கால் இப்போது எடுத்ததெல்லாம்இங்கிலீஷில்நடக்கும் ராஜாங்கநடவடிக்கைகள் தமக்கு ஒன்றுந்தெரியாததனால் நம் ஜனங்கள் அடையும் அயர்வும் மயர்வும், அவைகாரணமாக அவர்கள் நமது காருண்ய கவர்ன்மெண்டாருடைய நன்னோக்கங்களை முழுதும் உணரப்பெறாது பலவாற்றாலும் தம்மைப் பட்டப்பகலில் ஏமாற்றிப் பணம்பறிக்கும் பற்பல போலியுத்யோகஸ்தர் களுக்குத் தம்பொருளைத் தாமே வீணில் வலியக்கொட்டியுளப்பது மன்றி, அவரைக்காணும்போதெல்லாம் கைகட்டி வாய்புதைத்து மெய்ந்நடுங்கி உறுந்துயரும் படிப்படியாகக் குறைவுபடுமென்பதும் திண்ணம். ஜனங்களும் தங்கள்நிலைமை உரிமை இவற்றை உள்ளபடி

உணர்ந்துகொள்ளுவார்கள். இவ்வாறு தாய்மொழியில் உயர்தரக்கல்வி பயிற்றுதலாற் பொதுஜனங்களுக்குப் பற்பலவழியினும் நன்மையே விளையும் என்பதில் ஐயமில்லை. பற்பல பகர்வதென்! சரித்ர ஆராய்ச்சி மட்டில் தொன்மைக்காலந்தொட்டு எந்தநாட்டிலும் எக்காலத்திலும், தாய்ப்பாஷைமூலமாகவன்றிக் கல்விசெல்வம் நிரந்தரப்பெருவாழ் வுற்றதில்லை என்பது அறிஞர்கட்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்ததே. '

இதுபற்றியே நம்நாட்டுப்பிரமுகர்களிற் சிலர் இவ்விஷயத்தில் இப்போது ஊக்கங்காட்டிவருகிறார்கள். 3 மாதத்திற்குமுன் இதைப பற்றித் துரைத்தனத்தார் ஆலோசனைபுரியவேண்டுமென்று, ராஜப்ரதி நிதியவர்களுடைய சட்டநிரூபணசபையில் நமது சென்னைமாகாண ப்ரதிநிதியாகிய கனம் ராமராயணிங்கார அவர்களால் வேண்டப் பட்டது. அச்சபையிலுள்ள சில கனவான்கள் அப்போது அதற்கு எதிருரைகூறி அதனைமறுத்தபோதிலும், மற்றுஞ்சிலர் நேருரைகூறி அதன்பயனை விளக்கிக்காட்டினார்கள். இறுதியில அப்பேரவையிற் கல்வியதிகாரியாகிய கனம் ஸர் ஹார்கோர்ட்பட்லர் அவர்கள் இவ்விஷ யம நிகழும் ஐரோப்பியப்பெருமபோர் முடிவுறுமவரை நிறுத்திவைக் கப்பெறும் என்றும், அதன்பின்னா இநதியாவிலுள்ள உள்நாட்டு மாகாண அதிகாரிகளுடையயோசனை இந்தவிஷயத்தில் விசாரித் தறியப்படுமென்றும் விடையளித்திருக்கின்றார்கள். ஆங்கிலேயராஜ்யம் அதிவிரைவில் இக்கொடும்போரில் வெற்றிபூண்டுவிளங்குமென்றும், இப்போது ராஜப்ரதிநிதியாரின் சீரவையிற் கல்வியிலாகாத்தலைமை யாகிய அரும்பெறற்பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் கனம் ஸர் வி. சங்கரநயர் அவர்கள் இவ்விஷயத்திற் கவனம்செலுத்துவார்கள் என்றும் நாம் ஆவலுற்று எதிர்பார்ப்போமாக.

மற்றும் நமது சென்னை உயர்தரநீதிஸ்தலத்தில் நீதிபதியாய்விளங் குபவரும் கல்விவிஷயத்தில் மிக்க கவனம்செலுத்துபவரும் ஆகிய கனம் ஜஸ்டிஸ் டி. வி. சேஷகிரிஐயர் அவர்கள் சின்னுட்குமுன் சென்னை ஹிந்துஹைஸ்கூலிற்கூடிய ஒருகூட்டத்தில் தலைமைவகித்தபோது தமதுபிரசங்கத்தில் இக்கருத்தைவெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இக்கருத்தைவெளியிட்டிருப்பதை 20—4—15-ல் சென்னைச் சுதேச மித்திரன்பத்திரிகை கீழ்க்குறித்துள்ளபடி பாராட்டித் 'தலைப்புவியாசம் எழுதியிருக்கிறது.

"தமிழ்ப்பாஷையை அபிவிருத்திசெய்ய பி. ஏ. பரீக்ஷைக்குத் தமிழ்ப்பாடங்கள் ஏற்படுத்துவதைக்கூட அவர் (கனம் ஜட்சி அவர்கள்) அவ்வளவுபெரிதாய் நினைக்கவில்லை. இம்மாகாண சக்கண்டரிஸ்கூல்களிற் பாஷைப்பாடங்களல்லாதபாடங்கள் தமிழிலேயே சொல்லிவைக்கப்படுவதற்கு வழியைத்தேடவேண்டுமென்றார்.........கவர்ன்மெண்டாரின் அநுமதியை (இவ்விஷயத்தில்) பெற, அவர்களுக்கு..... ...பொதுஜனங்களும் பெற்றோர்களும் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றார்..........படித்த இந்தியர்கள் தேசபாஷைகளை விருத்திசெய்யவேண்டுமென்றுசொல்லுவார்களேதவிர அவைகளை இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துபோகும்படி விட்டுவிடவேண்டுமென்றுசொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் தேசபாஷைகளை விருத்திசெய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியே விருத்திசெய்துகாட்டுவார்களோ என்றால், தாங்களே முன்னுக்குவந்து விருத்திசெய்துகாட்டப் பலருக்குச் சௌகரியங்கள் இருப்பதுமில்லை, சமயங்கள்வாய்ப்பதுமில்லை. தன்னலமறுப்புக்காட்டி வேலைசெய்யக்கூடியசிலருக்கே சௌகரியங்களிருக்கும், சமயமும்வாய்க்கும். அப்படிப்பட்டவர்கள் முன்னுக்குவந்து வேலைசெய்யத்தலைப்படுவார்களானால் அக்கரைமட்டுமிருக்கச் சௌகரியங்களில்லாதவர்களும், சமயங்கள்வாயாதவர்களும் அவர்களுக்கு உற்ற பின்பலமாக நிற்பார்கள்."

மற்றும நம்நாட்டிற் பல்லாற்றாலும் முன்னேற்றத்தக்கவர்களாகிய கனம ஸர் குருதாஸ்பானர்ஜி, ஜஸ்டிஸ் அஷுடோஷ்முக்கர்ஜி, ஸர் எஸ். ஸுப்ரமண்ய ஐயர், ஸர் பி. எஸ். சிவசுவாமி ஐயர், ஸ்ரீமதி அனிபெஸண்ட அமமையார் முதலிய பெரியோர்களும் இந்த நோக்கத்தில் ஒருவாறு ஒற்றுமைப்பட்ட உள்ளக்கருததுடையவர்களாகக்கொள்ளத் தடையில்லை. மேலும, சிறிதுகாலமாக நமநாட்டிற் பல உயர்தரப் பததிரிகைகளுமை இவ்விஷயத்தைப் பரிசீலனைசெய்துவருகின்றன. நானறிந்தவரையில், கலகத்தா மாடர்ன் ரிவ்யூ, சென்னை எட்யுகேஷன் ரிவ்யூ, மதுரைச் செந்தமிழ், சென்னைச் சுதேசமித்திரன் இப்பததிரிகைகளில் இவ்விஷயத்திற்கு அநுகூலமாக நிருபநேயர்கள் விஷயம் எழுதி விரித்துள்ளவியாசங்கள் வெளிப்போந்துள்ளன.

இவையெல்லாம் நாம் இப்போது எடுததுக்கொண்டிருக்கும் நற்கருமத்தின் முற்குறியாகக்கொள்ளற்பாலன. எனினும் கார்யஸித்தி பெறுவது நம்முடைய விடாமுயற்சியையும் ஊக்கத்தையும் பொறுத்திருக்கிறது. இம்முறையை அநுஷ்டானததிற்குக் கொண்டுவருவதில் தொடக்கத்தில் எத்துணையோ இடையூறுகளும் இன்னல்களும் ஏற்படத்தான்செய்யும். இம்முறையை எவ்வாறு படிப்படியாக

அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவருவது என்னும்விஷயந்தானே ஒரு உபந்யாசத்துக்கிடந்தரத்தக்கதாகலின் அதனை விரிவஞ்சி இங்கேவிளக்காதுவிடுக்கின்றேன். ப்ரஸ்தாபவிஷயத்தை அநுஷ்டானமுறையாகச் செய்வது அஸாத்யமில்லையென்பது பிறிதோரிடத்து இவ்வியாஸத்தில் வற்புறுத்திக் கூறப்பெற்றுள்ளது. இவ்வேற்பாட்டை அநுபவமுறையாக்கும் நன்முயற்சிக்கு ஏற்படக்கூடிய தடைகளையும், அவைபிறவாமைத் தடுக்கும்வழிகளையும்பற்றி நமநாட்டுப்பேரறிவாளர்கள் இடைவிடாது துரைத்தனத்தார்க்கு யோசனைகூறவேண்டும். இப்படி நாம பற்பலவழிகளிலும் பாடுபடவேண்டும். தொடக்கத்தில் இம்முயற்சியாற் பலமுறை பயனுறாதுபோயினும் மீண்டுமீண்டும் உழைப்பதே நம்கடன்; உறுபயன்விளைதல்பற்றிக் கவலையடையவேண்டாமென்னும் பகவத்கீதையின் உபதேசத்திற்கிணங்க நம்மவர்களில் அறியாதார்க்கும் நம்மை அன்புடன் ஆட்சிபுரியும் ஆங்கில அரசாட்சியாளர்க்கும் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி எப்போதும் எடுத்துரைப்பதே நம்கடமையாகக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி நாம் உழைத்துவந்தால், தம்மோடு சிறிதும் ஸம்பந்தம்பெறாத காட்டுமுரட்டுஜாதியடிமைகளாகிய நீக்ரோவர்களை, அவர்களுடைய யஜமானர்களுக்குக் கோடிக்கணக்காகச் செம்பொன் விலைப்பணம்செலுத்திப்பெற்று, தொழும்பர்களுக்கு முழுசுதந்தரத்தையும் அன்புடன் அளித்தருளின நமது ஆங்கில ராஜாங்கத்தார் தம்ராஜ்யத்திற் சிறப்புற்றபாகமாகத்திகழும் நம்மிந்தியாவின் கல்வியபிவ்ருத்தியின்பொருட்டு நமக்கு நாள்நாளும் நன்மைதரத்தக்க இவ்வேற்பாட்டினைச்செய்துதவப் பின்வாங்குவார்களா?— ஒருபோதும் மாட்டார்கள். பிரஜைகளிடத்துப் பேரன்பும் கூரறிவுமுடைய மாட்சிமையோங்குநம் மன்னாசிகாமணியாகிய ஐந்தாம்ஜார்ஜ் அரசர்பிரான் நமது வித்யாபிவிர்த்தியில் மிக்க அனுதாபங்கொண்டிருக்கிறார் என்பதும் யாமனைவரும் நன்கறிந்ததன்றே. நமது முயற்சிமாத்ரம் சோர்வுபடாதிருக்குமேல், இத்துணைப்புறசாதனங்களுஞ் சேர்ந்து திருவினையாக்குமென்பது திண்ணம் திண்ணம், மும்முறையுந்திண்ணம். இந்நன்னோக்கம் ஈடேறுமாறு திருவருள்சுரக்க.

சங்கத்திறையவராய்ச்சங்கத்தமிழுகந்து
துங்கஅகப்பொருளுந்தோற்றுவித்துப்—பொங்குபுகழ்ப்
பாண்டிவளநாடாள்பரமன்சொக்கேசனைநாம்
வேண்டித்துதிப்போம்விழைந்து.

வே. முத்துஸாமி ஐயன் எம். ஏ. எல். டி.

—

"சொற்பொருட்காரணம்"

(0)

நேரிசையாசிரியப்பா.

தமிழ்க்கோனாளும்தவஞ்செய்துசெய்தூங்
கமிழ்தெனவுண்ணும்அரும்புலவீர்காள்
ஒவ்வோர்சொல்லின்ஒளிர்முதனிலையைச்
செவ்வனமோரில்திகழுமக்காரணம்
வரையினைக்கல்லிமணிபெறலெளிதாம்
உரையினைக்கல்லியுணர்வதோஅரிதே
மற்றதுகல்லின்வறப்பினும்வறக்கும்
சொற்றெறுங்காரணம்தோன்றுதிருந்தில
கல்லினைவல்லேகல்லுதலாகும்
சொல்லினைக்கல்லப்பல்லவாம்நாள்கள்
பல்லவாயினும்படுபயன்
எல்லையில்லவாம்இன்பமும்பெரிதே.

(க) ஆம்பல்=யானை.

ஆம்பலென்னும்சொல்லுக்கு யானையென்னும்பொருள் எவ்வாறு வந்ததெனின் ஆம்பலென்பது இசையாதலாலும் யானை இசைக்கு மகிழ்ந்து அடங்கும் இயல்பினதாதலாலும் அச்சம்பந்தம்பற்றி ஆம்ப லென்னும்சொல்லுக்கு யானையென்னும்பொருள்வந்தது. யானையை யுணர்த்தும் வழுவையென்னும்சொல்லுக்கும் இப்பொருளேயாம்.

வளுவை வழுவையாயிற்று. வள்=இசை; வை பெயர்விகுதி.

"நிலவுவெண்கரிவணக்கியகிரில்யாழ்தழுவி
மலருமின்னிசையெழுப்புவர்மேனிலமகளிர்"
(தணிகைப்புராணம். நகரப்படலம்.)

என்பதால் தெளிக.

வழுதி=பாண்டியன்; வளுதி—வழுதி.
வள்=இசை; தி பெயர்விகுதி.
தமிழிசைகேட்டுமகிழ்வோனென்பது பொருள்.
வண்டு=இன்னிசைசெய்வது. வள்+து.
வண்டு சங்குமாம்.

(உ) கடிவை=யானை.

யானைக்கு மதநாற்றமிகுதியாதலால் அதற்குக் கடிவை என்னும் பெயர்வந்தது.

கடி=மதநாற்றம். வை—விகுதி.

"விலக்கருங்கரிமதம்வேங்கைநாறுவ" (க—ராமாயணம்.)

கவுலென்பது யானைக்கதுப்பையும் யானைமதம்பாயுமிடத்தையும் தீநாற்றத்தையும் உணர்த்திநிற்கும். யானைமதம் தீநாற்றமுடையது. கவுல் கவுளாயிற்று.

(ங) யானை.

யானைக்கு ஞாபகசக்திமிகுதியாதலால் அதற்கு அப்பெயர்வந்தது. ஞாபகசக்தியாவது மறவாமை. தலைமாணுக்கருக்கு இக்குணம் ஆவசிய கமாதலால் யானையை அவர்க்கு உவமைகூறுவர். ஆனை யானையாயிற்று. ஆனம் ஆனையாயிற்று. *ஆனம்=அறிவு, நினைவு.

(ச) ஐயவி=கடுகு.

ஆயாவி ஐயவியாயிற்று.

ஆயாவி—அய்யவி—ஐயவி.

ஆயாவி—ஆவாலு=கடுகு. (தெலுங்கு.)

பதார்த்தங்களுக்கு மணந்தருவதென்பது பொருள்.

ஆ+யாவி. ஆ—உபசர்க்கம. ஆமுட்டி என்பதுபோல. ஆவி—யாவி.

ஆவி=மணம். நாவி—ஆவி. ஒற்றினீக்கமென்னும இலக்கணம். நாவி=கத்தூரி.

(ரு) வெல்லம்.

வேலம் வெல்லமாயிற்று. வேலம்=கரும்பு. கருப்பஞ்சாற்று லாவதென்பது பொருள்.

வேலம்—வேலை=கரும்பு. வேல்—வேலம். மூங்கிலினமென்பது. வேல்=மூங்கில்.

வேலம்—வேளம்—வேழம்=மூங்கில், கரும்பு, கொறுக்கை, நாணல்.

---

* மொழிநூல் இலக்கணவியல் கூச-ம் பக்கம்பார்க்க.

(௬) விருந்து.

வில்லினாற்பொருது வெற்றிகொண்டவீரனுக்கு அரசன்செய்விக்கும் நல்லுண்டி.

வில்—விருந்து. து— பெயர்விகுதி. இம்மரியாதை முதன்முதல் வீரர்தம்குழாத்தினின்றுதான் உண்டாயது.

(எ) கச்சேரி.

மணியிசையால்அறிந்து நீதிநடாத்தும் இடமென்பது பொருள். கச்சம்=மணியிசை.

"ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமல்அகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரான்"

என்பதால தெளிக. கச்சி என்பதற்கும் அப்பொருளே. கச்சி=காஞ்சிபுரம்.

(அ) கந்தை=கிழிந்ததுணி.

வீரர்கள் சண்டைசெய்புங்கால் அவர்தம்மார்ச்சட்டையை அம்புதுளைத்துக்கொண்டு உருவிப்போதலின் அத்தகையசட்டைக்கே கந்தையென்றுபெயர்.

காண்டம்—கண்டை—கந்தை.

காண்டம்=அம்பு. மூங்கிலாலாயது.

காண்டம்—கந்தல்.

பக்கம் பக்கல் என்பதுபோல ஈற்றில் லகரமெய்பெற்றது.

(௯) பிழை=குற்றம்.

கள்ளுண்பதாலாவதென்பது பொருள்.

பிழி பிழையாயிற்று.

பில்—பிளி—பிழி=கள். உள்ளிருந்துகசிவது. பில்=உட்டுளை.

பிழி—பிழிதல்=உள்ளிருந்து சாரமிரக்கல்.

பிழை—பிழைத்தல்=பிழைசெய்தல்.

பில்—பிளிறு=சேறு. உள்ளிழுப்பது.

(கய) தொடுவு=உணவு.

கையினால் உழந்துண்பதென்பது பொருள்.

தோள்—தொடுவு. தோள்=கை.

"இரவார் இரப்பார்க்கொன் றீவார்கரவாது
கைசெய்தூண் மாலையவர்"

(கக) நெருப்பு.

நெல்—நெருப்பு. மூங்கிலி லுண்டாவதென்பது.

நெல்=மூங்கில்.

நெல்வேலி=வேணுவனம்.

நெல்:—

க—மூங்கில்

உ—தானியம். மூங்கிலினமென்பது.

(கஉ) இயம்=இசை.

"நரம்பியல்சுருதிபாடல்இயதொடுபடிந்துநண்ணித்
திரம்பயினடனமூன்றும்செவ்விதிற்புரியலுற்றார்"

(காந்தம் அசுரகாண்டம்.)

பல்லியம். உ-பதம். பல்+இயம்.

இயம்—இயவு=புகழ். இசையாலாவது.

இயம்—இயம்பு—இயம்பல்=இசைத்தல்.

இசம் இயமாயிற்று. சகரம் யகரமாகும்!

இசை இசமென்பதன் திரிபு.

இசம்—ஏசம்=வெண்கலம். இனிதிசைப்பது.

இயம்—ஐயம்=பிச்சை. இசைபாடி இரப்பது.

ஐகார ஈற்றுச்சொற்கள், ஓர்காலத்து மகர ஈற்றுச்சொற்களாக இருந்தனவெனக் கொள்ளவேண்டும்.

(கஙு) பில்=மூளை, கருப்பம்.

பில்—பீர்=முலைப்பால். கருத்தரிப்பதாலாவது.

பீரம்= ,,

"பீரம்பேணிற்பாரந்தாங்கும்"

பீர்—பீரித்தல்—பீச்சல்.
பீர்—பிரை = ஓர் பீரளவாயமோர்த் துளி.

"பிரையிடமோர்கொடு"

பில்—பீனம்:—

௧—பருமை. கருவளர்ச்சியாலாவது.
௨—பாசி. நீரிலுண்டாவது.

பீனம் ஆண்குறியுமாம். கருவுண்டாக்குவிதென்பது.
பில்—பீள் = கருப்பம்.

பீளா = சனஞசூசம். (பாளி)
பீடா—பீடை.

பீள்—பீட்டை = பயிரிளங்கதிர்.
பில்—பில்ல = குழந்தை. (தெலு)

பிலலா = குழந்தை, விலங்கின்பிள்ளை.

பில்—பிள்ளை. (பாளி)

(௧௪) புளம் = கடல், நதி, நீர்.

மரம் நீரிற் கிடந்தமையாற் புளபுளெனப்போயிற்று.
புளம்—புழ = நதி. (மலையாளம்)
புளம்—புடம = பூமி. கடல்சூழ்ந்தது.

புடை = இடம். பூமிசம்பந்தமானது.
புடங்கு = பக்கம்.

புடம—புடவி = பூமி. வி விகுதி.
புடம்—புணம = நீர்.

டகரம் ணகரமாகும்.

புணம்—புணல்—புனல = நீர்.

புணரி = கடல்.

புணம்—புணை = தெப்பம். கடலிலோடுவது.
புணல்—புணர்தம்—புனர்தம் = புனர்ப்பூசம். சலராசிக்குரியது.
புணர்தம்—புணர்தை = பூசம். கடகம் சலராசி.

புளமென்பதற்கும் ஓர் முதற்சொல் உள்ளது.
பில் " " "

(கரு) குளம் = முளை, இளமை, தளிர் முதலியன.

குளமான் = ஆட்டிளங்குட்டி.

"குட்டியும் குளமானும்"

குளம்—குழ = இளமை. குழவு = இளமை. குளி = குழந்தை. குளிகுளித்தல் = மகப்பேறு.

குழவி = குழந்தை.
குழந்தை = இளம்பிள்ளை.
குழகு = இளமை.
குழகு—கொடுகு = பிள்ளை. (தெலுங்கு)
குளிந்தியம்மை
குளிகன் = சனியின்பிள்ளை.

(கசா) குளம் = தளிர்.

குளம்—குளகு = இலை.

"மறிகுளகுண்டன்ன மன்னுமகிழ்ச்சி"

குளம்—குழை = தளிர்.

(கள) குளம் = திரட்சி, வட்டம்.

குளம்—குழவி = அம்மிக்குழவி. திரண்டிருப்பது.
குளம்—குழை = குண்டலம்.
" கூழை = திரட்சி. கூழைப்பலா.
" குழங்கல் = திரண்டமாலை.

"குழங்கல்வேட்டுவக்கோதையராடலும்"

(கஅ) கருவை = முளை.

கரு + வை. கரு = முளை. வை விகுதி.
கருப்பொருள்; கருக்காய்.
கால்—கரு. கால் = முளை.

"கருவையார்வயற்சங்குசேர்கலிக்காழியே" (ச—தே)

(௧௯) ஏ = அம்பு.

ஏவு:—

௧—அம்பு.

௨—வருத்தம்—அம்பினுலாவது.

ஏவம் = வருத்தம்.
ஏவு—எவ்வி = அரசன். அம்பில்வல்லவன். வேளெவ்வி.
ஏமாறல் = ஒருவர்க்கொருவர் அம்பினைமாறிவிடுதல்.
ஏமாற்றல் = அம்பெய்யும் திறத்தினுல் மயக்குதல்.
எத்து = அம்பெய்யும் உபாயம்.
ஏ—எய் = முட்பன்றி.
எய்—எயில் = மதில். அம்பு எய்தற்கிடமாவது.
எயின் = வேடச்சாதி.
ஏயர் = படைத்தலைவர்.
ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனுர்.

(௨௦) எருவை.

எரு + வை. எரு = சிவப்பு. வை—விகுதி.
எருபு = சிவப்பு. (தெலுங்கு) பு. விகுதி.

எருவை:—

௧—சிவப்பு.

௨—உதிரம்—சிவந்தது.

௩—போர்க்களம்—செங்களம்.

௪—யானை—செங்களத்திற் போர்புரிவது.

௫—கழுகு—செங்களத்திற்சூழ்வது.

௬—கழுதை—பொருதபின் உழுதற்குரியது.

(௨௧)

ஏனுதி:—

௧—படைத்தலைவன்.

௨—மந்திரி—படையிற் சூழ்ச்சிகூறுவோன்.

௩—மறவன்.

௪—நாவிதன்-சைனியத்தில்மாத்திரம் தொழில்செய்வோன்.

மற்றும் மொழிநூலால் அறிந்துகொள்க.

இங்ஙனம்,

மாகறல். கார்த்திகேயமுதலியார்,

கெண்டி, சென்னை.

ராமசரிதப்பாட்டு. (மலையாளகாவியம்)

ராமசரிதப்பாட்டு என்னும் ஒரு சிறந்த மலையாளகாவியம் மலையாளதேசத்தையாண்ட ஓரரசனாலியற்றப்பட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கிணங்க, அவர் குலதெய்வமாகிய பத்மநாபன் விஷயமாகக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடப்பட்டிருக்கிறது. இக்காவியம், இதுகாறுங்கண்டவற்றுள் மலையாளபாஷையிற் பழமையானதாயிருக்கிறது. இதனுடைய காலம் இதுவரை வரையறுக்கப்படவில்லை. பாஷையையுற்றுநோக்கும்பொழுது மிகப்பழையதென்றே விளங்கும்; அதாவது, 400 500 வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்னலாமென்று தோன்றுகின்றது. இக்காவியம் படலம்படலமாக வகுக்கப்பெற்று, ஒவ்வொருபடலமும் 10, 11, 12 பாட்டுக்களுடையவாய், பலவிருத்தங்களிலுமியாக்கப்பெற்று, அந்தாதித்தொடையாயியற்றப்பட்டுள்ளது. இதைத் தமிழ்க்காவியமோ மலையாளகாவியமோவென்று நிர்ணயிக்கவியலாது. சிற்சில பிரயோகங்கள் மலையாளத்தையொத்திருப்பதாலும், இயற்றப்பெற்றநாட்டைக்கொண்டுமே இது மலையாளகாவியமெனனவேண்டுமேயன்றி உற்றுநோக்கின் முற்றும் நற்றமிழாதலே தெற்றெனவிளங்கும். இதனையே மலையாளத்தார் மலையாளபாஷையென்கிறார்கள். மலையாளமென்றொரு தனிப்பாஷையில்லையென்றும், அது பழந்தமிழேயென்றும் முன்னரே விளக்கியுள்ளேன். ஆதலாற் பின்னும் எழுதுவ தனாவசியமென்று விடுத்து, அடியில் எடுத்துக்கொண்ட ராமசரிதத்திலிருந்து இரண்டு படலம்* தமிழ்நேயர்கள் படித்தறியும்வண்ணம் கொடுத்துள்ளேன். அதனையவற்றானு முணர்வாராக.

I. கணபதிபடலம்.

கானன†ங்களிலரன்களிறுமாய்க்கரிணியாய்
 கால்கழிக்கயுமை(மை)தம்மில்விளையாடிநடந்(த)ன்
று(று)ளனம்வடிவுள்ளான(னை)யுருவாயவதரித்
 தாக்கியே!ந லவிநாயகனென்னே(றே)ரமலனே!

---

* இவை, பிரமஸ்ரீ S பரமேசுவரையர் எம். ஏ., பி. எல்., அவர்களால் முதன்முதல் பாஷாபோஷிணியென்னும் மலையாள மாசிகபத்திரிகையி லச்சிடப்பட்டன. அதினின்று இவ்விடத்திலெடுத்தெழுதப்பட்டன.

† தடித்த எழுத்துக்களை அரைமாத்திரை குறைத்தொலிக்க.

ஞா(யா)னிதொன்னு(று)துனி(ணி?)யின்னதினென்மானதமென்னும்
நாளதார்தன்னில்நிரந்தரமிருந்தருள்தேரிந்
தானமற்றறிவெனக்குவந்நு(து)திக்கும்வண்ணமே
ஊழியேழினும்நிற(றை)ந்தமற(றை)ஞ்ஞானப்பொருளே! (1)

ஞானமென்கல்விளயி(னேவி)ச நதெளியி(வி)சசினியசொல்
நாயிகே!பரவ(வை)யில்திர(ரை)கள்நேருடனுடன்
தேனுலாவினபதங்கள்வந்நு(து)திங்ஙிநியதம
சேதயில்துடர்ந்நு(து)தோன்னு(று)ம்வண்ணமின்னு(று)முதலாய்
ஊனமற்றெழுமிராமசரிதத்திலொருதெல்
ஊழியில்செ(சி)றியவர்க்கறியுமாறர(ரை)செய்வான்
ஞா(யா)னுடக்கினதினேணநயனே!நடமிடென்
ஞவிலிசச(சை)யொடுவெசச(வைத்த)டியிண(ணை)ககமலதார். (2)

தாரிணங்ஙினதழைக்குழல்மலர்த்தய்ய(தைய)ல்முலைத்
தாவளத்திலிள(ளே)கொள்ளுமரவிந்தநயநா!
ஆரணங்களிலெங்ஙு(கு)ம்பரமயோகிகளுழந்
நா(தா)லுமென்னு(று)மறிவானரியஞானபொருளே!
மாரிவநததினு(தினுககு)மாமல(லே)யெடுததுதடாயும(தடையும்)
மாயனே!அரசாளுய்நிசிசாரதிபநியெ(யை)
போரில்நீமுன னமமுடிததம(மை)யெடுத்துர(ரை)செய்வான்
போகிபோகசயனா!கவியெனக்கருள்செய்யே! (3)

அருவ!பாதியுருவாயபரனே!சரணதா
ரகருநந்துகொடுத(ச)ந்ததம்நின(னே)நதுகொள்ளுவோாக்
கரியவன்பிறவியாமதுயராறுத்துகள(ளே)மோ
ரசுரநாசகரனே!விசயன்விலதடியினால்
திருவுடமபுட(டை)யுமாறற(றை)ஞ்ஞு(ச)வன்னபிமதம்
தெளுநெதளுப்பில்விள(ளே)யி(வி)சசுதெளியி(வி)ச்சசிவனே!
அரசனாகிமதுசூதனனிராவணனெ(னே)வென்
ன(ற)வ(வை)யெனக்குபுகழ்வான்வழிவரம்தந்ந(த)ருளே! (4)

வழியெனக்குபிழ(ழை)யாதெ(த)வண்ணமுற்றருள்செய்யேன்
மனகுருந்திலிள(ளே)கொண்டுபுனல்கொண்டுவெடிவாண்
டெழுந்ந(த)கொண்டல்பதறும்நெறிதழ(ழை)த்தக்குழலி!
யிளமதிக்குதுயர்பொங்ஙி(கி)விள(ளே)யி(வி)க்கும்நுதலி!
சுழலநின்ன(ற)கிலலோசம்வணங்ஙி(=ங்=கு)ன்ன(=கின்ற)கழலி!
துகில்புலித்தோலி(ல்)கொள்ளுநந(=கின்ற)ரனு(=க்கு)தெல்(?)
டழிவுவந்ந(த)மலர்விலலெழுழுநங்கனனெ(னே)யவ் [கண்ணிடபெ(ப)ட்
வளவுதோற்றினபெரி(பெரு?)ப்பமுள்ளவைப்பின்(வெர்ப்பின்?)ம
[களே! (5)

மகரகேதனனுடை(டைய)சனகனாயர்மகனாய்
வாருமெங்கள்மறிமாயன்மணிமார்வ்வினிள(ளை)கொண்
டகிலலோகங்ங(க)ளிலுமநிற(றை)ஞ்ஞு(ந்து)நின்னருளாவோ
ரமலகோமளபயோதிதநயே! அரசனாய்
செ(ச)கங்ங(க)ளேழுமுலயிக்குமந்நிசாசரவரன்
சிரங்ங(க)ள்பத்துமங்ங(க)றுத்தமனுவீரசரிதம
புகலுமென்னெ(னை)யுன்னிநோக்கியருள்வாக்குட(டை)யவேல்
(பெருவு?)சேவிடஞ்ஞி(டைஞ்சு?)புன்றினகட(டை)க்கண்முன
(னை)யால். (6)

இடஞ்ஞு(டைஞ்சு)தானவரெ(ரை)வேரறமுடிக்குமடல்வன்
பியலுமிந்திரனுமங்கியமனும்நிருதியும்
குடிலவாரிபதிவாயுவளகேசனரனும்
குளு(ளி)ர்நிலாமதிவெய்யோனுமுராகாதிபதியும்
வடிவுசேரவணிமாதுமயனுமவிண்ணவரும்
மகிழநாசினியும்முக்கண்ணர்கனல்க்கண்ணிலெழும்
கொடியவைரவியுமானனங்களாறுள்ளவனும
குது(சு)மவா(பா)ணனுமெனக்குதுண(ணை)யாகயிதினே. (7)

துண(ணை)யெனக்கிதினுமிக்கவருமுள்க்கனமறச்
சுறுங்ஙி(ஙி)ஞோருதியெனன(ற)றிஞ்ஞு(நது)நல்லவரெல்லாம
பணியிதக்கிவனெனக்குருதிஞெய்யவர்களோ
பக(கை)யாரவதினறப்பரென்ஞெடொப்பமுட(ண்ட)யோர். (8)

மேத(தை)நல்குககவீந்திரரிலமுன்புட(டை)யவான்
மீகியுமபின்னே(னை)வியாதனுமெனி(ன)க்கதிகமாய்
வேதவித்துநல்லகததியஞேரோபதங்ங(க)ளெ(ளை)
வேரிதழ்க்கினதமிழ்ககவிபட(டை)ததமுனியும
ஓத(தை)யில்த்துயிலுமண்ணல்விண்ணுளார்புகழவே
ஊழியில்தெ(த)யரதன்தநயனாயவதரித்
தாதிகாலமுள்ளரி(ரு)ந்தொழில்கள்மிக்கவ(வை)கழஞ்
ஞாழி(சாழி)மானினியெ(ய)மீண்டபடிகூறுவதினாய். (9)

ஆழிமாதினெ(னை)நிசாசரவரன்கவர்ந்ந(ந்து)கொண்
டாடிமாதங்ங(க)ள்வருமுன்னம்மறந்தவழியே
ஊழிமீதுநடந்ந(த)ந்து(று)கபிமன்னனுறவா
யோடிநாடுகெனவேயரிகள்நாலுதிச(சை)யும்
கீழும்மேலும்வினவின்னளவில்வாயுதநயன்
கேடில்லாதமதியோடுதிர(ரை)யாழிகடந்ந(த)ம்
மாழ(ழை)நீண்விழியெ(யை)மைதிலியெ(யை)நேடியோரிரா
மான்புன(னை)ந்தவ(வை)யுர(ரை)ப்பதினரிப்பமெங்களால். (10)

மான்புன(னே)ந்தவனண(ணே)ந்தறிஞ்ஞளங்குலியவும்(யும்)
மால(லே)வார்குழலிலேறம்மணிகைக்சொள்ளும்முன்னே
வேல்பொருநந(நின்ற)மி(வி)ழியாள்க்குநலகியப்போபொழுதிலே
மேதில்(யில)வீழ்ந்தடிபணிந்துவிட(டை)யும்தொழுதுபோய்
சேல்பொருந்துமரிவீரனல(லே)யாழிகடந்ந(த)த்
தீரமெய்தியிருந்நொ(தொ)ண்கபிகள்சூழ்ந்தினியபைம்
பால்பொருந்தும்மொழியாலமொழிந்தனன்தொழுதெல்லாம்
பார்மன்னன்தன்னோடுமைதிலிபுடெ(டை)சரிதமே! (11)

2. ராவணபிரலாபபடலம்.

உரைத்ததுகேட்டநேரம்உயிர்பிரிந்தவரைப்போலே
கருத்துகேடட(டை)யனுங்கிக்கண்புனல்கனம்சொரிந்து
குருத்தத(ச)ந்தாபததோடேகொடுப்பமப்பொழுதுகைவிட்
டரக்கர்கோனுடலமொக்கெயல(லே)க்குமாறுலகில்வீழ்ந்தான்.(1)

வீழ்ந்தவன்மோகம்மெல்கிமெல்லெழுநதுணர்ந்திருந்து
தாழ்ந்தவொண்கரங்கள்கொண்டுதரந்தரம்சிரங்கள்தாங்கி
சூழ்ந்துநின்றரக்கருள்ளமதுல(லே)யுமாறிருவரும்கீழ்
வாழ்ந்தமைபுலம்பிமேன்மேலழகு(கி)தாயுர(ரை)க்கப்புக்கான்.(2)

உரைப்புகள்த்தொழில்களெல்லாமொன்றுநானறிகவல்லேன்
தரிப்பெழுமியக்கர்சித்தர்தானவர்வானோர்வேந்தர்
ஒருத்தராரிவரில்நின்னோடோடுவதொழிந்துபோரில்
கருத்தராய்நின்றுயிர்த்தோர்கழிந்தநாளரக்கர்வீரா! (3)

வீரர்போரிடவணங்கும்வீரனே!குலிசமேற்றான்
தீரத(தை)பெருகும்மாற்றார்திறமறயடக்கும்நின்னெ(னை)
போரிடயிராமனம்பால்பலசகலங்களாகென்
றாரிதுசாபமிட்டோரரக்கர்தன்குலக்கொழுந்தே! (4)

அரக்கர்தன்குலத்தினுள்க்கேடுதிக்கவும்வருத்திவானோர்
புரத்தினும்முனிவர்க்கும்போர்புணர்த்தமன்னவர்க்குமெல்லாம்
ஓரிக்கவும்வருத்திநீபோயொளிச்சு(ச)தெத்திச(சை)யில்மற்றா
றொருத்தரித்தரமிரி(ரு)ப்போருடப்பிறப்புலவியுள்ளோர்? (5)

உலவியென்னு(று)டலிலில்லாஉர(ரை)பெறும்நகரிலில்லா
இவிடைமைதிலியிருந்துமினியொருகருமமில்லா
சிவ!சிவ!வெறுப்பவந்துசெம்மேநின்முடிவினாலே
அவனியேழிரண்டினும்ஞா(யா)னதிபதியாயிதென்றும் (6)

என்றுமேயறியவல்லேனிம(மை)யவர்திமிர்ததுமர்த்தும் ,
வென்றிசேர்பற(றை)யறைந்தும்மேதில்(யில)நீவீழ்வதின்முன்
இன்றெனக்கிடர்முழுத்துமிலங்க(கை)யில்முறைநிறைந்தும்
வன்றிதுமாற்றூர்கூப்பும்வன்பெழும்மேருதோளா! (7)

மேருமாமல(லை)துளங்கவிளங்கினகரங்கள்தங்கும்
சூரர்கோனிராமனோடுதுடங்கினபக(கை)விடென்று
வீரனுமளாபிரந்தால்விபிழ(ஷ)ணனவனைக்கைவிட்
டாருமுற்றவருமீன்றியாயினேன்னுலகிலின்றே. (8)

இன்றுஞா(யா)னிராமன்தன்னெ(னை)யிள(ளை)யவனோடுமேகூட
கொன்றுதின்றரிகுலத்தே(தை)குதர்ந்துபோர்க்களத்தில்வீழ்த்தி
சென்றுபோர்கிடைத்துவானோர்திறவுமொட்டினியடக்கி
யென்றியேனில்லாகண்ணீரார்க்குமிநநகரியென்றான். (9)

நகரிதன்கண்ணினீரைநலமெழத்துட(டை)ய்க்கின்றேன்ஞா(யா)
னிகலில்நின்றினியென்றெல்லாமிராவணனியச்ச(சயைத்த)க்கே
முகிலொலிபதறும்சொல்லாலமுனிந்தவன்தனயன்மாரில்த [ட்டு
திகபதமுட(டை)யனுயதிரிசிராவிதுமொழிந்தான். (10)

மன்னனே!விரிஞ்சன்தந்தான்வரங்கள்நீபிரந்தவெல்லாம்
முன்னமேதேரும்வில்லும்முரங்கிளர்கவசத்தோடே [னென்று
பின்னேநின்னுட(டை)வாள்தந்தான்பிற(றை)யணிசட(டை)யோ
லென்னதுகுற(றை)வுசெல்வானிராமனெ(னை)பிகலிலய்யா? (11)

து. அ. கோபிநாதராவ், எம். ஏ.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்

பதினான்காம்வருஷோத்ஸவ மங்கலவாழ்த்து.

பூமகளும்பாமகளும்பொற்பினொடுவந்துறையும்
தேமலிசெஞ்சோதிதினமொளிரும்—காமலியும்

நான்மாடக்கூடலெனநண்ணுபெயர்பூண்டுமஞ்ஞை
யான்மாடக்கோடியணிநகரிற்—சேன்மலிதன்

சக்குவினால்நோக்கித்தன்குஞ்சுகளின்தாபத்தை
யக்கணமேதீர்க்குமதுநிகர்த்தித்—தொக்கதளப்

பங்கயத்தோன்அண்டத்துப்பல்லுயிரும்பார்த்தளிக்கும்
அங்கயற்கண்அம்மையபிராமி—செங்கையிடம்

மானேந்தும்ஈசன்மனத்தேயெழுதிவைத்துத்
தானேர்ந்துபார்க்குமுயிர்தங்குசித்ரம்—தேனேந்தும்

செந்தமிழினாராய்ந்துதேர்ந்தசுவைநற்றொழும்பர்
புந்தியெனுங்கோயிலுக்கோர்பொற்றீபம்—சிந்திக்கும்

காலத்தொடுகற்பனையுங்கடந்தகரு
வூலத்திறைவன்வைத்தவொண்ணிதியம்—சீலத்துப்

பாண்டியர்கள்முன்சேரசோழர்களிற்பன்னலமும்
ஈண்டியேயேற்றமுறவெண்ணித்தாம்—நீண்டபல

நாளும்புரிந்ததவநற்பயனாவிவ்வுலகை
யாளுமலையத்துவசற்கற்புதன்சேர்—வேள்வியினிற்

பெண்மகவாய்வந்துதித்துப்பெட்பினுடனேயிந்த
மண்மகிழத்தூயோர்மனந்தெளியத்—திண்மையுறுஞ்

சைவந்தழைக்கத்தமிழ்தழைக்கவிவ்வுலகிற்
றெய்வமிலதென்பார்திடுக்கடையத்—துய்ய

மறைவிளங்கவானம்மழைவழங்கப்பாவின்
றுறைவிளங்கநன்னீதிதோன்ற—அறநெறியாற்.

பூமண்டலமுழுதும்போற்றிப்புரிபோரிற்
கோமன்றவேவிஜயங்கொண்டுபுகுந்—தேமசபைப்

பெம்மான்கருணைப்பெருமான்ஒருமான்கை
அம்மான்கயிலையடைந்தவற்கண்—டம்மா

இவன்கணவனென்னவெள்கியேத்தியினிதே
சிவன்கருதியேற்கமணஞ்செய்து—கவின்கொள்

முடிகவித்துத்தன்னரசுமுற்றுங்கொடுத்துக்
கடிமிகுத்தெண்மாதிரமுங்காத்துப்—படிபுகழ

உக்கிரபாண்டியனையீன்றிவ்வுலகாளத்
தக்கவவற்கரசுதந்திடலும்—அக்குரிசில்

தானுமவன்குலமுந்தக்கபரிசேயினிய
தேனுமுயர்பாகுமின்பத்தெள்ளமுதும்—மானுகின்ற

முத்தமிழ்ச்சங்கத்தைமுறையேமதுரையெனும்
இத்தலத்தேதாம்வளர்த்தவற்றம்போல்—அத்தகவே

யுக்கிரபாண்டியனென்றோதும்பெயர்படைத்தோன்
மிக்கபுகழ்மாமுகவைவேந்தெனுஞ்சீர்—தொக்கதிறன்

மாமுத்துராமலிங்கசேதுபதிமன்னனொடு
சேமத்துமுன்னுதித்தசீதரனும்—பேர்மிக்க

மால்பொன்னுச்சாமிவரோதயன்றன்செம்மலாய்
நூல்மன்னுபல்விஷயநுண்மையுஞ்சேர்—பால்மன்னும்

பன்னூற்றிரட்டளித்தபாண்டித்துரைக்குரிசில்
பன்னூற்றின்மேலாமபரன்கோயில—தன்னூடு

தோன்றிமிகும்அன்பினாற்றோத்திரித்துக்கண்டுபணிந்
தேன்றவகைகோடிசெம்பொன்னீந்துவந்தே—யான்ற

பலகலையுநதேர்ந்துபரிதிகுலமோங்க
நிலமதனில்வந்தநிருபன்—நிலவுபுனை

காளையார்கோவிற்கடவுட்குவெள்ளியிற்செய்
காளையாமூர்திதந்தகாவலவேள்—நீளுமிநதச

சங்கங்குழுமுமிடநதந்துவளர் இவ்வைஸ்கூல்
துங்கமுடன்றோற்றுவித்ததோன்றலாம்—எங்கள்பிரான்

பாற்கரஸேதுபதியுதவிபெற்றுவளத்
தாற்கவின்சேர்நான்காந்தமிழ்ச்சங்கம்—நூற்கியையத்

தாபித்துத்தானேதலைமைவகித்திருந்து
தீபத்தைப்போலத்தினம்விளக்கிப்—பேர்பெற்ற

செந்தமிழ்ப்பாஷைசெழிக்கவளர்த்தென்றனைநேர்
பந்தியுறும்பல்லோர்படித்தறிவுற்—றிந்தநிலை

யெய்தும்படியருளியின்பமுறக்காத்ததன்பின்
செய்திங்கள்மும்மழையாற்சேமமுறுங்—துய்ய

வளம்பெருக்கிவேள்விவகைபெருக்கிப்பத்தி
யுளம்பெருக்குங்கல்வியறிவூக்கம்—தளம்பெருக்கும்

செம்பிநாடென்னுந்திருத்தேவிவாண்முகமென்
றிம்பர் அறிஞர்சொலற்கேற்பவே—பம்பியசீர்

மன்னும்முகவையெனும்மாராமநாதபுர
மன்னனருட்பாற்கரவேள்மைந்தனென—நண்ணி

அருள்வலிமையாண்மையழகறிவுகல்வி
திருமலியுமீகைநண்புதிண்சீர்—பெரிதுபடைத்

தாஸேதிமாவரையும்ஆடிப்புனிதமுறும்
மாஸேதுகாக்குமகிபதிவண்—தேசேய்ந்த

புல்லணைநாதற்குப்பொற்புமிகுநதேரியற்றி
நல்கியுவந்துலகாள்நாயகவேள்—பல்சுகுண

வேந்தன்மதிவாணன்விற்பனன்மெய்க்கீகபதி
சேந்தனெனுந்தீரன்ஜெகம்பணிசீர்—வாய்ந்துபல

பண்டிதர்கள்பல்கோடிபாடிப்பரவுறும்பாக்
கொண்டுசுமந்தோங்குபுயங்கொற்றவன்கற்—கண்டுநிகர்

மென்சொற்குளிரவிழைந்துரைக்கும்பாண்டியனென்
றன்சொற்குதவிசெயுஞ்சந்தனுயர்—இன்சொற்

கவிமாலையந்தாதிவாமிகழற்கட்
புவிராஜர்போற்றப்புனைந்தோன்—கவிராஜர்

கண்டுவக்கும்புந்திக்கடவுள்முத்துராமலிங்கம்
எண்டிசைக்கும்தீபமெனவுதித்தோன்—தண்டமிழும்

ஆரியமும்ஆங்கிலமுமதேர்ந்தறிந்தஆண்டகைநற்
சீரியநாவலரைத்தேர்ஞான—சூரியனும்

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரனென்னுஞ்சேதுபதி
நேராயிச்சங்கம்நிலைபெறவே—பேராரும்

அக்ராசனாதிபதியாகியினிதாதரிக்கும்
இக்காலத்தேழிரண்டாண்டின்பினிறை—வுற்ற

வருஷோற்ஸவதிற்சபைததலைமைவகும்
புருஷோத்தமனொருவன்போதத—தெருளார்ந்த

யாவனெனஆராய்ந்தவனிமுழுதாளும்
காவலன்மெச்சுங்கலைபலதேர்—நாவலனேர்

இங்கிலாந்தென்னும்இறைதன்நகரத்தும்
இங்குலாஞ்சென்னையினுமற்றமுறும—பங்கில்

உயர்தாக்கல்வியிற்றேர்ந்தோங்குபலபட்டப்
பொர்படைத்துமேன்மைபெருக்கும்—நயமார்

திவான்பகதூர்என்னுஞ்சிறப்பும்உடன்பெற்
றுவாமதிபோற்றோன்றியுலகோர்—தவாததவப்

பேறாகிக்கல்விநலம்பேணுங்குணக்குன்றம்
மாறாக்கணிதபதிமாண்புபெறக்—கூறுகின்ற

நாற்கவிதேர்பண்டிதனையேராஜநம்பியென்றார்
பாற்கவின்சேர்நாற்பாஷைப்பண்டிதனும்—மாற்குநிகர்

மேலோனையென்னபெயரால்விளம்புவது
நூலோரறிந்துநுவலுவார்—சீலமுடன்

பூமிக்கண்வந்தொளிரும்புங்கவனும்பொற்புமிகும்
சாமிக்கண்என்றபெயர்ச்சற்குணனே—நேமத்

துடனேதெரிந்தமைழத்திங்கோகைமிகமேலாந்
திடனுரிவ்வாசனத்துச்சேர்த்தித்—கடல்போல்

அளவிலாப்பல்கலைதேர்ஆன்றவரைக்கூட்டி
உளமுலாந்தேனேர்உரையின்—வளமலிந்த

செய்யபிரசங்கஞ்செய்வித்துக்காதலுடன்
துய்யவரிசையன்னூர்சொற்களிதது—வையகத்தார்

கொண்டாடக்கொண்டாடிவாழ்வுசெய்தான்கொங்குமிக
வண்டாடுமுல்லைமலாமாலிகையான்—திண்டிறலும்

சந்ததியுஞ்சீருந்தயையும்புனிதமிகும்
செந்திருவும்இன்புஞ்செழித்துவளர்—புந்தியுடன்

நீடூழிவாழ்கநிரந்தரவக்ராசனத்தே
பீடேருஞ்சங்கம்பெரிதுபுரந்—தேடேறுஞ்

செந்தமிழும்இங்கிதனைத்தேர்புலவோருங்குலமும்
சந்தமிகும்ஜார்ஜரசுந்தாமோங்கச்—சந்ததமும்

வாழியமேன்மேலும்மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்
ஊழிதோறூழியுயர்ந்து.

சுபம்.

இங்ஙனம்,

வி. திருஞானசம்பந்தம்பிள்ளை,

ஸேதுஸமஸ்தானம் மஹாராஜாஸ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிட்,

இராமநாதபுரம்.

புத்தகமதிப்புரை.

1. பகவத்கீதா:—(தமிழ்மொழிபெயர்ப்பும் விருத்தியுரையும்) ஸர்வஸம்பிரதிபந்நமாயும், திரிமதபாஷ்யகர்த்தர்களாலும் தத்தம் தர்சனத்துக்கிணங்க வியாக்கியானங்கள்செய்யப்பெற்றதாயும், ஞானசாஸ்திரங்களிற்சிறந்ததாயும், பகவத்வாக்கியரூபமாயுமுள்ள கீதாசாஸ்திரத்தின்பெருமை இவ்வளவென்றுகணக்கிடமுடியாததென்பது யாவருமறிந்ததே. அது இப்பரதகண்டத்திற்றோன்றிப் பல்லாயிரவருடங்களாகப் பலவேறுசமயத்தாராலும் பயிலப்பட்டுவந்ததுமன்றிப் பலவேறுபாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உலகமெங்கும்பரவிக்கொண்டுவருகின்றது. அம்முறையில் நந்தமிழ்மொழிக்கண்ணும் அது செய்யுள்வடிவாகச்செய்யப்பெற்றும, திரிமதபாஷ்யங்களின் மொழிபெயர்ப்பாக வசனநடையிலெழுதப்பட்டு மிருக்கிறது.

ஆயினும், அம்மொழிபெயர்ப்பிற்றோன்றாதபலபொருள்களும் நன்குதோன்றுமாறு, சிவநேசச்செல்வரும், இலங்கைஇராஜாங்கச் சட்டநிரூபணசபையின் அங்கத்தவரும், வடமொழிதென்மொழிகளில் வல்லவரும, லோகோபகாரசீலருமான கௌரவ ஸ்ரீமான்-பொ. இராமநாததுரையவர்களால் ஒவ்வொரு சுலோகவாக்கியங்களுக்கும் மொழிபெயர்ப்பும், அதற்கு வியாக்கியானரூபமான விருத்தியுரையும் தெளிவான தமிழ்நடையில் எல்லோரும படிக்கும்படியெழுதப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்து நாவலர்கோட்டம் ஸ்ரீமத்-ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்களால் நல்லகடிதத்திற் செவ்விதாயசசிட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்புத்தகத்துக்குக் கொழும்புநகரில்விளங்கும மஹாமஹோபாத்தியாயர் ஸ்ரீமத்-மு. ஸர்வேஸ்வரசர்மா அவர்களால் வடமொழியிலெழுதப்பட்ட அணிந்துரையையும், அதன் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பையும்நோக்குவார்க்குத் தத்வக்ஞானசாஸ்திரங்களின் சூக்ஷ்மார்த்ததர்சனங்களாலும்மேம்பட்ட துரையவர்களதுபெருமை நன்குவிளங்கும். இத்தகையபெருமைவாய்ந்ததுரையவர்கள் "தாமின்புறுவதுலகின்புறக்கண்டு, காமுறுவர்கற்றறிந்தார்" என்னுங்குறளுக்கிலக்கியமாய், அவர்கள் அருமையாய் ஆராய்ந்துணர்ந்த நுணுகிய அரும்பொருள்களை எல்லோரும் எளிதிலுணருமாறு இப்புத்தகத்தையெழுதியுபகரித்தபேருதவிக்குத் தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டக்கடமைப்பட்டுள்ளது. இதன்விலை ரூபா இரண்டு. வேண்டுவோர் பதிப்பித்தோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

2. அரும்பொருட்டிரட்டு:—இது மதுரை நேட்டிவ்காலேஜின் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்களால் இக்காலத்து ஆங்கிலகலாசாலைமாணவர்களுக்குத் தமிழ்கற்பிக்க விரும்பும்பாடபுத்தகங்களின் முறையைத்தழுவி யெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் முற்பாகமாகச் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கும்பாடல்கள் பலவும், அன்பு, நட்பு, நன்றியறிதல்முதலிய நற்குணங்களைமேற்கொண்டு பல சந்தர்ப்பங்களிற் றக்கோரைப்பற்றிப்பாடிய பாடல்களாகவும் மற்றுஞ் சில அரியகருத்துக்களடங்கிய ஆங்கிலப்பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பாகவுமுள்ளன.

அவையெல்லாம் படிப்பவர்க்கினியவாகவும் பொருள்விளங்குவனவாகவுமுள்ளன. அவை ஐயரவர்கள் தெளிவாகவும விரைவாகவும் செய்யுளியற்றுந்திறமையுடையாரென்பதை நன்குவிளக்குகின்றன.

பிற்பாகமாகிய வசனநடையில் அருமையான பல பொருட்பாடங்களெழுதப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் பலருமறிதற்குரிய பலவேறுவிஷயங்களை வெளியிடு மரியவியாசங்களாயுள்ளன.

ஆதலால் இப்புத்தகம், படிப்பவர்க்குப் பலவகையினு மறிவுவளர்ச்சியைப்பயப்பிக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது.

---

3. ஜீவகாருண்யமாலை:—இது கொன்னையூர்மாரியம்மைபேரில், அமராவதிபுத்தூர் வித்துவான் ம-ள-ள-ஸ்ரீ வயி. நா. க. ராம. அ. இராமநாதச்செட்டியாரவர்களாற்பாடப்பட்ட 32 பாடல்களடங்கியது. இதிலுள்ள ஒவ்வொருபாடலும் சிறுதெய்வங்களுக்குப்பலியிடுஞ்சீவவதை, புலாலுண்ணல் ஆகிய இவற்றைச்செய்வோர்மனதில்அவை தீச்செயல்களென்றும், அவிவேககாரியமென்றும் பதியும்படி தெளிவாகவும் செவ்விதாகவும் பாடப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா ஒன்று. வேண்டுவோராசிரியர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

4. ஜோதிடகணிதம்:—இது ஜாதககணிதத்துக்கு அங்கமான அஹர்க்கணனம், சூரியாதிநவக்கிரஹஸ்புடம், உபக்கிரஹஸ்புடம், லக்கினஸ்புடம், திதிநக்ஷத்திரயோகஸ்புடம், சுதேசராசிமானம், தசவர்க்கம் கிரகஸமயம் ஆகிய இவையறியும்விதங்களைத் தெளிவான தமிழ்நடையில் வெளியிடுகிறது. ஜாதககணனம் செய்பவர்களுக்கெல்லாம் மிகப் பயன்படத்தக்கது. இதன் விலைமுதலியன தெரியவிரும்புவோர் இதனைப்பதிப்பித்த தரங்கம்பாடி ப. அ. கிருஷ்ணஸ்வாமிப்பிள்ளையவர்களுக் கெழுதித்தெரிக.

---

5. பலதீபிகை:—இது மந்திரேசுவரமுனிவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்ட பலதீபிகையென்னும் சோதிட நூலின்மொழிபெயர்ப்பாக மிளசை பிரும்மஸ்ரீ வேங்கடகிருஷ்ணையரவர்களால் தமிழ்நடையிலெழுதப்பட்டது. இதிலுள்ள இருபததாறததியாயங்களாலும் ஜாதக பலன்கள்பலவும் அறியுமாறு சொல்லப்பட்டுள்ளன. இதன் விலைவிவர முதலியன அறியவிரும்புவோர் பறங்கிப்பேட்டை அ. கிருஷ்ணஸ்வாமிப்பிள்ளையவர்களுக்காவது சு. ஏ. குமாரசாமியாச்சாரி அவர்களுக்காவது எழுதித்தெரிக.

---

6. வான்மீகராமாயணக்கிளைக்கதைகள் :— (இரண்டாம்பாகம்) இது, மயிலை ஸெண்தோம் கல்விச்சாலையில் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்தஸ்ரீமத்-தி.வேங்கடராமையங்காரவர்களால் வான்மீகராமாயணத்தின் ஆரண்யகாண்டம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம், சுந்தரகாண்டம், யுத்த காண்டம் என்னும் நான்குகாண்டங்களிலிருந்து இருபத்தொன்பது உபகதைகளைச் சிறுவர்சிறுமியர்க்கும்விளங்குமாறு தெளிவானநடையிலெழுதிவெளியிடப்பெற்றிருக்கிறது.

இதில் இடையிடையே சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றபடி கம்பராமாயணத்திலிருந்து 115 செய்யுள்கள் எடுத்தாளப்பட்டிருப்பதோடு அவற்றின் முதற்குறிப்பும், அபிதானவிளக்கமும், பிழைதிருத்தமும் சேர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இது சென்னை ஹைகோர்ட்ஜட்ஜாயிருந்த ஸ்ரீமான்-ஸர். எஸ். சுப்பிரமணியஐயர் கே. சி. ஐ. இ. அவர்களுக்கு உரிமைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அணா எட்டு. இதன் முதற்பாகம் 1906-ல் வெளியிடப்பெற்றிருக்கிறது. வேண்டுவோர் ஆசிரியர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

---

7. ஸத்தியவிஜயம் என்னும் ஒரு தமிழ்நாடகம்:—இது திருச்சிராப்பள்ளி செயிண்டுஜோஸபகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் வா. பி. வேங்கடராமசாஸ்திரியாரால் வடமொழியிலுள்ள சண்டகௌசிகம் என்னும் நாடகத்தையும், அரிச்சந்திரகாவியத்தையும் பெரும்பாலும் தழுவி ஏழங்கங்களாக எழுதிமுடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலைமுதலிய விவரம் ஆக்கியோர்க்கெழுதியறிக.

---

8. ராஜாமணி:—இது, இராமதீக்ஷிதர் என்னும் தமிழ்நாவலியற்றியவரும், பேனுகொண்டாதாலூகா ஹெட்அக்கவுண்டெண்டு உத்தியோகத்திலிருப்பவருமாகிய ஸ்ரீமத்-அ. ஹரிஹரையரவர்களால் எழுதப்பட்டதொரு தமிழ்நாவல். இயற்கையில் இக்காலநிகழ்ச்சியிலுள்ள லௌகிக வியவகாரங்களைக்காட்டிய மனோபாவத்துடன் படிப்பதற்கினிமையாயிருக்கும்படி யெழுதப்பட்டுளது. இதன் விலைவிவரம் ஆக்கியோர்க் கெழுதித்தெரிக.

பத்திராதிபர்.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கங.] ராக்ஷஸ ஆடி மீ [பகுதி-கூ

Vol. XIII. July—August, 1915. No. 9.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

முகவுரை.

நமது தேசத்தில் ஆங்கிலங்கற்க இயலாதவர்கள் 100க்கு 99பேர்களிருக்கின்றனர். இப்பெருமபான்மையோர், அக்குறையால் நவீன சாஸ்த்ரரகஸ்யங்களையும், அற்புதங்களையும் அறிந்து, அனுபவித்து, ஆநந்திக்கக்கூடாத நிலைமையிலிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு நமது தேச பாஷைமூலமாய் நவீனசாஸ்த்ரங்களைக்கற்பிக்கவேண்டும் என்று ஆங்காங்குப் பலமுயற்சிகள்செய்யப்பட்டுவருகின்றன. தேசபாஷைமூலமாய் நவீனசாஸ்த்ரங்களைக்கற்பிப்பது கடினமென்று சில நவீனர்கள் தர்க்கித்துவருகின்றனர். தேசபாஷைகளில் நவீனசாஸ்த்ரங்கள் எழுதப்படவில்லையென்றும், அவ்வாறு, எழுதுவதற்குவேண்டிய பதங்களும் பரிபாஷைகளும், இதரசௌகரியங்களும் தேசபாஷைகளில் இல்லையென்றும் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இக்குறையும ஒருபெருங்குறைதான். ஆயினும் இது தீராக்குறையல்ல. இக்குறையைநீக்குவதற்குத் தமிழபிமானிகள் பலவிதமுயற்சிசெய்யவேண்டியது அவசியமாகும்.

இக்குறையைநீக்க இயலுமா என்று பரீக்ஷைசெய்ய உத்தேசித்தே சில நூல்களைத் தமிழில் இயற்றத்துணிந்தேன். ஏதோ எனதுசிற்றறிவுக் கெட்டியவரை செல்வநூல்(Economy) என்பதொன்று தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுச் செந்தமிழில் மாதந்தோறும் பிரசுரம்செய்துமுடிக்கப்பட்டது. அங்ஙனமே, ரஸாயனநூலையும் இயற்றுவதாய் உத்தேசம்.

இது, முதன்முயற்சியாதலால் பிகுதிகள், குறைகள், பிழைகள் பல இருப்பது இயற்கையே. ஆதலால், தமிழபிமானிகள்யாவரும் அவைகளை நுட்பமாய்க்கவனித்து, அவர்களபிப்பிராயங்களைத்தெரிவித்துவருவார்களாகில், அவைகள் அன்புடன் அங்கீகரிக்கப்படுவதுடன் நமது தமிழபிவிருத்திக்கே பெருஞ்சாதகமுமாகும்.

ரஸாயனநூல். Chemistry.

அத்யாயம்—1.

பரிபாஷைகள்.

ரஸாயனம் :—(ரஸம்+அயனம்) மூலம் (Elements), மிச்ரம் (Mixture), கல்பம் (Compound)என மூன்றுவகைப்பட்டரஸாயனப் பொருள் (Chemical substances) களின் குணம், ரூபம் முதலான தன்மைகளையும், அவைகளின் பரஸ்பரஸமபந்தங்களையும், அவைகள் சேரும்முறைகளையும், பிரியும்முறைகளையுமபற்றிக் கூறும்நூல் ரஸாயனநூல் எனப்படும்.

ரஸாயனப்பொருள்கள், மூலம் மிசரம் கல்பம என மூன்று வகைப்படும்.

மூலம்:—(Element). ரஸாயனமுறையாலாவது வேறு எவ்விதமுறையாலாவது வெவ்வேறுபொருள்களாகப் பிரிக்க இயலாத தனிப்பொருள், **மூலம்** எனப்படும்.

மிச்ரம்:—(Mixture). இரண்டு அல்லது அதிகமானபொருள்கள் கலந்திருப்பது மிச்ரமெனப்படும்.

கல்பம்:—(Chemical Compound) இரண்டு அல்லது அதிகமானமூலப்பொருள்கள், ரஸாயனமுறைப்படி கலந்து, நாமரூப குணங்கள்மாறி, வேறு புதியபொருளாவது **கல்பம்** எனப்படும்.

உதாரணம்:—ஜலம்.

மூலங்கள்=2 பங்கு ஹைத்ரம்+1 பங்கு ஆக்வஜன்.

குறி—H_2O=ஹை$_2$+ஆ.

அதாவது: †ஹைத்ரம், ‡ஆக்வஜன் என்னும் மூலப்பொருள்கள் முறையே இருபங்கு ஒருபங்காக ரஸாயனமுறைப்படிகூடி ஜலம் என்னும் கல்பம் ஆகின்றது, என்பதேயாம்.

குறிப்பு:—ஹைத்ரம்=Hydrogen. ஆக்வஜன்=Oxygen.

---

† நீர்க்காற்று. ‡ உயிர்க்காற்று.

மிச்ரம், கல்பம்.

மிச்ரத்திற்சேரும்பொருள்கள் தம்தன்மையை யிழக்கமாட்டா. நீரில் உப்பைக்கலந்தால், நீரின்தன்மையும், உப்பின்குணமும் வேறாகத் தெரிகின்றன.

ஆனாற் கல்பத்திற்சேரும்பொருள்கள் முன்கூறியபடி, தம்தன்மைகளை யிழந்துவிடுகின்றன. ஜலத்திற்சேரும ஹைட்ரஜன், ஆக்ஸிஜன் என்னும் இரண்டுவாயுப்பொருள்களும, தங்கள்குணங்களையிழந்து, ஜலம் என்னும் புதிய திரவப்பொருள் ஆகின்றன.

சேர்க்கை, கலப்பு.

சேர்க்கை:—(Mixture அல்லது Mechanical Mixture). இரண்டு அல்லது அதிகமானபொருள்கள் தமதன்மைகுலையாதுகூடி மிச்ரமாகமாத்திரம் ஆகும்முறை, சேர்க்கையெனப்படும்.

கலப்பு:—(Chemical Combination). இரண்டு அல்லது அதிகமானபொருள்கள்கூடித் தம் நாமரூபகுணங்கள்மாறிப் புதியபொருளாகும்முறை, கலப்பு எனப்படும்.

கட்டி, திரவம், ஆவி.

Solids, Liquids, Gases.

பொருள்கள் உருவததுக்குததக்கவாறு கட்டி, திரவம், ஆவி என மூன்றுவகைப்படும.

உதாரணம்:—

கட்டி. கல், தங்கம, பனிக்கட்டிமுதலியன.

திரவம். ஜலம, எண்ணெய், அமிலம், பாதரஸம்முதலியன.

ஆவி. ப்ராணவாயு (Oxygen), நீராவிமுதலியன.

தன்னிலைமை:—(Normal state). சிலபொருள்கள் இயற்கையிற் கட்டிகளாகவும, சில திரவங்களாகவும, சில ஆவிகளாகவுமிருக்கும். எந்தப்பொருளையும் இம்மூன்றுநிலைமைகளும மாற்றலாம்.

உதாரணம்:-ஜலத்துக்குத் தன்னிலைமை திரவத்வம் (Fluidity). அதை அதிகமாய்க்காய்ச்சுவதால் ஆவியாய்ப்போக்கிவிடலாம். அதிலுள்ள உஷ்ணத்தைக்குறைப்பதாற் (பனிக்)கட்டியாக்கிவிடலாம்.

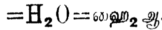
அணு, கணம்.

Atom and Molecule.

அணு:—(Atom). மூலப்பொருளைச் சேதனமுறையாற் பிரிக்கும்பொழுது கடைசியாய்ப் பிரிக்கமுடியாதபரிமாணம் **அணு** எனப்படும்.

கணம்:—(Molecule). கலப்பொருளைச் சேதனமுறையாற் பிரிக்கும்பொழுது, கடைசியாய்ப் பிரிக்கமுடியாதபரிமாணம் **கணம்** எனப்படும்.

உதாரணம்:—ஜலம்.

$= H_2O =$ ஹை$_2$ ஆ.

அதாவது ஒருகணம்ஜலத்தில் இரண்டு அணு ஹைதரமும், ஒரு அணு ஆக்ஸிஜனும் அடங்கியிருக்கின்றன என்பதேயாம்.

அணுநிறை, கணநிறை.

அணுநிறை:—(Atomic weight). ஓர் அணுவின்நிறைக்கு அணுநிறை எனப்படும். அது மூலங்களுக்குத்தக்கவாறு வித்தியாஸப்படும். உலகத்திலுள்ளமூலங்களிலெல்லாம் அதிகலேசானது ஹைத்ரவாயு. ஆனதால ஹைத்ர அணுவையே நிறைமானம் (Unit weight) ஆகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஒரு ஹைதரம் அணுநிறை ஒன்று என்று வைத்துக்கொண்டு, மற்றமூலங்களின் அணுவை அளக்கின்றார்கள்.

உதாரணம். ஆக்ஸிஜன்—அணுநிறை 16. அதாவது: ஒரு அணு ஆக்ஸிஜன், ஒரு அணு ஹைத்ரத்தைப்பார்க்கிலும் 16 மடங்கு நிறையுள்ளது என்பதேயாம.

கணநிறை:—(Molecular weight). ஒரு கலப்பு கணத்தின்நிறை **கணநிறை**யெனப்படும்.

உதாரணம்:—ஜலம் = ஹை$_2$ ஆ.

அதாவது $= 2$ அணு ஹைத்ரம $2 \times 1 = 2$

$= 1$ அணு ஆக்ஸிஜன் $1 \times 16 = 16.$

ஆகையால் 1 கணம ஜலம் $\overline{18}$ என்பதேயாம்.

அதாவது: ஒருகணம்ஜலம் ஒரு அணு ஹைட்ரஜனைப்பார்க்கிலும் 18 மடங்கு நிறையுள்ளது என்பதேயாம்.

ரஸாயனம், ரஸவாதம்.

Chemistry and Alchemy.

முன்கூறியலக்ஷணப்படி, நாம்கூறும் சாஸ்த்ரத்துக்கு ரஸாயன சாஸ்த்ரம் என்றுபெயர்.

ரஸவாதம், இரும்பு, ஈயமுதலான தாழ்ந்த உலோகங்களைப் பொன்முதலான உயர்ந்த உலோகங்களாகமாற்றும்முறைக்கு ரஸவாதம் என்றுபெயர். முற்காலத்தில், ரஸவாதஞ்செய்யவேண்டுமென்ற பேராசையாற் செய்யப்பட்டமுயற்சிகளே ரஸாயனசாஸ்த்ரஅபிவிருத்திக்குக் காரணமாயும் அநுகூலமாயும் ஏற்பட்டன.

அத்யாயம்—2.

பஞ்சபூதங்கள்.

Five Elements.

இப்ரபஞ்சமானது பஞ்சபூதங்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளதென்று நமது பூர்வசாஸ்த்ரங்கள்கூறுகின்றன.

பஞ்சபூதங்களாவன:—

(1) ப்ருதிவி (=மண்=Earth).
(2) அப்பு (=ஜலம=Water).
(3) தேயு (=நெருப்பு, ஒளி=Fire).
(4) வாயு (=Air).
(5) ஆகாசம (=Sky).

பஞ்சபூதலக்ஷணங்களாவன:—

	1	2	3	4	5
ப்ருதிவி:—	சப்தம்	ஸ்பர்சம்	ரூபம்	ரஸம்	கந்தம்
அப்பு:—	சப்தம்	ஸ்பர்சம்	ரூபம்	ரஸம்.	
தேயு:—	சப்தம்	ஸ்பர்சம்	ரூபம்.		
வாயு:—	சப்தம்	ஸ்பர்சம்.			
ஆகாசம்:—	சப்தம்.				

குறிப்பு:—மேற்கூறிய அட்டவணையில், பிருதிவிக்கு 5 குணமும், அப்புவுக்கு நான்கும், தேயுவுக்கு மூன்றும், வாயுவுக்கு இரண்டும், ஆகாசத்துக்கு ஒன்றுமிருப்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

இவை இவ்வாறிருக்க, நவீனமுறையில், ப்ருதிவியும் ஜலமும் கலப்பங்களென்றும், தேயுவைச் சக்தி(Energy)மாத்ரமேயொழியப் பொருளல்லவென்றும், வாயுவை மிச்ரமென்றும், ஆகாசம் சூன்யமேயொழியப் பொருளல்லவென்றும் விவரிக்கப்படும்.

அத்யாயம்—3.

ஜலம். Water.

குறி—H_2O. ஹை₂ ஆ.

ஜலம் என்பது சாதாரணமாய் எல்லோருமறிந்த ஒரு பிறவிப் பொருளாதலால் முதன்முதல் இச்சாதாரணப்பொருளைப்பற்றி விவரிப்போம்.

இது பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றாய்க்கூறப்பட்டிருப்பினும் நவீன சாஸ்த்ரப்படி மூலமல்ல. ஜலம், இருமடங்கு ஹைத்ரமு(Hydrogen)-ம் ஒருமடங்கு ஆக்ஸிஜனும் கூடிய ஒருகல்பமென்று முன்கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஜலத்தைப்பிரிக்கும்முறை:—

ஒருகண்ணாடிப்புனலின்சிறுவாயைச் சடை (Cork) யாலடைத்து அதன்வழியாய் மின்ஸாரயந்திரத்தின் இருகம்பிகளையும், புனலுட்புகும்படிசெலுத்தி, அகன்றபுறம் மேலேயிருக்கும்படிதிருப்பி, அப்புனலை ஜலத்தால்நிரப்பி, பிறகு தண்ணீர்நிறைந்த இரண்டுகண்ணாடிக்குழாய்களை முன்கூறியகம்பிகளில்,கம்பிக்கு ஒருகுழாயாகக்கவிழ்த்து மின்சாரப்ரயோகம்செய்வோமானால் சிறிதுநேரத்துக்கெல்லாம், குழாய்களிலிருந்தஜலம் கீழே இறங்குவதைப்பார்க்கலாம். ஆனால், ஒருகுழாயில் இறங்கியஜலத்தைப்பார்க்கினும் இன்னொருகுழாயில் இருமடங்கு இறங்கியிருக்கும். ஆனால் ஜலமில்லாத இடம் சூன்யமல்ல. ஜலம் கொஞ்சமாய்க்குறைந்தகுழாயில் ஆக்ஸிஜனும், மற்றதில் ஹைத்ரமும் சேர்ந்திருக்கின்றன. அரைவாசிக்காற்றுள்ளகுழாயைக் கட்டைவிரலா

லடைத்துக்கொண்டு தண்ணீரிலிருந்தெடுத்து, ஒரு தழல்திரியைச் செலுத்துவோமானால், திடீரென்று அத்திரி பற்றி எரியும். இதுதான் ஆக்ஸிஜனுடையலக்ஷணம். அதேமாதிரி மற்றக்குழாயைக் கவிழ்த்த வாறே எடுத்துத் தழல்திரியைச்செலுத்தினால், அது ஆக்ஸிஜனிற் போலப் பற்றி எரியமாட்டாது. ஆனால் எரிதிரியை அதிற்செலுத்தினால் அவ்வாயுவிற்பற்றி நீலவர்ணமாய் எரியும். இதுதான் ஹைத்ரவாயுவின் லக்ஷணம்.

இதனால் நாம் அறிவன:—

(1) ஜலம், ஒருகலப்பபொருள்.

(2) மின்சாரப்ரயோகத்தால் அதை ஆக்ஸிஜன், ஹைத்ரம் என இரண்டு வாயுப்பொருள்களாகப் பிரிக்கலாம்.

(3) இரண்டுபங்கு ஹைத்ரமும ஒருபங்கு ஆக்ஸிஜனுமாகப் பிரியும் என்பனவாம்.

∴ ஜலம் = ஹை$_2$ ஆ = H_2O.

2 பங்கு ஹைத்ரம் + 1 பங்கு ஆக்ஸிஜன்.

நிறை	பொருள்	அணுநிறை.
	2 அணுஹைத்ரம் = 2×1 =	2
	1 அணு ஆக்ஸிஜன் =	16
	1 கணஜலத்தின் தன்னிறை =	18

ஜலம்: செய்முறை.

இதேமாதிரி, ஹைத்ரத்தை எரிக்கும்பொழுது, அது பக்கத்திலுள்ள ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்து ஜலமாகமாறிவிடுகின்றது.

குறிப்பு:—மின்சாரயந்த்ர அமைப்பைப்பற்றிப் பின் யந்த்ரவிவர அத்யாயத்தில் விவரிக்கப்படும்.

அத்யாயம் 4.

ஆக்ஸிஜன் அல்லது ப்ராணவாயு.

குறி. ஆ. O

ஜலத்தைப்பிரிப்பதால், ஆக்ஸிஜன், ஹைத்ரம் என்னும் இருவகை வாயுக்கள் உண்டாகின்றனவென்று முன்கூறப்பட்டது. இப்பொழுது ஆக்ஸிஜனுடையகுணங்களையும், உற்பத்தியையும்பற்றி விவரிப்போம்.

குணங்கள்.

ஆக்ஸிஜன், என்பது நிறம், ரூபம், ருசியற்ற ஒருவாயு. அது சாதாரணவாயுவில் 4 மடங்கு நைத்ரவாயுவுடன் கலந்திருக்கின்றது. அது ப்ளூரன்(Flurine) என்பதைத்தவிர மற்றமூலங்களுடன்சேர்ந்து ஆக்ஸிஜங்கள் (Oxides) ஆகின்றது. ஆக்ஸிஜன் மற்றமூலங்களுடன் சேரும்பொழுது சிலசமயங்களில் உஷ்ணமும சிலசமயங்களில் ஒளியும் உண்டாகின்றன. அதனால்தான் ஆக்ஸிஜன் எரிகின்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது. பாறைகள், மணல்கள், சுரங்கங்கள் முதலான பல பொருள்களில் ஆக்ஸிஜன் கலந்திருக்கின்றது. பூமண்டலத்திற் பாதி நிறைக்குமேல் ஆக்ஸிஜன் உள்ளது. ஆக்ஸிஜன் ப்ராணிகளின் ஜீவாதாரமானபொருளாதலால், ப்ராணவாயுவென்று சொல்லப்படுகின்றது. ப்ராணிகள் ஆக்ஸிஜனை உட்கொண்டு, தங்கள் இரத்தத்தைச சுத்தி செய்துகொள்ளுவதுடன், தங்கள் தேக உஷ்ணத்தையும் காப்பாற்றி வருகின்றன. ஆக்ஸிஜனில்லாவிடில் ப்ராணிகள் அரைநாழிகைகூட ஜீவிக்கமுடியாது.

ஆக்ஸிஜன் உற்பத்தி.

செய்முறை.

ஜலத்திலிருந்து ஆக்ஸிஜன் எடுக்கும்முறை முன்விவரிக்கப்பட்டது. இதுதவிர, பலவித ஆக்ஸிஜங்(Oxides)களையும், ஆக்ஸிஜகல்பங்களையும் காய்ச்சுவதால் ஆக்ஸிஜனைப் பிரித்தெடுக்கலாம்.

உதாரணம்:—ரஸஸிந்தூர (ரஸ-ஆக்ஸிஜம்-Oxide of mercury)த்தை ஒருகுழாயிலிட்டுக்காய்ச்சினால், ஆக்ஸிஜன்பிரிந்து வெளியே வரும். அதை வக்ரநாளம் (Bent tube) மூலமாய் ஒரு சீசாவில் அடைத்துக்கொள்ளலாம்.

பரீக்ஷை. Test.

ஜ்வாலையில்லாமல் தழலுடன்கூடிய ஒருதிரியை ஆக்ஸிஜனுள்ள சீசாவில் நுழைத்தால் அது ப்ரகாசமாய் ஜ்வாலையுடன் எரியும். அவ்வாறு எரிவதால், கரியமிலவாயு (Carboric acid gas) உண்டாகும்.

ஆக்ஸிஜகல்பங்கள்.

Compounds of Oxygen.

ஆக்ஸிஜன் பலபொருள்களுடன்சேர்ந்து கல்பங்களாகின்றது. அவை, அந்தந்தப்பொருள்களைப்பற்றிக்கூறும்பொழுது விவரிக்கப்படும்.

பொருள்களுடன் ஆக்ஸிஜன்சேர்ந்து உண்டாகும் உப்புக்கள் ஆக்ஸிஜங்கள் (Oxides) என்று சொல்லப்படும்.

உதாரணம்:—

வழக்குப்பெயர்	பரிபாஷை	ஆங்கிலம்
ரஸஸிந்தூரம்	ரஸஆக்ஸிஜம்	Red oxide of mercury.
நாகபஸ்பம்	நாகஆக்ஸிஜம்	Oxide of zinc.
மிருதாரசிங்கி	ஈயஆக்ஸிஜம்	Oxide of lead.

அத்யாயம் 5.

ஹைத்ரம்.

Hydrogen.

குறி. ஹ=H.

ரஸாயனப்பொருள்களிலெல்லாம் மிகவும் லேசானது ஹைத்ரம். இது ஒரு மூலப்பொருள். வாயுரூபமானது. இது முன்கூறியபடி ஜலத்திலும், அமிலங்(Acids)களிலும் இருக்கும். இது மிகவும் லேசானமூலமானதால், ரஸாயனப்பொருள்நிறைக்கு நிறைமான(Unit weight மாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றது.

குணம்:—ஹைத்ரம் என்பது நிறம், ரூபம், ருசியற்ற ஒருவாயு. மூலங்களிலெல்லாம் மிகவும்லேசானது.

சோதனை. Test.

ஹைத்ரம் நிறைந்த சீசாவைக் கவிழ்த்தவாறேபிடித்து, ஒரு எரி திரியை அதனுட்செலுத்தினல் அதிலுள்ளகாற்று எரிவதையும், திரி

அணைந்துபோவதையும் பார்க்கலாம். மறுபடி திரியைவெளியே எடுக்கும்பொழுது அதேஜ்வாலையால் திரியும் எரியும். இதுதான் ஹைத்ர வாயுவின்லக்ஷணம்.

ஹைத்ரம் செய்முறைகள்:—ஹைத்ரம் பலமுறைகளால் எடுக்கப்படும்.

(1) ஜலத்திலிருந்து மின்சாரப்ரயோகத்தால் ஹைத்ரம் எடுக்கும் முறை முன் விவரிக்கப்பட்டது.

(2) ஒரு மிளகளவு பொடாஸியம் என்னும் உலோஹத்தைத் தண்ணீரிற்போட்டால், அது தண்ணீரில் மிதக்கும். தண்ணீரைத் தொட்டவுடன் அதைச்சுற்றித் தீபற்றி எரியும். அதாவது பொடாஸியம் ஜலத்திற்பட்டவுடன் ஜலத்திலுள்ள ஹைத்ரம் பிரிகின்றது. அப்பிரிவாலுண்டாகும் உஷ்ணத்தால் ஹைத்ரம் எரிகின்றது. ஜலத்திலிருந்து ஹைத்ரம்பிரிந்தவுடன் அதனுடனிருந்த ஆக்ஸிஜன், பொடாஸியத்துடன்சேர்ந்து, பொடாஸியஆக்ஸிஜம் அல்லது பொடாஸியககாரம் (Alkali potash) உண்டாகின்றது. இப்புதிய பொருள்கலந்த தண்ணீரில், சிவப்புலிட்மஸ் நீரைக் (Red litmus Solution)கலந்தால் அது நீலவர்ணமாய்விடும். சிவப்புலிட்மஸ்ஸை நீலமாக்குவதுதான் கார (Alkali)ங்களின் லக்ஷணம்.

குறிப்பு:—பொடாஸியத்தை மண்ணெண்ணெயில் வைத்திருக்க வேண்டும். காற்று அல்லது ஈரம்படும்படி வைக்கலாகாது. கத்தியால் அதைத் துண்டிக்கவேண்டும்.

(3) இதேமாதிரி ஸோடியம் என்னும் லோஹத்தைத் தண்ணீரிற்போட்டால் ஹைத்ரம்பிரிந்து சோடாக்காரம் உண்டாகும். ஆனால் உஷ்ணம் சுவல்பமானதால், ஹைத்ரம் எரியமாட்டாது.

வேறுமுறைகள்:—பொடாஸியம், ஸோடியம் என்னும் *உலோகங்களால் ஜலத்திலிருந்து ஹைத்ரத்தைப்பிரிக்குமுறைகள் கூறப்

---

*லோஹம் அல்லது உலோஹம் = Metal, உலகம் = World. வித்யாஸத்தைக் கவனிக்கவும்.

பட்டன. இதேமாதிரி மற்ற உலோகங்களைக்கொண்டும் ஹைத்ரவாயுவைத் தண்ணீரிலிருந்து எடுக்கலாம். அப்பொழுது ஹைத்ரம் பிரிந்தது போகப் பாக்கி ஆக்ஸிஜன் அந்தலோகங்களுடன்சேர்ந்து ஆக்ஸிஜ (Oxides)ங்களாகின்றன.

உதாரணம்:—

(4) அயம் (Iron) அல்லது இரும்பாற்பிரிக்கும் முறை:— ஸோடியம், பொடாஸியததாற் குளிர்ச்சியிலேயே ஜலத்தைப்பிரிக்கலாம். ஆனால், அயம்போன்ற சில உலோஹங்கள் பழுக்கக்காய்ச்சப்பட்டாலொழிய ஜலத்தைப்பிரிககமாட்டா. இரும்பைப் பழுக்கக்காய்ச்சி ஜலத்தில் நுழைத்தால், ஹைதரவாயு பிரிந்துவிடும. மிகுதியான ஆக்ஸிஜன் இரும்புடன்கலநது அயஆக்ஸிஜம (Oxide of iron) ஆகும். இதுதான் துரு (Iron rust) எனப்படும.

சில உலோஹங்கள் அமில(acids)சம்பந்தமானலதான் ஜலத்தைப் பிரிக்கமுடியும.

உதாரணம:—ஒருசீசாவில் தண்ணீரெடுத்து, அதில் ஒரு சிறு நாகத்(Zinc)துண்டைப்போட்டால், ஒருமாறுபாடும் ஏற்படாது. அதனுடன் கொஞ்சம் கந்தகாமிலம் (Sulphuric acid)சேர்ப்போம். உடனே அது பொங்க ஆரம்பிக்கும. இதுதான் காற்றுப்பிரிவதற்கு அடையாளம். அவ்வாறு பிரிந்துவரும்வாயுவை வக்ரநாளததால் இன்னொருசீசாவிற சேர்த்துக்கொள்ளலாம. இதைச் சோதனை(Test)யால் ஹைத்ரவாயுவென்று அறியலாம்.

நாகம்+கந்தகாமிலம்=நாககந்தக உப்பு+ஹைத்ரம்.

நா + ஹை$_2$க ஆ$_4$ = நா க ஆ$_4$ + ஹை$_2$.

$$Zn + H_2SO_4 = ZnSO_4 + H_2.$$

குறிப்பு:—

நாககந்தக உப்பு=பால்துத்தம்.

ஹைத்ரவாயுவின்லக்ஷணம்.

(1) ஹைத்ரம் ஓர் எரிபொருள் (Inflammable). அது நீலவர்ண மாய் எரியும்.

(2) அது தானுகவே எரியுமேயொழிய, இன்னொருபொருள் எரிவதற்குச் சாதகமாயிராது.

(3) அது எல்லாப்பொருள்களிலும் லேசானது.

சோதனை:—ஹைத்ரம் நிறைந்தசீசாவை எப்பொழுதும் கவிழ்த் துத்தான் பிடிக்கவேண்டும். நிமிர்த்தவுடன் அது பறந்துபோய்விடும். இதனுல் ஹைத்ரம காற்றைவிட லேசானதென்றறியலாம்.

ஹைத்ரகல்பங்கள்.

Compounds of Hydrogen.

ஹைத்ரம் பலபொருள்களுடன்கலந்து கல்பங்களாகின்றது. அது எல்லாஅமிலங்களிலும் கலந்திருக்கின்றது. உலோகத்துடன் (நைத்ரா மிலம்தவிர மற்ற) அமிலம் சேரும்பொழுது அந்தந்தலோஹஸம்பந்த மான உப்பும், ஹைத்ரமும உண்டாகின்றன.

ஹைத்ரமும ஆக்ஸிஜனும் மற்றப்பொருள்களுடன்கலந்து உண் டாகும் உப்புக்கு ஹைத்ரஜம் (Hydrate) என்றுபெயர். ஹைத்ர கல்பங்களைப்பற்றி ஆங்காங்குவிவரிக்கப்படும்.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர். B.A., B.L.

உயிரின் தன்மை.

(பசுலக்ஷணம்.)

—:o( )o:—

இவ்வியல்பின் பூர்வபக்ஷத்தைச் சித்தாந்தநூல்கள் அதிகமாக விரித்துக்கூறும். சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் மூன்றும் நான்காம் சூத்திரங்களிலும், பின்னையநூலின் உலகாயதன்மதம் பௌத்தமதம், சமணமதம் முதலியவைகளின் பரபக்ஷத்திலும் இதன்விரிவைக் காணலாம். சிவப்பிரகாசத்திலும் உண்மையதிகாரத் திற் பேசப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளைத் தொகுத்துக்கூறுமிடத்து உயிர் பூதமல்ல, பொறியல்ல, கரணங்களல்ல, பிராணனல்ல, உட லல்ல, இவைகளின்கூட்டமல்ல, கடவுளல்ல, வெறும் அறிவுமல்ல, அறியாமையுமல்ல, உருவல்ல, அருவல்ல, உருவருவல்ல, தூலமு மல்ல, சூக்குமமுமல்ல, செயலறறதுமல்ல, செயலுள்ளதுமல்ல, அணுவுமல்ல, விபுவுமல்ல என்பதே.

ஆயின் இதனுண்மைதான் என்னவெனில், சிவஞானபோதம் 4-ம் சூத்திரம் 2-ம் அதிகரணம உதாரணச்செய்யுளில், 'அதுவது வாதல்' என்றும, 3-ம அதிகாணத்தில 'அரூபசொரூபியாய்' நிற்கின்ற தென்றும், 5-ம சூத்திரம, 1 ம் அதிகரணத்தில் "அவறறின் (ஐம் பொறியின்) ஆன்மா ஒற்றித்துககாணினலலது அவையொன்றையும் விடயியாவாகலான்" என்றும், 2-ம அதிகாணத்து, 'தமதுமுதலாலே யுணரும்' என்றும், 8-ம சூ. 3-ம அ. "அவைதாம் பளிங்கிலிட்டவன் னம்போல் காட்டிநறைக்காட்டிநிற்றலான்" என்றும், உதாரணச்செய் யுளில் 'பன்னிறமேகாட்டும்படிகம்போல்' என்றும்,

சித்தியாரில், சுபக்கம், 4-ம சூ. 20-ம் செய்யுளில்,

"அசித்தருவியாபகம்போல்வியாபகமருவமன்றுய்
வசித்திடவரும்வியாபியெனும்வழக்குடையனுகி
நசித்திடாஞானச்செய்தியநாதியேமறைத்துநிற்கும்
பசுத்துவமுடையனுகிப்பசுவெனநிற்குமான்மா"

என்றும், 5-ம் சூ. 3-ம் செய்யுளில் "அறிவிக்கஅறிவன்" என்றும், பரபக்ஷம் உலகாயதன்மதமறுதலை 20-ம் செய்யுளில்,

"அங்கியானதுதானுமொன்றையணைந்துநின்றுநிகழ்ந்திடும்
பங்கியாதுயிர்தானுமிப்படிபற்றியல்லதுநின்றிடா" என்றும்,

சிவப்பிரகாசம், உண்மை, 5-ம் செய்யுளில் 'அதுவதுவாகக் காணும்' என்றும்,

திருவருட்பயனில், (2-ம் அதி 8-ம் செய்யுள்)

"இருளினிருளாகியெல்லிடத்தினெல்லாம்
பொருள்களிலதோபுவி"

என்றும் படிக்கப்படுகின்றன. இவற்றாற்காணப்படும், உயிரின் அதுவதுவாதற்றன்மையையும், பற்றின்றிநிற்றலாகாததன்மையையும் பற்றி இங்கு விரிக்கப்படும். இவற்றைப்பற்றி, இப்பொழுதுள்ள உரைகளில், ஒருவரும், அவ்வளவாய் விரித்துப்பேசவில்லை. சிவஞானமகாபாடியம், 6-ம் சூத்திரத்தின்கீழ், யோகிகள் இவ்வான்மாவின்குணத்தைப்பற்றி நமது அத்துவிதசித்தாந்தத்தை விளக்கியுள்ளார். உயிரின்குணமின்னதெனவே, பாசத்தோடும், பதியோடும் இன்னவிதசம்பந்தம்பெற்றிருக்கின்றதெனத் தெற்றென அறியலாம். ஆகையால் இவ்வாராய்ச்சியின்விசேஷமும் விளங்கும்.

மேல, அதுவதுவாதல் என்பதன்பொருள் சார்ந்ததன்வண்ணமாதல்; யாதொன்றுபற்றின அதனியல்பாய்நிற்றல, அதாவது, உயிரின் உண்மையியல்பு யாதாயினும், இன்னொருபதார்த்தத்தோடு ஒற்றிநிற்கும்போது, தனதியல்பு சுவதந்திரம் முதலியகெட்டு, எதனோடு சார்ந்ததோ அதன்சொரூபமடைந்து, தான் என்பதொன்றில்லாமல் முழுதும் மறைந்துநிற்றல். "இளமையும், வெண்கடுதாசியும் எல்லாப் பதிப்பையும் ஏற்கும்" என்னும் ஆங்கிலப்பழமொழிபோல், மனிதருடையமனத்தில் வெளியினின்று எதிர்ப்படும் எல்லாப்பொருள்களும் செயல்களும் பதிகின்றன. பிள்ளைகளிடம் தங்கள் தாய்தந்தையரின் நடைஉடைபாவனை, குணம், குற்றம், தொனியெல்லாம் படிகின்றன. மாணக்கர்களிடம் தங்கள் உபாத்தியாயருடைய மாதிரிகளெல்லாம்படிகின்றன. பட்டினத்தான் ஒருவன் திருநெல்வேலியில் வசிப்பானாயின், அவனுக்குத் திருநெல்வேலியாருடைய ஒருமாதிரியானபேச்சு பிடிபட்டுப்போகின்றது.

"நல்லாரைக்காண்பதுவும் நன்றே"
"தீயாரைக்காண்பதுவும்தீதே"

என்ற நம் ஔவைப்பிராட்டியின்முதுமொழிகளையே நாம் கவனிக்க வேண்டும். மேலும் இதனுண்மை பலகாலும் எடுத்து ஓதப்படும் பின்வரும் தேவர்குறளாலும்போதரும்.

"நிலத்தியல்பால்நீர் திரிந்தற்றாகுமாந்தர்க்
கினத்தியல்பதாகும்அறிவு"

நீர் எந்தநிலத்தோடு சேர்ந்ததோ அதன் தன்மையாதல்போல, மனிதருடைய குணமும், அவர்கள்சேர்ந்த இனத்தின்தன்மைபோலாகும். வானத்தினின்று இறியும சலம் நிறமும் ருசியுமில்லாதது. செம்மண்ணில்வீழ்ந்துசெல்லும்போது செந்நிறமாயும், கருமண்ணில் ஓடும்போது கறுப்பாயும், உவர் நிலத்திற் பாயும்போது உவர்ப்பாயும்,கலங்கியும் அழுக்கடைந்தும், தன் தன்மையும் நிறமும் பரிசுத்தமும் மாறிநிற்கும். அதுபோலவே மனிதனும் நல்லோருடன்சேர்ந்தபோது நல்லவனாகின்றான். தீயவரோடுசேர்ந்தபோது தீயவனாகின்றான். இவ்வினவிதி (Law of Association) பின்வருமாறு பேசபபடுகின்றது. "நாம் எதனை உய்த்துணருகின்றோமோ, எதனுடன் கூடுகின்றோமோ, அதுபோலாகின்றோம்" இவ்விதி, ஜீவதத்துவநூல்களிற் பெரிதும் விளக்கப்படுகின்றது.*

---

*இதற்கு ஒப்பாக, புற்பூண்டுகளிலும, பசு பக்ஷி கீடம்முதலியவைகளிலும், விளங்கும் வேறவேறான தோற்றங்களைக்காட்டலாம். அநேகமாய்த் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும்பொருட்டுப் பூச்சிகளும், பறவைகளும், மிருகங்களும், அவைகள் வசிக்குமிடம்பற்றி நிறம்மாறுகின்றன. பச்சையிலைகளிலும் செடிகளிலும்வசிக்கும் பூச்சிகளும புழுக்களும் பசசைநிறமடைகின்றன. கொம்புகளிலும், பட்டையின்மீதும ஊரும்போது, பட்டையின்நிறசதையும், குச்சி, இலைத்தாள்களின் உருவத்தையும் அடையும். விளக்குப்பூசசியின் முட்டைகளிலிருந்துண்டாகும், குச்சிப்புழுக்கள் (Stick-caterpillars) நெட்டுக்குத்தாய்த் தலைகீழும் கால்மேலுமாய்நிற்கும்போது அக்கிளைகளின சிறுகுசசியினின்றும் வேறுபடா. குச்சிப்பூச்சிகள் அல்லது கும்பிடும்பூச்சிகள், (மழைப்பூச்சி அல்லது ஒட்டைப்பூச்சி என்று தமிழில் வழங்கப்படுவன), தமக்கு விரைவாகச்செல்லும் சக்தியின்மையால், தாம் வசிக்கும் இடம்பற்றி, அந்தந்த இலைபோலவும, குச்சிகள்போலவும், பூக்கள், புற்கள்போலவும் உருவடைந்து, செடிகளில் உலாவும் மற்றத் தும்பிமுதலியபூச்சிகளை ஏமாற்றிப்பிடித்து இரையாக்கிக்கொள்கின்றன. இப்பூச்சிகளில் வாகையிலைக்கொத்தைப்போலவும், அறுகம்புற்கொத்தைப்போலவும் (காய்ந்தபுல்துனியுள்பட) சிலவற்றைப் பார்த்திருக்கின்றோம்.

டார்வின்பண்டிதர்காட்டியது, பன்றிகளைவளர்ப்பவர்கள் பன்றிமுகமும், குதிரைகளைவளர்ப்பவர் குதிரைமுகமுமடைகிறார்கள் என்பது. ஒருதலைவனும் தலைவியும் ஒப்பற்றகாதலுடன்வாழுங்கால், முகவிலாசம் ஆரம்பத்தில் எவ்விதவேறுபாடுடையதேனும் வரவர அவ்விருவர்முகமும் ஒரேரூபமடையவும்செய்கின்றது. அவர்களுக்கு இரு உடம்பும் ஒருயிரும் என்பது அல்லவோ உண்மை உயிரொன்றாக உடம்பும் ஒன்றாயிற்று. இவர்களில் ஒருவர்க்குண்டாகிய எண்ணம் மற்றவருக்கும் அதேநேரத்தில் உண்டாவதையும் நாம் கண்கூடாகக்கண்டிருக்கின்றோம். "இயற்கையுலகில் தெய்வீகஇயல்" (Spiritual Law in the Natural world), என்னும்நூலிற் பின்வருமாறு காண்கின்றோம். "எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய மூலத்தை உய்த்துணர்ந்தவிவேகிகள் அதனோடு ஒற்றித்துநிற்றலால், அவர்களும் காரணர்களாகின்றார்கள்; எதனை உய்த்துணர்ந்தோமோ, எதனோடு நெருங்கச்சார்ந்தோமோ, அதன்வண்ணமாவோமென்பது

ஒருசெடி பச்சையாயிருந்து பழுப்புவர்ணமடையும்போது, இப்பூச்சிகளும் நிறமாறுகின்றன. பச்சோந்தியினியல்பு மிகவும் ஆச்சர்யமானது. பயத்தினால் நிறம் மாறுகின்றதில்லை. கூட்டிலிருக்கும்போதும், நிறம் மாறாது. ஆனால் ஓடும்போது, தரை சிவப்பாயிருந்தாற் சிவப்பாயும், கறுப்பாயிருந்தாற் கறுப்பாயும் இருக்கும். மரத்தில் ஏறும்போது பட்டைநிறமாயும், இலைகளிலிருக்கும்போது பச்சைநிறமாயும் நிறம் மாறுகின்றது. பறவைகள் எவ்விடம் கூடுகள்கட்டுகின்றனவோ அந்தநிலத்தின்சார்பாக நிறமடையும். சிங்கத்தின் நிறமும் அது வசிக்கும் இடம்பற்றியே. செடிகள் இல்லாத ஆப்பிரிக்காதேசத்துப் பாலைநிலத்திலே, சிறுகுன்றுகளிலுள்ள நுழைகளில் அவைகள்வசிக்கின்றன. அக்குன்றுகளின் ஓரம்நிற்கும்போது, வேட்டைக்காரர்கள்கண்ணுக்கு அவைகள் புலப்படமாட்டா, அப்பாறைகளின்நிறமும், சிங்கங்களின நிறமும விரவிநிற்றலால். சித்திரக்காரர்களும் படந்தீட்டும்போது இவ்வியல்பை நன்குவிளக்குகின்றார்கள். தூரநின்று பார்க்கும்போது சிறுகுன்றுகளாகத்தான தெரியும். நெருங்கி உற்றுப்பார்த்தால் தான் பாறையென்றும், மிருகங்களென்றும் பாகுபாடுசெய்யலாம். புலிகளின் நிறமும்அவைகள்வசிக்கும மரமடர்ந்தசோலைகளின்மாட்சியே. அச்சோலைகளில், ஒளியும் நிழலும் மாறிமாறியமும். புலிகளின் பட்டையும் நிழலும் ஒளியும போன்றது. அதனால், அவற்றை மற்றச்செடிகள்முதலியவைகளினின்றும் பிரித்துக்காணமுடியாது. ஒருவன் கிச்சிலிமரத்தின் இலைகளைப்பார்ப்பானாயின், அதிற் பக்ஷிகளின் கறுப்பும் வெளுப்புமான மலததைப் பார்க்கலாம். அவைகள் மலமல்ல, அதுபோன்ற புழுக்கள். அவைகள் பக்ஷிகளுக்கு இரையாகாதிருக்கும் பொருட்டு அப்படி மாறுவேடம்பூண்டுள்ளன. சிலபூக்கள் (புல்லுருவிப். பூடுகளில்) (Orchids) விசேஷமாய்த் தும்பிகளையும் புழுக்களையும் மற்ற உருவங்களையுமே ஒத்திருக்கின்றன. பாடினுக்துரை எழுதிய பூச்சிவருக்கஅதிசயம், (Romance of the Insect world) என்னும்நூலில், 6, 7 அதிகாரங்களில் இன்னும்பார்க்க.

என்றும் மாறாதவிதியாதலின், நாம் எவருடன் நெருங்கிவாழ்கின்றோமோ, அவர்களைப்போலாகின்றோம். முகவிலாசமும், பேச்சும், உருவமும் ஒன்றாகின்றது. ஒரொருகால், ஒருபிள்ளை தன்தாயின் வேறாய்ச் செவிலித்தாயினுடைய உருவமடைகின்றது." இவர்கள் கூறும் மனோகரணபலம், அல்லது குண்டேபண்டிதர் (Professor Kunte) கூறும் மனிதனுடைய மறைந்தசக்தி (Potential Power) தான், நாம்கூறும் அதுவதுவாதற்றன்மை. இந்தக்குணந்தான் எல்லா வுபாசனைகட்கும், சாதனபாவனைகளுக்கும் ஏதுவாய்ப் பந்தமோக்ஷங்கள் எய்துவதற்கும் ஆதாரமாயுள்ளது. நாம் முற்றறிவு, பரிசுத்தம், கட்டின்மையுடையவர்களாயின், சிற்றறிவும் அழுக்கும் கட்டும் நமக்கேன்வந்தது? சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும் உடையவர்களாவதில்லையெனின், அது எல்லாருடைய அநுபவத்துக்கும் மாறாகும். வந்த காரணம் தெரியாதெனின், கேட்டதையே மறுத்துச்சொல்லுவதென்னும் தோல்வித்தானமடைந்து, தர்க்கநியாயத்துக்கு மாறாகும். முற்றறிவுடையது சிற்றறிவையடைந்ததென்பதற்குச் சான்று ஏதாவது உண்டா? எவ்விதமாய்ப் பின் நமக்குத்தெரிந்தது? இவ்வினத்தார் ஆப்தவசனம், சுருதிவாக்கு என்று கடைசியாகக் கூறுவார்கள். இவர்கள்கூறும் ஒவ்வொருசுருதிக்கும் பதிற்சுருதிகள் சித்தாந்திகளும் காட்டக்கூடுமே? உயிர் இறைவனலன் எனக்காட்டும் சுருதிகள் ஏராளமாகவும், ஏகமென்பதைச்சாதிக்கும்சுருதிகள் மிகவும் அற்பமேயன்றோ? இவ்வற்பசுருதிகளும், நம் சித்தாந்தத்துக்குமுரணாகாமையைப் பின்விரிக்கப்போகின்றோமாதலால், ஈங்குக்காட்டுமுயிரினியல்பு, மனிதன் பந்தத்துக்குட்பட்டு, சிறுதொழில் அடைந்ததை விளக்கும். உடம்பினும், ஐம்பொறி கரணங்களினும் வேறாகிய உயிர், தான் அவைகளாகப்பாவிப்பதனால், அவற்றின்கர்மங்கள் நிகழ்ந்தன. அது தன் உடம்பினையேபெரிதும்பாராட்டினது. உடம்புக்கும் காணங்களுக்கும் எது இன்பத்தைத்தருமோ அதனையே ஒருவன்செய்யலுற்றான். துன்பத்தைத்தருவனவற்றின்பேரில் வெறுப்படைந்தான். இந்நிலையற்ற உடம்பின்சுகத்தைவிரும்பிப் பிற உயிர்களிடத்தும், தன் இறைவனிடத்தும் தான்செய்யவேண்டியகடமைகளை மறந்து பாவங்களைச்செய்தான். அவா என்பது அவன் உள்ளத்திற்புகுந்து பலவந்

தப்படுத்திக் கீழே அவனை வீழ்த்திற்று.* இவ்வாசையே, எல்லாப் பிறப்புக்கும் காரணமாகின்றது. பொய்யாமொழியாரும் இதனை இரண்டு திருக்குறளால், தொகுத்துக்கூறுகின்றார்.

"அவாவென்பவெல்லாஉயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும்
தவாஅப்பிறப்பீனும்வித்து"

"காமம்வெகுளிமயக்கமிவைமூன்றன்†
நாமம்கெடக்கெடும்நோய்"

ஈங்குக் காமம் என்றது நம்பொறிகளுக்கு இன்பந்தருவதில் ஆசை அல்லது வேண்டுதல் துன்பந்தருவதில் வெறுப்பு அல்லது வேண்டாமையே வெகுளி மயக்கம் என்பது மெய்யுணர்தல் என்னு மதிகாரத்தின் முதற்குறளில் இன்னதெனவிளக்கியிருக்கின்றது.

"பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணரும்
மருளானாமமாணாப்பிறப்பு"

இம்மருள், மயக்கந்தான் ஆணவம், அகங்காரம், அவித்தை, (அவிச்சை) அஞ்ஞானம் என்பது. ஒருபொருள் இல்லாவிடத்து அங்கு ஒருபொருள் இருப்பதாக உணர்வது மயக்கமல்ல. இத்திருக்குறளின்படி ஓரிடத்து ஒருபொருளிருக்கவும், அதை இன்னொரு பொருளாகத் திரிவுபடவுணர்தலே மயக்கம். கிளிஞ்சில் இல்லாத போது வெள்ளியென்று ஒருவன் உணர்ந்தான் இது ஒன்று. கிளிஞ்சில் இருக்கும்போது அதனை வெள்ளியென்று அறிதல் இன்னொன்று.

---

* பகவத்கீதை - 3-ம் அதி - 36, 37, 38-வாக்கியங்களைக்கவனிக்க. இதிற் "பன்னிறங்கவரும்படிகம்" என்ற பண்டை உவமானமும் படிக்கப்படுகின்றது. வார்ஷ்ணேயரே! எதனால் இழுக்கப்பட்டு எதனாற் பலவந்தமாய்ப்பந்திக்கப்பட்டு, மனிதன் இச்சையில்லாமலே பாவம்செய்கின்றான்.

"அன்புடன்பகவான்கூறுகின்றார்: ரஜோகுணத்தின்காரியமாகியஆசையால் தான். அது அவனைமுழுதும் மாசுபடுத்தியது. முழுதும் எரித்தது. அதுவே இவ்வுலகில் நமக்குப்பகையென எண்ணு. அக்கினி புகையினாலும், பளிங்கு தூசியினாலும், வயிற்றிற் பிள்ளை கருப்பப்பையினாலும் எவ்விதம் மூடப்படுகின்றனவோ அவ்விதமே, மனிதன் இதனால் மூடப்படுகின்றான்."

† பரிமேலழகர், தம் அருமையானஉரையில் வடமொழியார் குற்றங்கள் ஐந்தாகக்கூறுவரென்றார். அவை, அவித்தை, அகங்காரம், காமம், வெகுளி பற்று என்பன. யோகசூத்திரம் II(3)-ல் காண்க. முன்னிரண்டும் மயக்கத்திலும், பின்மூன்றும் காமம் வெகுளியிலும் அடங்கும்.

உலகம், உடம்பு முதலிய ஒன்றுமில்லாதபோது தான் எல்லாம் அவையாகநினைத்தல் இதுவொன்று. உலகம், உடம்பு முதலியன இருக்க, அவற்றைத் தானாக அறிதல் மற்றொன்று முன்னையதை மித்தியாவாதமெனவும், பின்னையதைச் சத்காரியவாதமெனவும் கற்றறிந்தோர் கருதுவர். இதனையே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரும் அத்துவிதசித்தாந்திகளும் ஒப்புவது. இதில், ஒன்றையும் பொய்யென்று ஒதுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒன்றை ஒன்றாக மதிப்பதனால், முதன்முதற் குற்றம் உண்டாக, அதினின்று மற்றெல்லாக்கர்மங்களும் நிகழ்ந்தமை போதருகின்றது. இச்சிவஞானமும் மேற்காட்டிய உயிரின் தன்மை உண்மையின்றேல், நிகழ்வதற்கு ஏதுவில்லை.

தான்கூடியதோடு தன்னை ஒன்றுபடுத்தும்சக்தி மனிதனுக்கு இல்லையேல், தன்னைத் தன்தேகமாகத் தவறமாட்டான். பேய்ன்பண்டிதருடைய "மனதும் தேகமும்" என்ற நுண்ணியநூலைவாசித்தோர் பின்வருபவற்றைக் கவனித்திருப்பர். மனது, உடம்பு மூளையல்லவாகியும், மனதும் உடம்பும் ஆதிஅந்தமாகச் சம்பந்தப்பட்டு இவற்றின்தோற்றங்கள் நேர்பட்டும் ஒன்றுபட்டுமிருக்கின்றன. மனது கர்த்தா, கருதுவானுயிருந்தும் (Subject) கருதப்படும் நிலையில் (objective condition) உடம்போடு அதுவதுவாகி உடம்பிலும் மூளைநரம்புகளிலும் கெட்டுப்போகின்றது.* அப்படி மனதுகெட்டுப்போயினும், மனமில்லாதபோது உடம்பு, (பொருள் விஷயம்,) என்பது ஒன்று ஏற்படாது. சார்ந்ததன்வண்ணமாகும் இம்மனபலமே தன்னிழப்படைதல் என்னும் சக்தியாகவும் கூறப்படும். உயிர் தன்னைத் தன்னுடம்பில இழந்து உடம்பாகியது; உயிர் தன்னைச் சிவத்தில் இழந்து சிவமாகியது. இங்ஙனே இந்தச்சக்தியினால, மனிதன், எவ்வண்ணம் மிகவும் இழிவான பிருகப்பிராயத்தில்அழுந்துகிறானே, அவ்வண்ணம் அதி உன்னததெய்வப்பிராயம் அடைகின்றான் என்பதைக் கவனிக்கற்பாலது. அவ்விதமானால் இக்குணத்தை மனிதனுடையகுற்றமாகவும் குணமாகவும் கொள்ளவரும். இப்பகுதியை நாம் ஆராய்வாம். ஒவ்வொரு மதவாதிகளும், ஆஸ்திகர்களோ, நாஸ்தி

* கெடுதல் அழிதல் என்னும் பொருட்டன்று. 'சாவிகெட்டுப்போய்விட்டது' என்பது உலகவழக்கு. 'நான்கெட்டு,' என்பது உயர்ந்தோர்வழக்கு.

கர்களோ, மனிதன் கடைத்தேறி உய்யும்பொருட்டு, சமயநெறிகளையும் கடமைகளையும், நீதிநெறிகளையும் கடமைகளையும் கற்பிக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்நடையைக்கடைப்பிடித்துநடந்தால், உய்யும்வழி எவ்விதம்சித்திக்குமென்பதைக் காட்டினார்களில்லை. சாதனசதுஷ்டயங்களை அநுசரித்து குரு உபதேசமடைந்து, தவஞ்செய்து, அட்டாங்கயோகமுதலியசாதித்தால், அவித்தையினின்றும், பர்வங்களினின்றும் ஒருவன் எவ்விதம் விடுபடுகின்றான் என்பதை விளக்கினார்களில்லை. இல்லையேனும், இதன்மூலம் பண்டைச்சாங்கியயோகநூல்களிலும், சித்தாந்தசாத்திரங்களிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. கபில பாதஞ்சலிகமதங்களில,உயிரினுண்மையை ஒப்பி,அதன்மேற்செல்லுமாறுகாட்ட உயிரின்தன்மையை விளக்கவேண்டிவந்தது. ஆகவே, இவ்விருமதங்களும் வேதாந்தத்துக்கும், சித்தாந்தத்துக்கும் அடிப்படை எனச்சொல்லலாம். இவ்வடிப்படையின்றி, மேல்மார்க்கங்கள் செல்ல இயலாது.*

---

* சங்கரமதத்தில் மிகவும் அபிமானமவைததவராகிய மாக்ஸ்முல்லர் பண்டிதர், (Prof. Max Muller) ஆதிசங்கரர் உள்பட எல்லா வடமொழிவியாகர்ணிகளும், யோகம் என்னும் பதததை உஜ் என்னும தாதுவிலிருந்து பிறந்ததாகக் கொண்டு, 'கூடுதல்' 'ஒன்றுபடுதல், என்னும் பொருள்கூறியிருக்கவும், அப்பொருள் பிழையென ஒதுசகுகின்றார். இரண்டு உளபொருள்களிருந்தாலன்றோ, கூடுதல், ஒன்றுபடுதல் என்னும் வழக்கு உண்டாகும். சங்கர வேதாந்தத்தின்படி, இரண்டுபொருள் இல்லையாகவும், ஒன்றுபடுதல் என்று எங்ஙனம்சொல்லலாம் என்று அவர்காட்டுவதும் தர்க்கரீதிப்படி சரியானதே. ஆனால் அவர்கூறுவதுபோல், எந்த வடமொழிப்புலவரும் (இந்தியரில்) யோகம் என்பதற்கு ஒன்றுபடுதல் என்னும்பொருளில்லை என்று வெளிவராதவரை, யோகத்துக்கும் இவர்கள்வேதாந்தத்துக்கும் வெகுதூரமென்றேகொள்ளவரும்.

இம்மொழியோடு நாம் கீழேகூறும் 'உபநிஷதம்' என்னும் பதவிஷயமாகவும் ஒரு ஜெர்மானியபண்டிதர் (Dr. Deussen டாய்சன் பண்டிதர்) இவ்விதமே இடர்ப்படுகின்றார். ஸ்ரீசங்கரர் தமது பிரகதாரண்யக உபநிடதவிருத்தியின் முதற்கண்ணே இம்மொழியை உப+நி+சத் என்று பிரித்து—கூடநெருங்கவும் + அதிகம் (நெருங்கவும்) + அழிதல் என்னும் பொருளை விளக்கியிருக்கின்றார். பண்டிதர் இப்பொருள், அவர்கொள்ளும் வேதாந்தத்துக்கு முற்றும் முரணென்கிறார். உப என்றசொல் யோகம் என்ற பொருளைத்தருகிறது. இப்படி அதிகமாய்க்கூடுதலினாலே ஏதோ ஒருபொருள் அழிகின்றதென்றும் படுகின்றது. ஒரேபொருள் உண்மையாயின் கூடுதலும் கூடாது; உளபொருளும் நாசமாகி நாஸ்திகம் அல்லது சூன்யவாதமாகும். இதுதான் பௌத்தமதத்தின் உண்மையும். இவ்விருமொழிகளாலும் உண்மைவிளங்குவது முப்பொருளே. பசுவும், பதியும் கூடாமற்றடுப்பது பாசம்., கூடும்பொழுது, பாசமும், 'நான்' என்று உயிர்முனைத்துநின்றமையும் அழிகின்றது. "சென்று சென்று அணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றும்" 'நான்கெட்டுச்சிவமானவா,'

போகத்தினின்றும், வேதாந்தத்தைவேறுபடுத்துவது மணலில் அஸ்திவாரம்போடுவதாகும். நாம் வேறு இடங்களிற்கூறியபடி உண்மைவேதாந்தம் அல்லது உபநிடதமார்க்கம், யோகமார்க்கம் ஆகும். யோகம், உபநிடதம் என்னுஞ்சொற்கள் ஒருபொருட்பன்மொழிகளாதலின், சித்தாந்தம் அல்லது ஆகமாந்தமென்பது, ஞானமார்க்கம் அல்லது சன்மார்க்கமெனப்படும். வேதாந்தசித்தாந்தசமரசம் என்னும் சொற்றொடருக்கும் இதுவே பொருளாகும்.

இதுநிற்க, நாம் மேறகூறியபடி சாங்கியரும, பாதஞ்சலிகரும், உயிர்க்கு, அதுவாதற்றன்மையை எடுத்திசைதது, சாரூபமடைதலையும் சொல்லி, படிகத்தையும, செம்பருத்திப்பூவையும் உதாரணம் காட்டுகின்றார்கள்.* (இதைப் பின் அதிகமாக ஆராய்கின்றோம்) உய்யு நெறியில், உயிர் கீழிறங்குவதையு மாற்றிச்செல்லவேண்டும். மனிதன் தன்னை உடம்போடு ஒன்றுபடுத்தவும் கடடுக்குட்பட்டான். இது மாறவேண்டுமாயின், ஆதிகாலந்தொட்டுப்பழகிவரும், இத்தனுகரணபுவனபோகங்களினின்றும், கொடியினின்றும் கக்கரிக்காய்

என்னும் பரமோபதேசங்களை இச்சொற்களன்றோ அடக்கி நின்றன. மிகவும் நுண்ணிய அறிவையும், பரஞானத்தையும் உடைய நமது ஆன்றோர் இவ்விதமாகவல்லவோ, சிறுவார்த்தைகளிலும் யாவராலும என்றும் அழிக்கப்படாமல் அத்துவிதசித்தாந்த உண்மையை அமைததிருககின்றாரகள. நாம் ஒருகால் முத்தி, மோக்ஷம், வீடு என்ற ஒருபொருட்பெயர்களை சிந்தித்துக்கொண்டு, அதனால் முப்பொருள் நிச்சயமாதலைககடைப்பிடித்து, அககருத்தினை நமது காலம்சென்ற, அரியநண்பர் ஸ்ரீமான்-தண்டலம பாலசுந்தரமுதலியாரவர்களிடம் வெளியிட, அவர் நாம்வியந்து உளமகிழுமபடி, திருப்போரூரச் சிதம்பரசுவாமிகள் அருளிய வேதகிரீஸ்வரர்பதிகத்தில் ஒருபாட்டை எடுததுச்சொன்னார்கள். அது பின் வருமாறு :—

வீடென்றறைதருசொற்குப்பொருளோவிடுதலையாதலினால
வீகருண்டோனும்கட்டுண்டோனும்விளங்குந்திடமாக
பீடுறுகட்டுத்தானுய்விட்டுப்பெயராதுஇ திசடமாம
பிணிபட்டோனசுதந்தரனுகும்பிணிபெயரச்செய்வோன்
நீடுசுதந்தரமுண்டாமொருவன்எனுமிவ்வேதுவினால்
நிகழ்பதிபசுபாசம்மெனமுப்பொருள்நிச்சயமென்றருளி
வேடனைவெல்லுங்குருவாயெனையாள்மெய்ப்பொருள்நீயன்றோ
வேதகிரிப்பவரோகவயித்தியவேணிமுடிக்கணியே.

உயிர் மெய் எனனும் இலக்கணமொழிகளும் நம் அத்துவித இலக்கணத்தை விளக்குவதாயிட்டு; எம், 'அத்துவிதம், சைவசித்தாந்தத்தின்படி,' என்ற நூலிலும், இஃதும் விரித்திருக்கின்றம்.

*யோகசூத்திரம் I 41 சாங்கியசூத்திரம் VI 27, 28 பார்க்க.

அறுப்புண்டுபோவதுபோல (இது உபநிடதங்களிற் காணப்படும் உதாரணம்) எவ்விதம்விடுபடுவது?

மனிதன் இழிபொருளோடுசேர்ந்தபோது இழிபொருளானான். உயர்பொருளோடு ஒன்றுவானாயின் உயர்பொருளாகக்கூடும். *

நிலையின்றிக் கேடுறும்பொருள்களாகிய உடம்புமுதலியவற்றோடுகூடியதால், அவன் கேடுற்றான்.

கேடுபடா அமிர்தத்தோடு† அபேதசக்தியால் ஒன்றுபடட்டும். உடம்போடொன்றி உடலின்பத்தை இச்சித்தவன், இக்காமம், வெகுளி, வெறுப்பு, விருப்பு, இச்சை இவற்றை அறுக்க, அவன் பிறப்பை அறுப்பான். ஆயின், வெறும் ஆசையின்மையை ஒருவன் அவாவினால், (வேண்டாமை வேண்டின்) அதனாலேயே, அவ்வாசை அறுமோ? சிலர் அங்ஙனம் கூடுமென்கிறார்கள். அவர்கள் ஏட்டுச் சுரைக்காயைக் கறிசமைப்பவர்கள். இங்கே, உயிரின் இன்னொரு குணமாக நாம் மேற்கூறிய, பற்றுக்கோடின்றிநில்லாமை என்னும் உண்மை உபயோகமாகும்.

உடம்பு உலகமாகிய சார்புடனாவது அல்லது இறைவனாகிய சார்போடாவது, பற்றிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பாசநீக்கம்வேண்டுமானால், பதியைப்பற்றவேண்டும். பதியின்றேற் பாசத்துடனன்றிப்

---

* கீதை.

“மனத்தை என்னிடம்பதித்து, என்றும் ஒப்புடன் அயரா அன்புடன் யாவர் என்னைவழிபடுகிறார்களோ, அவர்களே என் எண்ணத்தில் யோகத்தில் முதிர்ந்தவர்களாவர்” XII—I.

2 “பொறிகளை வென்றுவிடுத்து எவற்றினும் இருவினையொப்படைந்து, எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க உவகையெய்திய இவர்களும் என்னை அடைகிறார்கள்” (XII. 4.)

“எல்லாப்பணிகளையும் எனபணியாக்கி என்னில் மனத்தைப்பதித்து இருதயத்தில் யோகத்தியானம்செய்பவர்கள்” (XII. 6.)

“இவர்களைப் பிறப்பிறப் பென்னும கடலினின்றும் விரைவில் எடுக்கின்றேன், அவர்கள்மனம என்னிடம் பதிந்திருத்தலால்” (XII. 7.)

“உன் உணர்வையும் உள்ளத்தையும் என்னிற்செலுத்து. பின் ஐயமின்றி என்னுடன் இனி என்றும் வாழ்வாய்” (XII. 8.)

† இருக்குவேதம் (I. 4–3. 9) ருத்திரசிவனை அமிர்தனென முறையிட்டிருக்கின்றது.

‘தர்மசிகையின் அதி உச்சியிலுள்ள, ஓ! அமிர்தனே! ஓ சோமனே! உனக் குரிமையுடையவர்களைக்காக்க. உன்னை வந்திப்பாரை நினைக.’

பிறப்பிறப்பினில் மறுபடியும் அழுந்தவேண்டும். உயிருண்மையைக் கூறுதமதங்களிலெல்லாம் ஒரு ஒற்றுமையைக்காணலாம். அவர்களுககுக் கடவுளென்றபொருளுமில்லை. 'கௌதமபுத்தர் நுணுக்கமாய் உயிர் உள்ளதோ இல்லதோ என்னுங்கேள்வியைவிடுத்துச் செல்லுகின்றதை நாம் கவனிக்கலாம். அவர் கடவுளில்லையென்றதனால்; இப்படி அவதிப்பட்டதென்க. எனினும் அவர்வழிவந்தோர் தர்க்கரியாமமுடிவுசெய்து உயிரில்லையென்றும், முற்றும் நாசமடைகின்றதென்றும் நிச்சயமாய்க் கூறுகின்றார்கள். பாசவீக்கத்தின்பிறகு என்னவிருந்தது எனறுகேட்கும்போது என்னபதில்? நிர்வாணம்* (ஒன்றுமில்லை) என்பதே.' மேற்கூறியதற்கு விலக்கு ஒன்றுண்டு. நிரீஸ்வரசாங்கியர் கடவுளில்லை என்றுகூறினும் உயிருண்மையை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள. எனினும், நாம மேறகூறியபடி பசு பதியுடனுகலும், பாசத்தோடாயினும் பற்றியிருக்கவேண்டும். எல்லாமதங்களிலுங்கூறும் நன்னெறிகளெல்லாம், பாசங்களிலுள்ள பற்றைநீக்கி, பதியின் மீது பற்றை யுண்டாக்கவேண்டியகாரணமாயிற்று. பின்கூறிய பற்றே முன்கூறியபற்றினைவிடற்கு ஏதுவாகும்†

"பற்றுகபற்றற்றான்பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுகபற்றுவிடற்கு"—திருக்குறள், 350.

"சார்புணர்ந்துசார்புகெடஒழுகின்மற்றழித்துச்
சார்தராசார்தருநோய்"—ஷை 359.

உரையாசிரியர் உலகப்பற்றினையொழிக்க வேண்டிய ஒழுக்கம் அட்டாங்கயோகமென்றார்; நாயனாரும், முன்மூன்றுகுறளிற் பாசநீக்கம்பெற்றுப் பதியுடன்கூடுகைக்குவேண்டிய மூன்றுசாதனங்களாகிய கேட்டல், சிந்தித்தல், பாவனைகளைக்கூறினார். பதியினைச்

---

* ரைஸ்டேவிட்ஸ்பண்டிசர் நிர்வாணம் என்னும்பதத்துக்குப் பொருள், ஜீவமுத்ததசை என்றார். ஆயின், அத்தசைக்குப்பின் என்னவாயிற்று? சூத்திரங்களில் ஒன்றுமில்லையென்றே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

† நமக்குப்பிடிபட்டிருக்கும் சிற்சிலபழக்கங்களைநீக்குவது எவ்வளவுகடினமென்று நாமெல்லாரும் அறிந்தது. பழையபழக்கத்தைத்தவிர்க்க, புதியபழக்கம் வேண்டுமென்கிறார்கள். பொடிபோடுவதைவிலக்க, சுருட்டைப்பற்றுகிறார்கள். ஒருபெரிய டாக்டர் குடியைவிலக்க, அபின் உபயோகப்படுத்தச்சொன்னது நமக்குத்தெரியும்.

'செம்பொரு'ளென்றும், 'உள்ளது' என்றும், 'மெய்ப்பொருள்' என்றும் அவர்பேசினார். அதன்பொருளையும், பாவனை என்பதன் இயல்பையும், உரையாசிரியர் விளக்கியது மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது.

"தோற்றக்கேடுகளின்றி யுண்மையின் நித்தமாய், நோன்மையாற் றன்னை ஒன்றும் கலத்தலின்மையின், தூய்தாய், தானெல்லாவற்றையுங் கலந்துநிற்கின்றமுதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி அதனைச் செம்பொருள் என்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும், உள்ளது எனவும் கூறியதூஉம் இது பற்றியென உணர்க. அதனை (அச்செம்பொருளை)க் காண்கையாவது உயிர் தன் அவிச்சைகெட்டு, அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதி எனவும் சுக்கிலத்தியானமெனவும் கூறுப. உயிர் உடம்பின் நீங்குங்காலத்து, அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது, அஃது அதுவாய்த்தோன்றுமென்பது எல்லா ஆகமங்கட்கும் துணிபாதலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற் கேதுவாகிய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே* பாவித்தல்வேண்டும்"—(திருக்குறள், 358-உரை.)

இவ்வதுவதுவாதற்சக்தி மிகவும் பிரமாதமேயாம். இது தபசு, உபாசனை, தியானம், பாவனைமுதலியவற்றுக்கும் மூலாதாரம். இந்தப் பாவனுசக்தியைப்பற்றி, தேவர் இன்னும் இரண்டிடங்களிற் பேசுகிறார்.

"வேண்டியவேண்டியாங்கெய்தலாற்செய்தவம்
மீண்டுமுயலப்படும்" (265)

"எண்ணியஎண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணியார்
திண்ணியராகப்பெறின்" (666)

இதுநிற்க, உயிரின் இவ் விரண்டாவதுகுணம்பற்றியே கடவுளொருவன் அவசியம் வேண்டுமென்னும்விஷயத்தில் மீண்டும்புகுவோம். கடவுள் இல்லாவிடில் என்னஆகும் என்பதற்கு நாம் அடிக்கடி ஒரு உதாரணம்காட்டுவதுண்டு. திருவிழாக்காலங்களில், வழுக்குமரம்நட்டு அதன்நுனியில் ஒரு கொக்கியும் அதிற் பணமுடிச்சும்

* 'சிவ ஏவகேவல' சுவேதாசு-உபநி-IV. 18.

கட்டுவதுண்டு. அநேகர் மரமேறப்புகுந்தும் ஒருவனாவது முடிச்சை அவிழ்ப்பவன் இரான். அப்படி ஏறினவனும் அங்கிருக்கும் பற்றுக் கோட்டைப் பற்றினாலல்லது, மீண்டும் சறுக்கியேவிழுவன்*. ஆகவே, ஒருமதம் எவ்வளவு உன்னதமாகப்பேசப்பட்டாலும், கடவுளை நமக்குக்கொடுக்காவிடில் வீடு, நிர்வாணம், பந்தவீக்கம் என்ப தெல்லாம் வெறும்பேச்சே. தன்னை அதிகப்பிரயாசையுடன் அவா வின்மை முதலியவைகளால் ஒருவன் சுத்தனாக்கியும பிறப்பிறப்பென் னும் படுகுழியில், மீண்டும மீண்டும விழவேண்டும். விழுந்து மீண்டும் மீண்டும் வழுக்குமரத்தில் ஏறவேண்டும்.† மேல் உயிரின் இவ்விருகுணங்களையும் ஆராயாதகுறையே, நாஸ்திகர்களையும், மாயா வாதிகளையும் அவலப்படுத்தியது.

உடலோடொன்றியபோது உயிர் உடலாயிற்று. தன்னுருவம் கெட்டது. உடலில் அதனை எவ்வித ஆயுதப்பிளப்பினாலும் ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்க இயலாது. கடவுளும் உயிரும் ஒன்றான போது நான் என்பதை அப்பூரணத்திற் காணமுடியாது. ஆகவே இவ்விருதிறத்தாரும், உயிரில்லையென்றார்கள். பின்னையவர் 'நான்' ஆக எண்ணியதும கடவுளே என்பார்கள். ஆகவே இவ் விருதிறத்தார்க்கும் அநுபவம் சுவாநுபவம் என்பதும் வெறும் பேச்சாகும். பாசக்ஷயம் ஒன்றுமட்டுமே உண்மை. உடனே ஒரு வர்க்கு நிர்வாணமும், நாசமும் மற்றொருவர்க்கு பிரமம் சுவச்சொ ரூபமடைதலும் சித்தித்தது! எனினும் சூனியம் அல்லது பிரமத்தி னின்றும் உதித்தழிந்த ஒருபொருள் மீண்டும்பிறப்பதற்குண்டா கிய தடை என்னவென்பதை விளக்கினார்களில்லை. இவ்வுண்மையைக் கடைப்பிடித்தோ டாய்ஸன்பண்டிதர், சம்சாரச்சுழற்சி என்றும் அழியாது என்பதுபற்றி உயிர்கள் உண்டாயது என்று சொல்லிய

---

* ஈங்கு, அதுவைதுவாதற்றன்மைபொருந்திய உபநிடதப்புழுவை மீண்டும் உவமிப்பாம். அது, யார்கண்ணுக்கும் புலப்படாத இலையேயாகி, ஒரு இலையை விட்டு இன்னொரு இலைக்குப்போகும்போது, மற்றொருஇலையைப் பற்றிக் கொண்டே இருந்தஇலையைவிடும்.

† இதுகாரணம்பற்றியோ, நிர்வாணமடைந்த புத்தரும் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து இறந்தாரென்றது? அவர் இறந்தசரித்திரத்தை மகாபரிநிர்வாணசூத் திரத்திற்காண்க. இக்காலத்துள்ள சில பிரசன்னபௌத்தர்கள், மீண்டும் பிறப்பதில்லை என்னும் வேதமகுடவாக்கியங்களைச் சாமான்யமொழிகள் என்ப தும் இதுகாரணம்பற்றியோ?

னூஉம்? அங்ஙனமாயின் நம் நன்னெறியின் அவசியத்தை அழிக்கு மென்பதூஉம், சமயநீதி சாதனங்கட்கு ஊறுசொல்லவேண்டுமென் பதூஉம், உறுதியாம். இவ்வளவு முயற்சிசெய்தும், மறுபடியும் கீழேவிழவேண்டியதானல், சாதனசதுஷ்டயம், குருபதேசம், தபசுமுதலியன எற்றுக்கு? அற்றன்று. நமதுமாட்சியும் இறை வனில். இறைவன்மாட்சியில் நாம் மகிழ்கின்றோம். நம்மை விடுவிப் போன் அவன். வீட்டின்பயனும் அவனே. அவனில் நம் அநுபவ மின்றேல், வீடுதான் எற்றுக்கோ? நாம் முற்றவருமபரிசு அவனே. சாந்தோக்கிய உபநிடதம் கூறுகிறபடி,

"இதை எவன் பார்க்கின்றான், சிந்திக்கின்றான், உணர்கின்றான், அவன் கடவுளை நேசிக்கின்றான் கடவுளில இன்புறுகின்றான், கடவுளில் மகிழ்கின்றான், அவன் தன்னரசாகின்றான். சர்வ அண்டங் களிலும இறைவனும் தலைவனுமாகின்றான்." VII. 25.2.

மேல் இவ்வுயிரினியல்பு, துவைதம், அத்வைதம், விசிஷ்டாத் வைதம் என்னும் கக்ஷிகளுக்கு எம்மட்டு உபயோகப்படுமென்பதனை ஆராய்வாம். இதனை அத்வைதம் என்னும் நூலில் அதிகவிரிவாய் எடுத்துப் பேசியிருக்கின்றோம். விஷயமெல்லாம் உயிரும் இறை வனும் ஒன்றோ, வேறோ என்பது. வேறாயின் அகம்பிரம்மாஸ்மி முதலிய மகாவாக்கியங்களுக்குப் போக்கென்னே? நாம் வேறு இடங் களிற்காட்டியபடி அத்வைதம் என்னும் சொல் ஏகம் என்னும் பொருட்டன்று. மற்றப்பொருள்களினுண்மையைமறுத்ததில்லை. இரு பொருளும் பிரிக்கக்கூடாதது, அநந்நியம், அந்நியநாஸ்தி என்றே பொருள்கொள்ளல்வேண்டும். வேறாயிருந்தும் ஏதோ ஒருவிதசம் பந்தத்தினுல் ஒன்றாகக்கூடும்: இது எப்படியாகும்? "பொய்கண்டார் காணுப்புனிதமெனும் அத்துவித மெய்கண்டநாத"னும் பின்வரு மாறுபேசுகிறார், "இரண்டாயிருப்பின் ஒன்றாகா. ஒன்றாயின், சுவாநுபூதியில்லை" இம்முடிச்சை எப்படி அவிழ்ப்பது? இதுகாறும் நாம் ஆராய்ந்துவந்த உயிரின்குணத்தை ஞாபகப்படுத்தினுல் இதனை முடிவுசெய்யலாம். பொருள்வேறாயினும் உயிர் கடவுளுடன் சேர்ந்த போது தான் அதுவாய்த் தன்னறிவும் செயலும்' அற்றுநிற்றலால் உயிரும் கடவுளும் ஒன்றாகும். இங்கு ஒன்று என்றதும் இருபொருள்

ஒரேதன்மைத்து (பொன்னும் அணியும்போல) என்றதைவிட, பொருள்விசேடித்து இருபொருள் ஒன்றின் அதுவதுவாதற்றன்மையால் ஒற்றித்துநிற்றலையே ஒன்று என்றுகூறுதலும் உண்மை. இது இலக்கணவழக்கினும் காணக்கூடும் "உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே" இவ்வொற்றுமை இயல்பான ஒற்றுமை என்பது சூத்திரக்காரர்கொள்கை.

இவ்வுயிரெழுத்தும உடல் (மெய்) எழுத்துமே, நம்முயிருக்கும் உடலுக்குமுள்ள இயைபைக்காட்டி, நம்கடவுளுக்கும் நமக்குமுள்ள இயைபையும் காட்டவல்ல முக்ய உதாரணங்களாகும். மேல் அப்படி ஒற்றித்தநிலையில், தான் எனக்காணாது, சிவாநுபூதி ஒன்றே விளங்குமாதலால் இங்கு ஒன்று என்றதும், கடவுள் ஒன்றே என்றதும் போதரும். இவ்வுண்மைகளெல்லாம், திருவாசகத்தின் இருதயபாசுரத்தின் அமைந்துகிடப்பதை நாம் "திருப்பாசுரவிளக்கம்" என்ற நூலில் விரிவாய்க்காட்டியிருப்பதை ஆங்குத் தேர்ந்துணர்க.

> "இன்றெனக்கருளிஇருள்கடிந்துள்ளத்
> தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
> நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தே
> னீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை
> சென்றுசென்றுஅணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்துஒன்றாம்
> திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
> ஒன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லை
> யாருன்னையறியகிற்பாரே." —(கோயிற்பதிகம். 7.)

சிவஞானயோகிகள் தம் திராவிடமகாபாஷ்யத்திலே, மிகநுணுக்கிச் சொல்லுகின்றார்,

"மற்றென்னையோ அத்துவிதமென்னும் சொற்குப்பொருளெனில், சித்தாந்தசைவர் உரைக்குமாறுகாட்டுதும்! அது நீயாகின்றாய்! எ-ம், 'அது நானாகின்றேன்' எ-ம், 'அது இதுவாகின்றது' எ-ம் மூவிடம்பற்றிநிகழும் தத்துவமசி முதலிய மகாவாக்கியங்களைக்கேட்டவழிஅதுவென்பது ஒருபொருள், ஆதலின் ஒருபொருள் மற்றொருபொருள்ஆமாறு யாங்ஙனம் என்னும் ஐயம் நீங்குதற்கு எழுந்ததாதலின், அதுவதுவாதற்கு ஏதுவாய், அவ்விரண்டிற்கும் உளதாகிய சம்பந்தவிசேடமுணர்த்துதலே அத்துவிதம் என்னும் சொற்குப் பொருள் என்று உணர்ந்துகொள்க."

(தொடரும்)

ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை, B.A., B.L.,

கீரன் - நற்கீரன்.

சென்ற சித்திரைமாதப்பகுதியில் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் கீரனைப்பற்றி எழுதியவியாசம் மிகவும் பாராட்டற்பாலதேயாம். ஆயினும், மிக்ககீர்த்திபோடுவிளங்கிய ராய் பகதூர் சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் M. A., போன்ற மேதாவிகள் ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளது காலம கி. பி. ரு-வது நூற்றாண்டு என்று கூறிப்போந்தமை பிள்ளையவர்கள் அறியாதிருக்கக்காரணமில்லை. அஃதிங்ஙனமாக; சமபந்தமூர்த்திசுவாமிகளதுகாலம் சுமார் 4000 வருடங்கட்குமுன்னென ஒருசமயம் எழுதிப்போந்தார்கள். இப்பொழுதும் அக்கருத்தையேயுட்கொண்டு காலத்தைநீட்டித்துள்ளார்கள். 'திருநின்றசெம்மையே செம்மையாக்கொண்ட திருநாவுக்கரையரது செவ்வியபண்ணில்'நன்பாட்டுப்புலவன்' என்று கூறப்பெற்றவரும், தருமியெனுஞ்சிறுவன், 'தந்தைதாயிலேன் தனியனுகியமைந்தனேன்,' 'நெடியவேதநூல்நிறையவாகமம், முடியவோதியமுறையினிற்கினும், வடுவிலில்லறவாழ்க்கையின்றிநின், னடியருச்சனைக் காவனே' வென்றிறைஞ்சியகாலதது "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" யென்றபாசுரமருளியவரும் சிவபெருமானேயென்பதும், அப்பாசுரத்தைக்கொண்டு, தருமி பொற்கிழியை அடையப்போந்தருவாயிற் கீரன் தடுத்தனனென்பதும், உண்மைச்செய்திகளாம். அவ்வமயம் கீரனென்றிருந்தவரே பிறகு அகத்தியர்பாற்கற்று ஐயநீங்கப்பெற்ற பின் நற்கீரனுறென்றுகொள்ளுதலே யமைவுடைத்தாம்.

பிரமதேவன்,

> நிரப்பியவழிநாணன்னீராடுவானீண்டவீணை
> நரப்பிசைவாணிசாவித்திரியெனுநங்கைவேத
> வரப்பிசைமனுவாக்காயத்திரியெனுமடவாரோடும்
> பரப்பிசைக்கங்கைநோக்கிப்படருவான்படருமெல்லை

(பரஞ்சோதிதிருவிளையாடல் LI 3.)

வாக்கின்செல்வி, விஞ்சைமாதராளொருத்திபாடுங்கானத்தி லுள்ளம்போக்கிநின்றனளாக; அதனைக்கவனியாது பிரமதேவர் கங்கைக்

கரையைநண்ணி நீராடிடப் பின்சென்றபாமகள் என்னையின்றி நீர் படிந்தவாறென்னுமெனவெகுண்டனளாக, அம்புயத்தண்ணல், குற்ற நின்மேலதாக, நம்மை நீகோபங்கொள்வதென் என்று, அதன் பயனாய்,

முகிழ்தருமுலைநின்மெய்யாமுதலெழுத்தைம்பத்தொன்றிற்
நிகழ்தரும்ஆகாராதிஹாகாரமீறுச்செப்பிப்
புகழ்தருநாற்பத்தெட்டுநாற்பத்தெண்புலவராகி
அகழ்தருகடல்சூழ்ஞாலத்தவதரித்திடுவவாக.

(பரஞ்சோதிதிருவிளையாடல் LI 8.)

என்ற சாபம்பெற்று,

அததகுவன்னமெல்லாமேறிநின்றவறறவற்றின்
மெய்த்தகுதன்மையெய்திவேறுவேறியககநதோன்ற
உய்த்திடும்அகாரத்திற்குமுதன்மையாயொழுகுநாதர்
முத்தமிழாலவாயெம்முதல்வரம்முறையான்மன்னோ. (LI 9.)

தாமொருபுலவராகித்திருவுருத்தரித்துச்சங்க
மாமணிப்பீடத்தேறிவைகியேநாற்பத்தொன்ப
தாமவராகியுண்ணின்றவரவாக்கறிவுதோற்றி
ஏமுறப்புலமைகாப்பாரென்றனன்கமலப்புத்தேள். (LI 10.)

என்றபடி யவதரித்து, அறிவோங்கியிருக்குநாள், பலரும்வந்து மத மேற்கொண்டு வினாய்வினாய் வாதஞ்செய்தமைநோக்கி, ஆலவாயெம் பெருமானைவேண்ட அவர், நாமகளுருவாய்வந்த நாவலர் தமக்கு வெள்ளைத்தாமரையமளிதன்னைப் பலகையாகத்தந்தனராக; அது கொண்டு,

நாறுபூநதாமநாற்றிநறும்பனிதோய்ந்தசாந்தச்
சேறுவணமலாவண்சேசெழுமபுகைதீபமாதி
வேறுபல்வகையாற்பூசைவினைமுடித்திறைஞ்சிக்கீரன்
ஏறினன்கபிலனேடுபரணனுமேறினனே. (LI 27.)

என்றபடி கீரனையுள்ளிட்டோர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் சங்கப் பலகையேறினர் அக்காலத்தரசன் வங்கியசேகரனவான். (LI-39) அவனதுமைந்தன், 'தென்கூடல், முன்னவரன்னங்கண்டறியாத முடிக்கேறப், பன்மலர்நல்குநந்தனமவைக்கும்பணிபூண்டு, மாதவி, பாதிரி முதலியவற்றோடு சண்பகத்தருக்களையும்வைத்துச் சண் பகததாமஞ்சாற்றியதுகொண்டு சண்பகமாறனெனப் பெயர்வாய்க்கப் பெற்ற வங்கியசூடாமணிகாலத்துத் தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்த

சரிதம் நிகழ்ந்தது. இதனைத் தடுத்தகீரன் "தேய்ந்தநாண்மதிக்கண்ணியானுதல்விழிச்செந்தீப், பாய்ந்தவெம்மையிற்பொறாதுபொற்பங்கயத்தடத்துள்" வீழ்ந்தானாக; அன்னவனை மற்றைப்புலவர்கள் வேண்டுகோட்படி கரையேற்றியகாலதது, கீ ர ன், தேன் ஒ ழு கு கின்ற கொன்றைமாலையையணிந்த கறைக்கண்டன் தன் நெ ற் றி க் கண்தீயினுற்சுட்டபோது ம ன் ம த ன் மட்டவிழ்மலரோனும், மாயவனுலுங் காக்கப்பட்டானில்லையாக, யா னே நெற்றிக்கண்ணினுற் சுடப்பட்டபோது உருப்பந்தீர்த்துக் காத்தது இத்தாமரைத் தடாகமன்றோவென்று மனநினைநிறுவி, மூன்றுகாலமுமுழ்கி, ஆலவாயெம்பெருமானைவழிபடுவானுயினுன. கருணைவள்ளல் இவனது இலக்கணப்பயிற்சிக்குறைவையும் அகவிருளையும் நிவர்த்திப்பான் கருதி, அகத்தியன்பாற்போகவிட்டானுக, அவன்பால் ஐயந்தீர்ந்த பிறகே'கீரநாமநற்புலவன்'(LV-I)என்ற பேர்பெற்றனன். இதுகாறுங் கூறியவற்றுல் நற்கீரனும்,கீரனுமொருவனேயென்பது ஒருதலையாம். அன்றியும், கபிலபரணரோடு ஒருங்கு சங்கமிருந்தான் நற்கீரன் அல்லது கீரனேயாம். கபிலபரணரையுள்ளிட்ட நாற்பத்தொன்பதின்மரே மூன்றுஞ்சங்கத்து இருந்தவர்கள். அங்ஙனமாக, இரண்டாஞ் சங்கத்து இருந்ததாகக்காட்டுஞ் சான்று ஒன்றையும பிள்ளையவர்கள் குறித்திலர்.

II. கரிகாலன்முதலானோர் திருப்பாசூர்முதலான க்ஷேத்திரங்களைக் கண்டானென்று புராணங்கூறும். கிள்ளிவளவன் தென்றிருமுல்லைவாயிலைக்கண்டானென்ப அமர்நீதிநாயனுர்கதை நல்லூர்ப புராணத்துக்காணப்படும் அதுபோன்று நாயன்மார்சரிதங்களும் புராதனகாலத்தேயுள்ளன. புராணங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இற்றைக்குச் சுமார் இரண்டாயிரவருடங்கட்குட்பட்ட கூறுமுக்கனெல்லாம் புராணக்களுட் கண்டதாக, எம் சிற்றறிவிற் கெட்டிய தில்லை. நமது அப்பர்சுவாமிகளும் இக்காலத்திற்குப்பிற்பட்டவராகவின் அன்னுர்சரிதம் பழையபுராணங்களிற் கூறப்படவில்லைபோலும். சுவாமிகள் உடலொடுசென்ற கைலாயத்தை யாவருங்கண்டுகளிக்குமாறு அருளிய திரு ஐயாற்று க்ஷேத்திரபுராணத்தில்,அத்திருக்கோயிலைப்புதுப்பித்த சோழனெருவன் கூறப்பட்டிருத்தல்போல, நமது சுவாமிகள்சரித்திரம் காணப்படவில்லை." இது பிரமகைவர்த்தத்தி

விருந்து எடுக்கப்பட்ட புராணமாகும். அதனால், சுவாமிகள்காலம் புராணகாலத்திற்கும் பிந்தியதாகும்.

III. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் கூன்பாண்டியன்காலத்தே இருந்தவரென்பது பிள்ளையவர்கட்கும் ஒப்பமுடிந்ததொன்றும். இக் கூன்பாண்டியனுக்கும், நற்கீரர்காலத்திருந்த சண்பகமாறனுக்கு மிடையே,

இந்திரன்றன்பழிதீரத்தியரசளித்துப்பின்புகதியின்பமீந்த
சுந்தரன்பொன்னடிக்கனபுதொடுத்துநறுஞ்சண்பகததார்தொடுத்துச்சாத்தி
வந்தனைசெய்திருத்தொண்டின்வழிக்கேற்பச்சண்பகப்பூமாறவேந்தன்
அந்தரசூடாமணியாஞ்சிவபுரத துணிறைசெல்வமடைந்தானிப்பால்.

ஆற்றன்மிகுபிரதாபசூரியன்வங்கிசத்துவசனளவில்கீர்த்தி
சாற்றரியவிரிபுமருத்தனன்சோழவங்கிசாந்தகன்றன்வென்றி
மாற்றரியபுகழ்ச்சேரவங்கிசாந்தகன்பாண்டிவங்கிசேசன்
தோற்றமுறுபரிதத்தர்வங்கிசசிரோமணிபாண்டீச்சுரன்றன்மன்னே.

துணிவுடையகுலத்துவசன்வங்கிசபூடணமாறன்சோமசூடா
மணிகுலசூடாமணியேயிராசசூடாமணியேமாற்றார்போற்றிப்
பணியவரும்பூபசூடாமணியேகுலேசபாண்டியனேயென்னக்
கணிதமுறுபதினைவர்வழிவழிவந்துதித்துநிலங்காவல்பூண்டோர்.

(திருவிளையாடல். LVI. 2—4.)

(பின்பு வாதவூரின்கண்ணே அமாத்தியரில் அருமறையிற் றூய சிவாகமநெறியின்றுறைவிளங்க, வஞ்சனையான்மாயனிடும் புத்த விருள் உடைந்தோட அவதரித்த வாதவூரடிகளை நல்லமைச்சாய்க் கொண்ட அரிமர்த்தனன்)

வாகுவலத்தான்சகநாதவழுதிவேந்தன்மகன்வீர
வாகுவவன்சேய்விக்கிரமவாகுவவன்சேய்பராக்கிரம
வாகுவனையான்மகன்சுரபிமாறனனையான்றிருமைந்தன்
வாகுவலத்தான்மறங்கடிந்துமண்ணளுங்குங்குமத்தென்னன்.

அன்னான்குமரன்கருப்புரபாண்டியனுமவன்சேய்காருணிய
மன்னுமவன்றன்மகன்புருடோத்தமனுமவன்றன்மகனுகும்
மின்னார்மௌலிச்சத்துருசாதனபாண்டியனும்விறல்வேந்தன்
இன்னான்மகன்கூன்பாண்டியனுமிவன்றோள்வலியாலிசைமிக்கான்.

திருவிளையாடல் LXII. 2. 3.

என்றபடி கூடலாண்டார் இருபத்தெழுவராவர். இவ்வரிசையிற் பிள்ளையவர்கள் 'பதின்மூன்றமவனான குலசூடாமணியை மறந்து விட்டார்கள். சண்பகபாண்டியன் வீந்தபின் (திருவிளையாடல்

LVI. 2) நாடாண்டவர் பதினைவராகலின், அவர்களிற் குலசூடாமணியொருவனென்பது வெள்ளிடைமலை. நமதுகாலத்திலேயே மகாராணியார் அறுபதுவருடங்கட்குமேல் இராச்சியபாரம்செய்ய, அவரது திருக்குமாரர் பத்துவருடமேயாண்டனர். மகா ராணியார் ஆண்டதே யற்புதமென்பராகலின், மன்னரொருவருக்கு ஆட்சிக் காலம் இருபத்தைந்துவருடமென்று கொள்ளச் சுமார் 700-வருடங்களாகும். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்காலம் சுமாராக இதுவென்றே கொண்டு நிற்றலின் அன்னார்காலத்துக்கு 700-ஆண்டுகட்குமுன்னர்த்தான் மூன்றுஞ்சங்கமிருந்ததென்பது உண்மையாம். அக்காலத்தேதான் கீரனும் நற்கீரனும் இருந்தனனென்பது பொருந்தும்.

IV. சேரமான்கணைக்காலிரும்பொறை தனது சேனையொடு வந்து சோழன்செங்கணானொடு பொருது ஆற்றானாய் அவனாற்சிறையிடப்பட்டகாலத்துப் பொய்கையாராற் களவழிபாடி மீட்கப்பட்டானென்பது யாவரும் அறிந்தவிஷயமே. அச்சோழன்செங்கணான் பலதேவாலயங்களைப் புதுப்பித்து நன்னிலைக்குக்கொண்டுவந்தானென்பது கீழ்வருவனவற்றால் விளங்கும்.

கருவருந்தியினான்முகன் கண்ணனென்
றிருவருந்தெரியாவொருவனிடம்
செருவருந்தியசெம்பியன்கோச்செங்கண்
நிருபர்தண்டலைநீணெறிகாண்மினே.

(திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தண்டலைநீணெறிப்பதிகம்.)

செங்கட்பெயர்கொண்டவன் செம்பியர்கோன்
அங்கட்கருணைபெரிதாயவனே
வெங்கண்விடையாயெம்வெணாவலுளாய்
அங்கத்தயர்வாயினளாயிழையே.

(திருவானைக்காப்பதிகம். சுவாமிநாதபண்டிதர்பதிப்பு பக்கம் 334.)

என்று ஆளுடையபிள்ளையார் சிறப்பித்திருத்தலின் கோச்செங்கட் சோழநாயனார்காலத்துக்குப் பிந்தியது நமது சமயகுரவர்களி லிருவரதுகாலமும் என்பது நிதர்சனம்.

V. கீரனாயிருந்து அகத்தியரால் ஐயந்திரிபுநீங்கப்பெற்ற பின்பே நற்கீரனார் திருமுருகாற்றுப்படை ஓதினாரென்பதி லிழுக்கென்னை. அகத்தியமுனிவற்குச் செந்தமிழறிவுறுத்தருளியவர் முருகப்பிரானன்றோ. அவ்வகத்தியரதுசீடரும் இடையூறுநேர்ந்துழித் தாம் மனத்தூய்மையடைதற்குக்காரணராயிருந்த முனிவரது ஆஶ்ரயதெய்வத்தை வணங்குதல் இயல்பே.

சோமசுந்தரதேசிகன்.

மேல்நாட்டு நாகரிகம்.

நாகரிகமென்பது நகரத்தார்மரபு என்னும் பொருளுடைய வடமொழிச்சொல். விலைமிகுந்தவுடுப்பணிவோரும், சுவைமிக்கவுண்டியுண்போரும், விதம்விதமானவாகனமூர்வோரும் நகரத்திலுள்ளோராவர். கல்விகேள்விகளிற்சிறந்தோர்கள் செழுமிய இடமும் அதுவே. வெகுவாய் ராஜசமூகங்கள் நகரங்களிலேயேயமைந்து அரசர்போக்கைப் பிரஜைகள்நேரிலறிந் தநுசரிக்கவும் அதுவே யிடமாயிருக்கிறது. இத்தகைய வுயர்தரவாழ்வுக்குரியசாதனங்கள் நகரங்களிலன்றிக் கிடையா. மிகுந்தபொருளைச்சேர்க்கவும் செலவுசெய்யவும் நகரங்களே நல்லிடங்களாய் இவ் விருதலைப்பாடுள்ளவரும் சென்றடையு மிடங்களாகும். அதுபற்றி யங்குள்ள செல்வர்களும் அவர்களைநோக்கிய எளியோரும் நடை உடை செய்கை தோற்றம் முதலியவைகளால் நாட்டாரைக்காட்டிலும் மேன்மையுடையராயிருப்பர். இவற்றுள், நடையென்பது பிறருடன்பழகும்மாதிரியையும், செய்கையென்பது சாஸ்திரப்பயிர்ச்சியாலுண்டுபண்ணும் புகைவண்டி, தந்தி, ஓடுசகடம் முதலான நவீனசாதனங்களையும், தோற்றமென்பது கண்ணுக்கோ, மனதுக்கோ புலப்படுவனவாய்க் கண்டோரும் அறிந்தோரும் மெச்சத்தகுந்த வடிவத்தையும் குறிக்கும்.

நாட்டாரும் இத்தகைய நகரத்தார்லக்ஷணங்களையே மேன்மையுடையவைகளாய்க்கொண்டு தாங்களும் அவைகளைப்பெற முயல்வர். இங்ஙனம் நகரத்தார்பாற்றோன்றும்லக்ஷணங்களுக்கே நாகரிகமென்றுபெயர்.

இனி, மேல்நாடென்பது, உபலக்ஷணமாய் நம்மிந்தியதேசத்திற்கு மேற்கேயிருக்கும பலதேசங்களில், தூரம்மிகுந்த ஐரோப்பாக்கண்டத்தைப் பொதுவிலும், அதிலுள்ள ஆங்கிலதேசத்தைச் சிறப்புப்பற்றியும் கூறுமாயினும், இங்கு மேல்நாட்டுநாகரிகமென்பதற்குப் பொதுவாய் ஐரோப்பாக்கண்டவாசிகள்பால்தோன்றும் மேம்பட்ட லக்ஷணங்களென்று பொருள்கொள்ளவேண்டும்.

ஐரோப்பியரின் தற்காலநாகரிகத்துக்குக்காரணம் அவர்கள் சாஸ்திரப்பயிர்ச்சியும், செல்வமும். பிரகிருதிசாஸ்திரத்திலும் ரஸவாதத்திலும், கணிதத்திலும் விசேஷத்தேர்ச்சியுடையவரா யந்நாட்டார், ஜகத்துக்கின்றியமையாத சக்திகளான ஓசை, சூடு, ஒளி, மின்சாரம், காந்தம் முதலியவைகளில் நன்குபயின்று அவைகளை உண்டாக்கவும் சேர்த்துவைக்கவும் அழிக்கவும் வேண்டிய பலவிதகருவிகளைக் கண்டுபிடித்து அவைகளின் உபயோகத்தினால் உலகவாழ்க்கைக்குதவக்கூடிய சௌகரியங்களை யதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவைகளாற் காததூரத்தைக் கால்நாழிகையிற் கடக்கக்கூடிய வண்டிகளும், பதின்காதம்வரை பளிச்செனவீசும் விளக்குகளும், நூறுகாத இடையீட்டிலுள்ளவரோடு நேர்நின்றுபேசுவதுபோற்பேசும் கருவிகளும் சித்தமாயிருக்கின்றன. இன்னும இவ்வியந்திரஜாலங்களைக் கைத்தொழில்களில் உபயோகித்துத் தினந்தோறும் உலகவாழ்க்கைக்குதவும்பொருள்களை மிகுதியாகச சொற்பகாலத்திற குறைந்த செலவிற்செய்து உலகமுழுதும் அனுப்பி விற்று ஏராளமானசெல்வத்தைக் குவித்திருக்கிறார்கள். ஆதலின் அவர்கள் செல்வத்திற்குக் கல்வியும் அதை உலகவிஷயங்களுக்குபயோகித்தலில் விடாமுயற்சியும் ஊக்கமுமே காரணம். பலர்சேர்ந்தஇடத்து ஐக்கியமும், பிறர்மாட்டு நம்பிக்கையும், அவர்களொருவருக்கொருவர் தன்னலம் பாராட்டாமையும் முக்கியசாதனங்களாயிருந்து, அவர்கள் பலர்கூடிப் பெரியகாரியங்களிற் றலையிட்டு விசேஷலாபத்தையடையக் காரணமாகின்றன. அவர்கள் கடலைக்கடந்து கண்டவிடமெல்லாம்சென்று உடலைவெறுத் துழைத்துப் பாடுபடுதலில் தந்நிகரில்லாதவர். இத்தகையகுணங்களுடைய ஜனங்களிடத்துக் கல்வியிலும் செல்வத்திலும் மேம்பட்டுவிளங்கும் நாகரிகத்தையே மற்றநாகரிகங்களுக்கெல்லாம் உயர்வாகநினைக்கக்கூடிய நாகரிகமெனவெண்ணுகின்றார்கள்.

மேற்சொன்ன கல்வியின்மேன்மையால் உலகத்தார் எல்லோருக்கும் நன்மையையும் சௌகரியங்களையும் விளைவித்த ஐரோப்பியர் தங்களுக்குத் தீமைசெய்துகொள்வதிலும் சமர்த்தரானார்கள். பசுவின் பாலைக்கறந்து பாம்புக்களிப்பதுபோல் தங்கள் கல்வியின்திறத்தைக் கூட்டி உயிர்க்கொலைக்குரிய மகாசாதுர்யமான சாதனங்கள்செய்வதிற் செலவிட்டனர். பீரங்கியினின்றும் வெளிப்பட்டுக் காததூரத்துக்கப்

பாற்போய்விழுந்து விழுந்தவிடத்தில்வெடித்துச் சுற்றுமுள்ளவுயிர்களையும் சகல ஸ்தாவரஜங்கமங்களையும் அழிக்கும் வெடிகுண்டுகளையும், துப்பாக்கிகளினின்றுகிளம்பி மனிதருடலிற்பாய்ந்து தான்பதிந்த விடத்தில்வெடித்துக் கொல்லும் வெடிரவைகளையும், பெரியபீரங்கிகளை நொடிப்பொழுதில் எத்திக்கிலும் திருப்பக்கூடியகருவிகளையும், அப்பீரங்கிகளுக்குக் குண்டுகளும் வெடிமருந்தும்போட்டுத் தீயும் பற்றவைக்கு மியந்திரங்களையும் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர்.

உலகில்வாழ் மற்றெல்லாவுயிர்களினும் மனிதன் ஒருவிதத்தில் தாழ்ந்தவன். மற்றெல்லாவுயிர்களுக்கும் தம்மைக்காத்துக்கொள்வதற்கும் பகையைவெல்வதற்கும் இன்றியமையாததான ஆயுதமொன்று சிருஷ்டியில் அமைந்திருக்கிறது. புலிக்கு நகமும், குளவிக்கும் தேளுக்கும் கொடுக்கும், பறவைக்கு மூக்கும் இயற்கையிலமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் மனிதனுக்கோ இவ்விரண்டுக்கு முதவக்கூடியவுறுப்பொன்றும் இயற்கையிலமையவில்லை. ஆயினும், வேறு இயற்கைப்பொருள்களைக்கொண்டு இவைகளுக்குதவும் ஆயுதங்களைச்செய்துகொள்ளும்பொருட்டுப் பகுத்தறிவென்னும் விசேஷ பாக்கியத்தை மனிதன் பெற்றிருக்கிறான். படிப்பினால் விஷயங்களையறிந்து கல்வியாலூகத்து ஆராய்ச்சியாற் புதிதுபுதிதான விநோதங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறான். இப்பாக்கியமே யவன்துர்ப்பாக்கியமாய் எக்காலத்திலும் எத்தேயத்திலும் உயர்தரக் கல்வியின், உணவும் பொருளுமீட்டற்குரிய சாதனங்கள்மிகுந்தவிடத்துப் பளிச்சென்றொளிமிகுத்துவீசும் விளக்கின்புறத்தேதொடரும் செறியிருள்போல அத்தனைக்கத்தனை கோரமான கொலைக்கருவிகளும் மிகுத்திருக்கின்றன. இயற்கையாற்பெற்ற வுறுப்புக்களைக்கொண்டே யெந்நாளும் ஒன்றுபோற்கொன்றும் தின்றும் உயிர்வாழும் மற்றஜந்துக்களையும் மனிதனையும் நேர்வைத்துநோக்கின் இவன் உயர்வுக்குக்காரணமான பகுத்தறிவே, இவனிழிவுக்கும் காரணமாய் மாட்டுக்குக் கொம்பைப் போலவும், பாம்புக்குப் பல்லைப்போலவு மாய்விடுகிறது.

உலகில் மற்றெவ்வுயிருக்குமில்லாதபொருளைக் கடவுள் கருணையால் நமக்கருளியிருக்க நாம் அதை மற்ற ஜீவன்களுக்குள்ள வேறொருப்பின்கீழ்மைக்குத் தாழ்த்திவிடுதல் தேவதூஷணமாகாதா? இப்

பகுத்தறிவாற்கண்டறியும் நூதனவிஷயங்களை யுலகத்தின்க்ஷேமத்துக்குமட்டுமே யுபயோகிக்கிறதென்றும், விபரீதங்களுக் குபயோகிக்கக்கூடாதென்றும் வரையறுத்து அதைச் சகலநாட்டாரும் அநுசரித்த அன்றுதான் மனிதனுக்கு மற்றஜந்துக்களைக்காட்டிலு முயர்வேற்படும். இத்தகையவிதிகளுக்கடங்கப் போர்புரியா தொருவரையொருவர் கோரமாய்க் கொன்றுமாய்க்கும் ஐரோப்பியருடைய நாகரிகமானது, அவர்கள் புத்தியினும் மனத்திலும் புகுந்து அவைகளை விளக்கி, அவர்கள் கல்வியும் செல்வமும் தர்மவழிப்பட்டு உலகத்தார் நன்மைக்கும் க்ஷேமத்துக்குமே யுதவும்படிக்கும், கொடுங்கொலைத் தொழிலுக் குதவாதிருக் கும்படிக்கும் புகட்டாமையின், வெளியில் மாத்திரம்பொதிந்து உட்புகாத நாகரிகமாக மேல்நாட்டுநாகரிகம் விளங்குகின்றது.

உ

சிறுபஞ்சமூலம்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்குகளிலொன்றாகிய சிறுபஞ்சமூலம் சென்னை ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையிற்பதிக்கப்பட்டிருத்தல் பலரும் அறிவர். அச்சிட்ட சிறுபஞ்சமூலப்பாடல்களுக்கும் புறத்திரட்டிற் கண்ட சிறுபஞ்சமூலப்பாடல்களுக்கும் வித்தியாசம் மிகவும்காணப் படுவதால், அவற்றிற் சிலவற்றை ஈண்டு வரைகின்றேன்.

பொருளுடையானைக் கண்ணதேபோகமறனு
மருளுடையான் கண்ணதேயாகும்—அருளுடையான்
செய்யான்பழிபாவஞ்சேரான்புறமொழியு
முய்யான்பிறர்செவியிற்குய்த்து. (அச்சுப்பிரதி ௩.)

இதன் நான்காவதடி "பிறர்செவிக்குய்த்து" என்று புறத்திரட்டிற் காணப்படுகிறது இதுவே ஓசையின்பமுடையதாகவிருக்கின்றது.

வான்குருவிக்கூடரக்குவாலுலண்டுகோற்றருதல்
தேன்புரிந்தியார்க்குஞ்செயலாகா—தாம்புரீஇ
வல்லவர்வாய்ப்பனவென்னுரொரோரொருவர்க்
கொல்காதோரொன்றுபடும். (அச்சுப்பிரதி உஎ.)

இதற்கு உரைகாரர்,......"தேன் - தேனீக்களாற்றிரட்டப்பட்ட தேன்பொதியும், புரிந்து = விரும்பியார்க்கும் ... ... ஒரோவொருவருக்கு ஒல்காதோரொன்றுபடும்" என்று பொருள் எழுதியிருக்கிறார். இச்செய்யுள், புறத்திரட்டில்,

வான்குரீஇக்கூடரக்குவாலுலண்டுகோற்றறுதல்
தேன்புரிந்ததியார்க்குஞ்செயலாகா—தாம்புரீஇ
வல்லவர்வாய்ப்பனவென்னுறொருவருக
கொல்காதோரொனறுபடும.

என்று காணப்படுகிறது. புரிந்தது என்றிருப்பின், பொருள்கொள்ளுதல் சுலபமாகிறது. சங்கச்செய்யுள்களெல்லாம் எளிதிற்பொருளுணரக்கூடியனவேயொழிய வலிந்துபொருள்கொள்ளக்கூடியனவன்மையின், புறத்திரட்டுப்பாடமே நன்றென எண்ணுகிறேன்.

பண்டாரம்பல்கணக்குக்கண்காணிபாததில்லா
ருண்டாரடிசிலேதோழரிற்கொண்டாரா
யாக்கைககுத்தக்கவறிவில்லார்க்காப்படுப்பிற்
காக்கைக்குக்காப்படுத்தசோறு. (அச்சுப்பிரதி ௯0.)

இச்செய்யுளுக்கு உரைகாரராற் கீழ்வருமாறு உரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

(ப - ரை.) "பண்டாரம் - பண்டாரத்தினையும், பல்கணக்கு - பல கணக்கினையும், கண்காணி - கண்காணியையும், இல்லார் - தன்கோயிலினுள்ளுறையு மங்கையரையும், உண்டு ஆர் அடிசில் - தனக் குண்ணவாக்குமுணவினையும், பாதது - பருத்து, யாக்கைக்குத்தக்க - மக்களுடம்பிற்குத்தக்க, அறிவில்லார் - அறிவில்லாரையும், தோழரிற் கொண்டாராய் - தன்தோழரைப்போலக்கொண்டவராய், கா படுப்பின் - காவாவிடின், (அக்காவல்) காக்கைக்கு - காகத்திற்கு, சோறுகாப்பு அடுத்த - சோற்றுக்காவலமைந்தாற்போலும்" என - று. இது விளங்கவேயில்லை. இச்செய்யுள் புறத்திரட்டில்,

பண்டாரப்பல்கணக்குக்கண்காணிபாத்தில்லா
ருண்டார்அடிசிலேதோழனிற் கண்டார்
யாக்கைக்குத்தக்கவறிவில்லார்க்காப்படுப்பிற்
காக்கைக்குக்காப்படுத்தசோறு

என்று காணப்படுகிறது.

பண்டாரம் என்ற ஒருகுழுவினர் சங்ககாலத்திலில்லையென்பது நிச்சயமன்றோ. அஃதன்றியும், காக்கையைச் சோற்றுக்குக் காவலமைத்தாற்போல என்பது உவமானமாகையால், அதற்குத்தக்கபடி மேலும் காப்புஅடுப்பின் என் றுச்சரிக்கப்படவேண்டுமேயொழிய கா படுப்பின் என்றுபிரித்துப் பொருள்கொள்ளுதல் பொருந்தாதாம்.

இதன்பொருள், பொக்கிஷக்கணக்கனையும், மேற்பார்ப்போனையும், பாத்திலாருண்டாரையும், உணவே தோழனுக்கொண்டவரையும், ஸ்தூலதேகமுடையவனுயிருப்பதுகொண்டு அறிவிலியாயிருப்பவனையும் நம்பின், காக்கையைச சோற்றுக்காவலுக்கு அமர்த்தியது போலாம் - என்பதாம்.

சோமசுந்தரதேசிகன்.

உ

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஹிந்துஹைஸ்கூல்
தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர்
ரே. அப்புவையங்காரவர்களாலியற்றப்பட்ட

அரசவாழ்த்து.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருமலர்த் திருவுறு திருமறு மார்பன்
சங்கு சக்கர மங்கையிற கொண்டோன்
நல்லார் தமக்கிட ரெல்லாம் புரிந்த
பொல்லா வசுரரைக் கல்லா வரக்கரை
யமரி லழித்தடை யன்பரை யளித்து
நல்லறம் வளர்க்க நரசிங்க முதலாம்
பல்லுரு வெடுத்தருள் சொல்லரும பரம்பரன்
செழுநீர்க் குளங்களிற் கெழுமிதழ் விரிந்த
செங்கம லத்தில்வெண் சங்குற லிங்குள
மின்னார் நுதற்கு மினிர்முகத் தினுக்குந்
தன்னார் கலைசில தாங்குறை பொழுதும்
பொன்னார் கலையெலாம் பொருந்திய காலையும்

ஒவ்வா திருக்கு முறுதுயர் தவிர்க்க
மதியதி லோர்ந்து மதியெனும் வானவன்
செந்தீ யதனிடைச் சேர்ந்தருந் தவத்தைச்
செய்தலை யொக்குந் திருமல்லி நாட்டில்
மின்னார் பயோதர மேவிய சிறப்பாற்
கொன்னார் தடம்புயக் குரிசிலை யொக்கும்
பொழில்புடை சூழும் புதுவைமா நகர்வாழ்
கோதை சூடிக் கொடுத்தருள் தண்பூங்
கோதை சூடிக் குதூகலத் தோடும்
ஐவா யரவி லறிதுயி லமர்ந்தருள்
மணிவண்ண னாகிய வடபத்ர சயநன்
செந்தா மரைபுரை திருக்கண்ண னருளால்
மன்னர்பா லன்பு மறமு மானமும்
உற்றிடத் துதவலு முளஞ்சோர்வி லாமையும
முதலிய வாக மொழியுநற் குணமமை
நல்லோர் பல்லோர் நண்ணுமுட் புறத்ததாய்
இங்கில் லாப்பொரு ளெங்கணு மிலையெனப்
புங்கவர் புகழெலாப் பொருளு முடையதாய்க்
கண்ட பொழுதே கண்சுழன் றென்னார்
மண்டனில் வீழ்ந்து மாய்ந்திடச் செயவல
பற்பல வகையா நற்பொறி படைத்ததாய்
அருமையு முயர்வு மகலமுந் திண்மையும்
அமைந்த மதிலா ழ்திரைக் கடலாம
நீரரண் முதலிய நீளர ணுடையான்
தான்முயன் றியற்றிய தவத்தில்லா வர்க்கும்
வேண்டிய வேண்டிய விழுமிய பொருள்களை
நல்குமா வணங்களு மல்குகா வணங்களும்
மாடமா ளிகைகளுங் கூடகோ புரங்களும்
பாடசா லைகளும் பலதொழிற் சாலையும்
கலங்களிற் சுரக்கும் கணிப்பரும் பொருள்களும்
நிலங்களிற் சுரக்கு நீணிதி வகைகளும்
இங்கிதிற் போலுல கெங்குமுற் றிலவெனக்
கண்டவர் புகழும் லண்டன்மா நகரான்

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்ட
பெருமை மருவிய பெரியோர் குழாங்களுங்
கல்வி யறிவொழுக் கங்களோ டுயர்ந்த
செல்வமுஞ் சேருந் திருவுடை மன்னரும்
மணியினும் பொன்னினு மற்றைய பொருளினுஞ்
செய்கல முதலிய சேர்ப்பதும் விற்பதும்
ஆம்வா ணிகத்தி லரும்பொருள் பெறுநரும்
அவரவர் தகுதிக் கமைவதாம் முயற்சியைக்
குறைவறச் செய்து நிறைபொரு ளுறுநரும்
இன்பமு மேமமு மேவியெப் பொழுதும்
துன்பமே யிலாத தோமிலா தோரும்
ஆகிய பல்வகை யரும்பெருங் குடியினன்
ஒருகா ரியச்செயல் பலவாத் தோன்றின்
அவற்று ளாவ தாராய்ந் தறிந்து
செயுங்கால் வாய்க்குந் திறனுடிச் செய்தலுந்
துணிவு பிறக்கும் வகைசொல் லுதலும்
ஆலம் வீழ்போ லரசினைத் தாங்கலும்
வல்ல வமைச்சர்கண் மன்னுநல் லவையான்
கூற்றுவன் றானே கொதித்துமேல் வரினும்
மனமலை யாது மலைந்திடு மாற்றல்சால்
பகைவரை வெகுண்டு பார்க்குங் கண்கள்
அவர்வே லெறியவஃ தாற்று திமைக்கிற்
புறங்கொடுத் திடுதலைப் பொருவுமென் றதுவுஞ்
செய்கிலா வீரமுந் தீரமு மேவிப்
பற்றலர் முற்றவும் படுகளத் தவிய
எற்றிடு வன்படை வெற்றியம் படையான்
பகைவரற் காணப் படாப்பின் பாலன்
எட்வர்ட் சக்ர வர்த்தியின் பாலன்
அவரவர் சமய மாதிய கெடாமற்
றண்ணருள் புரிதலிற் றந்தைதா யனையான்
இனியன வருளியு மிதமதைப் புரிந்துந்
தனையடை பவர்க்குத் தந்தைதா யனையான்

இரவி மறையா விரும்பெரு நாட்டினன்
நன்மை யெங்கணு நலம்பெற் றோங்கவும்
புன்மையிவ் வுலகின் புறம்போ யெங்கணுஞ்
செங்கோல் நடாத்தும் ஜயவீர சிங்கம்
ஐந்தாம் ஜார்ஜெனு மழகிய பெயரினன்
நாவலர் புகழுங் காவலர் பெருமான்
எளியரை வலியவ ரெதிர்த்திடர் விளைத்தற்
கிரங்கி யவர்க ளினைவொழித் திடுதற்
கேன்று புரிந்திடு மிப்பெரும் போரிற்
பரவிய கொடிய பகையிரு ளோட்டிப்
பகற்கதி ராமெனப் பல்கோளி நாட்டி
ஆங்கில ராட்சியே யவனியி லோங்க
வெற்றி மாலையை மேதகப் புனைந்து
இங்கிலாந் திந்தியா விவைமுத லவைக்கும்
ஏகசக் ராதி பதியா யிலகித்
தீர்க்கமா மாயுளுந் திடகாத் திரமுங்
குறைவிலாச் செல்வமு மறைவிலா ஞானமும்
பெற்றொளி நிறுவிப் பெரும்புகழ் தழைதரப்
பீடுபெறு மேரிப் பெருமாட்டி யொடும்
புத்திரர் பௌத்திரர் புகல்பிர பௌத்திரர்
மித்திர ராதியா மேதகு கிளையொடும்
பண்ணருஞ் சிறப்பொடும் மன்னி
நீடாழி யுலகில்நீ டூழிவா ழியவே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்

பதினான்காம்வருஷோத்ஸவ

மங்களவாழ்த்து.

நேரிசைவெண்பா.

நல்லோர்வரவுநனிநன்றுநல்லகல்வி
வல்லோர்வரவுதனிமாண்புடைத்திவ்—வெல்லா
மொருதலைதோன்றவுபர்சாமிக்கண்வேள்
வருதலிதுநல்வரவு.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

மண்டலமெவற்றினுமெண்டகுசீர்சால்
விண்டலத்தேவருங்கண்டுளமுவக்கும்
நந்தமிழ்நாட்டினுள் அந்தமில்தொல்சீர்ச்
சுந்தரமிகுந்துசந்திரமௌலிமுன்
சோமசுந்தரனெனநாமம்புனைந்த
கோமகனாகிக்குவலயம்புரந்து
நற்றமிழ்ச்சங்கநாயகனாக
வுற்றினிதமர்ந்தவுயர்மதுரைக்கண்
தென்னர்முன்வளர்த்ததிறம்போன்றின்றும்
மன்னவைநிறுவிவளர்த்தனன்றமிழை
வேண்டிநூற்றியாவையும்விற்பனர்க்குதவும்
பாண்டித்துரையெனுமாண்டகை யதன்பின்
தண்டமிழ்காக்குந்தலைவனென்றுயர்ந்தோர்
எண்டிசைபுகழும்ராஜராஜேஸ்வர
சேதுபதியெனவோதிடுமுகவை
ஆதிபனதிபதியாகவமர்ந்துதன்
முன்னோர்புரிந்தமுறையிற்புரக்குந்
தன்னேரில்லாத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்
பன்னான்காண்டெனப்பன்னுமிவ்வருட
நன்னாளுற்சவநலந்திகழ்ந்தோங்க

இந்நிலமதனிற் பொன்னகரெனச்சொல்
சென்னை லண்டனெனுஞ்செழும்பதிகளிற்
கனம்பெறுசர்வகலாசங்கத்தில்
தினம்புகழ்கல்வியில்தேர்ச்சிபெற்றுயர்தரப்
பட்டமாகியதிவான்பகதூரெனப்பெய
ரொட்டியசிறப்புற்றுயர்ந்தோனாகி
ஆங்கிலம்லாட்டினாரியபிராஞ்சுட
னோங்கியகிரீக்கெனவுபர்நான்குமொழியினும்
வல்லவனாகிச்சொல்லருங்கணித
எல்லைகண்டவனென்றியாவருமியம்பத்
தன்னிகராதானுந்தமிழுமாரியமும்
உன்னிடப்பயிலுமுயர்குணக்குரிசில்
செந்தமிழ்நிலத்தும் வடதமிழகத்துஞ்
சந்ததங்கருணைச்சிந்தனைமறவான்
பூதலத்தெவருஞ்சோதரமுறையில்
ஆதரவொடுசேர்ந்தடைந்திடுநன்மை
முக்கியமெனச்செயுமைக்கியசங்கம்
மிக்கபல்கிளையுடன்மேம்படநாளுமச்
சங்கம்பலவுந்தமிழ்த்தமிழ்நாட்டிடுந
துங்கமேவுசுவாமிக்கண்ணனும்
பேர்திகழ்பலபெற்றிடுங்கோமான்
சீர்திகழிச்சபைசிறப்புற்றோங்க
வந்துநற்றலைமைவகித்தனனிதுவும்
நந்தமிழ்ச்சங்கநற்பாக்கியமோ
தமிழ்நாடியற்றியதவப்பெரும்பயனோ
அமிழ்தனதமிழ்மாதரியநறவமோ
யாதெனப்புகல்கேமிப்பெரும்பாக்கியம்
மாதலபுகழ்மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்
இன்றுபோலென்றுமினிதுதழைத்து
நன்றுபல்லாண்டுநடைபெறும்வண்ணம்
எங்கணுநிறைந்துறையெல்லாம்வல்ல
புங்கவனிணையடிப்போதிறைஞ்சுதுமே.

நேரிசைவெண்பா.

வாழ்கமறையோர்மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்
வாழ்க இவணுறையுமாசபையோர்—வாழ்க
முறைதிறம்பாக்காத்துமுழுதுலகந்தாங்கும்
இறைமகன்செங்கோலுமினிது.

நல்லசிவன்பிள்ளை.

உ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்

பதினான்காம்வருஷோற்சவகாலத்தில்

புரொபஸர் ஜே. ஸி. போஸ் அவர்கள்

விஜயஞ்செய்தபோதுகூறிய

மங்களவாழ்த்து.

கலிவெண்பா.

மன்னு வளம்படைத்த வங்காள நன்னாட்டுக்
துன்னுநலை சேர்மதிபோற் றோன்றியே—பன்னு
திருவகலாச் செம்மை திகழ்தருமந் நாட்டுச்
சருவகலா சாலைச் சபைக்கண்—ஒருவனென
எண்ணற் கமர்ந்துலக மெலககலையும் நன்றாய்ந்து
மண்ணிற் பவுதிகத்தின் மாண்பனைத்தும்—நுண்ணுணர்வாற்
கண்டுணர்ந்தி யாருமிது காறாப் புதுமையென
விண்டுவியப் பெய்த விளக்கியோய்—உண்டுயிரென்
றெண்ணாத பல்பொருட்கு மேயுமுயிரென்றெவர்க்கும்
கண்ணாரக் காட்டிக் களிப்பித்தோய்—பண்ணார்நின்
தேயமொழி யைப்பரிவிற் செல்வச் செழுஞ்செவிலித்
தாயெனநன் றோம்புந் தகவுடையோய்—தூயவென்றி
மேவுந்திறல் படைத்த மேனாடும் நல்லமெரிக்
காவும் வியந்து களிப்பெய்தப்—பூவுலகில்
தங்குஞ் ஜகதீச சந்திரபா சென்றறிஞர்
எங்கும் புகழ வினிதிருப்போய்—துங்கமிகு
பாண்டியர்முன் காத்த பயன்மிகுகூ டற்பதிக்கண்
ஈண்டுபுகழ் ராஜராஜேஸ்வரப்பேர்—ஆண்டகையாம்
சேதுபதி காப்பத் திகழுந் தமிழ்ச்சங்கம்
ஈதுபதி னாலாண் டினிதெய்தித்—தீதின்றி
மன்னியது மற்றிதற்கு மாதகையோய் நின்வரவும்
உன்னிய திலாமே யுறுதலால்—துன்னு
வளமருவி யாண்டு மகிதலத்திச் சங்கம்
தளர்வகன்று வாழும் தழைத்து.

V. S. அரங்கஸாமி ஐயங்கார்.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-௧௩.] ராக்ஷஸ ௵ ஆவணி ௴ [பகுதி-௧௦.

Vol. XIII. August—September, 1915. No. 10.

ருதுமதீவிவாஹமும்; அதன் பராமர்சமும்.

(1) ருதுமதீவிவாஹம்.

இத்தென்னிந்தியாவிலுள்ள இந்துக்களிற் பிராமணர்கள் எல்லாவகுப்பினரும், இதரஜாதியார்களிற் சிலவகுப்பாரும், தங்கள் பெண்களை ருதுவாவதற்குமுன்னமேயே மணம்செய்துகொடுப்பது என்கிறவழக்கத்தை நீடித்தகாலமாக அநுசரித்துவருகிறார்கள்.

பராமர்சம்.

(1) இந்த "ருதுமதீவிவாஹம்" என்னும் விஷயப்ரவசனமானது பெரியகுளம்வக்கீல் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ M. R. ஸ்ரீநிவாஸையரவர்களால் வெகுதூரம்பரியாலோசித்து ஆசாரத்திருத்தவிஷயங்களினின்றும்சீரியதென்றுதெரிந்தெடுக்கப்பட்டதாய்ப் படிப்பவர்மனதிற்பதியும்படி விஸ்தரித்தெழுதப்பட்டுவருகிறது.

இது, நம் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்குப் பொருத்தமில்லாததென்று சிலர் நினைக்கக்கூடியதாயிருந்தபோதிலும், பரதகண்டமுழுதும்பரவிய இந்துமதத்தினர்க்கெல்லாம் நன்மையுண்டாக்கவிரும்பிய நன்னோக்கத்துடன் விரைவிற்சட்டமாக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படும்விஷயமென்றுதோன்றுவதால், இதன் சாதகபாதகங்களையும், சாஸ்திரதாற்பரியங்களையும் தக்கமேதாவிகளும் பண்டிதர்களும் பரியாலோசனைசெய்து நன்மையும் உண்மையுமுள்ள ஒரு பக்ஷத்தில் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டிசைய உபகாரமாகுமென்னுங்கருத்தால் இடையிடையே பத்திராதிபர்க்குத்தோன்றும் அபிப்பிராயமும் பராமர்சமென்னும்பெயருடையதாய்க் கீழேகுறிக்கப்பெற்று வெளியிடப்படுகிறது.

அதனால் அநேககெடுதல்களுண்டென்றும்,ப்ரௌடையானபிறகு பெண்களுக்குக் கல்யாணம்செய்வதாயிருந்தால் அதனால் (2) அநேக நன்மைகள் ஏற்படுமென்றும் பரியாலோசனைபண்ணி அப்படிச்செய்யப் பிரியமுள்ளவர்களுக்கு ஷை கல்யாணம் சட்டப்படிசெல்லாதென்றாவது அக்கல்யாணத்தின்மூலமாகப்பிறக்கிறகுழந்தைகளுக்கு மற்றக்குழந்தைகளொப்பந்தம் வார்சுக்கிரமப்படி சொத்துக்களையடையப் பாத்தியமில்லையென்றாவது ஏற்படாமலிருக்கும்பொருட்டு, ருதுமதீவிவாஹம் சட்டப்படி செல்லத்தக்கது என்று ஒருசட்டம் ஏற்படுத்துவதற்காக மதராஸ் சட்டநிரூபணசபையில் கனம வி. எஸ். ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரி அவர்களால் ஒருமசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பது யாவருக்கும் தெரிந்தவிஷயம்.

ஷை மசோதாவிஷயமாய் எல்லாஊர்களிலும் விசாரணையும், ஆக்ஷேபசமாதானங்களும ஏற்பட்டு, அவைகள் மீட்டிங்குகள்மூலமாயும் பத்திரிகைகள்மூலமாயும விவகரிக்கப்பட்டுவந்திருக்கின்றன.

மேலேவிவரித்திருக்கிறகாரணங்களினால், ருதுமதீவிவாஹம் அவசியமென்றுநினைத்தபோதிலும் அதைச சர்க்கார்மூலமாகச செய்துகொள்ளவேண்டுமா? நாமேசெய்துகொள்ளக்கூடாதா? என்கிறவிஷயத்தைப்பற்றிப் புத்திமான்கள் பலவிதமாக அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

நம்முடையதேசத்தில் மகான்களாகிய ருஷிகள் ஆதியில் ஸ்மிருதிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நம்முடைய மடாதிபதிகளும், சாஸ்திரிகளும் இருந்து ஒருவிஷயத்தை ,மனதில் ஏற்கனவே தீர்மான அபிப்பிராயமாகவைத்துக்கொள்ளாமல், சாதகபாதகங்களை

---

(2) பலதேசங்களிற்பரவியிருக்கும் விவேகம்நிறைந்த ஒரு கூட்டத்தாரால் வெகுகாலமாய் அநுஷ்டிக்கப்படாதுவிட்டிருக்கும் ஒரு புதியவழக்கத்தை ஸ்தாபிக்கப்புகுவதால்,பிரகிருதவிஷயத்தில்,"பிரௌடாவிவாஹத்தால் அநேகநன்மைகளேற்படு"மென்றுமட்டும் சொல்வது போதாது ! மனிதர்விரும்பும் ஒவ்வொருவிஷயத்திலும் நன்மைதீமைகளிரண்டுமேவிரவிக்கிடப்பதால் விவாதவிஷயமான இருவகைவிவாஹங்களுள் ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள நன்மைகளிவை, தீமைகளிவையென்று சாமான்யஜனங்களு மறிந்துகொள்ளும்படி தேசபாஷையில் வியக்தமாயெழுதிவெளியிடப்பட்டபுஸ்தகங்களைக் காட்டவேண்டும். காட்டினால்

யோசித்து ஒருஅபிப்பிராயத்துக்குவந்தால் அதை அநுஷ்டானமாக நாம் எல்லோரும் அநுஷ்டிக்கலாம்.

ஆனால், பிரகிருதஸ்திதியில் அது கொஞ்சமேனும்சாத்தியமில்லை யென்பது தெளிவானவிஷயம். (3) இப்படிப்பட்டவிஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்காகக் கூட்டப்பட்ட பாரிஷதருக்களினால் ஒருபயனும் ஏற்பட வில்லை, ஏற்படக்கூடியதாகவும் இல்லையென்றுதோன்றுகிறது.

தானாகவே அநுஷ்டானங்களின்மூலமாக வரவரச் சீர்திருத்தங்கள் தேசத்தில் ஏற்பட்டு, அவைமூலமாக ருதுமதிவிவாஹம் முதலியவிஷயங் கள் இத்தேசத்தில் அநுஷ்டானத்துக்குவந்துவிடுமென்று சிலர்சொல்லு கிறார்கள். அப்படிச்செய்வதாயிருந்தாற் கட்டுப்பாடு என்பது இல்லா மல அவரவர்கள் இஷ்டப்படி நடபடிக்கைகள்நடத்திக்கொள்வதற் கிட முண்டாய்விடும். அதனால், இப்பொழுது ஏற்கனவே ஹிம்சைகளுக் குக்காரணமாயிருக்கிற பலஜாதிப்பிரிவுகளுக்குள் இன்னும் ஜாஸ்தியான அவற்றைப்பார்த்து நன்மையுள்ளகக்ஷியில் ஜனங்கள் ஏகீபவித்துநிற்ப தற்கு எளிதாயிருக்குமென்றுதோன்றுகிறது.

---

(3) இப்படிப்பட்டவிஷயத்தைப்பற்றிப்பேசுவதற்காகக்கூட்டப் பட்டபாரிஷதரால் ஒருபயனும் ஏற்படவில்லையென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. கூடியபாரிஷதர் எடுத்துக்கொண்டவிவாதவிஷயத்தைப் பரியாலோசித்துநிர்ணயிக்கத்தக்கோராய்வந்திருந்தால், பிரதிகூலகக்ஷியை நிரசித்து அநுகூலகக்ஷியின் அபிப்பிராயத்தை யுறுதிப்படுத்தி யிருப்பார்களாகையாற் பயனேற்பட்டேயிருக்கவேண்டும். பயனேற் படவில்லையாயின், பாரிஷதரால் பயனேற்படவில்லையென்றுசொல்வது பொருந்தாது. கூட்டினோர்குறையென்றே கொள்ளவேண்டும். அல் லது ஏற்கனவே ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் தீர்மானமாக மனதில்வைத்துக் கொண்டிருப்போமானால், பாரிஷதர்தீர்மானம் நியாயமுள்ளதாயிருந் தாலும், அது எதிர்க்ககக்ஷியில்நிற்குமானாற் பயனற்றதாய்முடியும். ஆகை யால், பிரகிருதவிஷயத்திற் பாரிஷதர்கூட்டம் எந்தவிதத்தாற்பயனற்ற தாயிற்றென்பதையோஜித்துப் பயன்படும்வழியில், திரும்பவும்கூட்ட வேண்டும். எடுத்துக்கொண்டவிஷயமானது, வெவ்வேறுபாஷைகளை யும், வெவ்வேறுகோள்கைகளையும் உடையராயிருக்கச்செய்தேயும

உட்பிரிவுகளும் கக்ஷிகளுமேற்பட்டு, ஹிந்துமதத்துக்கு ஏற்பட்ட தர்மம் இன்னது என்பது வியக்தமாயில்லாமலும், ஸ்மிருதிகள் முதலியவிதிகளுக்கு ஜனங்கள் கட்டுப்படாமலும் குழப்பம் ஏற்பட்டு இந்துமதமே சீர்குலைந்துபோய்விடுமென்று தோன்றுகிறது.

அப்படிச் சீர்குலைந்துபோவதைவிடச் சாதகபாதகங்களையோசித்துச் சர்க்கார்மூலமாக மிகவும் அவசியமானகாலங்களிற் சட்டங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்வது பாதகமில்லையென்றுதோன்றுகிறது.

இப்பொழுதுகொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற ஹிந்துருதுமதீவிவாஹமசோதாவில், "ஹிந்துலாவிதியில் வேறுவிதமாகச்சொல்லியிருந்தபோதிலும் ருதுமதிவிவாஹம் சட்டப்படி செல்லாததாகமதிக்கத்தக்கதில்லை" என்பதுமுதலிய விதானங்களைச்சேர்த்திருப்பதில் அவ்வளவு விஸ்தாரமானபதங்களைப் பிரயோகிப்பது உசிதமில்லையென்றுதோன்றுகிறது.

பாரதகண்டமுழுதும்பரவிய விவேகமுள்ள உயர்ந்தவகுப்பாரெல்லோராலும் நீடித்தகாலமாய் வித்தியாசமில்லாமல் அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவரும் ஆசாரத்தைத்திருத்தும் பெரியவிஷயமாயிருப்பதால் விஷயகௌரவத்துக்கேற்ப ஆசேதுஹிமாசலமாகக் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் தக்கோராய்ப் பிரஸித்திபெற்ற தர்மக்ஞர்களாயும், சாஸ்த்ரக்ஞர்களாயும், சதாசாரசீலர்களாயும் உள்ள ப்ராமாணிகர்களைப் பாரிஷதர்களாகக்கூட்டி ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

மேலும் உபயகக்ஷியிலும் சித்தித்திராததொன்றை (அதாவது: ஒரு கிராமநிர்மாணத்திற் புதிதாய்க்கட்டும் தெருவைக் கிழமேலாய்க்கட்டலாமா? தென்வடலாய்க்கட்டலாமா? என்பதுபோன்றவிஷயத்தை) நிச்சயிப்பதற்கே, சபையோருட் பாதிக்குமேற்பட்ட பெரும்பாலாரபிப்பிராயம்வேண்டுமென்பது வழக்கத்திலிருப்பதால், இப்போது உபயகக்ஷியிலும் அநுபவசித்தமாயுள்ள (அதாவது: வெகுகாலமாய்க் கிழமேலாயிருந்துவந்திருக்கிறதெருவையழித்துத் தென்வடலாய்க் கட்டுவோமா? வேண்டாமா? என்பதுபோன்ற) கந்யாவிவாஹத்தைவிட்டு ருதுமதீவிவாஹத்திற்பிரவிர்த்திப்போமா? வேண்டாமா? என்றவிஷயத்தைநிச்சயித்து, அநுபவசித்தத்தைமாற்றும்பக்ஷத்தில் குறைந்தஅளவு நான்கில் மூன்றுபங்குக்குமேற்பட்ட பாரிஷதரபிப்பிராயமிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வனென்றால் ஆதிமுதல் நமது ஆங்கிலேயராஜாங்கத்தார் கூடிய மட்டும் மதசாஸ்திரங்களுக்குவிரோதமில்லாமல் நமக்குச் சட்டம் ஏற்படுத்தி அரசாட்சிசெய்வதாகச்சங்கற்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப்பிரகாரமே கோர்ட்டுகளிலும் நியாயம் அளிக்கப்பட்டுவருகிறது. அப்படியிருக்க " ஹிந்துசட்டம் எப்படியிருந்தபோதிலும் " என்று சொல்லுவது இனிமேல் ஹிந்துசட்டத்தை அவமதித்தே சட்டங்கள் செய்யலாமென்று எல்லாரும்வியவகரிக்க ஒருபெரிய ஆதாரவாக ஏற்படக்கூடுமென்று நான் பயப்படுகிறேன்.

மேற்கண்டபடி எழுதியிருப்பதை எடுத்துவிட்டு "ருதுமதிவிவாஹ விஷயமாக (4) இந்துஸ்மிருதிகள் ஒரேவிதமாக அபிப்பிராயப்படாததனாலும், ஒருஸ்மிருதியாவது அப்படிப்பட்டகல்யாணத்தை வர்ஜிக்கத் தக்கதென்றுதள்ளுபடிசெய்யாததனாலும மேடி கல்யாணம் ஹிந்து சாஸ்திரசமமதமா என்கிறவிஷயத்தைப்பற்றிச் சந்தேகங்கள் ஏற்படுவதால மேடிசந்தேகததைநிவிர்த்திக்குமபொருட்டு"என்று மாற்றி எழுத வேண்டுமென்றுதோன்றுகிறது.

அல்லாமலும்,இத்திருத்தத்தால் ஸ்திரீகளுக்கு அதிருஷ்டபலத்தை யெண்ணுவிட்டாலும், அவர்கள் விவாஹஸம்ஸ்காரத்தால் பால்யத்திலேயே அடைந்துவந்திருக்கிற த்விஜன்மமென்னும் பழையமேட்டுமை யாகிய திருஷ்டபலத்தை ருதுமதியாகும்வரை சிலகாலமிழந்திருந்து பின் புதியமேட்டுமை (சிவிலிசேஷன்) அடையவேண்டியவர்களாயிருப்பதால், அவர்களபிப்பிராயங்களையும் ஊர்தோறுங் கூட்டங்கூட்டிக் கேட்டறியாது நாமே பலாத்காரமாய்ச்செய்வதும் நம புதியமேட்டுமைக்குப் பொருந்தியதாவென்பதும் யோசிக்கவேண்டும்.

---

(4) "ஹிந்து ஸ்மிருதிகள் ஒரேவிதமாக அபிப்பிராயப்படாததனாலும்"என்று சட்டமசோதாவைத்திருததுவதும் ஆலோசித்துச செய்ய வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. ஏனெனில் ஸ்மிருதிகளெல்லாம் வேதோபப்ருஹ்மணம்(வேதத்தின்வியாக்கியானம்)என்றும்,அவையெல்லாம் பிரமாணங்களென்றும், பின்னுபிப்பிராயங்களில்லாதனவென்றும்;ஒரேவிதமானஅபிப்பிராயங்களேயுள்ளனவென்றும் சாஸ்திரக்ஞர்களான பிராமாணிகர்கள்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். சில இடங்களிற் கேவலவ்யுத்பன்னர்க்குச் சில ஸ்மிருதிவாக்கியங்கள் ஒன்றற்கொன்று

நம்முடையசாஸ்திரங்களுக்கும் ஆதிமுதல் ஏற்பட்டுவந்திருக்கும் அநுஷ்டானங்களுக்கும் முற்றும்விரோதமாகஇருக்கிற விதவாவிவாஹ விஷயமாக ஏற்பட்டிருக்கும் பூர்வபீடிகை(Preamble)ஹிந்துமதத்தின் விதிகளின் உண்மையானதாத்பரியத்தை அநுசரித்துச் சட்டம் ஏற்படுத்துகிறதாகச் சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்டசட்டமே சாஸ்திர தாத்பரியத்தை அநுசரித்துவருவதாகப் பாவனைபண்ணிக்கொண்டு

மாறுபட்டஅபிப்பிராயமுடையனபோலத்தோன்றுகின்றன. அவற்றிற் கெல்லாம சாஸ்திரக்ஞர்களான பண்டிதர்கள், சாஸ்திரார்த்தங்களை நிச்சயிப்பதற்கென்றேற்பட்டுள்ள நியாயப்ரவிர்த்திகளாலும், உத்ஸர்க்காபவாதலக்ஷணங்களாலும், சாவகாச நிரவகாச ஸாமர்த்தியாதி லிங்கங்களாலும் அபிப்பிராயபேதமில்லாதனவாகவே அர்த்தம்சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அர்த்தமசொல்லும் மார்க்கமானது அவர்களாற் கற்பித்துக்கொள்ளப்படுவதில்லையென்பதும,சாஸ்திரசித்தங்களாகவேயிருக்கின்றனவென்பதும நன்றாய் அறியலாம். அந்தமார்க்கங்களைச சாஸ்திரங்களும, ஸ்மிருதிகளும, வேதங்களும அவலம்பித்திருப்பதால் அந்த வழியில் அர்த்தமபண்ணும்பொழுது ஹிந்துசாஸ்திரங்களெல்லாம் ஒரே அபிப்பிராயமுடையனவாதலன்றிச் சிறிதும் பின்னபிப்பிராயமுடையனவாகக் காணப்படுவனவல்ல. ஆகையால் "ருதுமதீவிவாஹவிஷயமாக ஹிந்துஸ்மிருதிகள் ஒரேவிதமாக அபிப்பிராயப்படாததனாலும்" என்று சட்டமசோதாவைத்திருத்துவது நம பொருந்தாதென்றுதோன்றுகிறது.

அன்றியும், " இந்துலா எப்படியிருந்தபோதிலும்" என்றெழுதவதையேஅறியாத நாம "இந்துஸ்மிருதிகள் ஒரேவிதமாய் அபிப்பிராயப்படாததனால் என்று எழுதிவிடுவோமானால், இந்துசாஸ்திரங்களில அலக்ஷ்யபுத்தியுண்டாய்ப் பிரகிருதத்தில நமக்கு அங்கிகாரமில்லாததாய்க் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அந்நியஜாதிவிவாஹமுதலாகியகாரியங்களில் எவன் என்னசெய்யவேண்டுமோனாலும் செய்யலாமென்பதற்கும் வேண்டிய ஆதாரங்கள்காட்டிச் சட்டம்செய்துகொள்ள இடமுண்டாய்விடுமென்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். பிரமாணசாஸ்திரங்கள் ஒரேவிஷயத்திற் பலவிதமானஅபிப்பிராயமுள்ளனவாகக் காணப்பட்டாலும் உண்மையில் அப்படியில்லையென்பதைப் பின்வருமுதாரணத்தாலும் பார்க்கலாம்.

ஏற்பட்டிருக்க, இந்த ருதுமதிவிவாஹவிஷயமாய் ஹிந்துசாஸ்திரவிதிகளை அலக்ஷியம்செய்து சட்டம்செய்வதாக அபக்யாதி யன் ஏற்படவேண்டும்.

தவிரவும் ஷை மசோதாவானது, ருதுமதிவிவாஹம்செய்கிற பெண்ணுக்கு வயது அளவு ஏற்படுத்தாமல் மேலநாட்டுஸ்திரீகளைப்போல எந்தவயதிலும்செய்துகொள்ளலாம, அல்லது கல்யாணம் இல்லாமலும் இருந்துவிடலாம என்ற மனம்போனபடி இருக்கும்படியான ஒருநடபடிக்கைக்கு இடம்கொடுக்கிறது. ஷை வழக்கங்களை அநுசரித்துவருகிற தீங்குகளைப்பற்றி நான் இங்கே எழுதி ஒருவருமதெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. அப்படிப்பட்ட தீங்குகள் நமதுதேசதத்துக்குவருவதைவிடப் பால்யவிவாஹம் முன்போல இருந்துவருவதே சிலாக்கியம் என்று சொல்லலாம. ருதுவானபின்பு இததனைவருஷத்துக்குள், பெண்ணுக்குக் கல்யாணம்செய்துதீரவேண்டுமென்னும் நிபந்தனம் மிகவுமமுக்கியமானவிஷயம்.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர்செய்த திருக்குறளில,

> "துஞ்சினார்செத்தாரின்வேறல்லரெஞ்ஞான்றும
> நஞ்சுண்பார்கள்ளுண்பவர்" (திருக்குறள்—௯௨௬)

என்பதனாற் கள்ளுண்ணல் தீதென்று இகழப்பட்டிருக்கிறது. அந்நூலுள்ளேயே,

> "உள்ளினுந்தீராப்பெருமகிழ்செய்தலாற்
> கள்ளினுங்காமமினிது" (திருக்குறள்—௧௨௦௧)

என்பதனாற் கள்ளுண்ணல் நன்றென்று புகழப்பட்டிருக்கிறது. இங்குக் கேவலவ்யுத்பன்னர்க்குக் கள்ளுண்ணலவிஷயத்தில் திருக்குறள் ஒரேவிதமாக அபிப்பிராயப்படவில்லையென்றுதோன்றுமானாலும் அத்தோற்றம் பொய்த்தோற்றமேயன்றி வாஸ்தவத்திலில்லையென்பதை நூல்வல்லாரெல்லோராலுமறியலாம். ஆகையால், ஹிந்துசாஸ்திரங்களிற் பின்னபிப்பிராயங்களிருப்பனவாகச்சொல்வது யுக்தமாகத்தோன்றவில்லை.

(5) நம்முடையசாஸ்திரங்களில், பொதுவாகப் பெண் ருதுவாகி 3 வருஷம்வரை தகப்பன் கல்யாணம்செய்துகொடுக்கலாமென்றும், அப்படியும்செய்யத்தவறினால், பெண் தானே தக்ககணவனைத் தேடிக்கொள்ளலாமென்றும், ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியே இந்தமசோதாவிற் சங்கதிகள் சேர்க்கப்படவேண்டும். இது ஸ்மிருதிகளின் பொதுவான தாத்பரியமாயிருப்பதாற் சாஸ்திரங்களின்சம்மதமாயுமிருக்கிறது.

தேகசாஸ்திரமறிந்த புத்திமான்கள் தேகம் வளர்ச்சியையும் பக்குவபூர்த்தியையும் அடைந்தபின் மணம்செய்வது சிலாக்கியமென்றுவிவகரிக்கிறார்கள். அந்தக்காரணத்தை நான் கொஞ்சமேனும் ஒப்பவில்லை. தற்காலத்துப்பெண்களின் முந்தினபரம்பரைகளில் இருந்தபெண்களுக்கு ருதுவாகி 2, 3 வருஷங்களுக்குள் ருதுசாந்திசெய்யப்பட்டுவந்திருப்பதனால் அவர்களுடைய தேகவலிமைக்கும், தேகவிருத்திக்கும் ஒருஇடைஞ்சலும் ஏற்பட்டதாகச்சொல்லமுடியாது. பிஞ்சிற்பழுத்ததுபோல் இளம்வயதில் ருதுவாகாமலிருக்கும்படியாக முன்போலுள்ள அப்பியாசங்களும் தேகப்பயிற்சிகளுமே ஏற்படவேண்டும்.

தேகமானது அதனுடையஇயற்கைக்குத்தக்கவாறு பக்குவத்தை அடைந்தபிறகு சுபாவத்துக்குவிரோதமாய் அந்தந்தச்சமயங்களிற் செய்யவேண்டியகாரியத்தைச் செய்யாதுதாமசிப்பதினால், தேகத்திற்கும் மனதிற்கும் கெடுதல்களுண்டாகுமேயல்லது நன்மையுண்டாகக் காரணமில்லை.

அது எப்படியிருந்தாலும் 3 வருஷம் என்கிற ஒரு வரையறையானது சாஸ்திரசம்மதமாக இருப்பதால் அது அநுஷ்டிக்கத்தக்கதென்று எனக்குத்தெரிந்தமட்டில் தோன்றுகிறது.

ருதுமதிவிவாஹம் இப்பொழுது செய்யவேண்டிய தவசியமா; சாஸ்திரங்களுடையசம்மத மெப்படியிருக்கிறது; நீடித்தவழக்கத்துக்கு விரோதமாயிருக்கிறதே ; என்னும்விஷயங்களைப்பற்றிச் சுருக்கமாக அடியிற்கண்டபடி ஆராய்ச்சிசெய்ய உத்தேசித்திருக்கிறேன்.

---

(5) சாஸ்திரங்கள்சொல்லுவதாக எழுதும் வாக்கியங்களுக்குக் கீழ்க்குறிப்புக்கொடுத்துச் சாஸ்திரங்களின்பெயர், இடம், சுலோகம் அல்லது சூத்திரங்களின்எண் இவற்றைக்காட்டி ஷை பிரமாணங்களை

I. ஹிந்துமத முக்கிய அம்ஸங்கள்.

ஹிந்துமதத்திற்கு ஆதாரங்களாயும் முக்கிய அம்சங்களாயும் இருக்கப்பட்டவிஷயங்கள் சில இருக்கின்றன. அவைகள், வேதத்திலுள்ள வாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு அந்தப்படி அநுஷ்டித்தல், ஜாதிவர்ணாஸ்ரமதர்மம், த்விஜர்களுக்கு உபநயனசம்ஸ்காரம், ஸ்திரீக்குக் கல்யாணம்செய்யவேண்டியது அவசியமென்பது, ஒருபுருஷனை மணந்தவள் அவனிறந்தபிறகு வேறுபுருஷனை மணம்புரியக்கூடாதென்பது, பிதிரர்களுக்குச்செய்யவேண்டிய ஸ்ரார்த்தமுதலியகடமைகள், தேவர்களுடையதிருப்திக்கும் உலகத்தினுடையக்ஷேமத்துக்கும செய்யக்கூடிய யாகங்கள் உபாசனை ஆகிய இவைபோன்றுள்ளவைகளே.

சகலஆசைகளையும்துறத்தல், ஜீவகாருண்யம முதலிய சன்மார்க்க தர்மங்களை எவ்வளவோமேன்மையாக எடுத்து உபதேசித்தாலும் வேதப்பிரமாணங்களை அங்கீகரிக்கஇசையாத பௌததமதம் இந்தியாவில் நிலைபெறமுடியவில்லை. ஜைனமதமும் க்ஷீணதெசையை அடைநதது. வேதத்தை ஒப்புக்கொண்டாலும் ஜாதிபேதத்தைவிலக்குவதற்காக ஏற்பட்டுள்ள "பிர்ம்மசமாஜம்" "ஆர்யசமாஜம்" ஆகிய இவைகளும் ஹிந்துமதத்துக்குப்புறம்பாகமதிக்கப்பட்டனவேயொழிய அவை ஹிந்துமதத்தின்கிளைகளாகமதிக்கப்படவில்லை.

கல்யாணமேசெய்துகொள்ளாதபெண்களும், விதவையாகி மறுபுருஷனைக்கல்யாணம்செய்துகொள்ளும்பெண்களும் ஜாதிப்பிரஷ்டைகளாகவாவது பாவத்துக்குட்பட்டவர்களாகவாவது மதிக்கப்படுகிறார்கள்.

விதவாவிவாஹம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதென்று சுமார் 60 வருஷங்களுக்குமுன்னமே சட்டம் ஏற்பட்டிருந்தும் ஹிந்துக்களுக்குள் விதவாவிவாஹம் ஆதியில் உத்தேசித்தபடி விருத்தியடையவில்லை. ஆங்காங்குச் சிலஇடங்களில்மட்டும் மிகுந்தசிரமத்தின்பேரிற் சில விதவாவிவாஹங்கள் நடந்தேறிவந்திருக்கின்றன.

வடமொழியிலிருந்தபடியே எழுதியிருந்தால் ஆராய்ச்சிசெய்து தெளிபவர்களுக்கு மிகவும் ஸாதகமாயிருக்கும். அப்படிக்காட்டாதிருப்பினும், சொல்லப்பட்ட வாக்கியப்பொருள்கள் சாஸ்திரங்களில் வாஸ்தவமாயிருக்கலாமென்ற நம்பிக்கைபற்றியே பத்திராதிபருக்குத்தோன்றும் அபிப்பிராயம் இங்கு எழுதப்பட்டுவருகிறது.

(6) மனதினால் ஒருபுருஷனைக் கணவனாகமதித்தாலும் கல்யாணம் செய்துகொண்டபுருஷனுக்குச்சமத்வமாகமதித்து அவனைத் தெய்வமாகப்பாராட்டிவந்துள்ள பதிவிரதாசிரோமணிகள் இருந்துவிளங்கிய இந்தத்தேசத்தில் ஸ்திரீகள் பொதுவாக மறுபுருஷனைத்தழுவவிரும்புவார்களோ.

ஆதிகாலத்தில் எண்ணிறந்தஅரசர்கள் பரசுராமனால்மாண்டார்கள். ஷெ அரசர்களுடையபத்தினிகளெல்லாம் வைதவ்யத்தையடைந்து அக்கினியில்விழப்போகும்சமயத்திற் காசிபமுனிவருடைய வார்த்தைக்குக்கட்டுப்பட்டு, ராஜவம்சம் மறுபடியும் உலகத்தில்தழைத்தோங்கும்பொருட்டு, சுத்தமனதையுடையவர்களான ரிஷிகளின்மூலம் புத்திரர்களைப்பெற்று ராஜவம்சங்களை மறுபடியுமவிருத்திசெய்தார்களென்று ஹிதிகாசபுராணங்களிற் சொல்லப்படுகிறது. அதேபிரகாரம் புருஷனிருந்து புத்திரனடையப்பிராப்தமில்லாதசுமங்கலிகளும் வைதவ்யத்தையடைந்து இஹபரசாதகத்தின்பொருட்டுப் புத்திரனைஅபேக்ஷித்த பதிவிரதைகளும், காமத்தைத்துறந்தவர்களான மகான்களுடன் கலந்து புத்திரர்களைஅடைந்ததாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. அப்படிப்பட்டமகான்கள் இக்கலியுகத்திற் குறைந்துபோனநிமித்தம் வம்சவிருத்தியின்பொருட்டு ஒருபுத்திரனை ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொள்வதும் சாஸ்திரசம்மதமானவழக்கமாகவே ஏற்பட்டுவருகின்றது.

ஸ்திரீபுருஷாள்கல்யாணமென்பது கேவலம் இந்திரியசுகத்திற்கென்றுமதிக்கப்படாமல் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் ஆகிய நான்குபுருஷார்த்தங்களுக்கும் சாதகமாகமதிக்கப்பட்டுவந்திருக்கிறது. ஆதலால் விதவைகளாய்ப்போனஸ்திரீகள் எப்பொழுதும் மறுபுருஷனை விவாஹம்செய்துகொள்ளலாமென்றாவது செய்துகொண்டார்களென்றாவது ஸ்மிருதியாவது அநுபவமாவது இருப்பதாக நான் பெரியவர்களைக் கேட்டுத்தெரிந்துகொண்டமட்டிற் கிடையாது. ஆதாரவுகளிருப்பதாக வியவகாரத்துக்குப்பேசலாமேயொழிய வேறில்லை.

---

(6) இங்கு விதவாவிவாஹமானது நம்தேசத்துப்பெண்களுக்குத் திருப்தியில்லாமையால் வளர்ந்தேறவில்லையென்றுமட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்காட்டிலும் பிள்ளைகளுக்கும் திருப்தியில்லாத முக்கியமானவிஷயம் ஒன்று அவசியம் கவனிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது.

நித்தியகர்மங்களைச் சரியாய்ச்செய்யாதவன்கூடத் தன்னுடைய பந்துஜனங்களுக்கும் ஜாதியார்களுக்கும்பயந்து எப்படியாவது தன் பெற்றோர்களுக்கு எள்ளும்தண்ணீரும் இறைக்கிறான். ஆதலால் வைதிக தர்மங்களெல்லாம் நடத்தப்படவேண்டியவைகளேயென்று சுருதி, ஸ்மிருதி, அநுபவங்களைப்பற்றித் தொடர்ச்சியாய் அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்திருக்கின்றன.

மேற்கண்டவிஷயங்களையெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டு அவைகளுக்கு உள்ளடங்கியவிஷயமாக அதாவது (Non-essentials) முக்கியமில்லாத விதிகள் அநுஷ்டானங்கள்விஷயமாக இந்தப்பரதகண்டத்திற் பல இடங்களிலும் பலகாலங்களிலும் வித்தியாசங்கள் ஏற்பட்டுவந்திருக்கின்றன.

பரப்பிரம்மஸ்வரூபவிஷயமாக ஆசாரியர்களுக்குள், பேதமான அபிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டு அதன்மூலமாய் வெவ்வேறுவகுப்பினராயுள்ள ஸ்மார்த்தர்களும் வைஷ்ணவர்களும், மாத்வர்களும் ஒரேஹிந்து மதத்தினர்களன்றோ?

ஒருவருக்கொருவர் கல்யாணசம்பந்தமில்லாமல் ஒருநாட்டுக்கும் மற்றநாட்டுக்கும் வெகுவானபோக்குவரத்துச்சம்பந்தம் முன்காலத்தில் இல்லாததினிமித்தம் வடமர்களென்றும், பிரஹசரணர்களென்றும், அஷ்டசகஸ்திரர்களென்றும், வாத்திமர்களென்றும், கேசியர்களென்றும், ஆந்திரர்களென்றும், மகாராஷ்டிரர்களென்றும் பலபிரிவினராகிய ஸ்மார்த்தர்களெல்லோரும் ஒரே ஹிந்துமதத்தினர்களன்றோ.

அது என்னவென்றால், விதவாவிவாஹத்துக்குடம்பட்ட பெண்களின் மனதில், புருஷனிறந்தால் மறுபுருஷனையடையலாமென்ற தைரியமுண்டாவதற்கிடமிருப்பதாற் பெண்கள் பெரும்பாலும் இடிப்பார்கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு இன்பநுகர்ச்சிக்கிடைஞ்சலான குடும்பச்சச்சரவுகளால்வருந்தும் பிராஹ்மணஜாதியில் இடையிடையே வறுமைமுதலிய பலவழியாலும் புருஷனிடத்துண்டாகக்கூடிய வெறுப்புக்காரணமாகவும், புருஷனிறந்தால் மறுபுருஷனையடைய மார்க்கமிருப்பதுகாரணமாகவும், அவர்கையில் தம்பிராணனை அடைக்கலமாகவைக்கக்கடவரான மணவாளர்களின் உயிர்வாழ்க்கை யென்னவாய்முடியுமென்பதாம்.

(7) இன்னும் ஒருவருக்கொருவர் பந்திபோஜனமில்லாமல், சம்பந்தம்செய்தும், செய்யாமலும் மதங்களின் ஸ்தூலசம்பந்தமான அற்ப விஷயங்களைப்பற்றி அடிக்கடி சச்சரவுசெய்துகொண்டிருக்கும் தென்கலைவைஷ்ணவர்களும், வடகலைவைஷ்ணவர்களும் ஹிந்துமதத்தினர்களன்றோ? மாத்துவர்களும் அப்படியே; ஏனென்றால் அவர்கள் எல்லோரும் மேலேசொல்லப்பட்ட முக்கியமான அம்சங்களில் ஒற்றுமையான நம்பிக்கையும், விஸ்வாசமும், அநுஷ்டானமுமுள்ளவர்களாய் இருந்து வருவதுதான்காரணம்.

நமதுதேசத்தில் நம்முடைய ஹிந்துமதசாதியார்கள் அபிவிர்த்தியடையவேண்டுமென்றுவிரும்பி முயற்சித்துவருகின்ற ஆசாரசீர்திருத்தக்காரர் (Social Reformer) மேலேசொன்ன முக்கியமான அம்சங்களிற் பிரவேசித்துச் சீர்திருத்தம்செய்ய எத்தனம்செய்தால் அது வீண்பிரயத்தனமாகவே முடியும். ஆனால் காலவித்தியாசத்தினால் ஹிந்துமதவிஸ்வாசகர்கள் வேதமென்ன, சாஸ்திரமென்ன, யாகமென்ன, எக்ஞமென்ன, எக்ஞோபவீதமென்ன, ஜாதிவித்தியாசமென்ன, சிவன், விஷ்ணு முதலியதெய்வங்களின்பக்தி என்ன என்று ஹிந்துமதமுக்கிய அம்சங்களை அடியோடு தள்ளுவதாயிருந்தால் அப்பொழுது ஹிந்துமதமென்றகட்டடத்தின் அஸ்திபாரமே உலைவடைந்து அவரவரிஷ்டம்போல் மதங்களும் அபிப்பிராயங்களும் அநுசரித்துக்கொள்ளப்படும். ஆனால் ஷை அபிப்பிராயங்கள் அதாவது ஜாதிபேதத்தினால்தான்

---

(7) வடகலை தென்கலை வைஷ்ணவர்கள் மதசம்பந்தமாகச் சச்சரவுசெய்துகொண்டிருப்பதாகக் கண்டிருக்கிறது. விவாஹஸம்பந்தமுள்ளவர்களாயும் ஒரேசித்தாந்தமுடையவர்களாயுமுள்ள வடகலைதென்கலை வைஷ்ணவர்களுக்குள்ளுண்டாகும் சச்சரவுகள் மதசம்பந்தமான ஸ்வல்பவித்தியாசம்பற்றியதாயிருக்குமானால், விவாஹசம்பந்தமில்லாதவராயும் வேறுவேறுசித்தாந்தமுடையராயுமுள்ள ஸ்மார்த்த மாத்துவர்களுக்கு எவ்வளவு மிகுதியானசச்சரவிருக்கவேண்டும்! ஆயிரவருஷ காலங்களிற்பார்த்தாலும் ஒருசச்சரவாவது உண்டாயிருந்ததாகக் காணப்படவில்லையே! அதிருக்கட்டும்; வைஷ்ணவர்களுக்குத்தான் ஸ்மார்த்தர்களோடாவது மாத்துவர்களோடாவது சச்சரவு நேர்வதுண்டா? அப்படியுமில்லாதிருக்கச்செய்தே வடகலைதென்கலைவைஷ்ணவர்களுக்குமட்டுமுண்டாகும் சச்சரவுகளை மதசம்பந்தமாயுண்டாவன

நமதுதேசம் க்ஷேமம் அடையவில்லை, விதவைகளுக்குக்கல்யாணம் செய்தால்தான் ஸ்திரீசுதந்திரமென்கிறபாக்கியம் பலிதமாகும் என்பது முதலிய சீர்திருத்தங்களை முயற்சித்துவரும் ஆசாரத்திருத்தக்காரர் (Sodial Reformer) ஏதோ அதிர்ஷ்டவிசேஷததால் இன்னும் இந்தத் தேசத்திற் போதுமானபடி விருத்தியடையவில்லை. அதுபற்றியே இந்துமதம் இந்தமட்டில் ஜீவித்திருக்கிறது.

II. ஹிந்துமதத்தின் முக்கியமில்லாதவிதிகள்.

ஹிந்துமதத்தின் முக்கிய அம்சங்களடங்கிய கட்டடத்திற்கு உலைவில்லாமல் இரண்டாம்பக்ஷமாவதும், காலதேசவர்த்தமானத்துக்குத் தக்கபடி மாறக்கூடியதுமான சில சீர்திருத்தங்களை நம்முடையதேச க்ஷேமத்தின்பொருட்டுத் தேசாபிமானிகளும், மதாபிமானிகளும முயற்சிசெய்ய ஏற்பட்டால் அதனால் நம்முடையமதத்துக்கே மிகுந்த அபாயம்வந்துவிட்டதாகப் பயந்து, பெரியவர்கள் ஏற்படுத்தினவழக்கத்தை என் மாற்றவேண்டும்? அதற்குச்சாஸ்திரம் இடம்கொடுக்கவில்லை, அப்படிச் சாஸ்திரம் இடம்கொடுத்தாலும அது கலியுகத்திற்கு ஏற்பட்டதில்லை யென்று இந்துக்களிற் பெருமபான்மையோர் ஒரேபிடிவாதமாய் ஆக்ஷேபணைசெய்துவருகிறார்கள். அது மிகவும் பரிதபிக்கத்தக்கது.

வேதங்களினாலும், ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களினாலும் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமான அபிப்பிராயத்துடன் மாறுதலில்லாமல் உபதேசிக்கப் பட்டுவந்தவிதிகளிற் சில அநுஷ்டானங்களிற் சேராது சமயமபோலவும் அந்தந்தருஷிகளினுடைய அபிப்பிராயம்போலவும் மாறுதல்களையடைந்துவந்திருக்கின்ற ஹிந்துமதகட்டடதநிற்கு அநுகூலமாயுள்ள கௌணசாரங்களில் (Non-essentials) ப்ரௌடாவிவாஹமென்பதும் ஒன்று.

வென்றுசொல்லுவது சிறிதும்பொருந்தாது என்பதை அறிவுடையோர் நன்றாயறியவேண்டும. பின்னை எதனாலுண்டாவதென்றால் மற்றும் உலகத்தில் ஒருவர்க்கொருவருண்டாகும் குடும்பசச்சரவுகள் எப்படியோ அப்படியே பாத்தியாபாத்தியவியவகாரம் காரணமாகவே உண்டாவதாயிருக்கிறது. ஏகதேசங்களில மதசமபந்தமாகவும ஜாதிசம்பந்தமாகவும் சச்சரவுண்டாவதாயிருந்தபோதிலும், அது, அவிவேகிகளின்கூட்டததிலுண்டாவதல்லது விவேகிகளின்கூட்டத்தில் உண்டாகாமையால், அதற்கு அவிவேகமேகாரணமென்பதல்லது மதபேதமும் ஜாதிபேதமும் காரணமென்றுகொள்வது பொருந்தாததாயிருக்கிறது.

III. ருதுமதீவிவாஹம், சாஸ்திரதாத்பரியம்.

மேற்கண்ட முக்கியமானவிஷயங்களில் இடங்களினாலும் காலங்களினாலும் மாறுபடாத ஒரேவித அபிப்பிராயங்கள் ருஷிகளாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு ருதுவானபெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளலாமென்ற விஷயத்தைப்பற்றி அவர்கள் அபிப்பிராயங்கள் வித்தியாசமாயிருக்கின்றன. இதனாலேயே ப்ரௌடாவிவாஹமென்பது சரியில்லையென்று யோஜிக்காமல்தள்ளுவது நியாயமில்லை என்றும் ஆக்ஷேபசமாதானங்களைக்கேட்டு ஆராய்ந்து ஒருமுடிவுக்குவரவேண்டியவிஷயமென்றும் தெரிகிறது.

(8) சில ஸ்மிருதிகளில் ருதுவானபின்பு விவாஹம்செய்விக்கும் தகப்பனுக்கும், அவ்வதூவரர்களுக்கும் ஏதோ பாபம்சம்பவிக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, ஒரு ஸ்மிருதியிலாவது ருதுமதீவிவாஹம், விவாஹமே அல்லவென்றாவது, அவ்விவாஹம்செய்து

உண்மை இப்படியிருக்க, மதபேதங்களும் ஜாதிபேதங்களும் சச்சரவுக்குக்காரணமென்று அவற்றை அறிவுடையோரும் தூஷணைபுரிவதானது, நம்மவர்க் கின்னும்சிறிதிருக்கும மதாபிமானத்தையும், ஜாத்யபிமானத்தையும் அடியோடுகெடுக்கவேண்டிச சுயேச்சையென்னும் காமசாரத்தைநிலைநாட்டுங்கருத்தினராலெழுதப்பட்டபுத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் படிக்கும்வாஸனையாற்றோன்றியதென்று பிராமாணிகரா லநாதரிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது.

---

(8) இங்கு, "ருதுமதீவிவாஹத்துக்கு ஏதோ பாபம்சொல்லப்பட்டிருப்பதல்லது ஒருஸ்மிருதியிலாவது அது விவாஹமாகமாட்டாதென்றாவது, செய்யப்பெற்றவர்கள் ஜாதிப்பிரஷ்டர்களாவரென்றாவது சொல்லப்படவில்லை" என்றவிஷயங்கள் நாம் உத்தேசிக்கும் ருதுமதீவிவாஹத்துக்கு எவ்வளவு தூரம சாதகமாகின்றனவென்றுபார்ப்போம்.

ஸ்மிருதிகள், ருதுமதீவிவாஹம் பாபகிருத்தியமென்றுசொல்லியிருப்பதைத்தெரிந்துகொண்டேபிரவிர்த்திக்கும் நாம் அப்பாபத்துக்குப் பிராயச்சித்தமுண்டா இல்லையாவென்பதை அவசியம் அறியவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். பிராயச்சித்தமில்லையென்று ஏற்பட்டுவிட்டால் பிராயச்சித்தமில்லாத புத்திகிருதபாபம் ஜாதிப்பிரம்சகாரணமாகுமா ஆகாதாவென்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அது ஜாதிப்பிரம்சகாரணமாகும்பக்ஷத்தில் ஜாதிப்பிருஷ்டர்களாவார்களென்று சாஸ்திரம்சொல்லவேண்டியதில்லையே! ருதுமதீவிவாஹம் பாபகர்மமென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கும்போது, புண்யகர்மமாகிய விவாஹமாகமாட்டாதென்பது தனியாய்ச்சொல்லவேண்டிய தவசியமா! ஆகையால் பாபமுண்டென்று தெரிந்துசெய்யப்பட்ட ருதுமதீவிவாஹத்துக்குப் பிராயச்சித்தமுண்டா இல்லையாவென்பதைப் பரியாலோசித்துப் பிராயச்சித்தமுண்டென்று

கொண்ட வதூவரர்கள் ஜாதிப்பிரஷ்டர்களாவரென்றாவது சொல்லப் படவில்லை.

(9) ஆனால் நாரதர் பெண் பெரியவளானபிறகு அவளுக்குச்

தெரிந்துகொண்டாலன்றி, ருதுமதீவிவாஹம் விவாஹமில்லையென்றா வது, செய்தவர் ஜாதிப்பிருஷ்டர்களென்றாவது ஸ்மிருதிகள்சொல்லா திருப்பதே அநுகூலமென்றுகொள்ளுவதற்கிடமில்லையென்று தோன்று கிறது.

---

(9) "பெண் பெரியவளானபிறகு சீக்கிரம் விவாஹம்நடக்கவேண் டும்" என்ற நாரதவாக்கியம் ருதுமதீவிவாஹநிஷேதவாக்கியங்களைவிரோ திப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. இது எந்தமட்டில்விரோதிக்கிறதென் பதைப் பரியாலோசிப்போம். இந்தவாக்கியத்துக்குப் பெண் பெரியவ ளானபிறகு விவாஹம்செய்யவேண்டும் என்பதில் தாத்பரியமா? அல்லது பெண் பெரியவளாய்விட்டால் விவாஹம தாமசிக்கலாகாது என்பதிற் றாற்பரியமா? என்பதைப் பரியாலோசிக்கவேண்டும். சீக்கிரம் என்று விரைவுபடுத்துவதால், தாமசிக்கக்கூடாதென்பதில் முக்கியநோக்கமென் றும், இவ்வளவுகாலத்துக்குள் என்று சொல்லாமையால் நியாயமாய் எவ்வளவுகாலத்துக்குள் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவுக்குள் செய்துவிட வேண்டுமென்றும, கீழெல்லைசோல்லாமையால் ஸ்நாநாநந்தரமே செய் யக்கூடுமானாலும் செய்துவிடவேண்டுமென்றும், அப்படிச்செய்யாமல் தாமசித்துச்சேய்தால் அநதவிவாஹம விதிப்படிசெய்ததாகமாட்டாதென் றும் தாத்பரியங்கொள்ளக்கிடக்கிறது.

அன்றியும், ருதுமதியானால், சீக்கிரம்விவாஹம்செய்யவேண்டுமென்று விரைவுபடுத்துவதால் ருதுமதியாகுமுன்னே பிதா சாவகாசமாக விவா ஹம்செய்விக்கக் கடமைப்பட்டவனென்பதும், அப்படிச்செய்யாதிருப்பது விவாஹகாலநிர்ணயத்தைக் கடப்பதாயிருக்கிறதென்பதுமான அபிப் பிராயத்துடன்கூடியிருப்பதால், நாரதருக்கும் கந்யாவிவாஹமே அங்கீ காரமென்பதும், ருதுவானபின் தாமசிப்பதில் இஷ்டமில்லையாதலால், தாமஸித்துசசெய்யும் விஷயத்தில் ருதுமதீவிவாஹ நிஷேதவாக்கியங்க ளில் தமக்கு ஆக்ஷேபமில்லையென்பதும் வெளியாகின்றன.

இதனால் விவாஹங்கள், கந்யாவிவாஹம், ருதுமதீசீக்கிரவிவாஹம், ருதுமதீவிளம்பவிவாஹம் என மூன்றுவகையாகப்பிரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள், கந்யாவிவாஹத்தால் பிதாவுக்கு ஊர்த்துவலோகப்பிராப் திக்குஹேதுவாகிய புண்ணியம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அது புண்ணியகர்மமாகிறது. காலவிளம்ப ருதுமதீவிவாஹத்தால் பிதா வுக்கும் வதூவரர்களுக்கும் பாபம் சோல்லப்பட்டிருப்பதால் அது பாப கர்மமாகிறது. இவ்விரண்டுவிஷயத்திலும் நாரதவாக்கியத்துக்கும் ஒரே அபிப்பிராயமென்பதை ஆக்ஷேபிக்க இடமில்லை. ஆனால் ருதுமதீசீக்கிர

சீக்கிரம் விவாஹம்நடக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்.

விவாஹத்தில்மட்டும் கந்யாவிவாஹவிதிவாக்கியங்களையும், ருதுமதி விவாஹநிஷேதவாக்கியங்களையும் விரோதிப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. அதுவும் வாஸ்தவமா என்பதைப் பரியாலோசிப்போம்.

சாஸ்திரவாக்கியங்களெல்லாம் விதிநிஷேதங்களையே விஷயமாகக் கொண்டுள்ளன. அவை விதித்தவிஷயத்தையே நிஷேதித்தாலும், நிஷேதித்தவிஷயத்தையே விதித்தாலும் ஒரேவிதமான அபிப்பிராயமில்லையென்றுசொல்லலாம். இங்கே விதித்ததை நிஷேதிக்கிறதா, நிஷேதித்ததை விதிக்கிறதாவென்று பார்க்கவேண்டும். காலக்கிரமத்தில் மூன்றாலே கந்யாவிவாஹம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னாலே ருதுமதீ விவாஹம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டுக்கும்நடுவே அசுர சந்திபோல ருதுமதீசீக்கிரவிவாஹமொன்று பிராப்தமாகவே ருதுமதியானகாரணத்தைக்கொண்டு, ருதுமதீவிவாஹ நிந்தாவாக்யம் நிஷேதிக்கத்தொடங்கலாம். ஆனால், கந்யாவிவாஹம்செய்விக்க ப்ரதீக்ஷித்திருக்கும் பிதா தெய்வாதீனமாய்ப்ராப்தமானருதுவுக்குக் காரணமாகாமையால் அவனைப் பாபத்துக்குள்ளாக்குவது நியாயமில்லாதிருப்பதாலும், மிருததிதியில் பண்ணக்கடவதானசிராத்தத்தை ஆசௌசாதிகளாலுபஹதியுண்டாகவே அது கழிந்தவுடனே தாமஸியாது வேறுதிதியிற் செய்தாலும் தத்தினசிராத்தமாகவே பாவிக்கப்படுவதுபோல ருதுமதீ சீக்கிரவிவாஹமும் கந்யாவிவாஹம்போலவே பாவிக்கத்தகுமென்று தோன்றுவதாலும் சீக்கிரம்செய்துகொள்ளும்படி எச்சரிக்கத்தக்கதாகவேயிருக்கிறது.

ஆகையால் இங்குக்காட்டப்பட்ட நாரதவாக்கியமானது, ருதுமதீ விவாஹநிஷேதவாக்கியத்தையாவது கந்யாவிவாஹவிதிவாக்கியத்தையாவது விரோதியாமலே ஆதரித்துக்கொண்டு அவ்விதிநிஷேதங்களிரண்டும்கூடிச்செய்த ஒரு எச்சரிக்கைநோட்டீஸ்போலிருப்பதால் மூன்றும் ஒரேவித அபிப்பிராயமுடையவாயிருக்கின்றன. ஆகையால் இங்குக் காட்டப்பட்ட நாரதவாக்கியமானது நாம் உத்தேசிக்கும் ருதுமதீவிவாஹத்துக்கு ஆதரவில்லாமற்போவதுமன்றி விரோதமுள்ளதாகவும் இருக்கிறதென்று தோன்றுகிறது.

(10) கிருஹ்யசூத்திரத்திற் பெண் பெரியவளான மூன்றுவருஷத்துக்குள் அவளுக்கு விவாஹம்செய்துவைக்காவிட்டால் அவளுடைய

---

(10) "ருதுமதியானவளுக்கு மூன்றுவருஷத்துக்குள் விவாஹம் செய்துவைக்காதபிதா பாபமுள்ளவனாகிறான்" என்ற கிருஹ்ய சூத்திர வாக்கியத்தைப்பார்க்கும்பொழுது ருதுமதீவிவாஹவிஷயத்தில் தாராள சிந்தையோடு அநுகூலம்செய்வதாயிருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. ஆயினும் அதன் தாத்பரியமும் எப்படியிருக்கிறதென்று பார்க்கவேண்டும். இது ருதுமதீவிவாஹவிதிவாக்கியமா நிஷேதவாக்கியமாஎன்பதை ஆராயுமிடத்து "மூன்றுவருஷத்துக்குள் விவாஹம்செய்துவைக்கவேண்டும்" என்பது சொற்பொருளாயில்லாமையால் விதிவாக்கியமாகிறதில்லை. குறிப்பிட்ட மூன்றுவருஷகாலத்தையும் அதிக்கிரமித்தவன் பாபத்தையடைகிறான் என்று நிஷித்தபலமே சொற்பொருளாயிருப்பதால் நிஷேதவாக்கியமாகிறது. இது ருதுமதீவிவாஹத்தை எப்படிநிஷேதிக்குமென்றால் மூன்றுவருஷத்தை அதிக்கிரமித்துச்செய்வதும், மூன்றுவருஷத்துக்குள்செய்யாமையும் ஒன்றேயாகையால் மூன்றுவருஷத்தை அதிக்கிரமித்து ருதுமதிக்கு விவாஹம்செய்யும்பிதா பாபத்தையடைகிறான் என்பது தாத்பர்யமாயிருப்பதால் இது ருதுமதீவிவாஹ நிஷேதவாக்கியமாகவேயிருக்கிறது. இது கந்யாவிவாஹவிதிவாக்கியத்துக்குவிரோதமில்லாமலும் அதை ஆதரித்துமிருக்கிறது.

எப்படியென்றால், கந்யாவிவாஹம் பண்ணக்கடவனெனபிதா அந்தப் புண்யத்தால் ஊர்த்வலோகப்ராப்தியடைபவனாயிருக்கச்செய்தே அதனையிழக்காது கந்யாவிவாஹம்செய்யச் சித்தனாகவேயிருப்பன். அப்படிச்செய்வதற்குள் அவசமாய் ருதுமதியாய்விட்டால் அது அவன் செய்த தவறாகமாட்டாது. அவசமாய்த் தவறியகாரியத்தைக் காலதாமசமில்லாமல் அடுத்துச்செய்யவேண்டுவது அவசியமாகையால் ருதுமதியானவளுக்குச் சீக்கிரம் விவாஹம்செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். ஆனால் ஒரு விவாஹம்நடப்பதற்கு அநுரூபமானவரனைத் தேடவும், திரவ்யசம்பாதனம்செய்யவும், முஹூர்த்தகாலங்கள்வாய்க்கவும், எதிர்பாராதுநேரக்கூடிய இடையூறுகள்நீங்கவும் போதுமான சாவகாசமிருக்கவேண்டுமாகையால் அவற்றிற்கெல்லாம் பரமாவதியாக மூன்றுவருஷம் போதுமானசாவகாசம்வைத்துக்கொள்ளட்டும் என்று தாராளமான காலாவதியும்கொடுக்க அதையும் கடப்பானாகில் அவன்

தகப்பன் பாவமுள்ளவனாகிறானென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(11) பௌத்யாயனர், மனு, கௌதமர், வசிஷ்டர், யாக்ஞவல்கியர், ஆபஸ்தம்பர் இவர்களுடைய ஸ்மிருதிகளிலும் கிருஹ்யசூத்திரங்களிலும் விவாஹம்செய்தநாலாவதுநாள் சாந்திமுகூர்த்தம் (கெர்ப்பாதானம்) செய்யவேண்டியதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி

புத்திபூர்வமாகவே சாஸ்திரத்தைக்கடந்தவனாகமதிக்கப்பட்டுப் பாபத்துக்குள்ளாவதால் பஹிரங்கபாபியாகிறான் என்று தாற்பரியம்பண்ணுவதற்குப்பொருந்துவதாயிருக்கிறதன்றி ருதுமதீவிவாஹத்தைச்சிலாகித்ததாகக்கொள்ள இடமில்லையாகையாலும், விளம்பிக்கலாகாதென்பதே முக்கியதாத்பரியமாகையாலும, சீக்கிரம்செய்யவேண்டுமென்ற நாரதவாக்யதாத்பரியமும் தாமசிககலாகாதென்ற பிரகிருதவாக்கியதாத்பரியமும் ஒன்றாகவேயிருக்கிறது. சீக்கிரமென்றதனாற் கீழெல்லைமட்டுங் குறிக்கப்பட்ட நாரதவாக்கியத்தின்சேஷமாகவே,மூன்றுவருஷங்கடக்கலாகாதென்று மேலெல்லைசொல்லியபடியால் இரண்டும்ஒன்றாய்க் கந்யாவிவாஹத்திலேயே நோக்குள்ளனவாயிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த ருதுமதீசீக்கிரவிவாஹப்ரஸங்கமானது யதாயோக்கியமாக (ஏற்புழிக்கோடலால்) உபநயனம்போலப் பன்னிரண்டுவயதுக்குமேல் விவாஹகாலம்விதிக்கப்பட்ட பிராஹ்மணேதரகந்யாவிஷயங்களில் ஸ்வபாவசித்தமாகவே சம்பவித்துச் சரிதார்த்தமாயிருப்பதால அவ்வயதுக்குள் விவாஹகாலம்விதிக்கப்பட்ட பிராஹ்மணகந்யாவிஷயத்திற் ப்ரவர்த்திப்பதிற் சாமர்த்தியமற்றதாயிருக்கிறதென்று சாஸ்திரதிருஷ்டியால் அறியத்தக்கதாயிருக்கிறது.

---

(11) பௌத்யாயனமுதலிய ஸ்மிருதிகளிலும், கிருஹ்யசூத்திரங்களிலும் விவாஹம்செய்தநாலாம்நாள், கெர்ப்பாதானம் செய்யவேண்டுமென்றுசொல்லியிருப்பதானது, விவாஹகந்நிகைக்குக் கெர்ப்பாதானயோக்கியமான ஆர்த்தவத்துவம் இருக்கவேண்டுமென்னும் ஊஹத்துக் கிடம்கொடுக்கிறது. இந்த ஊஹமானது கந்யாவிவாஹவிதிவாக்கியத்தைவிரோதிப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. ஆனாலும் வாஸ்தவத்தில் விரோதிப்பதில்லை. ஏனென்றால் சப்தப்பிரமாணமில்லாத இடங்களில் ஊகம் தலையெடுப்பதல்லது, சப்தப்பிரமாணமுள்ள இடங்களில் அதற்குப் பிரதிகூலமாக ஊகம் தலையெடுக்கமாட்டாதென்பது

யாலும் ஷை ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களிற்சிலர் ருதுவாவதற்குமுன்விவாஹம்செய்யவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்துக்கு இது விரோதமாயிருக்கிறது.

சாஸ்திரசம்மதமாயிருக்கிறது. இதனைச் "சொல்லில்வழியது உய்த்துணர்வு" எனச் சேனாவரையர் பல்விடங்களிற்காட்டுதலாலும் அறியலாம்.

அன்றியும், கெர்ப்பாதானமானது பீஜசுத்திபின்பொருட்டுச் செய்யப்படும் மாந்திரிகஸம்ஸ்காரவிசேஷமாகையால் அது சார்த்தகமாகவே யிருக்கவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை. ஆயினும், யதாயோக்கியம் (ஏற்புழிக்கோடலால்) வர்ணாந்தரவிவாஹத்தில் சார்த்தகமாந்திரிகஸம்ஸ்காரமாய்ச் சரிதார்த்தமாகிறபடியால் பிராஹ்மணவிவாஹவிஷயத்திற் கேவலமாந்திரிகஸம்ஸ்காரமாயிருப்பதால் கந்யாவிவாஹவிதிவாக்கியங்களைவிரோதிக்கவில்லையென்றுதோன்றுகிறது.

*இந்தஸம்ஸ்காரம் ருதுமதியானபின்பேசெய்யத்தக்கதாயிருந்தபோதிலும ருதுவானவுடன் காமாதுரசங்கமனம்நேர்ந்தாலும் பீஜசுத்தியுண்டாயிருக்கும்பொருட்டு விவாஹத்தில் ஆகர்ஷித்துச் சங்கிரஹமாகசசெய்யபபடுகிறது. அப்படிசசெய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஆகர்ஷித்துச்செய்யுங்கர்மங்களைப்(ஷோடசமாசிகாதிகளை) பின்னும் செய்தற்குரிய அவ்வக்காலங்களில் விஸ்தரித்துசசெய்வதுபோலவே ருதுசாந்தியிலும் விஸ்தரித்துச்செய்யப்படுகிறது. ஆகையால் விவாஹத்தில் விதிக்கும் கெர்ப்பாதானஸம்ஸ்காரமானது பிராஹ்மணவர்ணத்திலும் ருதுமதீவிவாஹம் சாஸ்திரசித்தமென்றாகிப்பதற்குஸாதகமாகுமென்று தோன்றவில்லை.

அன்றியும், சுபமுஹூர்த்தங்களைப் பிரதீக்ஷித்துச்செய்யுங் கிரியாவிசேஷங்களில் அபேக்ஷ்யபூர்த்தியிருக்கவேண்டுமென்னும்நியமமில்லையென்பதை, மழைபெய்யாதிருக்கச்செய்தே உழவுகொடாதநிலத்திலும் கர்ஷகர் நாளேர்வைப்பதாலும், உத்ஸவங்களில் விதானசாமக்கிரிவருமுன்னமே நாட்கால்நடுவதாலும், கிருஹநிர்மாணசாமக்கிரிகள்வருமுன்னமே வாஸ்துச்செய்வதாலும்* அறியலாம்.

(12) அதுவுமல்லாமற் கல்யாணத்திற்சொல்லப்படுகிற ஒவ்வொரு மந்திரமும், உடனே கிரஹஸ்தாஸ்ரமதர்மத்தை நடத்தக்கூடிய புத்தியறிந்தபெண்ணுச்கும் அவள்புருஷனுக்கும் ஒப்பந்தப்பேச்சுகள் ஏற்படுவதுபோலிருக்கிறது. பாணிக்கிரஹணமானபிறகு பெண் தன்புருஷன்வீட்டுக்குப்போய் 3 நாள் இருவரும் பிர்ம்மசரியவிரதத்தையநுஷ்டித்து 4-வதுதினம் படுக்கையறையில்விடப்பட்டுச் சாந்திமுகூர்த்தம் அப்பொழுதேநடத்தப்படுவதாகவும் வெளியாகிறது.

நடந்தகல்யாணத்தைச் சட்டப்படிசெல்லாததாக 5 நிபந்தனைகள் விக்ஞானேஸ்வரராற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன:— பெண் மாப்பிள்ளைகளுக்குள் வித்தியாசமானஜாதி1, ஒரேப்ரவரம்2, ஒரேகோத்திரம்3, சபிண்டர்களாயிருத்தல்4, பெண்ணுக்கு ஏற்கனவே கல்யாணமாயிருத்தல்5, இவ்வைந்தில் ஏதாவது ஒன்றிருந்தாலும் கல்யாணத்திற்சம்பந்தப்பட்ட பெண் மாப்பிள்ளைகள் புருஷன்பெண்சாதிகளாக ஏற்படமாட்டார்களென்று கண்டிப்பாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஷை ஆக்ஷேபணையில் ருதுமதிவிவாஹமும்சேர்ந்திருந்தால் அதை ஏன் அவர் எடுத்துச்சொலலக்கூடாது. அப்படிச்சொல்லாததற்குச் சிலசமாதானங்கள் யுக்தியாய்ச் சில ஆக்ஷேபக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவையாவன:—ஹிந்துமதத்தினர்களுக்குள் ஒருவிதி அல்லது வழக்கத்தை யநுசரித்துநடக்கக்கூடியவிஷயத்திற்குத்தான் ஷை 5 நிபந்தனைகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதும், ப்ரௌடாவிவாஹம் அநதமாதிரி ஹிந்துக்களுக்குள் ஏற்படக்கூடியவிஷயமல்லவென்பதுமாம். ஸ்மிருதிகர்த்தாக்கள் இந்த ப்ரௌடாவிவாஹம் ஒருகால் நடக்கக்கூடியவிஷயமென்பதையோசித்து ஆக்ஷேபசமாதானங்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

---

(12) விவாஹத்தில் தம்பதிகளின் ஒப்பந்தப்பேச்சான மந்திரங்களெல்லாம புத்தியறிந்தபெண்ணுக்கும் புருஷனுக்கும்நடக்கும் ஒப்பந்தப்பேச்சுக்கள்போலிருநதபோதிலும் அவைபும் வர்ணாந்தரவிஷயத்திலும், பிராஹ்மணவிஷயத்திலும் முறையே சார்த்தக கேவலமாந்திரிக ஸம்ஸ்காரங்களாய் யதாயோக்கிய முபபந்நங்களாகவேயிருக்கின்றன. இப்படிக்கொள்ளாவிட்டால் உபநயநத்தில், குரு சிஷ்யசம்பாஷணரூபமாகவும், பிரார்த்தனாரூபமாகவும், தேவதாஸ்தோத்ரரூபமாகவும் வேத மந்திரங்கள்சொல்லப்படுவதால் உபநயநமும வேதவாக்கியார்த்தக் கிரஹணசாமர்த்தியமுள்ளவனுக்கே செய்யவேண்டுமென்று கொள்ள வேண்டியதாய்முடியுமென்றுதோன்றுகிறது.

(13) ப்ரௌடாவிவாஹமென்பது நம்முடைய இந்துமதத்திற்கு முழுதும்புறம்பானதும் நிச்சயமாய் நேரிடக்கூடாததுமானவிஷயமா யிருக்கும்பக்ஷத்தில் அதைப்பற்றி அவர்கள் சொல்வானேன். எல்லா ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களாலும், அநுஷ்டானத்தினாலும், கண்டிப்பாய் வர் ஜிக்கப்பட்டிருக்கிற விதவாவிவாஹத்தை 5 நிபந்தனைகளில் ஒன்றாகச் சொன்ன (14) விக்ஞாநேஸ்வரர், சிலஸ்மிருதிகளால் அங்கீகரிக்கப்பட் டதும் முன்னமே நம்முடையதேசத்தில் நிச்சயமாய் க்ஷத்திரியர்களுக் குள் அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்ததுமான ப்ரௌடாவிவாஹத்தைச சொல் லாமலிருப்பதற்கு என்னநியாயம்.

---

(13) பிரௌடாவிவாஹம் (ஹிந்துக்களுக்குள்) நான்குவருணத் துள் ஏகதேசத்திலுமில்லையென்று பிராமாணிகர்கள்சொல்லமாட்டார்க ளென்றேநினைக்கிறேன்.

---

(14) விஞ்ஞானேஶ்வரர் செல்லாதென்ற விவாஹங்களில் ருது மதீவிவாஹத்தைச்சொல்லாமலிருப்பதற்கு என்னநியாயம் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. நடந்தவிவாஹத்தைச் சட்டப்படிசெல்லா தென்ற ஐந்துதோஷங்களும் அர்த்தசம்பந்தமான தாயபாகப் பிரதிபந் தகங்களாக வர்ணத்திரயங்களுக்கும் சாமான்யமாயிருப்பதால், வர்ணாந் தரங்களில் தாயபாகத்துக்கு அர்ஹமாயும நிர்த்தோஷமாயுமுள்ள ருது மதீவிவாஹமானது அவற்றோடு சேர்க்கத்தகாததாகவேயிருக்கிறது. பிராஹ்மணவர்ணத்துக்குமட்டும் அது விவாஹமாகமாட்டாதென்பது நிஷேதவாக்கியங்களால் சித்தித்திருப்பதாலும் இங்குச் சேர்த்தெண்ண வேண்டுமென்னும் ஆவசியகமுமில்லை. ஆகையால் விஞ்ஞாநேஶ்வரர் விவாஹமாகமாட்டாவென்றுசொல்லியவற்றுட் சேர்த்தெண்ணாமை யால் பிராஹ்மணருக்கும் ருதுமதீவிவாஹம் நிஷித்தமில்லையென்று சொல்லுவது பொருந்துமென்றுதோன்றவில்லை.

(15) தவிரவும், பெண் பெரியவளானபிறகுசெய்யப்படும்கல்யாணத்தினால் அவளுக்குப்பிறக்கும் குழந்தைகள் அவர்களுடையகௌரவத்தை இழந்துவிடமாட்டார்களென்றும் அப்படிப்பட்டபெண்ணை மணந்துகொள்வதனால் நிந்தைக்கு இடமானகாரியம் ஒன்றுமில்லையென்றும பாரத அநுசாஸனபருவத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

IV. முந்தின அநுஷ்டானங்கள்.

ஹிந்துமதத்துக்கு ஆதாரமாய் மேலேசொல்லப்பட்டவிஷயங்கள் எப்படி ஒரேநிலையாய் இந்ததேசத்தில எந்தக்காலத்திலும எந்த இடத்திலும எல்லாஸ்மிருதிகர்த்தாக்களாலும ஒரே விதமாகத்

---

(15) பெண் பெரியவளானபிறகுசெய்யப்படும் கல்யாணத்தினால் அவளுக்குப்பிறக்குங்குழந்தைகள் அவர்களுடையகௌரவத்தை யிழந்துவிடமாட்டார்களென்றும, அப்படிப்பட்டபெண்களை மணந்துகொள்வதனால் நிந்தைக்கு இடமானகாரியம் ஒன்றுமில்லையென்றும் பாரதாநுசாசனம்சொல்லியிருப்பதாகக்காட்டி யிருக்கும்வாக்கியங்களை நான்பார்த்தமட்டும் புநர்ப்பூவிஷயமாகச்சொல்லியிருப்பதாக அறிகிறேன். ருதுமதீவிஷயமாகவேசொல்லியிருக்கும்பக்ஷத்தில்அவை இன்ன அத்தியாயத்தில் இன்னசங்கியையுள்ள சுலோகங்களென்பதை வ்யக்தமாயெழுதினால் முன்பின் சந்தர்ப்பங்களையொட்டி அவற்றின் தாத்பரியம் இன்னதென்பதும் நன்றாயறியலாம. ஆயினும, எழுதியிருக்கும்வாக்கியங்களை உள்ளபடியிருப்பனவாகவேவைத்துக்கொள்வோமானாலும, அவை உத்தேசிக்கும் ருதுமதீவிவாஹத்துக்கு அநுகூலங்களாகக் காணப்படவில்லை. எப்படியென்றால ஸ்மிருதீதிஹாஸங்கள் வேதோபப்பிருஹ்மணங்களாகையால் அவற்றிற்குப் பின்னகர்த்திருத்வமிருந்தாலும முன்சொல்லியபடி வாக்கியார்த்தங்களில் ஐககண்டயம (ஒரேவிதமான அபிப்பிராயம்) இருக்கவேண்டும். ஆகையால் ஸ்மிருதியில் நிந்திக்கப்பட்ட ருதுமதீவிவாஹத்தை அந்த ஸ்மிருதிக்குவிரோதமாய்ப் பாரதாநுசாசநம் ஆதரித்திருக்கமாட்டாதென்றும், ஸ்மிருதியில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ருதுமதீவிவாஹததையே அது ஆதரித்திருக்கவேண்டுமென்றுந்தோன்றுகின்றது. இதனை அதன் வாக்கியகதியாலும் அறியலாம்.

தொடர்ந்து அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்திருக்கின்றனவோ அந்தமாதிரி ப்ரௌடாவிவாஹத்தைப்பற்றி நாம் சொல்லமுடியாது. ஸ்மிருதிகளுடைய வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்களைப்பற்றி மேலேசொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் முந்தின அநுஷ்டானங்கள் எப்படியிருந்துவந்திருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி யோசிப்போம்.

எப்படியென்றால் ருதுமதீவிவாஹத்தால் நிந்தைக்குஇடமுண்டா? இல்லையா? பிறக்கும்குழந்தைகள் அவர்களுக்குள்ள வர்ணகௌரவத்தை இழந்துவிடுவார்களா? மாட்டார்களா? என்ற சம்சயங்களுண்டாய் விசாரித்து நிச்சயித்திருப்பதுபோல எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில், தோன்றிய ஸம்சயமானது பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திஜனகங்களாய்ப் பரஸ்பரவிருத்தங்களான இரண்டுஞானங்களையுடையதாயிருக்குமாகையால் அவையிரண்டி மிரண்டுபிரமாணங்களால் உண்டாயிருக்கவேண்டும். அவற்றுள், குறிப்பிட்டகாலத்துள் (அதாவது வருணக்தோறும புருஷர்களுக்கு உபநயநத்துக்குவிதித்தகாலத்துள்) பெண்களுக்கு விவாஹம்பண்ணவேண்டுமென்பது பிரவிர்த்திஜனகம். ருதுமதிக்கு விவாஹம் பண்ணினவன் பாபியாவான் என்பது நிவிர்த்திஜனகம். இவ்விரண்டும் ஏககாயவிஷயத்திற் பிராப்தமாகும்போது விதித்தகாலத்திற் செய்வது பற்றித் தோஷமில்லையென்று கொள்ளலாமா? ருதுமதியானதால் தோஷமுண்டென்றுகொள்ளலாமா? என்றசம்சய முண்டாகிறது. உரிமைபற்றிய அர்த்தசம்பந்தமானவியவகாரத்திலுண்டாகும சம்சயத்தால வாதிக்கநுகூலம்செய்யவேண்டுமென்னுமநியாயம்போல, ருதுமதீசீக்கிரவிவாஹத்திற்பிறக்குங்குழந்தைகள், நிந்தைக்கிடமானகாரியங்கள் ஒன்றுமில்லாமையால் அவர்களுடையகௌரவத்தை யிழந்துவிடமாட்டார்கள் என்று பரியாலோசித்துத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதாகத்தெரிகிறது. நிந்தைக்கிடமானகாரியமொன்றுமில்லையென்பதை ஏதுவாகக்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பதால்இது நிந்தைக்கிடமில்லாத வர்ணாந்தரவிஷயமான ருதுமதீசீக்கிரவிவாஹமென்பதும, நிந்தைக்கிடமுள்ள ருதுமதிவிளம்பவிவாஹம் இங்கு விஷயமன்றென்பதும் நன்குவிளங்கும்.

ஆகையால், சாஸ்திரங்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட ருதுமதீவிவாஹமானது விவாஹத்துக்குவிதித்த பிராயங்களி லியல்பாகநேரக்கூடிய வர்ணாந்தரவிஷயமென்றே கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கிறது.

(16) சம்ஸ்காராதிவிஷயங்களிற் பிராம்மணர்களுக்கும் க்ஷத்திரியர்களுக்கும் சொற்பவிஷயங்கள்தவிர முக்கியமாய் எவ்விதவித்தியாசமும் இருந்திருப்பதாகத்தெரியவில்லை. நம்முடைய பரதகண்டத்திலுள்ள ஸ்திரீகளில் மகாபதிவிரதாசிரோமணிகளாக எண்ணப்பட்டுள்ள ராஜஸ்திரீகள் எல்லோரும் ப்ரௌடைகளானபிறகே கல்யாணம்செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ரஜஸ்வலையானபின்செய்யப்படுகிற விவாஹத்துக்கு அசாத்தியமான குற்றங்களைச்சொல்லியிருப்பதாகச்சொல்லுகிறார்கள். (17) ரஜஸ்வலையானகுற்றம் க்ஷத்திரியர்களுக்கு ஏன் இல்லை.

அக்நிப்பிரவேசம்செய்து சுகமாய்எழுந்துவந்த சீதையும், இறந்துபோனபுருஷனை எமனிடமிருந்துமீட்டிவந்த சாவித்திரியும், வேடனைப்பார்த்தமாத்திரத்திலெரித்ததமயந்தியும், ஏழுநாள் விடியாமலேபோகும்

---

(16) சம்ஸ்காராதிவிஷயங்களில், பிராஹ்மணர்களுக்கும் க்ஷத்திரியர்களுக்கும் நம்மால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சொற்பவித்தியாஸத்துள் ருதுமதீவிவாஹம் சேர்ந்ததில்லையென்பதைநிச்சயித்துக்கொண்டாலன்றி க்ஷத்திரியருதுமதீவிவாஹத்தால் பிராஹ்மணருதுமதீவிவாஹமும் தோஷமில்லாததென்றுசொல்வது சாத்தியமாகமாட்டாதென்று தோன்றுகிறது.

(17) ரஜஸ்வலையானகுற்றம் க்ஷத்திரியாதிகளுக்குமட்டும் ஏன் இல்லையென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சாஸ்திரவிதிகளுக்குக் காரணம்கேட்கவும் சொல்லவும் நாம் அதிகாரிகளில்லை. ஏனென்றால் அவை சில திருஷ்டங்களாயும், சில அதிருஷ்டங்களாயும், சில திருஷ்டாதிருஷ்டங்களாயுமுள்ளன. நாம் திருஷ்டங்களைமட்டும் அறிவோமேயல்லது அதிருஷ்டங்களையறியு மாற்றலுடையோமல்லோம். மஹருஷிகளோ தபோமாஹாத்மியத்தாலும், யோகப்ரபாவத்தாலும் ஸமஸ்தவிஷயங்களையும் அறியவல்லவர்கள். காரணங்காணாமல் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள். அவர்கள் முற்றத்துறந்தவராதலால் தந்நயங்கருதாமலும், பிறர்கேடுவிரும்பாமலும், தாமுணர்ந்த நன்மையின்முடிவுகளையே சாஸ்திரங்களிற் சுருக்கிச்சொல்லியிருப்பதால், சாஸ்திரதாற்பரியங்களைநிச்சயிக்கும் மீமாம்சாதிநியாயங்களைக்கொண்டு பெரியோர்களால் நிச்சயித்தநுஷ்டிக்கப்பட்டவிதிகளைக்கடவாதுநடப்பதற்கே நாம் அதிகாரிகளாகவிருக்கிறோமென்றுதோன்றுகிறது.

படிசெய்த நாளாயினியும், தன்வஸ்திரத்தை மேன்மேலும்பெருகச் செய்து மானத்தைக்காத்துக்கொண்ட திரௌபதியும், ராஜசுகத்தைத் தள்ளிவிட்டுத் துறவியாகியகணவனுக்குத்தொண்டுசெய்துவந்த லோபாமுத்திரையும் ப்ரௌடையானபிறகுதான் கல்யாணஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைவிடச் சிறந்தபதிவிரதாசிரோமணிகள் உலகிலுண்டோ.

ஆயினும் கேட்டகேள்விக்கு ஒருவாறு சமாதானஞ்சொல்ல இடமேயில்லாமற்போய்விடவும் இல்லை.

பிருஹ்மக்ஷத்திரியவைசியர்கள் உபநயனஸம்ஸ்காரத்தால் ஒருபிறப்பிலேயே அதிருஷ்டரூபமான உயர்ந்த இரண்டாம்ஜன்மத்தையடைவதால் த்விஜர்என்னும்பெயரால் வழங்கப்படுகிறார்களென்பது யாவருமறிந்ததே. அவ்வுயர்ந்தபிறப்புண்டாக்கும் உபநயநத்துக்குரியகாலங்களும் வருணக்கிரமமாக மேன்மேலுயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்திரீகளுக்கு உபநயனசம்ஸ்காரமில்லாமையால், அவர்களும் த்விஜராகவேண்டுமென்பதையுத்தேசித்து உபநயனத்துக்குப் பிரதியர்கவே அவர்களுக்கு விவாஹஸம்ஸ்காரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவாஹஸம்ஸ்காரம் ஸ்திரீகளுக்குரியதென்றும், அவர்கள் விவாஹமில்லாமலிருக்கக்கூடாதென்றும், விவாஹமில்லாதிருந்தால் உபநயனமில்லாதிருப்பவர்போலப் பஹிஷ்கரிக்கப்படுவோர்களென்றும், புருஷன் விவாஹப்பிரதிஸம்பந்தியாய்மட்டும் இருக்கிறானென்றும், அதுவும் அவனுக்கு விதிநிபந்தனமின்றி, இச்சாநிபந்தனமாயிருக்கிறதென்றும் கொள்ளவேண்டும்.

ஆதலால் வருணந்தோறும் புருஷனுக்கு உபநயனத்துக்குவிதிக்கப்பட்டகாலங்களே ஸ்திரீகளுக்கும் விவாஹத்துக்குவிதிக்கப்பட்டகாலங்களாகின்றன. பிராஹ்மணர்களுக்குவிதிக்கப்பட்டகாலங்கள் கிரமமாகவே, ஸ்திரீகளுக்கு அநார்த்தவகாலமாகவும், க்ஷத்திரியாதிகளுக்குவிதிக்கப்பட்டகாலங்கள் ஸ்திரீகளின் ஆர்த்தவகாலமாகவும் ஸ்வபாவசித்தமாயிருப்பதால் க்ஷத்திரியகன்னிகைகளுக்கு ருதுமதீத்வம் விவாஹதோஷமாகிறதில்லை.

ஆகையால் க்ஷத்திரியகந்நிகைகளின் விவாஹத்தைக்காட்டிப் பிராஹ்மணகந்நிகைவிஷயத்திலும் ருதுமதீவிவாஹம் தோஷயுக்தமாகாதென்றுசாதிப்பது பாதிக்கப்படுமென்றுதோன்றுகின்றது.

(18) ரஜஸ்வலைகளில் நாயினியைக் கல்யாணம்செய்துகொடுத்த அவள்தகப்பனாகிய அரசனுக்கும் அவளை மணம்செய்துகொண்ட மகருஷியாகிய ஸௌத்கலயருக்கும், லோபாமுத்திரையின் தகப்பனாகிய அரசனுக்கும் அவளை மனைவியாகக்கொண்ட தபோநிதியாகிய அகஸ்தியருக்கும் என்னபாவங்கள் சம்பவித்தன.

ஸ்மிருதியாலேற்பட்டபாவம் ருஷிகளை எவ்விதந்தொடரும். அவர்கள் என்னவேண்டுமானாலும்செய்யலாமென்று விவகாரம்சொல்வதாயிருந்தால் அவர்கள் பாபசம்பந்தமானகாரியத்தைச்செய்ததாக ஆதரவு ஒன்றுமில்லை. மனுஷ்யஇயற்கைக்குமேலானதாக அவர்களுடைய தபோசக்தியினாற் செய்த சிலகாரியங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு அவர்கள் சுபாவமாகச்செய்கிறகாரியததுக்குச சமாதானம்சொல்லுவது ஒவ்வாது.

துரௌபதை சுயம்வரகாலத்திற் பாண்டவர்கள் பிராம்மணவேஷம் பூண்டு அங்குவந்திருந்ததாகவும், அர்ச்சுனன் பிராம்மணரூபத்துடனிருந்து மச்சேந்திரத்தை எய்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. (19) இதனால் தபோசக்தியில்லாத பிராமணர்களும் ரஜஸ்வலையான க்ஷத்திரியப் பெண்களைக் கல்யாணம்செய்துகொள்ளுவதால் யாதொருபாவமுமில்லையென்று ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால் ரஜஸ்வலையானபெண்ணை (துரௌபதையை) மணந்துகொள்ள நீ எப்படிப் பிரயத்தனம்செய்யலாமென்று அருச்சுனனை அந்தசசபையிலிருந்த மற்றப்பிராமணர்களாவது வேறு பெரியோர்களாவது ஆக்ஷேபித்துச்சொன்னதாக இல்லை.

---

(18) ரஜஸ்வலையான க்ஷத்திரியகந்நிகைகளை மணம்புரிந்த மஹருஷிகளுக்கு என்னபாபம்ஸம்பவித்தது என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறதானது, அதுபோலப் பிராஹ்மணகந்நிகைகளையும ரஜஸ்வலையானபிறகு மணஞ்செய்துகொள்வதால்தோஷமில்லையென்பதைச்சாதிக்க எழுந்ததுபோலிருக்கிறது.

க்ஷத்திரியகந்நிகைகளுக்கு முன்சொல்லியபடி ரஜஸ்வலாவிவாஹம் விதிப்பிரயுக்தமாயும் நிஷேதயோக்கியமாகாமலுமிருப்பதால் விவாஹம் செய்துகொண்டவனுக்கும் கொடுத்தவனுக்கும் ஒருதோஷமுமில்லையென்றேசொல்லலாம். பிராஹ்மணகந்நிகைக்குவிதிப்ராப்தமில்லாமையால் பிரகிருதருதுமதீவிவாஹம் தோஷமுள்ளதாகவேகாணப்படுகிறது.

---

(19) தபோசக்தியில்லாதபிராஹ்மணனும் க்ஷத்திரியகந்நிகையைக் காமார்த்தமாக விவாஹம்செய்வதில் கௌணபக்ஷத்தில் சாஸ்திரஸம்மதமிருப்பதாலும், க்ஷத்திரியகந்யாவிவாஹத்துக்கு ரஜஸ்வலாதோஷமில்லாமையாலும் பிராஹ்மணரூபியாய் க்ஷத்திரியகந்யாவிவாஹத்திற்பிரவிர்த்தித்த அர்ஜுனனைப் பிராஹ்மணர்களாக்ஷேபிக்கவில்லையென்றுதோன்றுகிறது.

நடந்தேறிவந்திருக்கிற கல்யாணவிஷயங்களில் க்ஷத்திரியப்பெண்க ளின்கல்யாணங்களைப்போல் (20) பிராமணப்பெண்களின்விவாஹங் களைப்பற்றி விமர்சையாகச்சொல்லப்படவில்லையென்றுதெரியவரு கிறது. அதனால் பிராமணர்களுக்குள் அந்தமாதிரிவழக்கமில்லை என்று சொல்லமுடியாது.

ஆயினும் மேலேசொன்னபடி (21) கல்யாணத்திற்சொல்லப்படுகிற மந்திரதாத்பரியங்கள்1. (22) கல்யாணமான 4-வதுநாளில புருஷன்வீட் டிற் பெண்ணானவள் கணவனுடன்சேரத்தக்கநிலையையடைந்து, ஸ்திரி புருஷர்கள் பள்ளியறையிலிருக்கவேண்டியதாகசசொல்லும்விஷயம் 2, (23) எவ்வளவுகண்டிப்பானஸ்மிருதிகர்த்தாக்களும ப்ரௌடாவிவா ஹத்தை விவாஹமேஆகாது என்று வர்ஜிதததள்ளாதவிஷயம் 3,

---

(20) ருதுமதீவிவாஹம் பிராஹ்மணகோஷ்டியிலில்லையென்பது அநுபவசித்தமாயிருக்கச்செய்தே, அது உண்டென்பதற்குச் சரித்திரங் களில்விமரிசையாய்சசொல்லப்படவில்லையென்பது சாக்ஷியாகமாட்டா தென்றுதோன்றுகிறது.

(21) கலயாணத்திற்சொல்லும்மந்திரங்களும், விவாஹத்தின் நாலாவதுதினத்திற்செய்யுங்கொப்பாதானமும் ஸம்ஸ்காரவிசேஷமா கையால் யதாயோக்கியம் மாநதிரிகமாகவும், சார்த்தகமாகவுமிருக்கக் கூடுமாகையால் அவை ருதுமதீவிவாஹத்துக்குநிரூபகங்களாகுமென்று தோன்றவில்லையென்று முன்னமேசொல்லப்பட்டது. மந்த்ரஸம்ஸ் காரங்களுக்கு அர்த்தாநுபவயோக்யதாபாதகம்வேண்டியதில்லை யென்பதை உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்களாலுமறியலாமென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(22) கல்யாணமானநாலாநாளிற்செய்யுங்கிரியையானகெர்ப்பா தானமானது ஸம்ஸ்காரவிசேஷமென்றுகொள்ளபபடுவதால அது சார்த்தகமாயிருக்கவேண்டுமென்னும்நியமமில்லையென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டது.

(23) மூன்றாவதுயுக்திக்குசசமாதானம:— வர்ணாந்தரவிஷயங் களிற் பெரும்பாலும ருதுமதீவிவாஹமே ஸம்பாவிதமாயிருப்பதாலும், காந்தருவத்தில் ருதுமதீத்வம் நியதமாயிருக்குமாகையாலும் ஸ்மிருதி கர்த்தாக்கள் அடியோடுகூடாதென்றுநிஷேதிக்கவில்லை. ஆகையால் அது உத்தேசவிஷயமானருதுமதீவிவாஹத்துக்குச்சாதகமாகமாட்டா தென்றுதோன்றுகிறது.

(24) காந்தர்வவிவாஹம் ஒன்றுதவிர மற்றவிஷயங்களில் பிராமணர்களைப்போல் விவாஹசம்ஸ்காரவிஷயத்திற் சமத்துவமாக இருந்துவந்த உத்தமமான க்ஷத்திரியவகுப்புப்பெண்கள் ப்ரௌடையானபின் விவாஹம்செய்துகொண்ட உதாரணங்கள் 4, (25) அப்பேர்ப்பட்ட பெண்களைப் பெற்றோரும் பிராமணோத்தமர்களானருஷிகளும் பாவங்களுக்கு ஆளாகாமல் முறையே கல்யாணம்செய்துகொடுத்தும் செய்துகொண்டுமிருக்கிறவிஷயங்கள் 5, ௸ ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களிற் பெரும்பான்மையோர் ௸ 2-வதுவிஷயத்தையநுசரித்து, 4-வதுநாளிற் சாந்திமுகூர்த்தம்நடக்கவேண்டுமென்றுசொல்லியிருப்பது 6, ஆகிய இவைகளினால் இந்த ப்ரௌடாவிவாஹமென்கிறவிஷயமானது, சுருதி யுக்தி, அனுபவங்களைக்கொண்டு ஆராய்ந்துபார்த்தால் ஆக்ஷேபணைக்கு இடமானதல்லவென்று தெரியவருகிறது.

தவிரவும், நமதுசாஸ்திரத்தில் எட்டுவிதகல்யாணங்கள்சொல்லப்பட்டு அதில் 4 விவாஹம் அங்கீகரிக்கத்தக்கவையென்றும், 4 விவாஹம் அங்கீகரிக்கத்தகாதவையென்றும் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்பொழுதும் முந்தியும் பெண் அகப்படுவது கஷ்டமாயிருக்கிற சிலவகுப்பார்களுக்குள்ளும், பெண்ணை இளையதாரமாகக்கொடுப்பவர்களுக்குள்ளும் பெண்வீட்டுக்காரர்கள் பணம்வாங்குவது வழக்கமாயிருக்கிறது. பெண்வீட்டுக்காரர்கள் பரிசம்வாங்குகிற சூத்திரஜாதியார்களைப்பற்றி நான்சொல்லவில்லை. பிராமணர்களுக்குள்ளேயே இவ்வழக்கம் இருந்துவருகிறது.

---

(24) 4-வதுயுக்திக்குச்சமாதானம்:— பிரஹ்ம க்ஷத்திரிய வைசியப்பெண்களுக்கு அவரவர்வருணக்கிரமமான உபநயநகாலங்களே விவாஹகாலங்களாகத் தத்வத்பாவசித்தமாயேற்பட்டிருப்பதால் ஆர்த்தவகாலசித்தமான க்ஷத்திரியகந்யாவிவாஹத்தைக்கொண்டு அநார்த்தவகாலசித்தமான பிராஹ்மணகந்யாவிவாஹமும் ருதுமதீவிவாஹமாயிருக்கலாமென்றுகொள்ளுவது பொருந்தாதென்றுதோன்றுகிறது. அப்படிக்கொள்வதாயிருந்தால் அதோடுசேர்ந்துள்ள அநயஜாதிவிவாஹமும் நிஷித்தமில்லையென்றுகொள்ளவேண்டுமென்னும் அநிஷ்டாபத்தியுண்டாகக்கூடுமாகையா லஃது தயுதாரணங்காட்டுவது பொருந்தாதென்றுதோன்றுகிறது.

---

(25) 5, 6-வதுயுக்திகளுக்குச்சமாதானம் முன்சொல்லப்பட்டது.

(26) ஷடி விவாஹங்கள் அங்கீகரிக்கத்தகாத ஆசுரவிவாஹமா யிருந்தபோதிலும் நடவடிக்கைகளில் ஷடி விவாஹத்துக்கும் அங்கீகரிக் கப்பட்டிருக்கிறவிவாஹங்களுக்கும் ஒருவித்யாசத்தையேற்படுத்தி, அக் கல்யாணத்திற்சம்பந்தப்பட்டவர்களையாவது அவர்களுடைய குழந்தை களையாவது மரியாதைக்குறைவாகநினைக்கப்பட்டதாக இல்லை.

(இன்னும் வரும்.)

M. R. ஸ்ரீநிவாஸையர்,

பெரியகுளம்.

---

(26) பெண்ணுக்குப் பணம்வாங்கிக்கொண்டு விவாஹம்செய்து கொடுக்கும்வழக்கமிருந்தபோதிலும் அது ஆசுரவிவாஹமென்று சொல்லத்தக்கதன்று. ஏனென்றால், பெண்ணைப் பாணிக்கிரஹணம் செய்தவுடனே வரகிருஹத்தில் நாலுநாள்கல்யாணமுமநடத்திக்கொள்ள வேண்டியதென்பதும், அதற்குச்செல்லும், திரவியச்செலவும் வர னுடையதாயிருக்கவேண்டுமென்பதும் சாஸ்திரஸம்மதம். சௌகரி யத்தையுத்தேசித்துக் கந்நிகையின்பிது ருகிருஹத்தில் நடத்துவதற்கா கப் பிரதிப்ரயோஜனமாகவே சோபநத்திரவ்யம் ஏற்பட்டிருப்பதல்லது கந்நிகையின்கிரயத்தொகையாகக்கொள்ளபபடுவதன்று. சங்கல்பத்தி லும் அநுக்ஞையிலும் பாரிஷதர்முன்பாகப் பிராஜாபத்தியஸம்ஸ்கார மென்றேசொல்லப்பட்டுவருவதன்றி ஆசுரஸம்ஸ்காரமென்றுசொல் லுவதுமில்லை. ஆதலால் அவர்கள் பஹிஷ்கரிக்கப்படுகிறார்களில்லை. ஆயினும் இவ்வழக்கம சாஸ்திரவிருத்தமாகவேதோன்றுகிறது. இக் காலத்தில் வரதக்ஷணைவிருத்தியடைந்துகொண்டுவரவர இவ்வழக்கம் தானே க்ஷீணித்துக்கொண்டும்வருகிறது.

இன்னும் வருவனவற்றையெல்லாம் பரியாலோசித்துக்கொண்டு பின்பு முடிவுரைசொல்லப்படும்.

திரு. நாராயணையங்கார்,

செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

உயிரின் தன்மை

(பசுலக்ஷணம்.)

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-௧௩-பகுதி ௰-ல்) ௩௩௮-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

முன்னமே நாம உதகரித்திருக்கும் உமாபதிசிவத்தின் உண்மைத்திருக்குறளுக்குப்பதில், இருளில இருளாகியும் ஒளியில் ஒளியாகியும் உள்ள உலகியற்பொருள்கள் படிகம், நீர், கண் என்பார்கள். கண், இருளில் சக்தியற்றும், ஒளியில் ஒளிபெற்றுமுள்ளது. பளிங்கும் அவ்வண்ணமே. நீரின் தன்மை முன்னே விசாரித்தாம. பின்னும் பேசுவாம். ஆயினும், பண்டைநூல்களிலுள்ள உதாரணம் படிகம ஒன்றுதான். இது சாங்கிய யோகசூத்திரங்களுள் உள்ளது.*

---

* ஈங்கு அவைகளையும் மற்றுமுள்ள மேற்கோள்களையும் காட்டுவோம்.

"செம்பருத்தியும் பளிங்கும்போல, உயிர் பற்றடையவில்லை. அடைந்தது போற் பாவித்தது." (சாங்கிய சூ. VI. 28.)

"சித்தவிகாரங்கள் எலலாம் அறவே ஒழித்த ஒருவனிடம் ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம் எலலாம் ஒன்றுபடுகின்றன, பிரகாசமுள்ள படிகத்தைப்போல்." (யோக சூ. I. 31.)

"இப்போது, ஒருவன் தன் ஒழுக்கதநின்படி இதுவாவது அதுவாவது போன்று அதுவிது ஆவன். நல்லொழுககமுடையவன் நல்லவனுவன. கெட்ட ஒழுககமுடையவன் கெட்டவனுவன். தூய செய்கைகளால் தூயவனுகவும், தீய செய்கைளால் தீயவனுகவுமாவன்."

"அவன் ஆசைவழி, அவன் இச்சை; அவன் இச்சைவழி, அவன் தொழில். என்னென்ன தொழிலசெய்கின்ருனே, அவற்றினபயனை அவன் அனுபவிப்பான்."

"அவன் மனம் எதனிற் பற்றுகின்றதோ அதனிடம் தன் கர்மங்களோடு கெட்டியாக ஒற்றுமையுறுகின்ருன்."

"எவன் பரமாதமாவைப்பற்றுகின்ருனே அவன் பிரமததினிடம் செலகின்ருன். அந்த உயிாதான் பிரமம்." (பிருஹதாரண்யக உபநி. IV. 5, 6.)

"தூசியினுல் மலினப்பட்ட கண்ணுடி, விளககினபின் எங்ஙனம் பிரகாசிக்கின்றதோ, அங்ஙனம் தன உண்மையியல்பை யுணாந்தபின், பிறப்புற்ற புருஷனும் துக்கத்தினின்றும் நீங்கிச் சாந்தமடைகின்ருன்."

"தன் உண்மையுணர்ந்தபின், விளக்கைக்கொண்டு பிறபொருளைப்பார்ப்பது போலப் பிரமத்தின் உண்மை இயல்பை உணர்கின்ருன். நித்தனும் பிறப்பிலியுமான எல்லா தத்துவஙகளையும் கடந்த தேவனை உணர்ந்தபின், எல்லாப்பாசங்களினின்றும் விடுபடுகின்ருன்." (சுவேதாசுவதர உபநி-II 14, 15.)

"அவனை தியானிப்பதனுலும, கூடுதலினுலும் (யோகவழியாய்) அதுவதுவாதலினுலும் (தத்பாவாத்) முடிவாக மாயை முளையாதென்க." (do. I 10.)

"ஒருவன் தான் எவர்களோடு வாழ்கின்ருனே, எவர்களை வணங்குகின்ருனே, எதனைப்போல் ஆகவேண்டுமென்று இச்சிக்கின்ருனே அவர்களைப்போலும், அதைப்போலும் ஆகின்ருன்." (மகாபா. சாந்திபர்வ. ccc. 32.)

கீதாவசனம் முன்னர்க்காட்டியிருக்கின்ரும்.

"வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
    வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
ஐந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதி
    அடுத்தகுணமத்தனையுமல்லையல்லை
இந்தஉடலறிவறியாமையுநீயல்லை
    யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
    பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேம்யாம்"

—தாயுமானசுவாமிகள்.

மேல், இந்தப் பளிங்கு அல்லது கண்ணாடி உதாரணத்தை விசாரிப்பாம். நமமுன்னே மாட்சிமைபொருந்திய நம்மகாசக்ரவர்த்தி (அவர்நீடூழிவாழ்க) யின்படம் உளது. நாம் அதைப்பார்த்த அளவில், அந்தப் பன்னிறங்கவர்ந்தபடத்தைமூடியிருக்குங்கண்ணாடி நம்கண்ணுக்குத் தோன்றவில்லை. கண்ணாடியைப்பார்க்காதநாட்டுப்புறத்தான், அல்லது கண்ணாடிப்படத்தைப்பார்க்காத ஒருவன், அதைப்பார்க்கும்போது ஆங்குக் கண்ணாடியில்லையென்றேசாதிப்பன்; அவன் அவ்வண்ணம் தான் நேரேபார்த்தபார்வையில் (சுவாநுபூதியால்) உறுதிகூறினும், நாம் அவன்சொல்வது தவறென்றே கொள்வோம். ஏன் இப்படி அவன்சொல்கின்றான் எனின், கண்ணாடி பன்னிறபடத்தோடுசேர்ந்ததுபோ, தன்சொரூபம்முழுதும்மறைந்து தானும்கெட்டுப்போய்விட்டதென்றேசொல்லவரும். அப்படியும் தன்னுருவம்கெட்டதேயன்றி, தன்லிங்கம்கெட்டதில்லை. படத்தை எடுக்கவும், கண்ணாடியைப்பார்க்கலாம். அக்கண்ணாடியைச் சூரிய வெளிச்சத்திற்கொண்டுவரின், அப்பொழுதும் கண்ணாடியைப்பார்க்க முடியாது. பளிச்சென்று சூரியவெளிச்சம் நம்கண்ணைப்பறிக்கும். ஆகவே, கண்ணாடியின்தன்மை எதனுடனசேர்ந்ததோ அதன் வண்ணமடைந்து தன்வண்ணம்மறைந்துநிற்றலாகும. வர்ணம், அழுக்குப்படிந்தபொழுதும, ஒளிபொருந்தியபோதும், அவ்வழுக்கினின்றும் ஒளியினின்றும் வேறுபிரிக்கக்கூடாததாகிறது. கண்ணாடியைமட்டும் சோதித்தால், அது தூய்மையும் பிரகாசமும்பொருந்தியுள்ளது; ஆயினும், இது அழுக்குடன் அழுக்காகவும், இருளில் இருளாகவும் இல்லாமற்போகவில்லை. இதுதான் இதன்தூர்க்குணம். இத்தூய்மையும் பிரகாசமும், சூரியனுடையதூய்மை, பிரகாசம் இவற்றினின்றும் வேறு என முக்கியமாய் உணரவேண்டும். ஒரு பெரியவயிரக்கல்லை

எடுப்போம்.* (ஆங்கிலத்தில் அதற்கு (brilliant) பிரகாசமுள்ளது என்று போலிப்பேர்) அதிற்காணும் ஒளி அதனுடையதா? அதனுடையதானால் அடர்ந்த இருளிலும் பிரகாசிக்கவேண்டும். அவ்விருளில் அதைக் கண்டெடுக்கமுடியாது. ஆகையால் இதன் ஒளி, இதனுடையதன்று. சூரியன் அல்லது விளக்குவெளிச்சத்தினின்றுமே பிரதிபலித்தது. இதுதான் மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் வேறுபாடு. நாம் வயிரக்கற்கள். கடவுள் அவற்றின் ஒளிக்கும் ஒளி. இவ்வுண்மை நம் அப்பர்சுவாமிகள் தேவாரத்தில் "வெண்பளிங்கின் உட்பதித்தசோதியானே." என்பதில் எவ்வித நலமுடன் இருக்கக்காண்கின்றோம். டென்னிசன்புலவரும் நாம் "கடவுளின் பகுக்கப்பட்ட ஒளிகள்" என்றார். அற்றன்று, நாம் அவனினின்றும் இரவல்வாங்கின ஒளியைக்கொண்டே ஒளிர்கின்றோம். "அறிவித்தாலன்றி அறியாவுளங்கள்", நம்மிடம் என்னென்ன நலமிருக்கின்றனவோ அவையெல்லாம் அவனதுடைமை. கேவலஅவஸ்தையில், நாம் சேற்றிற்பதித்த வயிரம்போலானோம். அதினின்றும் எடுத்தபோது, அழுக்கு இன்னும் ஒட்டியிருக்கின்றது. அதைக்கழுவிச் சாணையில்வைத்துத் தீட்டவும், அதிற் சோதியை மேலும்மேலும் உள்விடுகின்றோம். இதுதான் நம்முடைய சகலநிலை. இதில் நம்மறிவும் இச்சையும் பரமனருளால் விளங்கவருகின்றது.

முழுக்கல்லும்தீட்டிச் சுத்தப்படுத்தியபோது, முழுச்சோதியும் உட்கலந்து ஒரேவெளிச்சமாய், கல்லும் அதில்மறையும். இதுதான் சுத்தநிலை அல்லது வீட்டுநிலை. அழுக்குமூடியபோது பந்தம். அழுக்கற்றபோது வீடு. இந்நிலை அழுக்கற்றநிலைமட்டுமன்று. ஒளியும் உட்பதிகின்றது. அதுதான் சுவாநுபூதி, சிவாநுபூதி. வயிரக்கல்லை, அவ்வளவு சுத்தப்படுத்தியும், அதிற் பிரகாசமில்லாவிட்டால் அதனை யாவரேனும் விலைமதிப்பரோ? மதியாரென்பதே திண்ணம். நாம் சுத்தமடைவதும் அவன் ஒளியை அனுபவிப்பதற்கே. தெய்வீகம்பொருந்திய அருணகிரிநாதரும் இவ்வுண்மையை எவ்வளவு எளிதாகவும் நுண்மையாகவும் நமக்கு உபதேசிக்கின்றார்.

---

* பட்டைதீர்த்தவயிரம் பட்டைக்கண்ணாடியைப்போன்று ஒளியைப் பலவர்ணங்களாகப்பிரிக்கும். தூய்மையானநீருக்கும் இந்தச்சக்தியுண்டு. (ஆங்கிலத்தில் பளிங்குநீர் என்றே சொல்வது.) இந்நீர் ஒளியின்வர்ணங்களைப்பிரிப்பதை மகாநந்திக்ஷேத்திரத்திலுள்ள தீர்த்தத்திற்பார்க்கலாம்.

"தூசாமணியும்துகிலும்புனைவாள்
நேசாமுருகாநினதுஅன்புஅருளால்
ஆசாநிகளம்துகளாயினபின்
பேசாஅநுபூதிபிறந்ததுவே."

திருமூலதேவநாயனாரின் திவ்யமொழிகளையும் சிந்திப்பாம்.

"உறைபற்றதொன்றையுரைசெய்யுமூமர்காள்
கரையற்றதொன்றைக்கரைகாணலாகுமோ?
திரையற்றநீர்போல்சிந்தைதெளிவார்க்குப்
புரையற்றிருந்தான்புரிசடையோனே."

ஆசையறுதலும், சிவாநுபூதிபிறத்தலும், சிந்தைதெளிதலும் பிறப்பிலிப்பிஞ்ஞகன்தேசோமயம்பிரகாசித்தலும் ஓர்ந்துணர்க.

மணியின்தூய்மையையும், நீரின்நிர்மலத்தையும் நாம் அவாவுகின்றோம். இயற்கைப்பொருள்களிலுள்ள எல்லாநலத்தையும் நாம் நச்சுகின்றோம். புருஷன் மனைவியையும், தந்தை பிள்ளைகளையும் ஏன் நேசிக்கவேண்டும்? நாம்அவைகளை இச்சிப்பதும் அவைகளின் பொருட்டோ? அப்படியானால், நம்முடையகட்டும் வலுப்படும். பொன்னிலும், பெண்ணிலும் நம்ஆசை மேலும்மேலும்அதிகரிக்க, அதைத்தேடுதலிலேயே நம்மறிவு ஆழ்ந்து அழுக்குப்படும். அவற்றின் அழகையும் ஒளியையும் அன்பையும்தரும் பரமேஸ்வரனது அருளை நாம்அவாவுவதாக எண்ணும்பக்ஷம், அவைகளிலே மனம்பற்றுத் அவனிடம் பற்றுண்டாகுமன்றோ? உண்டாகவும் நாம்விரும்பும் வீடும் எளிதன்றோ?*

---

*பின்வரும் பிருஹதாரண்யகசுருதிகளின்பொருளும் இதுவன்றோ?

"அவனை இச்சிக்கும்பொருட்டன்று, ஒருபுருஷனும் உனக்கு உவப்பாக இருப்பதும். உன்தேவனை இச்சிக்கும்பொருட்டே உன்புருஷனும் உனக்கு உவப்பாயிருப்பது"

"அவளை இச்சிக்கும்பொருட்டன்று, ஒருமனைவியும் உனக்கு உவப்பாயிருப்பதும். உன்தேவனை இச்சிக்கும்பொருட்டு உன்மனைவியும் உனக்கு உவப்பாயிருப்பது."

"உன்மக்களை இச்சிக்கும்பொருட்டன்று, அவர்கள் உனக்கு உவப்பாயிருப்பதும். உன்தேவனை இச்சிக்கும்பொருட்டு, உன் மக்களும் உனக்கு உவப்பாயிருப்பது."

"உன்பொருளை இச்சிக்கும்பொருட்டன்று, உன்பொருளும் உனக்கு உவப்பாயிருப்பதும். உன்தேவனை இச்சிக்கும்பொருட்டு, உனக்குப் பொருளும் உவப்பாயிருப்பது."

மேலும், கல்லினழுக்கோ உயிரினழுக்கோ, அவைகளை ஊடுருவிச்செல்வதன்றென நாம் ஈங்கு உணரவேண்டும். அப்படியானால், அவ்வழுக்கு என்றும் நீங்காது. முதலிலேயே, மனிதன் அறிவிலியும் அசுத்தனுமாகி, படிப்பினாலும் பழக்கத்தினாலும் பலபிறப்பினாலும், மேலும்மேலும் அறிவையும் சுத்தத்தையுமடைகின்றானில்லை. அவன் அறிவு இச்சை தொழிலாகிய எல்லாச்சக்திகளும் அவனிடம் அன்றேயிருந்தது. ஆயின் அச்சக்திகளெல்லாம் மாயை ஆணவம் எனும் திரையினால் மூடப்பட்டிருந்தது. அத்திரைநீங்கவே, தன்னறிவு தனக்குத்தோன்றித் தான் எல்லாமாயிருத்தலைக்கண்டு (ஆத்ம தரிசனம்) உடனே ஆநந்தத்தாண்டவம்புரியும் நம் நடேசனைத்தரிசித்து (ஆருத்ரா தரிசனம் - சிவதரிசனம்) அவனடிக்கீழ் ஆழ்கின்றான். இப்பாகுபாடு முக்கியமானது. ஏனெனில், மேலைநாட்டுத் தத்துவஞானத்துக்கும் நம் இந்தியநாட்டு ஆன்மஞானத்துக்கும் உள்ள வேறுபாடும் இதுவாதலின்.

இந்தக் காரணத்தினால்தான் ஐரோப்பிய சிருஷ்டிலயதத்துவஞானம் (Theory of Evolution) பிழைபடுகின்றது. மேற்படையெல்லாம் சரியே, அடிப்படை அவ்வளவும் பிழை. இதன்படி மனிதனுடைய ஒவ்வொருசக்தியும் கொஞ்சம்கொஞ்சமாகச் சனனச்சுழற்சியாலும், ஏற்பன ஏற்றலாலும், மேலது நிலையுறுவதாலும் உண்டாகிப் பலப்படுகின்றதென்பதே. ஆயின் நம்மவர்கூற்றோ, மனிதனுடைய எல்லாச்சக்தியும் அன்றே ஆங்கிருந்தது. அவன் சச்சிதானந்தன். அவன் சக்திகள் மூடப்பட்டிருந்தன. இறைவன் பஞ்சகிருத்தியமும், இறப்பும் பிறப்பும், அவன்மறைப்பை நீக்குவதற்காகவே ஏற்பட்டன. இத்திரைநீங்கவே, அவன் உண்மையுருவமடைகின்றான்.* இங்கும் இன்னமொரு எச்சரிப்பு நாம்செய்யவேண்டும்.

உயிர் தன் முழு இச்சாஞானக்கிரியைகளைப்பெற்று, சச்சிதாநந்தமடைவது உண்மையே. ஆயின் இவ் விச்சையாதிகளையும்,

---

*இவ்வுண்மை, கம்பன், காளிதாசன், ஷேக்ஸ்பியர் முதலியவர்கள் அரும்புலவர்களானதை நிலையுறுத்தும். ஐரோப்பியஞானத்தின்படி இயலாது. ஒவ்வொருவருடைய மூளையிலும் இயற்கையமைப்பும் உண்மையும் என்றும் பதிந்துகொண்டுதானிருக்கிறது. வலியின்மையாலும், அறியாமைமறப்பினாலும் அவற்றை எடுத்துச்சொல்லவும் வர்ணிக்கவும் முடியாமையாகிறது. தெய்வ அருளினால், இத்திரைநீங்கப்பெறவும், அவர்கள் வன்மையுடையவர்களாகிறார்கள். உள்ளதே தோற்றும். இல்லது வாராது.

சச்சிதாநந்தத்தையும், இறைவனுடைய இச்சையாதிசக்திகளையும், பகுத்துணரவேண்டும். இங்கே, உபநிடதங்களில், விடுபட்ட உயிரின் உயர்வைப்பற்றிப்பேசும் சுருதிகளைத் தப்பாகப்பொருள் கொண்டு, உயிருக்கும் கடவுளுக்கும் ஏகத்வம் சாதிக்க எண்ணுகிறார்கள். உயிரும் இறைவனும் ஒன்றுபட்டாலும், பந்தமறுத்தஉயிரிற்காணப்பட்டது பரமாத்மாவின் தேசோமயமாகி, ஆன்மாவும், அவன்பரமானந்தத்தில்திளைத்து அவனடிக்கீழ்த் தானதுவாகுந் தன்மையாற் சார்கின்றது. ஆங்கு, உயிர் பரமசுகமடைகின்றது என்பது உண்மை. ஆயின், அது தானடைந்தேன் என்று முனைத்து உணராது. அங்கே அது காணாமற் காண்கின்றது. கேளாமற் கேட்கின்றது. முகராமல் முகருகின்றது. சுவையாமற் சுவைக்கின்றது. நினையாமல் நினைக்கின்றது. 'நான்' என்னும் ஞானம் ஆங்கு உதயமானால், ஏகத்வம் நசித்துப் பரமசுகமுமற்றுப்போம். இதுவன்றோ பேர்போன பிருஹதாரண்யகசுருதியின்பொருள்.

"ஆங்கு அவன் நோக்கவில்லை. ஆயினும் அவன் நோக்குகின்றான், நோக்காமல்நின்றானாயினும் காண்கின்றவனுடன் காட்சி வேறன்மையாதலாலும், அது நசிக்கமாட்டாததாதலாலும், ஆயினும் ஆங்கு இரண்டாவதொன்றில்லையே. தன்னைவிட வேறாகக்காண்பதற்கு வேறுபொருள் இல்லையே." IV. 3. 23.

இந்தநிலையை மோக்ஷமூலபண்டிதர் சுழுத்தி அவஸ்தையென்றார்; துரியம் துரியாதீதம் உள்பட எல்லா அவஸ்தைகளையும் கடந்த நிலை ஒன்று உளதென அவர் அறியாமையால். 21-வது மந்திரத்தில், ஆங்குத் தனக்கு உள்ளும்புறம்பும் ஒன்றையும் அறிந்ததில்லை என்று சொல்லியதில் உண்டாகும் மயக்கத்தைத்தீர்க்கவே இந்தச்சுருதியும் எழுந்தது. ஒன்றும் அறியாதபக்ஷப், சூன்யகேவல அவஸ்தையாகும். அற்றன்று. ஆங்குப் பூரணஅநுபவமுண்டு. காண்பதுமுண்டு. கேட்பதுமுண்டு. ஆனால் நான் அறிந்தேன், கண்டேனென்ற ஞானமில்லை. தலைவன்தலைவியின்புறுதல் எல்லாச்சித்தாதியோகிகளுக்கும் முக்கிய உதாரணம்.

உய்யவந்ததேவநாயனாரும் தம் திருவுந்தியாரில், இச்சுருதியையே விளக்கியுள்ளார்.

"பெற்றசிற்றின்பமேபேரின்பமாயாங்கே
முற்றவரும்பரிசுந்தீபற
மூளையாதுமாயையென்றுந்தீபற"

"பேரின்பமானபிரமக்கிழத்தியோ
டோரின்பத்துள்ளானென்றுந்தீபற
உன்னையேயாண்டானென்றுந்தீபற"

பின்னர்க்காட்டப்படும் 21 மந்திரத்தோடு இவற்றை ஒத்திட்டுப்பார்க்க.

"ஆசை, கேடு, பயம் அற்ற (உண்மைச்) சொரூபம் இதுவே. ஒருவன் தன்காதலியைக்கூடினபோது, உள்ளும்புறம்பும் எப்படி அவனுக்குத்தெரியாதோ, அவ்விதம், வாலறிவன் இவனை அணைந்த போது, இவனுக்கு உள்ளும தெரியாது. புறம்பும் தெரியாது. இது தான் அவன் உண்மைச்சொரூபம். அதில் அவன் எல்லாவிருப்பும் நிறைவேறப்பெற்றது. அதில் அவன்விருப்பும் இறைவனே. ஒன்றும்விடுபட்டதில்லை. துயரற்றது அதுவே."

இதன்பொருளும் இது. தான் அதுவாய், தன்னெல்லாக்கரணங்களும் அழிந்து அன்புமாத்திரையாய்நிற்பதுதான் சிற்றின்பத்திலும் முற்றின்பம். தாய்தந்தைகள் எவ்வளவோ அறிஞர்களாயும், தூயவர்களாயுமிருந்தாலும் பிள்ளைகள் மூடர்களாகவும், ஏழையறிவுடையவர்களாகவும், தீயகுணமுடையவர்களாகவுமிருப்பதின்காரணம், அவர்கள் இவ்வண்ணம் மனமற்று அனுபவியாதது என்கிறார்கள். அதுவதுவாகாததனால், அவர்களுடைய நற்குணங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஏறவில்லை. குடியர்களுடைய பிள்ளைகளும் இவ்விதமே. இதேவண்ணம்தான் பேரின்பத்தைநுகர்வதிலும் சொல்லியிருக்கின்றது. ஆங்கும் அதுவதுவாகவேண்டும். கரணங்கள் எல்லாம் ஓய்கின்றது. பரமாநந்தப்பழஞ்சுடரில் நாம் மூழ்குகின்றோம்.

இவ்வியல், தமிழகப்பொருளிலக்கணத்திற் காணப்படும். ஸ்ரீமத் மணிவாசகப்பெருமானின் திருக்கோவையார் இதற்குச் சிறந்தஇலக்கியம். ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகளின் ஆநந்தக்களிப்பை நுகர்ந்தோர் இதனை உணர்ந்தோராவர்.

நோக்காதுநோக்கல், கேளாதுகேட்டல், நினையாதுநினைத்தல் என்ற சொற்றொடர்கள் சுட்டறவுணர்தல் என்னும் பான்மைத்து. நம் சாதாரணஅறிவில், நான் அது என்ற காண்பானும் (subject) காட்சிப்பொருளுமாகிய (object) இருவித அறிவுநிகழும். சுட்டறவுணர்தலில் இரண்டற்று, காண்பான் காட்சிமுதலிய ஒன்றாய், ஆநந்த மாத்திரையேயாகி, அறிவு அடங்கிநிற்கும். கடவுளைச் சுட்டுப் பொருள்போல் உணர்ந்தால், அதுவும் சடப்பொருளாய் ஒழியுமன்றோ? சுருதியும் நம் சித்தாந்தநூல்களும் பின்வருமாறு முழங்குகின்றனவன்றோ?

“இவற்றையெல்லாம் எவனால் அறிந்தானோ அவனை எப்படி அறிவது? அறிவிப்பானை இவன் எப்படியறிவது.” (பிருஹதா II. 4. 13.)

“நீ காட்சியைக்காண்பானைக் காணமாட்டாய். ஓசையைக்கேட்பானை நீ கேட்கமாட்டாய். சிந்தனையைச் சிந்திப்பானை நீ சிந்திக்கமாட்டாய். அறிவை அறிவானை நீ யறியமாட்டாய். இதுவே எல்லாவற்றுள்ளும் உன்னுள்ளும் உள்ள பரமாத்மா.” (Do. III. 5. 2.)

“அன்னியமிலாமையானும்அறிவினுள்நிற்றலானும்,
முன்னியவெல்லாமுண்ணின் றுணர்த்துவனுதலானும்
என்னறியானென்றேதுமிருஞ்செருக்கறுத்தலானும்
தன்னறிவதனாற்காணுந்தகைமையனல்லனீசன்”
(சிவஞானசித்தி. VI. 8.)

முடிவில் நாம்சொல்வது, இதுகாறும் கூறிப்போந்த இச்சீவலக்ஷணம் அறிஞர்யாவரும் விதந்து ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதென்பதுதான். என்றாலும், சென்ற 50 வருடங்களுக்குள் கிறிஸ்தவமதத்தையே சீர்படுத்தியவராகக்கூறும், காலஞ்சென்ற ஹென்றிடிரம்மண்டு பண்டிதரைச் (Professor Henry Drummond) சான்றாகக் கூறுவோம். அவர்எழுதிய ‘மறுவாழ்வு’ (Changed Life) என்னும் அரியநூல், மெய்கண்டநாதருடைய ‘அதுவதுவாதல்’ என்னும் சொற்றொடருக்கு அரிய விருத்தியுரையாகும். அவர் மேற்கோளாகக் கொண்டது பால்அபோஸ்தலர் வாக்கியங்களில் ஒன்று.

“நாம்யாவரும், நம் முகத்திரையைநீக்கியபின் கண்ணாடியைப் போலும், இறைவனுடையமகிமையைப் பிரதிபலித்துச் சத்துப்பொருளாகிய இறைவனைப்போல அவன் மகிமைஉருவோடும் மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றாகின்றோம்.”

அதைப் பின்வருமாறு விரிக்கிறார். "பளிங்கைப் போலும், நாமெல்லாம் கிறிஸ்துநாதரின் குணாதிசயங்களை விளக்கி, அவர் உருவைப் பையப்பைய அடைகிறோம்; அற்பகுணத்திலிருந்து அதற்கு உயர்ந்தகுணத்தையும், அதனினின்று அதற்குமேலான குணத்தையும், அதற்குமேலும் பூர்ணகுணத்தையும் அடைந்து, கடைசியாக, அவன்முழு உருவையும் பெறுகின்றோம். ஆகவே, முக்திசாதனத்தை ஒருவரியில் அடக்கலாம். கிறிஸ்துவின் குணத்தைப் பிரதிபலி. நீ கிறிஸ்துபோல் ஆவாய்" அல்லது நாம்சொல்லுகிறபடி, கடவுளின்உருவை உன்னிடத்திற்பதியவை. நீ கடவுளைப் போல் ஆவாய். நீ கடவுளாவாய்.

ஆனால் யாங்ஙனம், அற்பகுணம், மேலும்மேலும் நற்குணமாவது? அல்லது கண்ணாடியிற்பதிந்த உருவம் மேலும்மேலும் தெளிவது? ஆன்மாவாகிய பளிங்கை அழுக்கற மேலும்மேலும் துலக்கி, பரஞ்சோதியின்நேராகக்கொண்டுவருவதினால்தான். ஆக அதுமுற்றும் சுத்தமாகத் துலக்கப்பட்டபின்னும், சோதிக்கு அணுகி நேர்ந்த பின்னும் அதனுட்பதிந்தசோதி ஒப்பற்றஒளியாம். அதனை முற்றும் கவர்ந்து, அதனைமறைத்து, அப்பாலொளியே அநுபவசித்தமாகின்றது. அப்பண்டிதரும் உண்மையில் உரைக்குமாறு, "சாதனசித்திஉண்மையாயின், நீ உணர்வதும் இறைவனுடையமகிமையே. ஒரு கண்ணாடியை ஒருவன் பார்க்கும்போது, அந்தக்கண்ணாடியைப் பார்ப்பதுமில்லை நினைப்பதுமில்லை; அதில் என்ன ஒளிர்கின்றதோ அதனையே பார்க்கின்றான். ஏனெனின், பளிங்கிற் குற்றமிருந்தாலொழிய அதனிடம் நம்கவனம்பதிவதில்லை." இக்குற்றங்களும், சித்தாந்திகளுடைய பாசமாகிய பலவன்னங்களே. உடலோடுபொருந்தியபோது உடல்தான் காட்சி. பளிங்குபோலும் உயிரன்று. இறைவனுடன்கலந்தபோது, இறைவனுடையமாட்சியும், நிர்மலப்ரகாசமுமே காட்சி. பளிங்குபோலும் ஆன்மாவல்ல. அப்பண்டிதர் பகர்வதும், "எல்லா மனிதர்களும் கண்ணாடிகள், இதுதான் முக்திசாதனம் அல்லது பந்தசாதனத்தின் முதல்விதி; மனிதனுக்கு மிகவும்நேர்ந்த உபமானமாகக் கிடைத்திருப்பது, அவன் கண்ணாடிபோன்றவன் என்பது." அந்த நூலை முற்றும்பார்க்க எவ்வளவுஅழகாய் இதனைவிரித்திருக்கிறாரென்பது வெளிப்படும்.

அவர் இரண்டாவதுவிதியாகக்கூறுவதும் அதுவதுவாதல், அல்லது தாதாத்மியமாதலே. அதுவதுவாதல் இரண்டாவதுவிதி. "இது முக்திசாதனத்துக்கு முக்கியஅடிப்படை. மனிதர் வெறுங்கண்ணாடிகளல்லர். இக்கண்ணாடி தன் எதிர்ப்பட்டதைப் பிரதிபலிப்பது மட்டுமல்லாமல், தான் பிரதிபலித்ததை, தன் உள்ளுக்குள் உள்ளாக்கி, தான் அதுவாய், அதனை என்றும்விடாமல், பற்றிக்கொண்டே நிற்கின்றது. எங்ஙனம் இவ்வான்மா அவற்றைப்பற்றிக்கொண்டிருப்பதென்பதும், இவ்வித அற்புதம் எங்ஙனம் விளைகின்றதென்பதும் நமக்குப்புலப்படவில்லை. இயற்கைத் தோற்றங்களில் எதுவும், ரசாயனப் பரீக்ஷையில் எதுவும், மாந்திரிகதந்திரங்கள் எதுவும் இவ்வதிசயத்தை விளக்குவதில்லை. பாருங்கள், இறந்தகாலநிகழ்ச்சியெல்லாம் அவனிடம்பிரதிபலிப்பதுமல்லாமல், எல்லாம் அவனிடத்தேயுள்ளனவாகின்றன. உள்ளதன்றேல் யாங்ஙனம் தோற்றும். அவன் இதுவரை இப்பூவுலகின்கட் கண்டதும், கேட்டதும், உணர்ந்ததும் நம்பியதும் அவனுள்ளே இப்பொழுது குடிகொண்டிருக்கின்றன. அவன்பகுப்பாய் ஆய்விட்டன, பாதிஅவனே ஆகின்றான். அவன் அவ்வுருவாயினன்."

பண்டிதர்விதிகளை அநுசரித்து, சாதனமார்க்கத்தைப் பின்வரும்வாய்பாட்டினு லுரைக்கலாம். "நான் சிவத்தைப்பார்த்தேன். நான் சிவத்தைத்தோற்றுவித்தேன். சிவம்போல்ஆனேன். நான் சிவமானேன்."

இவற்றையெல்லாம்தொகுத்து ஒருவிருத்தத்திலேயமைத்து உண்மையுரைத்த உயர் அருணந்திசிவாசார்யசுவாமிகளின் உன்னத பாதங்களை எம் உளத்தினும் சிரத்தினும் பொருத்தி இந்நூலை முடிவுசெய்வாம்.

"கண்டவிவையல்லேனானென்றகன்றுகாணுக்
கழிபரமுநானல்லேனெனக்கருதிக்கசிந்த
தொண்டினெடுமுளத்தவன்றானின்றகலப்பாலே
சோகமெனப்பாவிக்கத்தோன்றுவன்வேறின்றி
விண்டகலுமலங்களெல்லாம்கருடதியானத்தால்
விடமொழியுமதுபோலவிமலதையுமடையும்
பண்டைமறைகளுமதுநானானேனென்று
பாவிக்கச்சொல்லுவதிப்பாவகத்தைக்காணே."

சந்தானகுரவர்கள்போற்றிவாழ்க.

ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை, B.A., B.L.,

உ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்

பதினான்காம் வருஷோத்ஸவகாலத்தில்

புரொபஸர் ஜே. ஸி. போஸ் அவர்கள்

விஜயஞ்செய்தபோதுகூறிய

மங்களவாழ்த்து.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பூமகட்கொருமுகமெனச்சிறப்புற்றமரர்பொன்னுலகும்இருந்திக்கோன்
புரியுமல்லாதுபுவிதனிலிணையிலாதிந்த்ரபோகமுடன்வீற்றிருக்கும்
புண்ணியசிரேட்டரைத்தன்னகத்துடையதாய்ப்புந்திமிக்கோர்துதிக்கும்
பொற்புமிகுவங்காளநாட்டில்நந்தேசம்புரிந்தகோன்பாலுதித்துப்

பாமகட்கொருபீடமென்னமேதகுகலைபயின்றறிஞர்பரவுநல்லோர்
பயிலும்வங்காளத்திலுயர்தரகலாசங்கபதியாகியூரோப்புடன்
பன்னலமிகுத்தஅமெரிக்காவிலுங்கிரணபானுவெனஇசையைநாட்டிப்
பரதகண்டத்திறல்விளக்கியிந்தியதேசபாஷாபிமானமிக்க

மாமகத்துவமேவுஜகதீசசந்த்ரபோஸ்வள்ளால்! இம் மதுரைமூதூர்
வளர்தமிழ்ச்சங்கமாமகவுயிர்த்தாள்கருணைமன்னுபாண்டித்துரைக்கோ
மாகனகழகிலையழகவையெஞ்சேதுபதிமகாராஜன் ராஜராஜேச்
வரமுத்துராமலிங்கக்குரிசில்அம்மகவைவாடாதுகாப்பவென்றக்

கோமகன்எழிற்கங்கணங்கட்டினன்வாய்மைகொண்டசாமிக்கண்ணனுங்
குரிசில்இவ்வருடஞ்சபைத்தலைவனாகிமகிழ்கூர்வித்தனன்சிறப்புக்
கொளலுற்றநின்வரவுநல்வரவதாகவேகொள்ளக்கிடைத்தபேற்றாற்
கூறுமிச்சங்கமுயர்வாழ்வுமேவியதெனக்குதுகலித்திடுவெம்யாமே.

நல்லசிவன்பிள்ளை.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கங.] ராக்ஷஸஹூ புரட்டாசிமீ [பகுதி-கக
Vol. XIII. September–October, 1915. No. 11.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கஉ-பகுதி கூ-ல்) கூஉசு-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—6.

கரி.

Carbon.

குறி. கரி=C.

முன் அத்யாயங்களில், சாதாரணமாய் அகப்படக்கூடிய ஜலத்தின் தன்மையைப்பற்றியும், அது கல்பமென்பதுபற்றியும், அதன்பகுதிகளாகிய ஆக்ஸிஜன், ஹைட்ரஜன் என்னும் இரண்டுவித வாயுமூலங்களைப் பற்றியும் கூறினோம்.

அறிந்தபொருளினின்றும் அறியாப்பொருள்களின்தன்மைகளை யறியமுயல்வது சுலபமானதால், சர்வசாதாரணமானவஸ்துக்களில் ஒன்றாகிய கரி என்பதைப்பற்றி விசாரிப்போம்.

கட்டைக்கரி:—(Charcoal). விறகு எரிந்தபிறகு கரி மிகுந்திருப்பதைப்பார்த்திருக்கின்றோம். இதுதான் கட்டைக்கரி எனப்படும்.

கரி:—(Carbon). கட்டைக்கரியிலிருக்கும் மூலம் கரி எனப்படும்.

கரியை ஆக்ஸிஜன் என்னும் வாயுவில் எரித்தால் 1 பங்கு கரியும் இருபங்கு ஆக்ஸிஜனும் கலந்து கரிவாயு (கரிஆக்ஸிஜம்=Carbon-di-oxide=Co_2=கரி. ஆ$_2$) உண்டாகின்றது. அவ்வாறு எரிந்தசிசாவில்

சுத்தமான சுண்ணும்புநீரைவார்த்தால், கழுநீர்வர்ணமான ஒருபொருள் காணப்படுகின்றது. இதுதான் சீமைச்சுண்ணும்பு. இப்படியுண்டாவது தான் கரிவாயுவின்லக்ஷணம்.

கரி உற்பத்தி:—கரி ஒரு பிறவிச்சரக்கு.

எலும்புக்கரி:—ப்ராணிகளின் எலும்புகளிலும் கரியிருக்கின்றது. எலும்பிலும், பல உலோஹச்சரக்குகளிலும் கரி கலந்திருக்கும். எலும் பைக்கருக்குவதால் எலும்புக்கரி யுண்டாகின்றது.

கரிமை:—(Lampblack). எண்ணெய் அல்லது சூடத்ராவகம் (Turpentine) எரியும் ஜ்வாலைக்குமேல் ஒருகுளிர்ந்த தட்டைப்பிடித் தால் அதனடியில் மை உண்டாகும். இது அச்சுமை (Printer's Ink) ஆகவும் கண்மையாகவும் உபயோகப்படுகின்றது.

கரிஸ்படிகங்கள்.
Carbon crystals.

மேற்கூறியவிதந்தவிர, கரி, இன்னும் இரண்டுவிதமானபிறவிச் சரக்குகளாக அகப்படும். அவை லேகம் (Graphite), வைரம் (Diamond) என இருவகைப்படும். அவைகள் ஸ்படிகாகார(Crystal) மானவை.

லேகம்:—என்பது அறுபுறவடிவானஸ்படிகம். இது எழுதுவதற்கு முக்யசாதனமாய் உபயோகப்படுகின்றது. இது சாதாரணக்கரியைப் பார்க்கிலும் உறுதி (Dense) யானது.

வைரம் :— (Diamond). இது எண்புறவடிவும், ப்ரகாசமும், அதிகஉறுதியும், சுத்தமுமான கரிவர்க்கம்.

லேகம், வைரம் எனும் இவ் விரண்டுகரிவர்க்கங்களும் தீயில் எரிந்து கரிவாயுவாய்விடும்.

புல்பூண்டுமுதலான தாவரப்பொருள்களிற் கரி முக்ய அம்சமா யமைந்திருக்கின்றது.

உதாரணம்:—கரும்பிலிருந்து உண்டாகும் வெள்ளைச்சர்க்கரை யிற் கொஞ்சம் கந்தகாமிலத்தை(Sulphuric acid)வார்த்தால், சிறிது நேரத்தில் அது கரியாய்விடும்.

அத்யாயம்—7.

கரிகல்பங்கள்.

Compounds of carbon.

(1) கரி+ஆக்ஸிஜன்.

(2) கரி+ஹைத்ரம்.

(3) கரி+ஆக்ஸிஜன்+ஹைத்ரம்.

கரி+ஆக்ஸிஜன்.

(1) கரிவாயு=கரி+2ஆ.

(2) கரிஜவாயு=கரி+ஆ=Carbon-monoxide.

(1) **கரிவாயு :—** (கரிஆக்ஸிஜம்=CO_2=Carbon-di-oxide). கரி உஷ்ணமில்லாமல் ஆக்ஸிஜனுடன் கலக்கமாட்டாது. ஆக்ஸிஜனிற் கரியை எரித்தால்தான் கலக்கும். அப்பொழுது கரிவாயு உண்டாகும்.

ஆனால், கரி ஆக்ஸிஜன்கலந்த மற்றப்பொருள்களுடன் சீக்ரம் கலந்துவிடுகின்றது. உலோகசம்பந்தமான ஆக்ஸிஜங் (Oxides of metals)களுடன் கரியைக்கலந்து சுடவைத்தால் அந்தலோகம் தனியாய்ப்பிரியும். அதிலுள்ள ஆக்ஸிஜனுடன் கரி கலந்து கரிவாயு உண்டாகும்.

உதாரணம்:—*வங்க ஆக்ஸிஜம்+கரி=வங்கம்+கரிவாயு.
=Lead oxide+Carbon=Lead+Carbon-di-oxide.

இதேமாதிரி தாம்ர ஆக்ஸிஜத்துடன் கரியைக்கலந்து காய்ச்சினால், தாம்ரமும், கரிவாயுவும் உண்டாகும்.

கரிவாயுவின்லக்ஷணங்கள் :—கரிவாயு கனமானது. நிறமும் வாஸனையுமற்றது. ஆனால், கொஞ்சம் அமிலருசியுள்ளது. சாதாரண நிலைமையில் தண்ணீரிற் கரையக்கூடியது. ஸோடாநீர் (Soda water) முதலான பானநீர் (Aerated waters)களில், இது பலாத்காரமாய்க் கரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மூடியைத்திறந்தவுடன், வெகுவேகமாய் அது வெளியேவருகின்றது. கரிவாயுகரைந்தநீரைக்காய்ச்சினால், கரிவாயுமுழுமையும் வெளியேறிவிடும்.

---

*வங்கஆக்ஸிஜம் (Oxide of lead) மிருதாரசிங்கி என்னும் மஞ்சள்நிறமானதும், வங்கசிந்தூரம் என்னும் சிவப்புநிறமானதும் ஆக இருவகையாயிருக்கும்.

மக்னீஷியம்மாத்திரம் கரிவாயுவில் எரியக்கூடியது. மற்றவைகள் எரியமாட்டா. கரிவாயு விஷக்காற்றல்ல. ஆனால், ப்ராணிகள் இதை உட்கொள்ளுகையில் ஆக்ஸிஜன் தனியாயில்லாமையால், கஷ்டப்படு வார்கள்.

வெளிமூச்சில் கரிவாயு.

ப்ராணிகளின்வெளிமூச்சிற் கரிவாயு இருக்கின்றது.

சோதனை:-சுத்தமான சுண்ணாம்புஜலத்தில் மூச்சுவிட்டால், சிறிது நேரத்தில் அது சீமைச்சுண்ணாம்பாக (Chalk) மாறுவதைப் பார்க்க லாம். இம்மாறுபாடுதான் கரிவாயுவின்லக்ஷணம்.

காற்றில் கரிவாயு.

ஒருதொட்டியிற் சுத்தமான சுண்ணாம்புஜலத்தைவைத்துச் சில நாழிகைகழித்துப்பார்த்தால் அதன்மேல் வெண்ணிறமான சுண்ணாம்பு லேசாய்ப்படர்ந்து மிதப்பதைப்பார்க்கலாம். இதுதான் சீமைச்சுண் ணாம்பு. காற்றிலுள்ள கரிவாயு சுண்ணாம்புஜலத்துடன்படவும் சீமைச் சுண்ணாம்பு உண்டாகின்றது.

புற்பூண்டுகளுக்குக் கரிவாயு அவசியமானது. புற்பூண்டுமுதலான தாவரப்பொருள்கள் கரிவாயுவை உட்கொண்டு அதிலுள்ள ஆக்ஸிஜனை வெளிவிட்டு மிகுதியுள்ளகரியையுண்டு வளர்கின்றன.

சோதனை:—தண்ணீர்நிறைந்த ஒருஜாடியில் ஒருசிறுதழையைப் போட்டுக் கவிழ்த்து வெயிலில்வைத்தால், சிறிதுநேரத்துக்கெல்லாம், அத்தழையின் இலைகளில் முத்துவடிவமாய் நீர்த்திவலைகள்தங்குவ தைப்பார்க்கலாம். அவைகளிலுள்ள வாயுவைச்சேகரித்துப் பரிசோ தித்தால் அது ஆக்ஸிஜன் என்று தெரியும்.

அதாவது, தண்ணீரிற்கரைந்துள்ள கரிவாயுவிலுள்ளகரியை அத் தழை உட்கொண்டு ஆக்ஸிஜனை வெளியேவிட்டது என்பதேயாம்.

(2) கரிஜவாயு.

Carbon-monoxide.

ஒருபங்குகரியும் இருபங்கு ஆக்ஸிஜனும்கலப்பது கரிவாயு (Car-bon-di-oxide). இதுதான் முன்விவரிக்கப்பட்டது.

கரிஜவாயு:–(Carbon-monoxide). இதுதவிரக் கரியும் ஆக்ஸிஜனும் சமமாய்க்கலந்து ஒரு கரிஆக்ஸிஜகல்பம் உண்டாவதுண்டு. இது தான் **கரிஜவாயு.**

கரிஜவாயு செய்முறை (Preparation).

மக்னீஷியம் என்றலோஹத்தைக் கரிவாயுவில் எரித்தால், கரிஜவாயுவும், மக்னீஷியஆக்ஸிஜனும் உண்டாகும். அதாவது கரிவாயுவிலுள்ள இருபங்கு ஆக்ஸிஜனில் ஒருபங்கு மக்னீஷியத்துடன் கலக்கின்றது. மீதி ஒருபங்குஆக்ஸிஜன் கரியுடனிருந்து **கரிஜவாயு**வாகின்றது.

அய (இரும்பு)ப்பொடியைக் குழாயிற் காயவைத்து, அதன்வழியாய்க் கரிவாயுவைச்செலுத்தினால் மேற்கூறியவாறு கரிஜவாயுவும், அயஆக்ஸிஜமும் உண்டாகும்.

லக்ஷணங்கள்.

கரிஜவாயு, நிறமும் வாசனையுமற்ற ஸ்வச்சமான (Transparent) ஒருவாயு. கரிவாயுவைப்போல் அவ்வளவுலகுவாய்த் தண்ணீரிற் கரையமாட்டாது. அது நீலவர்ணமாய் எரியும். அப்பொழுது இன்னொரு பங்கு ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்து கரிவாயுவாகும். ஜ்வாலைநடுவிலுள்ள நீலவர்ணமானது, கரிஜவாயு எரிவதால் உண்டாகின்றது. கரிஜவாயு, ஒரு விஷக்காற்று.

வங்கஆக்ஸிஜ(Oxide of lead)த்தைக் காயவைத்து அதிற் கரிஜவாயுவைச்செலுத்தினால் வங்கமும், கரிவாயுவும் உண்டாகும்.

கரிஜவாயு + வங்கஆக்ஸிஜம் = கரிவாயு + வங்கம்.

அத்யாயம்—8.

கரிஹைத்ர கல்பங்கள்.

கரி + ஹை஡த்ரம்.

1. எரிவாயு.
2. எதிலன்.
3. அஸிதிலன்.
4. மண்ணெண்ணெய்முதலியன.

(1) எரிவாயு.

Marsh gas or Methane.

கரி+4ஹைத்ரம்.

$C1\ H_4$.

இலை, சருகுமுதலான தாவரப்பொருள்கள் உதிர்ந்து, அழுகிக்கிடக்கும் கட்டுக்கடைத்தண்ணீர்களில் நீர்க்குமிழிகளாக ஒருவிதவாயு உண்டாகின்றது. இது நிறமற்றதாயும், எரியக்கூடியதாயுமிருக்கும். இதே மாதிரிவாயு நிலக்கரிச்சுரங்கங்களிலும் உண்டாகின்றது. காற்றிற்கலந்தால், கொடிய வெடிபொருள் (Explosive) ஆகின்றது. இதுதான் எரிவாயுவென்றுசொல்லப்படும். இக்காற்றால் நிலக்கரிச்சுரங்கங்கள் சிலசமயத்தில் வெடித்துவிடுவதுண்டு.

கொள்ளிவாய்ப்பிசாசு:—மாலைவேளைகளில் அஸ்தமனத்துக்குப்பிறகு சிலஇடங்களில் தரைப்பக்கமாய்த் திடீரென்று தீப்பற்றியெரிவதையும் அது இடம்விட்டு இடம் ஓடுவதையும் கண்டிருக்கின்றோம். இதைத்தான் கொள்ளிவாய்ப்பிசாசு என்பார்கள். ஆனால் இது எரிவாயுவின் எரிச்சல என்று ரஸாயனசாஸ்த்ரிகள் கூறுவார்கள்.

அமைப்பு:—1 பங்குகரியும் 4 பங்கு ஹைத்ரமும்கலந்து எரிவாயு உண்டாகின்றது.

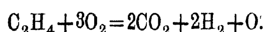
(2) எதிலன்.

Ethyline.

2 கரி+4 ஹைத்ரம்.

$C_2\ H_4$.

ஆல்கஹால் என்னும் தீநீரை 6 மடங்கு கந்தகாமிலத்துடன்கலப்பதால் **எதிலன்** என்னும் வாயு உண்டாகின்றது. இது நன்றாய்க் காற்றில் பற்றியெரியும். அதினின்றும் கரிவாயுவும் ஜலமும் உண்டாகின்றன.

எதிலன்+6ஆக்ஸிஜன் = 2கரிவாயு+2ஜலம்.

$C_2H_4+3O_2=2CO_2+2H_2+O$.

கரி$_2$ஹை$_4$+6ஆ = 2கரிஆ$_2$+2ஹை$_2$ஆ.

(3) அஸிதிலன்.

Acetyline.

அஸிதிலன் என்பது கரியும் ஹைத்ரமும்கலந்த ஒரு கல்பவாயு. காற்று அல்லது ஆக்ஸிஜன் போதுமான அளவு இல்லாதஇடத்தில் நிலக்கரியையெரித்தால் அஸிதிலன் உண்டாகின்றது. இது துர்நாற்றமுடையதாகவும், எரிபொருளாகவும், நிறமற்றதாகவும் இருக்கும் ஒருவகை விஷக்காற்று. தீபக்காட்சிக்கு விசேஷமாய் இது உபயோகப்படுகின்றது. வெடிபொருளாதலால், சேகரித்துவைத்துக்கொள்ளுவது அபாயத்தைத்தரத்தக்கது. ஆதலால் அப்போதைக்கப்போதுதான் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

செய்முறை:—கரி சுண்ணகல்ப(Calcium carbide)த்துடன் ஜலம் கலப்பதால் இது உற்பத்தியாகின்றது.

(4) மண்ணெண்ணெய்.

Petroleum.

மண்ணெண்ணெயில் மேற்கூறியவைபோன்ற கரிஹைத்ரகல்பங்கள் பல சேர்ந்திருக்கின்றன. அவைகளின் கோதிவரை (Boiling points)கள் பலவிதமாயிருக்கின்றன. சாதாரணமாய் விளக்கெரிக்கும் எண்ணெயின்கொதிவரை சதாமசமானி (Centigrade)யால் 150 முதல் 300 அம்சமாயிருக்கும். பிறவிச்சரக்கான எண்ணெயிலிருந்து இது சுத்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வாஸிலேன்.

Vaseline.

இது மேற்கூறிய மண்ணெண்ணெய்வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தது. ஆனால், களிம்புபோன்றது. *46° முதல் 60°க்குள் உருகத்தக்கது. மெழுகுதிரிசெய்ய விசேஷமாய் உபயோகப்படுகின்றது.

---

* 46°. என்றால், சதாம்சதாபமானி (Centigrade Thermometer)ப்ரகாரம் 46வது அம்சம் என்றர்த்தம்.

அத்யாயம்—9.

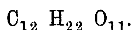
iii. கரிஹைத்ரஜங்கள்.

Carbo-hydrates.

அமிலங்கள் Acids.
1. சர்க்கரை.
2. கரியமிலம் (Carbonic acid).
3. அஸிதாமிலம் (Acetic acid) முதலியன.

(1) சர்க்கரை.

Sugar.

$C_{12}\ H_{22}\ O_{11}$.

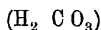
சர்க்கரை, விசேஷமாய்க் கரும்பிலிருந்தும், சிலகிழங்குகளிலிருந்தும், பழங்களிலிருந்தும் எடுக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு கரிஹைத்ராக் விஜகல்பம். கரும்புச்சாற்றைக்காய்ச்சுவதால் இது உண்டாகும். அச்சாற்றில் ஏதாவது அமிலப்பொருள்களிருந்தால், சுண்ணும்புநீரைக் கலப்பதால் அவைகள் உப்பாகமாறிவிடும். எலும்புக்கரியுடன்கலந்து காயவைத்தால் மற்றப்பொருள்களெல்லாம் விலகிவிடும்.

சர்க்கரை தண்ணீரிற் கரையும். காய்ச்சினுற் பாகுஆகும்.

சோதனை:—சர்க்கரையிற் கொஞ்சம் கந்தாமிலம்கலந்தால் அது கருத்துவிடும். அதினின்றும் கரிவாயு, நீராவி, கந்தாக்விஜம் (Sulphur-di-oxide) இவை உண்டாகின்றன.

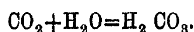
(2) கரியமிலம்.

Carbonic acid.

$(H_2\ C\ O_3)$

கரியமிலம் என்பது கரி, ஹைத்ரம், ஆக்ஸிஜன் இவைகலந்த ஓர் அமிலம். கரிவாயுவை ஜலத்திற்கரைத்தால், இவ்வமிலம் உண்டாகின்றது.

கரிவாயு+ஜலம்=கரியமிலம்.

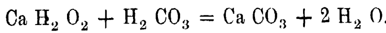
Carbon-di-oxide+hydro-oxide=Carbonic acid.

$CO_2+H_2O=H_2\ CO_3$.

சுண்ணாம்புநீரிற் சுண்ணஹைத்ராக்ஸிஜம் (Calcuim – hydroxide) என்னும் காரம் (alkali) இருப்பதால், அதைக் கரியமிலத்துடன்கலந்தால் இரண்டும்மாறிச் சீமைச்சுண்ணாம்பு (chalk) உண்டாகின்றது. ஆதலால், சீமைச்சுண்ணாம்பு (சுண்ணகரிஜம்=Calcuim-carbonate) கரியமிலத்தின் உப்பு என்று சொல்லப்படும்.

சுண்ணாம்பு+கரியமிலம்=சீமைச்சுண்ணாம்பு+2ஜலம்.

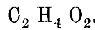
Slaked lime+Carbonic acid=Chalk+2 water.

$Ca\ H_2\ O_2 + H_2\ CO_3 = Ca\ CO_3 + 2\ H_2\ O.$

(3) அஸிதாமிலம்.

Acetic acid.

$C_2\ H_4\ O_2.$

சாறுயம் முதலானவைகளைக் காற்றுப்படவைத்துப் புளிப்பேற்றுவதாலுண்டாவது அஸிதாமிலம் எனப்படும். இதன்சேர்க்கையாலுண்டாகும் உப்புக்கள் அஸிதங்கள் (Acetates) எனப்படும்.

சுருக்கம். (கரிகல்பங்கள்.)

இதுவரை ஆக்ஸிஜன், ஹைத்ரம், கரி எனும் 3 மூலங்களைப்பற்றி மாத்திரம் விவரித்திருப்பதால் இம்மூன்றுபொருள்களின் கல்பங்களும் சொல்லப்பட்டன.

அவையாவன:—

i. கரி+ஆக்ஸிஜன் { கரிஜவாயு (Carbon-monoxide=CO.) ; கரிவாயு (Carbon-di-oxide=CO_2.

ii. கரி+ஹைத்ரம். { எரிவாயு (Marshgas=CH_4) ; எதிலன் ($C_2\ H_4$) ; அஸிதிலன். ; மண்ணெண்ணெய் முதலியன.

iii. கரி+ஹைத்ரம்+ஆக்ஸிஜன் { சர்க்கரை. ; கரியமிலம் ($H_2\ CO_3$) ; அஸிதாமிலம் ($C_2\ H_4\ O_2$)

பரிபாஷைகள் (Technical terms.)

(1) ஆக்ஸிஜம்:-(Oxide). மூலங்களுடன் ஆக்வஸிஜன்மாத்திரம் கலந்துண்டாகும் கல்பத்துக்கு ஆக்வஸிஜம் என்றுபெயர். உதாரணம்:—கரி ஆக்வஸிஜம், வங்காக்வஸிஜம், நாகாக்வஸிஜம்.

(2) ஹைத்ரஜம்:-(Hydrate). ஆக்வஸிஜனும் ஹைத்ரமும்வேறு மூலங்களுடன்கலந்துண்டாகும் கல்பங்களுக்கு ஹைத்ரஜங்கள் என்று பெயர். உதாரணம்:—கரிஹைத்ரஜம் (Carbo-hydrate).

(3) கரிஜம்:-(Carbonate). கரியும் ஆக்வஸிஜனும் வேறுமூலங்களுடன்கலந்துண்டாகும் கல்பங்களுக்கு கரிஜங்கள் என்று பெயர். உதாரணம்:—ஸோடியம் கரிஜம் (Sodium-carbonate) முதலியன.

(4)—ஜம்:—பொதுவாய் '—ஜம்' என்னும் விகுதி, ஆக்வஸிஜகல்பத்தைக்குறிக்கும். உதாரணம்:—க்ளோரஜம், நைத்ரஜம், கந்தஜம் முதலியன.

குறிப்பு:—முன்கூறியவைதவிர, இரண்டுமூன்றுமூலங்கள்சேர்ந்த கல்பங்கள், அம்மூலப்பெயர்களைக்கொண்டும், ஸங்கேதாக்ஷரங்களைக் கொண்டும் ஆங்காங்கு ஸமயோசிதமாய்க் குறிப்பிடப்படும்.

முற்கூறிய ஆக்வஸிஜங்கள், ஹைத்ரஜங்கள், கரிஜங்களைப்பற்றி அந்தந்த மூலங்களைப்பற்றிக்கூறுமிடத்தில் விவரிக்கப்படும்.

அத்யாயம்—10.

நைத்ரம்.

Nitrogen.

நை=N.

நைத்ரம் என்பது வாயுவர்க்கத்தைச்சேர்ந்த ஒரு மூலப்பொருள். அது சாதாரணக்காற்றில், சுமார் 5-ல் 4 பங்கு கலந்திருக்கும். காற்றிலுள்ள ஆக்வஸிஜனைப்பிரித்துவிட்டால் மிகுதியுள்ளது விசேஷமாய் நைத்ரமாயிருக்கும். இதுதவிர நைத்ரம்கலந்த அநேகக்கல்பங்களுமிருக்கின்றன.

லக்ஷணங்கள்.

(1) நிறம், ரூபம், ருசி, வாசனையற்ற ஒருவகைவாயு.

(2) தண்ணீரிற்கரையாது.

(3) எரியும் ஜ்வாலையை அணைத்துவிடும்.

(4) தாம்ரம், தகரம்முதலான லோஹங்களை அதில் எரித்தால் அவைகளில் யாதொருமாறுபாடும் உண்டாவதில்லை.

(5) அதில் இரும்பு, துருப்பிடிப்பதில்லை.

அத்யாயம்—11.

நைத்ரகல்பங்கள்.

Nitrogen compounds.

i. நைத்ராக்ஸிஜங்கள் (N+O)

ii. நைத்ரோ ஹைத்ரங்கள் (N+H)

iii. நைத்ர உப்புக்கள் அல்லது நைத்ரஜங்கள் (Nitrates).

i. நைத்ராக்ஸிஜங்கள்.

Oxides of Nitrogen.

நைத்ராக்ஸிஜங்கள், நைத்ரத்துடன்கலந்திருக்கும் ஆக்ஸிஜனுடைய அளவுக்குத்தக்கபடி 5 வகைப்படும். அவையாவன:—

நைத்ர—ஏகாக்ஸிஜம் N_2O.

நைத்ர—த்வயஆக்ஸிஜம் $N_2O_2=NO$.

நைத்ர—த்ரயஆக்ஸிஜம் N_2O_3.

நைத்ர—சதுராக்ஸிஜம் $N_2O_4=NO_2$.

நைத்ர—பஞ்சாக்ஸிஜம் N_2O_5.

இவைகளில் இரண்டுபங்குநைத்ரத்துடன் ஆக்ஸிஜன் முறையே 1, 2, 3, 4, 5 பங்குகளாகக்கலந்து 5 வகை நைத்ராக்ஸிஜங்கள் உண்டாகின்றன.

நைத்ர ஏகாக்ஸிஜம்.
Nitrous-oxide.
சிரிப்புவாயு.
Laughing gas.
N_2O.

நவச்சார நைத்ரஜ(Ammonium-Nitrate)த்தைக் காயவைப்ப தால் ஒருவிதவாயு உண்டாகும். இதுதான் **நைத்ர ஏகாக்ஸிஜம்.** இது இருபங்குநைத்ரமும் ஒருபங்குஆக்ஸிஜமும் கலந்த ஒருவகையான கல்பவாயு.

லக்ஷணங்கள்:—நைதரவாயுவுள்ள ஒருசீசாவில் ஒரு தழலைச் செலுத்தினால் அது திடீரென்று பற்றியெரியும். ஆனால் அது ஜீவா தாரமானவாயுவல்ல. சாதாரணவாயுவுடன் அதைக்கலந்து உட் கொண்டால தசைகள்சுருங்கி, தன்னையறியாமற் சிரிப்புண்டாகும். அதனால் அதற்குச் சிரிப்புவாயு என்றுபெயர். அதிகமாய் உட்கொண் டால், சரீரத்தில் உணர்ச்சியின்மையும் கடைசியாய் மரணமும் உண் டாகும். இது சீக்ரம் தண்ணீரிற்கரையும். ஆனால் தண்ணீருடன் கலந்து கல்பமாகமாட்டாது.

நைத்ர-த்வயாக்ஸிஜம்.
Nitric oxide.
[N_2O_2 or NO.]

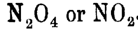
நைத்ரத்வயாக்ஸிஜம் (Nitric acid):—தண்ணீர்கலந்த நைத்ரா மிலத்துடன் தாம்ரத்துண்டுகளைச்சேர்த்தால் நிறமற்ற ஒருவாயு உண் டாகும். இதுதான் **நைத்ரத்வயாக்ஸிஜம்.** நைத்ரமும் ஆக்ஸிஜமும் ஸமஅளவாய்க் கலந்துள்ளது. தாம்பிரக்கம்பியைக்காய்ச்சி இந்தவாயு வுள்ளசீசாவிற்செலுத்தினால் நைத்ரம்பிரிந்து தாம்பிரஆக்ஸிஜம் உண் டாகும்.

பாஸம் (Phosphorous) முதலான எரிபொருள்கள் இந்தவாயு வில் நன்றாய் எரியும். கரி, கந்தகம் முதலானவைகளைக்கொளுத்தி இந்தவாயுவுள்ளசீசாவிற் செலுத்தினால் அவை அணைந்துவிடும்.

(நைத்ரத்ரயாக்ஸிஜத்தைப்பற்றி எழுதப்படவில்லை.)

நைத்ர-சதுராக்ஸிஜம்.

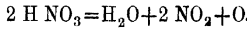
Nitrogen-peroxide.

N_2O_4 or NO_2.

இருமடங்குநைத்ரமும் 4 மடங்கு ஆக்ஸிஜனும்சேர்ந்து இவ்வாயு உண்டாகின்றது. இது கபில(Brown)வர்ணமானது. சீக்ரம் தண்ணீரிற் கரையும்.

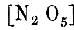
செய்முறைகள்:—முற்கூறிய நைத்ரத்வயாக்ஸிஜத்துடன் ஆக்ஸிஜனைக்கலப்பதாலும், சுத்தநைத்ராமிலத்துடன் தாம்பிரத்தைக்கலப்பதாலும்; இன்னும் பலவித லோஹநைத்ரஜங்(Nitrates)களைக் காயவைப்பதாலும், நைத்ராமிலத்தைக் காய்ச்சுவதாலும் இவ்வாயு உண்டாகின்றது. இதைச் சுடுதண்ணீரிற்கலந்தால் நைத்ராமிலமும், குளிர்ந்த தண்ணீரிற்கலந்தால் நைத்ராஜாமில(Nitrous acid)மும உண்டாகும்.

$$2\,HNO_3 = H_2O + 2\,NO_2 + O.$$

நைத்ரபஞ்சாக்ஸிஜம்.

Nitrogen-pentoxide.

$[N_2O_5]$

இது 2 பங்குநைத்ரமும 5 பங்கு ஆக்ஸிஜனும்கலந்த ஒரு கட்டிப் பொருள். பாஸ பஞ்சாக்ஸிஜ(Phosphorous-pentoxide)த்துடன் நைத்ராமிலத்தைக்கலந்தால் இப்பொருள் உண்டாகும்.

அத்யாயம்—12.

ii. நைத்ரோ-ஹைத்ரம்.

Nitrogen and Hydrogen.

நவச்சாரவாயு.

Ammonia.

$[NH_3]$

நவச்சாரவாயு என்பது 1 பங்கு நைத்ரமும் 3 பங்கு ஹைத்ரமும் கலந்த ஒருவாயு. இது சாதாரணமாய் ப்ராணிகளின்சரீரம் அழுகிப் போவதால் உண்டாகும் சாதாரணவாயுவிற் கலந்திருக்கின்றது. நிலக்கரியைப் பாத்திரத்தில்மூடி எரிப்பதாலும் உண்டாகும்.

செய்முறை :— நவச்சாரத்தைச் சுண்ணும்புநீருடன்கலந்தால் இவ்வாயு உண்டாகும்.

2 நவச்சாரம்+சுண்ணும்புநீர்.

=சுண்ணக்ளோரம்+2 ஜலம்+2 நவச்சாரவாயு.

$=2\ NH_4\ Cl+Ca\ O_2H_2=Ca\ Cl_2+2\ H_2O+2\ NH_3.$

=2 Sal ammoniac+Slaked lime=Calcuim chloride+2 water+2 ammonia.

பிரிக்கும்முறை:—நவச்சாரவாயுவில் மின்சாரப்ரயோகம்செய்தால் நைத்ரம்வேறு ஹைத்ரம்வேறாகப் பிரிந்துவிடும்

$$2\ NH_3=N_2+3\ H_2.$$

நவச்சாரம்.

Sal ammoniac.

நவச்சாரவாயுவும் க்ளோராமிலமும் கலந்தால் நவச்சாரம் என்னும் உப்பு உண்டாகும்.

நவச்சாரவாயு+க்ளோராமிலம்=நவ சாரம்

Ammonia+Hydrochloric acid=Sal ammoniac

$NH_3+HCl=NH_4Cl.$

நைத்ராமிலம்.

Nitric acid.

நைத்ரம்+ஹைத்ரம்+ஆக்ஸிஜன்.

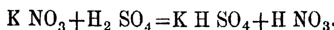
$[H\ NO_3]$

மறுபெயர்கள்-சங்கத்ராவகம், அக்நித்ராவகம்.

நைத்ராமிலம் என்பது 1 பங்குநைத்ரம், 1 பங்குஹைத்ரம் 3 பங்கு ஆக்ஸிஜம் கலந்த ஓர் அமிலம். நைத்ரபஞ்சாக்ஸிஜத்தை ஜலத்திற்கலப்பதாலும், $[N_2\ O_5+H_2O=2\ H\ NO_3.]$ வெடியுப்பைக் கந்தாமில(Sulphuric acid)த்துடன்சேர்ப்பதாலும் நைத்ராமிலம் உண்டாகும்.

*வெடியுப்பு+கந்தாமிலம்=பொடாஸியகந்தஜம்+நைத்ராமிலம்.

Nitre+Sulphuric acid=Potassium sulphate+Nitric acid

$KNO_3+H_2SO_4=KHSO_4+HNO_3$.

லக்ஷணங்கள்:—நைத்ராமிலம்பட்ட இடமெல்லாம் வெந்துபோம். ஆதலால் அதிகஜாக்ரதையாய் அதைக் கையாடல்வேண்டும்.

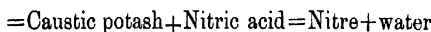
அத்யாயம்—13.

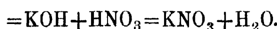
iii. நைத்ரஜங்கள் அல்லது நைத்ரஉப்புக்கள். Nitrates.

நைத்ரமும் ஆக்ஸிஜனும் மற்றமூலங்களுடன்கலந்து உண்டாகும் உப்புக்கள் நைத்ரஉப்புக்கள் அல்லது நைத்ரஜங்கள் எனப்படும்.

உதாரணம்:—சாம்பல்கார (Caustic potash=K OH)த்துடன் நைத்ராமிலத்தைக்கலந்தால் வெடியுப்பு(Nitre or potassium nitrate)ம் ஜலமும் உண்டாகும்.

=†சாம்பல்காரம்+நைத்ராமிலம்=வெடியுப்பு+ஜலம்.

=Caustic potash+Nitric acid=Nitre+water

$=KOH+HNO_3=KNO_3+H_2O$.

நைத்ராமிலத்துடன் தாம்ரத்தைக்கலந்தால், தாம்ரநைத்ரஜம் (Copper nitrate) உண்டாகும். இதேமாதிரி எந்தலோஹத்தினுடைய கரிஜ(Carbonate)த்தை நைத்ராமிலத்துடன்கலந்தாலும் அந்த லோஹநைத்ரஜமும், கரிவாயுவும் உண்டாகும்.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர். B.A., B.L.

---

* வெடியுப்பு 1 பொடாஸியம்+1 நைத்ரம்+3 ஆக்ஸிஜன்.

† சாம்புல்காரம்=பொடாஸியம் ஹைத்ராக்ஸிஜம். Nitre=Saltpetre=potassium nitrate=பொடாஸியம் நைத்ரஜம்.

முருகேசபண்டிதர்பாட்டு

இவர்சரிதத்தைச் சுருக்கியும், பாட்டுக்களை நீட்டியும் கூறுதும். பாட்டுக்கள் செந்தமிழ்படிப்பவர்க்குப் பயன்படும் என்பது எமது கருத்து. முருக+ஈசர் என்பன முருகேசர் என வடமொழிவிதியாகிய குணசந்திபெறுவது எப்படி? விதிபெறாய்நின்ற முருக என்பது தமிழ் மொழியன்றோ! தமிழ்மொழிக்குங் குணசந்தி உண்டா? இது வழு வன்றோ! எனச் சிலர் ஆக்கேபிப்பர். "கந்தமுருகேசன்விடுகாளை செயல்காணு"எனக் கந்தபுராணகாரர்கூறுதலானும், வேல+இந்திரன் என்பனவற்றை "வேலேந்திரன்"எனவும், உலக+ஈசன் என்பனவற்றை "உலகேசன்"எனவும் புணர்த்தி முத்துப்புலவரும், பிறருங்கூறுதலானும், குட+ஆகாசம்=குடாகாசம் எனவும், குள+ஆம்பல்= குளாம்பல் எனவும்வருதல் மரூஉ எனச் சிவஞானசுவாமிகள்கூறுதலானும் முருக+ஈசர்=முருகேசர் என வருதலும் வழுவாகாது எனக் கொள்க.

இவர், யாழ்ப்பாணத்துள்ள சுன்னுகத்திலே வேளாளகுலத்திலே பிறந்தவர். சங்கரபண்டிதரிடத்திலுஞ், சிவசம்புப்புலவரிடத்திலுஞ் சிலசில நூல்கள் கற்றவர். பாரதம், இராமாயணம், கந்தபுராணம், சேதுபுராணம்முதலிய இலக்கியங்களிலும், நன்னூல், சின்னூல், நம்பியகப்பொருள், தண்டியலங்காரம், யாப்பருங்கலக்காரிகைமுதலிய இலக்கணங்களிலும் பெரிதுஞ்சென்றவர். இலக்கணவாதங்களிற் பலரையும் வென்றவர். யாழ்ப்பாணத்திலே மல்லாகம் சுன்னுகம்முதலிய பலவிடங்களில் ஆசிரியராயிருந்தவர். பின்னர் வடதேசஞ்சென்று சிதம்பரம், கும்பகோணம், சென்னைமுதலிய இடங்களிலும் ஆசிரியராயிருந்தவர். இங்கும் அங்கும் பலர்க்கு ஆசிரியர். எமக்குந் தமிழாசிரியர். ஆங்கில

திராவிடபண்டிதர் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளைக்கும், சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தப்பிரசாரகர் சு. சரவணமுத்துப்புலவருக்குந் தமிழாசிரியர். பல தனிக்கவிகளுக்கும் மயிலணிச்சிலேடைவெண்பா, குடந்தை வெண்பாமுதலியவற்றிற்கும் ஆசிரியர்.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

மைந்தன் விரை மாமிகவர் வழிமீ னென்று
 மதனவேள் புறவிதழ்வ் வேழின் மீது
வந்தநடு வெழுத்தெனக்குச் செய்தான் மற்றை
 வரிகள்பதி னொன்கினையுந் தானே கொண்டான்
அந்தநாள் வளைத்துச்சி தரித்துத் தம்மை
 அருச்சிக்கு மவர்க்ககற்றி யங்கை யேந்தி
முந்தவதன் கீழிருந்து நடனஞ் செய்து
 முனிந்துரித்தான் மயிலணிவாழ் முதல்வன் றானே.

இந்தச்செய்யுளின்கருத்து, மயிலணி என்னுந்தலத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபிரான் எனக்குத் தத்துவராமற்செய்தான் என்பது. நடுவெழுத்து எடுத்துச்சேர்க்கும்படிநின்றசொற்கள் மைந்தன், விதை, மாமி, கவர்வழி, மீனொன்று, மதனவேள், புறவிதழ் என்பனவற்றால் முறையே பெறப்படும மதலை, வித்து, மாதுலை, கவலை, ஆரால், காமன், புல்லி என்பன. இந்த ஏழுசொற்களினுமுள்ள நடுவெழுத்துக்களை எடுத்துக் கூட்டத் "தத்துவராமல்"என்பது பெறப்படும். தத்துவராமல் என்பது எனக்குச்செய்தான் என்பதுடன் இயைந்து தத்துவராமல் எனக்குச் செய்தான் என நிற்கும்.

மற்றைவரிகள் பதினொன்காவன நடுவெழுத்துக்கள் எடுக்கப்பட்ட மலை, விது, மாலை, கலை, ஆல், கான், புலி என்பன. வரிகள்—எழுத்துக்கள். விது—சந்திரன். மாலை—மயலை. கலை—மான். ஆல்—ஆலமரம். கான்—காடு. மலைமுதலிய இவ்வேழனுள்ளே அந்தநாள்வளைத்தது மலை. உச்சிதரித்தது விது. உச்சி—சிரம். அருச்சிக்குமவர்க்கு

அகற்றியது மாலே. அருச்சித்தல்—பூசைசெய்தல். அங்கை ஏந்தியது கலே. அதன்கீழ்—அந்த ஆலின்கீழ். நடனஞ்செய்யப்பெற்றது கான். முனிந்துரித்தது புலி.

அருச்சிக்குமவர்க்ககற்றி என்பது பொதுவாய்நிற்பினும் மேருவை வளேத்தல், சந்திரனேத்தரித்தல்முதலிய சிறப்புசசெயல்களாற் சிவபிரானேயேகுறிப்பதாயிற்று. மயிலணி சன்னுகத்துள்ள ஒருசிவஸ்தலம்.

விரோதச்சிலேடை.

நாலுகால் படைத்திருக்கும் நடப்பதில்லே
நம்மைப்போ லிருகையுண்டாம் பிடிப்ப தில்லே
எலவே பின்னலுண்டா முடிப்பதில்லே
இடையிடையே கண்களுண்டாம் பார்ப்பதில்லே
கோலமுடி யரசருக்கு மெல்லா ருக்குங்
கொடுத்திடுமுட் காருதலேத் தவிர்ப்பதில்லே
சீலமிகு பொருள்விளங்க வெங்கு மாகித்
திகழுதய பானுவே செப்புவாயே.

இங்கே குறிக்கப்பட்டபொருள் கதிரை என்பது. நாலுகால் படைத்திருக்கும் என்பது மிருகங்களுக்குங் கதிரைக்கும் பொருட்சிலேடை. அவற்றுள் ஒன்ருகிய மிருகம் நடப்பதில்லே என்பதனுல் மறுக்கப்பட்டது. இருகையுண்டாம் என்பதும் பொருட்சிலேடை. பின்னல் என்பதும் கதிரைக்கும் சடைக்கும் சிலேடை. கண்கள் என்பதும் பார்வைக்குந் துவாரங்களுக்கும் பொதுவாய்நின்றது. உட்காருதல் என்பதும் பொதுவாய்நின்றது. உட்காருதல்—இருத்தல், மனமுவர்த்தல். இது விரோதச்சிலேடை. விரோதச்சிலேடையாவது முன்னர்ச் சிலேடிக்கப்பட்டபொருள்களுள் ஒன்று பின்வரும்பொருளால் மறுக்கப்படுவது. கம்பநாடரும் இச்சிலேடைகூறுவர்

இராமாயணம்.

பாடகக் காலடி பதுமத் தொப்பன
சேடரைத் தழீஇயன செய்ய வாய்ன

நாடகத் தொழிலன நடுவு துய்யன
ஆடகத் தோற்றத்த மகளி ரல்லன.

(இ - ள்) பாடகக் கால் அடி பதுமத்து ஒப்பன - பாடகத்தை அணிந்த காலின் அடி தாமரைமலரை ஒப்பன. (பாடு அகம் கால் அடி - பெருமையைத் தம்மிடத்துடைய தூண்களின் அடி) சேடரை தழீஇயன - பரங்கர்களை(ஆதிசேடரை)த்தழுவின. செய்யவாயன - செம்மையான வாய்களையுடையன. (நேர்மையானவாயில்களையுடையன.) நாடகம் தொழிலன - நடனத்தொழில்களையுடையன. (நாடு அகத்தொழிலன - நாடப்படுகின்ற அகத்தொழிலையுடையன.) நடுவு துய்யன - இடை பஞ்சின் நுனிபோல்வன. (நடுப்பாகம் துய்யன) ஆடகம் தோற்றத்த - பொன்போலும் தோற்றத்தையுடையன. (பொற்றொழில் அமைந்த தோற்றத்தையுடையன.) மகளிர் அல்லன - பெண்களின்வடிவங்களல்லாதன எ - று.

முன் வைக்கப்பட்ட சிலேடைப்பொருள்களால் மகளிர்வடிவங்கள் என்பது கொள்ளக்கிடத்தல்பற்றி அப்பொருளைவிட்டு மாளிகைகள் என்னும்பொருள்கொள்ளுமாறு மகளிரல்லன என்றார். அடி என்றது அடிப்பாகத்தை. சேடர் என்பதற்குப் பெரியோர் என்பதும் பொருந்தும். அகத்தொழில் என்றது உள்ளேசெய்யப்பட்டிருக்குஞ் சிற்ப வேலையை. துய்யன - சுத்தமுடையன. இதனால் களங்கமில்லாத வெளியையுடையன என்பது பெறப்படும்.

(வரும்.)

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை,

சுன்னாகம்.

சிந்தாமணியுரையிற் சிறிதொருசந்தேகம்.*

சீவகசிந்தாமணிப் பதுமையாரிலம்பகத்து 52-வதுசெய்யுளில், சுதஞ்சனென்னும் இயக்கரரையன் சீவகனுக்கு மூன்றுமந்திரங்களைக் கற்பித்ததாகக்கூறிவிட்டு, ஒவ்வொன்றினுலும்விளையக்கூடிய நன்மை இதுவென அவைகளின்வேறுபாடறிய அவன்கூறினதாக அடுத்த 53-வதுபாட்டிற் சொல்லப்பட்டுளது. அச்செய்யுளும் உரையும் அடியில்வருமாறு:—

> "கடுங்தொடைக்கவர்கணைக்காமன்காமுறப்
> படுங்குரறருமிதுபாம்புமல்லவுங்
> கடுந்திறனோய்களுங்கெடுக்கும்வேண்டிய
> வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினான்."

"இ - ள். இது காமன்விரும்பப்படுஞ் சரீரத்தைத்தரும்; இது பாம்பின்விடத்தையும், ஒழிந்த மண்டலிமுதலியவற்றின்விடங்களையும், நோய்களையுங்கெடுக்கும்; இது வேண்டியஉடம்பைத்தருமென்று அவற்றின்வேறுபாடறியக்கூறினனென்க. காற்று, நெருப்பு, நீர் முதலியவற்றைக் கடுந்திறலென்றான்."

வடமொழியிலுள்ள க்ஷத்திரசூடாமணி, கத்தியசிந்தாமணி, ஜீவந்தரசம்பு என்னும்நூல்களையும் உடன்வைத்து ஒப்புநோக்கியக்கால், அந்நூல்களிற்கண்டபொருள்களும் சிந்தாமணியிலுள்ளஇச்செய்யுளின் பொருளும் ஒத்திருப்பதாகவேகாணப்படுகிறது.

அடியில்வரும்சுலோகம் க்ஷத்திரசூடாமணியிலுள்ளது:—

"[illegible] ।
[illegible] ॥" 5,27.

(இ - ள். வேண்டியரூபத்தைத்தரவல்லதும், காநத்தில்வன்மையையுண்டாக்குவதும், விடங்களைத்தீர்க்குந்திறலுடையதுமாகிய மூன்று மந்திரங்களை இயக்கரரையன் சீவகனுக்கு உபதேசித்தனன்.)

---

* இதற்குப் பத்திராதிபரபிப்பிராயம் அடுத்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

கத்தியசிந்தாமணியினின்றும் ஜீவந்தரசம்புவினின்றும் எடுத்து அடியில் எழுதப்படும்வாக்கியங்களின்கருத்தும் க்ஷத்திரசூடாமணியிற் கண்டவாறே இருக்கின்றது.

“க்ஷாந்து தச்சேவ……..ஸர்வவிஷாபஹாரேண மந்த்ரவித்யா வசீகரணேந காமரூபவிகரணேந ச ………… தாந்த்ரயம்।” கத்தியசிந்தாமணி.

“தத் க்ருபேண யக்ஷாய……… காமரூப வ்யாப்தம் விஷஹாரம் ………… மந்த்ரத்ரயம் ………।” ஜீவந்தரசம்பு.

வடமொழிநூல்களிலுள்ள (மாநழ)காரம் என்றவடசொல், மேலே காட்டிய சிந்தாமணிச்செய்யுளிற் கூரல் எனக் காணப்படுகின்றது. செய்யுளின் உரையில்மட்டும் சரீரம் என்றுளது. ஏட்டிலெழுதோர் எழுதுவோர்பிழையோ? “கடுந்தொடைக்கவர்கணைக்காமன்காமுறப் படுங்கூறருமிது” என்பதின் கருத்து “எவரினுமிக்கவனப்பும், மெல்லியநறுமலர்களையே கணைகளாகக்கொண்டு உலகெலாமவசீகரிக்கும் வன்மையும்படைத்த காமனும், இத்தகைய தீங்கூரலுமிருப்பின் எவ்வளவு உதவியாகவிருக்குமென விரும்பப்படுங்கூரலைத்தரும்” என்பதாக வெனக்குத் தோன்றுகின்றது. இம்மூன்றுமந்திரங்களாலும ஜீவகன் பயனடைந்ததுபதுமையாரிலம்பகத்தையும சுரமஞ்சரியாரிலம்பகத்தையும்வாசிக்க நன்குவிளங்கும். கந்தர்வதத்தையாரை ஜீவகன் ஏற்கனவே வென்றது யாழினலல்லது கூரலினலன்று. பழையவேட்டுப்புத்தகங்களில, சாரீரம் என்றிருந்து எழுத்துப்பிழையாலோ அச்சுப்பிழையாலோ உரையிற் சரீரம் என விழுந்திருக்கலாமோவென எனக்கும் இங்குள்ள மற்றோருக்கும் ஒரு சந்தேகம்.

ஆகலின், சிந்தாமணியினேட்டுபுத்தகங்கள் கைவசமுள்ளபண்டிதர்கள் அவைகளையும் பார்த்துத தமது அபிப்பிராயங்களை இச்செந்தமிழ் வாயிலாய் வெளியிடுவார்களெனவேண்டுகிறேன்.

டி. யஸ். குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரி.

ஸ்ரீ:

பத்திராதிபராபிப்பிராயம்.

"சிந்தாமணியுரையிற் சிறிதொருசந்தேகம்" என்னும் விஷயத்தின் முடிவுரையில், "சிந்தாமணியினேட்டுப்புத்தகங்கள்கைவசமுள்ளபண்டிதர்கள் அவைகளையும்பார்த்துத் தமது அபிப்பிராயங்களை இச்செந்தமிழ்வாயிலாய்வெளியிடவேண்டு"மென்றுகேட்டுக்கொண்டிருப்பதால் இச்சிறியவிஷயத்தில் அப்பண்டிதர்களுக்குச் சிரமமில்லாதிருக்கும் பொருட்டு நானே அபிப்பிராயமெழுதுகிறேன்.

இது ஒரு சந்தேகமாக எனக்குத்தோன்றவில்லை. ஏனெனில் மூலத்தில் "குரல்தரும்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குரல் சாரீரம் என்பதைப் படியாதபேதையர்களும் "எனக்குக்குரலில்லை, குரலுள்ளவள்பாடட்டும்"எனக் கல்யாணப்பந்தரிற் பார்ப்பனமகளிர் சடங்குகளிற் (வசுப்பாடல் முதலியவற்றில்) பேசக்காணலாம்.

மூலத்தைப்படிக்கும்பொழுதே சாரீரமென்னும்பொருள் வெளிப்படையாயிருப்பதால் உரைநோக்கியுணரவேண்டுவதில்லை. ஆயினும் உரையில் என்ன எழுதியிருக்கிறதென்றுபார்க்குங்கால், சகரநெடில் கால்குறைந்திருப்பினும் பொருளுணர்ச்சிவலியாற் சாரீரத்தைத்தருமென்றே படிக்கத்தக்கதாயிருப்பதாலும், சரீரமென்று படிக்கப் பொருட்பொருத்தமில்லாமையாலும் இதிற் சந்தேகமுண்டாகவே யிடமில்லை.

அன்றியும், ஏடுகளில் ஏகார ஓகார உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய எழுத்துக்கள் அவற்றின் குறிலொடு சிறிதும் வேறுபாடில்லாதிருக்கச் செய்தே பிழையறப்படிக்கவல்ல நமக்குச் சகரநெடிலுக்குரிய காலடையாளமில்லாமைபற்றி இச்சந்தேகமுண்டாய்விடமாட்டாது.

சுக்கு என்று அச்சிடவேண்டிய இடத்தில், ககரவொற்றுக்குப் புள்ளிகொடாமல் சுககு என்று அச்சிடப்பட்டாலும் அடையாளமில்லாமைபற்றிச் சுககு எனப்படியாது சுக்கு என்றே படிப்பதுபோல இங்கும் சாரீரமென்று படிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது.

அன்றியும், சரீரம் என்பது பிறிதொருசொல்லாயிருப்பதாற் சந்தேகத்துக்கு இடமுண்டாயிற்றென்றுகொண்டாலும், அச்சொற்பொருளில், குரலென்னுஞ்சொல் வழங்கப்படாமையால் அது அரும்பதமெனத்தோன்றுமாதலால் உடனே சிந்தாமணிப்பதிப்பிற்சேர்த்திருக்கும் அரும்பத அகராதியைப்பார்த்து, அதில், "குரல்—சாரீரம்" என்றெழுதியிருப்பதைக்கண்டு, இச்சந்தேகத்தை யொழித்திருக்கலாம்.

ஆகையால் நெடிலடையாளம் வீழ்ந்த அற்பவிஷயங்களிற் பண்டிதர்களைப் பரியாலோசித் தபிப்பிராயமெழுதும்படிகேட்பது உசிதமென்றுதோன்றவில்லை.

அன்றியும், நிருபநேயர் எழுதிய சிந்தாமணிப்பாட்டினுள், "வேண்டிய, வுடும்பிதுதரு"மென்றெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இது திருததப்படாமையாற் சந்தேகத்துக்கிடமாயிருந்தபோதிலும், உரையில் உடம்பைத்தருமென் றெழுதப்பட்டமையால், சந்தேகநிவிர்த்தியாய் எழுத்துவீழ்ச்சியென்றறிந்து பராமுகம்பண்ணுவதுபோலவே இதுவும பராமுகம்பண்ணத்தக்கதாயிருக்கிறது.

ஆகையால நிருபநேயர், இன்னோரன்ன எழுத்துவீழ்ச்சிகளைப் பொருட்படுத்தாமலே சொல்லாலும், பொருளாலும், சொற்றொடர்களாலும் ஒன்றல்லாத பலசந்தேகங்களுக்கும், பிழைகளுக்கும் இடமாய் இவ்வருடம் பதிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆங்கிலகலாசாலைப் பிரவேசபண்டிதர் தமிழ்ப்பாடப்புத்தகம்(Matriculation Tamil Text for 1915-16) போன்ற பதிப்புக்களை யாராய்ந்துதோன்றும் பலவிடயங்களைச் சுருக்கியெழுதுவாராயின் அது பரீக்ஷைக்குப்படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் பிறர்க்கும் மிகவும்பயன்படுமென்றுதோன்றுகிறது.

திரு. நாராயணையங்கார்,

செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

* நமதுராசவாகை.

"குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு"—திருக்குறள்.

மலர்தலைபுலகிற் குபிரெனச்சிறந்த நம் ஐந்தாம்ஜார்ஜசக்கரவர்த்தி யார் இங்கிலாந்துதேசத்திருந்து என்றும் கோமுறைகோடாக்கோல் நடாத்தி, துஷ்டசிஷ்டநிக்கிரஹாநுக்கிரகஞ்செய்துவருகின்றனரென்ப தறியார் யார்?

மடிமையில்லாக்குடிகளும், அன்னவர்சக்கரநெறியைப் பற்றுக் கோடாக்கொண்டு நீர்வழித்தாம் புணைபோ லியங்குகின்றனரென்றால், குடிகளின் இயற்கையுணர்ச்சி இத்தன்மைத்தெனவமையும். இதனால், நெறிப்பட்டஅரசும், வழிப்பட்டகுடியும் நம சக்ரவர்த்தியும், அவராட் சிக்குட்பட்டோருமெனச சிறப்புவகையாற்போதரும். ஆகவே,

"அரசுங் குடியு மொத்தால் ஆட்சிக் கிடையூ றில்லை"

என்ற முதுவாக்கும் "நமதுராசவாகை"யை வலியுறுத்தாநிற்கும்.

நமதுமுடிமன்னர், அரசியலுக்கேற்ப ஆறு அங்கங்களையும் தம் ஓ ரங்கமாகக்கொண்டனரன்றோ?

அங்கம் ஆறாவன: அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என்பன. என்னை?

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு" - திருக்குறள்.

ஆகலினென்க.

(1) அமைச்சு:—'வினைசெய்யுங்கால் அதற்குவேண்டுங்கருவிக ளும், அதற்கேற்றகாலமும், அதுசெய்யுமாறும், அவ்வாற்றிற்செய்யப் படும் அவ்வரியவினைதானும் வாய்ப்பஎண்ணவல்லவனே அமைச்ச னவா'னென்ப. நமது மிக்கசீர்த்திபெற்ற சக்ரவர்த்தியாருக்கு, எவ்வினை எத்தேசத்து எவ்விடத்து எச்சமயத்து எம்மாதிரியியற்றல்வேண்டுமோ அங்ஙனம் இயற்றும் நுண்மாணுழைபுலப் பார்லிமெண்டுஅமைச்சர் பலராவர்.

---

* இந்தவியாஸம், 25—9—15ல் செங்கிபுட்டி போர்டு எலிமெண்டரிப் பாடசாலையிற் பட்டுக்கோட்டைரேஞ்சு ஸ்கூல்ஸ் சூப்பர்வைஸர் ஸ்ரீமான், கனம் ஐயாச்சாமிஐயரவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ்க் கூடிய உபாத்தியாயச் சங்கத்திற் படிக்கப்பட்டது.

(2) நாடு:—'குன்றாதவிளையுளைச்செய்வோரும், அறவோரும், கேடில்லாச்செல்வமுடையோரும் ஒருங்குவாழ்வதே நா'டென்ப. நமது கோவிதிவாய்ந்தபூபதிக்கு இத்தகைய எத்தனையோநாடுகளுள.

(3) அரண்:—'எஞ்ஞான்றும்வற்றாத நீரரண், பரந்தநிலவரண், உயர்ந்தமலையரண், அடர்ந்தகாட்டரண்'என்ப. நமது அன்னைபோலும் மன்னருக்கு,இயற்கையும் செயற்கையும் ஆய இந்நான்குவகையரணும், மற்றேனையவரண்களுமுள.

(4) பொருள்:—'நாட்டானும், அரணானும் ஆக்கவும் காக்கவும் படுவ'தென்ப. நமது மாசுபடுவதில்லா ராஜராஜர், நாட்டாரால் ஆக்கப்பெற்று அரணாற்காக்கப்பட்ட கழிபெருஞ்செல்வமுடையாரென்க.

(5) படை:—'ஊறஞ்சா வெல்படையாய யானைமுன்னாநாற் படை'என்ப. நமது வெற்றிவாய்ந்தகொற்றவர், நீர்விமானமும், நிலவிமானமும்,ஆகாயவிமானமும்,அதிரதமுதலிய நான்குரதங்களும், வனசரம், கிரிசரம், நதிசரமுதலிய யானைப்படையும், வங்கம், கலிங்கமுதலியதேயத்தானாயதும், மல்லகதிமுன்னாக்கதிவாய்ப்புற்ற காற்றன்ன கடுமையும், கூற்றன்னகொடுமையுமுடைய எண்ணிறந்தகுதிரைப் படையும், ஆட்படையும், வாட்படைமுதலிய எஃகாணியன்ற அத்திர சத்திரப்படையும் உடையார்.

(6) நட்பு:—'இயற்கை செயற்கை யிருவகையானாயது நட்பு' என்ப. நமது பங்கமில்லாத இங்கிலாந்தரசர், முகம் அகம் இருவயினும் உண்மைமலரப்பெற்ற நேசப்படைமுன்னாப் பலதேசமன்னரை நட்கப் பெற்றாரென்க.

இங்ஙனமாக முறைப்படுத்திய இவ்வாறங்கத்தினும் ஓரங்கமேனும் குறைவுறாத நமதரசர், மண்ணாட்சிபுரிவது காட்சியிற் காணக்கிடப்பதன்றி அவர்ச்சுட்டிப்பேசிய சரித்திரவாயிலானும், பிறவாற்றானும் அறியவரும். ஆகவே இத்துணைப் போதிய ஆற்றலமைந்த நம் மன்னரின்மண்ணை வேற்றரசர்கொள்ளுவதெங்ஙனமாகும்? பின்னரும்ஆராய் வாம்.

உலகத்துயிர்கள் நிலைபெற்றியங்குதற் கின்றியமையாதன நெல்லும் நீரும்; நெல்லின்றேல் நீர்பருகிச் சின்னாட்கடத்தலமையும்; நீரின்றேல் அங்ஙனம் நாட்கடத்த லரிதன்றோ? இங்ஙனமாக உவையிரண்டும் இல்லையாயின் உயிரென்னும்பெயரு மில்லையாகும்; ஆகவே, நெல்பல்குதற்கு நீர்வேண்டும்; நீர்மல்குதற்கு வேள்விவேண்டும்; வேள்விநிரம்பற்கு மறைகள்வேண்டும்; மறைகள் நிறைவுற மன்னவன்செங்கோல் வேண்டும்; எனவே, உலகத்துயிர்நிலைபேற்றினுக்கு மன்னவன்செவ்வியகோல் காரணமெனக்கண்டாம். அங்ஙனம் நீதிக்கோல்நடாய் நெறிமுறையாளும் அதிபதி, நதிபதிசூழும் இவ்வவனியாளும் நம் ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்தியாரென்பது காட்சியளவையாற் கண்ணுறலமையும். எதிர்காலத்தில் அரசுபுரியவரும் இவர்ச்சுட்டியன்றோ 'நச்சம்பெருமை முச்சங்கத்துட் கடைச்சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள்' ஒன்றாகிய புறநானூற்றின் அடியில்வருமபாவடிகள் எழுந்தவெனக் கோடலமையும். வருமாறு:—

> "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே
> மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்."

அன்றிக்கே, மக்கண்மாட்டு மாதாவுக்குநிகழும் அன்பின்பெருக்கை அளவிடலரிதே. அங்ஙனமாக, நம்சக்ரவர்த்தியார் மடிமடிக்கொண்டொழுகாக்குடிகண்மாட்டு நிறைந்தஅன்பினராதல் அவர் சரிதத்தானும், மகுடாபிஷேகக்காட்சியானும் புலனாம். அற்றாக, நம் மன்னரை அன்னையென்னலாம். அவர் ஆட்சியில், குடிகள் அடையும் பலநலங்களாற் றவமென்னலாம். குடிகண்மாட்டுள்ள மறநிலையொரீஇ அறநிலை நிறீஇ யவர்க்கின்பளித்தலிற் சேயென்னலாம். தாய்மார்கள், நோயாற் பீடிக்கப்பட்டசேய்கட்குக் கயப்புமருந் தூணக்கொடுத்துப் பின்னயப்படுத்துமாறுபோல் வறுமைநோயுறப்பெற்றுக் களவுமுதலியவற்றானாய தின்மையேறப்பெற்றோரைத் தண்டமென்னும் மருந்தூட்டி யவர்க்கு நன்மையயத்தல் அரசன்கடமையாகவே, காராக்கிரஹங்கண்டு, அதிற் கல்விச்சாலை, தொழிற்சாலையமையக்காண்டலின் நிரலே நோயென்னலாம். மருந்தென்னலாம். ஓங்குபுகழ்வாய்ந்த ஆங்கிலமுதலிய பாஷாஞானம், நுணுகிய கேள்விஞானம் உறலின் அறிவென்னலாம். இவையிற்றினுக்கும் நமது புவிச்சக்ரவர்த்தியார், உருவகமாகலின் அடியில்

வரும் கவிச்சக்ரவர்த்தியின் அரும் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள் ஒன்று என் நினைவுக்குவரலாயிற்று. அதுவருமாறு:—

"தாயொக்கு மன்பிற் றவமொக்கு நலம்பயப்பிற்
சேயொக்கு முன்னின் றொருசெல்கதி யுய்க்குநீரால்
நோயொக்கு மென்னின் மருந்தொக்கு நுணங்குகேள்வி
ஆயப் புகுங்கா லறிவொக்கு மெவர்க்குமன்னன்"

அன்றிக்கே,

"இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிதுநிலைஇய காயமும், என்றாங்
கவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை
யறிவு மீரமும் பெருங்க ணோட்டமும்
சோறுபடுக்குந் தீயோடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற லறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே
திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டணி னல்லது
பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே
யம்புதுஞ்சுங் கடியரணா
லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
யனையை யாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே."

என்ற புறப்பாட்டின்படி, கடலினாழமும், உலகத்துப்பரப்பும், இவருதி யங்கும் காற்றும், நிலைஇய ஆகாயமும் ஆகிய இவற்றை அளவிட்டறி யினும் நமதரசரறிவும், அன்பும், வலியும் அளவிட்டறியப்படா. அவர்குடைநிழற்கண்ணுள்ளோர், சோறடுந் தீயின் வெம்மையும்,

ஞாயிற்றின்வெம்மையும் அல்லது பிறிதொருவெதுப்பறியார்; இந்திர தனுவல்லது எதிரியின் கொலைவில் அறியார்; உழவுகருவியல்லது ஊறு படுக்கும் படைக்கருவியறியார்.

நமதுமன்னர், கருப்பமுற்றபெண்கள் விருப்புடன்கொண்டுண்ணுவ தன்றிப் பகைவர்கொள்ளா மண்ணினையுடையார்; பிற அமைவன அமைந்தார்; புவிக்கெனத்தோன்றிய தூமகேதுமுதல் உற்பாதங்கட் கிடையாதசேமமுடையார். இத்தகைய நமது ஐந்தாம்ஜார்ஜ்சக்ர வர்த்தியார்,

> "காவ லமைந்தான் கடலுலகங் காவலா
> லோவ லறியா துயிர்க்குவகை"

என்ற புறப்பொருட்பாவின்படி, தற்போதுநேர்ந்த வீரயுத்தத்தில் வாகைசூடி வாகைநாடிமன்பதைக் கன்புபெருக்க இறைவன் அருள்புரி வானாக. சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

I. M. முருகையவாத்தியார்,
B. E. ஸ்கூல், செங்கிபட்டி.

உ

புத்தகமதிப்புரை.

1. **அகலிகைவெண்பா:—(வசனத்துடன்)** இது, சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி ஸிவில் வெற்றெறிநெறி டிபார்ட்டுமெண்டு டிப்டிசூப்பரின் டெண்டும், இந்துதேசத்துக் கால்நடைக்காரர்புத்தகம், நெல்லைச்சிலே டைவெண்பா, கோமடிபிவிருத்தம், சுவர்க்கநீக்கமுதற்காண்டம்முதலிய நூல்களின் ஆசிரியருமாகிய ம-௱-௱-ஸ்ரீ வே. ப. சுப்பிரமணியமுதலியா ரவர்களாலியற்றியச்சிடப்பட்டு, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத் தலைவரான மாட்சிமைதங்கிய **முத்துவிஜயரகுநாத ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வர முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்களுக்கு** உரிமைசெய்யப்பெற்றிருக்கிறது. இதிலுள்ள

வெண்பாக்களெல்லாம் சொற்சுவை பொருட்சுவைபொருந்திய திருந்திய செய்யுளாய்ப் படிப்பவர்க்கு மனமகிழுமாறு பழையகவிகள்போற் பாடப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொருசெய்யுளுக்குமுரியபொருள்களை யாவரும் எளிதிலறியும்படி தெளிவான தமிழ்நடையிலெழுதிய வசனபந்தமொன்று சேர்க்கப்பெற்றிருக்கிறது. இதன்விலை அணா 8. தபாற்கூலி அணா 1. வேண்டுவோர், திருநெல்வேலிஜில்லா, சுரண்டைப்போஸ்டு, வெள்ளக்கால், ம-ா-ா-ஸ்ரீ வெ. ப. இராமலிங்கமுதலியாரவர்களிடத்திற்பெறலாம்.

---

2. **இரகுவம்மிசம்**:—(உரையுடன்) இது, யாழ்ப்பாணத்துநல்லூர் மஹாவித்துவான் அரசகேசரியென்பவரால், தமிழிலக்கியங்கற்பவர்க்குப் பெரிதும் உபகாரமாகப் பாடப்பட்டதொரு சிறந்தகாவியமென்பது யாருமறிந்ததே. அதற்குப் புன்னாலைக்கட்டுவன் வித்வான் ஸ்ரீமத்-சி. கணேசையரவர்களால் இனியதமிழுரையொன்று எழுதியச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. கற்குமமாணவர்களுக்கும பிறர்க்கும் மிகப் பயன்படத்தக்கது. இதன்விலை ரூபா இரண்டு. வேண்டுவோர் ஷை ஐயரவர்களுக் கெழுதிப்பெறலாம்.

---

3. **கோகுலர்சரித்திரம்** :—இது, இந்தியஜனத்தலைவருளொருவராய்த் தேசநன்மைக்குழைத்த புண்ணியபுருஷரான கெண்ணியமுள்ள கோபாலகிருஷ்ணகோகலேயென்பவருடைய ஜீவியசரித்திரமாகச் சுதேசமித்திரன் உதவிப்பத்திரிகாசிரியர் கே. விசுவநாதையரவர்களால், தெளிவான தமிழ்நடையில் நன்குயெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அப்புண்ணியபுருஷரது கல்வித்திறமையும், குணவிசேஷங்களும, புத்திசாதுரியமும், ஜனோபகாரசீலமும படிப்பவர்களுக்கு நன்குபுலப்படுவதுடன் ராஜ்யநிர்வாககாரியங்களிலுள்ள சாதகபாதகங்களையாராயு மறிவுடைமையும் உண்டாகத்தக்கதாயிருக்கிறது. இதன்விலை அணா எட்டு. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

---

4. **ஸ்திரீயைஆளும்வழி**:—இது, தஞ்சாவூர்ப் பள்ளியக்கிரஹாரத்திலுள்ள ஸ்ரீமத்-டி. கே. வெங்கட்டராமையரவர்களால் யாவரும் படிக்கும்படி எளியதமிழ்நடையிலெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில்

பூஸ்திதியை ஆட்சிசெய்வதற்கு அறியவேண்டிய பலவிஷயங்கள் எழுதப்பட்டிருப்பதால்,பூஸ்திதியுள்ளவர்களாலும், அவர்கள் பெண்டுபிள்ளைகளாலும் இது விரும்பிப்படிக்கத்தக்கது. இதன்விலை அணா எட்டு. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

---

5. **கதையும்பாட்டும்:**—இது, அறப்புக்கோட்டைரேஞ்சுப்பள்ளிக்கூட ஸப் அஸிஸ்டெண்டு இனிஸ்பெக்டரும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினருமாகிய **ஸ்ரீமத்-வே. முத்துஸாமிஐயர் எம்.ஏ.எல்.டி.** அவர்களாலும், செட்டியூர் எஸ். பி. கே. ஸகண்டரிஸ்கூல்போதகாசிரியர் **ஏ. கே. ஸுப்ரமண்ய ஐயரவர்களாலும** இயற்றப்பட்டதொரு சிறுபுத்தகம். இதிற் பாலபோதனைமுறைக்கேற்ற சிலசிறியகதைகளைத் தமிழ் நடையிலெழுதியும்,அக்கதைகளையே வர்ணமெட்டுள்ள பாட்டுக்களாகப் பாடியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கதைகளை வசனநடையில் எழுதியிருப்பது திருப்திகரமாயிருக்கிறது.

பாடல்கள் சிறுவருக்குப் பயிற்றுவிக்கவேண்டுமானால், சங்கீத முறையையே முக்கியமாகக்கொள்ளாமற்படிக்கும்படி முன்னோர்முறையையே பின்பற்றி அகவல், வெண்பா, கலிவிருத்தம் முதலிய சிறிய செய்யுட்களைக் கற்பிப்பதே சிறந்தமுறையென்றுதோன்றுகிறது. சங்கீதமெட்டுடன்கற்பிப்பதற்கு உபாத்தியாயர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் சங்கீதமெட்டுக்கேற்ற சாரீரசம்பத்தும், தாளப்பயிற்சியும் அமைவது அரிதாகையால, அவை, சர்வாதிகாரயோக்கியமில்லாமையாலும், பக்திமார்க்கப்பிரஸங்கமல்லாத சாமாந்யகதைகளில் நாடகபாத்திரங்களுக்கே யுரியவாகையாலும், அவைவல்லநடர்களைச சிற்றினத்துட்சேர்த்து எண்ணியிருத்தலாலும் பெருமையுடையராக்க விரும்பும் நம் மாணவர்களைக் கூத்தாடிகள்போலச்சாமான்யகதைகளைச் சங்கீதமெட்டுடன்கூடிப்பாடும்படி கற்பிக்கமுயல்வதானது தகாதகாரியமாயிருப்பதுமன்றி, இப்பொழுது கல்விபயிற்றற்கென்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் அருமையான சொற்பகாலத்தையும் பாழாக்கவல்லதாயுமிருக்கிறதென்றுதோன்றுகிறது. இதன்விலை அணா நான்கு. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்

1915-ஆு அக்டோபர்மீ 3உ
காலை 8-மணிக்குநடந்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாஹஸபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

---

1. மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரமஹாராஜா ஹிஸ ஹைனெஸ். பா. ராஜராஜேஸ்வரசேதுபதியாகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள், அக்கிராசநாதிபதி.

2. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ M. ஆப்பஹாம்பண்டிதரவர்கள்.

3. ,, கானபகதூர H அப்துல்சுபான்சாஹிப அவர்கள்.

4. ,, V. S. இராமஸ்வாமிசாஸ்திரியவர்கள் B. A., B. L.

5. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B. A., B. L.
6. ,, T. N. சுந்தரராஜையங்காரவர்கள் B. A., B. L.
} கௌரவ காரியதரிசிகள்.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்:—

I. (1) மகா-ா-ா-ஸ்ரீ S. Rm. S. A. குட்டயன்செட்டியாரவர்கள், கொத்தமங்கலம்.

(2) ,, C. சுநதரமையாவர்கள் B. A. வக்கீல், தேவகோட்டை.

(3) ,, சிற. பொ. குப்புசாமிதீக்ஷிதர் அவர்கள், சிதம்பரம்.

இவர்களைச் சங்கத்தின் அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

II. 1915-ஆு ஜூன், ஜூலை மாதங்களின் வரவு செலவு கணக்குகள், வாசித்து அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

III. செந்தமிழ் 11, 12-வது தொகுதிகளைப் பாதிவிலைக்கு விற்கத் தீர்மானம்.

IV. மாறனலங்காரச் சித்திரக்கவிகளை அச்சிடத் தயாரித்த பிளாக்குகளின்செலவு ரூ 17—8—0ம் அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

V. இப்போதுநடக்கும் பெரியயுத்தத்தில் வெற்றியும் புகழும் சீக்கிரத்தில் நமது ஆங்கிலதுரைத்தனத்தாருக்குக்கிடைக்கவேண்டு வதாக சங்கம் 14-வதுவருஷோத்ஸவக்கூட்டத்திற் செய்ததீர்மானத்தை, சென்னைக் கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் அங்கீகரித்து, ஷெ கூட்டத்து அக்கிராசநாதிபதி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ திவான் பகதூர் L. D. சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்களுக்கு ஷெ கவர்ன்மெண்டு பிரதான செக்ரிடெரி அவர்கள் எழுதியகடிதம, வந்தனத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

VI. சென்னைச்சர்வகலாசங்கத்தார், பரீக்ஷைகளுக்குஏற்படுத்தியிருக்கும் பாடபுத்தகங்களிற் பிழைகளிருப்பதால் அவை சம்பந்தமாக லிட்டரரிசம்மிட்டி (Literary Committee) மெம்பர்களை ஆலோசித்துக்கொண்டு, மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பிரசிடெண்டு அவர்கள், சர்வகலாசங்கத்தாருக்கேனும், கவர்ண்மெண்டாருக்கேனும் வேண்டியகடிதங்கள் எழுதும்படி, பிரசிடெண்டு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளலாயிற்று.

VII. சந்தாப்பாக்கி விஷயமாய், காரியதரிசிகள் லெட்டர்மூலமாகவும், லாயர்லெட்டர்மூலமாகவும், உசிதம்போற் கேட்டுவசூலித்து அதன்முடிவைத்தெரிவிக்கத் தீர்மானம்.

VIII. (1) Life Member சந்தா ரூ 100-யும், வருஷாந்தரச் செலவுக்கு உபயோகிக்காமல் மூலதனமாகவைத்து, அதன் வட்டியைமட்டும் செலவுசெய்யவேண்டுமென்று தீர்மானம்

(2) 1915-16ம்வருத்து Draft Budget அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

(3) சங்கத்திற்குப் பணம் தேவையாயிருக்கும்விஷயத்தில் யாவரும் முயற்சிசெய்யவேண்டுமென்று தீர்மானம்.

B. RAJARAJESWARAN
President
Madura Tamil Sangam.

3—10—15

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கங.] ராக்ஷஸஹ ஐப்பசிமீ [பகுதி-கஉ.

Vol. XIII. October—November, 1915. No. 12.

*அசோகனது ஆக்ஞாபத்திரங்கள்.

[அசோகனது ஆக்ஞாபத்திரங்கள் என்ற மகுடத்தின்கீழ்க் கல்கத்தாநகரில், கியாதிவானும் சாஸ்திரபரிசீலனையிலேயே காலத்தைச் செலுத்துபவரும், இங்கிலாந்திலுள்ள ஆக்ஸ்போர்டுசர்வகலாசாலையிற் சிரேஷ்டவித்யாபட்டம் (M. A.) பெற்றவரும், பாரிஸ்டர்பரீக்ஷை கொடுத்தவருமான மிஸ்டர் K. P. ஜேயஸ்வால்அவர்கள் M. A. (Oxon) Barrister-at-law. தமது ஆராய்ச்சியாற்செய்த மொழிபெயர்ப்புடன் மாடர்ன்ரிவியூசஞ்சிகையிற்றோன்றியதை, தமிழுற்குப் பெரிதும்பயன்படுமென்றுகருதி யீண்டுத்தருகின்றேன்.]

ஈண்டு எழுதப்பெறும் மொழிபெயர்ப்பானது இதுகாறுஞ்செய்யப்பட்டவைகளினும் மேலானதாயிருக்குமென்று கருதப்படுகிறது.

இதுவரையில் அசோகமகாராஜனதுசாஸனங்கள் எழுதப்பட்டபடியே வெளிப்போந்ததில்லையாதலால், அவைகளை ஒருமாசிகசஞ்சிகை மூலமாக, அசோகமகாராஜனது ஜனசந்ததியாருக்கு தொடக்கமாகக்கூறுகிறேன். அசோகமகாராஜன் அக்காலத்து லங்காத்வீபமுதல் ஆப்கானிஸ்தானம்வரையுள்ளஜனங்களா லறியப்பட்டபாஷையை யுபயோகித்துவந்தார். இப்பொழுது இங்கு எழுதப்படும்பாஷையும் சகலராலும் அறியப்பட்டதே. (தேவநாகரியில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.)

* இதிலுள்ள சிலவிஷயங்களும் சாசனங்களின் சுத்தபாடமும் நன்கு விளங்காவிடினும் மிகப்பழமைப்பற்றியதாயிருப்பதால் கிருபநேயர் திருத்தியனுப்பியபடியே பதிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. ப—ர்.

இந்த ஆக்ஞாபத்திரத்திற்கண்ட இடம் தெற்கில் மைசூரும் வடபால் பாரசீகராஜ்ய எல்லையுமுடையதாயினும், ஆக்ஞாபத்திரத்திற் காணப்படும விடயங்கள் ஆசியா, ஆபிரிக்கா, ஐரோப்பாஆகிய மூன்று கண்டங்களிலும் செல்லத்தக்கன. அசோகஅரசனதுசாஸனங்களிற் கண்டபடி, அந்தியகஸின்ராச்சியமான சிரியாநாட்டிலும், மேஸிடோனியாவிலும், எகிப்து, ஸைரனிலும் வைதந்தியசாலைகள் மனிதருக்கும் மிருகங்கட்கும் உபயோகமாகும்படி ஏற்படுத்தியதோடு, மதவிஷயங்களைப் பற்றிப் பிரவசனம்செய்யவும் ஏற்பாடுசெய்திருந்தார்.

முதல்வகுப்பு.

மலைகளில்வெட்டப்பட்ட அசோகனது 13, 14-ம்வருஷத்துத் தர்மத்தைப்பற்றியசாஸனபத்திரங்கள்.

இந்தவகுப்புச்சாஸனங்களை ஐரோப்பிய பூர்வீகஆராய்ச்சியாளர் மலைவெட்டுக்கள்(Rock Edicts)என்பர். இவைகள் அசோகமகாராஜனால் "ஷிலாபலகா" (சிலாபலகா)என்று சொல்லப்படுகின்றன. அவை 14 பாகமாகப்பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொருபாகமும் தனித்தனிஆரம்பித்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. முற்றுப்புள்ளிகளும அரைப்புள்ளிகளும் இடைவெளிவிலாசத்தாற்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லைப்புறத்தில் இரண்டுஇடத்தில் இந்தசசாஸனங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று பிஷாவருக்கு 40 மைல் வடகிழக்கில் கபுர்தகிரி என்னுமூரிலும், மற்றொன்று எல்லைப்பிரதேசத்தில் ஆபட்டபாத்(Abottabad)என்னும்நகருக்கு 50 மைல்வடக்கிலுள்ள மானசாரம்என்ற ஊரிலும் தென்படுகின்றன. இவை கரோஷ்டி என்றபாஷையில் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பாஷை பாணினிபகவான்காலததிற் பாரசீகர்களால் அந்தப்பிராந்தியங்களிற் கொண்டுவரப்பட்டது. மற்றவை, தேவநாகரி, வங்காளி, தமிழ்முதலிய எழுத்துக்கட்கு மூலஎழுத்தான பிராமியெழுத்திற் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை காணப்படுமபிராந்தியங்கள் (1) யமுனையும் டான்ஸ் என்றநதிகளும் சங்கமமாகும் மஸ்ஸோரி என்றஊருக்கு 15 மைல் தூரத்திலுள்ள கலாஸி (2) ஸோபாரா (சூரப்பராகா) அந்நாளில் பம்பாய் போல்வது; சிரியாநாட்டிற்குசசெல்லக் கப்பலேறுமிடம் (3) அசோகனதுகாலத்தில மேல்நாட்டிற்குப் பிரதானநகராகிய கிர்நார் (4) தவுலி (புராதனதோஷாலி) புவனேசுவரமென்னும் புரிக்ஷேத்திரத்திற்கு 7 மைல் வடபுறமுள்ளது (5) கஞ்சம்ஜில்லாவிலுள்ள ஜோகார் என்னும் இடங்கள்.

முதலாவது சாஸநம்

𑌇𑌯𑌂 𑌧𑌂𑌮𑌲𑌿𑌪𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌨, 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌸𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌲𑍇𑌖𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾. 𑌇𑌧 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌆𑌰𑌭𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍂𑌹𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌜𑍋 𑌕𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋। 𑌬𑌹𑍁𑌕𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍋𑌸𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌮𑍍𑌹𑌿 𑌪𑌸𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾। 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌚𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌸𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌞𑍋 𑌪𑍁𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌸𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌞𑍋 𑌅𑌨𑍁𑌦𑌿𑌵𑌸𑌂 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌰𑌭𑌿𑌸𑍁 𑌸𑍂𑌪𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍇 𑌅𑌜 𑌯𑌦𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌧𑌂𑌮𑌲𑌿𑌪𑍀 𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍀 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌆𑌰𑌭𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌪𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌮𑍋𑌰𑌾 (1) 𑌏𑌕𑍋 𑌮𑌗𑍋 𑌸𑍋 𑌪𑌿 𑌮𑌗𑍋 𑌨 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋। 𑌏𑌤𑍇 𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌪𑌛𑌾 𑌨 𑌆𑌰𑌭𑌿𑌸𑌰𑍇।

ஆங்கிலத்தின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு.

தேவர்களுக்குப்பிரியமானவனும், அரசனுமாகிய பிரியதர்சியின் பஹிரங்கபத்திரம்:—இனி யாதொருபிராணியும் வதைசெய்யப்படவாவது அக்நிக்குப்பலிகொடுக்கப்படவாவது கூடாது. தேவர்கட்குப் பிரியமானவனும, அரசனுமாகிய பிரியதரிசி, சமாஜங்களில அதிக தீய வழக்கங்களைக்காண்பதால் இனி சமாஜங்கள்கூடக்கூடாது. ஆயினும், வாதப்பிரதிவாதமற்றகூட்டங்களைப்பற்றி மதிப்புண்டு. முன்னளில் தேவர்கட்குப்பிரியமாகியஅரசனுகிய பிரியதரிசியின்அட்டிலில், நூறு, ஆயிரக்கணக்கானபிராணிகள் போஜனத்திற்காக வதைக்கப்பட்டன. அதன்பொருட்டு, இந்தத்தர்மசாசனம் எழுதுங்காலத்தில் இரண்டு மயில்களும், ஒருமானுந்தவிர மற்றவை வதைசெய்யப்படுவதில்லை. மான்கூட ஏகதேசமே. இனி அவைகூட வதைக்கப்படமாட்டா.

---

(1) கபுர்தகிரி, மானசாரம் கல்வெட்டுக்களில் 𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌏𑌕𑍋 என்றபதங்கட்குப்பின் 2, 1, என்ற எண்கள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரியதரிசியென்பது அசோகமகாராஜனின் மற்றொருபெயரெனத் தீபவம்சம்கூறும். வின்சன்டு ஸ்மித் துரை அருணிறைந்தபெருமான் (Gracious Majesty)என்றுகூறுவது முத்ராராக்ஷஸத்தில் 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 என்ற பதத்தைக்கொண்டுபோலும். ஆங்கு அது பெயருரிச்சொல்லாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 𑌸𑍂𑌪𑌾𑌥𑌾𑌯 கறிகள் என்றபொருளுடையதாயினும் அது போஜனமெனக்கொண்டேன்.

II-வது சாஸநம்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌂𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂-𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌡𑌾, 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌾, 𑌸𑌤𑌿𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌕𑍇𑌰𑌲𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌆-𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑌕𑍋 𑌯𑍋𑌨𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂-𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌚 𑌪𑌶𑍁-𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌚 𑌔𑌷𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍋𑌪𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌪𑌶𑍂𑌪𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌰𑍋𑌪𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌰𑍋𑌪𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 (2) 𑌪𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍂𑌪𑌾 𑌚 𑌖𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌰𑍋𑌪𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂.

தமிழ்

தேவர்கட்குப்பிரியமானவரசனாகிய பிரியதரிசியின்சக்கிராதிபத்தியத்திலும் அதன் எல்லைப்புறங்களிலும் உதாரணமாக, சோழ, பாண்டிய, சத்தியபுத்திர, கேரளபுத்திர, லங்காத்வீபம்வரைக்கும், கிரேக்க அரசனாகிய அந்தியோகாவின்ராச்சியத்தும், அந்த அந்தியோகஸுக்குப் பக்கத்துள்ள இராச்சியங்களிலும், எல்லாஇடங்களிலும், தேவர்கட்குப் பிரியமாகிய அரசனான பிரியதரிசி இரண்டுவிதமான சிகிச்சாசாலைகள்— மனிதர்கட்கொன்றும் மிருகங்கட்கொன்றும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார். அவ்விடங்களிலெல்லாம் மனிதருக்கும் ஜீவஜந்துக்கட்கும் பிரயோஜனமுள்ள ஒஷதிகளும் பயிர்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சாலைகளிற் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டதோடு நிழலைத்தரும் விருக்ஷங்களும் மனிதருக்கும் மிருகங்கட்கும்பிரயோஜனமாகப் பயிரிடப்பட்டிருக்கின்றன.

(மிஸ்டர் ஜேயஸ்வாலவர்கள் குறிப்பு.)

சோழர்..........சோழர்கள் தெற்கிலுள்ளவர்கள். ராஜநகரமான உறையூர் உரகபுரம் என மகாகவி காளிதாசனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சோழதேசம் புத்தர்காலத்திலேயே வடநாட்டில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பாணினிசூத்திரத்திற் சோழநாட்டுவஸ்திரம்

---

(2) கலிங்கத்துப்பிரதியில் 𑌉𑌦𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 என்றுகூட்டியும், கபுர்தகிரி வெட்டில் 𑌪𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 என்றாவது 𑌤𑍇𑌷𑍁 என்றாவது காணப்படவுமில்லை.

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அசோகன்காலத்தில் லங்கையென்றுபொ ருள்படும் தாமிரபர்ணி பாண்டியநாட்டிலோடுகிறது. அர்த்தசாஸ்திர ஆசிரியர் பாண்டியர்களது முத்துச்சலாபத்துறைகளையறிவர். மகாஸ் தனிஸ் பாண்டியர்களைப்பற்றிப் பாடலிபுத்திரத்திற் கேட்டதுண்டு.

சதீயபுத்ரர்:—மிகப்புராதனமான ஆசிரியரின்கருத்துப்படி புத்திரர் என்பது அந்நாட்டு அரசருக்கிடப்பட்டதொரு பட்டமாகும். சதீ யர்களது அரசனுகலாம். ஒருகால், குடிகளால்தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவ னுகவுமிருக்கலாம். இவர்கள் ஐதிரேயபிராம்மணத்திற்கூறிய சத்வத் துக்களே. இவர்களதுராச்சியம தெற்கிலிருந்ததென்றும், போஜ்ய மென்ற பிரஜாநாயகமாகவிருந்ததென்றுந்தெரிகிறது. மகாபாரதத்திற் கூறப்பட்டபோஜர்கள், அபராந்ததேசத்திலுள்ள அந்தகர். விருஷ்ணி களைப்போன்ற ஒரு கூட்டத்தாரெனஅறியப்படுகிறது. இந்தக்குலத்தா ரின்பேர் மகாபாரதத்தில் சத்யகி என்னும் பிரஜாநாயகன்பெயரால் நிலை நிறுத்தப்படுகிறது. இந்தச் சத்வத்துகள் அல்லது சதீயர்கள்தான் சத வாகனர் என்னும்பெயரோடு பின்ன ராண்டனரென்றெண் ணுகிறேன். பவிஷ்யபுராணத்தின்படி, சதவாகனவமிசோற்பவன் முதன்முதலில் இராச்சியமில்லாதவிடத்து அதாவது பிரஜாதிபத்தியமாயிருந்தவிடத் தில், இராச்சியஸ்தாபனம்செய்தானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஜைனகாவியத்தில் இவர்கள் கேரளராச்சியத்திற்குப்பக்கத்தே இருந்ததாகக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. அசோகனே கேரளபுத்திரருக்குப் பக்கத்தே சதீயபுத்திரர்களைக்கூறுகிறுன். தென்னுட்டிற் சேர சோழ பாண்டிய இராச்சியங்கள் இருந்தநிலைமையில் இந்த சதீயபுத்திரர் கேர ளத்திற்கு வடபாலிருந்திருக்கவேண்டுமென்பதோடு, ஆரியஅரசர்களா யிருந்திருக்கவேண்டுமென்றும் தெரிகிறது. இவர்களைப்பற்றித் தமிழ் நூல்களிற் கூறப்படவேயில்லை*. இஃதொன்றே இவர்கள் ஆரியரென் பதை வலியுறுத்தும். இந்நான்கு இராச்சியங்களும் சுயஇராச்சியமாயி னும் அசோகனது மதசம்பந்தமானதர்மங்களுக்குக் கட்டுப்படக் கூடியவை.

அந்தியகஸ்:—சிரியா, பாரசீகத்து அரசனுன செலுக்கஸின் பெயரன். அசோகனது இராச்சியம் தற்போதைய ஆப்கானிஸ்தான முள்படப் பரவியிருந்தது.

---

* தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற் கிளவியாக்கம் ௩௪-ம் சூத்திரவுரை யுள், "பவளக்கோட்டு நீலயானை சாதவாகனன்கோயிலுள்ளு மில்லை" எனச் சேனுவரையர்கூறியவாற்ருல் இவன் சிறந்த சர்வமிருகசந்தர்சனசாலையொன்று வைத்திருந்தானென்பதுந்தமிழ்நூலால்வெளியாகிறது. ப—ர்.

III-வது சாஸநம்

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀𑌰𑌾𑌜𑍈𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾
𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌮𑌯𑍇𑌦𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌮𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾
𑌜𑍁𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍁
𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌇𑌮𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇
𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇। 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾। 𑌸𑌾
𑌧𑍁 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌅𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌵𑍍𑌯𑌯𑌤𑌾 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁।
𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌗𑌣𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍
𑌜𑌨𑌤𑌶𑍍𑌚।

தேவர்கட்குப் பிரியமானவனும், அரசனுமாகிய பிரியதரிசி பின்வருமாறுசொல்கின்றார்:—சென்ற பன்னீராண்டின்முன்னர்ப் பட்டாபிஷேகம்பெற்றகாலத்து, நாம் நமது சக்கிராதிபத்தியத்திலுள்ள ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தரும, ராஜுகர்களும், பரதேசிகர்களும், ஐந்து வருடத்துக்கொருமுறை சுற்றுப்பிரயாணஞ்சென்று இராஜாங்கக்காரியங்களைக்கவனிப்பதோடு பின்வருவனவற்றைப்பற்றி ஜனங்களுக்கு வற்புறுத்தவேண்டுமென்று ஆக்ஞாபித்திருக்கிறோம். தாய்தந்தையருக்குக்கீழ்ப்படிதல் உத்தமமானகாரியம். நட்பினர், தெரிந்தோர், உறவினர், பிராமணர், சிரமணர்களிடம் தயை சிலாகிக்கத்தக்கது. அஹிம்சை பரமதர்மம். சீரானசெலவும் சீரானதனமும் சிலாக்கியமானது. *மந்திரிசபையினர் இந்தவிடயங்களைப்பற்றி உத்தியோகத்தினருக்கு வற்புறுத்துவார்களாக.*

குறிப்பு:—ராஜுகர், ப்ரதேசிகர் இவர்களிருவரும் கீழ்த்தரஉத்தியோகஸ்தர்கள். அர்த்தசாஸ்திரப்படி ப்ரதேஷ்டிரீகள் கீழ்த்தரக்குற்றவிசாரணை அதிகாரிகளாவர். டாக்டர் தாமஸ் அபிப்பிராயப்படுவதுபோல், ப்ரதேஷ்டிரிகளும், ப்ரதேசிகர்களும் ஒருவரேயென்று நானும் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். ராஜுகர்கள் என்போர் உயர்தரநீதிவிசாரணைக்கர்த்தர்களாவர்.

IV-வது சாஸநம்

𑌅𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑌂 𑌅𑌂𑌤𑌰𑌂 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌢𑌿𑌤𑍋 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌰𑌂𑌭𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌸𑍁 𑌅𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌤 𑌅𑌜 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌸𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌞𑍋 𑌧𑌂𑌮𑌚𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌭𑍇𑌰𑍀𑌘𑍋𑌸𑍋 𑌅𑌹𑍋 𑌧𑌂𑌮𑌘𑍋𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌦𑌸𑌣𑌾 𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌦𑌸𑌣𑌾 𑌚 𑌅𑌗𑌿𑌖𑌂𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌸𑌯𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾 𑌜𑌨𑌂। 𑌯𑌾𑌰𑌿𑌸𑍇 𑌬𑌹𑍂𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌤𑍇𑌹𑌿 𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍁𑌵𑍇 𑌤𑌾𑌰𑌿𑌸𑍇 𑌅𑌜 𑌵𑌢𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌸𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌞𑍋 𑌧𑌂𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌸𑍍𑌤𑌿𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌰𑌂𑌭𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌹𑍀𑌸𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌟𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌟𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌰𑍂𑌸𑌾 𑌥𑍈𑌰𑌸𑍁𑌸𑍍𑌰𑍂𑌸𑌾। 𑌏𑌸 𑌅𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑍇 𑌧𑌂𑌮𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌢𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌢𑌯𑌿𑌸𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌂𑌮𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌇𑌦𑌂। 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌪𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌸𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌞𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌧𑌯𑌿𑌸𑌂𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌂 𑌧𑌂𑌮𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌆𑌵 𑌸𑌵𑌟𑌕𑌪𑌾 (a)। 𑌧𑌂𑌮𑌮𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌿𑌲𑌮𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌤𑍋 𑌧𑌂𑌮𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌾𑌸𑌿𑌸𑌂𑌤𑌿। 𑌏𑌸 𑌹𑌿 𑌸𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑌂𑌮𑍇 𑌯 𑌧𑌂𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌸𑌨𑌂, 𑌧𑌂𑌮𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌿 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍀𑌲𑌸। 𑌤 𑌇𑌮𑌮𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌥𑌮𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌧𑍀 𑌚 𑌅𑌹𑍀𑌨𑍀 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍁। 𑌏𑌤𑌾𑌯 𑌅𑌥𑌾𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌲𑍇𑌖𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂। 𑌇𑌮𑌸 𑌅𑌥𑌸 𑌵𑌧𑌿 𑌯𑍁𑌜𑌂𑌤𑍁 𑌹𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌚𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌸𑌵𑌾𑌸𑌾𑌭𑌿𑌸𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌨 (b) 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌸𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌲𑍇𑌖𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂।

தமிழ்

சென்றகாலங்களிற் பிராணிவதையும், ஜீவஹிம்சையும், உறவினர், பிராம்மணர்-ச்ரமணர்களிடத்துவெறுப்புமே மேலாடிவந்தன. தேவர்கட்குப்பிரியமானவனும், அரசனுமாகிய பிரியதரிசியினது தர்மப்ரவசனமானது ஜனங்கட்குப் பறைசாற்றுவித்து அறிவிக்கப்பட்டதினின்றும்,

---

(a) 𑌕𑌪𑌂, 𑌕𑌪𑍍𑌵 என்ற பாடபேதங்கள் காணப்படுகின்றன

(b) முடிவில் 𑌇𑌦𑌂 என்று சிலவற்றிலிருக்கின்றது.

ஆகாயவிமானம், யானையேற்றம், வாணவேடிக்கைமுதலியவற்றாலும், பன்னூற்றாண்டுகளாயறியாத இந்தவதை ஜீவஹிம்சைமுதலியவைகள் குறைந்துவருவதோடு, உறவினர், பிராம்மணர், சிரமணர் இவர்களிடத்து நன்னடக்கையும், பெற்றோர், மூத்தோரிடத்துக் கீழ்ப்படிதலும் மேலாடிவருகின்றது.

இந்தத் தர்மக்கோட்பாடுகள் பலவிதத்திலும் பிரவிவருவதால் தேவர்கட்குப்பிரியமானவனும் அரசனுமாகிய பிரியதரிசி இன்னும் இத் தர்மம் பரவ ஏற்பாடுசெய்வார். இன்னும், பிரியதரிசியின்புத்திரர், பௌத்திரர், பிரபௌத்திரர்களும் இந்தத்தர்மம் விருத்தியாகும்படியாக இந்த ஸம்வர்த்தகல்பம் முடியும்வரை பார்ப்பார்களாக. இவர்கள் தாங்கள் இந்தத்தர்மங்களை உறுதியாகக்கடைப்பிடிப்பார்களாக. இவர்கள் உறுதியாகக்கடைப்பிடித்துச்செய்யாவிடின், தர்மப்பிரவசனம் முடியாதகாரியமே. இவ்விஷயத்தில் விருத்தி சிலாக்கியமேயொழிய அழிவன்று. இதன்பொருட்டுப் பின்வருமாறு ஆக்ஞாபிக்கின்றோம். ஒரு விஷயத்தின்விருத்தியின்பொருட்டுப் பாடுபடவேண்டும். அதன் அழிவைச் சகியாதே. இவ்விதமாகத் தேவர்கட்குப்பிரியமான அரசனாகிய பிரியதர்சியால், தமது இராஜபாரம்பரியம் பன்னிராண்டுகழிந்தபின் ஆக்ஞாபிக்கப்படுகிறது.

குறிப்பு:—ஆரஂஷ என்றபதத்துக்கு மிஸ்டர் வின்சென்ட் ஸ்மித் யக்ஞபலியென்றுகொள்கிறார். முதலாவதுசாஸநத்தைக்கவனிக்க அது வதையென்று ஏற்படும். அசோகன்முதலாம்சாசனம் எழுதும்காலத்திலேயேபௌத்தமதத்தைத் தழுவினவனாதலாற் றனது அட்டவிற் பிராணிவதையைப்பற்றிக்கூறுகின்றான்.

விமானம் - ஆகாயக்கப்பல் அல்லது புஷ்பக்கூடுகள்; வைசேஷிகவிதிகளெழுதியவர்களால் ஒருவாகனமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. டாக்டர், ஒரு ஜேந்திரநாதஸீல் எழுதிய இந்தியரின்விசேஷகிரந்தங்கள் என்னும்புத்தகத்தின் XVI பதமம் 351-வது பக்கத்தில் [illegible], [illegible] என்று காணப்படுகிறது. பாணகவி சரித்திரவிஷயங்களைப்பற்றிப் பேசும்போது, ஒரியந்திரத்திற்பறந்து அதினின்று விழுந்து இறந்தாரென்று கூறுகின்றார்.

V-வது சாஸநம்

[illegible]

(c) கலாஸி கல்வெட்டிலிருந்து பூர்த்திசெய்யப்பட்டது.

(d) கலாஸி கல்வெட்டில் [illegible] என்பதில்லை.

(e) [illegible] என்றிருக்கவேண்டும்.

* [illegible] என்றிருக்கவேண்டும்.

தமிழ்

தேவர்கட்குப்பிரியமான அரசனாகிய பிரியதரிசி இவ்விதமாகக் கட்டளையிடுகிறார். நன்மைசெய்வது கஷ்டம். ஒரு நல்லகாரியத்தை முதலில் ஆரம்பிப்பவன் கஷ்டமானகாரியத்தைச் செய்கின்றான். அப்படிப் பலவிஷயங்கள் என்னாற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய புத்திரர்களும், பௌத்திரர்களும், அவர்களதுபின்னோரும் இதேமாதிரி சற்காரியங்களைக் கல்பாந்தரகாலம ஸ்தாபிததுசெய்துவருவது உத்கிருஷ்டமானகாரியங்களைச செய்துவருவதாகும். ஆயினும், இப்பொழுதுநடநதேறிவருவதைக்கூடப் புறக்கணிப்பவன் பாபத்தைச்செய்தவனாவான். பாவஞ்செய்தல எளிது.

சென்ற பன்னாட்களில் தர்மமஹாமாத்திரர்களென்று ஒருசபையோ ரில்லை. அதனை என்ற பதின்மூன்றாவதுவருடத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கின்றேன்.

அவர்கட்குப் பாஷண்டரைக்கூட விசாரணைபுரிய அதிகாரமுண்டு.

மாகாண அத்தியக்ஷர்களை விசாரணைபுரியவும், கிரேக்க, காம்போஜ, காநதார, ராஷ்டிரிக, பேதணிகர் மற்ற அபராந்தர் நடுவிலேற்பட்டிருக்கும் தர்மபிரசாரகர்கட்கு உதவிபுரியவும அதிகாரமுண்டு.

ஆதரவில்லாதவர்கட்கும், பெருமையிழந்தவர்கட்கும், அநாதைகட்கும, வயோதிகர்கட்கும ஹிதஸௌக்கங்களைசசெய்ய அதிகாரமுண்டாவதோடு, தர்மபிரசாரகர்கள்அதிக சிரமபபடாமற் பார்க்கவேண்டும்.

தண்டனையில்,சரீரவாதனைக்குட்படுத்தப்பட்டபோது,கடுங்காவற்றண்டனைகளை மாற்றவும், குழந்தைமுதலானவர்கள் குற்றவாளியை சம்ரக்ஷணைக்கு எதிர்பார்க்கும்போதும், வயோதிகனாயினும் விடுதலைசெய்யவும் அதிகாரமுண்டு.

அவர்கட்குப் பாடலிபுத்ரத்திலிருக்கும் என்னுடைய சகோதர சகோதரிகள் உறவினருடைய அரமனைகளிலும், மற்றத் தலைமைநகரங்களிலும் அதிகாரம் செல்லும்.

இத்தேசமுழுவதும், தர்மபிரசாரகர்களாயினும், அத்தியக்ஷர்களாயினும், தர்மாதிகாரியாயினும் எல்லோர்மேலும் தர்மமஹாமாத்திரர்கள் அதிகாரம்செலுத்தக்கூடும்.

இதற்காக இந்தப்பத்திரம் எழுதப்பட்டது. இது நீடூழிவாழ்வதாக. என் சந்ததியார் இதனை அநுசரிப்பார்களாக.

குறிப்பு:—இந்தச்சாசனத்தில் அசோகமஹாராஜன் புதிதாக ஒருஸ்தாபனம் உண்டாக்கியிருப்பதாகக் கூறுகிருர்.

மஹாமாத்திரர்கள் என்போர் அர்த்தசாஸ்திரப்படி முக்கியமந்திரிகளாவர். பாடலிபுதரத்திலிருக்கும் மஹாமாத்திரர்கள் இப்பொழுது நாம் இம்பீரியல் மந்திரிகள் என்போரைப்போன்ருேர்கள்.

தர்மத்தைப்பரிபாலனம்செய்ய அசோகமஹாராஜன் புதிதாக ஒருவிதஅதிகாரிகளை நியமித்தார். அவர்களே தர்ம பிரசாரகர்கள். இவர்களை மஹாமாத்திரர்கள் விசாரிக்காதபடி தர்மமஹாமாத்திரர்களென ஒருவகையினரைநியமித்தனர். அரசன் விசாரணையிலிருந்த அநேகவிஷயங்களை இவர்களைக்கொண்டு விசாரணைபுரிய ஏற்படுத்தினுர் என்று அர்த்தசாஸ்திரத்தாற்(பக்கம் 39)றெரிகிறது. ([illegible] .. ..[illegible]।) இவர்களையெல்லாம் தர்மமஹாமாத்திரர்களது விசாரணைக்குட்படுத்தினுர்.

VI-வது சாஸநம்

[illegible]

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌅𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌲𑌿𑌪𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌖𑌿𑌤𑌾। 𑌕𑌿𑌂𑌤𑌿, 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂𑌤𑍁 𑌇𑌦𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣।

தமிழ்

தேவர்கட்குப்பிரியமான அரசனாகிய பிரியதர்சி இவ்விதம் கட்டளையிடுகிறார். முன்னாட்களில் அரசன் சதாகாலமும் சமஸ்தானவிஷயங்களைக் கவனித்ததில்லை. அரசனிடம் தெரிவிப்பதுமில்லை. நான் பின்வருமாறு உத்தரவிடுகிறேன். "ஆகாரம்செய்யும்பொழுதும், அரமனையிலிருக்கும்போதும், அந்தப்புரத்திலிருக்கும்போதும், தேகாப்பியாசம், ராணுவப்பயிற்சிசெய்யும்பொழுதும், உய்யானவனத்திலிருக்கும்போதும், அரசாங்க உத்தியோகத்தினர் கூடவிருந்து சமஸ்தானவிஷயங்களைத் தெரிவிக்கவேண்டியது. அந்தஇடங்களிற்கூட அவைகளை நான் கவனிப்பேன். மேலும் நான் வாக்கால் தெரிவித்ததை நிறைவேற்றாமல் மந்திரிகட்கு வேறுவேலையிருந்தபோதிலும் அபிப்பிராயபேதமேற்பட்டாலும் உடனுக்குடன் தெரிவிக்கவேண்டியது. இவ்விதமாகக் கட்டளையிடுகிறேன். நான் இப்பொழுதுசெய்துவரும் சமஸ்தானவிஷயம் திருப்தியைக் கொடுக்கவில்லை. ஜனங்கள் க்ஷேமமாயிருக்கவேண்டுமென்பதே என்கடமை. அதன் இரகசியம் பொதுக்காரியத்தை ஊக்கத்தோடு செய்வதே. பொதுக்ஷேமத்தைத்தேடுவதைவிடப் பெரியவேலை இல்லை.

நான் ஏன் இவ்வளவு பிரயாசைப்படவேண்டுமெனின், நான் உலகத்திற்குச்செய்யவேண்டியகடமையைச் செய்யவேண்டுமென்றேதான். சிலரையாவது இம்மையில் சந்தோஷமாயிருக்கச்செய்வேனேயாயின் மறுமையில் அவர்கள் சுவர்க்கத்தையடையக்கூடும்.

இந்த ஆக்ஞாபத்திரம் பிறக்கக்காரணமென்னவெனின், இச் சாசனம் நிலைபெறவும், எனது புத்திர பௌத்திர பிரபௌத்திரர்கள் பொதுநலத்தைக்கோருவது அதியூக்கமின்றி நடைபெறக்கூடாததாகையால் அதனைக் கடைப்பிடித்தொழுகவுமேயாம்.

குறிப்பு:—இந்தச்சாசனத்தில் மந்திரிகட்கும், தனக்கும் ஏற்பட்ட அபிப்பிராயபேதங்களைத் தெரிவிப்பதால் இது வெகு முக்கியமானது. மந்திரிகள் இந்தத் தர்மமஹாமாத்திரர்களிடம் அருவெறுப்புடையராயினரென்றுகாண்கிறது. திவ்யவாதனத்தால், பண்டாரியான ராதாகுப்தர் அசோகமஹாராஜனது ஆக்ஞைகளைப் பௌத்ததர்மங்கள்விஷயமாய் நிறைவேற்றுவதாகத்தெரிகிறது.

வார்ச்சா, வீநீத என்ற பதங்கட்கு ஒதுக்கிடம் என்றும் வாகனம் என்றும் ஐரோப்பியர் பொருள்கொள்கின்றனர். அர்த்தசாஸ்திரம், யாஜ்ஞவல்கியஸ்மிருதிகளிற் கூறப்பட்ட ராஜகாலதர்மத்தைக் (Time-Tablo) கவனிப்போமாயின் விசதமாகும். அர்த்தசாஸ்திரப்படி அரசன் அதிகாலையில் சிம்மாசனத்திற்கு வந்து இராஜாங்க விஷயங்களைக் கவனித்துப் பிறகு பொதுமனுக்களை அங்கீகரிப்பார். 9 மணிக்கு ஸ்நாநமும் காலைப்போஜனமும். சந்திரகுப்தன்காலத்தில், யவநதூதனான மகாஸ்தனிஸ் அரசன் மனுப்பெறுங்காலமாகக்கூறுவதுமிதுவே. போஜனத்திற்குப்பிறகு கல்வியாராய்ச்சி. அசோகன் அரமனையிற் போஜனத்திற்குப்போகுங்காலத்திற்கூடப் பிரஜைகளதுநன்மையைக் கவனிப்பதாகக்கூறுகிறான். 10-30முதல்12 மணிவரை பொதுவிஷயம் கவனித்தல், 12முதல்1-30 மணிவரைவேடிக்கைவிநோதங்களும் ஒய்வும். அசோகன் நிலக்கீழறை(கர்ப்ப-அகரம்)யில் தங்கல் [illegible] । சாயங்காலம் ராணுவப்பயிற்சிக்குச் செல்லுதல். பிறகு ஸந்தியாவந்தனம். அசோகனுக்குச் சந்தியில்லாமையால் உத்யானத்திலிருப்பார்.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,

திருவாரூர்-சோமசுந்தரதேசிகன்.

*வேத்துவணயோர்பரிபாடல்.

தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என மூன்றுசங்கம் இரீஇயினார் பாண்டியர்கள். அவருள் தலைச்சங்கமிருந்தார் அகத்தியனாரும் திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும், குன்றமெறிந்த முருகவேளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நிதியின்கிழவனும் என இத்தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர் என்பது. அவருள்ளிட்டு நாலாயிரத்துநானூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர் பாடினார்என்பது. அவர்களாற்பாடப்பட்டன வேத்துணையோர்பரிபாடலும், முதுநாரையும், முதுகுருகும், களரியாவிரையும் என இத்தொடக்கத்தன............... அவர்களைச் சங்கமிரீஇயினார் காய்சினவழுதிமுதலாகக் கடுங்கோனீறாக எண்பத்தொன்பதின்மர் என்ப. இங்குச்சொல்லப்பட்ட "வேத்துணையோர்பரிபாடல்"என்பதை நோக்குக. இஃது இறையனாரகப்பொருளுரையிற்கூறப்பட்ட தமிழ்ச்சங்கவரலாறு. இவ்வுரையைப் பரிசோதித்து அச்சிட்டவர் நமதுநண்பராகிய சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை.

பின்னர் இதனைப் படியெடுத்துத் திராவிடப்பிரகாசிகையிலே உகூ-ம் பக்கத்திலே கோப்பாய்ச் சபாபதிநாவலர்கூறினர். அஉ-ம் பக்கத்திலே "வேத்துணையோர்பரிபாடல், முதுநாரை, முதுகுருகு, களரியாவிரை என்றிதொடக்கத்துத் தலைச்சங்கஇலக்கியம்" என்றார். இங்கேயும் இரண்டிடத்திலே "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என்பது வருகின்றது. இந்த "வேத்துணையோர்பரிபாடல்", என்பதைப்பற்றி ஞானசக்ரப்பதுசிகை ஒன்றிலே தடைகாட்டி வாதித்தாம். விடையோ வந்திலது.

பின்னுஞ் சங்கவிஷயங்கூறுவார்பலர் 'வேத்துணையோர்பரிபாடல்' என்பதையும் வழிமொழிகின்றனர். அறிவுவிளக்கம் என்னும் பத்திரிகையிலும் ஒருவர் வழிமொழிந்தனர். வேறும் ஒருவர் ஒருபத்திரிகையில் வழிமொழிந்தனர். பேரகத்தியப்பிரசாரமுகவுரையிலும் "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என்பது வருகின்றது. இங்ஙனமே "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என்பது வழிவழிவந்து பலராலும் வழங்கப்படுவதொன்றாயிற்று. நிற்க.

---

* இதற்குப் பத்திராதிபரபிப்பிராயம் அடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இனி இந்த "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என்பது யாதோ என வினவித்தெளிதல் யாவர்க்கும் ஆவசியகம். "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என ஒருநூல் உண்டென்பதற்கு அஜபரம்பரைநியாயமாக வந்த இவையன்றி வேறுசான்றுகளும் உளவா? வேத்துணையோராவார் யாவர்? பாடினவரா? பாடுவித்தவரா? பாடினவரெனின், "அவர்களாற்பாடப்பட்டன" என முன்வருதலால் அது பொருந்தாது. பாடுவித்தவரெனின், வழுதிமுதலியோருள் ஒருவரெனல்கூடாமையானும், கிளந்துகூறாமையானும் அதுவும் பொருந்தாது. பிறரெனின், அவர்தாம் யாவர்?

சிலப்பதிகாரத்திலே வேனிற்காதையுரையிலே அடியார்க்குநல்லார் தலைச்சங்கப்புலவர்பாடல்கூறுங்கால "எண்ணிறந்த பரிபாடலும முதுநாரையும், முதுகுருகும், களரியாவிரையுமுள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து" என்றார். சிலப்பதிகாரவுரையின் உதாரணவிவரணத்திலே பழந்தமிழ்ப்பரிபாலனத்திற் சிறந்துவிளங்கும் மஹாமகோபாத்தியாயராகிய சாமிநாதையரவர்கள் "தலைச்சங்கப்புலவர்களால் எண்ணிறந்த பரிபாடல்களும்" என்றார்கள். இங்கேயும் இறையனாரகப்பொருளிலேயும் தலைச்சங்கப்புலவர்பாடல் எனக்கூறிய பரிபாடலிரண்டும் ஒன்றேயன்றோ! இங்கே பரிபாடற்குக்கூறிய "எண்ணிறந்த"என்னும் விசேடணம அங்கே வராதொழியுமா? இவ்விசேடணமாவது இவ்விசேடணப்பொருளாவது அங்கேயுமவரும எனக்கொண்டு அதனை எத்துணையோபரிபாடல் என்று திருததிககொண்டால் என்னை? "எததுணையோ" என்பது எண்ணிறநத எனப் பொருள்படாதோ? "அவராற் பாடப்பட்டன எததுணையோபரிபாடல்" என்பது பழைய ஏட்டிலே "அவராற் பாடப்பட்டன வெததுணையொா பரிபாடல"என இலேகக ரால் எழுதப்பட்டிராதா? எத்துணை என்பது வகரவுடம்படுமெய்யொடு "வெததுணை"என எழுதப்படுதலும, குறினெடிற் பேதமின்மையும், பிழைபட ரகரமெய்போலப் பலகூட்டியெழுதலும் இலேககர்வழக்காறன்றோ! இதனைநோக்கி இங்கே பத்திராதிபரவர்கள் அபிப்பிராயங் கூறல் நன்று. மகாமகோபாத்தியாயராகிய சாமிநாதையரவர்களும் சாவகாசமாயின், அபிப்பிராயங்கூறல் நன்று. திருத்தமுஞ் சித்திக்கும்.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை,

சுன்னாகம்.

ஸ்ரீ:

பத்திராதிபரபிப்பிராயம்.

அச்சிட்ட களவியலுரைப்பாயிரத்துள்ளும், பிறபுத்தகமுதலியவற்றுள்ளும் முதற்சங்கநூல்களையெண்ணுமிடத்து "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என்றெழுதியிருப்பதைப்பற்றிச் சுன்னகம் வித்வான் ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்க ளாராய்ந்தெழுதியதிருத்தம் மிகப் பொருத்தமுடையதாயிருக்கிறது. சிலப்பதிகார உரைப்பாயிரத்தின் கீழ்க்குறிப்பில் மஹாமஹோபாத்தியாய ஐயரவர்கள்காட்டியதொரு பழையபாட்டினுள் முதற்சங்கநூல்களையெண்ணியவிடத்து, "புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரிபாடலும்" என்றதன்கண்ணும் பெருமை எண்ணின் மிகுதிபற்றியதெனக்கொள்ளினும் இழுக்காமையா லிதுவும் அதனை விரோதிக்கவில்லை.

அச்சிட்ட களவியலுரையுள் முன்புறத்து "வடவேங்கடந்தென் குமரி, ஆயிடைத், தமிழ்கூறுநல்லுலகத்து" என்னுந் தொடர்களைத் தொல்காப்பியனார்சொல்லியதாக இடைச்செருகி எழுதியிருப்பதால் அதன் மூலப்பிரதி, முன்னோரெழுதிவைத்த சொன்முறையைப் போற்றியெழுதாது தமக்குத்தோன்றியவற்றையும் இடைச்செருகி யெழுதுமவரால்வரையப்பட்ட பிழைப்பிரதியாயிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. ஆதலால் அதன் பின்புறத்திலுள்ள "வேத்துணையோர் பரிபாடல்" என்பது பிழையில்லதாயிருக்கலாமென்று நம்புவதற்கிடமில்லை.

நம் தமிழ்ச்சங்கத்திலுள்ள ஒரு பழையபிரதியில் முதற்சங்கநூல்களை யெண்ணியவிடத்தும் "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என்றுகாணப் படவில்லை. முதற்கட் பரிபாடையும், என்று தெளிவாயெழுதப்பட்டிருக்

கிறது. கடைச்சங்கநூல்களையெண்ணுமிடத்து நெடுந்தொகை முதலிய வற்றை முற்படவெண்ணி யிடையே "எழுபது பரிபாடலும்" என்று தெளிவாயெழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவரெழுதியதான உரைநடையில் முதலும் இடையுமாகவைத்தெண்ணிய இடவேறுபாட்டையும், பரிபாடை, பரிபாடல் என எழுத்தானும் தெளிவாயெழுதிய சொல் வேறுபாட்டையும் உற்றுநோக்கும்பொழுது கடைச்சங்க நூலுளெண் ணிய பரிபாடலினின்றும், முதற்சங்க நூலுளெண்ணிய பரிபாடை என் பது பிறிதொன்றோ? அன்றோவென் றையுறுதற்கிடனுகின்றது.

வடமொழியுள் நூற்பொருளையமறத்தெளிவிக்குங்கட்டுரைகளைப் பரிபாஷையென்பர். அவற்றை விரித்துணர்த்தும் தனிநூலும் உண்டு. தமிழிலும் சித்தர்பாடலுள்ளும் பரிபாஷை என நூற்பெயர்வழங்குவ துண்டு. "வழக்குஞ் செய்யுளுமாயிரு முதலி, னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடி"ய தொல்காப்பியத்துள் நூலிலக்கணம்சொல்லப்பட்ட மையால் அவ்விலக்கணமமைந்த பல தமிழ்நூல்கள் தொல்காப்பியத் துக்குமுற்பட்டிருந்தனவென விளங்குகின்றன. அவற்றிற்கின்றியமை யாத பரிபாஷைமுறைகளை (அதாவது "முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்து"என்பதுபோன்ற நூற்பொருளையமொழிக்கு நெறிகளை) விரித்துரைத்துள்ளதொரு தமிழ்நூல் முதற்சங்ககாலத்தி லிருந்திருக்க வொண்ணுதாவென்பதுசங்கை. இதுவும், பலபிரதிகளைக்கொண்டு பண்டிதராலாராய்ந்து தெளியத்தக்கது.

திரு. நாராயணையங்கார்,

செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

ஆக்கச்சொல்விளக்கம்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி கஉ பகுதி உ-ல்) ருகூ-ம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

இனி, ஆண்டு('செப்பமுடையவனுக்கஞ்சிதைவின்றி,யெச்சத்திற் கேமாப்புடைத்து' என்புழி)க் கூறப்பட்டது செயற்கைப்பொருளென்ற வாறு என்னை? அதுபற்றி வருவித்துரைக்கப்பட்ட அவ்வாக்கச்சொல் ஐயுருபேற்ற தொழிற்பெயராதல்வேண்டுமாறும் என்னையோவெனிற் கூறுதும்.

இத்திருக்குறளின்பொருள்:—செப்பமுடையவனது செல்வம் சிதைவுளதாகாது. அதனால் அச்செல்வம அவன்வழியிலுள்ளார்க்கு வலியாதலையுடைத்து என்றவாறு.

ஏனையோர்போலச் செல்வமுடைமையே உடைமையெனக் கொண்டு மயங்குதலிலனாய் உடைமையெனப்படுவது செப்பமுடைமையேயெனக்கொண்டு மற்றெதனைவிடுவானாயினும் அதனை விடாது காத்தொழுகுபவன் என்பார் செப்பமுடையவன் என்றும், அவன் 'திறனறிந்து தீதின்றிவந்தபொருள்'கொண்டு 'இல்லதென்' என்றற்கு ஏதுவாகிய மாண்புடைமனையாளொடும் தலையாய அறம்புரிந்து ஒழுகுமாற்றால், தக்கார்கைப்பட்டு வான்சிறிதாப்போர்த்துவிடுமென வளர்ந்தோங்குசெல்வம் என்பார் ஆக்கம் என்றும், அவன்வழியிலுள்ளாரும் அவ்வாறே அறம்புரிந்து இன்பமெய்தி உயிர்க்கு உறுதியானவற்றை எளிதின் அடைதற்கு அச்செல்வம் ஏதுவாம் என்பார் எச்சத்திற் கேமாப்புடைத்து என்றும் கூறினார்.

அவன்வழியிலுள்ளார்க்கு வலியாமெனவே அவனுக்கு வலியாமென்பது சொல்லாமையே பெறப்பட்டது.

வழியிலுள்ளார் என்பது இரட்டுறமொழிதல்.

ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல், செல்வத்துக்கு ஆகுபெயர்.

செப்பம், தகுதி, நடுவுநிலைமை, கோடாமையென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

எச்சம் என்பதனுள் அம் வினைமுதற்பொருளையுணர்த்தும் விகுதி.

செப்பமுடையவன் என்பது இருமனப்பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறு மென்னும் இத்தொடக்கத்தனவற்றின் தொடர்பிலன் என்னும் ஏதுவை உட்கொண்டுநின்றது.

இனி, ஆக்கம் என்பது செலவமாத்திரைக்கேயன்றி அறம் புகழ் கட்குமாம். இது 'பேதைமையென்பதொன்று' என்னும் குறளுரை யுட் பரிமேலழகர்கூறியவாற்றானும அறிக. அக்கருத்துக்கியையப் பொருள்ப்டுமாறும உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இனி, செலவம் என்பதோ சிதையுமாலேத்தாம், அது அறகாவியல் பிற்றுச்செல்வம்' என்னும் திருவாக்கானும் தெளியப்படும். ஆகவே ஆக்கம் சிதையும எனக்கூறின் இயற்கைப்பொருளை யிற்றெனக்கிளத்த லாம். ஈண்டு ஆக்கம சிதைவிலதெனக்கூறலின் செயற்கைப்பொருளா மாறுகண்டுகொள்க. செயற்கைப்பொருளை ஆக்கமொடுகூறல்வேண்டு தலின் சிதைவிலது என்பதற்குச சிதைவுளதாகாதென உரைவிரிக்கப் பட்டது. இனி இது காரணமுதற்றாய்வந்தவாறும் மேற்கூறியவாற் றான் அறிந்துகொள்க.

இனி, அச்செல்வம் சிதைவுளதாகாமை மேலும் அதுகாரணமாக அவன்வழியினுள்ளார்க்கு வலியுமாயின் அதுவுஞ் செயற்கையேயாக லின் அத்திருக்குறளுட்கூறப்பட்டது செயற்கைப்பொருளாதல் தெ ளிந்துகொள்ளப்படும் என்க.

சிதைவின்றியென்னும் செய்தெனெச்சக்குறிப்பு, காரணகாரியப் பொருட்டு. அது வினைமுதல்வினையான்முடியும், மருந்துண்டுநல்லன், ("வளர்ந்தயர்ந்தனே", "ஈந்துபுகழ்பெற்றான்") என்புழிப்போல. அஃது ஈண்டு 'ஆக்கம........ ..எசசத்திற்கேமாப்புடைத்து' என்னும மேற் கோளைசசாதிக்கும் குறிப்பேதுவாய் நின்றவாறறிக.

சிதைவின்றியென்பதற்குச சிதைவுளதாகாது அதனால் என உரைவிரிக்கப்பட்டவாறும இவ்வேது காரியப்பொருண்மை யினிது விளங்குதற்பொருட்டென்க. இந்நெறியை 'உயிரெனப்படுவதிந்தவுட லின்வேறாதாயுற்று' என்னும் சிவஞானசித்தியா ருரையுளே ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் இவ்வாறு விரித்துரைத்து உளதாய் முதலிய ஏழும்

குறிப்பேதுவாகலான் அவற்றை யிவ்வாறு விரித்துரைக்கப்பட்டதென விசேடவுரைகூறி விளக்கியவாற்றானுந் துணிந்துகொள்க.

ஆசிரியர்பரிமேலழகர் 'உழுதுண்டுவாழ்வாரே' என்னும் குறளுரையுள் உழுது அதனால் தாம் உண்டு எனவும், 'கலந்துணர்த்துங்காதலார்' என்னும் குறளுரையுள் கலவிதன்னனேநீக்கவல்ல எனவும் கூறியதும் இக்கருத்துப்பற்றியே என்க.

இனி, 'உழுதுண்டுவாழ்வாரே' என்புழி உழுது என்பதற்கு உழுதலைச்செய்து எனவும், 'ஏரினுழாஅர்' என்புழி உழார் என்பதற்கு உழுதலைச்செய்யார் எனவும், 'அழுக்கற்றகன்றாரும்' என்புழி அழுக்கற்று என்பதற்கு அழுக்காற்றைச்செய்து எனவும், 'அன்பிலனன்ற' என்புழித துவ்வான் என்பதற்குத் துவ்வினைச்செய்யான் எனவும், கொல்லாமை என்பதற்குக் கொல்லுதலைச்செய்யாமை எனவும், பொச்சாவாமை என்பதற்குப் பொச்சாப்பைச்செய்யாமை எனவும், கள்ளாமை என்பதற்கு வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதாமை எனவும், அவர் சொற்பெய்துரைத்தவாறெல்லாம் காரியப்பொருண்மைவிளங்குதற்பொருட்டென அறிக. அங்ஙனம் விரிபெற்றசொற்களைக் காரியவாசகமென உரையாசிரியர்கள் குறியிட்டாளுதலானும் அவ்வுண்மை துணிந்து கொள்ளப்படுமென்க.

பாவகத்தைப்பாவித்தல் (சிவஞானபோதம்) அணியலும் அணிந்தன்று (கலித்தொகை) கொளலோகொண்டான் என்புழிக் காரியவாசகம் வந்தவாறுகாண்க. இவற்றியல்பெல்லாம் 'வினையேசெய்வது' என்னும் சூத்திரவுரையானும், தருக்கசங்கிரகவுரையீற்றில் ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் விரித்துரைத்தவாற்றானும் அறிந்துகொள்க.

'பிரியாரெனவிகழ்ந்தேன்முன்னம்யான்பின்னையெற்பிரியிற்றரியாளெனவிகழ்ந்தார்மன்னர்தாம்' என்னும் திருக்கோவையார் உரையுட்பேராசிரியர் பிரியின் என்பதற்குப் பிரிகின்றாராகஉணரின் என்று பொருளுரைத்து, 'உண்மையாற் காரணமாவனவும் உணரப்பட்டாற் காரணமாவனவும் எனக் காரணம் இருதிறத்தன. அவற்றுட் பிரிவு தரியாமைக்கு உணரப்பட்டாற் காரணமாம்; ஆகலின் பிரியின் என்புழிப் பிரிகின்றாராகவுணரின் என்பது ஆற்றலாற்பெற்றாம். புலிவரின் அஞ்சும் என்புழிப்போல' என்று விசேடவுரை கூறியவாறு மறிக. இத்துணையுங் கூறியவாற்றால், காரணகாரியப்பொருண்மைபற்றிச் சொற்கள் விரித்துரைக்குமாறு உணர்த்தப்பட்டது.

ஆகவே, ஆண்டுச் செயற்கைப்பொருள் காரணம் அடுத்துவந்த வாறு தெளியப்படும். படவே, அதற்கு ஆக்கச்சொல்வேண்டுமென்ப தாயிற்று.

அதுநிற்க, அத்திருக்குறளுட் சொற்கள் நின்றாங்குநிற்ப ஆக்கம் என்னும் எழுவாயும், சிதைவின்றி என்னும் செய்தெனெச்சக்குறிப்பும், ஏமாப்பு என்னுஞ்சொல்லும் முடியாவாயின. ஆகலின் அவற்றிற்கு முடிபு வேறாதல் வேண்டப்படும்.

மற்று, அவையெல்லாம் உடைத்து என்னும் வினைக்குறிப்புமுற் றைக்கொண்டு முடிந்தனவென்றாற்படும் இழுக்கென்னையோவெனின், அற்றேல் ஆக்கமும் ஏமாப்பும் பொருளான் ஒன்றென்பதுபடாது, வெவ்வேறாய், ஒன்று உடையதும் மற்றொன்று உடைமையுமாம் எனப் பட்டுப் பொருளிலமொழிதலென்னும் குற்றமாமென மறுக்க.

அதுநிற்க, ஏமாப்பு என்பது செயப்படுபொருளன்மையால், உடைத்து என்பது செயப்படுபொருளை அவாய்நின்றதாயிற்று. அஃது அவாய்நின்றதென்பது 'உடைத்தம்வலியறியார்' என்னுங் குறளுரை யிற் பரிமேலழகர் உடைய என்பதற்குக் 'கருத்தாவாதலையுடைய' என்று சொற்கள்வருவித்துரைத்து 'உடையவென்பது அவாய்நின் றமையின் செயப்படுபொருள்வருவிக்கப்பட்டது' என்று இலக்கணம் விளங்க உரைத்தவாற்றானும் உணர்க.

ஆகவே, இக்குறைபாடெல்லாம் நீக்குதல்வேண்டி உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் ஏமாப்பு என்பதற்கும் உடைத்து என்பதற்கும் இடை யிலே ஆதல் என ஆக்கச்சொல்வருவித்து ஐயுருபு விரித்துரைத்து முடித்தாரென்க.

சிதைவின்றியென்னும் செய்தெனெச்சக்குறிப்பிற்குமுடிபும் உடைத்து என்பதற்குச் செயப்படுபொருளும் ஏமாப்பாதல் என்பது. அஃது ஒருசொன்னீர்மைத்து. இதனைக் 'கேளிழுக்கங்கேளாக்கெழு தகைமைவல்லார்க்கு' என்னும் குறளுரையிற் கெழுதகைமைவல்லார் என்பது ஒருபெயராய்க் கேளாதவென்னும்பெயரெச்சத்திற்கு முடி பாயிற்று என்று அவர் கூறியவாற்றானும் உணர்க.

ஆதலையுடைத்து என்பதும் ஒருசொன்னீர்மைத்தாம்.

ஏமாப்பு என்பதுபெயர். ஆக்கம் ஏமாப்பாதலையுடைத்து என் பது, சாத்தன் தலைவனுயினுன் என்றாற்போலநின்றது.

இம்முடிபுபற்றிப் பிரயோகவிவேகநூலாரும் உடனிகழ்கின்ற என் னும் சூத்திரவுரையுள் 'வடநூலார் தேவதத்தன் நெடியன், தேவதத் தன் ஒருவன் என்னும் தத்திதனோடும் எண்ணோடும் முடிவனவற்றை நெடியனுயினுன் ஒருவனுயினுன் எனச் சன்கொடுத்துக் காரகமாக்கு வர். 'ஆக்கஞ்சன்னென்றறைந்தனர்புலவர்' என்பது உரைச்சூத்திரம்' என்று கூறியவாற்றானும்,'பிணையுங்கலையும்'என்னும் திருக்கோவையாரு ரையுட் பேராசிரியர் ஏகின் என்னும வினையெச்சம் பிணையுந்தடமுமா மெனவிரியும் ஆக்கத்தோடு முடிந்தது என்று கூறியவாற்றானும் தெளிந்துகொள்க.

இவ்வாக்கச்சொல்லின் அருமைகருதிப்போலும் 'உயர்திணை யென்மனார் மக்கட்சுட்டே' என்னும் சூத்திரவுரையுட் கல்லாடனாரும் சொற்பொருளையுணர்த்தும்வகைகளுள் ஆக்கவகையும் ஒன்றெனக் கூறிச சாத்தன் தலைவனுயினுன் என உதாரணம காட்டியதூஉமெனக.

அற்றே லஃதாக, அத்திருக்குறளுரையுட் பரிமேலழகர் ஆக்கச் சொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டதென விளங்கக்கூறாமை யென்னையோ வெனின், அவர் ஆண்டுக்கூறிற்றிலரேனும் வேறுசிலகுறள்களினுரை யுள் விளங்கக் கூறிப்போந்தமையால் ஈண்டும் அஃது உய்த்துணர்ந்து கொள்ளப்படுமெனக.

'தமராகித்தற்றுறந்தார்சுற்றம்' என்னும் குறளுரையுள், சுற்றம் என்பதன்மேல் ஆதல் என்னும் சொல்லைவருவித்துப்பொருளுரைத்து 'ஆக்கம்வருவித்துரைக்கப்பட்டது என்று கூறினுர்.

'மன்னர்க்குமன்னுதல் செங்கோன்மை' என்னும் குறளுரையுள், செங்கோன்மை என்பதற்குச் செங்கோன்மையான் ஆம் என்று பொரு ளுரைத்து, ஆக்கம்வருவித்துரைக்கப்பட்டதென்று கூறினுர்.

'பசக்கமற் பட்டாங்கென்மேனி' என்னும் குறளுரையுள், பட் டாங்கு என்பதற்குப் பட்டதுபட எனப்பொருளுரைத்து பட்டாங் காக என ஆக்கம்வருவித்துரைக்கவென்று கூறினுர்.

'பகைநட்பாக்கொண்டொழுகும்' என்னுங்குறளுரையுள் 'வேண்டியவழிப் பகையைவேறுபடுத்துத் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொண்டு' என்று பொருளுரைத்து வேண்டியவழி என்பது ஆக்கத்தான்வந்தது. வேறுபடுத்தல் பகைநிலைமையினீக்குதல் என்று கூறியவாறும் அது பற்றி.

ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவரும் சிவஞானபோதத்தில் 'அவனவளது வெனுமவை' யெனும் முதற்சூத்திரவுரையிலே அவை சுட்டுப்பெயரெனக்கொள்ளின் உளவெனப்பிரித்துப் பயனிலையாக்கி ஆக்கச்சொல் வருவித்துக்கொள்க (உளவாம என) எனவும், மூன்றாஞ் சூத்திரத்து 'அன்றன்றென நின்று' என்னும செய்யுளுரையிலே, 'அனைத்துநின்று' என்புழி ஆக்கச்சொற்றந்துரைக்க (அனைத்துமாய்நின்று) எனவும், ஏழாஞ்சூத்திரத்து 'அருவுருவந்தானறிதல்' என்னும் செய்யுளுரையிலே, அருவுருவாய் என்புழி ஆக்கம் உவமைப்பொருள் குறித்துநின்றது. 'ஆள்வாரிலிமாடாவேனோ' என்புழிப்போல' எனவும், எட்டாஞ்சூத்திரத்து 'அறிவிக்கவன்றியறியா' என்னும செய்யுளுரையிலே (மாபாடியம்) முன்பின்னாகவென ஆக்கச்சொல்வருவித்துரைக்க எனவும், ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்து 'நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய்' என்னும் செய்யுளுரையிலே நிர்க்குணனாய்.........தற்பரனாய் என்புழி ஆக்கச்சொல் உண்மைகுறித்துநின்றது வடமொழிமதம, ஆனுவறிவாய் என்புழி ஆக்கம் முன்னர்ச் சூனியம்போற்றோன்றுவோன் பின் ஆனுவறிவாய்த்தோன்றுவான் என வேறுபாடுகுறித்துநின்றது எனவும், 'சுட்டியுணர்வதனை' என்னும்செய்யுளுரையிலே, தைவம்புணர்ந்ததனால் என்புழித் தைவமாயென ஆக்கச்சொல்வருவித்துரைக்க, உண்மைக்குத் தைவமாதல்புணரினென உருபுமயக்கமாகக்கொண்டுரைப்பினும் அமையும் எனவும், பத்தாஞ் சூத்திரத்துச் 'சார்ந்தாரைக்காத்தல்' என்னும் செய்யுளுரையிலே, தானாகச்செய்து என்புழி ஆக்கம் உவமவுருபின்பொருள் குறித்துநின்றது எனவும், பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்து 'ஏகமாய்நின்றே' என்னும் செய்யுளுரையிலே போகமாய் என்புழிச் 'சேற்றுநிலமிதித்துச்சென்றானுக்கு வன்னிலம்போலப் பரபோகவிளைவு செயற்கைப்பொருளாய்நிற்றலின் ஆக்கமுங்காரணமும் அடுத்துவந்தது. 'செயற்கைப்பொருளை ஆக்கமொடுகூறல், ஆக்கந் தானே காரணமுதற்றே' என்பவாகலின், எனவும்,

சிவஞானசித்தியாரிலே 'ஒருவனோடொருத்தியொன்று' என்னும் செய்யுளுரையிலே, சித்துருமன்னி என்பதற்குச் சித்துருவாய்மன்னி யென ஆக்கச்சொல்வருவித்துரைக்க எனவும், 'சொன்னவித்தொழில்க ளென்ன' என்னும் செய்யுளுரையிலே துடைப்பது துடைப்பதாகவு மென ஆக்கச்சொல்வருவித்துரைக்க எனவும்,'எங்குந்தான்வியாபியாய்' என்னும் செய்யுளுரையிலே எல்லாம் எல்லாமாய் என ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க எனவும், மிக்கதொருபக்குவத்தின்' என்னும் செய்யு ளுரையிலே, சீவன்முத்தராகி என்புழி ஆக்கச்சொல் உவமப்பொருள் குறித்துநின்றது 'ஆள்வாரிலிமாடாவேனோ' என்றாற்போல, எனவும், இவ்வியல்புவிளங்க விரித்துரைத்தார்.

இவ்வாசிரியர் சிவஞானமுனிவர் வடமொழியினும் தென்மொழி யினும் மற்றெவரினும் அதிநுட்பமதியுடையார் என்பதற்கு மேற்காட் டிய அவர் உரைப்பகுதிகளே அமையுஞ் சான்றுதலுமறிக. மற்று அவர் தம் உரைநுட்பங்களை உள்ளவாறுணரமாட்டாதார் அவரொடு முரணிப் பலகூறி மயங்குப. அதுகிடக்க,

இவ்வியல்புபற்றிப் புறநானூற்றுரையாசிரியர்முதலியோர்கூறு மாறும் கண்டுகொள்க.

(இன்னும் வரும்.)

பிழைதிருத்தம்.

செந்தமிழ்த்தொகுதி 12.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
52	26	ஆக்கக்கிளவி	ஆக்கந்தானே
55	31	மாட்டெறிந்தவாறே	மாட்டெறிந்தவாறென்று

ம. நா. சோமசுந்தரம்பிள்ளை

அத்யாயம்—14.

கந்தகம்.

Sulphur.

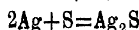
[S]

1. **கந்தகம்,** கட்டிப்பொருள்வர்க்கத்தைச்சேர்ந்த ஒரு மூலப்தார்த்தம். இது ஒரு பிறவிச்சரக்கு. இது, குச்சிக்கந்தகம் (Roll sulphur) என்று கட்டியாகவும், **பூக்கந்தகம்** என்று பொடியாகவும் இருவகையாய் அகப்படும். இது **கரிகந்தநீரி**(Carbon-di-sulphide)க் கரையும். ஜலத்திற் கரையமாட்டாது.

2. **லக்ஷணங்கள்** :—கந்தகம் ஆக்ஸிஜனில் லகுவாய் எரிந்து **கந்தாக்ஸிஜம்** (Sulphur-di-oxide) ஆகும். அதேமாதிரி ஹைத்ரம், கரி, க்ளோரம் முதலானவைகளுடன் கந்தகம் கலந்து, முறையே **ஹைத்ரோகந்தம்,** கரி-கந்தம், க்ளோரோகந்தம் என்னும் கந்தக்கலப்புகள் (Sulphides) உண்டாகின்றன.

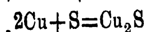
3. **கந்தகமும் உலோஹங்களும்.** கந்தகம் பல லோஹங்களுடன் கலந்து அந்தந்த **லோஹக்கலப்பு** ஆகின்றது. தாம்ரத்துடன் சேர்த்தெரித்தால் **தாம்ரம் கந்தம்** (Copper sulphide) என்னும் கறுப்புப் பொருளும் அயத்துடன்சேர்ந்து, அயகந்த(Sulphide of iron)மும், அவ்வாறே வங்கம் **கந்தம்** முதலானவைகளும் உண்டாகின்றன.

(1) 2 வெள்ளி+கந்தகம்=வெள்ளிகந்தம்

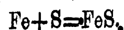
$$2Ag+S=Ag_2S$$

(2) 2 தாம்ரம்+கந்தகம்=தாம்ரகந்தம்

$$2Cu+S=Cu_2S$$

(3) அயம்+கந்தகம்=அயகந்தம்

$$Fe+S=FeS.$$

கந்தக்கலப்புகளெல்லாம் நொறுங்கும் (Brittle) தன்மையுடையவை. ரஸத்துடன் பூக்கந்தகத்தைச்சேர்த்தரைத்தால், **ரஸகந்தம்** என்னும் கறுப்புநிறமான கல்பமுண்டாகும்.

குறிப்பு:—ரஸகந்தம் = ரஸம் + கந்தகம்

= லிங்கம்,

= Mercury sulphide,

= Cinnabar,

= Hg S,

கந்தாக்ஸிஜங்கள்.

(1) கந்தத்வயாக்ஸிஜம் (Sulphur-di-oxide = SO_2)

(2) கந்தத்ரயாக்ஸிஜம் (Sulphur-tri-oxide = SO_3).

4. (1) **கந்தத்வயாக்ஸிஜம்** என்பது 1 பங்கு கந்தகமும் 2 பங்கு ஆக்ஸிஜனும் கலந்த ஒரு நிறமற்றவாயு. அதன்வாசனை மூச்சடைக்கத்தக்கது. தண்ணீரிற் கரையக்கூடியது. நோயாளிகளிருக்குமறைகளைச் சுத்தப்படுத்துவதற் குபயோகமானது.

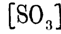
செய்முறை:—மூடியபாத்திரத்திற் கந்தகத்தை ஆக்ஸிஜனுடன் எரிப்பதாலும், கந்தாமில(Sulphuric acid)த்தைத் தாம்ரத்துடன் சேர்த்துக் காய்ச்சுவதாலும் இவ்வாயு உண்டாகின்றது.

லக்ஷணம்:—கந்தத்வயாக்ஸிஜத்தைப் பனிக்கட்டியாற் குளிர்ச்சி செய்யப்பட்ட குழாய்வழியாய்ச்செலுத்தினால், அது த்ரவமாய்விடும். இன்னும் அதிகமாய்க்குளிர்ச்சிசெய்தாற் கட்டியாகவும் மாற்றிவிடலாம்.

குணம்:—கந்தத்வயாக்ஸிஜம், எரிக்கவாவது ப்ராணிகள் உட்கொள்ளவாவது உபயோகமில்லை. இதனால் புஷ்பம் முதலான தாவர வர்ணங்களைச் சலவைசெய்யலாம். வைக்கோல், பட்டு முதலான இளம்பொருள்களைச் சலவைசெய்யத் தொழிலாளிகள் உபயோகிக்கின்றனர்.

2 கந்தத்ரயாக்ஸிஜம்.

(Sulphur-tri-oxide.)

[SO_3]

5. **கந்தத்ரயாக்ஸிஜம்** என்பது 1 பங்கு கந்தகமும் 3 பங்கு ஆக்ஸிஜனும் கலந்துண்டாகும்வாயு. சாதாரணமாய், கந்தத்வயாக்ஸிஜத்தையும் ஆக்ஸிஜனையும் கலந்து எரிப்பதால் இது உண்டாகும்.

லக்ஷணங்கள்:—இது காற்றிலுள்ள நீராவியைக் கவர்ந்துகொள்ளக்கூடியதாகையால், இதைக குழலில் அடைத்துவைததிருக்கவேண்டும். இது தண்ணீரிற் சீக்கிரம் கரைந்து கந்தகாமிலம் (Sulphuric acid) ஆகின்றது.

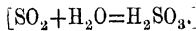
ii. கந்தாமிலங்கள்.

(1) கந்தஜாமிலம் (Sulphurous acid$=H_2 SO_3$)

(2) கந்தகாமிலம் (Sulphuric acid$=H_2 SO_4$)

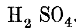
6. (1) **கந்தஜாமிலம்.** கந்தத்வயாக்ஸிஜ(SO_2)த்தைத் தண்ணீரிற் கரைத்தால் இவ்வமிலம் உண்டாகும். இவ்வமிலத்தைக் காய்ச்சினாலும், வெளியேவைத்தாலும் மறுபடி இரண்டும் பிரிந்துவிடும்.

கந்தத்வயாக்ஸிஜம்+ஜலம்=கந்தஜாமிலம்.

[$SO_2+H_2O=H_2SO_3$.]

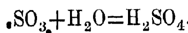
2. கந்தகாமிலம்.

Sulphuric Acid.

$H_2 SO_4$.

7. **செய்முறை** :— கந்தத்ரயாக்ஸிஜ(SO_3)த்தைத் தண்ணீரிற் கரைப்பதால் இது உண்டாகும். முன்கூறிய கந்தஜாமில($H_2 SO_3$)த்தை, நைத்ராமிலப்புகையுடன் கலந்து அதிக ஆக்ஸிஜமாக்குவதாலும், கந்தகாமிலம் செய்யப்படுகின்றது.

கந்தத்ரயாக்ஸிஜம்+ஜலம்=கந்தகாமிலம்

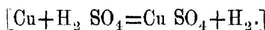

$SO_3+H_2O=H_2SO_4$.

குணங்கள்:—கந்தகாமிலம் தண்ணீருடன் லகுவாய்க்கலக்கின்றது. அப்பொழுது மிகுந்த உஷ்ணமுண்டாகின்றது.

உலோஹம்+கந்தகாமிலம்.

8. கந்தகாமிலம் பலவகை ரஸாயனச்சரக்குகள்செய்ய உபயோகப்படுகின்றது. பொதுவாக அநேக லோஹங்களுடன்கலந்து அர்தந்த லோஹ கந்தஜம் (Sulphate) உண்டுபண்ணுகின்றது.

தாம்ரம்+கந்தகாமிலம்=தாம்ரகந்தஜம்+ஹைத்ரம்.

[$Cu+H_2\ SO_4=Cu\ SO_4+H_2$.]

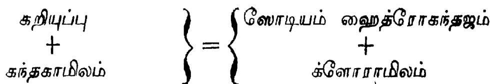
அல்லது, தாம்ரம்+2கந்தகாமிலம்=தாம்ரகந்தஜம்+ஜலம்+கந்தஜாக் வஜிம்.

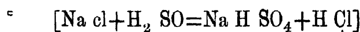

[$Cu+2\ H_2\ SO_4=Cu\ SO_4+2H_2O+SO_2$.]

குறிப்பு :—தாம்ரகந்தஜம்=மைல்துத்தம்=Copper sulphate, நீலவர்ணமானது.

9. கறி உப்பு+கந்தகாமிலம்.

கறியுப்பும் கந்தகாமிலமும் கலந்தால் ஸோடியம் ஹைத்ரோகந்தஜமும், க்ளோராமிலமும் உண்டாகும்.

கறியுப்பு + கந்தகாமிலம் } = { ஸோடியம் ஹைத்ரோகந்தஜம் + க்ளோராமிலம்

[$Na\ cl+H_2\ SO=Na\ H\ SO_4+H\ Cl$]

குறிப்பு:—கறியுப்பு=ஸோடியம்+க்ளோரம்

க்ளோராமிலம்=ஹைத்ரம்+க்ளோரம்.

கந்தக்கலப்புகள்.
Sulphides.

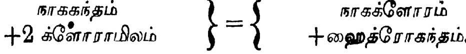
(1) ஹைத்ரோகந்தம்.
Hydrogen Sulphide.

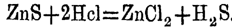

H_2S.

(10) ஹைத்ரோகந்தவாயு. இது 2 பங்கு ஹைத்ரமும் 1 பங்கு கந்தகமும்சேர்ந்த ஒரு கல்பவாயு. இது அதிகதுர்நாற்றமுடையதால் இதை அபானவாயு என்றும் சொல்லுவதுண்டு.

செய்முறை. கந்தகத்தைக் குழலிலடைத்து அதனுடன் ஹைத்ர வாயுவைச்செலுத்திச் சுடவைத்தால் இவ்வாயு உண்டாகும். அய கந்தமுதலான கந்தக்கலப்புகளு(Sulphides)டன் க்ளோராமிலத்தைக் கலந்தும் இவ்வாயுவை உண்டாக்கலாம்.

உதாரணம் :—

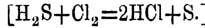

$$ZnS+2HCl=ZnCl_2+H_2S.$$

குணங்கள். ஹைத்ரோகந்தம் தண்ணீரிற்கரையும். அதை த்ரவமாகவும் கட்டியாகவும் ஆக்கலாம். இது ஒரு விஷவாயு. சுடவைத்தால், ஹைத்ரமும் கந்தகமும் பிரிந்துவிடும். காற்றில் எரித்தால், தண்ணீரும், கந்தஜாமிலமும் உண்டாகும்.

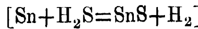
ஹைத்ரோகந்தமும் க்ளோரமும்கலந்தால், கந்தகமும் க்ளோராமிலமும் உண்டாகும்.

$$[H_2S+Cl_2=2HCl+S.]$$

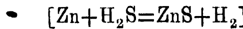
ஹைத்ரோகந்தம் அநேகலோகங்களுடன் கலக்கும். அப்பொழுது ஹைத்ரம்பிரிந்து, மிகுதியுள்ளவை அந்தந்தலோஹ கந்தக்கலப்பு (Sulphides)களாகும். உதாரணம்:—

வங்கம்+ஹைத்ரோகந்தம்=வங்ககந்தம்+ஹைத்ரம்.

$$[Sn+H_2S=SnS+H_2]$$

நாகம்+ஹைத்ரோகந்தம்=நாககந்தம்+ஹைத்ரம்.

$$[Zn+H_2S=ZnS+H_2]$$

குறிப்பு—வங்கம்=Tin.

நாகம்=Zinc.

லோககந்தங்களில் அநேகம் தண்ணீரிற் கரையமாட்டா. பல வர்ணங்களுடையன.

கந்தக்கலப்பு, செய்முறைகள்.

11. (1) கந்தகத்தை நேரே அயம்முதலான மற்றமூலத்துடன் கலப்பது. உதாரணம்:—அயகந்தம், வெள்ளிகந்தம்.

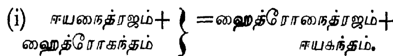
(2) ஹைத்ரோகந்தமும் லோஹமும்கலப்பதால், ஹைத்ரம் பிரிந்து மற்றவை கந்தக்கலப்பாவது. உதாரணம்:—

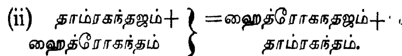
வங்கம்+ஹைத்ரோகந்தம்=வங்ககந்தம்+ஹைத்ரம்.

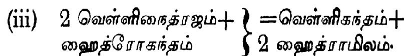
(3) ஹைத்ரோகந்தத்துடன் காரப்பொருள்(Alkaline substances) கலந்து நிஷ்காரம் (Neutralization) ஆவதால் உண்டாவது.

உதாரணம்:—ஸோடியம் ஹைத்ராக்ஷிஜமும், ஹைத்ரோகந்தமும் கலந்தால், ஸோடியகந்தம் உண்டாகும்.

(4) உப்பும் ஹைத்ரோகந்தமும் கலந்தால், அவ்வுப்பிலுள்ள உலோஹம், கந்தகத்துடன்கலந்து அந்தந்த லோககந்தம் உண்டாகும். அது கசடாய்(Precipitates)த்தங்கிவிடும். உதாரணம்:—

(i) ஈயநைத்ரஜம்+ ஹைத்ரோகந்தம் } = ஹைத்ரோநைத்ரஜம்+ ஈயகந்தம்.

(ii) தாம்ரகந்தஜம்+ ஹைத்ரோகந்தம் } = ஹைத்ரோகநதஜம்+ தாம்ரகந்தம்.

(iii) 2 வெள்ளிநைத்ரஜம்+ ஹைத்ரோகந்தம் } = வெள்ளிகந்தம்+ 2 ஹைத்ராமிலம்.

$[2AgNO_3+H_2S=Ag_2S+2HNO_3.]$

குறிப்பு. நைத்ரஜம்=Nitrate.

கந்தஜம்=Sulphate.

கந்தகஉப்புக்கள்.

Sulphur salts.

(1) கந்தஉப்பு (Sulphites).

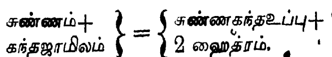
(2) கந்தஜம் (Sulphates).

12. கந்தக உப்புக்கள் இருவகைப்படும். அவையாவன-(i)கந்தஜாமிலத்திலிருந்து உண்டாகும் உப்புக்கள், (ii) கந்தகாமிலத்திலிருந்து உண்டாகும் உப்புக்கள் என்பனவாம்.

13. (i) கந்தஜாமில உப்புக்கள்=கந்தஉப்புக்கள்.

(Salts from Sulphurous acid அல்லது Sulphites).

கந்தஜாமிலம் உலோஹங்களுடன்கலந்தால் அந்தந்தலோஹசம்பந்தமான உப்புக்கள் உண்டாகின்றன. உதாரணம்:—

சுண்ணம்+ கந்தஜாமிலம் } = { சுண்ணகந்தஉப்பு+ 2 ஹைத்ரம்.

அதாவது. $[Ca+H_2SO_3=CaSO_3+H_2]$.

(குறிப்பு. சுண்ணம் = Calcium = Ca.)

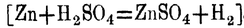
14. (ii) கந்தகாமிலஉப்புக்கள் = கந்தஜங்கள்.

(Salts from Sulphuric acid அல்லது Sulphates.)

(1) கந்தகாமிலமும் உலோஹங்களும்.

கந்தகாமிலம், பல உலோஹங்களுடன்கலந்து கந்தஜங்கள் (Sulphates) ஆகின்றது. உதாரணம்:—நாககந்தஜம் = (Zinc Sulphate).

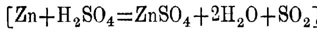
நாகம் + கந்தகாமிலம் } = { நாககந்தஜம் + 2 ஹைத்ரம்.

$[Zn + H_2SO_4 = ZnSO_4 + H_2]$.

அல்லது

நாகம் + 2 கந்தகாமிலம் } = { நாககந்தஜம் + 2 ஜலம் + கந்தகவயாக்ஷிஜம்

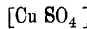
$[Zn + H_2SO_4 = ZnSO_4 + 2H_2O + SO_2]$

குறிப்பு—நாகம் = Zinc = Zn.

நாககந்தஜம் = Zinc Sulphate = பால்துத்தம் என்றும் சொல்லுவதுண்டு.

தாம்ரகந்தஜம்.

Copper Sulphate.

$[Cu\ SO_4]$

தாம்ரம் + 2 கந்தகாமிலம் } = { தாம்ரகந்தஜம் + 2 ஜலம் + கந்தக்வயாக்ஷிஜம் (SO_2)

குறிப்பு—தாம்ரகந்தஜம் = மைல்துத்தம் என்றும் சொல்லப்படும்.

கந்தஜங்களிற்சில:—

பால்துத்தம் = Zinc sulphate = $ZnSO_4$.

மைல்துத்தம் = Copper sulphate = $CuSO_4$.

அன்னபேதி = Iron Sulphate = $FeSO_4$.

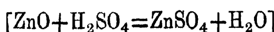
சீமை இந்துப்பு = { Magnesium sulphate அல்லது Epsom salt } = $MgSO_4$

15. கந்தகாமிலமும் ஆக்ஸிஜமும்.

ஆக்ஸிஜ(Oxide)த்துடன் கந்தகாமிலத்தைக்கலந்தும் கந்தஜங்கள் செய்யலாம். உதாரணம்:—

நாகாக்ஸிஜம்+கந்தகாமிலம்.

=நாககந்தஜம்+ஜலம்.

$[ZnO+H_2SO_4=ZnSO_4+H_2O]$

குறிப்பு—நாகாக்ஸிஜம்=Zinc oxide=ZnO.

16. சுருக்கம்.

i. கந்தகம் (Sulphur=S).

ii. கந்தகம்+ஆக்ஸிஜன்.

(1) கந்தத்வயாக்ஸிஜம் (SO_2).

(2) கந்தத்ரயாக்ஸிஜம் (SO_3).

iii. அமிலங்கள்.

(1) கந்தஜஅமிலம் (Sulphurous acid=H_2SO_3).

(2) கந்தகாமிலம் (Sulphuric acid=H_2SO_4).

iv. கந்தகம்+ஹைத்ரம்.

=ஹைத்ரோகந்தம் (Hydrogen sulphide=H_2S).

v. கந்தகக்கலப்புகள் (Sulphides).

=கந்தகம்+ஏதாவது ஒருமூலம்.

vi. உப்புக்கள்.

(1) கந்தஉப்பு (Sulphites).

(2) கந்தஜங்கள் (Sulphates).

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர். B.A., B.L.

இராமநாதபுரத்தில்

இராசாதி ராஜ முத்துவிஜயரகுநாத

ராசராசேசுவரமுத்துராமலிங்கசேதுபதிமன்னரது

அரமனையிற்கூடிய சுஉ-ம் வருட மகாசபையிற் படிக்கப்பட்ட

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க மங்கலவாழ்த்து.

இது

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம் வித்வான்

ஸ்ரீமத்- அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

வெண்பா.

சங்கப் புலவரொடுந் தாமொருவ ராயிருந்து
துங்கத் தமிழ்புரந்த சொக்கேசர்—செங்கமலச்
சேவடியைச் சிந்திப்பாஞ் செந்தமிழ்சேர் சங்கமிது
பூவுலகி லோங்கும் பொருட்டு.

விருத்தம்.

பூவரசு தொழுமரசு ராம நாதப் புரவரசு தமிழரசு புகழ்போ யெங்குந்
தாவரசு ராசரா சேசு ரப்பேர்த் தனியரசு தமிழ்வளர்க்கு முரிமை யெல்லாம்
மேவரசு மதுரைநகர்த் தமிழ்சேர் சங்க வியனரசாய் வீற்றிருக்கு மேன்மை தந்த
தேவரசு நான்மாடக் கூடன் மேவுந் திருவிளையாட் டரசுபதஞ் சென்னி வைப்பாம்

கட்டளைக்கலித்துறை.

துங்கங் கெழுராச ராசே சுரத்துரை தொன்மதுரைச்
சங்கம் புரப்பவ னாயினன் கேளுந் தமிழ்ப்புலவீர்
சங்கம் வளருந் தமிழ்நூல் வளருந் தமிழ்ப்புலவர்
அங்கம் வளருந் தமிழும் வளரு மசைவில்லையே.

விருத்தம்.

ஆதிமறை யாகமநூன் முகில்கள் வாழி
அந்தணரா தியர்வாழி பசுக்கள் வாழி
தாதையொடு மூதாதை முதலோர் போலத்
தமிழ்வளர்க்குங் கடப்பாட்டிற் றனக்கொப் பில்லாச்
சேதுபதி ராசரா சேசு ரப்பேர்ச்
செகபதியு மகிதலத்திற் சிறந்து வாழி
தாதவிழும் பொழின்மதுரைச் சங்கம் வாழி
தமிழ்ப்புலவர் குழுவொடுசெந் தமிழும் வாழி.

நாநாதேசவிவாகமுறை.

இந்துதேசத்தில், பிரம, க்ஷத்ரிய, வைஸ்ய சூத்திரர்கள், பிரமம், முதலிய பலவகைமணங்களை அநுஸரித்துவருவது,யாவருமறிந்ததே. இவ்வழக்கங்களினால், இந்துதேசத்து நாகரிகமும் பெருமையும் இற்றென எவரு மறிந்துகொள்ளக்கூடியதாயிருக்கிறது.

நாகரிகமுதிர்ந்தும், பாதிமுதிர்ந்தும், முதிராமலுமிருக்கும் மேனாட்டுவழக்கங்கள்பலவற்றை அறிவதிலிருந்து, பலபாஷைகள் பேசும் பலஜாதியாருள்ளும் எவ்வாறு நாகரிகமும் பெருமையும் முதிர்ந்திருக்கிறதென்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதாயிருக்கிறது.

இவ்வாறு பூமியிலுள்ள பலஜாதியாருள்ளுமிருக்கும் பழக்க வழக்கங்களை, நன்கு ஆராய அவர்களுள, "பெண்கள் மணம்புரிவதில் வழங்கும் பழக்கங்கள்" சிலவற்றை எடுத்துச்சொல்வோம். இவ்வழக்கங்கள் அவ்வந்நாட்டார்களுள், ஸஹஜமாயிருப்பினும் இந்தியர்போன்ற சிலர்களுக்கும், ஐரோப்பியதேசவாசிகளுக்கும் தங்களுள் முற்றும்வேறுபட்ட விநோதமாய்ப்படுமாகையால், அவைகளிற் சிலவற்றையே இங்கெடுத்து விவரிப்போம்.

பிஜியத்தீவிலுள்ள பீஜியனொருவன் (A. Fijiam) மேனாட்டு ஐரோப்பிய கிழிந்தியகலியாணவழக்கங்களைச் சாஸ்திரத்திற்கு ஒத்தவை என்று அறியாமல், தன்னுடைய தேசவழக்கத்திற்கு விரோதமானவை என்று நினைக்கிறான்.

புன்சிரிப்பும், நகைப்புப்பருவமும்கொண்ட ஸந்தோஷமான காலம் ஸ்த்ரீஜாதிகளின் இளமைப்பருவம் என்பதும், ஒத்தாசையில்லாமற் கண்ணீர் ஒழுக்குடனும், வேலைத்தொந்தரவுடனும்கூடியது அதன்பின் மணக்கும்பருவமென்பதும் பிஜியத்தீவார்கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயமென்று அவர்களுடைய தேசசரித்திரம் கூறுகின்றது. நாகரிகம்மிகுந்த மேற்றேயத்தார் அத்தேசத்தின் சிலபாகங்களிற்போய், இம்மாதிரியான எண்ணத்தை அவர்களினின்றும் ஒழிக்கமுயன்றும் அவ்வெண்ணம் அவரினின்றும் இன்னும் நீங்கினபாடில்லை. மனிதர்கள் தம்மினத்தவர்களையே அடித்துத் தின்று

கொண்டிருந்தகாலந்தொட்டு, இக்காலம்வரையிலும் (பிஜியத்தீவு பிரிட்டிஷ்காலனியாக (British Colony) மாறியபிறகுங்கூட) பழுப்பு நிறங்கொண்ட பிஜியப்பெண்களை இளம்வயதிலேயே மணம்புரிவிக்கிறதென்கிற வழக்கம், பழக்கத்திலிருக்கிறது. இப்போதுகூடக் கைக்குழந்தைகளுக்கு இத்தீவில் மணம் நடந்தேறிவருகிறதாகத்தெரிகிறது. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பெண் வயதிற்குறைந்தவளோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு புருஷன் வயதில் மூத்தவனாயிருக்கவேண்டுமென்பது, அந்நாட்டுத் தாம்பத்தியதர்மத்தையநுஸரித்த விதியாயிருக்கின்றது போலும்.

பிரிட்டிஷார், பிஜியத்தீவைக் கைக்கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில், கவர்ன்மெண்டார் இத்தீவாரின்கலியாணவிஷயங்களிற்குறுக்கிட்டுச் சிலநிபந்தனைகள் ஏற்பாடுபண்ணியிருக்கிறார்கள். ஒருவன் தான் கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ள நினைக்கும்பெண்ணுக்கு ஒருவீடு ஸம்பாதித்துவைத்தபின்னரே அப்பெண்ணைப் போய்ப் பார்க்கலாம். பழையகாலத்திய வழக்கப்படி கலியாணம்செய்துகொள்ளுமுன்னாற் செய்யும் காரியங்களைச்செய்ய இடம்பெறுகிறான். இவ்வாறு செய்தபின் இம்மணமகன், தன்தேகமாதியந்தம் தேங்காய் எண்ணெயைத்தடவிக்கொண்டு, தன்தலையைக்கோதிச் சொருக்கிட்டுப் பெரிதாகக்கட்டிக்கொண்டு பெண்ணின் தந்தைவீட்டுக்குக் காட்டுத்தனமான பழையவழக்கத்துடன்போய்ப் பெண்ணின் தகப்பனிடத்துத் திமிங்கிலத்தின்பல்லொன்றோ, பாயோ, வஸ்திரமோ கொடுத்து, அவன்பெண்ணைத் தனக்கு மனைவியாகக்கொடுக்கக்கேட்கிறான். பெண்ணைக்கொடுக்கத் தந்தை இசையும்பக்ஷத்தில் அப்பெண்ணை அநேகமங்கலஸ்திரீகள்சேர்ந்து, புருஷன்வீட்டுக்கு அழைத்துப் போவார்கள். அங்கு அந்த ஸ்திரீகள் வஸ்திரமோ, பாயோ, திமிங்கிலப்பல்லோ பரிசாகப்பெறுகிறார்கள். இந்தப்பெண், தன்மணமகன்வீட்டுக்குப்போனதும் தன்ஜாதிவழக்கப்படி அழுவாள். இந்த அழுகையில் பிஜியஜாதிஸ்திரீகள் மிகுதியும் பேர்போனவர்கள். இந்த அழுகையை அநேகஸ்திரீகள்சேர்ந்து, ஸமாதானப்படுத்தி நிறுத்தி, அவளுக்குச் சிலபரிசுகளும், அளிக்க, அழுகை நின்றுவிடும். போதியகாலம்சென்றவுடன் அவள் தன்னுடைய ஸ்வயநிலையையடையும்படியான கண்ணீர்துடைப்பதைச்செய்துகொள்கிற

ஸம்ப்ரதாயத்தையே, (Vakamamaca) வகமாமகா என்று சொல்வது, அந்நாட்டாரின் வழக்கம். பிஜியஜாதிப்பெண்களை, அவர்களுள் தலைவர்களுக்காவது அவர்களைச்சேர்ந்த பந்துவர்க்கத்தவர்களுக்காவது கொடுக்க நிச்சயம்செய்யப்பெறின், அவ்வாக்குத்தத்தம் தவறினால், அத்தவறுதலுக்காகக் கடுமையானதண்டனை விதிக்கப்பெறுதலுண்டு. அதனால், அவர்கள், அப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தினின்றும் தவறுவதில்லை.

பெண், தன்கணவன்வீட்டுக்குப்போய்க் கண்ணீர்துடைக்கும் ஸம்ப்ரதாயத்தை அநுஷ்டித்தபிறகு தன்னுடையகணவனாலமைத்து வைக்கப்பெற்ற ஆஹாரத்திற் பங்குபெறுவதுண்டு. இதன்பின் அப்பெண் மஞ்சளை முகத்திற்பூசிக்கொண்டு மூன்றுநாள் தன் கணவன் வீட்டிலிருக்கிறாள். அப்போது, அவளிடத்தில், பெண்மக்கள் மட்டுமே அணுகிப் பேசமுடியும். இதன்பிறகு, இப்பெண் ஸமுத்ர ஸ்நாநம்செய்து தன்னுடைய தோழிகளுடன் கூடிக்குலாவிப் பேசிச் சிரித்து விளையாடிப் பின் சிறிது மீன்பிடிக்கிறாள். பிஜியச்சிறுமிகள், மீன்பிடிப்பதிற் கைதேர்ந்தவர்கள். மீன்பிடித்துத் தன்கணவனுக்கும் அவனுடைய நண்பர்களுக்குமுபயோகமாகுமாறு, இப்பெண் அன்று தானே சமயல்செய்கிறாள். சமயல்முடிந்துசித்தமானபின் பெண்ணின் கணவன், தான் முதன்முதல், தன்னுடையமனைவியின்முன்தோன்றின தேங்காயெண்ணெய்பூசியகோலத்துடன் தன்னுடையநண்பர்களுடன் செல்ல இதுவரையில் இருவரும்பூண்டமணக்கோலத்தை மிகவு மெளிதில் மாற்றுகிறார்கள். அப்போதே இம்மணமகள் தன்வீட்டலுவல்களைப்பார்க்க ஆரம்பிக்கிறாள். தன்னுடையகணவனுக்கும், அவனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், அவள் அன்றையதினம் உணவு அளிக்கிறாள். பின் சிலநாள்கள், உபவாஸமிருந்து, அவர்கள் தாம்பத்தியத்தை ஒழுங்காய் நடத்துகிறார்கள். இதே பிஜியத்தீவார் கலியாணவிஷயத்தில் அநுஸரிக்குமுறை.

அரபியாதேசத்தில் விதவைகள் மறுமணம்புரியும்போது, அநுஸரிக்கும் விநோதமானமுறை கவனிக்கத்தக்கது. அராபியவிதவை மற்றொருவனை மணம்புரிய நிச்சயித்திருக்கும் முந்தைநாளன்றிரவு, தன்னுடைய இறந்தகணவனுடைய கல்லறைக்குப்போகிறாள்.

அங்குச்சென்று அவன் தன்மேல் அஸூயைகொள்ளாதிருக்குமாறும், மனம்நோகாதிருக்குமாறும், ஸமாதியிலிருக்கும்புருஷனை மன்றாடி, முழங்காலிட்டு வேண்டிக்கொள்கிறாள். தன்செயலுக்காகத் தன் கணவன் ஒருவேளைகோபிப்பானோ என்னும் கவலைகொண்டு, பயமுற்றவளாகையால், அவனுடைய கோபசமனார்த்தம் தன்னுடன் கழுதைமேல் நீர்ச்சித்தையில் நீர்கொண்டுபோய், அதனைத் தன்னுடையவேண்டுகோளுக்கப்புறம் அவன்ஸமாதிமேலூற்றி நனைக்கிறாள்.

நியூகினிக்கு(New Guinea) உத்தரபாகத்திலிருக்கும் இயற்கை வனப்பிற்சிறந்த நியூப்ரிடன் (New Britain) என்னும் பெருந்தீவில், நரமாம்ஸபக்ஷணிகள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். அத்தேசத்தவர்களுள் நடக்கும் கலியாணமுறை, கவனிக்கத்தக்கது. இத்தீவின் ஸ்வதேசி, தான் தனிமையாயிருந்து காலங்கழிப்பதில் அலுப்புற்றானால் ஒரு பெண்ணைக் கலியாணம்செய்துகொள்ளநினைக்கிறான். தன் எண்ணத்தைத் தன்னுடையநன்மையைக்கோரின தன் தந்தைக்கோ, தாய்க்கோ, தெரிவிக்கிறான். தாய்தந்தையற்றவன், தான்மணக்க விரும்பிய பெண்ணைப்பற்றித் தன் தலைவனுக்குத்தெரிவிக்கிறான். அப்படித் தெரிவித்ததின்மேல் அவன் மரங்களடர்ந்தபுதருக்குள், பிரவேசிக்கிறான். ஊரிலுள்ள அவனுடைய சிநேகிதரையுள்ளிட்ட எல்லோரும் அப்பெண்ணின்வீட்டிற்குச்சென்று அப்பெண்ணின்தாயாருக்குத் தாம்வந்தகருத்தைத்தெரிவித்துத் தாம் பெண்ணின்பொருட்டுக் கொடுக்கவிருக்கும் கிரயப்பொருளையோ, பரிசையோ தெரிவிக்கிறார்கள். கீழ்நாட்டு அடிமைவ்யாபாரத்திலுள்ள கிராக்கிகளெல்லாம் காட்டப்பெற்றுக் கடைசியிற் பெண்ணின்பெற்றோர் தாம்விரும்பியபடி பரிசுவிஷயத்தைப்பற்றி ஏற்பாடுசெய்துகொள்ளுகிறார்கள்.

கலியாணதினத்தன்று மணப்பெண் தன்னுடையதாதிகள் பந்துவர்க்கத்தார்புடைசூழத் தான்மணக்கவிருக்கும் மணமகன்வீட்டிற்குப்போய் அங்கே இவர்கள்யாவரும், ம்ருஷ்டான்னபோஜனம் பண்ணுகிறார்கள். விருந்துண்டிமுடிந்தபிற்பாடு, அங்குப் பெண்களெல்லாம்சேர்ந்து கும்மியடிக்கும் ஆட்டம்நடத்த, அந்நடனத்தில் இம்மணப்பெண் ஒருமுக்கியமான நடனஞ்செய்வாள். இந்நடனம் முடிவானதும், பெண்ணைச்சேர்ந்தவர்கள்யாவரும் மணமகனை

அங்குவிட்டுத் தத்தம்வீடுசேருகிறார்கள். இக்காலங்களிலெல்லாம் மணமகன்சென்ற காட்டின்புதரிற்போயவனைவரவழைப்பதற்கு மனிதர்கள் செல்லுகிறார்கள். காட்டிற்போயவன் தனிமையைசஹியாது, அக்காட்டில் இங்குமங்கும் அலைந்து கடைசியிற் காட்டின் உட்பாகத்தில் தன்னையறியாமற்சென்று அங்குள்ள துஷ்டமிருகங்களாகிய சிங்கம், புலி, சிறுத்தை* முதலிய ஜந்துக்களுக்காவது தன்னைப்போலொத்த காட்டுமனிதனுக்காவது இரையாவதுமுண்டு. அநாகரிக ஜாதியாரின் இக்கலியாணவழக்கம், பிராணஹானியில் முடிவதுமுண்டு. க்ஷேமமாய் நாடுவந்து அம்மகன் தான் இச்சித்த பெண்ணை மணப்பதுமுண்டு.

இச்சாதியார் மனைவியைக் கணவனுடையசொத்தே என்று மதித்து, அவளுடைய உயிர்மேலும் கணவனுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கின்றார்களாம். ஒருஜாதிவிட்டு, மற்றொருஜாதியில் மணந்துகொள்ளுவதைப்பற்றி, இத்தேசவாசிகளுள், கண்டிப்பான சட்டதிட்டங்களுண்டு. இத்தீவாரில், ஒவ்வொருஜாதியிலும் இரண்டுபிரிவுண்டு. அவ்விருபிரிவில், ஒருபிரிவிலிருப்பவன் அதே பிரிவிலிருப்பவரோடு ஸம்பந்தம்செய்துகொள்ளக்கூடாது. பொதுவாய், அத்தீவின் ஆண்பிள்ளைகள், தம்மினின்றும், அந்நியஜாதிப் பெண்களைத் திருடியோ, விலைக்குவாங்கியோ, மணம்செய்துகொண்டுவிடுகிறார்கள். கலியாணம்செய்யும்வயதுவந்தபெண்ணின் விலை இரண்டுபங்காகிறது. அப்பெண்ணின் தாய்தந்தையருக்குக் கொடுபடுவது, ஒருபங்கு. அச்சாதியின் தலைவனின் அநுமதிக்காக அவனுக்குக்கொடுப்பது மற்றொருபங்கு. ஜாதித்தலைவன் அநுமதியின்றிக் கலியாணம்நடைபெறுவதேயில்லை. ஜாதித்தலைவன் அநுமதியின்றிக் கலியாணம்செய்துகொள்ளும்பெண்ணின்தலைவன், அத்தேசவாசிகளின் சட்டப்படி தன்தலையை இழப்பான்.

பெண்களுக்குப் பணங்கொடுத்து மணம்புரிவதென்பது, க்ளோவிஸ் (Clovis) காலம்முதல் நடைபெற்றுவருகிறது. க்ளோவிஸ் க்ளாத்லிட் (Clothilde) என்னும்ராணியை மணந்தபோது, அப்பெண்மணிக்காகச் சிறிது தனம்கொடுத்தான். ஆகையால், அன்றுமுதல் இன்றுவரையில், பிரான்ஸ்தேசத்தில் அம்மாதிரி பெண்களுக்குப் பணங்கொடுப்பது, வழக்கத்தையொட்டியது என்றுவழங்குகிறது. ஆனால், ஸம்பந்திகளின் ஏற்றத்தாழ்வான அந்தஸ்தைப் பொறுத்து, அவர்களுள், கொடுத்துவாங்கும் பணத்தொகையின் அளவு ஏற்படுகிறது.

முன்காலத்தில் இம்மாதிரியானவழக்கம், இங்கிலாந்திலும் இருந்துவந்தது. மணமகளோ தனக்காகக் கொடுக்கவிருக்கும்பணத்தைவாங்கத் தன் முதுகிற் சித்திரித்த அழகான பணப்பையைத் தாங்கிப்போவாள். அப்பை மணமகளைச்சேர்ந்தவர்களாற் கொண்டு போகப்படுவது முண்டு. இதனையே சீதனமூட்டை என்று சொல்லுவது. (Dow purse = Dowry) இம்மாதிரியான சீதனம் நாட்டுப் பாகங்களில் இன்னும் வழக்கத்திலிருந்துவருகிறது. இதனாலேயே ஸ்திரீகள், தம்முடைய பெற்றோர்களிடமிருந்தும் பெறும் தனத்தையோ, நகையையோ சீதனம் என்கிறார்கள்போலும்.

இத்தீவில் பெண்கள், எப்போதும் புருஷர்கண்ணில் படுவதில்லை. இவர்கள் உடுகரும் உடை கீழ்நாட்டையொத்ததுதான். துருக்கியிலும் ஆர்மீனியாவிலும் பெண்கள் புருஷர்கள்பார்க்க வெளியில்வராமலிருப்பதுதான் தேசாசாரம். தம் தேகாத்யந்தம், ஸ்திரீகள் போர்வைபோர்த்து, மூடிக்கொண்டுவிடுவதனால் அவர்களின் கிட்டினபந்துக்கள்கூட அவர்களின் அலங்காரங்களைப்பார்க்கமுடிவதில்லை. மணமகனாகநிச்சயிக்கப்பட்டவன்கூடத் தாலிகட்டும்வரையில் தன் மனைவியைக் கண்ணெடுத்துப்பார்ப்பதுகூட இல்லை. இம்மாதிரியானபோர்வையினாற்போதரும் பயனைப்பற்றி, ஒரு சிரிக்கத்தக்க கதைசொல்லுவதுண்டு.

[ஒருவன் தன்மனைவியைப்பார்த்து "ஏ! பெண்ணே நீ உன் இஷ்டப்படி உலகத்திலுலாவலாம் என்று நான் உனக்கு உத்தரவு கொடுத்துவிட்டேன்" என்றுசொல்ல, தன்மனைவியைப்பார்த்து அவன் அப்படி ஏன்சொன்னான் என்று பிறர்சங்கிக்க அவள் அழகாயிராததனால் அவளைவிரும்பத் தனக்கு மனமில்லையென்றானாம். இதனால் அழகுள்ளபெண்கள் தம்கணவனன்றிப் பிறர்தம்மைப் பாராதிருக்குநிமித்தமாகத் தம்மை மறைத்துவைத்துக்கொள்வதற்கென்றே இப்போர்வை ஏற்பட்டிருக்கின்றதென்று தோன்றுகிறது.]

துருக்கியரின்கலியாணவழக்கம் ஆராயத்தக்கது. மணமகளுக்குரிய பொருளையும் மணமகனுக்குரிய வருமானப்பொருள்களெல்லாவற்றின் நிலையையும், பத்திரமொன்றில்வரைந்து ஸம்பந்திகளிருவரும் கையெழுத்திட்டு, மற்றும் நண்பர்கள் கையெழுத்திடக் கலியாணம்

முடிவுபெறலாகும். ஒரு துருக்கியன் நியாயப்படி, நாலுமனைவியரை யும் அடிமைப்பெண்களில் நால்வர்வரையிலும் மணம்புரியச் சட்ட மிருக்கிறதாம். தன்னுடையமனைவிக்குச் சீதனமாகப் பொருள்கொ டுக்கக் கணவன்கடமைப்பட்டவனாயினும் அது பெற்றோர்களின் இஷ் டத்தைப் பொறுத்திருக்கிறதாம். கலியாணத்திற்குமுந்திப் பெண் ணின்பெற்றோருக்குக் கணவனால், சீதனமாகச் சிறிது திரவியம், கொடுக்கப்படுகிறதாம். இத்திரவியம், கலியாணச்செலவில் உபயோக மாகிறதாம். அதிற் சிறிதுபாகம், பெண்ணின்தோழிகள்பெற்றுச் சிலநிபந்தனைகளின்பேரில் வைத்துக்கொள்வார்களாம்.

இத்தேசத்தில் மணமகள் கலியாணத்திற்குமுந்தி ஸ்நாநம் செய்யப்போம்போது ஒரு அபூர்வமானவழக்கம் அநுஷ்டானத்தி லிருக்கிறது. முன்னால்தீவட்டிகள் வரிசையாய்ச்செல்ல மணமகள் தன்தலைமயிரை ஒருவாறுகட்டிக்கொண்டு, வீதியிற்செல்லுகிறாள். கலியாணதினத்தன்று மணமகன் மணமகள்வீட்டிற்குச் சிலரை அனுப்பி, அப்பெண்ணினைச்சேர்ந்தவற்றையெல்லாம் எடுத்துப் பகிரங்கமாய்த் தன்வீட்டிற்குக் கொண்டுவரும்படிசெய்ய, மண மகளும், தன்னுடைய பந்துவர்க்கத்தவரும், தன்னுடையஸாமான் வண்டியும் பின்தொடரத் தன் புக்ககம்புகுகிறாள். அப்போது அந்த ஊர்கோலத்திற் கலந்தவர்களில் அவளுடைய கிட்டின உறவி னர்பலரும் துக்கக்கோலத்தைக்கொள்கிறார்கள். ஜெப்தாவின்பெண் விஷயமாய் (Jeptha's Daughter) க்கொண்ட துக்கக்கோலம், பைபி ளில் (Biblical allusion) இருப்பது, இங்குக் கவனித் தமைத்துக் கொள்ளத்தக்கது. இப்பெண்மணி, புக்ககம்செல்லும் ஊர்கோலத் தில், தான்கண்ட எவரையும் தலைகுனிந்து வணக்கம்செய்து, மரி யாதைசெய்துசெல்லவேண்டும். இச்சமயமே பிறரைப்பார்த்து, இவள் தன்வணக்கத்தைக்காட்டும் ஸமயம். கலியாணநியாயங்களில், துருக்கியில், மற்றொருவிதமுமுண்டு. அவர்கள், இறந்தவர்களைக்கூடக் கலியாணம்செய்துகொள்வதுண்டாம், ஜீவதசையிலுள்ள தன்மனைவி யின்சகோதரிகளைக்கூட, ஒருபுருஷன் கலியாணம்செய்துகொள்ளலா மாம். ஆனால், அவர்களில் மூத்தவள்முதலாக, வரிசைக்கிரமமாய் மணக்கவேண்டும். ஒருபுருஷன் இளையவளைமணந்திருப்பானாயின், அவன் அந்தவம்சத்தில், வேறுபெண்ணை மணக்கக்கூடாது.

ருஷியாவிலும் ஒருஅதிசயமான வழக்கம் விவாககாலத்தில் அநுஷ்டானத்திலிருந்துவருகிறது. கிராமாந்தரகலியாணங்களில், மணப்பெண்கள் கலியாணத்தின் உறுதிப்பாட்டிற்குக் கோயிலுக்குப் போய்வந்ததும் தங்களுடைய அழகிய சுருட்டைமயிரின்பாகங்களிற் சிறிது துண்டித்துவைக்கிறார்கள். அத்தேயத்தினர், அம்மாதிரி துண்டிக்கப்பட்டதற்காக ஒரு துக்கப்பாட்டுப்பாடுகிறார்கள். பொன் மயமான வளைவான மயிரின்பாகம் வெட்டுண்டு பிரிக்கப்பட்டதாக ஒருதுக்கப்பாட்டைப் பாடுகிறார்கள். கலியாணகாலத்தில் ஆசார்யர், கோயிலில் ஒருரொட்டியை ஓதிக்கொடுக்கிறார். அவர்கள் இருகை களையும் சேர்த்து, ஒருமித்து, எப்போதும் ஸுகமாய் ஜீவிக்கவும், வீட்டைச்சேர்ந்தகாரியங்களை ஒழுங்காய்க்கவனிக்கவும் உபதேசிக் கிறார். கலியாணம் பண்ணிக்கொண்ட சுகமானகாலங்களிலும் துக்கம் ஸம்பவிப்பது ஸஹஜம். துக்கம்கலவாத ஸந்தோஷமில்லையென்றதை ஸூசிப்பிக்கும்படியான மாலையொன்றினையும், அவர் அத்தம்பதி களுக்கு அணிவிக்கிறார். கடைசியாக ஒரு நல்ல ஆசீர்வாதம்செய்கிறார். பிறகு ஆசார்யர், அத்தம்பதிகளின்க்ஷேமத்தின்பொருட்டு, ஒரு அழ கியமரப்பாத்திரத்திலிருந்து, திரவப்பொருள் ஒன்றினை அருந்துகிறார். இம்மாதிரியே தம்பதிகளு மருந்தியபின் கணவன், தன் பாத்திரத்தைத் தன் காலின்கீழ்ப்போட்டுமிதித்து, "எங்களிருவருள்ளும் துன்பத்தை யும், மனஸ்தாபத்தையும் வருவிப்பவன் இக்கதியாகுக" என்று சொல்லி உடைக்கிறான். இப்படிக் கலியாணம்முடிந்து, தம்பதி கள் வீட்டுக்குப்போனதும், கணவன், தன்மனைவியைத் தன்காற் (Boots)செருப்பைக் கையில்எடுக்கச்சொல்லி, "ஒரு கையிற் சாட்டை யும், மற்றொருகையிற் பணமும் இருக்கின்றது" என்று சொல்லுகி றான். இதிலிருந்து அவன்மனைவி "அணைக்க ஒருகை, அடிக்க ஒரு கையுள்ளது"; ஆதலின், ஜாக்கிரதையாயிருந்து குடித்தனம் செய்ய வேண்டியது என்று அறிந்துகொள்ளவேண்டும் போலும். இம் மாதிரியாய் ருஷியாதேசத்தின்வழக்கம் இருக்கின்றது.

ஸ்வீடன்தேசத்துக் கலியாணவழக்கம் ஒருவிதமானது. மண மகள், மணமகனின்முன்னால், தன்வலதுகாலைக் கோயிலின் பலிபீடத் தின்மீதுவைத்தால், சீக்கிரத்தில் அவள் உன்னதஸ்திதிக்குவருவாள் என்பது, ஸூசகமாகும். கலியாணதினத்தன்று, கணவன் பார்க்கு

முன்னரே அவனை மணமகள் முதலிற்பார்த்துவிட்டால், கணவனின் அத்யந்தப்பிரியத்திற்குப்பாத்ரமாவாள் என்பதும், அந்நாட்டாரின் கொள்கை.

யூததேசத்து (Jewish Custom) வழக்கம், தம்பதிகள் இருவரும் கலியாணதினத்தன்று ஒரேபாத்திரத்திற் பானமருந்துவதும், அதனை உடனே, உடைப்பதுமாம். அப்படி உடைப்பதுவே இப் புன்மையான உலகின் ஸுகஸௌக்கியங்களெல்லாம், நிலையற்றன, அழிந்துவிடத்தக்கன என்பதைக்காட்டுமாம்.

கோரியா, ஜப்பான்தேசங்களிற்பெண்கள், கலியாணமானவர்கள், ஆகாதவர்கள், என்று அவர்கள் தலைப்பின்னலினின்று அறியலாம். இந்தியாபோன்ற கீழைநாடுகளிற் பெண்கள் உடையினின்றே இதனை அறியலாம். இளம்வயதுள்ள கலியாணமாகாதவாலிபன் கோரியாவில் வெறுந்தலையுடன் முதுகின்பின்னால் ஒருசுருட்டைமயிர் தொங்கு மாறுபோவான். அவன் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டதும், தலைமயிர் நன்றாகக்கட்டப்பெற்றுத் தலையின்மீதேறும். தங்கள்கறுப்புமயிரின் அழகும் பருமனும் குறைந்துபோகாவண்ணம் பார்த்துக்கொள்வதிற் கோரியாதேசத்தவர், இந்துதேசத்தவர்முதலியோர் ஜாக்கிரதையுள்ள வர்கள். மயிர் நிறைய இருக்கிறது என்றுகாட்டுவதற்காகப்பொய் மயிர்களைப்போன்ற சவரியை உபயோகப்படுத்துவதுண்டு. கோரி யப்பெண்கள் பொய்மயிர்களை உபயோகப்படுத்திக் கட்டுகள்கட்டித் தலைமேல் ஊசிசெருகி ஜாக்ரதையாய்வைத்துக்கொள்வதுண்டு. கோரியாவில் ஏழைகள், தங்கள் தலைமயிர்களைத் தலைமுண்டாசுகட்டிக் கொள்வதுபோல், தலைமீது சுருட்டிவைத்துக்கொள்வதுமுண்டு.

வீ. சுப்ரமணியஐயர்.

தமிழ்ப்பண்டிதர்,

முனிசிபல்ஹைஸ்கூல், மாயூரம்.

புத்தகமதிப்புரை.

1. நம்முடைய கடமைகளும், ஜேர்மனியின் கொடுமையான செய்கையும்:—(ராஜத்தின்தேளிபோருட்டபம்—2.) இச் சிறுபுத்தகம், உறந்தை கி. ராஜகோபாலன் என்பவராலெழுதப்பெற்றது. இதில் நம் சிறுவர்களும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய சில அரசியல்முறைகளையும், அவற்றாலுள்ள நன்மைகளையும் விவரித்திருப்பதுடன், மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம், அரசன் இவர்களிடத்து விசுவசிப்புடனிருக்கவேண்டுவது நமதுகடமையென்றுபோதித்திருப்பது திருப்திகரமாயிருக்கிறது. இதன்விலை அணா 2.

2. வில்லியம் எவர்ட் கிலாட்ஸ்டன் சரிதம்:–இது கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் உபாத்தியாயராயிருந்த கே. வேங்கடராமையர் பி. ஏ. அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இது உலகப்பிரவித்திபெற்ற கிலாட்ஸ்டன் பிரபுவினுடைய ஜீவியசரித்திரத்தின் சுருக்கமாயவரது ஒழுக்க வழக்கங்களையும், குணவிசேஷங்களையும் தமிழ்மக்கள் நன்குணருமாறு தெளிவாயெழுதப்பெற்றிருக்கிறது. இதன்விலை அணா 8.

3. பெண்கள் நீதிவிளக்க வினாவிடை:—இது மயிலாப்பூர்க் குப்புஸாமிநாயகராலெழுதப்பட்டது. இதில் இந்தியப்பெண்மக்களுக்குரிய வொழுக்கவழக்கங்களையும் கற்புநிலைமுதலிய கடமைகளையும் பற்றிப் பிராசீனமுறையைத்தழுவி யுக்தியுக்தமாகவும், சாஸ்த்ரஸம்மதமாகவும் வினாவிடைநடையில் விளக்கி யெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அணா 4.

மேற்கண்டபுத்தகங்கள் வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க் கெழுதிப் பெறலாம்.

4. காதல்வேற்றி:–இது, வி. பி. கிருஷ்ணஸ்வாமி பி. ஏ. அவர்களால் எழுதப்பட்டதொரு சிறிய தமிழ்நாவல். இதில் ஒருபெண் தனது மனசுக்குப்பிடித்தவாலிபனை விவாகம்செய்துகொண்டதாகக் கதையைக்கற்பித்து, கணவருக்கடங்காதமனைவியரியல்பும், மனைவிகட்கடங்கிய கணவர்களியல்பும், பிறவும் வேடிக்கையா யெழுதப்பட்டுள்ளன. இதன்விலை அணா 4. ஜனுபிமானியின் சந்தாதார்களுக்கு மாத்திரம் அணா 3. வேண்டுவோர் ஜி. ஏ. வைத்யராமன் அண்ட் கம்பெனி, 3—4 கொண்டிசெட்டிதெரு, மதராஸ். என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புத்திராதிபர்

விளம்பரம்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினின்றும் மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்குப் பெரும்பான்மையும் தமிழிலக்கிய இலக்கணவிஷயங்களும், தமிழ்நாட்டுப் புராதனசரிதங்களும், சாஸனங்களும், வடமொழியினும் ஆங்கிலத்தினும் தமிழிற்கு வேண்டுவன வாக்கக்கருதப்படும் சாஸ்திரமொழிபெயர்ப்புகளும், ஒன்றையொன்றிகழாச்சமயக்கொள்கைகளும், தமிழின் அருமைபெருமைகளைக்காட்டும் ஆராய்ச்சிவிஷயங்களுமாகிய விஷயதானம்செய்வோர்க்கு, 'செந்தமிழ்'ப்பக்கம் 1-க்கு வியாஸத்துக்குத்தக்கவாறு 8 அணு முதல் 2 ரூபா வரை ஸம்பாவனை கொடுக்கப்பெறும். இந்த ஸம்பாவனை வியாசங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுப் பிரசுரமானபிறகே எழுதியநிருபருக்கு அனுப்பலாகும். ஏற்றுக்கொள்ளப் படாத விஷயதானங்களை நிருபர்களுக்குத்திரும்பத் தேவையாயிருந்தால் அவர்கள் தபாற்செலவிலேயே அனுப்பப்பெறும்.

B. இராஜராஜேஸ்வர ஸேதுபதி,

அக்கிராசநாதிபதி,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

1915-ஆம் அக்டோபர்மீ 23உ

காலை 9-மணிக்குநடந்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாஹஸபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

---

1. மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம்ராஜா ஹிஸ் ஹைனெஸ். பா. ராஜராஜேஸ்வரசேதுபதியாகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள்—அக்கிராசநாதிபதி.

2. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கான்பகதூர் H அப்துல்சுபான்சாஹிப் அவர்கள்.

3. ,, R. இராகவையங்கார் அவர்கள்.

4. ,, V. S. இராமஸ்வாமிசாஸ்திரியவர்கள், B. A., B. L.

5. ,, T. N. சுந்தரராஜ ஐயங்கார் அவர்கள், B. A , B. L., (கௌரவகாரியதரிசி.)

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்:—

I—(1) மகா-ள-ள-ஸ்ரீ T. இராமஸ்வாமி ஐயங்கார் அவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், சூலூர், கோயம்புத்தூர்ஜில்லா.

(2) ,, K. சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்கள், M.A, Apprentice-at-law, மைலாப்பூர்.

இவர்களைச் சங்கத்தின் அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

II. 1915ஆம் ஆகஸ்டு, செப்டம்பர்மாதங்களின் வரவு செலவு கணக்குகள், வாசித்து அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

III. கல்வி அபிவிருத்திவிஷயமாய்ச் செய்யவேண்டிய காரியசம்பந்தமாகத் தொல்காப்பியச்செய்யுளியலும், பழமொழியும் இவ்வருஷம் அச்சிடும்படிக்கும், தமிழ்நாவலர்சரிதை, நீலகேசி இவற்றையும் கூடியமட்டில் அச்சிடவும் தீர்மானம்.

IV. சங்கம்கலாசாலைமாணவர்கள் படித்தபின் கலாசாலையை விட்டு நீங்கும்காலத்தில், அவர்கள்பெற்றுக்கொண்ட புஸ்தகங்களைக் கலாசாலைத் தலைமையுபாத்தியாயரிடம் ஒப்புவித்துவிடவேண்டியதாகத் தீர்மானம்.

V. சங்கமாபீஸ் டிரெடில் மெஷீனுக்குப் புதிதாகச் சக்கரம் ஒன்று வாங்கவேண்டியவிஷயம் கமிட்டியிற்கொண்டுவரவேண்டியது அனுவசியமென்றும், பிரசிடெண்டு அவர்களும் காரியதரிசிகளும் பைசல்செய்யவேண்டியவிஷயமென்றும் தீர்மானம்.

B. RAJA RAJESWARAN,
President,
Madura Tamil Sangam.

23—10—15.